

Giới thiệu Siêu Hải Hệ Thống Convert

Hay Hải

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Đứng ở dưới đài 13 tên gọi chữ T ban học sinh, nhìn lão sư đứng ở tỷ võ đài kia tràn đ

"Tùng có phải có qua."

Bọn họ nghĩ (muốn) lớn tiếng hét với lão sư, bọn họ từng có, bọn họ mặc dù là phế vật, nhưng là cũng có đối với (đứng) thời điểm, nhưng là lại bởi vì đối mặt cường thế thời điểm nội tâm sợ hãi, cuối cùng chỉ có thể lựa chọn yên lặng.

Lâm Phàm nhìn dưới đài kia từng cái lâm vào trong trầm tư học sinh, khẽ thở dài một tiếng, cũng đều là nhiều chút hải tử a, nội tâm còn quá mức thuần khiết a.

"Vô đạo một đường, muốn chính là đánh thẳng một mạch, nhắm thẳng vào bản tâm, nếu như sợ hãi cường quyền, chôn không trong lòng chân lý, như vậy ở vô đạo một đường, cả đời cũng không thể đi bao xa."

"Bây giờ, các ngươi lớn tiếng nói cho ta biết, từng có phải có qua." Lâm Phàm khí thế dậy sóng, giống như chính nghĩa Tiểu Thái Dương, chiếu sáng dưới đài toàn bộ học sinh.

Kia từng tiếng kêu gào trực kích bọn học sinh bùng nổ, hoàn toàn đem đánh vỡ.

Dưới đài vốn là tới xem náo nhiệt bọn học sinh, nghe Lâm lão sư lời nói này, tất cả đều là khí huyết quay cuồng, trong lòng kia chôn giấu rất nhiều không thích giống như chảy băng băng một loại muốn mãnh liệt mà ra.

"Có... "

"Ta cũng có qua."

"Lâm lão sư nói đúng, chẳng ai hoàn mỹ, chúng ta cùng lão sư ý kiến không giống nhau, tại sao chính là chúng ta sai... "

"Đã từng ta chân nguyên vận chuyển bế tắc, ta cho rằng là ta tu luyện công pháp xảy ra vấn đề, nhưng là lão sư lại nói là thân thể ta khuyết điểm, để cho ta chịu đủ uống thuốc nổi khổ, chuyện này ta một mực chôn giấu tâm lý, chưa bao giờ nói qua, bởi vì bọn họ là lão sư."

... .

Dưới đài bọn học sinh ở Lâm Phàm dưới sự dẫn động, đem trong lòng chuyện bất bình từng món một nói ra.

Trên đài Lưu Thanh Phong đám người nhưng là sắc mặt cực kỳ khó coi.

Thật tốt tỷ võ làm sao sẽ biến thành như vậy, thậm chí phảng phất trở thành chúng chú mục mất, đây rốt cuộc là chuyện gì.

Kia té xuống đất Hồ Bí nghe Lâm Phàm nói tới, máu tươi đó là từng miếng từng miếng phun ra, bức người thật sự là quá bức người.

Đôi trắng thay đen, làm sao có thể như thế vô sỉ.

Lâm Phàm nhìn tâm tình phấn khởi bọn học sinh, có chút ếp đề tay, "Các ngươi mặc dù không là ta Lâm Phàm học sinh, nhưng là các ngươi nhưng là Thiên Phủ học viện học sinh, ta nghĩ rằng với các vị nói vài lời, khi các ngươi cho là mình là đúng vậy sẽ phải không chịu ảnh hưởng người khác, tuân theo bản tâm, làm chính mình cho là đối với chuyện là được."

Dưới đài bọn học sinh nhìn Lâm Phàm, trong lòng dần dần Tôn nặng, "Cám ơn Lâm lão sư dạy bảo."

Bọn học sinh đều là học sinh giỏi a, đều hiểu được (phải) khiêm tốn tiếp nhận, bọn họ lại không phải người ngu, này suy nghĩ phân tích một phen, cũng có thể minh bạch ai đúng ai sai, nhưng vẫn là quá mức đơn thuần.

Lâm Phàm rất là hải lòng gật đầu một cái, hiệu quả này không tệ, học sinh chính là tương đối khá lác lư.

Sau đó Lâm Phàm nhìn về phía Lưu Thanh Phong ba người, "Các người nhất định phải hướng học trò ta nói xin lỗi."

Lưu Thanh Phong các loại (chờ) người thần sắc biến hóa lại biến hóa, sau đó nhẹ nói đạo, "Lâm lão sư, làm người lưu lại một đường, ngày sau tốt gặp nhau, người này để cho chúng ta với học sinh nói xin lỗi, cái này sau làm sao còn đang học sinh trước mặt tạo uy nghiêm."

Lâm Phàm có chút nhắm mắt, sau đó đột nhiên mở mắt, nâng lên trường kiếm trong tay, đứng đưa một đóa đọt sóng, "Như thế cũng được, như vậy thì thù hạ thấy thật chiều đi."

"Lâm lão sư, chờ một chút..." Lưu Thanh Phong đám người cả kinh vội vàng khoát tay nói, bọn họ biết không phải là Lâm Phàm đối thủ, nếu như đợi một hồi thật động thủ lời nói, sợ rằng kết quả có thể so với Hồ Bí muốn càng bị thảm, bởi vì cũng không biết người này sẽ thế nào ở đám học sinh này trước mặt nói bọn họ.

"Là phải nói xin lỗi sao?" Lâm Phàm nhìn ba người, khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười nói.

"Chuyện này..." Lưu Thanh Phong đám người do dự bất quyết, dốc lòng cầu học sinh nói xin lỗi loại chuyện này, tại sao có thể làm ra đến, bọn họ nhưng là lão sư a, làm sao có thể hướng một đám chữ đinh ban học sinh nói xin lỗi, này sau này nếu là truyền đi, còn không bị người chết cười.

"Ta cảm giác Lưu lão sư hẳn nói xin lỗi."

"Hôm nay nghe Lâm lão sư mấy lời nói này, ta ta cảm giác không nên xem thường bất luận kẻ nào, ta hướng chữ đinh ban các sư đệ nói xin lỗi."

"Đúng vậy, Ta cũng thế."

"Lưu lão sư, nói xin lỗi."

"Nói xin lỗi."

"Nói xin lỗi..."

Lúc này dưới đài bọn học sinh, từ vốn là lén lén lút lút vừa nói, dần dần một tiếng một tiếng phập phồng.

Đây là lòng người hướng a...

Đại thế đã thành, không đảo ngược đối quyết định.

Lưu Thủy nước các loại (chờ) mười ba người, nhìn tình huống hiện trường, sợ không phải nói cái gì, bọn họ chưa bao giờ nghĩ tới sẽ có một ngày như vậy.

Lưu Thanh Phong đám người nhìn tình huống chung quanh, cuối cùng gật đầu một cái, "Được, chúng ta nói xin lỗi."

Lâm Phàm hơi lộ ra vẻ tươi cười, sau đó hướng Lưu Thủy nước đám người ngoắc ngoắc tay, "Cũng tới, tiếp nhận ba vị lão sư chân thành thêm biết hối cải áy náy."

Lưu Thủy nước đám người cả kinh, ngược lại có chút sợ hãi, bất quá khi thấy Lâm lão sư kia bao hàm khích lệ ánh mắt lúc, từng cái cũng đều lấy hết dũng khí, đi lên tỳ võ đài.

Mười ba người thành một hàng, thẳng tắp đứng thẳng, nhưng là ánh mắt lại không dám nhìn hướng ba vị lão sư.

"Các người nhớ, tiếp nhận khác (đứng) người nói xin lỗi lúc, phải cặp mắt chính thức đối phương, sau này các người cũng phải nhớ kỹ, muốn gọi về tha thứ người khác, nghe rõ sao?" Lâm Phàm nói.

"Lão sư, chúng ta nghe rõ ràng." Lưu Thủy nước đám người kích động sắc mặt đỏ ửng nói.

Lưu Thanh Phong ba người, trong lòng đó là tức giận không thôi a, kia nằm trên đất Hồ Bí vừa thấy tình huống trước mắt, lập tức làm bộ bị thương không nhẹ đáng về không nhúc nhích nằm trên đất.

Đùa, để cho hắn dốc lòng cầu học sinh nói xin lỗi, nhất định chính là làm Xuân Thu Đại Mộng, hay lại là biết điều nằm ở chỗ này tránh thoát kiếp này đi.

"Ba vị lão sư, đến đây đi." Lâm Phàm giang tay ra nói.

Lưu Thanh Phong ba người, nhìn nhau, cuối cùng bất đắc dĩ thở dài một tiếng, đi tới mười ba người trước mặt.

Lưu Thủy nước đám người, hai tay nắm chặt vạt áo, lộ vẻ có chút khẩn trương, nhưng vẫn là nghe theo lão sư lời nói, cặp mắt nhìn thẳng lão sư.

Đột nhiên, bọn họ phát hiện này nhìn thói quen, cũng không phát hiện Át chữ ban lão sư, có cái gì dọa người địa phương a.

"Chúng ta hướng các người nói xin lỗi." Lưu Thanh Phong có chút nhắm mắt, cuối cùng nói ra những lời này, sau đó liếc mắt nhìn Lâm Phàm, "Cáo từ."

Lần này ở nhiều như vậy học sinh trước mặt mắt thể diện mặt, sau này cũng không biết sẽ bị truyền thành hình dáng gì.

"chờ một chút... ." Lúc này Lâm Phàm mở miệng nói.

Lưu Thanh Phong ba người biến sắc, chẳng lẽ này Lâm Phàm lại muốn làm gì hay sao?

"Lão sư nếu hướng các người nói xin lỗi, vậy các người nên chân thành tiếp nhận, mét với lão sư, chúng ta tiếp nhận người nói khiếm." Lâm Phàm trong lòng tiện tiện cười nói.

Lưu Thủy nước mười ba người gật đầu một cái, sau đó nhìn ba vị lão sư, "Chúng ta tiếp nhận người nói khiếm."

Giờ khắc này Lưu Thủy nước bọn họ cảm giác phảng phất là đang nằm mơ, bọn họ không nghĩ tới, mình cũng sẽ có một ngày như vậy.

Để cho Át chữ ban lão sư, hướng bọn họ nói khiếm, đây là chưa bao giờ nghĩ tới, cũng không dám suy nghĩ chuyện.

Lưu Thanh Phong ba người sắc mặt dần dần xanh lại, cũng không quay đầu lại đi. Mà Hồ Bí cũng là ma lưu bò dậy, ảo não đi.

Lâm Phàm cười nhìn mười ba danh học sinh, rất là hài lòng gật đầu một cái, sau đó nhìn về phía dưới đài bọn học sinh, "Các người phải nhớ kỹ bốn chữ."

"Tuân theo bản tâm"

"Tán đi."

"Keng, chúc mừng phó chức nghiệp Hiền sư kinh nghiệm + 200."

Lâm Phàm giờ khắc này vui vẻ cười, quả nhiên có suy nghĩ người, sống chính là vui sướng, về phần không suy nghĩ giống như Lưu Thanh Phong đám người, ảo não đi.

Nhân sinh a... Còn cần thật tốt nắm chặt mới được.

PS; đề cử một quyển sách « siêu cấp Vị Diện giao dịch qua mạng » .

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Trải qua ở trận này trên đài tỷ võ sâu sắc giáo dục, chính mình hình tượng huy hoàng nhất đ

Đương nhiên có lúc người này càng hoàn mỹ không một tí vết, này đồ kỵ người khẳng định cũng rất nhiều, cái này không, tỷ võ mới vừa kết thúc, này ngón ngang lời bàn tụt ra tới.

Cái gì, một đám tầm thường học sinh, coi như ở cố gắng thế nào, cũng không khả năng có cái gì tiền đồ.

Tư chất quyết định hết thảy, Dã Kê cũng không khả năng biến thành Phượng Hoàng vân vân.

.

Đối với cái này nhiều chút lời bàn, Lâm Phàm đó là rất khinh thường, Bản Đại Gia ngược lại là phải chỉnh ra một bang học sinh giỏi ra tới cho các người coi trộm một chút.

Hôm nay phen này lời bàn, để cho 13 danh học sinh rất là có lợi, bọn họ cảm giác mình tìm được người sinh Lương Sư, tìm tới biết cho bọn họ lão sư.

Tỷ võ sau khi kết thúc, Lâm Phàm vung tay lên, cho đám học sinh này thả nửa ngày nghỉ, để cho mỗi người bọn họ nên làm gì đi làm cái gì đi.

Lâm Phàm ở Thánh Ma Tông thời điểm, liền hỏi hận không có đi Tàng Thư Các chọn công pháp, lần này nếu qua Phủ học viện, đây nếu là lại thả công pháp bất kể, thật đúng là phải gặp bị thiên lôi đánh.

Về phần công pháp cấp bậc cái gì, Lâm Phàm từ không hỏi tới, chỉ cần là công pháp là được, ngược lại có thể vô hạn thăng cấp, ngay cả này bắt nhập lưu « Hầu Tử Thâu Đào », Bản Đại Gia cũng có thể cho hắn thăng cấp đến hữu thương thiên hòa, còn có cái gì công pháp Bản Đại Gia không thể đùa bỡn.

Thiên Phủ học viện là do cường giả thành lập, đồng thời có hoàng gia ủng hộ, sách này bên trong các công pháp, tuy nói không bằng Thánh Ma Tông như vậy Bao La Vạn Tượng, nhưng là cũng không thể coi thường.

Lâm Lâm Phàm bên ngoài ghi danh, tiến vào Thư Các sau khi, thấy bên trong người ta tập nập học sinh, chính vì đầu nhìn chọn công pháp, Lâm Phàm cũng là than thở đã lâu a.

Thư Các rất lớn, từng hàng trên cái giá để từng quyển công pháp, chẳng qua là đều có tàn khuyết không thôi, có trên cái giá cũng không mấy cuốn sách, xem ra công pháp này vẫn là rất khan hiếm a.

Lâm Phàm ngón tay lướt qua từng quyển công pháp, nhìn một chút trong đó có cái nào thích hợp chính mình.

"Keng, phát hiện bắt nhập lưu công pháp « Thiên Tàn Cước », có hay không học tập."

"Keng, phát hiện bắt nhập lưu công pháp « thiết đày quần », có hay không học tập."

.

"Keng, phát hiện Hoàng Giai hạ phẩm công pháp « Ân tức thuật », có hay không học tập."

Lâm Phàm từ đầu sờ tới đuôi, cũng có nhiều chút phục ngày này Phủ học viện, này tất cả đều là bắt nhập lưu công pháp, làm sao có thể dạy dỗ ra học sinh giỏi, thật là quá khiến người ta thất vọng.

Chẳng qua là lúc này, Lâm Phàm phát hiện một quyển Hoàng Giai hạ phẩm công pháp, nhất thời trong lòng vui mừng, đây là khởi đầu thuận lợi a.

Hoàng Giai hạ phẩm công pháp, mặc dù không sao, nhưng là có thể ở nhóm người này sách quý quái bên trong, tìm ra một quyển Hoàng Giai hạ phẩm công pháp, cũng coi là chính mình bản lĩnh.

« Ân tức thuật » ? Danh tự này nhìn dường như thật giống như có chút làm đầu a.

Lâm Phàm đem quyển này « Ân tức thuật » rút ra,

Cẩn thận nhìn một chút.

Mặt bìa có chút cũ nát, xem ra có chút niên đại, Lâm Phàm mở ra trang thứ nhất, nhìn kỹ.

Đây là Thiên Phủ học viện trước đây thật lâu một vị lão sư lý luận đi ra công pháp, nhưng là lại không người tu luyện thành công qua, mà duy vừa tu luyện người hay lại là cái lý này bàn về đi ra lão sư.

Lâm Phàm đại khái liếc mắt nhìn, cũng là minh bạch, lão sư này lý luận nguồn chính là gặp được một con thú dữ, này hung thú có một thiên phú, chính là từ thân màu sắc có thể căn cứ xấu cảnh biến hóa mà biến hóa, trên lý thuyết chính là biến mất ở mắt người trước.

Mà lão sư này đem « Ân tức thuật » chia làm ba tầng, một tầng so với một tầng quái dị, này tu luyện tới Đệ Tam Tầng vận chuyển chân nguyên trong cơ thể, thật đúng là có thể căn cứ chung quanh xấu cảnh màu sắc mà biến hóa.

Chẳng qua là khi Lâm Phàm nhìn xuống phía dưới thời điểm, lại là có chút không nói gì.

Lão sư này lại bị người cho chém chết.

Nguyên lai lão sư này với địch nhân chém nhau thời điểm, là đánh lén, vận dụng « Ân tức thuật » đem tự thân cùng chung quanh xấu cảnh dung hợp lại, cho là đối phương không sẽ phát hiện hắn, nhưng là đối phương lại làm bộ không thấy, cuối cùng cố ý tiếp cận sau khi một đao đem lão sư này cho chém.

Địch nhân này đưa hắn chém nhào trên đất sau khi, cũng là để lại một câu nói rồi đi, "Người cho ta mù a."

Vì vậy lão sư này ở lúc lâm chung sau khi, nôn ra máu viết xuống này « Ân tức thuật » cảnh cáo hậu nhân, tu luyện công pháp này cần cẩn thận.

"Này đặc biệt sao không phải là các kè bông sao?" Lâm Phàm ha ha một tiếng, cảm giác lão sư này ý tưởng không tệ, chính là có nhiều chút ngu xuẩn, này các kè bông coi như biến sắc, chỉ cần không mù vẫn có thể nhìn thấy a.

Bất quá công pháp này cũng không tệ lắm, Lâm Phàm ngược lại có chút hứng thú.

Công pháp này chỉ có ba tầng, nhưng là Bản Đại Gia vô hạn thăng cấp, còn có thể không cho hắn lên tới tên biến thái, học.

"Keng, chúc mừng học được « Ân tức thuật »."

"« Ân tức thuật » một tầng (0/ 100)."

Sau đó Lâm Phàm tiếp tục quét sạch tầng thứ nhất Thư Các, nơi này công pháp trên căn bản đều là bắt nhập lưu hoặc là chính là Hoàng Giai.

Có giá trị thực dụng cũng không lớn, Lâm Phàm một mực vâng chịu một cái ý nghĩ, đó chính là kỹ năng không ở số nhiều, ở chỗ tinh, này « Truy phong kiếm pháp », « đỉnh hoa an ủi sẵn sóc hoa cúc chi », « bất động Hoàng Quyền », « mê huyền thân pháp », « Hắc Hồ Đào Tâm » cũng còn không có lên tới mức cấp, đang học một ít ngón ngang, cũng là không có đâu.

Lâm Lâm Phàm thấy có người từ một nơi dưới bậc thang lúc tới sau khi, Lâm Phàm trong lòng vui mừng, mặt trên còn có Tầng Thư, có thể đi coi trộm một chút, chẳng qua là khi Lâm Phàm vừa muốn lên thang lầu thời điểm, lại bị một cái lão đầu râu bạc ngăn cản.

"Người không có thể lên." Lão đầu râu bạc híp mắt nói.

"Thế nào? Bọn họ có thể lên, ta làm sao lại không có thể lên?" Giờ khắc này Lâm Phàm không phục, đây không phải là kỳ thị sao?

"Át chữ ban trở lên mới có thể vào phía trên, người còn chưa đủ tư cách." Lão đầu râu bạc nói.

Lâm Phàm hướng lão đầu râu bạc đầy quần nhìn liếc mắt, tâm lý trộm đối phương tổ tông mười tám đời.

Sau này cho người khóc.

Sau đó Lâm Phàm rời đi nơi này, chuẩn bị đi trở về tốt tốt nghiên cứu một chút này « Ân tức thuật ».

.

Trở lại bên trong nhà sau, Lâm Phàm đóng cửa lại, sau đó vận chuyển « Ân tức thuật ».

Những công pháp này với khác (đừng) công pháp không giống nhau, muốn thăng cấp cũng chỉ có thể dựa vào chính mình.

Mà ở Lâm Phàm vận chuyển « Ân tức thuật » sau, chân nguyên cũng ở đây một chút xúi giảm bớt.

"Keng, chúc mừng « Ân tức thuật » kinh nghiệm + 100."

"Keng, chúc mừng « Ân tức thuật » thăng cấp."

"« Ân tức thuật » tầng 2 (0/ 1000)."

Giờ khắc này Lâm Phàm vui vẻ cười, không nghĩ tới vận chuyển một chút, liền thăng cấp, quả nhiên rất là đơn giản a.

Mà Lâm Phàm cũng cảm giác chính mình dần dần có chút biến hóa, chân nguyên trong cơ thể đang ở bất chước chung quanh xấu cảnh, xem ra công pháp chính là các kẻ bông a.

Bất quá cái này ở thế nào biến hóa, chỉ cần không mù mắt người, vẫn có thể nhìn thấy, trước mắt cái này cùng chung quanh xấu cảnh hòa làm một thể đồ vật là một người.

Sau đó Lâm Phàm Nhất Tâm Nhị Dụng, một bên vận chuyển « Ân tức thuật » vừa tu luyện từ mặc dật hiện kia giành được Thiên Giai thượng phẩm Tâm Pháp « Vô Tướng Thiên Ma ».

"Keng, chúc mừng Thiên Giai thượng phẩm Tâm Pháp « Vô Tướng Thiên Ma » kinh nghiệm + 10."

"Keng, chúc mừng « Ân tức thuật » kinh nghiệm + 100."

.

"Keng, chúc mừng « Ân tức thuật » thăng cấp."

"« Ân tức thuật » ba tầng (0/ 2000)."

Này hai môn Thiên Giai thượng phẩm Tâm Pháp, để cho Lâm Phàm nhưc đầu, bởi vì kinh nghiệm thêm thật sự là quá ít, ít cũng sắp khiến người ta cảm thấy tan vỡ.

Cũng không biết lúc nào mới có thể đem này hai môn Tâm Pháp thăng cấp.

Tuy nói hai môn Tâm Pháp tầng thứ nhất, chỉ có một trăm ngàn kinh nghiệm, nhưng là này mười điểm mười điểm thêm, cũng là một loại tội a.

Hơn nữa lúc thời điểm tu luyện, chân nguyên tiêu hao cũng là khá lớn, không thể không thỉnh thoảng dừng lại, khôi phục chân nguyên, sau đó ở vùi đầu vào trong tu luyện.

Ta muốn tồn tại, chứng bày thời điểm, không đến cái 180 trương cũng có lỗi với các người. .

Hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Hôm sau.

Lâm Phàm từ trong tu luyện tỉnh lại, sau đó lập tức kéo ra số liệu lan, cẩn thận nhìn.

Không tệ, không tệ.

« Vô Tướng Thiên Ma » kinh nghiệm tốc độ tăng sắp tới ba chục ngàn, mà « Ẩn tức thuật » càng là đạt tới kinh khủng Thập Nhị Tầng.

Trải qua « Hầu Tử Thâu Đào » kinh nghiệm, Lâm Phàm nghĩ (muốn) này « Ẩn tức thuật » thoát biến hẳn là ở 20 Tầng.

Trong một đêm, là có thể đem chỉ có ba tầng « Ẩn tức thuật » tu luyện tới Thập Nhị Tầng, còn có ai có thể so với ta.

Lâm Phàm ôm khoái trá tâm, rửa mặt một phen, hôm nay liền muốn làm cho mình bọn học sinh, thừa nhận chính mình kia tràn đầy vĩ đại yêu Quán Đỉnh đi.

Làm Lâm Phàm hướng lớp học đi tới thời điểm, phát hiện trên đường một ít thầy trò chính thảo luận chuyện hôm qua, nhất thời vui mừng, có chút tiến tới, muốn nghe một chút những người này là đánh giá thế nào chính mình.

"Này mới tới chữ T ban lão sư, cũng có bản lĩnh, lại để cho Lưu Thanh Phong bốn người bọn họ ném lớn như vậy mặt, quả nhiên là một người tài giỏi a."

Lâm Phàm nghe được câu này, trong lòng nhất thời vui mừng, quả nhiên vẫn là có người khen mình a, chẳng qua là này tiếp tục nghe tiếp, Lâm Phàm đột nhiên phát hiện này tiết tấu có chút không đúng.

"Này mới tới lão sư, cũng thì sẽ không làm người, cái này làm cho Lưu Thanh Phong bọn họ với học sinh nói xin lỗi, chuyện này là sao, sau này để cho bốn người bọn họ như thế nào học sinh trước mặt nhắc nhắc khởi đầu."

"Ai, điều này có thể đem Lưu Thanh Phong bọn họ đánh bại, làm sao sẽ đi chữ T ban, liền phản thực lực này đủ để đảm nhiệm Át chữ ban lão sư."

"Ha ha, các người đây liền không hiểu đi, này thả làm đầu gà không làm phượng đuôi, Át chữ trong lớp Ngọa Hổ Tàng Long, Lưu Thanh Phong bọn họ cũng chỉ có thể coi là một dạng đây nếu là đi Át chữ ban, nơi nào có thể có ở chữ T ban bị người nhìn chăm chú."

"Này nói cũng là có lý, không nghĩ tới người này tâm cơ nặng như vậy."

"Sau này mọi người tốt nhất chớ cùng người này có giao kết, Lưu Thanh Phong ở Át chữ người nổi nghiệp duyên vẫn không tệ, nghe Hoàng Triều trong Thập Tam Hoàng Tử với Lưu Thanh Phong giao tình rất không tồi a."

... .

Giờ khắc này Lâm Phàm cảm giác những người này đem mình nói tốt giống như một cái tâm cơ nam a, mình tại sao có thể cho phép loại chuyện này phát sinh.

"Các vị, ta cho rằng các người phân tích đều không đúng a." Lúc này Lâm Phàm coi là một đề tài quần chúng, lạng lẽ đi tới.

"Ồ! Chẳng lẽ còn có nội tình gì hay sao?" Thảo luận quần chúng nghi ngờ hỏi.

Lâm Phàm chân mày vui mừng, sau đó miệng lưỡi lưu loát tự thối lên, "Chuyện này vẫn là phải từ hôm qua nói đến, ta vô tình ở trong học viện đi lung tung đến, vô tình thấy một người đứng ở học viện hồ sen vừa làm bầm lều bầu đến, lúc ấy ta đang suy nghĩ, người nọ là không phải là muốn nhảy sông tự vận còn là cái gì, ta là hơn lưu một tưởng tượng, len lén núp trong bóng tối nghe đến."

"Lúc ấy các người không biết a, ở ta nghe đến người kia nói câu nói đầu tiên thời điểm,

Ta liền khiếp sợ, hẳn giảng đạo đạo chữ T ban học sinh, không phải vì tên gọi, cũng không phải là lợi nhuận, mà là muốn hết mình một phần chút sức mọn, đem đám này quanh quẩn ở lạc đường bên trong chữ T ban học sinh kéo về chính đạo."

"Các người nghĩ, đám này chữ T ban học sinh, ở trong học viện chịu đủ giễu cợt cùng bài xích, trong lúc này tâm nhất định là hình quái dị, đây nếu là sau này tốt nghiệp, bọn họ có thể làm gì?" Lâm Phàm nhìn mấy người dò hỏi.

"Đây chữ T ban đi ra ngoài học sinh, đại đa số không phải là Sơn Phi chính là trộm cấp hạng người a." Người đi đường khề cau mày nói.

"Đúng rồi, đây nếu là không người chỉ dẫn bọn họ, còn không thật muốn đi vào kỳ đồ? Các người suy nghĩ một chút hẳn có thể đủ đem Lưu Thanh Phong đám người đánh bại, này tự thân tu vi khẳng định chẳng yếu đi đâu, đây nếu là đi Ất chữ ban, còn có thể không phải gió Vân lão sư? Điều này có thể hạ mình đi chữ T ban, chịu đủ các lão sư khác kỳ thị, liền phần ân tình này ngực, ta cũng vậy bội phục rất a, các người nói có đúng hay không?" Lâm Phàm chân thành nói ra, mà lại nói còn giống như thật giống chuyện như vậy.

Mấy người kia bị Lâm Phàm như vậy lúc thì du, cũng là nổi lên nghi ngờ, đối với lúc trước thảo luận bát quái, cũng là cảm thấy xấu hổ.

"Này phân tích đúng xem ra này mới tới lão sư, thật đúng là lòng dạ rộng rãi a."

"Xấu hổ, xấu hổ, người ta có như vậy bộ ngực, chúng ta lại ở sau lưng nói nhân gia nói xấu, đây thật là không nên."

"Đa tạ huynh đài một lời, nếu không chúng ta thật đúng là đối với (đúng) này mới tới lão sư có sự hiểu lầm a."

Nhìn mấy người kia đều biết sai, Lâm Phàm cũng là lộ ra vui vẻ yên tâm nụ cười, sau đó khoát khoát tay, "Không sao, không sao, loại này chính nghĩa, bộ ngực rộng lớn, vô tư người, ta mặc dù cùng hẳn không quen, nhưng cũng không thể đổi trắng thay đen, mấy vị nếu là thật có tâm, vậy thì nhiều nói với người khác nói, cũng là công đức một chuyện tốt a."

"Nhất định, nhất định, loại chuyện này, xác thực không thể ngộ truyền, chuyện này, chúng ta mấy người tất nhiên sẽ nói với người khác." Vài người người đi đường vội vàng nói.

"Ta đây còn có việc, liền cáo từ trước." Lâm Phàm trong lòng Ichikaru, sau đó ôm quyền trước thời hạn rời đi.

Đối với mình loại này chính nghĩa sự tình, làm sao có thể loạn truyền đâu rồi, đây không phải là ô nhục chính mình danh tiếng sao?

...

Lâm Lâm Phàm sung sướng khề hát đi tới lớp học thời điểm, lại phát hiện trong lớp 13 danh học sinh, đều đang mỗi người làm sự tình, trực tiếp đem chính mình cho không nhìn.

Cái này làm cho Lâm Phàm hơi khề cau mày, này tôn sư trọng đạo học sinh, thế nào cũng biến dạng đây a.

"Ho khan khực..." Lâm Phàm làm bộ ho nhẹ nãy tiếng.

Một tiếng này ho nhẹ, đem đám học sinh này cả kinh, khi thấy đứng đang bực giảng thượng nhân là lão sư thời điểm, 13 danh học sinh, lập tức tôn kính đứng lên, sau đó cùng hô lên.

"Lão sư, tốt."

"ừ, ngồi xuống đi." Lâm Phàm gật gật đầu nói, "Các người cũng đang làm gì? Ta đây đi vào có một đoạn thời gian, các người làm sao lại không thấy đâu cả?"

"A, lão sư, ngài cái gì đi vào, ta vừa mới còn nhìn về phía cửa đâu rồi, còn đang nghi ngờ lão sư thế nào còn chưa tới đây." Lưu Thủy nước coi như trong lớp duy nhất cô em, đó cũng là ngọc minh rất.

"Đúng vậy, lão sư, chúng ta liền không thấy người đi vào a." Tào ngày tiêu cũng là cảm giác phi thường quái dị.

Sau đó những học sinh khác cũng đều lục tục nói.

Lúc này Lâm Phàm nhưng là nghi ngờ, Bàn Đại Gia lớn như vậy người sống, đi từ cửa đi vào, đứng đang bực giảng trước, đều đang không thấy được, chẳng lẽ cũng mất cận thị phải không?

Mà ngay tại lúc này, Lâm Phàm đột nhiên nghĩ đến, chính mình vẫn còn ở treo máy a, này « Ân tức thuật » một mực ở treo thẳng cấp.

Xem ra bọn học sinh không nhìn thấy chính mình, chỉ sợ cũng là bởi vì « Ân tức thuật » nguyên nhân.

Nghĩ thông suốt loại tình huống này sau, Lâm Phàm cũng là khẽ mỉm cười, "Được, một ngày mới bắt đầu từ buổi sáng sớm, nay Thiên lão sư sẽ tới cho mọi người Quán Đỉnh."

"Lão sư, Quán Đỉnh là cái gì a." Chu đầu ngoẹo đầu nghi ngờ hỏi.

"ừ, này Quán Đỉnh chính là lão sư độc môn công pháp, này giải thích tương đối khó khăn, đợi một hồi các ngươi thể nghiệm qua sau khi, liền sẽ rõ ràng được, ngươi Chu đầu, ngươi trước làm cái gương sáng." Lâm Phàm cũng lười giải thích, sau đó ngoắc tay nói.

"Lão sư, ta gọi là Jody, không phải là Chu đầu a." Chu đầu rất là ủy khuất nói, danh tự này đối cũng có nhiều chút khó nghe.

"Ừ." Lâm Phàm nhượng nầy một cái, ánh mắt thẳng tắp nhìn Chu đầu, phảng phất là đang nói, lão sư lời nói ngươi cũng dám phản kháng không được.

Mà lúc này Chu đầu cũng là nhượng bộ, "Được rồi, lão sư ta sai."

"Ừ." Giờ khắc này Lâm Phàm hài lòng gật đầu một cái, trẻ nhỏ dễ dạy a.

...

Lần này Quán Đỉnh, Lâm Phàm đã quyết định được, liền cho bọn hắn tới « thái cấp Ma Thân ».

Cửa này luyện thể pháp môn, luyện đến ba tầng cảnh giới thời điểm, cũng đã rất không tồi, đao kiếm tầm thường đối với (đúng) về căn bản tạo thành không bất cứ thương tổn gì, mà đến Lục Tầng thời điểm, cũng là thuộc về chất bay vọt, đồng giai tu vi người, hắn tạo thành không tổn thương gì.

tại sao nhân vật chính còn không tiến hành giả vờ cool, đánh mặt hành vi, ta chỉ nghĩ (muốn) nói cho các ngươi biết, nhân vật chính bây giờ còn rất thuần khiết khiết có ái. Còn có ta này viết rất nước sao? Ta đây chính là bên trên trái cây khô a.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

"Không đau, yên tâm đi, lão sư sẽ ôn nhu đối đãi ngươi, đợi một hồi ngươi sẽ phát hiện mình hữu chất biến hóa." Lâm Phàm mỉm cười nói, sau đó dắt Chu Du kia béo mập tay, đi tới trên bục giảng.

Lâm Phàm nghĩ đến trên ti vi tình tiết, cao thủ cho hắn thêm người Quán Đỉnh thời điểm, cũng nếu để cho đối phương ngồi xếp bằng, sau đó năm ngón tay mở ra, khấu trên đầu.

Tự mình thân là lão sư, những thứ không nói, này phong cách hay lại là phải có.

"Chu Du, ngồi xếp bằng, khí vận đan điền, lão sư muốn tới." Lâm Phàm hét lớn một tiếng, năm ngón tay mở ra, bấm lên Chu đầu bóng đỉnh, khí thể kia cũng là tương đối có thành tựu, hù dọa những học sinh khác sùng sốt một chút.

"ừ, lão sư ta chuẩn bị sẵn sàng, đến đây đi." Chu Du nuốt nước miếng một cái khấn trương nói.

"Buông lỏng, không cần khấn trương như vậy, lão sư là sẽ rất ôn nhu."

"Ừ."

Bọn họ chưa từng thấy qua tình huống như vậy, không biết lão sư lời muốn nói "Quán Đỉnh" rốt cuộc là cái gì, hơn nữa nhìn ngồi xếp bằng trên đất Chu Du trên mặt có kia một tia khấn trương, làm cho bọn họ cũng là bắt đầu khấn trương.

Bất quá đối với bọn họ mà nói, càng nhiều lại là tò mò, không biết đợi một hồi rốt cuộc sẽ xảy ra chuyện gì, từng cái trọn tròn cả mắt linh lợi nhìn thứ nhất làm vật thí nghiệm Chu Du.

"Nha, lão sư, Chu Du ới." Đang lúc bọn hắn xem xét tỉ mỉ thời điểm, đột nhiên phát hiện Chu Du thoáng qua cái đầu, trong miệng mạo hiểm buổi sáng ăn đồ ăn.

Mà lúc này đang chuẩn bị Quán Đĩnh Lâm Phàm, cũng là sùng sồ, "Chu Du, ngươi thế nào?"

Lâm Phàm có chút không nói gì, đã biết còn không Quán Đĩnh a, thế nào sẽ xuất hiện triệu chứng đây?

"Lão sư, ngươi ẩn xuống ta đầu lúc ẩn lúc hiện, ta cũng cảm giác ta đau đầu quá, muốn ói, lão sư có phải hay không Quán Đĩnh khó khăn như vậy được a." Chu Du cảm giác này Quán Đĩnh thật sự là quá thống khổ.

Lâm Phàm nghe một chút, trợn mắt một cái, có chút lúng túng, này trên ti vi cao thủ làm cho người ta Quán Đĩnh, nắm người ta ót lúc, là cho thấy không khí hiện trường, cánh tay cũng sẽ kịch liệt đung đưa, thế nào đến cạnh mình, liền sẽ cho người muốn ói đây?

Không khoa học, thật sự là không khoa học.

"Không việc gì, này là tình huống bình thường, vừa mới lão sư là đang ở vận công, bây giờ chính thức bắt đầu, chuẩn bị sẵn sàng." Giờ khắc này Lâm Phàm cũng không chơi đùa những thứ kia cái gì bầu không khí, hay lại là đang hoảng cho học sinh Quán Đĩnh.

"Keng, « thái cấp Ma Thân » có hay không Quán Đĩnh?"

"Chắc chắn."

Ngay một khắc này, không có cảm giác nào Chu Du, đột nhiên biến sắc, hần cảm giác lão sư ẩn xuống đầu mình thủ trường, đột nhiên biến hóa nóng bỏng, phảng phất có một cỗ khí thông qua bàn tay tràn vào đến chính mình trong đầu.

Mà cỗ khí ở trong đầu đi loanh quanh một vòng sau,

Từ trên cao đi xuống, phát ra Tứ Chi Bách Hải.

"Keng, Quán Đĩnh thành công."

"Được, cảm giác như thế nào." Lâm Phàm nhìn Chu Du hỏi.

Những học sinh khác cũng đều nhìn Chu Du, không biết đây rốt cuộc là có biện pháp gì.

Mà Chu Du giờ phút này nháy mắt mấy cái, có chút mơ hồ nhìn chung quanh, sau đó lắc lư đầu, "Lão sư, ta trong đầu thật giống như đột nhiên có một ít ta lúc trước không biết đồ vật a."

"ừ, không tệ." Lâm Phàm gật đầu một cái, đột nhiên một quyền đánh vào Chu Du trên người, hù dọa chung quanh học sinh cũng là sùng sồ, không hiểu lão sư thế nào nói động thủ liền động thủ.

"Như thế nào đây?" Vừa mới một quyền, Lâm Phàm lực khống chế độ, hiện tại hần liền muốn chứng minh một chút, này « thái cấp Ma Thân » Quán Đĩnh cho bọn hần, không biết bọn họ nên tu luyện như thế nào.

Ở Thánh Ma trong tông, những thứ kia bao cát Đường tu luyện « thái cấp Ma Thân » đều cần chính mình tu luyện, căn bản không có thể mượn ngoại lực.

Bây giờ Lâm Phàm liền muốn nhìn một chút, này « thái cấp Ma Thân » có hay không có thay đổi.

Vừa mới được lão sư một quyền Chu Du, trên mặt đột nhiên toát ra một tia thoải mái cảm giác, "Lão sư, ta cảm giác ngài vừa mới đánh ta một quyền kia, thật thoải mái a, ta có thể cảm nhận được trong cơ thể có một cỗ hơi thở đang chảy xuôi đến."

"A, Chu Du, lão sư vừa mới đánh ngươi một quyền, ngươi lại sẽ cảm giác thoải mái, lão sư, Chu Du sẽ không có vấn đề đi." Tào ngày tiêu đàn đột nhìn Lâm Phàm hỏi.

"Không thành vấn đề, này là tình huống bình thường, vừa mới lão sư cho Chu Du Quán Đĩnh một môn công pháp luyện thể, công pháp này rất là thần kỳ, không muốn chính mình tu luyện, chỉ cần người khác nện, liền có thể tăng cấp, được, không nói trước nhiều như vậy, các ngươi từng cái xếp thành hàng, lão sư nghĩ (muốn) tới cho các ngươi Quán Đĩnh." Lâm Phàm nói.

"Là ." Bọn học sinh nghe một chút, công pháp này lợi hại như vậy, hơn nữa có thể nhanh như vậy là có thể học được một môn công pháp, cũng là để cho bọn họ hưng phấn vô cùng.

Bọn họ đã từng cũng có cố gắng tu luyện qua, nhưng là coi như là bất nhập lưu công pháp, bọn họ cũng không tu luyện thành công qua.

Nghe khác (đừng) lão sư nói, hình như là ngộ tính không đủ.

Sau đó Lâm Phàm cho còn lại mười hai người, một người tới cái Quán Đĩnh.

"Được, ta đã đem cửa này Luyện Thể thần công Quán Đĩnh cho các ngươi, sau này phải thật tốt tu luyện, cũng không thể nhục thanh danh của ta." Lâm Phàm là ở những học sinh này tâm lý lưu lại sâu hơn ấn tượng, cũng là cố gắng để cho sắc mặt biến hóa tái nhợt một chút, khí tức hơi chút suy yếu một chút.

"Ừ." 13 danh học sinh nặng nề gật đầu, sau đó nhìn lão sư sắc mặt có chút tái nhợt, trong lòng đau xót, nước mắt hoa lệ chảy xuống, lão sư là cho chúng ta Quán Đỉnh, sợ rằng cũng tổn thương thân thể.

Bọn họ mặc dù kiến thức không nhiều, nhưng là lại chưa từng nghe nói qua có thể cưỡng ép đem công pháp Quán Đỉnh cấp cho người khác, mà giờ khắc này lão sư đem công pháp Quán Đỉnh cho bọn hắn, nhất định là gánh nặng rất nặng.

"Lão sư, cảm ơn ngài ân tái tạo, một ngày thầy, suốt đời là cha, chúng ta mười ba người sau này nhất định không có nhục lão sư danh tiếng." Tào ngày tiêu dẫn đầu quỳ xuống.

"Ừ, sau này thật tốt tu luyện, đem cửa này công pháp luyện thể luyện đến cảnh giới đại viên mãn." Lâm Phàm hài lòng gật đầu một cái.

"Dạ, lão sư." 13 danh học sinh trăm miệng một lời hô.

"Được, phía dưới bắt đầu giảng bài." Lâm Phàm chuẩn bị đang giảng mấy quyển tiểu thuyết mở đầu, đến cho này 13 danh học sinh đề cao một chút ngộ tính.

Về phần này tiểu thuyết lựa chọn, dĩ nhiên là muốn chọn phế vật lưu mới được, dù sao này nghịch tập mới là vương đạo a.

"Lão sư, ngài cho chúng ta Quán Đỉnh, khẳng định tổn thương căn nguyên, không bằng ngài thật tốt nghỉ ngơi một chút đi." Tào ngày tiêu nói.

Lâm Phàm cười khoát khoát tay, "Không sao, thân là lão sư, phải trách nhiệm, mà bây giờ ta cũng chỉ là cho các ngươi nói một ít sự tích, rộng rãi các ngươi nhãn giới, đối với các ngươi sau này cũng sẽ có điều trợ giúp, các ngươi chỉ cần mảnh nhỏ lắng nghe liền có thể."

Tào ngày tiêu mười ba người nhìn Lâm lão sư sắc mặt tái nhợt, còn phải vì bọn họ giờ học, càng làm cho bọn họ làm rung động muốn khóc rờn rờn.

"Trương truyền Đại Ly vương triều Long Uyên tinh có một cái Đệ Nhất Thế Gia, được đặt tên là Phươg gia, mà ta muốn kể chuyện xưa chính là từ nơi này Phươg gia một tên nô lệ trên người nói đến."

Hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Này « Vĩnh Sinh » cố sự, Lâm Phàm luôn cảm giác có chút nóng nảy, bất quá liền trước mặt n

Mà bọn học sinh nghe cũng là dần dần nhập thần, nhất là Lâm Phàm nói đến chủ này giác Phươg Hàn, làm nô lúc sở thụ đến lần áp, lại để cho một tên trong đó học sinh sinh ra cộng hưởng.

Cảm nhận được cổ ba động này thời điểm, Lâm Phàm ngược lại nhìn lâu mấy lần.

Trụ Mặc.

Một cái rất kỳ quái tên, cũng là Lâm Phàm không có để cho sai tên duy nhất một học sinh.

Này Trụ Mặc tướng mạo phổ thông, mặt mũi gầy gò, nhưng là ánh mắt này bên trong lại bao hàm rất nhiều tâm tình tiêu cực.

Con mắt là cửa sổ của tâm linh, những lời này mặc dù rất xa đần, nhưng là Lâm Phàm lại tin tưởng không dứt.

Trụ Mặc là Tứ Đại Thế Gia Vân gia một tên nô bộc con trai, địa vị cấp kỳ thấp kém, ở Vân gia cũng là chịu đủ lần áp, mà hắn có thể đủ ngày qua Phủ học viện nguyên nhân cũng là Thiên Phủ học viện hữu giáo vô loại, bất kể người là đạt quan hiển quý hay lại là lỗ mãng thất phu, chỉ cần muốn ở con đường tu luyện đi xuống, kia đều có thể.

Mà Trụ Mặc ngày qua Phủ học viện là vì thoát khỏi mình là nô bộc thân phận.

Giờ phút này nghe đến lão sư giảng giải câu chuyện này, Trụy Mặc cảm giác này nói phảng phất chính là mình.

Chẳng qua là lại không có giống như lão sư nói người kia một loại vận khí tốt.

"Trụy Mặc, ngươi trong ánh mắt tràn đầy không cam lòng, có phải hay không câu chuyện này cho ngươi nhớ tới cái gì?" Lâm Phàm dừng lại Phương Hàn Ngưu B cả đời, mà là dò hỏi.

Những học sinh khác nhìn Trụy Mặc, bọn họ cũng biết Trụy Mặc thân phận, bất quá đó cũng không phải đáng giá gì khoe khoang sự tình, vì vậy bọn họ cũng không có nói ra.

"Lão sư." Trụy Mặc nhìn đứng lên, tôn kính nhìn Lâm Phàm, "Lão sư nói Phương Hàn với ta thân phận địa vị một dạng nghe Văn lão sư thật sự kể chuyện xưa, cảm động lây, chẳng qua là ta lại không Phương Hàn như vậy cố gắng cùng dũng khí."

Lâm Phàm nhìn Trụy Mặc kia trầm thấp sắc mặt, thờ dài một tiếng, cảm giác đám hài tử này sau này con đường còn rất dài a, chính mình nếu theo chân bọn họ hữu duyên quen biết, trở thành thầy trò quan hệ, chính mình trách nhiệm cũng là rất trọng đại a.

Về phần cướp tứ đại gia sau, phải mong một cái đi, loại chuyện này Lâm Phàm có thể không làm được, bất kể nói thế nào, ít nhất cũng để cho này 13 tên đệ tử, cùng người khác sống vai, không thua ở một cái hàng bắt đầu bên trên.

"Trụy Mặc, chúng ta có lão sư chỉ huy, chúng ta nhất định sẽ thoát khỏi hiện trạng." Lưu Thủy Thủy thân là cô em, tuy nói một mực chịu đủ giễu cợt cùng xem thường, nhưng là nội tâm một mực rất cường đại, giờ phút này thấy đồng bạn như thế sa sút, cũng không khỏi an ủi.

Những người khác cũng là an ủi Trụy Mặc.

Trụy Mặc nhìn nhóm bạn an ủi mình, cũng là gật đầu một cái, "Lão sư, ta hiện sau nhất định lấy Phương Hàn làm gương, bất khuất không buông tha, thà làm ăn mày, không vì người Nô."

Lâm Phàm không khỏi cảm giác một trận bất đắc dĩ,

Chính mình đặc biệt sao cũng mang cái gì học sinh a, thế nào việc trải qua một cái so với một cái thảm, này Trụy Mặc có lẽ là chính mình 13 danh học sinh trung thảm nhất một cái.

"ừ, lão sư tin tưởng ngươi, nhất định sẽ Nhất Phi Trùng Thiên, để cho đã từng khi dễ ngươi người, cũng hối hận không dứt." Lâm Phàm đi xuống giảng đài đi tới Trụy Mặc trước mặt, toát ra tín nhiệm ánh mắt.

Trụy Mặc nhìn lão sư tín nhiệm chính mình ánh mắt, hai tròng mắt có chút phiếm hồng, loại này hấn người tín nhiệm, Trụy Mặc lần đầu tiên cảm nhận được.

"Lão sư, ta sẽ." Trụy Mặc nặng nề gật đầu một cái.

Lâm Phàm khẽ mỉm cười, cảm nhận được Trụy Mặc khí tức đang biến hóa, sau đó đưa ra khích lệ tay, nhẹ nhàng vuốt vuốt Trụy Mặc đầu.

Tư chất tăng lên.

Lâm Phàm phó chức nghiệp lão sư thăng cấp đến Hiện sư, trong đó khích lệ tay, tăng lên bọn học sinh tư chất, giờ phút này Trụy Mặc đạt tới yêu cầu, dĩ nhiên là trước tăng lên một lớp.

"Keng, học sinh Trụy Mặc, tư chất ngọc ngà tăng lên tới tầm thường."

"Keng, chúc mừng phó chức nghiệp Hiện sư kinh nghiệm + 100."

Nghe được tiếng nhắc nhở, Lâm Phàm trong lòng Ichikaru, không nghĩ tới tăng lên học sinh tư chất, mình cũng có thể gia tăng kinh nghiệm, quả nhiên không sai.

Bây giờ này 13 danh học sinh, đều bị chính mình Quán Đỉnh « thái cấp Ma Thân », chờ bọn hắn « thái cấp Ma Thân » từ nhập môn tiến vào tầng cảnh giới thứ nhất, thì có thể đột phá đến ngày hôm sau cấp một cảnh giới.

Mà ở Lâm Phàm nghĩ đến, tự mình ở Đại Yên Hoàng Triều đợi thời gian, khẳng định cũng không dài, nhưng bất kể nói thế nào, chỉ cần lúc rời đi sau khi, đưa bọn họ tư chất tăng lên tới thiên tài trở lên, như vậy bọn họ cả đời, thành liền cũng sẽ không thấp đi nơi nào.

Lâm Lâm Phàm đem Phương Hàn mở đầu cố sự nói xong sau, 13 danh học sinh ngộ tính lại đại đại lên cao không ít.

Đối với 13 danh học sinh ra nói, mỗi một lần nghe xong lão sư dạy dỗ sau khi, luôn cảm giác tự thân phát sinh rất nhiều biến hóa, nhưng là loại cảm giác này bọn họ cũng không nói rõ ràng, luôn cảm giác nơi nào có chút không giống.

"Được, hôm nay chương trình học đến đây kết thúc, sau này các ngươi có thể tự do hoạt động, khi các ngươi Luyện Thể thần công tu luyện tới tầng thứ nhất thời điểm, lão sư sẽ gặp lần nữa giảng bài." Lâm Phàm nói.

"Lão sư, như vậy môn Luyện Thể thần công, chúng ta không thể tự kiểm chế tu luyện, chúng ta nên tu luyện như thế nào." Tào Thiên tiêu hỏi.

Lâm Phàm khẽ mỉm cười, "Bị người đánh liền có thể, về phần như thế nào làm cho nhân gia nguyện ý đánh các ngươi, kia liền nhìn chính các ngươi, được, lần này lớp đến đây kết thúc, đều tự tán đi."

Lâm Phàm học sinh đều cúi đầu mình tư khổ tưởng nên làm thế nào cho phải thời điểm, Lâm Phàm đã sớm thi diên chạy về trong nhà mình, bắt đầu tu luyện « Vô Tướng Thiên Ma » cùng « Ân tức thuật ».

Này « Vô Tướng Thiên Ma » hơi chút khó tu luyện một chút, hao tổn chính là thời gian, nhưng là này « Ân tức thuật » cũng không phải quá khó khăn.

Hai ngày trong, Lâm Phàm sẽ không ra khỏi cửa phòng, một lòng đầu nhập trong tu luyện.

Ngày đêm không ngừng khô khan tu luyện, « Vô Tướng Thiên Ma » kinh nghiệm cũng tốc độ tăng năm chục ngàn.

Lúc này cũng phát hiện, này « Vô Tướng Thiên Ma » cũng không phải là khó tu luyện, mà là cần thời gian, tâm pháp này không giống khác (đừng) công pháp như vậy, có thể rất nhanh tốc độ tu luyện, yêu cầu một chút xui hoa mất thì giờ, từ từ nấu đi lên.

Chẳng qua là Lâm Phàm nhưng không biết « Vô Tướng Thiên Ma » coi như Thiên Giai thượng phẩm công pháp, tu luyện yêu cầu cực kỳ hà khắc, coi như là mặc dật hiên cũng là tiêu phí ba tháng mới khó khăn lắm tu luyện tới một tầng lên cấp, có thể Lâm Phàm này lười biếng dưới tình huống, mấy ngày liền tu luyện tới một tầng, cũng không khỏi không nói đã cũng với cười tên lửa.

Mà bây giờ « Vô Tướng Thiên Ma » kinh nghiệm cũng chỉ thua kém hai chục ngàn, nhưng là Lâm Phàm lại đem để ở một bên, bởi vì « Ân tức thuật » đã đạt tới Thập Cửu Tầng.

Này Thập Cửu Tầng « Ân tức thuật » kinh nghiệm cũng không tính quá kinh khủng, nhưng là lúc tu luyện tiêu hao chân nguyên lại rất khủng bố.

Mỗi một giây chính là 30 điểm chân nguyên tiêu hao, cái này làm cho Lâm Phàm cũng cảm giác có chút tan vỡ.

Cho dù là tu luyện « Vô Tướng Thiên Ma » cũng không có tiêu hao nhiều như vậy chân nguyên a.

« Ân tức thuật » mặc dù rất rác rưởi, nhưng là 20 Tầng sau chính là lên cấp thoát biến, cũng không biết rốt cuộc sẽ là hình dáng gì.

Cho nên Lâm Phàm đem toàn bộ chân nguyên cũng tiêu hao ở « Ân tức thuật » bên trên, hẳn muốn nhìn một chút, mấy ngày nay cố gắng rốt cuộc có không có uống phí.

Nếu như « Ân tức thuật » lên cấp sau vẫn là rác rưởi lời nói, như vậy thật là muốn khóc chết.

"Keng, chúc mừng « Ân tức thuật » kinh nghiệm + 100."

"Keng, chúc mừng « Ân tức thuật » kinh nghiệm + 100."

.

Coi là thật nguyên tiêu hao sạch sẽ thời điểm, Lâm Phàm sẽ gặp nghỉ ngơi, cố gắng khôi phục chân nguyên, ở chân nguyên khôi phục một khác kia, lần nữa vùi đầu vào trong tu luyện.

Hôm sau.

Thuộc về trong tu luyện Lâm Phàm, đột nhiên mở mắt, 20 Tầng « Ân tức thuật » rốt cuộc thành, sẽ để cho Bản Đại Gia nhìn một chút, ngươi rốt cuộc sẽ lên cấp thành công pháp gì.

Chỉ cầu biến thái không cầu bình thường.

Mọi người gần đây ý kiến, ta cũng có thấy, ta cũng một mực ở cố gắng, nhưng là cũng không thể để cho ta chương chương cười, chương chương trên chọc so với, tình tiết cái gì, ta cũng phải từ từ viết mới được, từ này lúc trước ta liền viết xong, nhưng là không hài lòng, liền trực tiếp xóa viết lại. Ở địa phương khác đọc sách các thư hữu, mời tới khỏi điểm ủng hộ một lớp, nếu không gặp người chết, các ngươi cứ như vậy nhẫn tâm xem ta bị lộ không chết được. Các ngươi chẳng lẽ mằm mộng cũng không muốn.

Hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

"« Ẩn Thân Thuật » ." Lâm Lâm Phàm thấy công pháp lan phía dưới giới thiệu lúc, trái tim nhỏ nhất thời ùm ùm nhảy lên.

Này « Ẩn Thân Thuật » có thể ẩn thân, vốn là vậy liền coi là ẩn thân cũng không có bao nhiêu chỗ dùng, dù sao thực lực cao thâm người, có thể cảm thụ khí tức, coi như là nhắm mắt lại, cũng có thể dựa vào khí tức phân biệt địch nhân.

Nhưng là đối với (đúng) Lâm Phàm mà nói đây chính là Thần Kỹ, bởi vì Lâm Phàm nắm giữ hệ thống, thực lực bản thân nội liễm mà không bên ngoài, bất kể là tu vi cao bao nhiêu người, cũng không cách nào nhận ra được Lâm Phàm khí tức.

Đối với người khác mà nói, môn công pháp này rất gân gà, cũng liền lắc lư lắc lư người bình thường mà thôi, đối với cao thủ mà nói, quân người có ẩn thân hay không, chỉ cần có khí tức, như thế có thể phân biệt ra được giết chết người.

"Ha ha." Lúc này Lâm Phàm nhất thời vui vẻ, này sau này nhưng là thoải mái đại phát.

Này Đại Yến Hoàng Triều cùng Tứ Đại Thế Gia, còn có thể ngăn trở mình bước chân hay sao?

Vốn là dựa theo Lâm Phàm ý tưởng, cướp Đại Yến Hoàng Triều khả năng còn cần một chút thời gian, nhưng là y theo trước mắt tình trạng đến xem, cái này căn bản không dùng các loại, có thể trực tiếp khai triển.

Lâm Phàm thí nghiệm ẩn thân trạng thái sau khi, chân nguyên biết một chút tiêu hao từ từ, đã chính mình bây giờ 2200 điểm chân nguyên, cũng có thể ẩn thân thời gian rất lâu.

Đồng thời dưới trạng thái ẩn thân, thân thể cũng như cũ có thể chạm được đồ vật, cũng sẽ không xuyên thấu, xem ra sau này vẫn vậy phải cẩn thận nhiều hơn mới được.

Giờ phút này Lâm Phàm cảm giác mình có thể xuất quan, tu luyện ba ngày, đem « Ẩn tức thuật » lên cấp, có thể đi thử một lần thành quả.

"Đừng... Đừng... Đừng."

Ngay tại Lâm Phàm chuẩn bị lúc ra cửa sau khi, bên tai truyền tới tiếng chuông.

Đây là Thiên Phủ học viện triệu tập thầy trò thủ đoạn, mỗi một lần chuông vang, nếu không có chuyện trọng yếu phát sinh, nếu không phải là có cái gì trọng yếu người đến.

Lâm Phàm ngày qua Phủ học viện mấy ngày nay, cũng chỉ là nghe có này chung, còn chưa thấy qua có chuyện gì, mà bây giờ có thể để cho chuông vang, Lâm Phàm cũng là đặc biệt hiếu kỳ muốn đi coi trộm một chút.

Thiên Phủ cửa học viện, lúc này muôn người đều đổ xô ra đường, đầu người di động.

Từng hàng người mặc đen nhánh chiến giáp binh lính đem Thiên Phủ cửa học viện vây thành một nơi chân không.

Mà Thiên Phủ học viện cao tầng từ trên xuống dưới, chỉ cần lên sân khấu, cũng đều tụ tập ở cửa, mang trên mặt vẻ vui thích, phảng phất là đang đợi người khác.

"Viện trưởng, lần này Yến hoàng cùng Hoàng Hậu tới học viện chúng ta đi thăm, có thể là một kiện Thiên chuyện lớn a." Đứng ở một tên tiên phong đạo cốt lão đầu bên người người đàn ông trung niên thần sắc rất là hưng phấn nói.

Yến hoàng là Đại Yến Hoàng Triều Đệ Nhất Cao Thủ, tu vi sâu không lường được,

Coi như Thánh Ma Tông những trưởng lão kia thà gặp nhau, cũng là ngang hàng địa vị, không dám ở trước mặt cản trở.

Mà người hoàng hậu này nhưng là Ma Môn tuyệt đại Các đệ tử thân truyền, ở tuyệt đại trong các, kia địa vị cũng là tiêu chuẩn nhất định tồn tại.

Hai người này lẫn nhau kết hợp, càng là đem Đại Yến Hoàng Triều đẩy lên một cái độ cao mới đỉnh.

"Tự Nhiên, Yến hoàng cùng Hoàng Hậu an nguy không cần chúng ta bận tâm, nhưng là này trong học viện có thể phải chuẩn bị được, nếu không để cho Yến hoàng cùng Hoàng Hậu có bất hảo cái nhìn, thật có thể thất lễ." Thiên Phủ học viện viện trưởng nói.

"Minh bạch, hết thầy đều đã chuẩn bị xong, chữ T ban học sinh ta cũng đã làm cho kỳ tạm thời không cản trở lại."

"ừ, vậy thì tốt."

... .

Lúc này Lâm Phàm lặng lẽ xuất hiện trong đám người, nghe người chung quanh thảo luận, trong lòng cũng là cả kinh, Đại Yến Hoàng Triều Hoàng Đế cùng Hoàng Hậu ngày qua Phủ học viện.

Đây chính là một món Thiên chuyện lớn a.

Lâm Phàm lúc này cũng là đến hứng thú, muốn nhìn một chút này Đại Yến Hoàng Triều chí cao hai người rốt cuộc là tình hình gì.

Suy nghĩ một chút thật đúng là có nhiều chút kích động.

"Tới." Trong đám người không biết là ai la to một tiếng.

Lâm Phàm cả kinh, lập tức nhón chân lên nha tử đuổi cái đầu nhìn về phía Thiên Phủ cửa học viện.

Này vừa vào mắt, Lâm Phàm nhưng là đồng lại một cái, này bài tràng tốt rộng rãi a.

Mấy trăm tên người mặc kim sắc chiến giáp binh lính, cười không biết tên hung thú, che chở khí thế hùng vĩ do sáu con giống như Kỳ Lân bộ dáng hung thú cười Long Liễn, Long Liễn bên trên nạm đủ loại vô cùng trân quý bảo thạch, ở Viêm Dương chiếu rọi xuống, tản ra tia sáng chói mắt.

"Dừng." Lúc này một trận thanh âm bén nhọn vang lên.

Sáu con thú dữ cười Long Liễn chậm chạp dừng lại, kia nắm kéo Long Liễn hung thú, dừng tại chỗ, uy vũ bất phạm, hơi thở bên trong phun trận trận hơi nóng.

Lâm Phàm cứ như vậy nhìn một cái, cũng là bị sợ trái tim nhỏ trực nhảy.

Đây cũng quá bá đạo đi, chỉ những thứ này kéo xe hung thú, đều đang là Tiên Thiên Lục Giai.

"Cung nghênh chí cao chí thượng Yến hoàng, Hoàng Hậu." Thiên Phủ học viện viện trưởng thanh âm già nua hô to, không chút do dự quỳ xuống đất nghênh đón.

Sau đó người sau lưng cũng đều như vậy, cung nghênh đến Đại Yến Hoàng Triều chí cao Yến hoàng.

Lâm Phàm sững sờ, nhìn người chung quanh cũng quỳ xuống, như vậy chính mình nếu là không quỳ còn không bị đương thành loại khác.

Sau đó cũng là không chút do dự ngồi chồm hồm xuống.

Này cho người khác quỳ xuống, Lâm Phàm cũng không cái thói quen này, này ngồi chồm hồm xuống cùng quỳ xuống, hiệu quả cũng đều không khác mấy, ý tứ ý tứ là được.

Lúc này Lâm Phàm nhìn thấy bên cạnh mình một tên, gian giáo nhìn mình, cũng là bạch liếc mắt, "Làm gì?"

Người kia bắt đầu đi lắc đầu một cái, sau đó quỳ lạy hô to.

Lâm Phàm khinh bỉ nhìn liếc mắt, thật là quỳ thói quen.

Làm người chung quanh cũng đứng lên sau, Lâm Phàm cũng là theo sát phía sau đứng lên, sau đó không chớp mắt nhìn Long Liễn người bên trong.

Lâm Phàm bây giờ thật là rất hiếu kỳ, không biết này Yến hoàng cùng Hoàng Hậu rốt cuộc là dạng gì người.

Giờ phút này có một con chân từ Long Liễn trong bước ra, Lâm Phàm cẩn thận cũng là bị câu dẫn.

Một thân màu vàng óng Long Bào, khí thế uy vũ bất phạm, kia nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt ánh mắt, chỉ một cái liếc mắt cũng làm người ta run như cây sậy, phảng phất người trong thiên hạ cũng nên thần phục cùng dưới chân.

Lâm Phàm này nhìn một cái cũng là kêu lên không dứt.

Tiểu Thiên vị Thất Giai cảnh giới.

Đây là Lâm Phàm gặp qua tất cả mọi người đến, tu vi cao nhất, cho dù là mặc dật hiên cùng nghệ đầy trời hai người, cũng đều không cách nào so sánh với so với.

Chênh lệch này thật sự là quá lớn.

Yến hoàng xuống Long Liễn sau khi, dặt dờ một tên ung dung hoa quý, xinh đẹp vô song nữ tử từ Long Liễn bên trong đi ra.

Mẫu Nghi Thiên Hạ uy nghiêm.

Nhất Dương một nhu.

Theo Lâm Phàm đều là rồng phượng trong loài người a.

Nhập thần Bát Giới.

"Yến hoàng, Hoàng Hậu." Thiên Phủ học viện viện trưởng, đi tới trước mặt hai người hết sức buông xuống dáng người, thậm chí có một loại quý liêm khuynh hướng, phảng phất giờ phút này Yến hoàng khen kỳ mấy câu, cũng có thể Thượng Thiên cái loại này.

"Ừ." Yến hoàng gật đầu một cái, loại khí thế này nhưng là ngang ngược vênh váo, cho dù là Lâm Phàm nhất là so khí thế, đó cũng là quý mệnh.

"Yến hoàng có thể cùng Hoàng Hậu ngày qua Phủ học viện, đó là Thiên Phủ học viện trọn đời vinh hạnh, mời." Viện trưởng buông xuống dáng vẻ, sau đó đứng ở một bên, đi theo phía sau hai người, không dám cùng kỳ đi sóng vai.

Lâm Yến hoàng bước lên trước thời điểm, Lâm Phàm cũng có thể cảm giác được một loại ngang ngược xông vào mũi.

Vây xem thầy trò môn, cũng đều kính sợ tránh ra thông thiên đại đạo.

Lúc này không chớp mắt nhìn chằm chằm Yến hoàng cùng Hoàng Hậu Lâm Phàm, cặp mắt đột nhiên bị hai người trên ngón tay chiếc nhẫn cho sáng mù mắt.

Đây là cái gì? Tốt lóe sáng chiếc nhẫn a.

Lâm Phàm kinh hô, đây là chưa từng thấy Siêu Đại Hình Trừ Vật Giới Chỉ a.

Lâm nhớ tới Trừ Vật Giới Chỉ thời điểm, Lâm Phàm đột nhiên nghĩ đến một chuyện.

Đại Yến Hoàng Triều cùng Tứ Đại Thế Gia đều không phải là tông môn.

Bọn họ bảo bối sẽ đặt tại trong mật thất sao?

Ngay cả này Yến hoàng cùng Hoàng Hậu hai người trên ngón tay đều mang Trừ Vật Giới Chỉ, trân quý như vậy đồ vật, cũng khẳng định cũng tùy thân để.

Làm hay không làm

Giờ khắc này Lâm Phàm do dự.

Ẩn thân, cục gạch, cướp, thay đổi càn khôn, Hắc Hổ Đào Tâm... .

Lâm Phàm liên qua trình đều đã nghĩ xong, chẳng qua là đang do dự rốt cuộc muốn không muốn làm một lớp.

Dù sao này nguy hiểm giá trị có chút cao.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Lâm Phàm bây giờ chọn lựa rất đơn giản, chính là phía trước có một khoản tiền lớn chắt

Đây nếu là cứng rắn làm hơn đi, khẳng định một con đường chết, hóa thành tro tàn.

Nhưng là bây giờ tình huống chính là, mình làm xuống hai cái này binh lính rất đơn giản, căn bản không phí nhiều sức, chẳng qua là thật sự phải cân nhắc chính là, này cướp sau khi hậu quả sẽ là cái gì?

Ở Lâm Phàm cân nhắc đến phút thứ hai mươi thời điểm, Lâm Phàm trong con ngươi lại bộc phát ra tia sáng chói mắt.

Sợ cái trứng.

Trước cạm một lớp lại nói, cùng lắm gia gia chạy về Thánh Ma Tông tị nạn đi, người sống trên đời, muốn chính là mưa lát phát sái sái, này ý lớn hiếp nhỏ, ta Lâm Phàm sẽ không, này lấy tiểu khi lớn, mới thật sự là nam tử hán nên cán sự tình.

Vì nhân sư biểu, phải làm ra một cái gương sáng mới được.

Không nói, liên quan (khô).

Giờ khắc này Lâm Phàm đã quyết định quyết tâm, đập vào mắt thịt béo nếu là không bắt lại, đây là chính mình phong cách sao?

"Hắc hắc ."

Giờ khắc này Lâm Phàm cười gian một tiếng, không có vào trong đám người.

Yến hoàng cùng Hoàng Hậu sẽ chỉ ở Thiên Phủ học viện đợi một ngày, bất quá ở buổi trưa thời điểm, sẽ ở một nơi đã bị thu thập xong bên trong nhà làm sơ nghỉ ngơi, vì vậy Lâm Phàm hạ thủ địa điểm cao nhất, tất nhưng chính là chỗ đó.

.

Buổi trưa.

Lúc này ở này sang trọng bên trong nhà chờ có một đoạn thời gian Lâm Phàm, tiểu trái tim đó cũng là phốc thông khiêu động lên, lần hành động này thật sự là quá điên cuồng, quá kích thích.

Coi như là ở Lạc Nhật Sâm Lâm hăm hại xuống mặc đặt hiên cùng nghe đầy trời cũng cũng không có lần này như vậy kích thích a.

"Yến hoàng, Hoàng Hậu giá lâm."

Lúc này bên ngoài truyền tới thanh âm, sợ Lâm Phàm lập tức tiến vào ẩn thân trạng thái, sau đó đứng ở cái ghế phía sau không nhúc nhích, bây giờ cũng chỉ có thể há miệng chờ sung rụng.

"Chi ."

Căn phòng màu sắc cổ xưa thom ngát cửa gỗ bị người đẩy ra, Yến hoàng cùng Hoàng Hậu hai người đi tới.

Lâm Phàm nhìn hai người này, trong lòng cũng có chút khản trương.

Hai người này lâu dài là vị chức vị cao, ngày này sinh ra vốn có một loại khí thế.

"Yến hoàng, Thiếp Thân phục vụ ngài nghỉ ngơi đi."

"Đến, đến Bản Hoàng tới nơi này." Yến hoàng thay đổi bên ngoài cái bá khí mặt mũi, hơi lộ ra một tia nụ cười thô bỉ, ngồi ở Lâm Phàm cái ghế trước mặt bên trên, sau đó hướng xinh đẹp tuyệt vời Hoàng Hậu ngoắc ngoắc tay.

"Yến hoàng, không muốn mà, đây là đang bên ngoài."

"Không việc gì, Bản Hoàng ở nơi này, bên ngoài có người trông chừng, ai dám tới ."

Đứng ở cái ghế sau lưng Lâm Phàm, nhìn hai người hành vi, hơi cảm thấy trơ trẽn.

Này chẳng lẽ ở bên ngoài giả bộ thâm trầm đều là gạt người không được, thế nào đến một cái trong phòng này, liền nguyên hình bại lộ,

Đổi một thân da sói.

"Yến hoàng, Thiên Phủ học viện bây giờ bồi dưỡng ra học sinh so với dĩ vãng tốt hơn rất nhiều, Yến hoàng ngài ủng hộ mạnh mẽ Thiên Phủ học viện, chẳng lẽ chính là muốn bồi dưỡng mình thế lực sao?" Hoàng Hậu y như là chim non nép vào người rúc vào Yến hoàng kia rộng rãi ngực trong ngực, nhả nhụy trắng nõn ngón tay nhẹ nhàng hoạt động Yến hoàng cân cổ.

"Bây giờ tông môn đương đạo, hoàng thất chi nhánh, đây đối với bất kỳ hoàng thất mà nói, cũng là không thể chịu đựng khuất nhục." Yến hoàng rất là hướng thụ đem một đôi tà ác tay, bao trùm ở Hoàng Hậu kia bánh bao hấp bên trên.

Lâm Phàm từ trên hướng xuống nhìn lại, đều không có thể thấy một cái Câu, này vô Câu không hỏa, cũng không biết cô em này là như thế nào lên làm Hoàng Hậu.

Mà chuẩn bị động thủ Lâm Phàm, nghe hai người đang ở trò chuyện với nhau sự tình, cũng nhất thời có hứng thú, muốn nhìn một chút hai người này rất

cuộc sẽ nói gì.

"Yến hoàng, Thiếp Thân tông môn nguyện ý giúp giúp Yến hoàng xây lại đại nghiệp, bây giờ Thánh Ma Tông cũng là loạn trong giặc ngoài, muốn thoát khỏi chi nhánh, trong tầm tay a." Hoàng Hậu trong con ngươi thoáng qua một tia tinh quang nói.

"Hoàng Hậu, ta ngươi vợ chồng nhiều năm, có chuyện trầm tâm lý nắm chắc, Thánh Ma lão tổ từ Man Hoang Chi Địa lấy được Thần Huyết, thiên hạ tông môn ai không nghĩ đến đến, này thời tiết thay đổi thời gian, chỉ sợ cũng không xa chứ?"

"Yến hoàng, Thiếp Thân bây giờ đều là ngươi người, dĩ nhiên là cùng Yến hoàng trên một cái thuyền, Thánh Ma lão tổ lấy được Thần Huyết, một mình hẳn có thể tiêu hóa không nổi, chẳng qua là Thánh Ma Tông truyền thừa vạn năm, nội tình dĩ nhiên là vô cùng cường đại, bây giờ Ma Môn các tông, cũng chuẩn bị, chỉ cần đến thời cơ thích hợp, truyền thừa vạn năm Thánh Ma Tông lại có thể thế nào, cuối cùng cũng chỉ có thể hóa thành tro màu xám, khi đó Yến hoàng là được."

.

Đứng ở phía sau Lâm Phàm, càng nghe càng có cái gì không đúng, này hình như là có người chuẩn bị muốn làm Thánh Ma Tông à?

Man Hoang Chi Địa, Thần Huyết cũng đều là nhiều chút cái gì đồ chơi.

Lâm Phàm ở Thánh Ma Tông tuy nói chỉ lẫn lộn đến Ngoại Môn Đệ Tử, nhưng là đáp lời vẫn rất có cảm tình.

Mà Đại Yến Hoàng Triều thân là Thánh Ma Tông chi nhánh Hoàng Triều, lại có phản bội lòng. Đây quả thực là Lâm Phàm thật sự xem thường.

Thánh Ma Tông đối với (đúng) chi nhánh Hoàng Triều cũng đều là tốt rất, một ... không ... Bức bách, hai không đoạt quyền, hàng năm trả lại cho không ít chỗ tốt.

Nghe còn lại môn giọng, này Thánh Ma trong tông sợ rằng đã lẫn vào Gian Tế.

"Nãi nãi." Ân thân bên trong Lâm Phàm, khinh bỉ nhìn hai người, sau đó không nói hai lời móc ra cục gạch đem hai người cho chụp ngắt đi.

"Ha ha, các ngươi hai cái này Tiểu Tiệp Nhân, lại dám đánh gia gia tông môn tâm tư, thật là không biết sống chết, gia gia hôm nay liền cho các ngươi biết lợi hại." Lâm Phàm khí nhắm ngay hai người mặt, đập mạnh một hồi.

Bất quá Lâm Phàm biết hai người tu vi so với cao, thủ đoạn này căn bản không dùng bất kỳ chỗ dùng nào.

Vì vậy trực tiếp bắt đầu cướp hành động.

Lâm Phàm đem Yến hoàng cùng Hoàng Hậu hai người trên tay Trừ Vật Giới Chỉ toàn bộ đem xuống, sau đó ném vào trong túi đeo lưng.

Lâm Phàm sờ một cái trên người hai người quần áo, cũng không là thứ tốt gì, cũng chính là phổ thông quần áo, nhìn đi tới nơi này hai người cảnh giới, đã sớm có thể đem bảo bối dung vào bên trong cơ thể, luyện thành bản mạng bình khí.

Bất quá chuyện này đối với (đúng) Lâm Phàm mà nói, đã là đáng giá, liền hai cái này Trừ Vật Giới Chỉ, chính là tối Đại Bảo Bối.

Vốn là Lâm Phàm cũng chính là nghĩ (muốn) cướp sau khi, liền rút lui, nhưng là bây giờ Lâm Phàm phải để cho hai người biết lợi hại.

Lâm Phàm đem Yến hoàng cùng Hoàng Hậu hai người đỡ lên, sau đó vừa hướng hai người ót ngay đầu chụp mấy cái.

Tuy nói còn không có từ trạng thái hôn mê tỉnh lại, nhưng là Lâm Phàm chính là nhìn kỳ khó chịu, nhiều chụp mấy cái, để cho ghi nhớ thật lâu.

"Hắc hắc." Giờ phút này Lâm Phàm liếc Yến hoàng đáy quần, sau đó có một chút hiếu kỳ, kéo ra Yến hoàng đáy quần nhìn liếc mắt, nhất thời lộ ra khinh thường ánh mắt.

Đậu phộng, thật là tiểu.

Coi là, sẽ để cho gia gia tới giúp ngươi một chút.

"Xoay chuyển càn khôn."

Đối với « Hầu Tử Thâu Đào » lên cấp bản, Lâm Phàm dùng cũng tương đối ít, dù sao này hữu thương thiên hòa, bất quá giờ phút này Lâm Phàm có thể không cần quan tâm nhiều, muốn chính là làm tàn ngươi.

"Keng, chúc mừng « xoay chuyển càn khôn » kinh nghiệm + 100000."

Nghe được cái này tiếng nhắc nhở, Lâm Phàm nhất thời vui, lại gia tăng một trăm ngàn kinh nghiệm, đây quả thực để cho người không thể tin được a.

Bất quá suy nghĩ một chút này Yến hoàng tu vi đạt tới tiểu Thiên vị Thất Giai, đây cũng là không thành vấn đề.

Đang sử dụng « xoay chuyển càn khôn » sau khi, Lâm Phàm lại lần nữa kéo ra Yến hoàng đáy quần, phát hiện Yến hoàng tiểu đậu phộng, giờ phút này đang không ngừng cô đọng, phảng phất là muốn biến mất.

Nghĩ (muốn) muốn chạy trốn? Gia gia làm sao có thể cho người như ngươi.

"Xoay chuyển càn khôn."

"Keng, chúc mừng « xoay chuyển càn khôn » kinh nghiệm + 100000. "

Vốn là không ngừng biến mất tiểu đậu phộng, phảng phất lấy được để chịu một dạng lại bắt đầu nhô ra.

Chẳng qua là khi này tiểu đậu phộng vừa muốn ăn mừng tân sinh thời điểm, Lâm Phàm lại vừa là một chiêu "Xoay chuyển càn khôn" để cho ngoan ngoãn lui về.

.

"Keng, chúc mừng « xoay chuyển càn khôn » thăng cấp."

"Keng, « xoay chuyển càn khôn » tầng 2, kinh nghiệm (0/ 2000000)."

"Đặc hiệu: « xoay chuyển càn khôn » chuyển đổi âm dương, thành tựu vạn năm không gặp âm dương nghiệt thế, lần nữa chuyển đổi, là khôi phục như lúc ban đầu."

Xoay chuyển đang thoải mái thời điểm, Lâm Phàm thấy cái này đặc hiệu, nhất thời trong lòng cả kinh.

Này « xoay chuyển càn khôn » giới thiệu, thế nào sẽ xuất hiện vào lúc này, tại sao không ngay từ đầu tựu ra hiện tại a.

Hơn nữa « xoay chuyển càn khôn » lại có thể làm ra vạn năm không gặp âm dương nghiệt thế, này này.

Đột nhiên Lâm Phàm nghĩ đến kia khúc hướng bài hát, còn có cái kia hơn hai mươi tên thủ hạ.

Chẳng lẽ ngày đó Bản Đại Gia trực tiếp chuyển hai mươi mấy âm dương nghiệt thế hay sao?

Ta đi, đây không phải là biến tính giải phẫu sao? Thế nào ở Huyền Hoàng giới bị nói như vậy mơ hồ đây?

Bất quá mặc kệ nó, bắt lại nói, đợi một hồi làm cho người thức tỉnh khi đi tới sau khi, cho người mang theo súng vũ chim to, tái hiện nam nhân hùng phong.

Đương nhiên những thứ này cũng không cần cảm ơn ta, đây chỉ là ta hân làm sự tình mà thôi.

Dù sao ai bảo ta là làm việc tốt không lưu danh hảo nhân.

Ha ha .

Vốn là dựa theo bình thường bộ sách võ thuật, cũng sẽ không xuất hiện như vậy nội dung cốt truyện, nhưng là chúng ta khẩu hiệu là cái gì muốn chết tốt cuộc, phắc nhai ai sợ ai.

Hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Làm « xoay chuyển càn khôn » kinh nghiệm đến một nửa thời điểm, Lâm Phàm dừng lại, thời gi

Này Yến hoàng đáy quần đã sưng lão Cao, cũng sắp đem đáy quần xanh phá.

Nếu như là người bình thường lời nói, Lâm Phàm tuyệt đối sẽ lưỡng tâm phát hiện, lúc đó dừng tay, nhưng là đối với này Yến hoàng, Lâm Phàm cũng không muốn đơn giản như vậy chuyện.

Được, bây giờ liền tạm thời tha cho ngươi một cái mạng, lấy trước ngươi Hoàng Hậu khai đao.

Lâm Phàm cầm lên Thần Khí Cửu Ngũ đại hồng gạch hướng hai người trên ót dùng dùng chụp mấy cái sau có chút thờ một cái, đi tới Hoàng Hậu trước mặt.

"Xuy xuy, thật đúng là một cái mỹ nhân a, đối với ta đây loại thương hương tiếc ngọc người, làm sao nhìn tâm xuất thủ a, thật là tội quá tội quá." Lâm Phàm cũng không phải là người mù, dĩ nhiên là thấy rõ, trước mắt người hoàng hậu này thật rất đẹp.

Này đẹp đề trình độ rất là hiếm thấy a, chẳng qua là này trước mặt người khác hay sau lưng người khác giống nhau, quá đặc biệt sao tao.

Lâm Phàm nắm Hoàng Hậu kia này mịn màng không có xương tay nhỏ, sờ lại sờ, thật là mịn màng rất.

"Ai, cũng xứng đáng ngươi tay nhỏ, này Yến hoàng đậu phộng vừa vặn thích hợp ngươi tay nhỏ, quả thật là trời sinh một đôi." Lâm Phàm tả hữu quan sát một phen sau, hơi lộ ra vẻ tươi cười.

"Quý vị Nhất Quốc Chi Mẫu, dĩ nhiên là muốn sửa nghi thiên hạ, ngươi này tiểu man đầu tài nguyên nhất định là không đủ, bất quá cũng tốt, hôm nay gặp phải gia gia ta, cũng coi là ngươi có phúc, sẽ để cho gia gia ta đến giúp ngươi trọng tổ vóc người hoàn mỹ, tìm về nữ nhân Chân Thiện Mỹ."

Lâm Phàm hít sâu một hơi, sau đó siết chặt quả đấm nhỏ, hướng về phía cấp một hơi thở.

"Ta móc... ."

"Hắc Hổ Đào Tâm"

"Keng, chúc mừng « Hắc Hổ Đào Tâm » kinh nghiệm + 80000."

Lâm Phàm thấy « Hắc Hổ Đào Tâm » kinh nghiệm bắt đầu tốc độ tăng, trong lòng cũng là vui mừng, lần trước cảm nghệ đầy trời thăng kinh nghiệm, nghệ đầy trời muội tử kia, đến cuối cùng trực tiếp không cho mình thêm kinh nghiệm, đây cũng là khổ Lâm Phàm.

Còn tưởng rằng liên nhập Thần Giai tiểu man đầu, đều không cách nào cho « Hắc Hổ Đào Tâm » tăng trưởng kinh nghiệm, bây giờ xem ra là tự mình nghĩ nhiều.

Theo « Hắc Hổ Đào Tâm » không ngừng đi sâu vào nghiên cứu, Lâm Phàm cũng học được hai tay Bác Kích.

Cho nghệ đầy trời móc thời điểm, còn chỉ có thể một tay, cuối cùng đưa đến hai bên một lớn một nhỏ, bây giờ vấn đề này nhưng là giải quyết, đối với cái này Hoàng Hậu mà nói, cũng là người được lợi một trong.

"Hắc Hổ Đào Tâm"

"Keng, chúc mừng « Hắc Hổ Đào Tâm » kinh nghiệm + 80000."

Theo Hoàng Hậu tiểu man đầu càng ngày càng khổng lồ sau, Lâm Phàm Tự Nhiên cũng là càng ngày càng có cảm giác thành công.

Dù sao từ cổ chí kim, vị nào đại sư có thể có chính mình bây giờ thủ pháp cùng kinh nghiệm thực chiến.

Chờ sau này lão, quy ản sơn lâm,

Lâm Phàm thật đúng là nghĩ (muốn) mở một phòng khám bệnh.

Tạo phúc đại chúng, tạo phúc toàn bộ Huyền Hoàng giới.

"Keng, chúc mừng « Hắc Hổ Đào Tâm » thăng cấp."

"Keng, « Hắc Hổ Đào Tâm » Thập Cửu Tầng, kinh nghiệm (0/ 1500000)."

Lâm Lâm Phàm thấy « Hắc Hổ Đào Tâm » khoảng cách 20 Tầng tiến hơn một bước thời điểm, nội tâm cũng là vui sướng rất, nói không chừng hôm nay thật đúng là có thể thành công cũng khó nói a.

Bây giờ Hoàng Hậu cái này không sai biệt lắm đã từ tiểu man đầu tấn thăng đến bánh bao lớn trình độ, bất quá như thế vẫn chưa đủ, bởi vì « Hắc Hổ Đào Tâm » còn không có thăng cấp đây.

"Hắc Hổ Đào Tâm"

"Keng, chúc mừng « Hắc Hổ Đào Tâm » kinh nghiệm + 60000."

Quả nhiên, « Hắc Hồ Đào Tâm » thắng cấp sau khi, này kinh nghiệm thêm cũng liền ít, bất quá không việc gì, chỉ cần có kinh nghiệm, Lâm Phàm liền có vô cùng động lực.

Sau đó Lâm Phàm mở ra diên cuồng kiêu, « Hắc Hồ Đào Tâm » tuy nói chỉ có một chiêu, nhưng là Lâm Phàm nhưng là đùa bốn thuận nằm lòng, dù sao đã có hai cô em, ở Lâm Phàm tay ở bên trong lấy được không tưởng tượng nổi cái thiện.

"Keng, chúc mừng « Hắc Hồ Đào Tâm » kinh nghiệm + 1."

Mà ngay tại lúc này, Lâm Phàm đột nhiên dừng lại trong tay động tác, bộ mặt biểu tình rất là kinh ngạc, lộ vẻ có chút không khoa học.

Vậy làm sao sẽ?

Bây giờ tình huống hãy cùng nghe đầy trời khi đó tình huống một dạng đột nhiên không thêm kinh nghiệm.

Lâm Phàm suy nghĩ một hồi, nhìn một chút Hoàng Hậu ngực, sau đó hiểu ra.

Đây nhất định là bởi vì đại tới trình độ nhất định, « Hắc Hồ Đào Tâm » đã không thể đáp lời có bất cứ tác dụng gì, vì vậy cuối cùng trực tiếp không thêm kinh nghiệm, nhất định là như vậy, nếu không căn bản không cái gì lý do tốt giải thích.

"Ai... ." Lâm Phàm thở dài một tiếng, lộ vẻ có chút bất đắc dĩ, đây nếu là còn có thể thêm kinh nghiệm lời nói, « Hắc Hồ Đào Tâm » tuyệt đối có thể lên cấp.

Nhìn Hoàng Hậu kia phảng phất sắp rũ xuống to Đại Hung Khí, Lâm Phàm cũng là không có những ý nghĩ khác.

Nhưng là khi nhìn về phía Yến hoàng thời điểm, Lâm Phàm lại tới ý tưởng.

Không biết này « Hắc Hồ Đào Tâm » đối với (đúng) Yến hoàng có tác dụng hay không.

Lâm Phàm suy nghĩ rất tốt, nghĩ đến cái gì vậy thì quả quyết bày ra hành động.

"Hắc Hồ Đào Tâm."

Lâm Phàm hướng về phía Yến hoàng ngực móc đi.

Bất quá thật đáng tiếc, « Hắc Hồ Đào Tâm » cũng không có tăng trưởng kinh nghiệm, bất quá Yến hoàng ngực lại có chút sưng lên tới.

Xem ra này kinh nghiệm tuy nói không thêm, nhưng là hiệu quả này vẫn có a.

Sau đó Lâm Phàm lộ ra tiếng cười gian, hôm nay coi như người xui xẻo.

... .

Giờ phút này Lâm Phàm dừng lại trong tay động tác, nhìn Yến hoàng cùng Hoàng Hậu ngực, rất là hài lòng gật đầu một cái, chính mình kiệt tác rất không tồi.

Bất kể là nam hay nữ, vậy cũng là có hiệu quả.

Lâm Phàm nhìn thấy giờ, đã không còn sớm, nếu như ở lưu lại nữa, có người tới lời nói, sợ rằng tự mình nghĩ đi cũng đi không.

Bất quá ở lúc sắp đi, Lâm Phàm cũng sẽ không chỉ đơn giản như vậy bỏ qua cho hai người, dù sao không làm ra điểm trò gian, cũng có lỗi với chính mình này mạo hiểm lớn như vậy nguy hiểm

Ha ha, phản bội gia gia Thánh Ma Tông, gia gia cho các người tâm hồn trôi lên vĩnh cửu sỉ nhục.

Sau đó Lâm Phàm đem Yến hoàng quần áo trực tiếp quét sạch, để cho hai tay cùng đầu gối chống đất vĩnh mộng nằm trên đất.

Lâm Phàm nhìn Yến hoàng lúc này bộ dáng, cười hắc hắc, này Đại Yến Hoàng Triều Đế Vương bây giờ bày ra như thế để cho người ngượng ngùng tư thế, thật đúng là để cho người có chút ngượng ngùng.

Bất quá hơn kích thích đến, Lâm Phàm lập tức đem Hoàng Hậu cho vượt qua đến, để cho nửa quỳ ở Yến hoàng sau lưng, một tay nắm ở Yến hoàng lưng hùm vai gấu.

Này tư thế đột phá Lâm Phàm cực hạn, lão Hán đẩy xe một chiều này đổi thành lão sau đẩy Hoàng.

Lâm Phàm lui về phía sau mấy bước, lấy một tên Nghệ Thuật Giả nhãn quang quan sát tỉ mỉ một phen, lắc đầu một cái, luôn cảm giác thiếu cái gì đó.

Đúng lúc này Lâm Phàm nghĩ như suối tuôn, dùng nghệ thuật nhãn quang đến xem, còn thiếu thiếu một tia (to) cuồng dã khí tức.

Còn lại không dám nói thêm cái gì, Lâm Phàm nghệ thuật tế bào hay lại là tiêu chuẩn nhất định.

Sau đó Lâm Phàm từ trong túi đeo lưng lấy ra một cái hạ phẩm trường đao thả vào Hoàng Hậu trên tay phải.

Này nhìn một cái nhưng là mỹ cảm mười phần, có một loại giục ngựa lao nhanh cảm giác.

Lâm Phàm lần nữa lui về phía sau mấy bước, so với trước kia tốt hơn rất nhiều, nghệ thuật cảm giác lại đầy đủ không ít, nhưng là như thế vẫn chưa đủ, còn chưa đủ hoàn mỹ.

Lâm Phàm cúi đầu không nói, trong đầu nhớ lại đã từng xem qua những Đào Quốc đó mảnh nhỏ.

Đúng Yển hoàng cường đã độ còn chưa đủ, phải tăng thêm một ít vật phẩm

Lâm Phàm tìm kiếm khắp nơi vật phẩm, đột nhiên thấy xà ngang trên có một viên dạ minh châu, trong lòng vui mừng, đem lấy xuống, sau đó chân nguyên ngưng tụ thành châm, ở phía trên đâm mấy chục động.

Sau đó lại tìm đến dây nhỏ, đem dặt bên trên.

Nhìn trong tay vật phẩm, Lâm Phàm rất là hài lòng gật đầu một cái, hoàn mỹ kiệt tác a.

Lâm Lâm Phàm dùng kỳ chặn lại Yển hoàng miệng lúc, Lâm Phàm giờ khắc này rất là hài lòng vỗ vỗ tay.

Huyền Hoàng giới, một món vĩ đại mà lại hoàn mỹ tác phẩm rút cuộc thành công, tướng này là tái nhập Sử Thi một màn, được vạn người truyền bá một màn.

Lâm Phàm cảm giác không còn sớm sủa, cũng nên rút lui, sau đó hướng về phía hai người lại chụp mấy chục gạch, có chút hít sâu một hơi, tiến vào ẩn thân trạng thái.

"Có thích khách a... ."

Lâm Phàm nổi lên giọng hét lớn một tiếng.

Giờ khắc này thiên biến... .

trước đôi mắt chương một, chậm giọng.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Đại Yển Hoàng Triều các binh lính cũng lấy tự thân chức trách làm vinh, có thể bảo vệ Yển h

Yển hoàng là Đại Yển Hoàng Triều Đệ Nhất Cao Thủ, coi như là những thứ kia cao không thể chạm tông môn trưởng lão, đi tới Đại Yển Hoàng Triều thấy Yển hoàng cũng phải cung kính chờ đợi một tiếng.

Loại này vinh dự là còn lại Hoàng Triều thật sự không thể có.

Bởi vì Yển hoàng có thực lực tuyệt đối.

Bọn họ tin tưởng Đại Yển Hoàng Triều ở Yển hoàng dưới sự hướng dẫn, đem đi lên càng đỉnh cao đỉnh, dù là bây giờ Đại Yển Hoàng Triều là tông môn chi nhánh, nhưng là bọn họ tin tưởng cuối cùng có một ngày, Yển hoàng sẽ làm dẫn Đại Yển Hoàng Triều đi ra này một khôn cảnh, tái hiện đã từng vinh quang.

"Có thích khách a... ."

Vừa lúc đó, trong lòng bọn họ thần hiện đang ở địa phương bên trong truyền tới một trận kêu gào, sợ bọn họ biến sắc.

"Có thích khách, bảo vệ Yến hoàng cùng Hoàng Hậu." Kim giáp binh lính nhanh chóng phản ứng, lập tức hướng Yến hoàng hiện đang ở địa phương phóng tới.

"Phanh... ."

Là Yến hoàng an nguy, bọn họ quản chẳng phải nhiều, thích khách dám can đảm đi đâm trong lòng bọn họ Yến hoàng, cần phải có thể bắt được, xử tử lăng trì.

Mà ở tại bọn họ đẩy cửa một khắc kia, Lâm Phàm nhân cơ hội cũng không quay đầu lại bắt đầu chạy trốn.

Giờ khắc này kim giáp các binh lính thấy bên trong nhà tình huống thời điểm, vốn là còn rất thần sắc khẩn trương, đột nhiên dờ dẫm.

Thiên như cũ rất lam, lại có nhiều đóa mây đen nắp lên đỉnh đầu.

"A... Đây, cay con mắt."

Kim giáp các binh lính thấy Yến hoàng cùng Hoàng Hậu hai người, lại làm ra như thế xấu hổ động tác, nội tâm cũng là phốc thông giật mình, phảng phất trong tâm khảm kia chí cao vô thượng thần, đột nhiên từ Thần Đàn bên trên ngã xuống một phen.

Nhất là Yến hoàng trong miệng rót cuộc là cái gì, vì sao lại có óng ánh trong suốt nước đọng từ kia quái dị hình tròn hình cầu bên trong nhỏ giọt xuống.

Chuyện này... Đây.

Kim giáp các binh lính nuốt nước miếng một cái, một người trong đó đột nhiên kịp phản ứng, đồng thời bọn họ phát hiện Yến hoàng cùng Hoàng Hậu không nhúc nhích, có vẻ hơi quái dị.

Bọn họ biết Yến hoàng cùng Hoàng Hậu hai người tu vi cao cường, căn bản không khả năng có thích khách có thể ở trong tay chạy thoát, có lẽ vừa mới là bọn họ nghe lầm cũng không phải là không thể.

Mà bây giờ Yến hoàng cùng Hoàng Hậu không nhúc nhích thuộc về loại này tư thế, chẳng lẽ là đang tu luyện công pháp gì hay sao?

"Nhanh, quan môn, trở về chỗ cũ, liên làm như không biết." Kim giáp thị vệ vội vàng nói, loại tình huống này nếu để cho Yến hoàng nhận ra được, có lẽ bọn họ ngay cả chết cũng không biết chết như thế nào.

Mặc dù này không có quan hệ gì với bọn họ, nhưng là loại chuyện này, Yến hoàng tuyệt đối sẽ không để cho bất luận kẻ nào thấy.

... .

Kim giáp các binh lính trở lại chỗ ở mình trên cương vị, nhưng là mỗi người đều trở mắt nhìn nhau, hôm nay thấy một màn, đối với bọn họ lực trùng kích thật sự là quá lớn.

Yến hoàng cùng Hoàng Hậu lại sẽ làm ra như vậy có mắt thế thống tư thế.

Không đúng, nhất định là Yến hoàng cùng Hoàng Hậu đang tu luyện cái gì thâm ảo công pháp, mới có thể như vậy.

Kim giáp các binh lính bắt đầu cường ép bỏ não, vì chính mình sở chứng kiến hết thảy, tìm một hợp lý mượn cớ, bọn họ làm sao có thể dễ dàng tha thứ chính mình trong tâm khảm thần hội là như vậy.

... .

Lúc này Lâm Phàm vận chuyển « mê huyền thân pháp » ẩn thân chạy như điên một đường, lập tức trở lại chính mình bên trong cái phòng nhỏ, sau đó nằm ở trên giường, kéo qua chăn trùm đầu đi nằm ngủ.

Hôm nay cử động thật sự là quá kích thích, về phần kia hai cái nhẫn trữ vật, Lâm Phàm cũng không có kiểm tra, trước hết chậm một chút nhảy lên tiêu trái tim mới được.

Mà ở Yến hoàng bên trong nhà.

Một mực duy trì ngưng ngưng tư thế hai người, một phút thời gian rất nhanh thì đi qua.

"Ừ." Lúc này Hoàng Hậu khẽ rên một tiếng, cảm giác mình có chút lạ trách.

Lâm Hoàng Hậu thấy trước mắt một màn lúc, nhưng là hù dọa buông tay ra, đại đao trong tay rơi xuống đất.

"Yến hoàng... ." Hoàng Hậu không biết đây xảy ra chuyện gì, đột nhiên Hoàng Hậu cảm giác một cổ liên miên không dứt cảm giác đau đớn bần thần mà tới.

Vốn là đồ thám sắc mặt, giữa - một thoáng biến hóa vô cùng nhợt nhạt.

"Chuyện này... ." Hoàng Hậu thấy bộ ngực mình nơi tình huống, tâm thần hỗn loạn, một búng máu hoa phun vãi ra.

Mà lúc này Yến hoàng cũng khôi phục cảm giác, khi phát hiện mình xích thân thể, nằm trên đất thời điểm, sắc mặt cũng là biến hóa xanh mét vô cùng, làm Yến hoàng chuẩn bị mở miệng thời điểm, lại phát hiện mình đây quần súng lão Cao, sau đó một cổ cảm giác đau đớn trực kích tâm thần sâu bên trong.

Yến hoàng đem chặn lại miệng không biết dị vật lồi ra ngoài, sau đó chống đất, cái trán gân xanh dữ tợn, cổ nén này một cổ không khỏi cảm giác đau đớn.

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, rốt cuộc phát sinh cái gì, vì sao lại biến thành như vậy?

Chẳng lẽ là có cao thủ gì tới hay sao?

Không thể nào, tuyệt đối không thể nào, chính mình tiểu Thiên vị Thất Giai, cho dù là đại Thiên Vị Chí Tôn tới, cũng tuyệt đối không thể làm cho mình không có chút nào lực trở tay.

Như vậy rốt cuộc là gì?

"A... ." Đang lúc này, Hoàng Hậu không nhận được này cổ đau đớn, phát tiết ra ngoài.

"Hoàng Hậu, người... ." Yến hoàng thấy Hoàng Hậu quần áo xốc xếch, nhất là lồng ngực kia chỗ, sóng dâng trào cũng là kinh ngạc không thôi.

Đây rốt cuộc là chuyện gì.

Ngoài cửa kim giáp binh lính nghe được Hoàng Hậu thanh âm, mắt đối mắt mấy lần, sau đó gật đầu một cái, lập tức vào bên trong phóng tới.

"Không cần đi vào, tất cả lui ra." Yến hoàng lúc này còn không biết kim giáp binh lính đã đi vào, nhưng bây giờ tình huống làm sao có thể khiến người khác biết.

"Ừ." Kim giáp các binh lính gật đầu một cái, sau đó trở về chỗ cũ.

"Hoàng Hậu, nhận được." Yến hoàng run rẩy nói, vừa mới hần đã thử qua vận chuyển chân nguyên ngăn cản, nhưng là lại không có một chút tác dụng nào.

Hần không nghĩ tới này cổ đau đớn có thể không nhìn chân nguyên, chỉ có thể dựa vào tự thân lực ý chí đối kháng.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, đối với Yến hoàng cùng Hoàng Hậu mà nói, lại một ngày bằng một năm, này cổ đau đớn từng đợt từng đợt giống như đợt sóng một loại cuốn toàn thân bọn họ.

Đây rốt cuộc là công pháp gì, mới có thể nắm giữ hiệu quả như vậy, rốt cuộc là dạng gì cao thủ, có thể đột phá hần Chân Long Hoàng thể.

"Yến hoàng, ta phượng giới không." Chịu đựng qua đau đớn sau khi Hoàng Hậu, lại kinh hoàng phát hiện trên ngón tay phượng giới lại không.

"Cái gì?" Yến hoàng cả kinh, phượng giới chính là Đại Yến Hoàng Triều Quốc Bảo cùng Chân Long giới làm một đúng bây giờ này mất như vậy đồ bên trong, há chẳng phải là đều không.

"Ta Chân Long giới?" Lúc này Yến hoàng phát hiện tại trên ngón tay của chính mình Chân Long giới cũng không, thần sắc biến sắc âm trầm vô cùng.

"Rốt cuộc là ai, to gan lớn mật, trộm Bản Hoàng Chân Long giới." Yến hoàng giờ phút này trong lòng đã là nhỏ máu, này Chân Long giới đảo không có vấn đề, máu chốt nhưng là trong này đồ cất giữ a.

Đây chính là chính mình nhiều năm qua khổ cực trần giấu đi chí bảo, làm sao có thể cứ như vậy không.

Yến hoàng tức giận lên, muốn thi triển lục soát thần thông, tìm đầu mối, nhưng là khi này vừa đứng lên, kia súng vù nơi đứng quần, nhưng là lần nữa truyền tới một lớp để cho chưa thoải mái cảm giác đau.

Loại đau này để cho Yến hoàng này nhóm cao thủ, đều cảm giác còn không bằng chết coi là.

"Hoàng Hậu, chúng ta hồi triều, chuyện này ta nhất định thi triển vô thượng thần thông, truy xét người này." Yến hoàng run rẩy thân thể, tay xé hư không, kéo Hoàng Hậu không có vào trong đó.

"Ban sư hồi triều."

Ở Yến hoàng biến mất một sát na kia, toàn bộ Thiên Phủ học viện cũng truyền lại này run lên run thanh âm.

Bởi vì Yến hoàng cùng Hoàng Hậu đi tới Thiên Phủ học viện viện trưởng, hưng phấn chuẩn bị phía dưới sự tình, nhưng lúc này nghe được Yến hoàng này thông báo, nhất thời đờ đẫn tại chỗ.

Này Yến hoàng tại sao trở về? Chẳng lẽ là Thiên Phủ học viện nơi nào có vấn đề sao?

Mà ở trong phòng nhỏ Lâm Phàm, nhất thời vén chăn lên, dài thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Nhìn dáng dấp này Yến hoàng là không tìm được chính mình.

Như vậy chính mình lại có thể qua vui sướng cuộc sống gia đình tạm ổn, nhưng là cái này sau xem ra muốn cẩn thận tốt hơn mới được.

Tiểu Thiên vị Thất Giai cao thủ, có thể không phải mình nghĩ (muốn) đơn giản như vậy, cũng không biết sẽ có cái gì dạng thủ đoạn, vẫn cẩn thận thì tốt hơn tốt nhất.

cám ơn, mùa ngày Thiên mười ngàn khen thưởng. Còn có ở Đăng Tấn Thư Thành các thư hữu, nếu như có thể tới khỏi điểm nhìn thôi, Thư Thành bên kia nhấn lại, ta trở về không.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Hôm sau.

Đại Yến Hoàng Triều tiến vào tình trạng giới bị, Lâm Phàm không biết Yến hoàng trở về lại làm gì, không biết những thứ kia kim giáp binh lính có hay không bị lộng chết.

Bất quá theo Lâm Phàm, hẳn cũng không khá hơn chút nào, này Yến hoàng tu vi cao thâm, nhìn rõ lòng người thủ đoạn nhất định là có, những thứ này kim giáp binh lính thấy Yến hoàng cùng Hoàng Hậu giữa bất nhã tư thế, dĩ nhiên là không cách nào giữ vững bình tĩnh, này bị Yến hoàng nhìn ra được cũng là trên thớt sự tình.

Chuyện lần này, Lâm Phàm cho ra một cái hoàn mỹ tổng kết.

"Học viện môn."

Đối với cái này hai cái nhẫn, Lâm Phàm cũng không dám lấy ra vuốt vuốt, đối với cao thủ mà nói, đều có truy lùng thủ pháp, này vừa lấy ra, Lâm Phàm dám cam đoan, nhiều nhất một giây đồng hồ, Yến hoàng sẽ xuất hiện ở trước mặt mình.

Sau đó giống như bóp con kiến một loại đem chính mình bóp nát bấy.

Vì vậy Lâm Phàm chỉ có thể ở trong túi đeo lưng, đem hai cái nhẫn trong đồ vật toàn bộ đổ ra.

Vàng chói lọi, mùi thơm nức mũi.

Này một đồng nhỏ đồ vật, thật sự tán mát ra ánh sáng khác thường thật là sáng mù Lâm Phàm titan mắt chó.

Phát tài.

Lần này là thật phát tài.

Lâm Phàm dừng lại ở Tiên Thiên cấp ba đã có một đoạn thời gian rất dài, này ánh sáng thăng cấp công pháp, không thăng tu vi, thời gian dài, cũng có thể khiến người ta tan vỡ.

Bất quá bây giờ được, có này một khoản tài nguyên, thăng cấp đó cũng là thỏa thỏa.

"Keng, chúc mừng phát hiện Huyền Giai thượng phẩm đan dược yêu thai hoàn * 10."

"Yêu thai hoàn: Lấy giờ Âm mang thai nữ tử trong bụng thành hình thai nhi, phối hợp bí pháp luyện chế mà thành, tu luyện Ma Công sử dụng."

"Mỗi viên sau khi uống, gia tăng kinh nghiệm 80000."

Lâm Phàm nhìn trong bình này đen nhánh đan dược, thần sắc hơi đổi, thật là tà môn đan dược a.

Loại đan dược này luyện chế pháp môn lại là lấy thai nhi, này quý vị Đại Yến Hoàng Triều cao nhất người nắm quyền, tại sao có thể có như vậy tà môn đan dược, cái này không khoa học a.

Lâm Phàm khẽ nhíu mày, ý tưởng cũng là tương đối nhiều, chẳng lẽ này Yến hoàng có vấn đề hay sao?

Cho dù là Thánh Ma Tông, cũng không có như thế tà môn Luyện Đan Chi Pháp.

Đan dược này mặc dù uống vào có thể gia tăng kinh nghiệm, nhưng là dùng đan dược này, không thể nghi ngờ chính là nuốt một cái thai nhi, loại chuyện này Lâm Phàm có thể không làm được.

Này tiện tay sờ một cái liền sờ tới loại này tà môn đan dược, Lâm Phàm trong lòng cũng là phạm hồn, này Yến hoàng cùng Hoàng Hậu, nói không chừng chính là một cái biến thái, hay lại là thật tốt sàng lọc một chút tương đối khả.

Lâm đem đan dược phân loại sau khi, Lâm Phàm nhìn một bên một ít đồng không nghĩ ăn đan dược, trong lòng cũng là một trận chỗ đau.

Những đan dược này tất cả đều là không bình thường người dùng.

Không phải là thai nhi luyện thành, chính là dùng nữ tính Âm Huyết luyện chế mà thành, tất cả đều rất tà môn, bất quá cũng còn khá có một bộ phận đan dược là bình thường.

Lâm Phàm cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp bắt đầu dùng.

"Keng, chúc mừng dùng Địa Giai hạ phẩm đan dược Nguyên Nguyên Đan * 10, kinh nghiệm + 1200000."

"Keng, chúc mừng dùng Địa Giai trung phẩm đan dược xé trời Đan, kinh nghiệm + 200000."

"Keng, chúc mừng dùng Huyền Giai thượng phẩm đan dược Vân Long chân đan * 10, kinh nghiệm + 800000."

...

Lâm Phàm tả hữu khai cung, đem đan dược toàn bộ nhét vào trong miệng, cũng không để ý những đan dược này diệu dụng, ngược lại chỉ cần tăng trưởng kinh nghiệm là được.

Yến hoàng cùng Hoàng Hậu hai người, không hổ là trong cao thủ cao thủ, đan dược này số lượng chính là khổng lồ, nhất là các chủng loại hình đều có.

"Keng, chúc mừng thăng cấp."

"Keng, chúc mừng thăng cấp."

"Keng, chúc mừng thăng cấp."

Đem những đan dược này dập đầu xong sau, trực tiếp ngay cả tăng ba cấp, trước Thiên cấp ba bay thẳng đến Tiên Thiên Lục Giai.

Đối với mình dập đầu những đan dược này, Lâm Phàm biết cũng phi thường quý báu, nếu như cho người bình thường tu luyện sử dụng lời nói, tự lấy những đan dược này, hơn nữa sơ qua thiên phú.

Đem một tên không có tu luyện qua đồng căn bả, chất đến nhập thần cảnh hẳn không có nhiều đại vấn đề.

Lâm Phàm như vậy Mãnh hạp đan dược, thật ra thì cũng là đang lãng phí đan dược a, đan dược chỗ dùng chính là từ thân do nhiều loại tài liệu trân quý hòa chung một chỗ, sinh ra để cho người không tương được diệu dụng.

Nhưng là Lâm Phàm đây hoàn toàn chính là hấp thu đan dược bên trong tài liệu kinh nghiệm, về phần đan dược này công hiệu cái gì, căn bản là quên đi.

"Keng, chúc mừng chân nguyên + 1000."

"Keng, chúc mừng chân nguyên + 1000."

"Keng, chúc mừng chân nguyên + 1000."

Tiên Thiên Lục Giai.

Hiện tại tại chính mình cũng coi là một cao thủ.

Đương nhiên cự ly này nhiều chút cao thủ chân chính còn hơi chút có một khoảng cách, nhưng là đối với (đúng) bây giờ Lâm Phàm mà nói, chính mình Thần Khí cục gạch nơi tay, để cho gia gia chờ đến cơ hội, đó cũng là một gạch quật ngã.

Dập đầu hoàn những đan dược này sau khi, Lâm Phàm lại bắt đầu đảo cổ đứng lên, nhìn một chút còn có không có vật gì tốt.

"Keng, chúc mừng phát hiện Thiên Giai hạ phẩm Chiến Kỹ Long Hoàng Bá Thế."

"Có hay không học tập."

Lâm Phàm Ichikaru, không nghĩ tới lại sẽ có Chiến Kỹ, ở Thánh Ma Tông thời điểm, Lâm Phàm cũng biết Chiến Kỹ trân quý, cái này không giống với công pháp, mỗi một môn Chiến Kỹ đều có đặc biệt tác dụng, mà đại đa số Chiến Kỹ đều là tăng lên Tu Luyện Giả thực lực bản thân.

Đây là thuộc về ngăn ngừa tính bùng nổ, đối với (đúng) người sử dụng chân nguyên tiêu hao rất lớn.

Đối với bất kỳ tông môn nào mà nói, trấn phái Tâm Pháp là trọng yếu, mà Chiến Kỹ cũng càng là trọng yếu.

Ở trong tông môn còn chưa đạt tới địa vị nhất định, là không có khả năng học được Chiến Kỹ, bởi vì Chiến Kỹ so với Tâm Pháp cũng trọng yếu hơn rất nhiều.

"Long Hoàng Bá Thế: Một tổng cộng chín tầng, mỗi một tầng tăng lên 10% chiến lực."

"Long Hoàng Bá Thế một tầng, (0/ 100000)."

Lâm Phàm nhìn kỹ năng giới thiệu, cũng là vui vẻ yên tâm không dứt, quả nhiên cao thủ đồ vật chính là Ngưu B, này Chiến Kỹ đủ thổi cả đời.

Nếu như đem « Long Hoàng Bá Thế » tu luyện tới chín tầng, kia trên căn bản chính là tăng gấp đôi chiến lực.

Hơn nữa sở học mình sẽ kỹ năng, phảng phất cũng có thể vô hạn thăng cấp.

Như vậy chính mình nếu là đem « Long Hoàng Bá Thế » tu luyện tới một trăm tầng, đây chẳng phải là chiến lực lật thập bội.

Này suy nghĩ một chút liền cảm giác có chút kinh khủng.

Sau đó Lâm Phàm lại lật nhìn một chút đồ bên trong, đã không có vật gì tốt.

Về phần này hai cái nhẫn, Lâm Phàm chính là đem thả trong túi đeo lưng, các loại (chờ) có cơ hội ở rời tay, hoặc là các loại (chờ) phó chức nghiệp Tượng Tông thăng cấp, trực tiếp cho luyện hóa.

Mấy ngày đi qua.

Lâm Phàm những học sinh kia cũng đều trở lại trường học.

Đối với đám học sinh này mà nói, mấy ngày nay đối với bọn họ nhân sinh lên rất lớn ba động.

Đây là bọn hắn lần đầu tiên đối với (đúng) tương lai vô cùng sung mãn hy vọng.

"Lão sư." Trong phòng học, 13 danh học sinh lần đầu tiên ở trong lớp học lộ ra nụ cười hưng phấn.

Bởi vì ở này mấy ngày trong, bọn họ rốt cuộc đột phá đến Hậu Thiên Cảnh Giới.

Mặc dù chỉ là ngày hôm sau cấp một, nhưng là đối với bọn họ mà nói, lại là một kiện Thiên đại hỷ sự.

Lâm Phàm nhìn những học sinh này, cũng là từng cái đánh giá.

Đồng loạt ngày hôm sau cấp một.

Mà kia Trụ Mạc càng làm cho Lâm Phàm cảm thấy vui mừng, bởi vì ở này trong khoảng thời gian ngắn, tu vi lại đạt tới ngày hôm sau cấp hai.

Những người còn lại « thái cấp Ma Thân » cũng đều là đang ở một tầng quanh quẩn, này Trụ Mạc lại đem « thái cấp Ma Thân » lên tới tầng 2, này không thể không nói để cho người kinh ngạc rất a.

"Lưu Thủy Thủy, người rất không tồi, lão sư rất vui vẻ yên tâm, sau này phải tiếp tục giữ." Lâm Phàm đưa ra khích lệ chi tay sờ xoạng đến Lưu Thủy Thủy đầu, thiên tư này cũng từ ngốc nghếch tăng lên tới tầm thường.

"Dạ, lão sư." Lưu Thủy Thủy hưng phấn nói.

Nàng không nghĩ tới chính mình lại cũng có thể có một ngày đột phá đến ngày hôm sau cấp một, để cho nàng thật sự là quá kích động.

Sau đó Lâm Phàm từng cái khích lệ, khích lệ tay cũng là sờ khắp học sinh đầu nhỏ, làm đến Trụy Mặc thời điểm, Lâm Phàm gật đầu một cái.

"Trụy Mặc, ngươi rất lợi hại, ngươi là lão sư gặp qua cố gắng nhất học sinh." Muốn thăng cấp « thái cấp Ma Thân » như vậy thì phải chiêu được bị đánh, này Trụy Mặc có thể ở mấy ngày trong đêm « thái cấp Ma Thân » tu luyện tới tầng 2, hiển nhiên cũng là bị đánh không ít ngừng.

"Lão sư, cảm ơn ngài." Trụy Mặc nặng nề gật đầu một cái.

"Được, tiếp tục cố gắng." Lâm Phàm cười đưa ra khích lệ chỉ tay sờ xoạc đến.

"Keng, chúc mừng đào tạo được một tên tư chất thiên tài học sinh."

"Keng, chúc mừng phó chức nghiệp Hiền sư kinh nghiệm + 1000."

"Keng, chúc mừng phó chức nghiệp Hiền sư thăng cấp làm đại sư."

"Keng, khích lệ tay thăng cấp, có thể đem tư chất tăng lên tới cái thể kỳ tài."

"Keng, mở ra đại sư dành riêng kỹ năng... "

"Khai quang."

Lâm Phàm vừa thấy này mới khai phát ra tới kỹ năng, nhất thời mộng so với.

Này chẳng lẽ chính là đặc đạo Cao Tăng dành riêng kỹ năng, là rộng lớn trọt chân đàn bà khai quang thần thông không được.

PS; nhờ mọi người tới khởi điểm đọc sách bỏ phiếu đi cảm ơn, đề cử trong bảy nữ quản lý viết một quyển sách « Hồng Mông Chí Tôn hệ thống » có hứng thú có thể đi nhìn một chút.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Lâm Phàm nhìn này khai quang giới thiệu, cũng là mặt đầy mộng so với, này nói lập lòe nước đôi, ai biết là cái gì hiệu quả.

Bất quá ở Lâm Phàm nghĩ đến, cũng sẽ không kém đi nơi nào, vừa vặn trước thí nghiệm một phen nhìn một chút.

"Được, ta thân ái bọn học sinh, nay Thiên lão sư lại tới cho các ngươi khai quang một chút, cho các ngươi tâm linh lấy được hoàn mỹ thả ra, sau này lão sư huy hoàng đem cùng các ngươi đồng hành." Lâm Phàm cũng không biết này khai quang là cái gì đồ chơi, chỉ biết là đặc đạo Cao Tăng thường cho trọt chân cô em khai quang, thật đúng là chưa từng nghe qua cho đệ tử khai quang.

"Lão sư, khai quang là cái gì?" Lưu Thủy Thủy nghi ngờ nhìn ân sư, không hiểu lão sư nói là cái gì? Cảm giác thật giống như rất thâm ảo.

Lâm Phàm khẽ mỉm cười, nụ cười như hoa, ánh mắt ôn nhu từ ái ngoác ngoác tay, "Đến, Thủy Thủy, lão sư trước cho ngươi lái ánh sáng."

"Lão sư ngươi đối với ta thật tốt." Lưu Thủy Thủy thấy lão sư kia tràn đầy thích cười cho, vui vẻ lên chút gật đầu, sau đó chạy đến trước mặt lão sư, mặt cho lão sư định đoạt.

"Ai, ai cho ngươi là lão sư thích nhất nữ học sinh đây."

... .

Buổi chiều.

Buổi sáng khai quang hành động, Lâm Phàm cũng là mơ mơ màng màng liền cho học sinh môn làm xong.

Lấy được người cuối cùng, Lâm Phàm cũng không phải biết này khai quang rốt cuộc là lấy làm gì, chẳng qua là cảm giác có chút quái dị.

Chính mình tinh khí thần thật giống như phiêu tán rất nhiều, tiến vào thân thể bọn họ bên trong.

Loại cảm giác này để cho Lâm Phàm có chút không hiểu, bất quá coi là, này khai quang không hiểu nổi liền không hiểu nổi đi, lấy bây giờ ba hạng chức năng.

Trong vòng thời gian ngắn, để cho đám học sinh này, vượt qua người khác hẳn không có nhiều đại vấn đề.

Đối với đám học sinh này, Lâm Phàm là đem thuộc về thả nuôi trạng thái, luyện thành « thái cấp Ma Thân » ba tầng trước là bọn hắn bây giờ tối chuyện trọng yếu.

Lâm Phàm đang học viên Trung Nhật tử cũng sẽ không quá dài, nghe Yến hoàng cùng Hoàng Hậu đối thoại sau, Lâm Phàm nhất định phải biết tông môn một chuyện, đem chuyện nào nói cho bên trong tông môn người.

Thánh Ma Tông mặc dù truyền thừa vạn năm, nhưng là Lâm Phàm cũng không bởi vì có thể ngăn cản bảy Tông vậy công.

"Thầy Maên Hạo, người cái phế vật này, thừa dịp còn sớm cho ta từ Hàn sư muội bên người biến mất, nếu không để cho người chờ coi."

Lúc này, chuẩn bị ra Thiên Phủ học viện Lâm Phàm, nghe được cách đó không xa truyền tới tiếng hét phẫn nộ, ngay từ đầu cũng không đem để ở trong lòng, nhưng là khi nghe được Thầy Maên Hạo ba chữ kia thời điểm, cũng là có một tí hứng thú.

Này không phải mình trong rừng rậm gặp phải nhóm người kia sao?

Lâm Phàm biết bọn họ ở trên trời Phủ học viện, nhưng cũng không nghĩ (muốn) đi tìm bọn họ, nếu như có thể gặp lại sau chính là duyên phận, tận lực đi tìm bọn họ, cũng không có gì hay, dù sao mình bây giờ độ nguy hiểm vẫn còn rất cao.

Lâm Phàm vậy xem đi qua, chỉ thấy một người đàn ông vẻ mặt ngạo khí nhìn té xuống đất Thầy Maên Hạo.

Nhìn quần áo là Giáp tự ban học sinh.

"Tiêu Trạch, người chó quá mức, nơi này là Thiên Phủ học viện, ta Hàn mù mịt nguyện ý với ai chung một chỗ, người còn không xen vào." Một thân Lục Y Hàn mù mịt thanh âm thoát tục, nhưng giờ phút này vẻ mặt lại tức giận cùng trước mắt nam tử đối mặt.

Tiêu Trạch vung tay áo một cái, không nhìn Hàn mù mịt kia tức giận ánh mắt, "Lúc trước ta quán không, nhưng là bây giờ người Hàn gia đã cùng Tiêu gia ta thông gia, người sau này cùng ai chung một chỗ cũng đều phải suy nghĩ kỹ, Tiêu gia cùng Hàn gia mặt mũi cũng không phải là tha cho người làm nhục."

...

Lâm Phàm đứng ở một bên trốn mắt một cái, không nghĩ tới gặp phải bức này máu chó tình tiết, cũng là để cho cảm thấy bất đắc dĩ.

"Hừ, Thầy Maên Hạo người bức này người cùng khổ, cũng dám dòm ngó ta Tiêu Trạch vị hôn thê, cũng không soi mắt vào trong nước tiểu mà xem người có gì tư bản, thế nào, chẳng lẽ người muốn cùng ta động thủ hay sao?" Tiêu Trạch khinh bỉ khinh thường nói.

Lúc này Thầy Maên Hạo trong tay Trọng Kiếm, bất khuất không buông tha nhìn Tiêu Trạch, "Ta Thầy Maên Hạo mặc dù tu vi không bằng người Tiêu Trạch, nhưng là hôm nay dù là vừa chết, ta cũng phải đi cùng người phân cao thấp."

"Hừ, Mễ Lạp Chi Quang cũng dám cùng nhật nguyệt tranh huy, có loại cùng ta bên trên tỷ vô đài ký giấy sinh tử." Tiêu Trạch khinh thường nói.

"Tang Ca,, người không nên vọng động, muôn ngàn lần không thể bên trong hấn quý kẻ." Hàn mù mịt vội vàng ngăn lại nói.

Thầy Maên Hạo lắc đầu một cái, hôm nay dù là cho dù chết, cũng sẽ không lùi bước.

...

Lâm Phàm lắc đầu một cái, này Thầy Maên Hạo cũng có nhiều chút xung động, đúng là vẫn còn người tuổi trẻ a, này Tiên Thiên cấp hai liền dám với Tiên Thiên Lục Giai đụng nhau, đợi một hồi lên đài, thế nào chết cũng không biết a.

Ta người cũng coi là quen biết một trận, hôm nay đây nếu là không ra mặt, thật đúng là có thể xảy ra chuyện.

Lâm Phàm là một chính nghĩa người, loại này ý lớn hiếp nhỏ tình huống, dĩ nhiên là không thể ngồi yên không lý đến.

"Ho khan một cái, ba vị đồng học, ta cho rằng các người có cần phải tĩnh táo một chút, học viện là dạy Võ đức người địa phương, cũng không phải là giải quyết ân oán cá nhân nơi." Lúc này Lâm Phàm ho nhẹ một tiếng, mặt mũi lạnh lùng, cẩn thận tỉ mỉ, chấp hai tay sau lưng đứng ra.

Lão sư uy nghiêm vào giờ khắc này tứ vô kỵ đạn biểu hiện ra.

"Tiền bối... ." Thầy Maên Hạo cùng Hàn mù mịt hai người nhìn người tới, nhất thời kêu lên một tiếng, bọn họ không nghĩ tới ở chỗ này lại thấy tiền bối.

Vốn là dưới cái nhìn của bọn họ, tiền bối đó là Thế ngoại cao nhân, có thể cùng với kết bạn mà đi, đã coi như là Thiên Đại Phúc Khí, nhưng hôm nay làm sao tưởng tượng nổi ở trong học viện lại còn có thể thấy tiền bối.

Lâm Phàm hướng hai người mỉm cười gật đầu một cái, sau đó nhìn về phía kia khí vũ hiên ngang Tiêu Trạch, "Người thân là Giáp tự ban học sinh, theo lý là sư huynh, bụng dạ làm sao có thể nhỏ như vậy?"

"Người là người nào?" Tiêu Trạch hỏi ngược lại, chút nào không đem Lâm Phàm coi ra gì.

"Chữ T lớp một lão sư." Lâm Phàm khẽ mỉm cười, cũng không có bởi vì thân là chữ T ban mà cảm giác không ổn.

Nhưng là này nghe vào khác (đùng) trong tai người, nhưng là chớ cười ầm

Chung quanh bọn học sinh xuy cười một tiếng, cho là này chữ T ban lão sư, thần kinh chẳng lẽ có vấn đề hay sao?

Này Tiêu Trạch nhưng là Giáp tự ban học sinh, chính là Thiên Phủ học viện sức chiến đấu cao nhất chỗ, chớ nói chữ T ban lão sư, coi như là Át chữ ban lão sư, cũng không dám ở Tiêu Trạch trước mặt càn rỡ.

Bọn họ nhưng là nhớ đã từng có một tên Át chữ ban lão sư, bởi vì đắc tội Tiêu Trạch, cuối cùng bị Tiêu Trạch ở trên đài tỷ võ hung hăng làm nhục một phen.

Quả nhiên Tiêu Trạch nghe một chút là chữ T ban, nhất thời khịt mũi coi thường, lộ vẻ càng là khinh thường, chính là một cái chữ T ban lão sư, cùng những đó đó nhiều chút chữ T ban phế vật không có khác nhau chút nào.

"Chính là chữ T ban phế vật, cũng dám theo ta quơ tay múa chân, cút cho ta." Tiêu Trạch lạnh giọng nói.

Thầy Maên Hạo cùng Hàn mù mịt sững sờ, chữ T ban? Tiền bối thế nào lại là chữ T ban lão sư? Lấy tiền bối thực lực, coi như là Giáp tự ban đó cũng là dư dả.

Quả nhiên tiền bối chính là tiền bối, không thể lấy người thường nhân quang nhìn.

Lâm Phàm nhìn Tiêu Trạch kia trong mắt không người thần sắc, cũng là tiếc nuối lắc đầu một cái.

"Các người nhìn, đó là cái gì?" Lâm Phàm chỉ hướng cửa.

Mọi người nghi ngờ nhìn lại, lại không thấy có bất kỳ khác thường gì đồ vật.

Lâm Phàm thấy những thứ này gào khóc đòi ăn học sinh, không nhìn thấy chính mình chỉ một chút, cũng là tiếc nuối lắc đầu một cái.

"Thân giáo nặng như lời nói." Lâm Phàm chỉ mấy cái sâu sắc tại thạch bi bên trên cảnh cú nói.

"Người thật coi không cút?" Giờ phút này Tiêu Trạch cũng tức giận khí, lúc nào đến phiên một cái chữ T ban lão sư dám ở trước mặt mình quơ tay múa chân.

Lâm Phàm thờ dài một tiếng, trẻ con không dễ dạy, nhưng là bây giờ ai làm cho mình vì nhân sư biểu, thật không ngờ, cũng chỉ có thể để cho hối cải.

Lâm Phàm bước lên trước vượt đi, Tiêu Trạch cả kinh, lui về phía sau mấy bước, nhưng là Lâm Phàm lại không quản không hỏi, đi về phía trước.

"Đến, theo ta lên tỷ võ đài đi." Lâm Phàm nói.

"Được..." Tiêu Trạch cười lạnh một tiếng, nếu muốn giúp kỳ nổi tiếng, đó thật là không phải người khác.

"Tiền bối." Thầy Maên Hạo cùng Hàn mù mịt nhìn tiền bối bóng lưng, không hiểu tiền bối đây rốt cuộc là vì sao.

quyển sách nhân vật chính là một cái lấy đức thu phục người chính nghĩa chi sĩ, cho nên Chân heo không phải là âm hiểm người, cái này ta phải nói rõ, để ngừa đoàn người hiểu lầm.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

"Cái gì? Tiêu Trạch lại cùng lão sư tỷ võ."

"Này chữ T ban lão sư, làm sao biết cùng Tiêu Trạch bên trên tỷ võ đài, đây không phải là tự tìm đường chết sao?"

Giờ khắc này Thiên Phủ học viện náo nhiệt lên, cái này so với võ đài chia làm hai loại tỷ võ, một loại là thắng bại, một loại khác là sinh tử.

Mà Tiêu Trạch cùng người bên trên tỷ võ đài, cho tới bây giờ chỉ ký sinh tử, không quyết thắng thua.

Xem ra này chữ T ban lão sư cũng là dữ nhiều lành ít. Lấy Tiêu Trạch này có thù tất báo tính cách, này chữ T ban lão sư sinh còn khả năng tính tiếp cận với võ.

Lâm Phàm đứng ở trên đài tỷ võ, vẻ mặt như thường, tản ra Nhất Đại Tông Sư khí tức.

"Ký đi." Tiêu Trạch đem tên mình ký ở giấy sinh tử bên trên, sau đó ném về Lâm Phàm.

Lâm Phàm nhận lấy giấy sinh tử, có chút liếc một cái, khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, không nghĩ tới này Tiêu Trạch là muốn với chính mình ăn thua đủ.

Tiêu Trạch khinh bỉ nhìn Lâm Phàm, "Nếu như không muốn ký, liền cho ta từ trên đài tỷ võ lăn xuống đi, nhớ, là lăn xuống đi."

Đối với cái này chữ T ban lão sư, Tiêu Trạch cũng không có đem coi ra gì, đối với (đúng) Tiêu Trạch mà nói, này chữ T ban lão sư chẳng qua là một con gà, mà hần hôm nay liền muốn giết gà dọa dọt khi.

Lâm Phàm nhỏ cười một tiếng, sau đó đem tên ký xuống đi.

"Thiên Phủ học viện quý vi Đại Yến Hoàng Triều cao đẳng học viện, thầy giáo lực lượng cũng tạm được, chỉ là các ngươi tâm tính vẫn là không được a, còn cần nhiều hơn rèn luyện a." Lâm Phàm bộ mặt biểu tình rất là thất vọng, cái này ở Thây Maên Hạo cùng Hàn mù mịt xem ra, Lâm tiên bối phảng phất rất là đau lòng.

Tâm tính?

Thây Maên Hạo nghe Lâm tiên bối những lời này, cảm giác mình có chút đồn ngộ.

Nhớ tới vừa mới lúc trước chính mình không cách nào nhận được như vậy khuất nhục, liều mạng chết muốn lên đài cùng Tiêu Trạch tỷ võ, đây quả thực là tự tìm đường chết cử động a.

"Phí cái gì lời nói." Giờ phút này Tiêu Trạch sắc mặt sững sờ, từ trong túi đựng đồ lấy ra một thanh toàn thân đen nhánh hai lưỡi Trường Kích.

Tiêu Trạch một tay cầm ngang hai lưỡi Trường Kích, giống như một pho tượng chiến thần một loại ngật đứng ở đó.

Dưới trận bọn học sinh lúc này kêu lên liên tục, này Tiêu Trạch là muốn quyết tâm.

Này thanh trường kích được đặt tên là Hám Thiên Kích, là Tiêu gia thần binh một trong, do Hắc Kim Huyền Thạch chế tạo thành, thứ thiệt thượng phẩm thần binh lợi khí, chỉ thiếu một chút điểm là có thể đạt tới Huyền Giai thần binh.

"Tang sư huynh, Lâm tiên bối hần không có sao chứ?" Hàn mù mịt nhìn tình cảnh bên trên tình huống không khỏi lo lắng.

Tiêu Trạch Tiên Thiên Lục Giai, tu luyện công pháp đều là Tiêu gia đứng đầu công pháp, hơn nữa một thanh này dài tiễn cang là Tiêu gia tượng công phu đại sư chế tạo, đối với chân nguyên vận chuyển có tăng phúc tác dụng.

"Không biết." Thây Maên Hạo không chớp mắt nhìn tràng thượng tình huống, hần không nghĩ tới Tiêu Trạch như thế này mà mạnh,

Tiên Thiên Lục Giai cao thủ, chỉ dựa vào khí thế, sẽ dễ cho Thây Maên Hạo cực kỳ không thoải mái, nếu như mình lên đài lời nói, sợ rằng trong vòng nhất chiêu cũng sẽ bị kỳ chém chết ở trên đài.

...

"Đừng nói ta Tiêu Trạch không cho ngươi cơ hội, ra chiêu đi." Tiêu Trạch vung Hám Thiên Kích, giống như ngàn quân lực, đem không khí lời xé vang lên trận trận tiếng nổ.

Ai, quá kiêu ngạo.

Lâm Phàm lắc đầu một cái, này Tiêu Trạch thiên tư cũng tạm được, nhưng là lấy loại tâm thái này tu luyện tới Tiên Thiên Lục Giai, chỉ sợ cũng là hao tổn Tiêu gia không ít tài nguyên.

"Ngươi là hậu bối, ta ứng cho ngươi, được, ba chiêu, ta đứng bất động." Lâm Phàm phong khinh vân đậm đứng ở nơi đó mở miệng nói.

Cái gì... .

Giờ khắc này phía dưới bọn học sinh nhất thời kinh hô lên, này chữ T ban lão sư chẳng lẽ là thật khờ hay sao?

Đứng bất động để cho ba chiêu? Đây quả thực là tìm chết a.

Thầy Maên Hạo lúc này con mắt cũng là thoáng qua về kinh hãi, hẳn không nghĩ tới tiền bối lại nói đứng bất động để cho ba chiêu, điều này sao có thể.

Tiêu Trạch trong tay Trường Kích là thượng phẩm binh khí, chém sắt như chém bùn, dù là không vận dụng chân nguyên thêm được, liền này một tiền cũng có thể đem Tiên Thiên Cảnh Giới nhục thân cho rạch ra.

Tiêu Trạch lúc này sắc mặt tái xanh, này chữ T ban phế vật lão sư, lại dám nhò như vậy nhìn chính mình.

"Được, lại ngươi tự tìm chết, đó thật lạ không phải ta." Giờ khắc này Tiêu Trạch tay cầm Hám Thiên Kích, khí thế bùng bùng, trong tay Trường Kích giống như một mũi tên nhọn một dạng trực kích Lâm Phàm ngực.

Lâm Phàm giờ phút này không có chút rung động nào, khoe môi nhếch lên vẻ tươi cười, đối mặt Tiêu Trạch này khí thế bùng bùng một đòn, cũng không có đem để ở trong lòng.

"Tiền bối... ." Hàn mủm kêu lên một tiếng, che mắt, không dám nhìn phía dưới tình huống.

Ở Trường Kích chạm được Lâm Phàm một khắc kia, Tiêu Trạch mãnh quát một tiếng, chân nguyên đột nhiên vận chuyển, bám vào mũi kích, giờ khắc này mũi kích chỗ, phảng phất không gian vận vẹo một dạng kéo ra từng cái khí lưu màu trắng.

"Hừ, tự tìm đường chết." Tiêu Trạch cười lạnh một tiếng, chẳng qua là này cười lạnh cũng không ngừng lại bao nhiêu, Tiêu Trạch sắc mặt nhưng trong nháy mắt biến hóa.

"Điều này sao có thể... ."

Giờ phút này không chỉ Tiêu Trạch cho là không thể nào, ngay cả đứng ở phía dưới xem học sinh cũng đều như thế.

Thầy Maên Hạo nhìn từ đầu tới đuôi, mắt đều không nháy mắt một chút, nhưng là khi thấy trước mắt một màn thời điểm, cũng là sợ trợn mắt miệng đến.

"Này một Kích rất không tồi, chẳng qua là hỏa hầu còn chưa đủ." Lâm Phàm khẽ mỉm cười, ở Hám Thiên Kích mũi kích nhẹ nhàng bắn ra.

"Keng, chúc mừng « không diệt ma thân » kinh nghiệm + 4000."

Bây giờ « không diệt ma thân » thăng cấp càng ngày càng khó, một loại Tiên Thiên Cảnh Giới, mang đến kinh nghiệm đúng là vẫn còn quá ít.

Tiêu Trạch giờ phút này giận, "Khốn kiếp, ta cho ngươi hối hận."

Giờ khắc này Tiêu Trạch chợt quát một tiếng, điên cuồng vận chuyển chân nguyên, đen nhánh Hám Thiên Kích bên trên che lấp tia sáng chói mắt, do hoành đâm đối thành chém.

"Càn quét Bát Hoang."

Tiêu Trạch được khen là Tiêu gia thiên tài, Thiên Phủ học viện đứng đầu chiến lực, khi nào gặp được như thế bức bối sự tình.

Cho dù là Giáp tự ban lão sư, hẳn đều chưa bao giờ coi ra gì, còn con này chữ T ban phế vật lão sư, cũng dám can đảm ở trước mặt mình càn rỡ hay sao?

"Coong... ."

Này hoa lệ một đòn càn quét ở Lâm Phàm trên bả vai, cường đại trở về chấn lực, dao động Tiêu Trạch miệng hùm làm đau.

"Keng, chúc mừng « không diệt ma thân » kinh nghiệm + 4000."

"Cái này không thể nào, ta không tin." Giờ phút này Tiêu Trạch nổi giận gầm lên một tiếng, chân nguyên toàn bộ bộc phát ra, Hám Thiên Kích phong vân biến ảo, toàn bộ tỷ võ đài tất cả đều là Hám Thiên kích thân ảnh.

"Keng, chúc mừng « không diệt ma thân » kinh nghiệm + 4000."

"Keng, chúc mừng « không diệt ma thân » kinh nghiệm + 4000."

... .

Này kinh nghiệm mặc dù thêm không nhiều, nhưng là con muỗi nhỏ đi nữa đó cũng là thịt, sau này thăng cấp con đường, sợ rằng phải hơi chút chậm chạp rất nhiều.

Này Tiêu Trạch thật có Ngạo tư bản, tuổi còn trẻ có thể có tu vi như thế, như quả không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, nhập thần cảnh giới cũng là vật trong túi.

Con đường tu luyện, chú trọng đến huyết khí, càng tuổi trẻ tu vi tăng lên càng nhanh, sau này đi bộ cũng liền càng mở.

Bất quá đối với có chút tư chất không tốt người mà nói, bước vào trung niên mới vào Tiên Thiên, như vậy bọn họ cả đời nếu như không có cơ duyên gì lời nói, cũng không thể đột phá Tiên Thiên.

Bởi vì huyết khí trong cơ thể đã lắng đọng, suy nghĩ đã cố hóa.

"Ta không tin..." Lúc này Tiêu Trạch tóc dài xõa vai, trong mắt thiếu đốt hùng lực lửa giận, nơi nào còn có lúc trước lên đài lúc hăm dọa.

"Hám Thiên."

Giờ khắc này Tiêu Trạch nổi giận gầm lên một tiếng, nhảy lên một cái, Hám Thiên Kích bộc phát ra mãnh liệt khí thế...

Lúc này Lâm Phàm lắc đầu một cái.

"Đù." Lâm Phàm than nhẹ một tiếng, chậm rãi đưa ngón tay ra.

"Dính hoa an ủi sẵn sóc hoa cúc chi."

Ở Hám Thiên Kích hạ xuống một khắc kia, Lâm Phàm ngón tay dán chặt kích nhận, nhẹ nhàng khẽ vỗ, một đạo cường hãn Khí Kinh, rung động Thiên Kích ông ông tác hưởng.

Tiêu Trạch miệng hừm tê rần, Hám Thiên Kích trong nháy mắt rụng, rơi xuống ở Lâm Phàm trong tay.

"Chuyện này..." Tiêu Trạch nhìn lưỡng thủ không không, lộ vẻ có chút si.

"Biết sai sao?" Lâm Phàm bình tĩnh như vậy, cũng không phải là muốn giả bộ so với, mà là Lâm Phàm đã dung nhập vào giá cao còn lão sư nghề, cho là học sinh này đi vào kỳ đồ, chính mình làm lão sư phải thật tốt dạy dỗ một phen.

Cái này không quản người khác có tin hay không, ngược lại Lâm Phàm chính mình tin.

"Người tên hồn đản này, ta muốn..."

"Ài, xem ra, giáo dục còn chưa đủ a." Lâm Phàm nghe được Tiêu Trạch này nửa câu đầu, cũng biết rõ mình dạy dỗ còn không có đi sâu vào kỳ tâm, nhất thời Lâm Phàm ngửa mặt lên trời vừa nhìn, cảm giác mình trách nhiệm trọng đại a.

"Dính hoa an ủi sẵn sóc hoa cúc chi."

Giờ khắc này Lâm Phàm ngón tay ở Tiêu Trạch trên người nhẹ nhàng sờ một cái.

"Xoạt xoạt..."

Tiêu Trạch nhất thời cảm giác mình cả người xương cốt phảng phất phân tán đi xuống, toàn thân ngay cả một chút khí lực cũng không có.

Lâm Phàm từ Mạnh Dương tuyền sư huynh đưa cho mình trong túi đựng đồ, lấy ra một mực để băng ghế nhỏ, sau đó đem Tiêu Trạch xốc lên đến, để cho nằm úp sấp ở phía trên.

Lâm Phàm vẫn nhớ một câu nói, này băng ghế nhỏ tuy nói công nghệ đơn giản, nhưng là ở nhà lữ hành ắt không thể thiếu trang bị.

Đến chỗ nào đều có thể nghỉ ngơi, đến chỗ nào đều có thể tham chiến.

sách mới kỳ đến, cho nên liền từ trên bảng danh sách đi xuống. Đây sách mới kỳ thành tích không tệ, sách mới Huyền Huyền trên bảng danh sách qua số một, trang đầu bảng danh sách cũng giữ tại tiền tam. Cảm ơn mọi người ủng hộ, cảm ơn.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tôi đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Dưới đài bọn học sinh giờ phút này đã sớm chờ sẵn.

Bọn họ không nghĩ tới Giáp tự ban thiên tài, vô song chiến đấu bảng 13 tên gọi Tiêu Trạch dĩ nhiên cũng làm như vậy bị đánh bại?

Hơn nữa còn là hoàn toàn thất bại, thảm bại, bại không có bất kỳ xoay tay lực.

Hàn mù mịt lòi Thây Maên Hạo ồng tay áo, giờ phút này nàng tâm tình rất là kích động.

"Tiền bối, thật là mạnh." Hàn mù mịt lúc này trong đầu liền nảy một cái ý nghĩ, tiền bối thật quá mạnh, cường đã vượt quá đến nàng ngoài ý liệu.

"Nhập thần cảnh, tiền bối nhất định là nhập thần cảnh cao thủ, toàn bộ Đại Yến Hoàng Triều nhập thần cảnh cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay a."

... .

Lúc này Lâm Phàm đem Tiêu Trạch nằm ở trên ghế đầu, hỏi lần nữa, "Người biết sai sao?"

Đối với cái này một màn, Lâm Phàm rất là không muốn thấy, nhưng là vì có thể đủ đem một cái lạc đường dê con lần nữa kéo xuống chính đạo, Lâm Phàm cảm giác coi như hấn sau này căm ghét chính mình, kia cũng đáng.

"Ta Tiêu Trạch là thiên tài, không có bất kỳ sai." Tiêu Trạch lệ thanh nộ hồng đạo.

"Người có thể theo ta ký giấy sinh tử, người sẽ không sợ chết." Lâm Phàm nói.

"Hừ, ta Tiêu Trạch đường đường Tiêu gia nam nhi, cần gì phải sợ hãi sinh tử, người có gan liền giết ta, ta Tiêu Trạch nếu là mặt nhăn xuống mí mắt, ta sẽ không họ Tiêu." Coi như như thế, Tiêu Trạch như cũ rất là không đi phản kháng.

Giờ phút này Lâm Phàm đau lòng a, đây quả thực là ngoan cố con em a, "Được, ta hiện Thiên nếu là không cho người nhận sai, sau này ta cũng không xứng vì nhân sư biểu."

"Được, ta Tiêu Trạch hôm nay nếu là nhận sai, ta liền từ Giáp tự ban đến người chữ T ban, bùng trà dập đầu nhận thức người thầy." Tiêu Trạch lúc này cảm giác toàn thân tê dại, cũng không biết người này rốt cuộc đối với chính mình làm gì.

Nhưng là muốn cho hấn Tiêu Trạch nhận sai, trừ phi mặt trời mọc từ hướng tây.

"Người làm gì? Làm gì? Dừng tay cho ta." Vừa lúc đó, Tiêu Trạch biến sắc, lệ thanh nộ hồng đạo.

Này chữ T ban phế vật lão sư, lại đang cời chính mình quần.

Mà giờ khắc này vây xem bọn học sinh, nhưng là kinh ngạc một tiếng, không thể tin được trước mắt một màn.

Này chữ T ban lão sư, lại muốn đem Tiêu Trạch quần cho cời.

Có chút nữ sinh, nhất thời ngược ngừng kinh hô một tiếng, nhưng vẫn là không chớp mắt nhìn, phảng phất là đang mong đợi cái gì.

"Người dừng tay cho ta, ta là Tiêu gia thiếu gia, Giáp tự ban thiên tài, người dám như vậy đối với ta, ta thể muốn với người không chết không thôi." Tiêu Trạch cảm nhận được chính mình quần từ từ chảy xuống, nhất thời tâm tình chấp chòn rất giận dữ hầm hừ.

"Thân ta là chữ T ban lão sư, tuy nói không phải là lão sư người, nhưng là ta nhưng phải thay mặt lão sư người, thật tốt giáo huấn người một chút, cho người minh bạch, cái gì gọi là tôn sư trọng đạo, đối xử từ tế sư đệ." Lâm Phàm không nói hai lời, vừa dùng lực trực tiếp đem Tiêu Trạch quần cho bái.

Mà đang ở lộn một khắc kia,

Lưỡng đạo tia sáng chói mắt soi ở Tiêu Trạch trên mông, nhất thời bắn ngược ra càng tia sáng chói mắt.

Đây là cái mông ánh sáng.

Lâm Phàm liếc một cái, tán dương, "Không tệ, không tệ, êm dịu bóng loáng, này phản chiếu hiệu quả quả nhiên rất mạnh."

Tiêu Trạch nghe được Lâm Phàm lời nói, nhất thời hộc máu ba trượng, thiếu chút nữa đã hôn mê, "Người tên hỗn đản này, ta Tiêu Trạch thể cùng người không chết không thôi."

"Biết sai sao?" Lâm Phàm hỏi lần nữa.

"Cút." Tiêu Trạch giận dữ hét.

"Ai." Lâm Phàm thở dài một tiếng, bắt đầu đi lắc đầu một cái, sau đó từ trong túi đựng đồ xuất ra một cái Giới Xích.

Thân là một tên lão sư, Lâm Phàm tự nhiên muốn mang theo người một cái Giới Xích, tuy nói rất ít khi dùng đến, nhưng là này thả trên người, có thể thường xuyên nhắc nhở Lâm Phàm, chính mình còn là một gã dục người lão sư.

Dưới đài vậy xem bọn học sinh, giờ phút này sớm đã trợn mắt hốc mồm.

Bọn họ không nghĩ tới sự tình sẽ biến thành cái bộ dáng này.

Hàn mù mịt nhìn một màn trước mắt, đã từ lâu si.

Này Tiêu Trạch nhưng là Tiêu gia thiếu gia, vô song chiến lực bảng 13 tên gọi, là Đại Yến Hoàng Triều thiên chi kiêu tử.

Nhưng là bây giờ lại bị tiền bối cời hết quần, phải dùng Giới Xích trừng phạt, loại tình huống này Hàn mù mịt thật không dám tưởng tượng.

Đồng thời cũng rất lo âu, nếu như bị Tiêu gia biết, chi sợ sẽ không lúc đó bỏ qua a.

Dù sao Tiêu Trạch nhưng là đại biểu Tiêu gia mặt mũi a.

Này Đại Đình quảng chi xuống, bị người đối đãi như vậy, làm sao có thể chịu đựng.

Lâm Phàm nhẹ nhàng bắn ra, Giới Xích ông ông tác hưởng.

"Ba... ."

Loại này rút ra học sinh cái mông, Lâm Phàm rất sớm đã nghĩ (muốn) thử, đã từng Lâm Phàm vẫn còn ở một cái trường học lúc đi học, cũng không ít được này đãi ngộ.

Không biết bây giờ mình làm lão sư, này quát xuống, sẽ có cảm giác gì.

"Ba."

Thanh âm trong trẻo thêm vang dội.

Đồng thời này Giới Xích quát xuống một khác kia, Tiêu Trạch cái mông lại còn đau đầu, sau đó lưu lại một đạo hồng hồng dấu ấn.

Một màn này càng làm cho rất nhiều nữ học sinh sợ hãi kêu không thôi, hô to mang cảm giác, thật sự là quá chói mắt.

Tiêu Trạch thân là vô song chiến lực bảng 13 tên gọi thiên tài, đồng thời dài vừa anh tuấn bất phàm, mặc dù trong mắt không người lại kiêu ngạo một chút, nhưng là những thứ này ở nữ sinh trong mắt, này nhưng đều là ưu điểm a.

"Biết sai sao?" Lâm Phàm

"Khốn kiếp a... ." Tiêu Trạch trợn mắt nghiến răng nhìn Lâm Phàm, nhưng là thân thể căn bản không động đậy, chỉ có thể mặc cho kỳ định đoạt.

"Ai... ." Lâm Phàm thở dài một tiếng, xem ra học sinh này tương đối khó lấy giáo dục a, bắt quá đối với một tên lão sư mà nói, không có giáo dục không học sinh, Lâm Phàm tin tưởng chỉ cần mình bỏ ra chân chính yêu, nhất định có thể để cho biết sai hối cải.

"Đừng đừng... ." Giờ khắc này Lâm Phàm trù động Giới Xích.

Tiêu Trạch trên mông lại nhiều luồng đạo màu đỏ dấu, ở Viêm Dương chiếu rọi xuống, lộ vẻ chói mắt như vậy cùng động lòng người.

"Keng, chúc mừng tự bản thân sáng tạo phó chức nghiệp đại sư kỹ năng mới: Yêu Giới Xích."

"Keng, chúc mừng phó chức nghiệp đại sư kinh nghiệm + 5000."

"Keng, yêu Giới Xích: Yêu sâu, đau chi cắt, đánh vào thân thể người, đau ở lòng ta."

Lâm Phàm tả hữu khai cung, Giới Xích đừng đừng rút ra Tiêu Trạch cái mông, cũng là quên hỏi tới có biết hay không sai.

Mà lúc này tới tiếng nhắc nhở, thật ra khiến Lâm Phàm tỉnh lại.

Đồng thời cũng là thật sâu tự trách, quả nhiên rút ra học sinh cái mông sẽ ghiền.

Chẳng qua là kỹ năng mới "Yêu Giới Xích" rốt cuộc là cái gì nguyên ý?

Lâm Phàm cũng không suy nghĩ nhiều như vậy, thử rút ra xuống.

"Ba."

"Biết sai sao?"

Tiêu Trạch vốn là muốn muốn tức giận mắng, nhưng vừa lúc đó, Tiêu Trạch nhưng là sững sờ.

Bởi vì một cổ xấu hổ cảm giác không biết từ đó đến, từ đáy lòng từ từ dâng lên.

Phảng phất mình làm bao lớn chuyện sai lầm một dạng để cho lão sư bội cảm thương tâm.

Loại vết thương này tâm tình cảm giác, để cho Tiêu Trạch cảm giác mình không phải là một cái học sinh giỏi.

Không được, mình tại sao sẽ có loại này xấu hổ cảm giác, Tiêu Trạch cắn chặt hàm răng, tuyệt đối sẽ không để cho loại cảm giác này công chiếm chính mình nội tâm.

Lúc này Lâm Phàm kinh ngạc một phen, Tiêu Trạch bộ mặt biểu tình có sở biến hóa, nếu như là lúc trước như vậy hỏi, này Tiêu Trạch tuyệt đối sẽ giận chửi mình, nhưng là giờ phút này lại im miệng không nói, có vấn đề, tuyệt đối có vấn đề.

"Ba." Lâm Phàm lại rút ra một chút, mảnh nhỏ quan sát kỹ đến Tiêu Trạch biến hóa.

Mà vào lúc này, Tiêu Trạch nội tâm ba động càng là đại, lại vừa là một cổ xấu hổ cảm giác, đánh thẳng vào Tiêu Trạch buồng tim, làm sao biết, tại sao chính mình sẽ có một loại chính mình sai ý tưởng.

Không thể nào, tuyệt đối không thể nào.

Mình là Tiêu Trạch, là thiên tài, sau này trở thành vạn cổ bất diệt cường giả, làm sao có thể hướng loại này tiện ngang phần người nhận sai.

"Có làm đầu."

Giờ phút này Lâm Phàm trong lòng vui mừng, này kỹ năng mới thật giống như có chút treo a.

"Yêu Giới Xích."

Chẳng lẽ đây chính là yêu lực lượng sao?

"Ba ba ba ba ba ba... ."

Giờ khắc này Lâm Phàm trực tiếp không hỏi, ngay sau đó đắm chìm trong quất trong sáng khoái. Lần này một chút quất xuống, Lâm Phàm cảm giác mình toàn thân thoải mái a.

Nhưng là đối với (đúng) Tiêu Trạch mà nói, lại là một loại hành hạ.

Từng đợt tiếp theo từng đợt xấu hổ cảm giác, theo xả đánh, từ từ chiếm cứ nội tâm.

Tiêu Trạch muốn ngăn cản, nhưng là này từng đợt sóng xấu hổ cảm giác lại để cho kỳ dần dần say đắm ở trong đó.

"Biết sai sao?" Lâm Phàm khôi phục một chút tâm tình, cảm giác mình trừng phạt chắc có hiệu.

yêu lực lượng là vĩ đại, ta cũng vậy tràn đầy cảm thụ, các ngươi cảm nhận được chưa? Hắc hắc, không nói, lái xe.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Tiêu Trạch rất muốn lớn tiếng nói cho tên hỗn đản này, chính mình không sai, nhưng là chẳng bi

Giống như cô em nói không nên không nên, cuối cùng lại nói ta muốn, nhanh thao. Khóc ta,

Bây giờ Tiêu Trạch trên nguyên tắc chính là loại tình huống này.

"Ta sai... ."

Ngay một khắc này, Tiêu Trạch thanh âm rất là khàn khàn, cả người cũng như cùng một lá.

Dưới đài bọn học sinh, từ bắt đầu cũng đã dờ dẫm, dưới cái nhìn của bọn họ, hết thấy các thứ này đều tựa như là hư ảo.

Vô song chiến lực bảng 13 tên gọi Tiêu Trạch lại bị một tên chữ T ban lão sư cho hung hăng giáo huấn.

Cái này ở Thiên Phủ học viện là chuyện chưa bao giờ có.

Hơn nữa Tiêu Trạch lại thật phục thua, ở tại bọn hắn trong ấn tượng, Tiêu Trạch chính là dị thường cao ngạo người, chưa bao giờ sẽ trước bất kỳ ai khuất phục.

Chuyện này... Đây.

Giờ phút này bọn họ đã không biết nên nói cái gì.

Lâm Phàm lúc này rất là vui vẻ yên tâm gật đầu một cái, tại chính mình yêu tiên sách xuống, này ngoan cố học sinh rốt cuộc biết được chính mình sai lầm, này là một chuyện tốt a.

« dính hoa an ủi sẵn sóc hoa cúc chỉ » môn công pháp này, theo Lâm Phàm rất là tà môn, có thể đem toàn thân người làm tê dại vô lực, Cương Nhu hòa hợp.

Giờ khắc này Lâm Phàm ngón tay nhẹ nhàng ở Tiêu Trạch trên người khẽ vỗ, xoạt xoạt tiếng vang lên, Tiêu Trạch nhất thời cảm giác mình thân thể lại khôi phục sức mạnh, không có vừa mới mềm yếu như vậy vô lực.

Khôi phục sức mạnh Tiêu Trạch, chuyện làm thứ nhất chính là đem chính mình quần dề lên.

"Biết sai có thể thay đổi, là lúc không muộn, sau này có thể phải thật tốt làm người." Lâm Phàm than thở nói, hắn cảm giác mình trách nhiệm thật thật sự là quá trọng đại.

Tướng này một cái lạc đường dê con dẫn dắt đến nhân sinh con đường chính xác là biết bao có cảm giác thành công sự tình.

Nếu như không phải mình có việc cần hoàn thành, Lâm Phàm thật đúng là nghĩ (muốn) cả đời cứ như vậy giáo dục người khác.

"Tiền bối, cẩn thận." Vừa lúc đó, Hàn mù mịt nhất thời kêu lên một tiếng.

Khôi phục như cũ Tiêu Trạch, chậm rãi thần, nhất thời lên con giận dữ, chân nguyên dừng động, ác liệt một quyền xông thẳng Lâm Phàm ngực.

Này nói trở mặt liền trở mặt, cũng là không ai.

Đối với Tiêu Trạch mà nói, trong lòng si nhục đã sớm chất đọng ở đó, hắn yêu cầu hung hăng phát tiết ra ngoài.

Hám Thiên Kích đối với người này đều vô ích nơi, càng không cần phải nói quả đấm, nhưng là Tiêu Trạch không cần quan tâm nhiều, hắn đều muốn đánh ra một quyền này.

"Phanh... ."

Mới vừa vẫn còn ở đắm chìm trong cảm giác thành tựu bên trong Lâm Phàm, nhất thời lúng túng ha ha hai tiếng.

Trẻ con không dễ dạy, thật sự là thật là làm cho người ta tức giận.

Lâm Phàm cong cái đầu, nhìn Tiêu Trạch, "Xem ra, giáo huấn còn chưa đủ khắc cốt minh tâm a."

Tiêu Trạch cả kinh, thân hình chột lui,

Cần rằng nghiêng lợi nhìn Lâm Phàm, cuối cùng cũng không quay đầu lại đi.

Dưới đài bọn học sinh tránh ra một lối, bọn họ ở dưới đài nhìn lên sau khi, có thể sẽ vui a vui a, nhưng là lúc này bọn họ cũng không để ý.

Tiêu Trạch không làm hơn cái này chữ T ban lão sư, nhưng là đối phó bọn họ còn chưa phải là giống như bóp chết một con kiến một loại đơn giản.

"Tiền bối, người rất lợi hại." Hàn mù mịt lập tức tiến lên, đối với tiền bối vừa mới thật sự triển lộ ra thủ đoạn, Hàn mù mịt đó là nhìn hoa cả mắt.

"Hai người các người với Tiêu Trạch là tình huống gì?" Lâm Phàm hỏi.

Hàn mù mịt nghe tiền bối hỏi tới, cũng có nhiều chút bất đắc dĩ, sau đó đứng sự thật đem tình huống nói ra.

Lâm Phàm nghe một chút cũng là minh bạch, nguyên lai là có chuyện như vậy.

Này Hàn mù mịt là người Hàn gia, này Tiêu Trạch chính là người Tiêu gia, hai nhà này thông gia vốn là bình thường sự tình.

Nhưng là ở Huyền Hoàng giới, đại gia tộc thông gia thì sẽ không nghe đàn gái ý kiến, bên trong tộc thể hệ trước quyết định sự tình, đó chính là thánh chỉ, không phải vì phạm.

Mà Tiêu Trạch mấy ngày trước biết mình đã có vị hôn thê, dĩ nhiên là không có vấn đề, hết thầy cũng đều nghe theo bên trong tộc an bài.

Nếu hai nhà đã thông gia, Tiêu Trạch dĩ nhiên là không nhìn được chính mình vị hôn thê với một người đàn ông khác như thể thân mật, hơn nữa còn là một cái phế vật.

Vì vậy vừa mới một màn mới sẽ phát sinh.

Đối với chuyện này, Lâm Phàm cũng không muốn nhiều quản, đây là người ta chuyện nhà, chính mình một ngoại nhân, hay là chớ quản tốt.

Hơn nữa chính mình nhưng là phải đem tứ đại gia tộc cho cướp, nơi nào có tinh lực như vậy này đi quản những thứ này.

"Chuyện này, liền tự các người giải quyết đi, ta còn có chuyện, liền cáo từ trước." Lâm Phàm bây giờ phải ra học viện, hướng hai người khoát khoát tay, liền rời đi.

Hàn mù mịt cùng Thầy Maên Hạo nhìn tiền bối bóng người, có chút nắm chặt quả đấm.

Hôm nay sự tình, để cho Thầy Maên Hạo cảm nhận được thật sâu cảm giác nguy cơ, đối mặt Tiêu Trạch lúc cũng có một loại thật sâu cảm giác vô lực.

Trở nên mạnh mẽ, trở nên mạnh mẽ.

Loại này mãnh liệt trở nên mạnh mẽ tâm lý, hay lại là Thầy Maên Hạo lần đầu nắm giữ.

"Ta chuẩn bị hướng tiền bối bái sư." Thầy Maên Hạo phảng phất phát quyết định.

"À?" Hàn mù mịt sửng sốt, "Tang Ca., tiền bối là chữ T ban lão sư, người nếu là bái sư, như vậy chỉ có thể làm chữ T ban học sinh, như vậy Át chữ ban phúc lợi, người đem lại cũng không hưởng thụ được."

"Giáp tự ban cũng tốt, chữ T ban cũng tốt, tiền bối là Thế ngoại cao nhân, nếu như lần này ta không thể thật tốt nắm chặt lời nói, ta sợ sau này người sẽ từ bên cạnh ta biến mất." Thầy Maên Hạo nói.

...

Lâm Phàm rời đi học viện sau khi, ngay tại Đại Yến Hoàng Triều bên trong đi dạo đến.

Sau đó từ trong lò rèn mua 13 khối Tinh Thiết, chuẩn bị cho chính mình mười ba vị học sinh một người chế tạo một thanh vũ khí.

Đối với 13 danh học sinh ra nói, muốn một cái vũ khí tốt không thể nghi ngờ là thiên phượng dạ đàm, dù sao chẳng qua là chữ T ban học sinh.

Mà chính mình lưu lại ở Đại Yến Hoàng Triều thời gian, cũng sẽ không quá dài, tất lại còn có càng chuyện trọng yếu chờ đợi mình.

Lâm Phàm mua thứ tốt sau, cũng liền ở trong thành tùy ý đi dạo.

"Tránh ra, tránh ra."

Lúc này phía trước truyền tới một tiếng hét phẫn nộ, Lâm Phàm cùng dân chúng đứng ở một bên, nhìn nhanh chóng thông qua đoàn người.

"Đây cũng là vị kia nhân vật? Đáng điệu cũng không nhỏ a." Lâm Phàm hơi nghi hoặc một chút, nhìn kỳ trân thế rất là vội vàng, cũng không biết xảy ra chuyện gì.

"Thiên địa thương hội lần này thật giống như phải xuất ra một món Trọng Bảo đầu giá a."

"Vừa mới đây là Vân gia cò hiệu."

"Ngày hôm qua, ta còn chứng kiến Thánh Ma Tông những đại nhân kia xuất hiện ở trong thành, chắc hẳn cũng là vì thiên địa thương hội lần này đầu giá đi."

... .

Lâm Phàm cẩn thận lắng nghe chung quanh tin đồn, nghe tới Thánh Ma Tông thời điểm, nhưng là sững sờ, hẳn không nghĩ tới Thánh Ma Tông cũng phải người tới.

Đây rốt cuộc là cái dạng gì bảo bối, thậm chí ngay cả tông môn cũng điều động.

Lâm Phàm bây giờ có hai chuyện phải làm, chuyện thứ nhất chính là thông báo tông môn người, này Yến hoàng cùng Hoàng Hậu mặt mưu, còn có chính là món bảo bối này, ngược lại là có thể cảm một cảm.

"Vị huynh đài này, người vừa mới nói Thánh Ma Tông những đại nhân vật kia, cũng xuất hiện ở trong thành, có thể biết bọn họ bây giờ đang ở thì sao?" Lâm Phàm hỏi.

"Tiểu Ca, người vấn đề này, ngược lại hỏi cũng hỏi vô ích, Đại Yến Hoàng Triều nhưng là Thánh Ma Tông nước phụ thuộc, này Thánh Ma Tông đại nhân vật đến, dĩ nhiên là ở nơi đó rồi." Quai hàm chòm râu Đại Hán cười chỉ chỉ hoàng thành.

Lâm Phàm nhướng mày một cái, có chút khó làm, này ở tại trong hoàng thành, chính mình nào dám đi, này Yến hoàng cùng Hoàng Hậu cũng ở nơi đó, hơn nữa hai người hay là lợi hại như vậy, đã biết nếu là một không chú ý bị phát hiện, coi như xong đời.

Lâm Phàm gật đầu một cái, sau đó không có vào trong đám người, hẳn bây giờ đảo là mau chân đến xem, thiên địa này thương hội rốt cuộc là muốn chụp bán thứ gì, lại hấp dẫn nhiều người như vậy.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Thiên địa thương hội tọa lạc ở Hoàng Triều vùng đông nam, là Đại Yến Hoàng Triều duy nhất

Mà bây giờ này thương hội muốn đầu giá một món vật phẩm, lại đưa đến mây nổi bốn phía, ngược lại có chút dễ cho người kinh ngạc.

Giờ phút này thiên địa thương hội cửa, đầu người di động, tạo thành một cái Bàng Đại Nhân triều, Lâm Phàm nhìn cũng là trợn mắt hốc mồm, cũng quá điên cuồng đi.

Lâm Phàm bên cạnh (trái phải) liếc một cái, khoảng chừng này bên ngoài vây xem người, phổ biến tu vi đều tại Tiên Thiên Cảnh Giới, điều này hiển nhiên đều không phải là Đại Yến Hoàng Triều người, có lẽ có thể nói là thật từ các nơi chạy tới.

Lâm Phàm lúc này tâm lý càng ngày càng hiếu kỳ, thiên địa này thương hội rốt cuộc muốn chụp bán bảo bối gì, lại hấp dẫn nhiều người như vậy.

"Ngũ Hồ Tứ Hải các bằng hữu, hoan nghênh đi tới thiên địa thương hội, vốn thương hội đem ở sau ba ngày, đầu giá một món chí bảo, tiểu Thiên vị Đan."

"Có chút bằng hữu có lẽ còn đang suy nghĩ này "Tiểu Thiên vị Đan" rốt cuộc là bực nào bảo bối, như vậy vốn thương hội lần nữa nói cho mọi người, này "Tiểu Thiên vị Đan" chính là bất luận kẻ nào sau khi dùng, cũng có thể đạt tới tiểu Thiên vị cảnh giới."

Ở thiên địa này thương hội nhân viên giảng giải tiểu Thiên vị Đan công hiệu sau, người phía dưới nhất thời kinh hô lên, hiển nhiên không tương tượng nổi.

Tiểu Thiên vị Đan? Bất luận kẻ nào dùng cũng có thể đến tới tiểu Thiên vị cảnh giới, chuyện này... Điều này sao có thể.

Tất cả mọi người tâm lý đều có ý tưởng này, vậy thì là không có khả năng.

Hậu Thiên Cảnh Giới có thể tính là người, Tiên Thiên Cảnh Giới có thể nói là siêu nhân, nhưng là đến nhập thần cảnh giới kia liền có thể nói là thần, mà tiểu Thiên vị cảnh giới, càng là thần bên trong thần.

Bài sơn hải đảo, Nghịch Thiên Cải Mệnh không có vấn đề không thể.

Có thể đạt tới tiểu Thiên vị cảnh giới, cái nào không có thiên tư trác tuyệt, khí vận mạnh mẽ, không biết trải qua bao nhiêu hiểm khó khăn, gặp không biết bao nhiêu kỳ ngộ, mới có thể đạt tới cảnh giới bậc này.

Nhưng bây giờ thiên địa này thương hội lại nói, có thể đem người trong nháy mắt tăng lên tới tiểu Thiên vị cảnh, đây quả thực là chuyện không có khả năng a.

"Các vị bình tĩnh chờ nóng, tiểu Thiên vị Đan lại thuộc về sự thật, viên thuốc này đem ở sau ba ngày đấu giá, vào sân phí một trăm ngàn huyền hoàng tệ, mà đấu giá đơn vị chính là lấy huyền hoàng tệ làm chủ."

... .

Lâm Phàm ở phía dưới nghe, sắc mặt hơi đổi.

Này đặc biệt sao tuyệt đối có quý.

Huyền hoàng tệ là Huyền Hoàng giới đặc biệt sản vật, thuộc về Quảng Mạch một loại, giấu sâu ở dưới đất.

Huyền Hoàng Quảng Mạch là do thiên địa chân nguyên ngưng tụ mà thành một loại đồng tiền thông dụng.

Này huyền hoàng tệ bên trong có chân nguyên, đối với bất kỳ người nào mà nói, cũng là một kiện thứ tốt, tất lại có thể dùng kỳ tu luyện,

Nhưng là này huyền hoàng tệ bên trong chân nguyên lại cũng không hút lấy, dù là đại Thiên Vị Chí Tôn đã từng thí nghiệm qua, này huyền hoàng tệ trong chân nguyên, căn bản là không có cách hấp thu.

Vì vậy này huyền hoàng tệ dần dần trở thành Huyền Hoàng giới các nước đồng tiền thông dụng.

Đối với tu vi cao thâm người mà nói, này huyền hoàng tệ căn bản là vật vô dụng.

Mà bây giờ này "Tiểu Thiên vị Đan" lại dùng huyền hoàng tệ tới cạnh tranh, theo Lâm Phàm, đây tuyệt đối là có quý.

Nếu như "Tiểu Thiên vị Đan" thật có thể đem người tu vi nhắc tới tiểu Thiên vị cảnh giới, như vậy này đấu giá "Tiểu Thiên vị Đan" người, trừ phi suy nghĩ có cút, nếu không tuyệt đối sẽ không lấy ra đấu giá.

Tinh nguyện nói lấy vật đổi vật, Lâm Phàm còn có thể tin tưởng, về phần dùng huyền hoàng tệ đổi, như vậy Lâm Phàm liền tuyệt đối sẽ không tin tưởng.

Một đám ngu xuẩn.

Sau đó Lâm Phàm nhìn cũng không nhìn rồi đi.

Này cái gì "Tiểu Thiên vị Đan" sẽ để cho một đám ngu xuẩn đến cướp đoạt đi.

Tiền nghi không đồ tốt, trên trời lại sẽ không rơi nhân bánh, hay là nên làm gì đi làm cái gì tốt.

Ba ngày sau, tự mình tiến tới một chuyến, nhìn xem có thể hay không liên lạc với Thánh Ma Tông các sư huynh, dù sao này Đại Yến Hoàng Triều phản bội, phải nói cho tông môn, để cho làm xong chuẩn bị ứng đối.

Hôm sau.

Lâm Phàm vui a thức dậy rửa mặt một phen, sau đó tinh thần phấn chấn hướng chữ T lóp một đi tới.

Bây giờ Lâm Phàm ở trong học viện, đó cũng là ngôi sao lão sư, này đi tới chỗ nào, đều là được nhìn chăm chú a.

Cái này quá Ngưu B có lúc cũng không là một chuyện tốt.

Lâm Phàm cùng nhau đi tới, bước chân thả rất chậm chạp, chủ yếu chính là muốn nghe một chút người chung quanh là thế nào nói mình.

"Nhìn, đó chính là ngày hôm qua ở trên đài tỷ võ, đem Tiêu Trạch cho hung hăng dạy dỗ một trận chữ T ban lão sư."

"Thật giả, ai, ngày hôm qua ta có việc đi ra ngoài, vô duyên thấy như vậy một màn, thật là nhân sinh một đại đau chuyện a."

... .

Lâm Phàm nghe chung quanh học sinh, nhỏ giọng tham khảo chính mình, trong lúc này tâm cũng là bội cảm thỏa mãn, đây chính là muôn người chú ý cảm thụ a.

Khi đi tới lớp học thời điểm, Lâm Phàm vừa mới chuẩn bị tiếp nhận chính mình bọn học sinh vậy thật thành thăm hỏi sức khỏe lúc, nhưng là sững sờ, tới ba cái khách không mời mà đến.

Lâm Phàm vạn phần nghi ngờ, ba người này làm sao tới.

Trong lớp 13 danh học sinh, có chút khẩn trương nhìn một người trong đó.

Tiêu Trạch ở trong học viện danh tiếng rất lớn, coi như là bọn họ cũng có nghe nói qua.

Giờ phút này bọn họ không biết này Tiêu Trạch đi tới chữ T ban làm gì, chẳng lẽ là có chuyện gì hay sao?

"Lão sư, tốt." Lâm 13 danh học sinh thấy lão sư thời điểm, trong lòng cũng cũng thở phào một cái, sau đó lập tức đứng dậy tôn kính hỏi thăm.

"Ừ." Lâm Phàm gật đầu một cái, sau đó nhìn về phía ba người, hỏi ba người có chuyện gì.

"Tiền bối, mời thu ta làm đồ đệ." Thầy Maên Hạo không nói hai lời, lập tức quỳ xuống thỉnh cầu tiền bối thu kỳ vi Đồ.

Khi nhìn đến Tiêu Trạch lúc tới sau khi, Thầy Maên Hạo cùng Hàn mù mịt cũng là cả kinh, nhưng là thấy Tiêu Trạch không nói gì, Thầy Maên Hạo cũng liền cảnh giác đối phương.

Dù sao hắn không biết đối phương đối phương rốt cuộc muốn làm gì.

Lâm Phàm sững sờ, nhìn trước mắt Thầy Maên Hạo, này muốn lấy chính mình thầy?

Chuyện này... Này.

"Người đang làm gì đó?" Lâm Phàm nhìn về phía Tiêu Trạch hỏi.

Tiêu Trạch nhìn Lâm Phàm, nhưng trong lòng thì tức giận bất bình, ngày hôm qua trở lại bên trong tộc sau khi, người trong tộc biết rõ mình đang học viện sự tình, cũng đều dùng khác thường nhãn quang nhìn mình.

Đồng thời cha mình muốn dẫn người đi học viện tìm này Lâm Phàm, cũng bị chính mình cho ngăn trở.

Buổi tối Tiêu Trạch bỏ đi chính mình quần áo, thấy trên mông hồng ẩn lúc, cái loại này xấu hổ cảm giác lại lần nữa xông tới.

Mà càng làm cho Tiêu Trạch không chịu nổi nhưng là, chính mình nằm ở trên giường thời điểm, lại đối với (đúng) này cái gì Giới Xích có một loại trở về chỗ cảm giác.

"Nguyên thua cuộc, ta Tiêu Trạch thua được, ta bái người làm thầy." Tiêu Trạch nói.

"Ha ha." Lâm Phàm lắc đầu một cái, "Ta xem hay lại là coi là, người nhưng là Giáp tự ban thiên tài, này vào ta chữ T ban, có thể ngược lại khuất tài."

"Ta Tiêu Trạch Đình Thiên Lập Địa, thua thì thua."

"Vậy còn người?" Lâm Phàm nhìn về phía Hàn mù mịt hỏi.

"Tiền bối, ta là theo tang sư huynh tới xem một chút." Hàn mù mịt nói.

Hàn mù mịt lúc này rất là kinh ngạc, này Tiêu Trạch lại nguyện thua cuộc tới bái sư, mà không phải dẫn người đến tìm tiền bối phiền toái.

Cái này làm cho Hàn mù mịt rất là không tưởng được.

Loại này tâm cao khí ngạo người, lại cũng sẽ buông xuống dáng người, thật là không thể tưởng tượng nổi.

Mà lúc này 13 danh học sinh càng là kinh ngạc vạn phần, trong đầu đều có chút loạn loạn.

Này Tiêu Trạch lại muốn lấy chính mình lão sư thầy, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì a.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Lâm Phàm nhìn Tiêu Trạch, đây là một cái thiên tài, một cái võ đạo thiên tài chân chính, tư ch

"Được, Thủy Thủy đi lấy hai cái ly trà tối, nhớ mang theo nước trà." Lâm Phàm nói.

"Dạ, lão sư." Lưu Thủy Thủy nhìn Tiêu Trạch, con mắt xi xi nháy mắt, đối với cô em mà nói, này anh tuấn như gió Tiêu Trạch đối với (đúng) nữ tính sức hấp dẫn vẫn là rất đại.

Giá cao lạnh xú thí mặt, ở cô em trong mắt, kia là có rất Đại Sát Thương lực.

Cũng không lâu lắm, Lưu Thủy Thủy nắm hai cái ly trà xách bình nước tiểu chạy trở lại.

"Lão sư, cũng đem ra." Lưu Thủy Thủy đem mấy thứ bày ra đang bực giảng bên trên, sau đó lặng lẽ liếc về liếc mắt Tiêu Trạch, trong mắt lặng lẽ mạo hiểm tiểu Kim ngôi sao.

"Được, các ngươi nếu bị ta là người Cách mệnh lực thật sự đã động, yêu cầu bái ta làm thầy, như vậy ta Tự Nhiên cũng không thể không thu các ngươi, này bái sư chương trình, trong lòng các ngươi cũng nên có dự tính, cũng không cần ta nói nhiều." Lâm Phàm kéo qua cái băng, sau đó ngồi xuống, đối với mình học sinh ngoắc ngoắc tay, để cho bọn họ đứng sau lưng tự mình.

Như vậy mới đủ chính quy a.

Theo Lâm Phàm, chính mình thu một cái Giáp Tử ban thiên tài, này nói ra đó cũng là đặc biệt có mặt mũi sự tình a.

Lâm Phàm cũng không nghĩ tới chính mình như thế này mà thích hợp làm lão sư, có lúc giá cao nhân cách mệnh lực ngăn cản cũng không ngăn được a.

"Lão sư, mời uống trà." Thầy Maên Hạo không có một chút do dự, lập tức rót đầy ly trà, sau đó hai đầu gối quỳ xuống Lâm Phàm trước mặt, hai tay đem ly trà đưa tới Lâm Phàm trước mặt.

Đối với Thầy Maên Hạo mà nói, hẳn hiểu được, nếu như chính mình nghĩ tại võ đạo một đường có càng tiến bộ lớn, như vậy trước mắt tiền bối nhất định có thể dẫn chính mình đi xuống.

Vì chính mình, đồng thời cũng vì Hàn mù mịt, Thầy Maên Hạo nhất định phải dưới sự cố gắng đi.

"Ừ." Lâm Phàm nhận lấy ly trà, nhận nhặt nhấp một hớp, gật đầu một cái.

"Lão sư, mời uống trà." Tiêu Trạch do dự một chút sau, cũng với Thầy Maên Hạo.

Tiêu Trạch lấy Lâm Phàm thầy, một là nguyện thua cuộc, hai là này sâu trong nội tâm có một loại không biết cảm giác, giống như nụ hoa chớm nở, rực rạch, thời thời khắc khắc nhắc nhở chính mình, nhanh bái sư, nhanh bái sư, nếu như không bái sư, sau này coi như ném không tới yêu Giới Xích.

"ừ, lão sư đã có 13 danh học sinh, bọn họ liền là hai người các ngươi sư huynh Sư Tỷ, Thiên Hạo ngươi là lão sư người thứ mười bốn học sinh, Tiêu Trạch ngươi chính là người thứ mười lăm." Lâm Phàm nói.

Tiêu Trạch nghe một chút, nhưng là nở, "Lão sư, dựa vào cái gì ta là người thứ mười lăm, hẳn có tư cách gì ở trên ta."

Còn lại mười ba người, Tiêu Trạch cũng sẽ không nói thêm cái gì, ở dưới của hắn cũng không tính, nhưng máu chốt nhưng là này Thầy Maên Hạo có thể có bản lĩnh gì trên mình.

"Bởi vì hắn quỳ nhanh hơn ngươi, còn có lão sư sau này nói chính là danh ngôn chí lý,

Thân là học sinh không thể nghi ngờ lão sư lời nói." Lâm Phàm nói.

Tiêu Trạch không nói gì, tâm lý lại là có chút không phục, lại bị này Thầy Maên Hạo áp chế đến, vậy làm sao có thể nhịn.

"Lão sư, ngài lần trước không phải nói, lão sư cũng không phải là cái gì đều đúng, nếu như có nghi ngờ lời nói, không phải là hẳn nói ra sao?" Lưu Thủy Thủy một bên nói.

Lâm Phạm sững sờ, cái này không đúng tình thần sức lực a, này nhu thuận đòi vui Luru Thủy Thủy, hôm nay sao? Sao bắt đầu nghi ngờ mình nói?

Lâm Phạm nhìn phải nhìn trái, phát hiện Luru Thủy Thủy kia si mê ánh mắt, thậm kê một tiếng không được, đã biết học sinh, chẳng lẽ bị này Tiêu Trạch câu dẫn hay sao?

Phản đồ, mười phần phản đồ a.

"Ho khan một cái." Lâm Phạm ho nhẹ một tiếng, lúc này làm sao có thể tự mình đánh mình mặt, này bây giờ coi như là đen, cũng phải đem kỳ nói thành bạch.

"Các lão sư khác nói chuyện có thể là sai, nhưng là lão sư ta, nói đó cũng đều là nhân sinh chí lý, được, hôm nay nghỉ thức bài sư đến đây kết thúc, mở tiệc giảng bài."

Lâm Phạm không nghĩ ở vấn đề này bên trên ở đây đưa tiếp.

Này Tiêu Trạch thứ nhất là đem mình ngồi xuống đại đệ tử cho bắt cóc, cái thù này chúng ta trước nhớ, chờ sau này phạm sai lầm, liền cời quần dùng yêu Giới Xích thật tốt giáo huấn người một chút.

... .

Bên trong hoàng cung.

Đại Yến Hoàng Triều thân là Thánh Ma Tông nước phụ thuộc, Thánh Ma Tông đệ tử đi tới Đại Yến Hoàng Triều, dĩ nhiên là bị bằng cao đài ngộ tiếp đãi.

Tông khác môn coi như đi tới Đại Yến Hoàng Triều, vậy cũng chỉ có thể ở ngoài hoàng thành đợi, lại không tư cách vào ở này bên trong hoàng cung.

Lúc này Yến hoàng ngồi ngay ngắn ở trên ghế rồng, hơi nhắm mắt, khóe miệng lộ ra một tia cười yếu ớt.

Thánh Ma Tông, tuyệt đại Tông, vạn Ma Tông, lung linh Kiếm Các, chính nhất Tông... Chính Ma hai phái tới không ít, tiểu Thiên vị Đan sức dụ dỗ quả thật không tệ, lại hấp dẫn nhiều như vậy tông môn tới.

Đột nhiên Yến hoàng tròn mở mắt thần, tinh quang lóe lên, thậm chí giấu giếm rất nhiều tức giận.

Nhớ tới kia đánh lén mình cùng Hoàng Hậu người xấu, lại còn không có tra được, trong lòng chính là một đoàn lửa giận.

Cả đời mình thuận buồm xuôi gió, khi nào gặp được loại tình huống này, đây đối với lúc nào tới nói là vô cùng nhục nhã, vĩnh kếm xa rửa sạch sỉ nhục.

Lúc này hư không chấn động, Yến hoàng thân thể không có vào đến trong hư không, xuất hiện ở một nơi Âm Vô Thiên Nhật đất thần bí.

Nơi này phẳng phất là bị thể giới vớt bỏ hoặc phi nhỏ địa phương, đen nhánh, tối tăm, góc tường hơn mấy ngọn đèn dầu, có chút tản ra ánh sáng.

Yến hoàng đi ở trong đường hầm đen kịt, chậm rãi đi về phía trước.

"A... ."

Từng trận tan nát tâm can, giống như Thâm Uyên Ác Ma tiếng kê thảm thiết từ nơi này vực sâu cuối lối đi truyền tới.

Khi đi đến cuối, một cổ xen lẫn hơi chua thối nát mục nát mùi vị, thấm vào vào Yến hoàng lỗ mũi bên trong, Yến hoàng rất là hưởng thụ ngửi, loại cảm giác này thật quá mỹ hảo.

Uy vũ cương trực công chính Yến hoàng, giờ phút này nhưng là lộ ra như thế dễ cho người nôn mửa biểu tình, nếu như bị các con dân thấy, không biết sẽ có ý nghĩ gì.

"Làm coong... ."

Một trận này trận xích sắt tiếng va chạm, phẳng phất là Ác Ma gầm to một dạng âm trầm kinh khủng, để cho người không rét mà run.

Chỗ sâu nhất, từng gian vực sâu phòng giam vây quanh mặt tường, từng cây một hiện lên u quang mốc sắt, xuyên thấu mỗi một đang lúc trong phòng giam Tù Phạm ngục.

"Yến hoàng, ngươi chết không được từ tế."

Từng trận oán hận tiếng chữ rửa ở nơi này địa lao sâu bên trong quanh quẩn, phẳng phất là đang phát tiết trong lòng không cam lòng cùng bất khuất.

"Cái này Thiên là trầm, cái này đất cũng là trầm, các ngươi oán hận, chỉ có thể để cho ta biến hóa cường đại hơn, ha ha." Lúc này Yến hoàng giống như Ma một dạng cặp mắt đen nhánh, cả người bao phủ ở một mảnh huyết quang bên trong.

"Vạn vật thuộc về ta."

Yến hoàng giang hai cánh tay, tóc dài phiêu dật, toàn bộ trong địa lao đột nhiên bộc phát ra một cỗ để cho người run như cây sậy hấp lực.

Những thứ kia bị giam ở trong địa lao người, cả người run rẩy, từng luồng huyết khí từ trên người dâng lên, sau đó chậm rãi dung nhập vào Yến hoàng trên người.

"Yến hoàng, ngươi chết không được tử tế." Một đang lúc trong phòng giam một người, bởi vì thời gian dài bị hút lấy, đã sớm gây trơ cả xương, mà lúc này càng là không ngừng khô đét, cuối cùng hóa thành một chất bạch cốt.

Yến hoàng đắm chìm trong tuyệt vời này huyết khí bên trong

Thánh Ma Tông, Thần Huyết là trăm

Toàn bộ thiên hạ tất cả đều là trăm

Dù ai cũng không cách nào ngăn trở trăm bước chân.

"Các ngươi cố gắng hưởng thụ cuối cùng thời gian đi." Yến hoàng tròn mắt đen nhánh có chút biến chuyển, sau đó cạ cười một tiếng, xé hư không, rời đi nơi này.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Tiêu gia.

"Thiếu gia, ngài đã về rồi, gia chủ đang ở tiền thính các loại (chờ) ngài." Cửa quản gia thấy thiếu gia trở lại, lập tức tiến lên hỏi thăm.

Tuy nói gần đây truyền rất không tốt lắm phong thanh, nhưng là làm Tiêu gia mấy thập niên qua quản gia, vẫn tin tưởng thiếu gia, coi như những thứ kia nói bóng nói gió là một thí tốt.

Tiêu Trạch một đường trở lại đều là cúi đầu, phảng phất là ở khổ tư đến cái gì, lúc này nghe được quản gia làm ăn, cũng liền gật đầu một cái, hướng tiền thính đi tới.

Này lần đầu tiên giảng bài, ngay từ đầu thật để cho Tiêu Trạch rất là thất vọng, loại này chót miệng nói không phải là mê hoặc lòng người mà thôi, đã biết lay chữ T ban thầy, hiển nhiên có chút điên cuồng, đối với sau này võ đạo nhất định là có ảnh hưởng.

Nhưng là mình bây giờ đã Tiên Thiên Lục Giai, ở trên trời Phủ trong học viện, cũng không có người nào có thể dạy dỗ chính mình, hết thầy đường cũng còn phải dựa vào chính mình.

Về phần bài nhập tông môn cái vấn đề này, Tiêu Trạch cũng không phải là không có nghĩ tới, chẳng qua là lại đang suy tư nên vào tông môn nào.

Mà liền cái này bị chính mình thật sự xem thường lão sư, sáng nay nói mấy giờ giờ học, lại để cho Tiêu Trạch sinh ra rất nhiều ý nghĩ.

Suy nghĩ phảng phất trong phút chốc bị mở ra một dạng đối với (đúng) dĩ vãng sở học sinh ra một tia hiểu ra.

Tiêu Trạch thiên tư ngộ tính vốn là rất cao, mà Lâm Phàm buổi sáng nói kia một đoạn ngắn cổ sự, càng là tăng lên Tiêu Trạch không ít ngộ tính.

Mà ngộ tính đề cao, Tự Nhiên đối với (đúng) lúc trước sở học sinh ra nghi ngờ, nơi nào chỗ thiếu sót, Tự Nhiên có thể tự tin lĩnh ngộ.

Chẳng qua là Tiêu Trạch lắng nghe Lâm Phàm giảng bài thời gian tương đối ngắn, này ngộ tính vừa mới tăng lên, dĩ nhiên là yêu cầu một cái chậm chạp quá trình.

Tiền thính.

Tiêu gia tộc dài Tiêu Chiến gió mặt vô biểu tình, thậm chí có nhiều chút tức giận ngồi ở chỗ đó.

Một bên bàn uống trà nhỏ nước trà, giờ phút này đã sớm nguội xuống.

Hắn vừa mới nghe được tin đồn, con mình, lại lấy một tên chữ T ban lão sư thầy, cái này làm cho Tiêu Chiến gió rất là tức giận, đường đường Tiêu gia thiếu gia, Thiên Phủ học viện thiên tài hạng người, bây giờ lại tự cam đoạ lạc lạc lấy một tên chữ T ban lão sư thầy, đây là muốn đem Tiêu gia mặt mũi cho làm nhục không chút tạp chất hay sao?

"Cha, ngài tìm ta?" Tiêu Trạch đi tới tiền sảnh, thấy cha mình sắc mặt này, trong lòng cũng biết mình bá sư tình huống đã bị biết.

Chuyện hôm qua, cũng đã để cho cha tức giận không thôi, Tiêu Trạch biết hôm nay chuyện này nếu như không có một câu trả lời lời nói, chỉ sợ không phải dễ giải quyết như vậy.

"Sáng nay, lão sư người tới một chuyến, nói người vào chữ T ban, đây là thật?" Tiêu Chiến gió bất động thanh sắc hỏi, phảng phất là một con trong ngũ mê sư tử một dạng bất cứ lúc nào cũng sẽ bộc phát ra.

"Ừ." Tiêu Trạch gật đầu một cái.

Đang lúc này, một mực thuộc về trong yên tĩnh Tiêu Chiến gió đột nhiên giận chụp bàn uống trà nhỏ, phía trên nước trà cũng văng đầy đầy đất,

"Người có phải hay không bị Mê Hôn, Giáp tự ban không đợi, người đi chữ T ban, người có biết hay không bây giờ lại có bao nhiêu người đang cười Tiêu gia chúng ta, Tiêu gia mặt mũi đều bị người cho làm nhục, người có biết hay không?"

"Nói, tại sao phải lay." Tiêu Chiến gió nghiêm nghị hỏi, nếu như hôm nay không cho một cái hài lòng trả lời, hắn quyết định đi học viện tìm một chút này chữ T ban lão sư, nhìn xem rốt cục là dùng biện pháp gì, để cho con mình buông tha này Giáp Tử ban đi chữ T ban.

Tiêu Trạch yên lặng một hồi, tại sao phải lay? Cái vấn đề này Tiêu Trạch cũng có nghĩ qua, nhưng mỗi một lần trong đầu nhớ tới thời điểm, đều nghĩ tới kia yêu Giới Xích quất vào chính mình trên mông loại cảm giác đó.

Phảng phất là lần nữa thể nghiệm loại cảm giác đó mới có thể bá sư đi.

Nhưng là Tiêu Trạch Tự Nhiên không thể nào nói như vậy, "Cha, kia chữ T ban lão sư là một vị cao nhân, bây giờ ở trên trời Phủ trong học viện, Giáp Tử ban lão sư đã không cách nào mang đến cho ta bất kỳ trợ giúp nào, nhưng là vị nào chữ T ban lão sư, lại trong một chiêu đem ta đánh bại, ta nghĩ rằng đợi ở bên cạnh hắn, ta có thể học được càng nhiều đồ."

Tiêu Trạch lời nói này, thật ra thì cũng là đã vi phạm lương tâm.

Tiêu Chiến gió nhìn Tiêu Trạch, thấy kỳ không giống như là nói đùa, cũng là dần dần bình tĩnh lại, Tiêu Trạch thực lực hắn là biết, Tiên Thiên Lục Giai, tu luyện công pháp cũng là Tiêu gia tổ truyền xuống, bản về thực lực coi như là Tiên Thiên Thất Giai cũng có sức liều mạng.

"Thật?" Tiêu Chiến gió hỏi.

"Là cha, sáng nay giá cao người cho hài nhi bên trên một bài giảng, bây giờ hài nhi trong đầu tràn đầy có nhiều vấn đề, đối với đã từng tu luyện công pháp, thật giống như có đặc biệt nhận xét, nếu như cha không có chuyện gì lời nói, hài nhi muốn trở về thật tốt tìm hiểu một phen." Tiêu Trạch nói.

Tiêu Chiến gió thấy Tiêu Trạch nói hình như là thật một dạng cuối cùng cũng là khoát khoát tay, để cho rồi, sau đó một người lâm vào trong trầm tư, chẳng lẽ thật là như vậy hay sao?

Hôm sau.

Lâm Phàm cho học sinh môn lại nói nhất thiên tiểu thuyết, thuận tiện đang tăng lên một chút tư chất sau, Lâm Phàm liền ma lưu chạy ra Thiên Phủ học viện.

Tối hôm qua Lâm Phàm đó là trần trọc trở mình, khó mà ngủ, muốn chinh một chút một đêm sự tình.

Này "Tiểu Thiên vị Đan" nếu là thật làm sao bây giờ? Nếu là thật có một cái não rút ra người cảm "Tiểu Thiên vị Đan" đối huyền hoàng tề làm sao bây giờ?

Thế gian lớn, không thiếu cái lạ, loại người gì cũng có, làm sao có thể dùng chính mình tư tưởng để cân nhắc người khác tư tưởng?

Đây tuyệt đối là sai lầm sự tình a.

Nếu là này "Tiểu Thiên vị Đan" là thực sự, vừa vặn cũng bị Bản Đại Gia cho đến, sau đó một cái nuốt xuống, lập tức lên cao đến tiểu Thiên vị cảnh, sau đó nở mày nở mặt trở lại tông môn, còn chưa phải là bị làm bảo bối cho cung đây?

Can dự không làm, kia tất cả đều là trong một ý nghĩ a.

Bất kể người khác có làm hay không, ngược lại Lâm Phàm quyết định liên quan (khô).

Khoảng cách đầu giá bắt đầu, còn dư lại hai ngày thời gian, này tiền hạ thủ vì cường, Hậu Hạ Thủ Tao Ương a.

Nếu là các loại (chò) bị người khác chụp thời điểm, đang muốn đi cướp, coi như trì.

Quý trọng như vậy đồ vật, tới đầu giá người, tại sao có thể là một người, nhất định là bảo đoàn hành động, đã biết cục gạch tuy nói Nguru B, nhưng cũng không thể đánh một cái một đám đến.

Cho nên này phải trước thời hạn đem thu vào tay.

Lâm Phàm đi tới thiên địa thương hội, làm thành một tên tùy tiện nhìn một chút khách hàng lẫn vào đi vào.

Lúc này thiên địa này trong thương hội rất nhiều người, đủ loại vật phẩm đặt ở nơi nào đó triển lãm, cung mọi người lựa chọn.

Lần này đầu giá "Tiểu Thiên vị Đan" hấp dẫn rất nhiều tông môn đến, mà ở này lúc nhàn rỗi trong một đoạn thời gian, những tông môn này đệ tử, Tự Nhiên cũng là các nơi nhìn một chút, có lẽ có thể đụng phải mình thích đồ vật.

Lúc này Lâm Phàm tiểu con người khắp nơi liếc, tìm kìa chỗ khả nghi, này "Tiểu Thiên vị Đan" nếu là thật, vậy khẳng định là bảo vật vô giá a, nhất định là bị đặt ở bí mật gì địa phương.

Chẳng qua là đây rốt cuộc là để ở nơi đâu đây?

Lâm Phàm tìm một chỗ, theo hậu tiến nhập ẩn thân trạng thái, bắt đầu ở thiên địa trong thương hội qua loa tìm kiếm.

Tìm rất lâu, rất lâu, Lâm Phàm cũng sắp buông tha.

Này đặc biệt sao rốt cuộc là để ở nơi đâu a.

Mà ngay tại lúc này, Lâm Phàm hai mắt tỏa sáng, bởi vì Lâm Phàm thấy một vị khí chất rất cao, rất cao người đàn ông trung niên, ở một đám người ủng hộ xuống, hướng bên trong đi tới.

Lâm Phàm nhất thời trong lòng vui mừng, người này nhất định là một cao tăng, sau đó cũng không nghĩ nhiều, lập tức theo sau, có lẽ dựa vào người này, có thể tìm được "Tiểu Thiên vị Đan" cũng khó nói a.

Lúc này Lâm Phàm núp ở một căn mật thất xó xỉnh nơi, hù dọa không dám thở mạnh, bởi vì trước mắt xuất hiện một cái để cho Lâm Phàm lòng người lạnh nhân vật.

Yến hoàng.

Vốn là Lâm Phàm vừa muốn hướng giá cao tăng ngay đầu một gạch thời điểm, không gian nhưng là đột nhiên một con chấn động, hù dọa Lâm Phàm ngay cả một thí cũng không dám thả đứng ở góc tường.

Đồng thời Lâm Phàm cũng là vui mừng chính mình vừa mới thật may không có động thủ, nếu không thật có thể muốn bị kịch.

Mà theo hai người trao đổi đi, Lâm Phàm nội tâm nhưng là không an định, hẳn không nghĩ tới lại làm cho mình đụng phải liên tiếp màn đen.

Này "Tiểu Thiên vị Đan" lại là Yến hoàng.

Làm Yến hoàng giao phó xong sự tình rồi đi sau khi, Lâm Phàm trong lòng cũng là thả lỏng một cái, mà kìa cao tăng chính là đem "Tiểu Thiên vị Đan" thả vào một cái bí mật địa phương, dĩ nhiên đây đối với Lâm Phàm mà nói, căn bản không phải bí mật, bởi vì Lâm Phàm từ đầu tới cuối, một tia không lọt nhìn xong.

Làm cao tăng hài lòng sau khi rời khỏi, Lâm Phàm lập tức mở ra kìa địa phương bí mật, một cái đẹp đẽ hộp gấm xuất hiện ở trước mắt, sau đó Lâm Phàm không nói hai lời, đem bên trong đan dược cho lấy ra.

"Keng, chúc mừng phát hiện thiên cấp thượng phẩm đan dược "Bạo Huyết Đan" ."

"Bạo Huyết Đan: Có thể ngăn ngừa tính tăng lên người dùng tu vi, dược liệu sau khi gặp nhau Bạo Thể mà chết."

"Này là một quả Huyền Hoàng giới chưa từng xuất hiện đan dược."

"Sau khi uống tăng trường kinh nghiệm + 2000000."

Quả nhiên, cái này căn bản không khả năng có tiểu Thiên vị Đan, hết thấy các thứ này đều là gạt người.

Chẳng qua là để cho Lâm Phàm không nghĩ ra chính là, Yến hoàng làm này vừa ra là muốn làm gì? Hẳn rốt cuộc là tại sao?

Hết thầy các thứ này hết thầy, cũng để cho Lâm Phàm không nghĩ ra.

Âm mưu, tuyệt đối có đại Đại Âm Mưu.

Đột nhiên, Lâm Phàm phát hiện mình trên người cái thúng thật là nặng a, thân là tràn đầy chính nghĩa cùng người yêu, làm chứng này tối sầm màn, làm sao có thể rời đi luôn.

Một giọng nói ở Lâm Phàm trong nội tâm vang lên.

"Cứu mọi người."

Đây là một cái thần thánh thêm gian khổ nhiệm vụ, nhưng là Lâm Phàm không sợ, cho dù bị thế nhân không hiểu, Lâm Phàm cũng muốn ngăn cản trận này giao dịch, tuyệt không thể để cho mọi người bên trên này Yến hoàng đạo.

Lâm Phàm đánh chân khí, một cái đem đan dược nuốt vào, sau đó cởi quần xuống ở hộp gấm này bên trong đi tiêu, lau chùi đít, đưa lên quần, đem cầm trên nắp hộp thả vào nguyên lai phương.

Phía dưới, đứng là Lâm Phàm cứu chúng con đường sống, mặc dù con đường này rất gian khổ, rất khó khăn, không sẽ có được mọi người tha thứ, nhưng là Lâm Phàm không sợ.

Ai làm cho mình là một cái tràn đầy chính nghĩa thêm ái tâm người.

Ta không vào Địa Ngục, ai vào địa ngục.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Lâm Phàm đối với thiên địa thương hội kia truyền Thần Chi Hựu Thần

Đối với tự thân Tiên Thiên Lục Giai thực lực, Lâm Phàm rất là không hài lòng, như chính mình loại này tràn đầy yêu lại tràn đầy chính nghĩa người mà nói, sau này con đường nhất định là tràn đầy mưa gió.

Không đến cái đại Thiên Vị cảnh giới, Lâm Phàm cũng không dám nói mình là yêu cùng chính nghĩa sứ giả.

Về phần ăn xong đan dược, còn để lại cho đối phương một đồng nhiệt bay liệng, đây tuyệt đối là cử chỉ vô tình.

Lâm Phàm cảm giác này cái gì Bạo Huyết Đan tuyệt đối có độc, này mới vừa ăn xong liền muốn số lớn, ai có thể ngăn cản.

Bất quá cũng còn khá, có đầy đủ phương làm cho mình thi triển.

... .

Lâm Phàm trở lại Thiên Phủ học viện sau khi, liền làm cho mình mười lăm chân chó bắt đầu một vòng mới môn học, chính là đi ra tìm hiểu mỗi cái tông môn đệ tử trụ sở, hoặc là bình thường cũng yêu đi chỗ nào.

Lâm Phàm chuẩn bị mở khai cứu bọn họ hành động, chuyện này vốn là với Lâm Phàm không có nửa xu quan hệ, nhưng là Thượng Thiên có đức hiếu sinh, nếu như mình không cứu bọn họ, như vậy còn có thể là ai cứu bọn họ.

Mà chính mình những học sinh này, tuy nói ở phương diện tu luyện không lớn, nhưng là này hỏi dò tin tức cái gì nhưng là rất mạnh, này từng cái cũng đều rất nhanh chạy trở lại báo cáo tình huống.

"Lão sư, tối nay Thập Tam Hoàng Tử mời tông môn đệ tử đều đi phát nguyệt lâu tụ họp một chút." Bọn học sinh đem dò thăm tin tức nói cho Lâm Phàm.

Lâm Phàm sững sờ, này tới Đại Yến Hoàng Triều ngày giờ không nhiều, đối với có chút thi ý tên, Lâm Phàm còn thật không biết là ý gì.

Cuối cùng vẫn là do kiến thức rộng Tiêu Trạch giải thích một phen.

Này phát nguyệt lâu Thuyết Văn nhả một chút, đó là văn nhân nhả sĩ, ngâm thơ làm vui, Phong Hoa Tuyết Nguyệt địa phương, nói tục khí một chút, chính là một ổ gà.

Lâm Phàm nghe một chút, cũng là vô cùng kinh ngạc, không nghĩ tới những thứ này Tông môn tử đệ lại cũng sẽ đi loại địa phương này, nhưng là nghĩ đến những thứ này Tông môn tử đệ, quanh năm ở trong tông môn tu luyện, ở nơi này âm dương tỷ lệ cực kỳ không cân đối bên trong tông môn, có thể rất hoàn mỹ thể hiện phái nam mị lực, thả ra ngàn vạn con cháu đệ tử sợ rằng không mấy cái.

Về phần còn lại bởi vì tướng mạo hoặc là tu vi bên trên vấn đề, vô duyên làm quen một nửa kia nam đệ tử, cũng chỉ có thể cùng tay trái làm bạn, cộng đạt đến đỉnh phong.

Lần này có thể tới Hoàng Triều bên trong, hơn nữa có ông chủ mời khách, đối với những tông môn này đệ tử mà nói, vậy dĩ nhiên là thả ra tự mình thời điểm.

Đồng thời lần này "Tiểu Thiên vị Đan" quảng cáo đánh như thể lửa nóng, tông môn Tự Nhiên là không có khả năng phái đệ tử tầm thường tới, cũng không biết những thứ này dẫn đội cao nhân có thể hay không trầm mê ở âm dương cân đối bên trong, tới này phát nguyệt lâu, vẫn còn có chút nói không chừng.

Ban đêm

Đại Yến Hoàng Triều chợ đêm tới, trên đường phố người đến người đi,

Đối với một tòa lịch sử lâu đời hoàng thành mà nói, chỉ có ban đêm mới có thể chân chính thể nghiệm ra một tòa hoàng thành Huy Hoàng.

Nhà nhà đốt đèn Huy Hoàng, đem trọn cái Hoàng Triều nói thành một mảnh, chiếu sáng cả không trung.

Lâm Phàm là một cái rất có chú trọng người, này mặc dù bảo hôm nay phải đi cứu tông môn đệ tử, nhưng là này ra ngoài trang phục và đạo cụ, vẫn không thể tùy tiện tiện tiện liền xua đuổi.

Lâm Phàm thừa dịp bận rộn thời gian, đi mua một bộ quần áo, mặc lên người cũng là lộ vẻ rất phi phàm, nhìn qua đó cũng là Ngọc Thụ Lâm Phong công tử ca a.

Đi tới phát nguyệt lâu, nhìn trước mắt kiến trúc, Lâm Phàm khoe miệng hơi lộ ra vẻ tươi cười, không tệ, không tệ, ngôi xanh Chu mạnh, sang trọng rất a.

Không hổ là hoàng thành ổ gà, chỉ một này ngoại cảnh, sẽ để cho rất nhiều người này sinh thói ý, bởi vì quá sang trọng địa phương, để cho người ấn tượng đầu tiên chính là, nếu là đi vào tiêu phí lời nói, khẳng định rất đắt.

Lâm Phàm nhẹ nhàng cười một tiếng, cây dù một hộp, ngẩng đầu ưỡn ngực, khí vũ bất phạm đi vào bên trong, liền đã biết mặc, chẳng lẽ còn có thể có vấn đề gì hay sao?

Chẳng qua là khi Lâm Phàm tới mới vừa khi đi tới cửa sau khi, lại bị cửa hai người cho cản lại.

"Xin lấy ra vào sân thiệp mời."

"Vào sân thiệp mời?" Lâm Phàm sững sờ, có chút bất minh sở dĩ, này đặc biệt sao bên trên một cái ổ gà, còn phải thiệp mời, đây cũng quá coi là chuyện đáng kể đi.

"Tối nay chiêu đãi nhưng là thiên hạ tông môn, nhân tạp nhân viên hết thấy không cho tiến vào, nếu như không có thiệp mời, xin rời đi."

"Ta... ." Lâm Phàm vốn muốn nói gì, nhưng là này lời đến khoe miệng lại nuốt xuống, sau đó hướng hai người cười cười, "Ta đây vào sân thiệp mời quên cầm, ta bây giờ đi trở về cầm."

Lâm Phàm đường cũ trở về, chúi chúi cầm, này đặc biệt sao đi đâu làm một tám vào sân thiệp mời đến, về phần ẩn thân Lâm Phàm cũng có nghĩ qua, nhưng là Lâm Phàm sợ hãi a, bây giờ chính mình tu vi còn quá thấp, còn không thể làm được đậm chân không tiếng động cảnh giới, nếu là trong này có cao thủ phát hiện nghi ngờ lời nói, chỉ sợ là muốn bị kịch.

Lúc này Lâm Phàm hai mắt tỏa sáng, thấy phía trước một tên không biết là cái gì tông môn tiểu đệ tử, đang ở một cái trước gian hàng nhìn thứ gì, mà trong tay hắn, cầm chính là vào sân thiệp mời.

Lâm Phàm nhìn liếc mắt, đệ tử này nhìn tuổi tác của nó thật giống như rất nhỏ, hẳn mười ba bốn tuổi, nhỏ như vậy tuổi tác phải đi ổ gà còn thể thống gì, này ổ gà bên trong thói nát không khí, nhất định sẽ ảnh hưởng một đứa bé thể xác và tinh thần khỏe mạnh, coi như tràn đầy chính nghĩa cảm chính mình, làm sao có thể dễ dàng tha thứ như vậy sự tình phát sinh ở trước mắt.

Cứu, vô luận như thế nào mình cũng muốn cứu bọn họ.

Lâm Phàm làm bộ như không có chuyện gì xảy ra, ung dung tự tại tiến lên chào hỏi, "Tiểu huynh đệ, đợi một hồi là muốn đi phát nguyệt lâu?"

"Đúng vậy, ngươi là?" Môn phái nhỏ đệ tử nghi ngờ nhìn Lâm Phàm, không biết người này là ai.

"Còn chưa biết tên tông môn." Lâm Phàm vừa cười hỏi.

"Hỗn Nguyên Tông, vàng tiểu thuần." Vàng tiểu thuần cũng không có đối với (đúng) Lâm Phàm lên cái gì nghi ngờ, dù sao nơi này là Hoàng Triều, hơn nữa hắn cũng không hướng đối phương cảm nhận được chân nguyên ba động, hắn là người tầm thường.

"Hoàng huynh người khỏe, ta vừa mới ở trước mặt nơi đó thấy một khối sáng lên đá, hơn nữa còn mang có một tí hồng quang, ta thấy Hoàng huynh hẳn là tông môn người, kiến thức rộng, muốn mời Hoàng huynh hỗ trợ đi xem một chút." Lâm Phàm biên rất khó để cho người tin tưởng cô sự, nhưng là đối với (đúng) vàng tiểu thuần mà nói, vẫn còn thật tin.

Nhất thời vàng tiểu thuần biến sắc, lặng lẽ kéo Lâm Phàm, "Hừ, Huỳnh Đài, chúng ta không còn lớn tiếng hơn tuyên dương, ta cùng ngươi đi xem một cái."

Vàng tiểu thuần lúc này trong lòng vui mừng, Tông Chủ nói mình phúc duyên thâm hậu, lần này tới Đại Yến Hoàng Triều cũng là ra tới xem xét các mặt của xã hội, không nghĩ tới này vừa hạ xuống chân, là có thể gặp phải như vậy chuyện tốt.

Sau đó vàng tiểu thuần đi theo Lâm Phàm hướng trong ngõ hẻm đi tới.

Cong queo uốn lượn, Lâm Phàm cũng không biết mang theo vàng tiểu thuần lượn quanh đi nơi nào, làm chung quanh không có người nào thời điểm, Lâm Phàm mới dừng lại.

Nhìn vàng tiểu thuần, Lâm Phàm nhất thời sinh lòng áy náy, này đúng là vẫn còn một đứa bé a.

Nhưng là quay đầu suy nghĩ một chút, này còn nhỏ tuổi tại sao có thể đi loại địa phương này chứ ? Đây không phải là ô nhiễm hấn tâm linh sao?

Nghĩ thông suốt một điểm này sau, Lâm Phàm cũng không ở do dự, đã biết nhưng là ở làm việc tốt, đang cứu người a.

"Ồ, Huỳnh Đài, ngươi nói bảo bối ở chỗ nào?" Vàng tiểu thuần tỉ mỉ nhìn chung quanh, lại không nhìn thấy lời muốn nói bảo bối a.

"Ở chỗ này đây."

"Đâu?" Vàng tiểu thuần mới vừa quay đầu, chỉ thấy một hồng sắc không biết vật hướng ột đánh tới.

Ba... .

Ngay đầu một gạch, tiến vào trong mê muội.

Lâm Phàm một tay cầm qua vàng tiểu thuần vào sân thiệp mời, sau đó "Dính hoa an ủi sẵn sóc hoa cúc chi" trong nháy mắt phát động, đem vàng tiểu thuần làm lớn mồ hôi nhỏ giọt, cả người vô lực sau khi, mới chịu thôi chỉ.

Sau đó Lâm Phàm là tỉnh chút phiền toái, trực tiếp tìm đến sợi dây đem vàng tiểu thuần buộc lại, gần hơn cách đó không xa trong nhà xí.

Mà nhà vệ sinh môn trên mặt có cái tấm ván, Lâm Phàm đem lật lại, tỏ ý bên trong có người.

Giải quyết hết thấy các thứ này sau khi, Lâm Phàm vỗ vỗ tay, hướng phát nguyệt lâu chạy tới.

cầu phiếu đề cử, yêu cầu khen thưởng, thế đầu không tốt lắm, có nhóm các thư hữu, phiền toái đầu một chút phiếu đề cử đi, cảm ơn.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Bây giờ này vừa vào phát nguyệt lâu, cảnh tượng trước mắt liền thật sâu đem Lâm Phàm trái tim nhỏ hấp dẫn ở.

Trận trận thơm nồng úp mặt tới, cổ kính chạm hoa chạm rồng ngấn cách sau, màu hồng lụa mỏng theo gió chập chờn, mỏng lung có thể thấy mây đạo hay ảnh lần lượt thay nhau, khoen mặt Yến gầy, tư thái khác nhau, phong tình ngàn vạn, cái nhìn này nhìn trúng đi, vậy liền lại cũng đi bất khai, mỗi cái mây liễu ánh mắt quyến rũ, đầy mắt giấu xuân, đáng người lung linh, gió. Tao rất a.

Những tông môn kia đệ tử nơi nào có qua như vậy tình cảnh, một ít quanh năm đợi ở Tông đệ tử trong môn phái, cũng là khô miệng khô lưỡi, nghĩ (muốn) động lại nhìn một chút những tông môn khác đệ tử không động, cảm giác này động trước, ngược lại sẽ có nhiều chút không được, vì vậy cũng liền đang chờ đợi, nhìn một chút có ai dẫn đầu, cũng tốt xem tình thế mà làm.

Chẳng qua là trong lòng của hắn là nghĩ như vậy, những đệ tử khác cũng là nghĩ như vậy, vì vậy từng cái cũng đều với gỗ một loại ngồi ở chỗ đó, có sắc tâm không Sắc Đàm.

Lâm Phàm nhìn no mắt sau khi, cảm giác này Đại Yến Hoàng Triều người, thật quá sẽ sống qua ngày, đây nếu là thả trên địa cầu, trực tiếp không biết bị tra phong bao nhiêu lần, nhất định chính là cay con mắt.

Đồng thời Lâm Phàm cũng là thăm gặt đầu, chính mình cướp kia vàng tiểu thuần vào sân thiệp mời, thật sự là quá chính xác, nếu không này vàng tiểu thuần đi vào, còn không bị những thứ này như sói như hổ các cô em cho nuốt.

Này còn nhỏ tuổi liền thật sớm để cho tay mơ đại trận hùng phong, sợ là dinh dưỡng theo không kịp a.

Lâm Phàm có thể chưa quên tự mình tiến tới phát nguyệt lâu con mắt, chẳng qua hiện nay này tình huống bên trong còn không có đánh tra rõ ràng, Lâm Phàm Tự Nhiên không tốt tùy ý hạ thủ, được (phải) chờ xem một chút, rốt cuộc là tình huống gì.

Hướng bên trong đi tới, Lâm Phàm ngược lại phát hiện một ít tông môn cáo già mỗi người ôm thiên kiều bách mị cô em ở tình tế trao đổi, trên trán cũng là triển lộ vui sướng tâm tình.

Lâm Phàm đại khái liếc một cái, trong lòng cũng là có phổ, này tới phát nguyệt lâu đệ tử phổ biến là Tiên Thiên Cảnh Giới, mà một ít hơi chút lớn tuổi đều là nhập thần cảnh giới, ở bên trong tông môn có lẽ chẳng qua là một loại trở lên, nhưng là ở Đại Yến Hoàng Triều chỗ này, lại là cao thủ bên trong cao thủ.

Người có Thất Tinh Lục Dục, tu vi cao hơn nửa người, cũng chém không đứt, càng không cần phải nói những người này.

Chẳng qua là để cho Lâm Phàm có chút bất đắc dĩ chính là, lại không nhìn thấy Thánh Ma Tông đệ tử.

Đây cũng là để cho có chút thất vọng.

"Thập Tam Hoàng Tử đến." Lúc này môn ngoài truyền tới thanh âm.

Lâm Phàm tới Đại Yến Hoàng Triều ngày giờ tuy nói không nhiều, nhưng là này Thập Tam Hoàng Tử nhưng là Đại Yến Hoàng Triều có hy vọng nhất trở thành Đế Hoàng người, có cô tay, có thực lực.

Lúc này một tên phong thần như ngọc nam tử đang lúc mọi người ủng hộ bên dưới đi tới.

Nhập thần Tử Giai.

Đây chính là Đại Yến Hoàng Triều Thập Tam Hoàng Tử, này Thập Tam Hoàng Tử đến một cái, bên trong sân các tông người, cũng đều đứng dậy cung nghênh.

Dù sao điều này có thể tìm cô em tiền hay lại là người ta Thập Tam Hoàng Tử ra, này mặt ngoài khách sáo dĩ nhiên là phải dùng.

Tuy nói toàn bộ Đại Yến Hoàng Triều đều không thể cùng các tông môn so sánh, nhưng là tóm lại là một gã hoàng tử, hơn nữa còn là một vị rất biết làm việc hoàng tử.

Thập Tam Hoàng Tử tay cầm quạt giấy, mặt nở nụ cười, hướng người chung quanh gật đầu cảm ơn.

"Các vị có thể đáp ứng lời mời tới, Bản Hoàng Tử tới cảm giác vinh hạnh, hôm nay như hữu chiêu đợi không chu toàn, xin tha thứ." Thập Tam Hoàng Tử trên đài chấp tay nói.

"Nơi nào, Thập Tam Hoàng Tử chiêu đãi này thật là hài lòng a."

"Đúng vậy, này phát nguyệt lâu nghe nói qua, nhưng vẫn không cơ hội tới nhìn một cái, lần này chuyến đi, quả nhiên không uổng lần đi này."

Các tông môn nhân, chơi đùa rất là vui vẻ, nói chuyện dĩ nhiên là khách khí rất.

"Được, các vị chơi hết hưng thịnh liền có thể, Bản Hoàng Tử cũng sẽ không tốt quấy rầy." Thập Tam Hoàng Tử rất là thức thời nói, sau đó đang lúc mọi người đồng ý xuống, cũng là rời đi.

Lâm Phàm lúc này không để cho người chú ý lặng lẽ rời đi, hắn muốn đánh dò một chút tình huống chung quanh, nhìn một chút những tông môn này

người dẫn đầu cũng ở nơi nào.

Lần này Đại Yến Hoàng Triều đầu giá "Tiểu Thiên vị Đan" dĩ nhiên là đưa đến các tông môn tranh nhau điều động, đối với một ít cường hãn tông môn mà nói, này tiểu Thiên vị cảnh giới, tuy nói không coi là cái gì, nhưng là bọn hắn đối với (đúng) này "Tiểu Thiên vị Đan" rất là cảm thấy hứng thú.

Này có thể đem người tăng lên tới tiểu Thiên vị cảnh giới đan được, rốt cuộc là đan được gì, lại có loại này công hiệu, hơn nữa bọn họ cũng chưa từng nghe qua có loại này Thần Đan.

Tu luyện đều là một bước một cái dấu chân, nơi nào có tiếp đường có thể đi.

Nếu như này "Tiểu Thiên vị Đan" đúng như tuyên truyền nói như vậy, vậy thì thật rất khủng bố. Như vậy hàng năm gian khổ tu luyện, còn có ích lợi gì, cũng không chống đỡ được một viên đan được tới nhanh.

Lâm Phàm ở phát nguyệt lâu trong đi lung tung du một vòng, mỗi một bên trong nhà, cũng đều không người, hiển nhiên hôm nay phát nguyệt lâu là bị bao, mà những tông môn kia người cũng đều ở bên ngoài toe toét, nơi nào sớm như vậy sẽ tới căn phòng khai kiện, xem ra còn cần vân vân mới được.

"Bên ngoài sư đệ nhìn lên lâu như vậy, thế nào không tiến vào ngồi một chút đây? Thiếp Thân một người nhưng là cô đơn rất đây" ngay tại Lâm Phàm tra được xuống một căn phòng thời điểm, len lén thấy bên trong có cô em, rất là phong tình một thân một mình uống chút rượu, phô trương tạo. Từ câu ngôn tay.

Lâm Phàm cả người lạnh run, thanh âm này có chút câu tâm hồn người, này dục vọng thiếu chút nữa thì bị cua tới.

Nữ nhân này tuyệt đối không phải cái gì nhân vật đơn giản, thanh âm này cũng để cho người thiếu chút nữa Mê Thần.

"Ta đây tìm lộn người, ta bây giờ liền rời đi." Lâm Phàm hù dọa trái tim nhỏ giật mình, chính mình nhưng là có nhiệm vụ trọng đại phải làm, nơi nào có thời gian ở nơi này Phong Hoa Tuyết Nguyệt.

Tuy nói không nhìn ra thanh mặt mũi, nhưng liền thanh âm này nhưng là để cho người nghe tâm cũng bơ.

"Đến, liền đi vào theo Thiếp Thân uống một ly rượu rồi đi không muộn a." Ngay tại Lâm Phàm chuẩn bị nhấc chân chạy thời điểm, kia cửa gỗ đột nhiên lái xuống đến, một cái màu hồng lụa mỏng mang theo một loại để cho người say mê mùi thơm, đem Lâm Phàm cổ tay cài chặt.

Ngoa tào, các nàng này có chút thực lực.

Lâm Phàm cả kinh, không nghĩ tới các nàng này có chút cổ tay a, ngay từ đầu còn tưởng rằng là phát nguyệt lâu cô nương, nhưng là bây giờ xem ra khả năng không phải là.

Lâm Phàm dùng đầu óc một chút, này bây giờ nếu là chạy ra, nhất định sẽ đưa tới hoài nghi, sau đó Lâm Phàm cũng là bất cứ giá nào, coi là, sợ cái gì, không phải uống một ly rượu mà, cũng không phải là chưa uống qua.

"U, nguyên lai là Hồn Nguyên Tông tiểu sư đệ a."

Lâm Phàm vừa tiến đến nhưng là hai mắt tỏa sáng, thật là đẹp Sư Tỷ a, trước lời sau lồm, Phong Tình Vạn Chúng, da như mờ đồng gương mặt, nhất là vậy đối với đôi mắt, mị cũng sắp đem chính mình trái tim nhỏ cũng câu dẫn tựa như.

U Mạn nhi ngón tay nhẹ nhàng móc một cái, Lâm Phàm thân thể liền không tự chủ được ngồi ở một bên, mà sau đó u Mạn nhi thân thể giống như cái rắn một dạng dựa vào ở Lâm Phàm trên người.

"Sư đệ, biết Sư Tỷ là ai chăng?" U Mạn nhi miệng phun thoang thoang, Thiên Thiên ngón tay nhẹ nhàng hoạt động Lâm Phàm ngực.

Lâm Phàm cả người run lên, loại cảm giác này đặc biệt sao thật để cho người có chút được à không.

Lâm Phàm con mắt liếc một cái, thấy bàn kia bên trên một tấm bảng, đây là đang cửa đem thiệp mời nộp lên thời điểm, sẽ tùy thân phát một tấm bảng, đại biểu là tông môn nào.

Mà lúc này bàn này làm biến số tử, phía trên viết chính là.

"Vạn hoa Các."

Thấy ba chữ kia thời điểm, Lâm Phàm nội tâm run lên, cảm thấy không ổn, này vạn hoa Các, Lâm Phàm nhưng là biết, này giới a cũng là Ma Môn, bên trong đệ tử đều là mỹ nữ trẻ trung xinh đẹp tử, nhưng là vạn hoa Các Nữ Đệ Tử, tu luyện công pháp rất là tà môn, cùng nam tử đi kia cá nước thân mật thời điểm, sẽ hấp thu nam tử chân nguyên.

Mà vạn hoa Các Nữ Đệ Tử đều là từ nhỏ bồi dưỡng, luyện thành một thân Mị Thuật, đồng thời này trêu đùa nhân viên đoạn để cho người khó mà ngăn cản, rất ít có nam tử có thể cầm giữ ở.

Có chút tông môn nam đệ tử, tình nguyện bị hút một chút chân nguyên, cũng muốn với vạn hoa Các đệ tử tới một phát.

"Sur Tỷ, thật đẹp." Lâm Phàm bây giờ phải đem này mạn U nhi trước ổn định, này mạn U nhi tu vi là nhập thần cấp hai, mạnh hơn chính mình quá nhiều, đây nếu là tới mạnh, tự cầm cái gì ngăn cản?

Này chính mình thuần khiết khu, cũng không đồng ý chính mình đem lã ở chỗ này a.

U Mạn nhi mỉm cười một tiếng, "Tiểu sư đệ tên gì? Thật biết đồ Sur Tỷ vui vẻ, Sur Tỷ thật là yêu thích ngươi."

Lâm Phàm lúc này chạy lại chạy không, chỉ có thể tương kế tựu kế, sau đó Lâm Phàm mắc cỡ đỏ mặt, phảng phất ra đời không lâu một dạng ngượng ngùng nói.

"Sur Tỷ, ta gọi là vàng tiểu thuần."

Lâm Phàm thờ dài một tiếng, vàng tiểu thuần sư đệ, sư huynh sau này sẽ báo đáp ngươi, lần này giúp sư huynh trước vác một cái nồi đi.

cám ơn, các vị ủng hộ, mời có nhóm không nên quên bỏ phiếu ha.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Đây là một cái ăn thịt người yêu tinh, hơn nữa nhìn kỳ trận thế, chỉ sợ là muốn đem chín

"Tiểu thuần sư đệ, ngươi xem Sur Tỷ ngực đẹp mắt không?" U Mạn nhi Thiên Thiên ngọc thủ, nhu nhược không có xương, câu Lâm Phàm cổ, lựa mỏng nửa chặn nửa che, cũng là nhìn Lâm Phàm huyết mạch căng phồng, đây nếu là đang câu dẫn đi xuống, sợ rằng sẽ thật xảy ra chuyện a.

Lâm Phàm một mực vâng chịu nam nữ ngang hàng chí thượng đạo lý, tuy nói này u Mạn nhi như thế tạo khí, nhưng là Lâm Phàm cũng sẽ không mang theo sắc nhãn nhìn không đợi.

Giờ phút này u Mạn nhi như thể quang minh chính đại làm cho mình nhìn kỳ ngực nhìn có được hay không, Lâm Phàm dĩ nhiên là sẽ không giả trang cái gì nguy quân tử, nửa chặn nửa che, muốn nhìn lại không dám nhìn.

Mạn U nhi nhìn vàng tiểu thuần, khỏe miệng như ẩn như hiện lộ ra vẻ tươi cười, nàng thích nhất trêu đùa những thứ này ra đời không lâu tông môn đệ tử, thú vị thêm thú vị.

Chẳng qua là vừa lúc đó, rất U nhi nhưng là sững sờ, này bị đương thành thanh khiết tiểu sư đệ vàng tiểu thuần, lại không chớp mắt nhìn mình ngực, đây là rất U nhi thật sự không nghĩ tới.

"Tiểu thuần sư đệ, Sur Tỷ ngực có phải rất đẹp mắt hay không?" Mạn U nhi không cong, theo Lâm Phàm, nguyên nay đã rất là đầy đặn ngực, bây giờ càng là phong phú rất nhiều.

Sáng trắng, êm dịu, để cho người hiểu được vô cùng.

"Mỹ, Sur Tỷ thật đẹp." Lâm Phàm không chút nào che giấu nói, Lâm Phàm là một cái thành thật người, đối với thật đẹp sự vật, chưa bao giờ sẽ che giấu.

"Tiểu thuần sư đệ, vậy ngươi vì sao khi thi cau mày, chẳng lẽ tiểu thuần sư đệ xem qua so với Sur Tỷ đẹp hơn sao?" Mạn U nhi thanh âm êm dịu, một đôi mảnh nhỏ tay như đồng du rần một dạng ở Lâm Phàm trên thân chạy đến.

"Sur Tỷ, vừa mới sư đệ vừa thấy Sur Tỷ tuyệt vời như vậy ngực, nhất thời hữu cảm nhi phát, nói hưng thịnh một bài Thi Phú." Lâm Phàm than thờ nói.

Mạn U nhi khẽ run lên, cười Bách Mị Thiên Kiêu, "Không nghĩ tới tiểu thuần sư đệ, lại là văn nhã người, người sư tỷ kia thật là rất muốn nghe một chút tiểu thuần sư đệ là sư tỷ làm Thi Phú."

Mạn U nhi thanh âm rất có sức dụ dỗ, xộp xộp Diêm Diêm, chỉ thanh âm này cũng làm người ta có chút được không.

"Sur Ty, không bằng chúng ta đến trên giường nhỏ đi, sur đệ cho Sur Ty chậm rãi kể lại." Lâm Phàm nói.

Mạn U nhu nhược không có xương thân thể, thật chặt treo ở Lâm Phàm trên người, "Tiểu thuần sur đệ, thật tốt gấp gáp, Sur Ty không có khí lực, sur đệ ôm ta đi qua đi."

Lâm Phàm bay vùn vụt mí mắt, nải nải, thật không ngờ lẳng tào, thật là thật sự là quá trơ trẽn, bất quá cũng được, các loại (chò) sẽ cho người biết sur đệ lợi hại.

Bảo đảm cho người không nên không nên.

Lâm Phàm có lòng chí lớn, đương nhiên sẽ không nhút nhát, sau đó kéo qua rất U nhi eo thon, đem ôm, hướng giường nhỏ đi tới, nhẹ như không có vật gì, vào tay mịn màng trắng nõn, quả thật là vu vật a.

"Sur Ty,

Người nằm xuống đi, sur đệ Tổ Truyền thủ pháp, giúp Sur Ty ấn một cái, Sur Ty có thể một bên hưởng thụ, một bên lắng nghe sur đệ làm Thi Phú." Lâm Phàm nói.

"Tiểu thuần sur đệ thật là quan tâm nhập vi, Sur Ty thật giống như với sur đệ vĩnh viễn ở một lần." Mạn U nhi ôn nhu mềm mại vừa nói, sau đó dựa theo Lâm Phàm ý tứ, nằm ở chỗ này, đồng thời còn đang khoác lên ở phía sau lụa mỏng kéo xuống lộ ra mịn màng bóng loáng sau lưng.

Lâm Phàm một đôi tay bao trùm ở mạn U nhi sau lưng, vừa đến tay lạnh như băng mềm mại, rất là tron nắn.

"Tiểu thuần sur đệ, đến đây đi, Sur Ty đã chuẩn bị xong." Mạn U nhi hơi nhắm mắt nói.

Lâm Phàm gạt đầu một cái, suy nghĩ suy nghĩ một chút, nhớ lại đã từng quốc dân học giả cảm xúc mạnh mẽ chi phí, có thể dùng dùng một chút.

"Nhũ người, sữa vậy. Sur Ty trước ngực vật, kỳ sở là hai, bên cạnh (trái phải) danh hiệu. Phát ra đầu khấu, thành với hai tám. Ban ngày phục chấp, đêm triển Quang Hoa. Viết mẽ mẽ, viết Bobo, viết hai ngọn núi, viết nhà ẩm trồng hoa. Cho tới bây giờ nữ nhân tất tranh đất, từ xưa anh hùng ôn nhu hương." Lâm Phàm nhỏ giọng khẽ rên đạo.

Huyền Hoàng giới rất lớn, tuy nói võ giả đông đảo, nhưng là văn nhân chi sĩ, đã không phải số ít, chỉ là đối với Đại Yên Hoàng Triều loại này tôn trọng võ đạo Hoàng Triều mà nói, văn nhân chi sĩ địa vị cũng không cao, vì vậy ở vàng trong triều rất ít có thể thấy văn nhân nhĩ sĩ giữa trao đổi.

.

Mạn U nhi nhắm mắt hưởng thụ sur đệ đầm bóp, giờ phút này nghe thơ này phú, nhưng cũng là hơi lộ ra nụ cười.

"Kỳ sắc như thế nào? Mùa đông băng tuyết. Kỳ chất như thế nào? Đầu mùa hè mới miền. Kỳ vị như thế nào? Ba tháng mùa xuân đào mạn. Kỳ thái như thế nào? Thu ba diễm diễm. Động lúc như nom nớp Ngọc Thỏ, tĩnh lúc như thung thung chim bồ câu. Cao vui vẻ, nhục chiến run rẩy, trắng nõn nà, như nước trong veo. Đoạt nam nhân Hồn Phách, phát nữ tử tao tình."

"Cúi ta tiểu tụy thủ, dò người đôi vú, giống nhau thuyền hợp nhau, nếu như lão về quê. Trừ một thân gió rét mưa, đầu nhập vạn trượng ẩm áp đại dương. Thâm ngâm, cạn dâng, chìm đắm, bay lượn." Lâm Phàm giờ phút này cũng là như Đồng Văn người phụ thân một dạng đọc lên đạo này kinh thiên động địa chi văn.

"Tiểu thuần sur đệ, đây đúng là là sur ty làm sao?" Lúc này mạn U nhi thần tình kích động, đôi mắt trong suốt lóe lên, phảng phất rất là kích động.

Lâm Phàm sững sờ, có chút không hiểu nổi đây là tình huống gì? Không phải cái miệng nhỏ run lên, hơi chút phát huy một chút mà, muốn kích động như thế, bất quá Lâm Phàm không có nói gì nhiều, mà là gạt đầu một cái.

"Dạ, Sur Ty, người thích không?" Lâm Phàm nói.

"Thích, Sur Ty thật sự là rất ưa thích." Mạn U nhi mảnh nhỏ vai, khẽ run, bò lổm ngổm ở trên giường nhỏ, có chút khốc khát.

Này khóc tí tê là kích động, là làm rung động, là vui vẻ.

Mà Lâm Phàm chính là than thở rất nhiều nói năng tùy tiện đến Sur Ty đầu, tí ti xanh phát, vào tay mịn màng, mùi thơm mê người.

"Sur Ty, thật là tính tình người a." Lâm Phàm than thở vừa nói.

"Tiểu thuần sur đệ." Mạn U nhi lúc này làm rung động rất, nghĩ (muốn) muốn lấy thân tương báo, thật tốt dẫn tiểu thuần sur đệ đi lên nhân sinh đỉnh phong.

"Sur Ty, ta tới cứu người." Lâm Phàm nhu tình tựa như biển nói.

"Sur đệ, Sur Ty thật yêu người."

"Ba."

Mà ngay tại lúc này, Lâm Phàm khẽ vuốt ve mạn U nhi đầu trong tay Thần Khí chợt hiện, cứ như vậy lặng lẽ đánh một cái.

Mạn U nhi tiến vào trạng thái hôn mê.

"Ha ha, muốn câu dẫn Bản Đại Gia mắc câu, lòng cũng không có." Giờ phút này Lâm Phàm cười, nhìn liếc mắt mạn U nhi, sau đó bắt đầu lục lọi.

Lâm Phàm nâng lên mạn U nhi tay nhỏ, trực tiếp đem phía trên chiếc nhẫn cho coi ra, sau đó hiện trường nhìn một chút, quả nhiên bên trong một đồng lớn huyền hoàng tề Tinh Tinh nằm ở bên trong.

Lâm Phàm đem huyền hoàng tề cũng thả vào trong túi đeo lưng, chỉ cần đem này Huyền Hoàng Bích cho tịch thu, cái gì đó cũng thỏa thỏa.

Lâm Phàm nhìn một chút này bên trong chiếc nhẫn trữ vật những vật khác, cũng là do dự một chút, đã biết lần là tới cứu người, cũng không phải là tới cướp, bắt quá sau đó Lâm Phàm liền muốn mở.

Chính mình nhưng là cứu nàng một mạng a, đó chính là nàng ân nhân, này ân nhân gần đây trong tay có chút khăn trương, muốn mượn tới dùng một chút, vẫn là không có vấn đề gì.

Chờ Bản Đại Gia trở thành vô địch Chí Tôn thời điểm, ở trả lại gấp đôi không là được.

Nghĩ thông suốt một điểm này sau, Lâm Phàm cũng không khách khí với Sur Tỷ, có thể cầm cũng đều cầm, về phần một ít công pháp cái gì, Lâm Phàm ngược lại không để ý.

Nữ nhân luyện, một cái Đại lão gia luyện cái gì.

PS; đề cử một quyển sách, « trâu bút », đây là một quyển ác trâu bút sách, người này thường thường đi Đại Bảo kiếm, nói phải cho hán chương đây, rồi mời ta Đại Bảo kiếm, điều kiện này ta là cự tuyệt, nhưng nhìn ở chúng ta cũng quen nhau lâu như vậy, ta cũng liền xem ở hữu tình phân thượng đây xuống.

Hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Ở trước khi rời đi, Lâm Phàm đi tới mạn U nhi giường nhỏ một bên, đưa ngón tay ra, khẽ run l

Này mạn U nhi ngực vẫn là rất nỡ, Lâm Phàm cũng sợ một tay phá hư mỹ cảm, trực tiếp hai tay đánh ra, thấy giống nhau như đúc sau, Lâm Phàm cũng là thở phào một cái, này lượng nặng tổn thương cộng thêm, nếu là người còn có thể có sức lực ra ngoài tìm ta Lâm Phàm cũng coi là nhận tài.

« Hắc Hồ Đào Tâm » dùng ở mạn U nhi trên người thời điểm, gia tăng kinh nghiệm, chẳng qua là đáng tiếc, hiện tại tại chính mình nhưng là có chuyện trọng yếu liên quan (khô), bằng không thật đúng là nghĩ xong tốt lưu lại, thăng một lớp cấp lại đi.

Sau khi ra cửa, Lâm Phàm đem mạn U nhi cửa phòng đóng lại, kiểm tra chung quanh một phen, đã có không ít tông môn đệ tử mang theo phát nguyệt lâu Hoa cô nương vào phòng.

Đối với những tông môn này đệ tử, Lâm Phàm dĩ nhiên là coi thường, này người mang huyền hoàng tề nhất định là tông môn người dẫn đầu, đối với những người dẫn đầu này, dĩ nhiên là phải cẩn thận.

Bản về tu vi, đám người kia cao hơn chính mình ra quá nhiều.

Lâm Phàm bình đến có thể giúp đỡ ý tưởng, về phần quả thực không tiện hạ thủ, Lâm Phàm cũng liền buông tha.

Lâm Lâm Phàm đem một tên cần khôn Tông người dẫn đầu cho cứu sau khi, bên ngoài rất cuộc nổ.

"Hỗn Nguyên Tông Hoàng tiểu thuận, người cho lão nương đi ra ." Mạn U nhi cả người khí lạnh xuất hiện ở phát nguyệt lâu trong sảnh, mặt mũi bất mãn

khí lạnh, đặng đặng sát khí bộ dáng, cũng là ảnh hưởng rất nhiều mỹ cảm.

Đang cùng phát nguyệt lâu cô em tham khảo nhân sinh đại sự các tông môn đệ tử, bị một tiếng này sợ bụng co rút lại, suýt nữa gây thành đại họa.

Các cửa phòng mở ra, các tông môn đệ tử lao ra, trên mặt mỗi người, đều là phủ đầy sương lạnh, đối với cái này quấy rầy chuyện tốt người, bọn họ cũng không có chuẩn bị bỏ qua cho.

Một ít tu vi thấp đệ tử, vừa thấy là mạn U nhi, hù dọa sắc mặt một xanh, mặc dù kiêng kỵ đối phương, nhưng là nội tâm lại đem mạn U nhi rất hận làm một phen.

"Người các nàng này, quý khóc sói tru làm gì?" Lúc này một tên Hồn Nguyên Tông dẫn đầu đệ tử, người mặc áo mỏng đi ra, biểu hiện trên mặt rất là khó chịu, này mới vừa tới đình phong, liền bị các nàng này dọa cho lùi về.

Đây đối với lúc nào tới nói, là bức nào ngoa tào.

"Hồn Nguyên Tông Hoàng tiểu thuận, người cho lão nương đi ra." Mạn U nhi giờ phút này kia nhu nhu nhược nhược bộ dáng biến mất không thấy gì nữa, cướp lấy chính là lạnh lùng.

Này vừa mới tỉnh lại, chỉ mỗi mình trong trũ vật giới chỉ đan dược cùng huyền hoàng tỳ không có, liền ngay cả bộ ngực mình cũng truyền tới trận trận khó mà chịu đựng đau đớn.

Đáng ghét này gia hỏa, lại ăn cắp lão nương đồ vật, còn hung hăng ngược đãi lão nương, cái thù này, nàng phải báo cáo.

"Người tìm ta Hoàng sư đệ làm gì? Chẳng lẽ chưa thỏa mãn dục vọng,

Muốn ha ha." Kia Hồn Nguyên Tông đệ tử tiện cười một tiếng.

"Người cầm miệng cho ta." Mạn U nhi lạnh lùng nói.

"Thế nào, chẳng lẽ người nghĩ so chiêu hay sao?" Kia Hồn Nguyên Tông đệ tử không sợ hãi chút nào, này mạn U nhi coi như nhập thần cấp hai lại có thể thế nào, còn có thể sợ hay sao?

"Đừng làm ồn, có lời thật tốt nói, mạn U nhi, người tìm Hồn Nguyên Tông Hoàng tiểu thuận làm gì? Người cái này không đem sự tình nói rõ ràng, chúng ta làm sao biết rốt cuộc phát sinh cái gì?" Phong Kiếm Tông một tên đệ tử, mặt lộ trêu đùa vẻ nói.

Đối với vạn hoa Các đệ tử, trong lòng bọn họ nhưng là hiểu rõ rất, lắng, giống như nước sông cuộn cuộn một loại lắng, lắng toàn thân người cũng.

Những tông môn khác đệ tử cũng đều y theo âm thanh phụ họa, giường nhỏ chuyện bị quấy rầy, như vậy này nghe một chút tin đồn ngược lại cũng không tệ.

"Sư huynh, sư huynh." Mà ngay tại lúc này, một cổ gay mũi mùi thúì xông vào mũi, một tên toàn thân dính đầy hắc hoàng vật thể không rõ bóng người trùng trùng chạy vào.

Này phát nguyệt lâu bị Thập Tam Hoàng Tử bao chiêu đãi các tông đệ tử, dĩ nhiên là cấm chỉ người ngoài tiến vào.

Nhưng là thanh âm này, mùi thúì xông vào mũi, thủ ở cửa người cũng là được không cái mùi này xa xa né tránh, nhâm kỳ xông vào.

Kia mặc áo mỏng Hồn Nguyên Tông đệ tử, vừa thấy này mùi thúì xông vào mũi gia hỏa hướng tới mình, hù dọa sắc mặt trắng bệch, sau đó lạnh lùng nói.

"Đứng lại, đừng động."

"Sư huynh, ta Hoàng tiểu thuận a." Kia khắp người vật dơ bẩn bóng người, lạc giọng liệt phế hô, thậm chí kia trong con người cũng lệ lóng lánh, phảng phất bị thiên đại khuất nhục.

"Sư đệ?" Hồn Nguyên Tông đệ tử sững sờ, có chút không dám tin, này thế nào lại là Hoàng sư đệ?

"Tiểu tặc, cho ta nhận lấy cái chết." Mà đúng lúc này, mạn U nhi nghe một chút Hoàng tiểu thuận ba chữ kia, nhưng là khí lạnh đầy trời, một lời không hợp liền động thủ.

Một đạo màu hồng vài tơ phủ đầy chân nguyên phá không như vậy đánh úp về phía Hoàng tiểu thuận.

"Mạn U nhi, người đừng quá can rỡ, ta Hồn Nguyên Tông đệ tử, còn chưa tới phiên người tới giết." Lý Hạo Nhiên ngăn ở Hoàng tiểu thuận trước mặt, bất quá cũng không dám áp quá gần.

"Sư đệ, người làm sao sẽ biến thành như vậy?" Lý Hạo Nhiên hỏi.

Hoàng tiểu thuận thấy sư huynh câu hỏi, nhất thời trong lòng ngàn vạn ủy khuất, giống như Giang Hà một loại thao thao bất tuyệt phát tiết ra ngoài.

"Sư huynh, ta bị người ám toán." Hoàng tiểu thuần gào khóc khóc lớn, sau đó mâm mà ra, đem chính mình kia gặp bị thảm tao ngộ nói ra.

Hoàng tiểu thuần nguyên vốn cho là mình có thể có được bảo bối, lại không nghĩ rằng bị người ám toán, làm khi tỉnh dậy, Hoàng tiểu thuần phát hiện mình bị người cho trói chặt, hơn nữa toàn thân tê dại không thôi, căn bản không có một chút khí lực.

Hoàng tiểu thuần nghĩ (muốn) giãy giụa, nhưng là lại không có một chút khí lực, nhưng là không chuyện may mắn phát sinh, ngay tại Hoàng tiểu thuần giãy giụa thời điểm, nhưng không cẩn thận cút vào đến trong hàm phân.

Tay chân bị trói, không thể động đậy Hoàng tiểu thuần, ngay cả nuốt mấy hóp vật dơ bẩn, muốn leo lên, lại không có năng lực làm, nếu như không phải là vừa vặn có người đi ngang qua, cầm cây gậy đem chính mình cho kéo lên lời nói.

Sợ rằng sợ rằng .

Hậu quả này Hoàng tiểu thuần thật không dám nghĩ tới.

"Sư huynh, người có thể phải làm chủ cho ta, nếu không ta hiện sau làm sao còn sống a." Hoàng tiểu thuần lúc này thương tâm rơi lệ, bị thảm cả ngày.

Lý Hạo Nhiên thần sắc nghiêm túc, Hoàng sư đệ lần đầu tiên ra tông môn, liền gặp như vậy sự tình, cái này làm cho Hoàng sư đệ sau này sẽ như thế nào thấy cái thế giới này.

Không được, làm là sư huynh phải vì đó lấy lại công đạo.

"Sư đệ, hại người người là ai ? Người cũng đã biết?" Lý Hạo Nhiên hỏi.

"Sư huynh, ta không biết tên hắn, nhưng là hắn thật cao gầy teo, bạch bạch tịnh tịnh, tướng mạo phổ thông, còn có hắn cướp ta thiệp mời." Hoàng tiểu thuần tiếng khóc nói.

Mạn U nhi lúc này thần sắc khế biến, xem ra người nọ là rầm dè Hoàng tiểu thuần danh tự này.

"A , người đâu, có kẻ gian."

Vừa lúc đó, các bên trong nhà lục tục truyền tới tiếng kêu thảm thiết, sợ bên trong phòng khách mọi người kinh dị vạn phần.

Lúc này Lâm Phàm đã sớm lén lén lút lút rút lui, không trong khu vực quản lý rốt cuộc xảy ra chuyện gì, Lâm Phàm cũng không quay đầu lại rút lui.

Nếu là trêu chọc ở lại bên trong, thật có thể nguy cơ.

Bực bội mấy cái tông môn người dẫn đầu, hơn nữa này Hoàng tiểu thuần còn tìm tới cửa, đây nếu là bị bắt, có thể thì không phải là đánh một trận đơn giản như vậy, nói không chừng bị người cho cắt thành mảnh vụn cũng khó nói a.

Cảm ơn mọi người ủng hộ, nếu như cho là trong sách nơi nào có vấn đề, có thể chỉ ra. , còn có một chút gia hỏa, không thích nhìn liền đi được, không muốn ngốc so với cái gì nặng, rất phiền não, nếu là ở dám phun ta, ta đem các người thảo không nên không nên.

Hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Giao phó hậu sự tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Lâm Phàm đối với phát nguyệt lâu một nhóm, rất là không quá thỏa mãn, muốn cứu nhiều người hơn, nhưng bởi vì địa hình nguyên nhân, căn bản vô tòng hạ thủ.

Những thứ kia trông coi huyền hoàng tề tông môn người dẫn đầu, cái nào tu vi không khỏi cùng mình, muốn quang minh chính đại chính diện ngành binh hiển nhiên là chuyện không có khả năng, này ẩn thân đánh lén, cũng chỉ có thể há miệng chờ sung rụng, gặp phải một là một cái.

Tuy nói chiến tích tạm được, nhưng là mình đã hết sức, về phần đầu giá ngày đó rốt cuộc xảy ra chuyện gì, cũng không phải mình có thể không chế.

Trở lại học viện sau khi, Lâm Phàm lập tức trở về đến bên trong nhà, đem thuận tay nộp lên Lai Đan thuốc, toàn bộ lấy ra, chất ở một bên trên bàn.

Những đan dược này, so ra kém từ Yến hoàng kia cướp tới quý trọng, bất quá ngược lại cũng có thể tăng trưởng không ít kinh nghiệm.

Đem đan dược sau khi uống, kinh nghiệm tăng trưởng sắp tới năm trăm ngàn, cũng không coi là nhiều, đối với cái này nhiều chút lần này đầu giá tổng môn người dẫn đầu mà nói, đã là một khoản tiền lớn, có lẽ bọn họ bây giờ còn đang đau lòng đến.

Biết càng nhiều, trong lòng cảm giác nguy cơ cũng liền càng dày đặc, bây giờ tu vi đã không cách nào nhanh chóng tăng lên, nhưng là công pháp cái gì, có lẽ có thể tăng lên một chút cấp bậc.

Đối với (đúng) Lâm Phàm mà nói, nếu quả thật muốn vượt cấp khiêu chiến lời nói, chỉ có thể dựa vào « Long Hoàng Bá Thế » cùng Thần Khí Cửu Ngũ đại hồng gạch.

Nắm giữ hệ thống này sau khi, chỗ tốt vô cùng, nhưng là để cho Lâm Phàm trứng đau chính là, tâm pháp này tăng lên cũng không nhân tiện thực lực tăng lên, chỉ có thể tăng trưởng chân nguyên.

Giờ phút này Lâm Phàm vận chuyển Chiến Kỹ « Long Hoàng Bá Thế », một cỗ đặc thù chân nguyên từ từ ở trong người ngưng tụ.

« Long Hoàng Bá Thế » là Yến hoàng chuyên tu Chiến Kỹ, Phẩm Giai không tệ, Thiên Giai hạ phẩm, luyện đến chín tầng thực lực có thể tăng gấp đôi.

Hoàng Giai Chiến Kỹ tu luyện tới cực hạn, cũng liền tăng phúc 20%. Huyền Giai chính là tăng trưởng 40%, Địa Giai chính là 60%.

Lúc này Lâm Phàm cảm nhận được vận chuyển « Long Hoàng Bá Thế » sau, đặc biệt sinh ra chân nguyên cuốn toàn thân, dần dần ngưng tụ thành một đạo màu vàng hình rồng chân nguyên đắm chìm trong trong cơ thể.

"Keng, chúc mừng Thiên Giai hạ phẩm Chiến Kỹ « Long Hoàng Bá Thế » kinh nghiệm + 100."

"Keng, chúc mừng Thiên Giai hạ phẩm Chiến Kỹ « Long Hoàng Bá Thế » kinh nghiệm + 100."

...

Kinh nghiệm chậm chạp tăng trưởng.

Hôm sau.

Lâm Phàm mở mắt ra, một đạo ánh sáng màu vàng ở trong mắt chợt lóe lên, một đêm tu luyện, « Long Hoàng Bá Thế » kinh nghiệm tăng trưởng rất là khách quan.

Lâm Phàm rửa mặt một phen, liền hướng lớp học chạy tới, lần này Lâm Phàm là chuẩn bị cho mình kia mười lăm tên đệ tử thật tốt trang bị một phen.

Ở Đại Yến Hoàng Triều nghĩ (muốn) phải lấy được khá một chút binh khí, độ khó lớn, tuyệt đối không phải người thường có thể tưởng tượng.

Trừ Tiêu Trạch bởi vì có gia tộc chống đỡ, binh khí rất tốt lấy được bên ngoài, những người khác nhưng là khó khăn rất, nếu như này làm lão sư chính mình,

Không cho bọn hắn đưa chút phúc lợi lời nói, chỉ sợ bọn họ muốn có được một món ra dáng binh khí, còn phải chờ đến đột phá Tiên Thiên Cảnh Giới.

Lâm Phàm đi tới lớp học nhìn quét nhìn một vòng, cũng đều đang hoàng ngồi ở chỗ đó chờ chính mình.

Đối với lần này Lâm Phàm rất là hài lòng gật đầu một cái, nhiều người tuy khó mang, nhưng là Lâm Phàm tin tưởng chính mình tiêu chuẩn, đây còn không phải là tiêu chuẩn nhất định.

Chỉ những thứ này nhai con, chẳng lẽ còn có thể ở trong tay mình phiên thiên không được, nếu là phạm sai lầm, đã biết "Yêu Giới Xích" cũng không phải là đùa.

"Lão sư, tốt." Ở bọn học sinh thấy lão sư đi vào một sát na kia, tất cả đều đứng lên, dùng chân thành nhất cảm tình hỏi thăm.

Tiêu Trạch cùng Thầy Maên Hạo tuy nói mới vừa thành vì chính mình học sinh không lâu, nhưng là ở những học sinh khác dưới sự chỉ dẫn, cũng minh bạch trong đó bộ sách võ thuật.

"Ừ." Lâm Phàm hài lòng gật đầu một cái, "ừ, các ngươi cũng rất không tồi, tu vi lại tiến hơn một bước, lão sư rất là vui vẻ yên tâm."

Lâm Phàm phát hiện mình những học sinh này, tu vi cũng lần nữa lên cao.

Lưu Thủy Thủy đám người từ nguyên Tiên Thiên Hậu Thiên cấp một, tăng lên tới ngày hôm sau cấp hai, mà « thái cấp Ma Thân » cũng từ một tầng tu

luyện tới tầng 2.

Mà kia Trụy Mặc ngược lại cũng không tệ, đã là ngày hôm sau cấp ba, « thái cấp Ma Thân » cũng đến ba tầng cảnh giới.

Thánh Ma Tông « thái cấp Ma Thân » cao nhất chính là ba tầng, bây giờ bọn họ trải qua chính mình Quán Đỉnh, lấy bị đánh tăng trưởng kinh nghiệm, này ba tầng trước dĩ nhiên là nước chảy thành sông, rất là dễ dàng đạt tới, chẳng qua là mặt sau này ba tầng, nhưng là yêu cầu cố gắng nhiều hơn.

"Đều là lão sư dạy tốt." Lưu Thủy Thủy coi như trong lớp duy nhất một nữ sinh, này cái miệng nhỏ nhắn dĩ nhiên là ngọt rất, dĩ Lâm Phàm cũng là vui a rất.

"Ừ, rất tốt." Lâm Phàm rất là hài lòng gật đầu một cái, sau đó từng cái sờ của bọn hắn đầu.

Khích lệ tay, tăng lên tư chất.

Bọn họ tư chất phổ biến đều rất thấp, trải qua chính mình cố gắng, bọn họ tư chất cũng đã từ gốc ghéech dần dần biến chuyển đến tầm thường.

Mà trải qua lần này khích lệ sau khi vượt ve sau, tư chất mới có thể đạt tới thiên tài hàng ngũ.

Tư chất thiên tài tuy nói không lớn, nhưng là chỉ cần ác bỏ công sức, đột phá đến Tiên Thiên Cảnh Giới đã không thành vấn đề, nếu là cơ duyên lại khá một chút, nhập thần cảnh giới cũng không phải là không thể.

Chỉ là muốn lấy tư chất thiên tài đạt tới nhập thần cảnh giới, này cần bỏ ra cố gắng cùng cơ duyên có thể không phải người bình thường có thể tưởng tượng.

Tiêu Trạch nhìn Lâm lão sư vượt ve những người này đầu, cũng đều nghi ngờ vạn phần, không hiểu đây là tình huống gì, mà loại tình huống này, cũng chỉ có người trong cuộc mới có thể cảm nhận được.

"Lâm lão sư, ngày hôm qua ngài giảng bài, để cho ta có rất lớn cảm ngộ, trải qua một đêm khổ tư minh tưởng, ta nghĩ rằng thông rất nhiều." Tiêu Trạch đối với Lâm Phàm bán lĩnh, giờ phút này là chân tướng tin.

Thật chặt bằng vào một đoạn tiểu cổ sự, liền có thể khiến người ta sinh ra lớn như vậy cảm ngộ, đây là Tiêu Trạch chưa từng thấy qua.

Lâm Phàm liếc mắt nhìn Tiêu Trạch, cũng là hài lòng gật đầu một cái, này Tiêu Trạch ngộ tính xác thực rất cao, sau đó mỉm cười đưa tay ra, "Người có thể nghĩ tới những thứ này, lão sư rất là vui vẻ yên tâm, sau này cắt không thể kiêu hoành tự đại, cần biết Thiên Ngoại Hữu Thiên, Nhân Ngoại Hữu Nhân, thế giới này thiên tài trác tuyệt hạng người, này không phải số ít."

Đối với Tiêu Trạch, Lâm Phàm cái gì cũng tán trang, gia thế được, thiên tư được, tu vi lại không tệ, nhưng duy nhất thiếu sót chính là chỗ này tính cách thật sự là quá không hữu hảo, này sau này nếu là đi ra ngoài, còn chưa phải là bị người chém chết đoán.

"Dạ, học sinh nhớ lão sư dạy bảo." Tiêu Trạch rất là nghiêm túc một chút gật đầu.

Trải qua ngày hôm qua một màn, Tiêu Trạch phát hiện lão sư này thật là Thế ngoại cao nhân, thuận miệng liếc mắt, lại cũng bao hàm rất nhiều sâu sắc đạo lý.

Muốn đem những đạo lý này hiểu rõ, nếu như không tìm chút thời giờ khổ tư minh tưởng, sợ rằng vẫn không thể lĩnh ngộ được trong đó chân lý.

Mà đang ở Lâm lão sư đưa tay thả ở trên đầu mình thời điểm, Tiêu Trạch đột nhiên kinh ngạc phát hiện, trong đầu của chính mình xuất hiện rất nhiều đã từng không biết đồ vật, thậm chí Tiêu Trạch kinh hoàng phát hiện, chính mình tư chất lại cũng ở không ngừng tăng lên đến.

Tiêu Trạch Tiên Thiên Lục Giai, biết sự tình so với người khác phải biết càng nhiều, nhất là này tư chất cách nói, Tiêu Trạch càng là minh bạch, mặc dù nói mình không phải là đứng đầu tư chất, nhưng là giống như nay chính mình tư chất cũng coi là thiên tài hạng người, mà bây giờ đã biết tư chất lại đang tăng lên, chuyện này... Này.

Tiêu Trạch đã không dám tưởng tượng, hết thảy các thứ này Tiêu Trạch minh bạch, đều là trước mắt lão sư mang đến.

"Lão sư, chuyện này... ."

"Đừng nói chuyện, Tĩnh Tâm." Lâm Phàm lạnh nhạt nói, ở trên trời Phủ học viện Lâm Phàm biết không khả năng lưu lại quá lâu, vì vậy cũng muốn để lại chính mình suy nghĩ lưu.

Tiêu Trạch tư chất rất không tồi, chẳng qua là ở trên trời Phủ trong học viện thật sự tiếp thụ giáo dục rất là có hạn, bất kể nói thế nào, nếu lấy chính mình thấy, như vậy chính mình nên cho bọn hắn, cũng nên cho.

Một người tâm tính một khi dưỡng thành, phải cải biến rất là khó khăn, này Tiêu Trạch nếu tính cách bá đạo kiêu hoành, như vậy thì đem « Vô Tướng Thiên Ma » cùng « thái cấp Ma Thân » cho rút chống đỡ một hồi.

Giờ phút này Lâm Phàm thu tay về, nhìn toàn thể học sinh, thần tình lạnh nhạt đạo, "Thầy qua một thời gian ngắn, phải rời khỏi hồi lâu, nay Thiên lão sư ở cho các người Quán Đỉnh một môn Tâm Pháp, nhớ, tuyệt đối không thể nói cho bất luận kẻ nào, cho dù là chí thân cũng không có thể, nếu như xảy ra

chuyện, như vậy thầy cũng cứu không các người."

Này hai môn Tâm Pháp, là Lâm Phàm từ mặc đặt hiện cùng nghề đầy trời trên người hai người cướp đến, nếu như truyền đi, chính mình có lẽ không việc gì, nhưng là mình những học sinh này, nhất định là mất mạng sống.

Bọn học sinh nghe một chút lão sư phải rời khỏi, nhất thời cả kinh, lộ vẻ có chút Bất Xá, "Lão sư, người phải rời khỏi? Vậy lúc nào thì trở lại."

đề cử một quyển sách « máy phá Tinh Hà », mọi người chớ còn coi thường hơn sách này tên gọi, sách này tên gọi nhưng là có cổ sự, người tác giả này của quý tương đối nhỏ, vì vậy viết sách YY chính mình của quý có thể đâm thủng Tinh Hà, cũng là không ai. Bất quá chúng ta ở trong bầy một loại là không bị thương hấn tâm, một loại cũng kêu hấn đại. Của quý, đề cho hấn cất giữ cuối cùng tôn nghiêm.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Đấu giá thật bắt đầu tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Lâm Phàm cùng đám học sinh này sống chung thời gian không lâu, nhưng là lại thật sự đem bọn hắn trở thành chính mình chân chính học sinh, bọn họ Bất Xá là lộ ra chân tình, nhưng là Lâm Phàm nhưng không biết trả lời thế nào bọn họ lời nói.

Nếu như Yên hoàng bên kia thật với những tông môn khác vậy quét Thánh Ma Tông, như vậy Lâm Phàm là tuyệt đối sẽ không ngồi yên không lý đến.

Vào tông môn chính là tông môn người, mặc dù nói mình nổ chết lên chạy ra ngoài, nhưng vẫn là Thánh Ma Tông Nhân, bên trong các sư huynh đệ đối với chính mình không tệ, Lâm Phàm đã sớm đem trở thành một cái đại gia đình.

Bây giờ đại gia đình này gặp nạn, mình cũng sẽ không tham sống sợ chết né tránh.

Lâm Phàm vô luận như thế nào cũng phải đi thông báo Thánh Ma Tông các sư huynh đệ, để cho bọn họ trở về thông báo tông môn Tông Chủ sớm làm chuẩn bị, chớ bị người đánh một trời tay không kịp.

Lúc này nhìn bọn học sinh kia lo âu biểu tình, Lâm Phàm cười cười, "Các người khác (đừng) suy nghĩ nhiều, lão sư chỉ là có chút sự tình, các người chỉ phải thật tốt tu luyện liền có thể, đem tới lão sư trở lại, nhưng là phải kiểm tra các người thành quả."

"Dạ, lão sư." Lưu Thủy Thủy đám người gật đầu kêu.

Bọn họ mặc dù không biết lão sư rốt cuộc có chuyện gì, nhưng là bọn hắn tin tưởng lão sư tuyệt đối sẽ không có bất cứ vấn đề gì, bởi vì là lão sư là cường đại như thế.

Bọn họ đối với (đúng) Lâm Phàm đều có một loại điên cuồng tín nhiệm.

"Được, phía dưới lão sư cho các người Quán Đĩnh, nhớ lão sư lời nói, tuyệt đối không thể tiết lộ một chút lão sư hôm nay thật sự truyền cho các người Tâm Pháp, biết chưa?" Lâm Phàm nhiều lần dặn dò.

"Ừ, đâu có chết không nói." Một mực không nói thế nào Tào Thiên tiêu nặng nề gật đầu một cái.

Bọn họ không phải người ngu, lão sư bây giờ trịnh trọng như vậy nói, Tự Nhiên sự quan trọng đại, lão sư có thể đem loại này không thể bị người biết Tâm Pháp truyền cho bọn hắn, dĩ nhiên là vô cùng tín nhiệm bọn họ.

Sau đó căn cứ những học sinh này tính cách, tiến hành sàng lọc, đem « Vô Tướng Thiên Ma » cùng « kiểm ý » hai môn Thiên Giai thượng phẩm Tâm Pháp phân biệt truyền cho bọn hắn.

Đối với bọn hắn mà nói, tu luyện này hai môn Thiên Giai Tâm Pháp, chỗ tốt tự nhiên muốn so với chính mình rất nhiều nhiều, Tâm Pháp cảnh giới tăng lên, tu vi cũng sắp sau đó tăng lên, mà chính mình Tâm Pháp tăng lên cũng chỉ có thể tăng trưởng chân nguyên, tăng trưởng chiến lực, lại không tăng cao tu vi.

Có ngày này cấp Tâm Pháp là phụ, chỉ cần không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, bọn họ sau này thành tựu tuyệt đối sẽ không so với bất luận kẻ nào thấp.

Nhưng là sau này đường, cũng chỉ có thể y theo dựa vào chính bọn hắn.

Lâm Phàm bình thường vẫn luôn không đem bất cứ chuyện gì để ở trong lòng, nhưng là lần này, Lâm Phàm trong lòng cũng đều không phổ, chỉ có thể đi một bước là một bước, xem tình thế mà làm.

Sau đó Lâm Phàm đem trước thời hạn luyện chế xong bình khí chia ra cho bọn họ, tuy nói đều là hạ phẩm bình khí, nhưng là đối với bọn họ mà nói, đã đầy đủ.

Đăng cấp quá cao bình khí, ngược lại thì sẽ để cho bọn họ bị người dòm ngó.

"Tiêu Trạch, người với lão sư đi ra một chuyến.

"chuẩn bị xong hết thầy sau khi, Lâm Phàm đem Tiêu Trạch đơn độc gọi ra.

"Lão sư." Tiêu Trạch con em đại gia tộc, kiến thức rộng, tuy nói lão sư về mặt bình thường, nhưng là hắn có thể cảm nhận được lão sư bất an trong lòng.

Ở Tiêu Trạch xem ra, hắn đã đem lão sư trở thành Thế ngoại cao nhân, nhưng hôm nay để cho lão sư tâm đều không bình an sự tình, như vậy sẽ là dạng gì đại sự, đây cũng không phải là Tiêu Trạch có thể cân nhắc.

"Tiêu Trạch, trong lớp học người thực lực cao nhất, địa vị tối cao, lão sư không có ở đây thời điểm, người có thể phải chiếu cố thật tốt đến người các sư huynh sư tỷ, nếu như có thể mà nói, lão sư hy vọng người có thể đem gia tộc người bên trong một ít công pháp truyền thụ cho các sư huynh sư tỷ, sau này cố gắng tu luyện, cũng không uổng lão sư đối với người một phen tài bồi." Lâm Phàm nói.

"Lão sư, có phải là có chuyện gì hay không? Nếu như có thể mà nói, báo cho biết học sinh, Tiêu gia mặc dù không phải là Đại Yến Hoàng Triều đứng đầu thế lực, nhưng cũng không phải là cái gì cũng sai, học sinh nguyện ý đi theo lão sư vào nơi dầu sôi lửa bỏng, không chối từ." Tiêu Trạch nói.

"Không việc gì, lão sư có thể một mình giải quyết, người chỉ cần đem các sư huynh đệ trông nom tốt là được, đây cũng chính là đối với (đúng) lão sư tối trợ giúp lớn." Lâm Phàm nói.

"Ừ." Tiêu Trạch gật đầu một cái.

"Nói cho bọn hắn biết tự mình tu luyện đi, lão sư còn có chuyện." Lâm Phàm dặn dò sau, âm thầm lặng lẽ rời đi.

Trở lại bên trong nhà, Lâm Phàm một khắc cũng không thả lỏng tu luyện, vô luận như thế nào đều phải đem « Long Hoàng Bá Thế » tu luyện tới Đệ Nhị Tầng.

Bây giờ Lâm Phàm hận không được trên trời rơi xuống một đồng lớn đan dược, làm cho mình tu vi quét quét tăng lên bức, bởi vì nếu như trận chiến này thật đánh.

Liên đã biết tu vi cũng chỉ là trong hồ một ít Thuyền, có thể lật lên cái gì đợt sóng.

Hôm sau.

Thiên địa thương hội đấu giá chính thức bắt đầu.

Các đại tông môn người dẫn đầu đều mang các đệ tử tới chuẩn bị vào sân, lần này "Tiểu Thiên vị Đan" đối với bọn họ sức dụ dỗ rất lớn, đại đa số tông môn ôm võ xuống đan dược, nghiền cứu đan dược này thành phần, nếu như nghiền cứu không ra, như vậy thì cho môn hạ đệ tử dùng.

Cầm đáp lời vô dụng huyền hoàng tề tới quay bán, đó là biết bao tính toán mua bán.

Chất lên một cái tiểu Thiên vị cảnh đệ tử, không biết cần bao nhiêu ngày mới Địa Bảo, này lẫn nhau tương đối, cũng liên biết này "Tiểu Thiên vị Đan" là biết bao tính toán.

Lâm Phàm ẩn núp trong đám người, nhìn người ta tấp nập hiện trường, cũng là than thở một tiếng.

Bất đắc dĩ a.

Bản Đại Gia đã làm quá nhiều, nhưng là này tới tông môn như cũ rất nhiều, căn bản là như muối bỏ biển, không thể làm gì.

Lâm Phàm đem chế tạo mặt nạ mang lên mặt, lấy phòng vạn nhất nếu là đụng phải tới hôm trước bên trên kia vạn hoa Các mạn U nhi nhưng chính là thật muốn bị kịch.

"Nhìn, đó chính là vạn hoa Các đệ tử, thật là đẹp a."

Lúc này trong đám người rối loạn tung bồng, tuyệt sắc khuynh thành cô em ở đầu đầu là dĩ thường được hoan nghênh.

Này vạn hoa Các đệ tử vừa xuất hiện, Tự Nhiên hấp dẫn rất nhiều người chú ý.

Những thứ này vạn hoa Các đệ tử, tu luyện Mị Công, mị lực vô biên, coi như là đại tông môn đệ tử đều có không nhất định cầm giữ ở, càng không cần phải nói dân chúng tầm thường.

Lâm Phàm một mực đứng ở trong đám người, làm tông môn đệ tử lục tục tiến vào thiên địa thương hội sau, Lâm Phàm nhưng là nghi ngờ vạn phần, này nhìn từ đầu tới đuôi, làm sao lại không thấy Thánh Ma Tông đệ tử tới, điều này thật sự là quá quái dị, chẳng lẽ là xảy ra chuyện gì hay sao?

Sau đó Lâm Phàm lắc đầu một cái, có chút bất an vào thiên địa thương hội bên trong.

Thiên địa này thương hội đối với này lần vào sân chi phí, chính là lấy huyền hoàng tệ thay thế, một loại trăm họ dĩ nhiên là không có huyền hoàng tệ đồ chơi này, vì vậy nghĩ (muốn) muốn vào xem một chút, vậy cũng là chuyện không có khả năng.

Lâm Phàm bởi vì là Tán Tu, chỉ có thể ở đầu mút nhất vị trí, mà những tông môn kia đệ tử chính là ngồi ở phía trên đơn độc khu vực.

Từng cái tông môn phân ra một đoạn phương, lấy liền có thể phân biệt đi xuống.

Lúc này một tên người mặc trường sam màu xanh trung niên đầu giá sư đi lên đài.

Lâm Phàm liếc mắt nhìn.

Tiên Thiên Bát Giai.

Là một cao thủ, khoảng cách nhập thần cảnh giới cũng là hai bước xa, thiên địa này thương hội cũng là cường hãn, này một cái đầu giá sư tu vi liền so với một ít tông môn đệ tử mạnh hơn rất nhiều, quả nhiên là không thể coi thường.

"Hoan nghênh các vị không chối từ vạn dặm đường xa tới, phía dưới buổi đầu giá chính thức bắt đầu, đầu tiên kiện vật phẩm thứ nhất Huyền Giai thượng phẩm Thanh Nguyên Hồn Linh Đan bắt đầu đầu giá." Theo đầu giá sư thanh âm hạ xuống, buổi đầu giá liền chính thức bắt đầu.

Mà đối với các tông cửa nói, lần này chuyển đi, lớn nhất đầu chính là này tiểu Thiên vị Đan, về phần những vật phẩm khác, cũng chỉ là đi đầu thức ăn, cung một loại đệ tử đầu giá đến chơi đùa, điều chỉnh điều chỉnh bầu không khí mà thôi.

PS; quyển sách Chính Bản Group số: 345 1476 44, cần 100 fan giá trị gia nhập.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Thượng cổ Thần Đan dĩ nhiên là không 1 dạng rồi. Tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thốn

Trước mặt tuyển đầu đầu giá, tuy nói cảm xúc mạnh mẽ không thôi, nhưng cũng chỉ là tiểu đà tiểu nháo, tiểu Thiên vị Đan không ra, căn bản không nổi lên được toàn trường lớn nhất núi cao.

Lâm Phàm ngồi ở phía dưới, bên cạnh (trái phải) cảnh giác, hôm nay buổi đầu giá theo Lâm Phàm cũng sẽ không đơn giản như vậy, trong này hẳn sẽ có chuyện gì.

Lâm Phàm đang đầu giá trong quá trình đổi được đến gần đường đi một vị trí bên trên, nếu như các loại (chờ) sẽ phát sinh tình huống, liền lập tức nhắc chân chạy trốn.

Thánh Ma Tông đệ tử rõ ràng đã tới Đại Yến Hoàng Triều, nhưng là bây giờ đầu giá lại không thấy bóng dáng, hiển nhiên là chuyện phát sinh, người Đại lão này chạy xa đến, nhất định là vì tiểu Thiên vị Đan, nhưng hôm nay không thấy bóng dáng, chẳng lẽ cũng đều có thể ngủ qua không được.

"Được, phía dưới chính là lần này đấu giá áp trực vật."

Lúc này các tông môn người dẫn đầu lên tinh thần, rốt cuộc đến phiên tiểu Thiên vị Đan, tất cả mọi người đều lâm le sát khí, đối với (đúng) này tiểu Thiên vị Đan bọn họ tình thế bất buộc.

Lâm Phàm giờ phút này ngồi thẳng người, khẽ nhú mày, xem ra chính mình trộm tiểu Thiên vị Đan sự tình bọn họ đã biết, khẳng định lại đổi một quả hại người đan dược.

"Một quả này tiểu Thiên vị Đan là vốn thương hội từ di tích thượng cổ bên trong được, chính là Thượng Cổ Thời Đại còn sót lại đan dược, chỉ lần này một quả, cực kỳ trân quý, không có chút nào tu vi người, chỉ cần dùng viên thuốc này, liền có thể đạt tới tiểu Thiên vị cảnh giới, phía dưới đề cho chúng ta làm chứng tiểu Thiên vị Đan bộ mặt thật đi." Đấu giá người cao nói một tiếng, thần tình kích động không dứt, đây là một cái làm chứng kỳ tích thời khắc.

Ngồi ở phía trên tông môn đệ tử cũng đều câu thẳng con mắt, không chớp mắt nhìn trên đài vật phẩm.

Đấu giá sư mỉm cười cả đời, đem túi kia gắn xong tốt hộp gấm mở ra, sau đó nhìn hiện trường tông môn đệ tử kia khiếp sợ biểu tình rất là hưng phấn nói.

"Mời các vị nhìn, đây cũng là tiểu Thiên vị Đan."

Ở nơi này nhất thời, thấy tiểu Thiên vị Đan lơ son chân diện mục tông môn đệ tử từng cái ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Chuyện này... Đây đặc biệt sao chính là tiểu Thiên vị Đan?

Mà vốn là còn rất kỳ quái Lâm Phàm, thấy trên đài tiểu Thiên vị Đan lúc, đột nhiên sợ đứng thẳng người, mặt đầy mộng so với.

Này đặc biệt sao không phải mình kéo đi tiêu kia à? Tại sao còn.

Chẳng lẽ thiên địa thương hội người, đang đấu giá trước cũng chưa có kiểm tra một phen sao?

Nghe toàn trường tông môn đệ tử tiếng ồn ào, đấu giá sư càng hưng phấn, "Các vị, thấy đi, đây cũng là di tích thượng cổ thật sự còn sót lại tiểu Thiên vị Đan, bảo vật vô giá, chân chính bảo vật vô giá a."

"Như vậy chụp... Bán... ." Đấu giá sư hô to, chẳng qua là khi ánh mắt liếc về tiểu Thiên vị Đan thời điểm, lại đột nhiên sửng sốt, đây giống như Xà Bàn quyền lên đồ vật rốt cuộc là thứ gì.

Đây là... Đây là... .

Đấu giá sư đột nhiên ngừng một cổ mùi vị, sắc mặt nhất thời biến đổi, sau đó nhìn trên đài những tông môn kia đệ tử vẻ nghi hoặc,

Đột nhiên khẽ cắn răng.

"Đấu giá bắt đầu, giá khởi đầu 100 triệu huyền hoàng tệ." Đấu giá sư giờ phút này đã bất cứ giá nào, hần dám cam đoan đây tuyệt đối là không phải là tiểu Thiên vị Đan, bởi vì kia tiểu Thiên vị Đan chính là hần gìn giữ, mà bây giờ làm sao sẽ biến thành vật này.

Bây giờ bất kể như thế nào, tuyệt đối không thể ra vạn phần không may, nếu không mình đem một con đường chết.

Đấu giá sư lời vừa dứt, hiện trường nhưng là ồn ào, tông môn giữa lẫn nhau tham khảo đứng lên.

"Này hình dáng quái dị đồ vật, chẳng lẽ thật là tiểu Thiên vị Đan hay sao?"

"Ta xem không giống a, không có một tí linh khí lưu động, hơn nữa các người nhìn đồ chơi này mặt ngoài âm đạm vô quang, còn có chút Ngạnh Hóa dấu hiệu, rất khó cùng vậy tuyệt đối Thần Đan sánh bằng a."

"Ta thấy thế nào này giống như một đồng cứt đây?"

"Này, đừng nói nhầm, đây là thiên địa thương hội, làm sao có thể cầm một đồng cứt đi ra đấu giá, có lẽ này Thượng Cổ Thời Kỳ đan dược thật theo chúng ta này không giống nhau đi."

"Khó nói, khó nói a, thấy vật này, ta ngược lại có chút hoài nghi."

"Các người biết cái gì? Thần Đan khởi là các người có thể thấy rõ, này nếu như các người có thể thấy rõ, vậy hay là Thần Đan sao?"

...

Lâm Phàm len lén nghe người chung quanh thảo luận, khóe miệng hơi lộ ra vẻ tươi cười, tâm lý càng là vui a rất, không nghĩ tới Bản Đại Gia một đồng cứt, lại cũng có thể lên đài đấu giá.

Hơn nữa nhìn người bán đấu giá này dáng vẻ, là muốn lấy giả đánh tráo, coi là tiểu Thiên vị Đan đấu giá.

Chẳng qua là không biết phía sau lại sẽ xảy ra chuyện gì.

"Các vị xin nghe ta một lời, này chính là Thượng Cổ Chi Vật, dĩ nhiên là hình thù kỳ quái, cái này không có linh khí lưu động, cũng là trong tình lý, nếu không đan dược này như thế nào gìn giữ đến bây giờ, nếu như không tin, có thể hiện trường chọn trên một người đài thí nghiệm một phen, có hiệu quả hay không vậy liền có thể thử một lần biết."

"Dĩ nhiên, này Thần Đan có thể đem người tăng lên tới tiểu Thiên vị cảnh giới, chẳng qua là cạo xuống một tia dùng, tuy nói không thể vĩnh cửu tăng cao tu vi, nhưng là có thể tạm thời tăng cao tu vi." Đẩu giá sư giờ phút này cũng chỉ có thể kiên trì đến cùng nói.

Hắn không biết đây rốt cuộc xảy ra tình huống gì, vì sao thật tốt tiểu Thiên vị Đan sẽ biến thành như vậy.

Hắn bây giờ có thể chắc chắn, đây chính là một đồng cắt, mà một đồng cắt chủ nhân rốt cuộc là ai, hắn cũng không từ biết được, nhưng là các loại (chò) chuyện này đi qua, phải đem người này bắt lấy xuống.

Không, không cần bắt, này dùng viên thuốc này, khẳng định Bạo Thể mà chết.

"Phía dưới kia vị huynh đài, còn mời lên đài." Đẩu giá sư chỉ chỉ kia đến gần bàn đầu giá một người.

Người kia mặt vô biểu tình đi lên đài cùng đầu giá sư hai mắt nhìn nhau một cái, có chút gât đầu một cái.

"Mời các vị cẩn thận nhìn, là có hay không giả thử một lần liền biết." Đẩu giá sư nói, sau đó cầm lên một bên công cụ, ở trên mặt này nhẹ nhàng cạo xuống một tia, nhất thời một cô gay mũi mũi vị, sắc đầu giá sư như rởm này một cái, có chút cay con mắt.

Kia lên đài người, mắt lạnh nhìn hiện trường tất cả mọi người, sau đó nhận lấy đầu giá sư thật sự đưa tới đồ vật không chút do dự một cái nuốt xuống.

Lâm Phàm ngồi ở chỗ đó nhìn nội tâm giật giật, người này rốt cuộc là người nào, cứ như vậy không cau mày cho nuốt, cũng quá mức với càn rỡ đi.

Lúc này các đại tông môn Người chết nhìn chòng chọc kia dùng đan dược người, bọn họ muốn nhìn một chút này có phải là thật hay không hữu hiệu, nếu quả thật hữu hiệu lời nói, như vậy bất kể như thế nào cũng đều phải đem viên thuốc này nuốt xuống tới.

Mà lúc này, Lâm Phàm lại cả kinh, máy này bên trên đầu giá sư lại lặng lẽ lui về phía sau, từ trên đài biến mất không thấy gì nữa.

Lâm Phàm cảm thấy không ổn, lập tức đứng dậy, tiến vào ẩn thân trạng thái, chỉ thấy cửa ra vào, cửa đóng chặt, trên cửa lóe lên kỳ diệu Phù Văn, tản ra trận trận ánh sáng, phảng phất tạo thành một tòa trận pháp. Đem trọn cái không gian đều phong tỏa ở.

"Ồ, người này chuyện gì xảy ra?" Các đại tông môn người nghi ngờ vạn phần, này thật tốt làm sao lại bắt đầu bành trướng, chẳng lẽ đan dược này có vấn đề hay sao?

Trên đài kia thí nghiệm người, thân thể không ngừng bành trướng, từng luồng màu đỏ khói mù từ trong cơ thể tràn ra, phảng phất tùy thời cũng có thể nổ mạnh.

Lâm Phàm do dự không phải lập tức rút lui, trốn.

"Phanh... "

Cũng không lâu lắm, Lâm Phàm chỉ nghe phía bên ngoài truyền tới một trận nổ rất lớn, phảng phất là xảy ra chuyện gì.

Lâm Phàm ẩn thân trạng thái, theo lối đi kia chạy thẳng tới về phía trước, cho đến nơi cuối cùng thời điểm, mới dừng bước lại, hắn không biết bên ngoài rốt cuộc xảy ra chuyện gì, nhưng là tuyệt đối không phải chuyện tốt lành gì.

Hết thảy các thứ này quả nhiên đều rất quý dị, này Yến hoàng rốt cuộc muốn làm gì?

Nguy cơ, thật sự là quá nguy hiểm.

Lâm Phàm lần đầu tiên cảm giác sợ hãi kinh hãi, má ơi, ta phải về nhà, ta không nghĩ ở bên ngoài mù lặn lộn, bên ngoài thật sự là quá nguy hiểm.

mạnh nhất hệ thống Chính Bản Group số: 345 1476 44, có thể thêm.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Chương 75: Ta muốn làm khóc người tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Không biết qua bao lâu, làm Lâm Phàm đứng ở trong phòng bán đấu giá, nhìn một màn trước mắt thời điểm, cả người trong nháy mắt đờ đẫn, đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

Nhìn trong phòng bán đấu giá người đến người đi, nhưng không thấy bất kỳ tông môn nào đệ tử, phảng phất lúc trước náo nhiệt tình cảnh căn bản không tồn tại.

Kia mấy ngàn tông môn đệ tử, cũng đi đâu, vừa mới kia tiếng nổ rốt cuộc là cái gì? Tại sao hiện trường như thế chính tề, phảng phất chuyện gì cũng không có phát sinh.

Lâm Phàm trong đầu có rất nhiều nghi vấn.

Rời đi, phải rời đi.

Này Đại Yến Hoàng Triều có quý, này Yến hoàng có âm mưu.

Này mấy ngàn người trong nháy mắt không thấy, trừ Yến hoàng còn có thể là ai có như vậy bản lĩnh.

Lâm Phàm lập tức ẩn thân ra phòng đấu giá, chưa có trở về học viện, cũng không có với bất luận kẻ nào chào hỏi, hiện tại hắn phải trở về tông môn bẩm báo chuyện này.

Kết hợp vừa mới sự tình, Lâm Phàm dám khẳng định, tới Đại Yến Hoàng Triều Thánh Ma Tông đệ tử, khẳng định đã bị Yến hoàng cho hãm hại.

Đây là một cái to Đại Âm Mưu, một cái cố ý đã lâu âm mưu.

Thực lực của chính mình tuy nói Tiên Thiên Lục Giai, nhưng là đối mặt Yến hoàng căn bản không đủ nhìn, nếu như mình có vô địch thực lực, đã sớm đem này Yến hoàng cho một trận đánh, để cho hắn đang hoàng.

Đây là Lâm Phàm lần đầu tiên đối với (đúng) thực lực có như thế khẩn cấp nhu cầu.

Đi tới Đại Yến Hoàng Triều cửa thành lúc, nơi đó binh lính so với dĩ vãng nhiều hơn rất nhiều, đồng thời đối với (đúng) ra khỏi cửa thành người kiểm tra càng là nghiêm khắc rất nhiều.

Bất quá cũng may Lâm Phàm là ẩn thân trạng thái, này ra khỏi cửa thành dĩ nhiên là như không vật gì.

Ra khỏi cửa thành sau khi, thật sâu quay đầu liếc mắt một cái, bọn học sinh, lão sư sẽ trở về.

Lâm Phàm trong lòng chỉ có hai món chuyên chú sự tình, một món chính là trở lại tông môn báo cho biết Yến hoàng âm mưu, một kiện khác chính là đem đám học sinh này bồi dưỡng ra.

Bây giờ tông môn gặp nạn, chính mình phải mau sớm chạy trở về, tuy nói sau này không nhất định có thể trở lại, nhưng là nên cho bọn họ đã cho, chỉ hi vọng bọn họ mình có thể cố gắng, ngày sau có lẽ còn có duyên phận gặp nhau.

Sau ba ngày.

Lâm Phàm một đường thi triển "Mê huyền thân pháp" đi đường, mà cái môn này thân pháp cũng thăng cấp đến 20 Tầng, tiến giai thành "Ảo ảnh Mê Tung".

"Rống... "

Vừa lúc đó, nghỉ ngơi chốc lát Lâm Phàm, vừa muốn đứng dậy đi đường, lại nghe được một cỗ khí thế cực mạnh tiếng gào rung trời, này cỗ tiếng hô dao động Lâm Phàm tâm thần run lên.

Hung thú.

Cực kỳ mạnh mẽ hung thú tiếng hô.

Lâm Phàm do dự một chút sau, liền theo nguồn thanh âm chạy tới.

Cái này bằng tiếng hô là có thể dao động tâm thần mình không yên hưng thú, không biết đây là cái gì hưng thú, nhưng là có thể nhất định là này hưng thú tuyệt đối cực kỳ cường hãn.

Lâm Lâm Phàm chậm chạp tiếp cận sau khi,

Đột nhiên bị trước mắt một màn cho rung động ở.

Chỉ có một sừng nhọn, sừng nhọn bên trên thiêu đốt ngọn lửa màu đen, thân thể cao lớn, lực lượng vô song Phần Thiên Tê.

Lâm Phàm ở Thánh Ma Tông sách nhìn lên qua, đây là cực kỳ hưng hãn hưng thú, ở hưng thú Hung Uy trong bảng, cũng là tiếng tâm lưng lấy hưng thú một trong.

Phần Thiên Tê một loại thói quen một mình, chưa bao giờ ở chung, mà bây giờ để cho Lâm Phàm không nghĩ tới chính là này lại có hai đầu, hơn nữa nhìn đáng về này hai đầu Phần Thiên Tê dường như rất hữu hảo, lại đang lẫn nhau đối với (đúng) rồng, dùng cái này tới trao đổi.

Lâm Phàm điều tra qua, này hai đầu Phần Thiên Tê đều là nhập thần cấp hai tu vi, thực lực cường hãn rất.

Lúc này Lâm Phàm do dự, nếu như đem này hai đầu Phần Thiên Tê giết chết lời nói, chính mình cấp bậc có lẽ có thể lên cao không ít, dù sao những thứ này theo Lâm Phàm, ít nhất cũng coi là BOSS hưng thú.

Về phần này chính diện làm một mình lời nói, Lâm Phàm nghĩ (muốn) cũng sẽ không nghĩ, này một con Phần Thiên Tê mình cũng không làm hơn, càng không cần phải nói hai đầu.

Có lẽ đã biết vừa đứng đi ra ngoài, là có thể bị này hai đầu Phần Thiên Tê đốt hài cốt không còn.

Loại này Phần Thiên Tê Độc Giác bên trên ngọn lửa màu đen, cũng không phải là sắp xếp đồ trang sức, mà là Phần Thiên Tê trời sinh mang theo ngọn lửa.

Dù là cùng là nhập thần cấp hai võ giả, nếu là dính vào ngọn lửa màu đen này, cũng phải bị đốt thành tro bụi.

Lâm Phàm lúc này vô kế khả thi, đối với cái này hai đầu Phần Thiên Tê Lâm Phàm căn bản không có biện pháp, có lẽ cũng chỉ có thể nhìn một chút, cuối cùng lặng lẽ rời đi đi.

Bây giờ khoảng cách tông môn cũng đã không xa, lại đuổi một hai ngày chẳng đường, liền mới có thể đến Thánh Ma Tông biên giới.

Lâm Phàm vừa muốn đứng dậy thời điểm, đột nhiên lại nghe được tiếng hô.

Lâm Phàm nín thở kiểm tra, phát hiện hai cái Phần Thiên Tê lại nói chuyện với nhau.

Nhìn một chút bây giờ giờ, có lẽ hai cái này Phần Thiên Tê giữa trao đổi hãn là như vậy.

"Buổi trưa, nên cơm trưa, ngươi đi tìm một chút thức ăn tối."

"Ngươi tại sao không đi."

"Ta liền cho ngươi đi, ngươi còn có thể có ý kiến gì không được."

...

Đương nhiên những thứ này chẳng qua là Lâm Phàm tự đi bỏ não, tình huống cụ thể, Lâm Phàm thật đúng là nói không chừng.

Lâm một con Phần Thiên Tê rời đi sau khi, Lâm Phàm tâm lý ngược lại có ý tưởng, bây giờ tình huống này lạc đàn, có lẽ có thể bác nhất bác.

Sau đó Lâm Phàm tiến vào ẩn thân trạng thái, thi triển lên cấp sau "Ảo ảnh Mê Tung" lặng lẽ áp vào nằm trên đất nghỉ ngơi Phần Thiên Tê, đang đến gần một sát na kia, Phần Thiên Tê đột nhiên mở ra to lớn đồng tử, nó cảm nhận được chung quanh khác thường, nhưng là kia to mắt to nhìn chung quanh một vòng mấy lúc sau, cũng không có phát hiện bất kỳ động tĩnh nào, cuối cùng lại nằm trên đất, đang hoàng nghỉ ngơi.

Lâm Phàm khấn咒 thờ phào một cái, quả nhiên hưng thú cảm giác rất mạnh, chính mình chân nguyên một tia không tiết ra ngoài, lại còn có thể bị cảm nhận được, quả nhiên hưng thú không hô là hưng thú, cảm giác độ so với nhân loại phải mạnh hơn rất nhiều.

Lâm Lâm Phàm đến gần Phần Thiên Tê sau khi, Mãnh mọc ra Thần Khí đem một gạch cho chụp choáng váng. Nhìn này bằng Đại Hung Vật, tiến vào trạng thái hôn mê, Lâm Phàm cũng là lộ ra vẻ tươi cười, từ trong túi đeo lưng xuất ra nghề đầy trời Huyền Giai trung phẩm tím sương kiếm, cái này Huyền Giai trường kiếm, Lâm Phàm vẫn không có dùng qua, không nghĩ tới hôm nay nhưng là có tác dụng lớn.

Này Phần Thiên Tê da hồng bết thịt dày, phẩm chất Huyền Giai dưới đây có lẽ còn không phá nổi phòng ngự.

Mà đang ở Lâm Phàm chuẩn bị động thủ một khắc kia, Lâm Phàm đột nhiên nghĩ đến Phần Thiên Tê loại thú dữ này Hùng Tính rất nhiều, Thù Tính chính

là tương đối thừa thớt, hơn nữa Phần Thiên Tê tính tình xung động, gặp phải Thư Tính đồng loại lời nói, sẽ biến hóa điên cuồng, cho dù là hợp lại tánh mạng cũng phải đem đối phương hung hăng làm khóc.

Nếu như mình bây giờ đem này Phần Thiên Tê cho bầm, tuy nói kiếm một lớp, như vậy các loại (chờ) kia một con Phần Thiên Tê trở lại thấy lời nói, chỉ sợ sẽ có thật sự phiền toái,

Hơn nữa này như thể lãng phí tài nguyên, cũng không phải Lâm Phàm phong cách a.

Lâm Phàm bóp bóp tay mình, có lẽ có thể đánh cược một lớp, nhất thời trong mắt lóe lên hết sạch, một tay lộ ra, như long xuất hải, nhanh chuẩn ác, âm dương đại đạo tùy ý ngoạn chuyển.

"Xoay chuyển cần khôn."

Đối với (đúng) Lâm Phàm mà nói, xoay chuyển cần khôn có thể xoay chuyển thế gian vạn vật, này Phần Thiên Tê Tự Nhiên cũng không thành vấn đề.

"Keng, chúc mừng xoay chuyển cần khôn kinh nghiệm + 30000."

Một chiêu thuận lợi sau khi, Lâm Phàm cũng không tham lam xoay chuyển cần khôn kinh nghiệm, lập tức trốn.

Quả nhiên cũng không lâu lắm, trong miệng ngậm một con thú dữ Phần Thiên Tê trở lại.

Lâm Phàm tránh núp trong bóng tối, mảnh nhỏ quan sát kỹ đến, chờ đợi thời cơ tốt nhất, chẳng qua là để cho Lâm Phàm không muốn là, này Phần Thiên Tê lại thật là đi ra ngoài liệt thực.

Mà lúc này kia liệt thực trở lại Phần Thiên Tê, bước chân chậm chạp, chẳng qua là khi thấy chính mình đồng bạn mơ mơ màng màng lúc đứng lên sau khi, nó nhưng là sững sờ, trong miệng thức ăn cũng không biết thấy rơi xuống đất, kia vốn là đục ngầu trong hai con ngươi, đột nhiên bộc phát ra một cỗ nóng ran ngọn lửa, phảng phất phát hiện tân đại lục một loại phản khởi.

Kia bị Lâm Phàm biến chuyển âm dương Phần Thiên Tê, rung đùi đắc ý đứng lên, đối với (đúng) vừa mới sự tình còn rất nghi ngờ, không biết xảy ra tình huống gì, nhưng là khi thấy chính mình đồng bạn liệt thực trở lại, lại đem thức ăn ném xuống đất, nhất thời khó chịu rống mấy tiếng.

Nhưng vừa lúc đó, nó phát hiện khác thường, bởi vì chính mình đồng bạn, khoe miệng lại chảy hôi dầu, phía dưới kia càng là Nhất Trụ Kinh Thiên, đồng thời cặp mắt đỏ bừng, phảng phất muốn làm gì.

"Rống... " Kia liệt thực trở lại Phần Thiên Tê điên cuồng hét lên mấy tiếng, cũng bất chấp tất cả không cần biết đúng sai, lập tức cuồng chạy tới.

Vậy còn mơ hồ bị biến thành Thư Tính Phần Thiên Tê, bị chính mình đồng bạn từ phía sau cười, nhất thời gầm to mấy tiếng, sau vó đem đá văng ra, hướng về phía rống giận mấy tiếng.

Núp trong bóng tối Lâm Phàm, nhìn hai đầu Phần Thiên Tê giữa hai bên gầm to, trong lòng cũng là toe toét, nhanh đánh đi.

Đồng thời đối với (đúng) này hai đầu Phần Thiên Tê giữa tiếng hô biểu đạt ý tứ, Lâm Phàm mới có thể tự đi bỏ não xuống.

"Không nên động, ta muốn làm khóc ngươi, ta muốn cho ngươi cho ta sinh bảo bảo."

"Biến, ngươi nói gì thế, chúng ta là bạn gay."

"Ta muốn làm khóc ngươi."

"Ta muốn làm khóc ngươi."

Giờ khắc này thiên địa hoàn toàn u ám, cát bay đá chạy, Thiên Bãng Địa Liệt, đã tính mất, hữu tình bễ tan tành, ta đem ngươi trở thành huynh đệ, ngươi lại muốn biết khóc ta cố sự, ở hung thú giữa phát sinh.

...

Monday, có nhóm các anh chị em, ném ra trong tay các ngươi quý báu phiếu đề cử đi, các ngươi ủng hộ đúng là ta động lực, đồng thời đề cử một quyển sách « toàn dân player », tiết mục gần đã nghỉ (muốn) không, mọi người tự đi bỏ não đi.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Chương 76: Diên cuồng thăng cấp tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Lúc này Lâm Phàm bình đến hô hấp, nhìn chăm chú tình huống trước mắt, chỉ cần cơ hội đến một cái, kia liền không chút do dự xuất thủ.

Này Hùng Tinh Phần Thiên Tê muốn đem Thư Tinh cho chinh phục, như vậy chỉ có thể đem đối phương trấn áp, mà bây giờ này bị Lâm Phàm xoay chuyển càn khôn Phần Thiên Tê, càng đánh càng mạnh, hẳn tại sao có thể để cho đối phương được như ý, chính mình nhưng là một con Hùng Tinh Phần Thiên Tê a, đã biết huynh đệ rút cuộc là chuyện gì xảy ra.

Chiến hướng càng ngày càng kịch liệt, hai đầu Phần Thiên Tê trên người cũng treo không ít màu, kia bị Lâm Phàm xoay chuyển âm dương Phần Thiên Tê, bây giờ bị một đầu khác Phần Thiên Tê cho áp chế gắt gao ở, dường như muốn không thời gian bao lâu, gặp nhau chịu đủ trên thế giới thê thảm nhất sự tình.

Lâm Phàm một mực chờ đợi đợi, tâm lý cũng đang cầu nguyện, nhanh lên một chút đi, Lâm Phàm một mực chờ đợi đợi, chờ đợi đến thời khắc máu chốt nhất, đem hai cái Phần Thiên Tê hung hăng bắt lại.

Vừa lúc đó, Thư Tinh Phần Thiên Tê kêu thảm một tiếng, chân sau cong, bị Hùng Tinh Phần Thiên Tê cho cười ở.

Hùng Tinh Phần Thiên Tê lúc này mặc dù vết thương chồng chất, nhưng như cũ phần khởi vô cùng, càng chiến càng hăng, kia thân hình khổng lồ không ngừng lay động, đạt tới vong ngã cảnh giới.

"Gào... "

Ngay một khắc này, Hùng Tinh Phần Thiên Tê nhất thời ngửa mặt lên trời gào thét, kia vốn là hung ác bộ mặt, đột nhiên lộ ra nhân loại nên có chua thoải mái cảm giác.

Cơ hội tới.

Lâm Phàm lúc này cũng không tinh lực chú ý những chuyện này, dưới trạng thái ẩn thân, bóng người như gió, trong tay Thần Khí cực gạch chọt hiện, hướng về phía hai đầu Phần Thiên Tê ốt chính là đánh một cái.

Kia đắm chìm trong thoải mái cảm giác bên trong Hùng Tinh Phần Thiên Tê còn không có từ chua thoải mái bên trong kịp phản ứng, nhưng là bị Lâm Phàm cho chụp choáng váng.

Nhìn hai đầu Phần Thiên Tê không nhúc nhích nằm ở nơi đó, Lâm Phàm khoe miệng hơi lộ ra vẻ tươi cười, quả nhiên thành.

Ẩn Thân Thuật, xoay chuyển càn khôn, Thần Khí cực gạch, ba loại thiếu một thứ cũng không được.

Lâm Phàm lấy ra tím sương kiếm, cắt lấy hai đầu Phần Thiên Tê tánh mạng, nơi này là Lạc Nhật Sâm Lâm, Lâm Phàm cũng không muốn tại chỗ lưu lại quá lâu, để ngừa có gì ngoài ý muốn phát sinh, bây giờ bị chính mình nhất được bức này tiện nghi, đã vận khí nghịch thiên, không thể ở đợi tiếp.

"Keng, chúc mừng đánh chết nhập thần cấp hai hung thú Phần Thiên Tê, kinh nghiệm + 10000000."

"Keng, roi xuống Phần Thiên Tê bản mệnh tinh huyết."

"Phần Thiên Tê bản mệnh tinh huyết: Sau khi uống lâm vào trạng thái cuồng bạo, nắm giữ Phần Thiên Tê bản mệnh ngọn lửa, vực sâu Hắc Viêm, tác dụng phụ không biết."

"Keng, chúc mừng đánh chết nhập thần cấp hai hung thú Phần Thiên Tê, kinh nghiệm + 10000000."

"Keng, roi xuống Phần Thiên Tê bản mệnh tinh huyết."

"Keng, chúc mừng tu vi cấp bậc lên cao.

"Keng, chúc mừng tu vi cấp bậc lên cao."

"Keng, chúc mừng tu vi cấp bậc lên cao."

Liên tiếp nhắc nhở, cũng là để cho Lâm Phàm có chút mộng so với.

Sau đó Lâm Phàm mở ra cá nhân bảng,

Chính mình ngay cả tăng ba cấp, bây giờ đã là Tiên Thiên Cửu Giai tu vi.

"Keng, tu vi bước vào bình cảnh, kinh nghiệm thăng lên làm 100 triệu."

Tự thân tu vi đạt tới Tiên Thiên Cửu Giai thời điểm, bước kế tiếp chính là nhập thần cảnh giới, mà tự có hệ thống, tuy nói bình cảnh không có những người khác như vậy biến thái, nhưng là này 100 triệu kinh nghiệm, cũng là một con số khổng lồ.

Xem ra chính mình muốn bước vào nhập thần cảnh giới, sợ rằng còn cần nhiều hơn rèn luyện mới được.

Phản Thiên Tê coi như hưng thú trong bảng tương đối hưng hân hưng thú, cũng là thả cuồng bạo có liên quan, một khi lâm vào trạng thái cuồng bạo xuống, Phản Thiên Tê đem cùng địch nhân không chết không thôi.

Lâm Phàm nhìn trong túi đeo lưng hai giọt đỏ tươi huyết dịch, có lẽ sau này có thể sẽ phải dùng tới, nhưng là hy vọng cả đời cũng sẽ không dùng đến.

Lúc này một cỗ mùi máu tanh tràn ngập bốn phía, Lâm Phàm cũng không lưu lại, thi triển thân pháp tiếp tục đi đường, chỉ hy vọng có thể an toàn đến tông môn, đem Yến hoàng cùng những tông môn khác âm mưu báo cho biết Tông Chủ.

Đi đường suốt đêm, một mỗi thời điểm sẽ nghỉ ngơi tại chỗ, các loại (chờ) chân nguyên khôi phục sau khi, đang tiếp tục đi đường, dọc theo đường đi Lâm Phàm cũng gặp phải không ít hưng thú, nhưng là cũng chẳng quan tâm, không muốn lãng phí từng giây từng phút.

Trừ phi gặp phải đủ mạnh mẽ hưng thú, Lâm Phàm mới có thể dừng lại, đem cho cất lấy, chỉ là mình gặp phải hai đầu Phản Thiên Tê đã là vận khí thật tốt, nhập thần cảnh giới hưng thú, cũng cuộc sống ở Lạc Nhật Sâm Lâm sâu bên trong, muốn ở nơi này khu vực đụng phải, cũng là thật phải xem vận khí.

Sau hai ngày.

Lâm Lâm Phàm mất thấy đến cửu tòa cao vút trong mây Kinh Thiên đỉnh núi lúc, tâm lý có vẻ mong đợi, đợi một hồi là có thể thấy quen thuộc các sư huynh đệ, không biết bọn họ thấy chính mình nhảy nhót tung bừng ra bọn hắn bây giờ trước mắt lại sẽ là dạng gì biểu tình.

Chính mình nỗ lực chết nhưng lại bình an vô sự trở lại, trong này điểm khả nghi nặng nề, nhưng là nghĩ đến muốn báo cáo sự tình nặng nề, Lâm Phàm cũng sẽ không để ý.

Huống chi này đôi trắng thay đen nhưng là Lâm Phàm bản lĩnh sở trường, chắc hẳn vấn đề hẳn không lớn.

Khi đi ngang qua đã từng các sư huynh cho mình an trí mộ địa lúc, Lâm Phàm dừng bước lại, kia một khối màu đen trên tám bia đá có khắc tên mình.

Đồng thời ở tên mình phía dưới, giữ lại các sư huynh tên.

Nghê Minh Dương, đoãn mạch Thần.

Ở trong tông môn cùng mình quan hệ tốt nhất liền là bọn hắn.

Bất kể như thế nào, Lâm Phàm cũng phải báo cho biết tông môn Yến hoàng âm mưu, đồng thời Lâm Phàm cũng hy vọng các sư huynh có thể tránh được kiếp này, dù sao bọn họ tu vi quá thấp, nếu như Yến hoàng liên hiệp khác tông môn công đánh tới, chắc hẳn hai vị sư huynh cũng là mất mạng.

Nhìn trên mộ địa kia mới nề cung phẩm, chắc hẳn các sư huynh gần đây cũng có đến xem chính mình.

Suy nghĩ một chút, Lâm Phàm thì có loại muốn khóc xung động, này đặc biệt sao làm người làm được chính mình loại trình độ này, cũng là kiếm, không nghĩ tới sau khi chết còn có thể bị người cho nhớ.

Thánh Ma Tông sơn môn Thiên Thê cửa vào, hai gã Ngoại Môn Đệ Tử canh giữ đến xuống núi cửa ra, mà ngay tại lúc này, bọn họ thấy có người từ đằng xa chạy như bay đến, nghiêm nghị dò hỏi, "Đứng lại, người nào?"

"Hai vị sư đệ, ta là Ngoại Môn Đệ Tử Lâm Phàm, bây giờ có chuyện trọng yếu bẩm báo Tông Chủ, nhờ sư đệ cho đi." Lâm Phàm nói.

"Có thể có lệnh bài?" Hai người quan sát tỉ mỉ Lâm Phàm một vòng, trong lòng càng là cảnh giác vạn phần, này người không rõ lai lịch, trên người cũng không có Thánh Ma Tông đệ tử lệnh bài.

Lâm Phàm tiếng thờ dài, lệnh bài kia mình tại sao khả năng có, sau đó cũng không muốn theo chân bọn họ nói thêm cái gì, bóng người chợt lóe, trực tiếp vào bên trong phóng tới.

"Đứng lại." Hai tên đệ tử thấy này người xấu, lại dám mạnh mẽ xông tới Thánh Ma Tông, cũng là cả kinh, sau đó gõ một bên to lớn thiết chung.

"Oanh... ."

Tiếng chuông mệnh mệnh như biển, thanh âm rộng, truyền khắp toàn bộ Cửu Phong.

Ngoại Môn, Nội Môn các đệ tử đều tại quá sinh hoạt hàng ngày, giờ phút này nghe dưới núi tiếng chuông vang lên, nhất thời từng cái hơi biến sắc mặt.

"Dưới núi đệ tử gõ thiết chung, chẳng lẽ xảy ra chuyện gì hay sao?"

Mọi người trong lòng kinh ngạc, không biết đây xảy ra chuyện gì, nơi này chính là Thánh Ma Tông, chẳng lẽ còn có người xấu dám xông vào hay sao?

Lâm Phàm nghe tiếng chuông, mặt không đổi sắc xông lên đi, bây giờ như vậy cũng tốt, tình chính mình tìm người.

"Tặc Tử, đứng lại cho ta." Ngay tại Lâm Phàm đến đỉnh núi lúc, một đạo hàn mang chợt hiện mờ.

"Sư huynh, người một nhà." Lâm Phàm bây giờ cũng không phải là tới đánh nhau, mà là muốn với tông môn báo cáo chuyện trọng yếu.

Tiên Thiên Tứ Giai.

Người nọ là Nội Môn Đệ Tử, một loại ở Thánh Ma Tông, tu vi đạt tới Tiên Thiên Cảnh Giới, cũng đều tiến vào nội môn, có rất ít người nguyện ý lưu ở ngoại môn.

Kia Nội Môn Đệ Tử thấy này Tặc Tử, lại chỉ dựa vào máu thịt chi bàn tay, nghênh đón xuống đã biết một đạo, cũng là kinh ngạc vạn phần, ngay sau đó chợt quát một tiếng, khí thế đột nhiên tăng cường.

"Tặc Tử, dám xông vào Thánh Ma Tông, tội phải làm chết." Lúc này này Nội Môn Đệ Tử giận dữ một tiếng, muốn đem Lâm Phàm bàn tay vụn nát nát, nhưng là dù là chân nguyên bùng nổ đến cực hạn, kia bị Lâm Phàm nắm trường đao như cũ nhúc nhích kia không được.

"Sư huynh, ta tới giúp người." Một bên xem náo nhiệt đệ tử, thấy sư huynh thật giống như không bắt được này Tặc Tử, cũng đều xông lên.

"Các người đừng quá can rờ a." Giờ phút này Lâm Phàm có chút khó chịu, Bản Đại Gia đây chính là xả thân tới cứu các người, làm sao lại đối đãi như vậy các người ân nhân hay sao?

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Trở về tông môn tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

"Tất cả dừng tay cho ta."

Ngay tại Lâm Phàm chuẩn bị động thủ với những sư huynh này môn luyện một chút thời điểm, một bên truyền tới lời ngăn cản.

"Là người sao? Lâm sư đệ." Quen thuộc mà lại khiến người ta trở về chỗ thanh âm truyền vào Lâm Phàm trong tai.

Lâm Phàm nghe tiếng nhìn lại, khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười, nghe sư huynh vẫn là như cũ, hơn nữa tu vi lại đột phá đến Tiên Thiên Cảnh Giới.

Lâm Phàm nhớ được bản thân lúc rời đi sau khi, nghe sư huynh dường như vẫn chỉ là ngày hôm sau Bát Giai tu vi đi, dựa theo lẽ thường mà nói, từ hậu thiên Bát Giai đột phá đến Tiên Thiên Cảnh Giới, có lưỡng đạo hạm, lại không nghĩ rằng tại chính mình rời đi sau khi, nghe sư huynh tu vi lại đột nhiên tăng mạnh, cũng không biết có cái gì dạng kỳ ngộ.

"Nghe sư huynh, chẳng lẽ còn có người theo ta giống nhau hay sao?" Lâm Phàm đứng ở nơi đó cười nói.

Nghe Minh Dương thấy này chính mình thật sự không thể tin được người xuất hiện ở trước mắt mình, cả người run lên, này làm cho người ta một loại cần ăn đòn cảm giác chỉ có Lâm sư đệ mới có.

"Lâm sư đệ, người không phải là đã... , không nghĩ tới sư huynh còn có thể nhìn thấy người." Nghe Minh Dương trên sự kích động trước, nắm Lâm Phàm bả vai nói.

Hắn chính là với Doãn sư đệ hai người tự tay đem Lâm sư đệ chôn chôn cất, cũng vạn phần chắc chắn Lâm sư đệ đã chết, nhưng là bây giờ Lâm sư đệ nhảy nhót tung bừng xuất hiện ở trước mắt hắn, thật dễ cho hắn rất khó tin.

Đây rốt cuộc phát sinh club sao sự tình, Lâm sư đệ vì sao lại sẽ sống lại.

Hết thầy các thứ này hết thầy, nghề Minh Dương cũng không nghĩ ra, nhưng là bất kể như thế nào, Lâm sư đệ bình an vô sự xuất hiện ở trước mắt hắn, đó chính là đại hi nhất chuyện.

"Nghề sư đệ, người này người biết?" Lúc này chung quanh Nội Môn Đệ Tử nghi ngờ hỏi.

"Đúng vậy, các vị sư huynh, vị này là Lâm sư đệ, là Thánh Ma Tông Ngoại Môn Đệ Tử, bất quá bởi vì một ít nguyên nhân, cho tới hôm nay trở lại." Nghề Minh Dương nói.

"Há, nếu là người mình, vậy thì nên theo quy củ tới a, bất quá coi là, tất cả mọi người tán đi." Nội Môn Đệ Tử gật đầu một cái, đối với (đúng) người sư đệ này mạnh mẽ xông tới tông môn hơi biểu thị không vui, bất quá nếu là một cái hiểu lầm, đây cũng là coi là.

Hơn nữa nhìn hai người bộ dáng, hiển nhiên là có một đoạn thời gian rất dài không thấy, có lẽ người sư đệ này cũng là phát sinh một ít chuyện, đưa lệnh bài cho làm mất cũng khó nói.

Giờ phút này trong đám người, Hàn Lục chân mày nhưng là nhíu một cái, lộ vẻ có chút không dám tin, người này không phải là đã chết sao? Tại sao lại trở lại.

Ở Lâm Phàm bị thất thủ đánh chết thời điểm, Hàn Lục nội tâm còn rất hưng phấn một phen, dù sao người này thật sự là thật là làm cho người ta chán ghét.

Nhưng là người này lại đặc biệt sao thần kỳ trở lại, để cho Hàn Lục sinh lòng không vui, ông trời thật mất mủ, loại này gieo họa tinh đều đang không chết.

Hàn Lục có Ngọc Tĩnh Bình trợ giúp, tu vi đó cũng là đi từ từ tăng lên bức, người khác mấy năm cố gắng, hắn chỉ cần một tháng.

Tu vi cũng từ đã từng ngày hôm sau Tứ Giai sau khi đến Thiên Bát Giai, khoảng cách Tiên Thiên Cảnh Giới cũng là tiến hơn một bước, lấy bây giờ Ngọc Tĩnh Bình công hiệu, Hàn Lục có nắm chắc ở trong vòng nửa tháng, tấn thăng đến Tiên Thiên Cảnh Giới.

Làm vậy xem đám người cũng tán đi sau khi, nghề Minh Dương như cũ rất là hưng phấn, bởi vì Lâm sư đệ sống lại.

"Sư đệ, ta dẫn người đi tìm Doãn sư đệ, từ sau khi người chết, Doãn sư đệ hãy cùng biến hóa cá nhân tựa như, ngày ngày đem chính mình đóng ở bên trong phòng tu luyện, trừ dùng cơm lúc có thể thấy được, thời gian còn lại muốn gấp cũng không thấy được a, còn người nữa có thể phải đang hoảng nói cho ta một chút, đây rốt cuộc là chuyện gì, khi đó người nhưng là chết thật a." Nghề Minh Dương nói.

Lâm Phàm tha cho lượn quanh đầu, có chút ngưng ngững, hắn không nghĩ tới bởi vì chính mình nguyên nhân, mà để cho Doãn sư huynh biến thành như vậy.

Ở Lâm Phàm nghĩ đến, Doãn sư huynh biến thành như vậy, hoàn toàn đều là chính mình nguyên nhân, Doãn sư huynh thấy tận mắt mình bị Nội Môn sư huynh thất thủ đánh chết, lại không có năng lực làm, sợ rằng nội tâm cũng là áy náy vạn phần.

"Nghề sư huynh, vừa vặn ta cũng có chuyện nói với các người nói, các người cũng giúp ta lấy chút chú ý." Chính mình một cái Ngoại Môn Đệ Tử, muốn gặp nhất tông Tông Chủ, nhất định chính là chuyện không có khả năng, huống chi Lâm Phàm sợ nhất một chuyện chính là Tông Chủ không tin mình nói tới.

...

"Cái gì, Lâm sư đệ, người nói cũng đều là thực sự?" Ở doanh mạch Thần bên trong nhà, hai người nghe xong Lâm sư đệ sự tình sau, đều là lộ ra không dám tin thần sắc.

Đại Yến Hoàng Triều đem cùng những tông môn khác tới tấn công Thánh Ma Tông? Điều này sao có thể.

Thiên hạ tông môn, nước giếng không phạm nước sông, làm sao có thể vô duyên vô cớ tấn công Thánh Ma Tông.

"Sư đệ, người có phải hay không nghe lầm." Nghề Minh Dương nói.

Lâm Phàm lắc đầu một cái, "Sư huynh, thiên chân vạn xác, những thứ này đều là ta chính tai thật sự nghe."

"Sư đệ, Yến hoàng tu vi thông thiên, người nói người chính tai nghe được, chuyện này... Coi như đi tông môn bên kia, cũng nói không thông a." Nghề Minh Dương nói.

"Đúng vậy, sư đệ, loại chuyện này có thể không mở ra được đùa giỡn." Doãn mạch Thần thấy Lâm sư đệ lúc trở về, cả người đều là sững sờ, hắn thấy, này Lâm sư đệ khởi từ hoàn sinh hay sao?

"Sư huynh, các người thấy ta giống nói là cười sao? Nếu như không phải là chính tai thật sự nghe lời, ta cũng sẽ không ngần ngại xa xôi từ Đại Yến

Hoàng Triều chạy về." Lâm Phàm nói.

Nghê Minh Dương hai người đối với (đúng) Lâm Phàm giả chết chạy trốn đến Đại Yến Hoàng Triều du ngoạn tình huống cũng là bất đắc dĩ, người sư đệ này là đi ra ngoài, cũng là không đạt đến con mắt thì không bỏ qua.

"Sư đệ, hai người chúng ta dĩ nhiên tin tưởng người, nếu như người nói không có nói bậy, như vậy thật là quá kinh khủng." Nghê Minh Dương kinh hãi nói.

"Nghê sư huynh, ta nghĩ rằng mời Mạnh Dương tuyền Mạnh sư huynh giúp làm Chúa, dẫn ta ra mắt Tông Chủ, sư huynh người cũng biết, nếu như chẳng qua là chỉ cần một tông môn lời nói, ta hoàn toàn tin tưởng Thánh Ma Tông có thể ngăn cản đến, nhưng mấu chốt là chỉ sợ không chỉ một hai tông môn tấn công Thánh Ma Tông, nếu như không đề cho Tông Chủ biết lời nói, các loại (chờ) đến ngày đó tới, trên tông môn đem không một thoát khỏi may mắn." Lâm Phàm nói.

"Được, ta bây giờ lập tức dẫn người đi Mạnh sư huynh." Nghê Minh Dương cũng biết rõ sự tình nghiêm trọng, nếu như sự tình đúng như Lâm sư đệ lời muốn nói như vậy lời nói, vậy thì thật quá kinh khủng.

Mạnh Dương tuyền tuy nói là Ngoại Môn Đệ Tử, nhưng là một cái giả heo ăn thịt hổ gia hòa, tu vi rõ ràng nhập thần Lục Giai, vẫn như cũ lẫn lộn ở ngoại môn bên trong.

...

Thanh Tâm Các.

Bên ngoài trong môn phái xa hoa nhất chỗ ở, cũng là Mạnh Dương tuyền chỗ ở địa phương.

Lúc này Mạnh Dương trong con suối nhu hòa nhìn bên ngoài đình viện kia vũ động kiếm pháp sư muội, dần dần nhìn đều có chút si mê.

"Sư huynh, người dạy ta kinh hồng kiếm pháp, ta đã luyện thành." Mộc Thần mưa cái trán sơ qua rí ra một tia mồ hôi hột, lộ vẻ rất là minh diễm động lòng người.

"Sư muội, ngộ tính rất tốt, này Huyền Giai kiếm pháp, sư muội đã Đăng Đường Nhập Thất, chỉ cần sau này cố gắng nhiều hơn, tu vi định có thể càng hơn một bậc." Mạnh Dương tuyền mỉm cười nói.

Mộc Thần mưa cười cười, nhìn trước mắt Mạnh sư huynh, trong ánh mắt Bất Xá chợt lóe lên.

"Sư huynh, ta nghĩ rằng đi thế giới bên ngoài nhìn một chút, có thể mang ta đi sao?" Mộc Thần mưa nói.

Mạnh Dương tuyền hơi sững sờ, kia không có chút rung động nào nội tâm đột nhiên động một cái, đây là sư muội lần đầu tiên chủ động mời hẹn mình rời đi tông môn qua đời đang lúc du ngoạn.

Mặc dù Mộc Thần mưa là Ngoại Môn Đệ Tử, không phải ra tông môn, nhưng là Mạnh Dương tuyền là ai, đó là núp ở trong ngoại môn đệ tử đại BOSS, muốn mang một cái Ngoại Môn Đệ Tử đi ra ngoài, vậy dĩ nhiên là không thành vấn đề.

"Được, sư muội muốn đi đâu, sư huynh cũng phụng bồi." Mạnh Dương tuyền nhu hòa cưng chiều nói.

"Nghê Minh Dương cầu kiến Mạnh sư huynh." Vừa lúc đó, bên ngoài truyền tới nghê Minh Dương thanh âm.

"Minh Dương, vào đi." Mạnh Dương tuyền nhẹ nói đạo.

Mà khi Lâm Phàm đi theo nghê Minh Dương đi vào thời điểm, Mạnh Dương tuyền nhưng là cả kinh, "Người là Lâm sư đệ?"

"Tham kiến sư huynh." Lâm Phàm ôm quyền nói.

"Mạnh sư huynh, Lâm sư đệ còn nhỏ ham chơi, ngày đó là nổ chết rồi đi tông môn, đi ra ngoài chơi một vòng." Nghê Minh Dương giải thích.

Mạnh Dương tuyền khẽ cau mày, nổ chết? Điều này sao có thể, ngày đó chính mình nhưng là ở đây, tự mình điều tra, sinh cơ đã đứt, làm sao có thể sẽ là nổ chết đây?

"Minh Dương, có chuyện gì?" Mạnh Dương tuyền hỏi.

"Sư huynh, Lâm sư đệ có chuyện trọng yếu hướng Tông Chủ báo cáo, muốn mời Mạnh sư huynh tiến cử Tông Chủ." Nghê Minh Dương nói, nếu như muốn thấy Tông Chủ, như vậy cũng chỉ có Mạnh sư huynh hỗ trợ.

Nếu không lấy bọn họ thân phận địa vị, căn bản không khả năng thấy Tông Chủ.

sắp mở ra chân chính phó bản thế giới. Rất nhanh, rất nhanh.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới

đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Thẻ với trời tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

"Lâm sư đệ, rốt cuộc chuyện gì yêu cầu ra mắt Tông Chủ." Mạnh Dương tuyền dò hỏi, không phải là hắn không tin Lâm sư đệ, nếu như chỉ là một món nhỏ nhất không đáng kể sự tình liền muốn ra mắt Tông Chủ, coi như mình là nhập thần cảnh đệ tử cũng sẽ bị trách phạt.

Này Lâm sư đệ tuy có nhiều chút để cho người không nhìn thấu, nhưng tự thân tu vi thật sự là quá thấp, đối với bọn họ mà nói đại sự, có lẽ ở Mạnh Dương tuyền xem ra cũng chỉ là chuyện nhỏ mà thôi.

Loại chuyện này hiện tại giai đoạn biết người càng ít càng tốt, nhưng Mạnh sư huynh tâm hệ Mộc Thần mưa, nếu như mình bởi vì năng ở chỗ này khó mà nói, sợ rằng sẽ đưa tới Mạnh sư huynh bất mãn.

"Sư huynh, sư đệ giả chết rồi đi tông môn đoạn thời kỳ này, một mực sống ở Đại Yến Hoàng Triều, nhưng ở dưới cơ duyên xảo hợp, nghe được Yến hoàng đem cầu kết một ít tông môn muốn tấn công tông môn, cho nên sư đệ lập tức chạy về muốn báo cho Tông Chủ." Lâm Phàm không có bất kỳ ẩn núp nói.

Mộc Thần mưa sắc mặt đột nhiên biến đổi, trong mắt trong phút chốc thoáng qua một chút ánh sáng, sau đó lại ẩn giấu đi.

"Không thể nào, Yến hoàng tu vi nhập thần Thất Giai, coi như cho hắn mười cái lá gan, hắn cũng không dám, hậu quả này cũng không phải là hắn có thể gánh chịu nổi." Mạnh Dương tuyền nghe một chút, liền không tin, này Đại Yến Hoàng Triều phụ thuộc vào Thánh Ma Tông mấy trăm năm, nơi nào còn có cái này bản lĩnh phản kháng Thánh Ma Tông.

Coi như Đại Yến Hoàng Triều có một cái Thiên Phủ học viện, nhưng là ngày này Phủ học viện ở Mạnh Dương tuyền xem ra, căn bản không có thể một đòn, ngay cả học viện mạnh nhất viện trưởng, cũng mới khó khăn lắm nhập thần cảnh giới, càng không cần phải nói những học sinh kia.

"Loại này không có bất kỳ độ tín nhiệm sự tình, liền muốn bẩm báo Tông Chủ, nếu là đây chỉ là một đùa giỡn, các người chịu phạt không việc gì, có thể chó liên lụy sư huynh." Mộc Thần mưa khinh thường nhìn Lâm Phàm hai người, "Yến hoàng tuy nói là nhập thần cảnh giới, nhưng là một mình người Ngoại Môn Đệ Tử, muốn nghe lên một cái nhập thần cao thủ, sợ rằng không thể nào đâu."

"Sư đệ, loại chuyện này có thể không mở ra được đùa giỡn a." Mạnh Dương tuyền khẽ lắc đầu nói.

Lúc này Lâm Phàm gấp, này Mạnh sư huynh làm sao lại không tin đâu rồi, bất quá Lâm Phàm suy nghĩ một chút cũng có thể minh bạch, nếu như đối vị trí suy nghĩ lời nói, sợ rằng chính mình cũng sẽ không tin.

Bất quá bọn hắn làm sao biết cho là Yến hoàng tu vi chẳng qua là nhập thần Thất Giai, kia Yến hoàng nhưng đã là tiểu Thiên vị cảnh giới.

Nghê Minh Dương đứng ở một bên, căn bản chen miệng vào không lọt, chuyện này hẳn là tin tưởng Lâm sư đệ lời nói, nhưng là đó cũng không phải chính tai thật sự nghe, huống chi Lâm sư đệ tu vi, xác thực không thể nào nghe lên được nhập thần cảnh cao thủ giữa nói chuyện.

"Sư huynh, thật, ta có thể thẻ với trời, nếu như ta Lâm Phàm lời muốn nói một lời giả tạo, như vậy thì bị thiên lôi đánh, chết không được từ tể." Lâm Phàm nói.

Chính mình từ Đại Yến Hoàng Triều chạy về Thánh Ma Tông khoảng thời gian này, cũng không biết Yến hoàng bọn họ rốt cuộc có hay không hành động, này thời gian cấp bách, để cho tông môn sớm làm chuẩn bị, cũng so với bị người đánh lên môn thời điểm mới biết tốt hơn a.

Mạnh Dương tuyền nhìn Lâm sư đệ thần sắc,

Tâm lý có chút kinh dị một chút, nếu như đây là lời thật, như vậy thật là chính là đại sự.

"Mạnh sư huynh, nếu như chuyện này là thực sự, kia tông môn lại sẽ toàn tông dời rồi đi?" Lâm Phàm hỏi.

"Không biết." Mạnh Dương tuyền không chút do dự hủy bỏ."Thánh Ma Tông truyền thừa đã lâu, cho dù là gặp gỡ Thiên Đại Tai Nạn, cũng muốn từ thủ

tông môn, Tông ở người đang, Tông mất người mất."

"Sur huynh, coi như đây là giả, cũng sẽ không có bất kỳ tổn thất, nhưng là sư đệ vừa mới lời muốn nói câu câu là thật, chỉ cần sư huynh giúp sư đệ gặp mặt Tông Chủ, sư đệ nhất định sẽ xuất ra đề cho Tông Chủ tin tưởng chứng có." Lâm Phàm giờ phút này càng là nghiêm túc nói.

Mạnh Dương tuyền trầm tư chốc lát, hai mắt nhập thần nhìn chăm chăm Lâm Phàm, muốn xem xuyên Lâm sư đệ ý tưởng chân thật.

Lâm Phàm không sợ hãi chút nào cùng mất đối mắt, Lâm Phàm không nghĩ tự mình ở này Huyền Hoàng giới bên trong duy nhất có điều dựa vào đại gia đình hủy ở địch thủ.

Mặc dù nói mình chỉ là một Ngoại Môn Đệ Tử, nhưng này lại có thể thế nào, tông môn gặp nạn, cho dù là một tên tạp dịch cũng nên có lòng hỗ trợ.

Nếu như đem không quan tâm, vậy hay là người sao?

"Sư huynh, người còn đang suy nghĩ gì đây, này nhìn một cái cũng biết không biết là từ đâu nghe tới tin đồn." Mộc Thần mưa một bên nũng nịu nói.

Mạnh Dương tuyền đối với chính mình cầu gì được đó, chưa bao giờ sẽ không nghe mình nói.

"Sư đệ, ta dẫn người đi." Mạnh Dương tuyền trầm tư một lát sau nói.

"Sư huynh, người thế nào cũng tin tưởng bọn họ lời nói a." Mộc Thần mưa dừng một chút lúc bắt đầu nói, nhưng là trong mắt kia cuống quýt về chột lóe lên.

"Sư muội, loại chuyện này ta tin tưởng Lâm sư đệ sẽ không lừa, nếu như thật có chuyện này ư, như vậy biết rõ không báo, như vậy đối với (đúng) Thánh Ma Tông mà nói, sẽ là một cái tai nạn." Mạnh Dương tuyền nói.

Lâm Phàm cùng nghe Minh Dương giờ phút này mừng rỡ, "Đa tạ sư huynh tin tưởng."

"Ta người nhất tông, vốn không nên hoài nghi, nhưng là chuyện trọng đại này, không thể không thận trọng cân nhắc, sư huynh đảo là hy vọng sư đệ lời muốn nói là giả, nếu quả thật là như vậy, như vậy đối với (đúng) Thánh Ma Tông mà nói đúng là một trảm tai nạn." Mạnh Dương tuyền trầm mồi cảm xúc ngón ngang nói.

"Sư đệ, cũng hy vọng như thế, nhưng đây cũng là sư đệ chính tai thật sự nghe." Lâm Phàm than thở nói.

"Đi thôi." Mạnh Dương tuyền nói.

Mộc Thần mưa nhìn Mạnh sư huynh tin tưởng bọn họ lời nói, cũng là khí đậm chân một cái, sau đó chạy ra ngoài, chẳng qua là xuất hiện ở đi một khắc kia, sắc mặt đột nhiên phát sinh biến hóa.

Loại chuyện này một cái chính là Ngoại Môn Đệ Tử làm sao có thể biết.

...

Thứ chín đỉnh.

Bát Phương đỉnh núi vây quanh điểm giữa, cao vút trong mây, chính là nhất tông chỉ chủ sở dĩ địa phương.

Ngon núi này giấu giếm trong mây trắng, cùng với lẫn nhau giao ánh, thứ chín đỉnh so với còn lại tám đỉnh còn hùng vĩ hơn bên trên rất nhiều, Bạch Hạc bay vọt, giống như Nhân Gian Tiên Cảnh, loáng thoáng một tòa khí thế hùng vĩ cung điện như ẩn như hiện, đẹp không thể tả, lại khiến người ta không thể đoán, uy nghiêm, thần thánh, hùng vĩ.

Thứ chín đỉnh Ngoại Môn Đệ Tử dưới đây không thể tới, coi như là Nội Môn Đệ Tử, cũng phải xem kỳ lý lịch, bất quá có Mạnh sư huynh dẫn đường, đoạn đường này tới cũng là dễ dàng rất nhiều.

Cho dù có người tiến lên ngăn trở, cũng là Mạnh sư huynh một câu nói cho đuổi.

Lâm Lâm Phàm thấy rõ tình cảnh trước mắt thời điểm, cũng là tâm thần rung động, quá hùng vĩ, đây chính là Thánh Ma Tông chỗ cốt lõi.

Nếu như vậy hùng vĩ địa phương, bị người cho hủy diệt, như vậy thật là quá đáng tiếc.

"Dương Tuyền, người mang hai gã Ngoại Môn Đệ Tử tới thứ chín đỉnh có chuyện gì?" Vừa lúc đó, một tên thân mặc áo xám người đàn ông trung niên dần dần đi tới nói năng thận trọng hỏi.

"Nhập thần Bát Giai."

Người này tu vi là nhập thần Bát Giai, so với Mạnh Dương tuyền cao hơn không ít.

Nhưng nhìn tuổi tác của nó cũng là trung niên, cùng Mạnh Dương tuyền lẫn nhau tương đối, hay lại là lão không ít, hiển nhiên bản về chất, người này so

với Mạnh Dương tuyền khả năng còn kém hơn rất nhiều, bất quá thời gian tu luyện so với Mạnh Dương tuyền phải sớm rất nhiều.

"Xanh Phong trưởng lão, đệ tử dẫn các sư đệ tới, là bởi vì sư đệ có liên quan ư tông môn an nguy đại sự bẩm báo Tông Chủ." Mạnh Dương tuyền ôm quyền nói.

"Tông Chủ đang bế quan trong lúc, có chuyện gì có thể theo ta báo cáo." Xanh Phong trưởng lão mí mắt khẽ nhúc nhích, hiển nhiên là không có đem đề ở trong lòng.

"Chuyện này phải tự mình hướng Tông Chủ báo cáo, xin xanh Phong trưởng lão châm chước một phen."

"Dương Tuyền ta xem ngươi là càng sống càng trở về, chẳng lẽ ở ngoại môn đợi si không được, vô quy củ không thành tiêu chuẩn, Tông Chủ đang bế quan thời khắc, ngươi chẳng lẽ là muốn Tông Chủ xuất quan hay sao?" Xanh Phong trưởng lão thần sắc không vui nói.

"Thanh phong trưởng lão, chuyện này sự quan trọng đại." Mạnh Dương tuyền nói.

"Hừ, trở về, Thiên chuyện lớn cũng không thể quấy nhiễu Tông Chủ bế quan." Xanh Phong trưởng lão có chút tức giận, này Dương Tuyền đã từng cũng là Nội Môn Đệ Tử, thế nào điểm này quy củ cũng không biết, Tông Chủ bế quan có thể là tùy tiện đi ra không?

Lúc này này thứ chín đỉnh đại điện đang ở trước mắt, lại bị cái này không biết lấy ở đâu trưởng lão cản được đường đi, nếu như không nghĩ một chút biện pháp lời nói, thật đúng là có thể gây khó dễ.

Mà Mạnh sư huynh lại cùng đối phương khách khí, đây nếu là bất cường hành đem Tông Chủ cho lấy ra, sợ rằng hoàn thành không.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Gió thổi báo giông tố sắp đến tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phon

"Ngoại Môn Đệ Tử Lâm Phàm, có chuyện quan trọng cầu kiến Tông Chủ." Lúc này Lâm Phàm nổi lên một hơi thở lớn tiếng khai thông đi ra.

"Im miệng, Tông Chủ bế quan bên trong, không cho phép quấy rầy." Thanh phong trưởng lão biến sắc, lạnh lùng nói.

Nhưng là giờ phút này Lâm Phàm nơi nào vẫn đề ý thái người trưởng lão này, lần này nếu là không thấy được Tông Chủ, như vậy chỉ sợ cũng thật không có hy vọng ở thấy.

Mạnh Dương tuyền cả kinh, hần không nghĩ tới Lâm sư đệ sẽ lớn tiếng ồn ào đứng lên, thứ chín đỉnh trước đại điện là cấm ồn ào, nhưng là bây giờ Thanh phong trưởng lão ngăn lại đường đi, không cho tiến vào, hiển nhiên cũng chỉ có cái biện pháp này.

"Đệ tử Mạnh Dương tuyền cầu kiến Tông Chủ, chuyện liên quan đến tông môn sống còn a... ." Mạnh Dương tuyền nổi lên chân nguyên, giống như sư tử Long gầm thét một dạng đưa tới từng đợt từng đợt chấn động.

Ta đi, sư huynh này một giọng đủ Mãnh a, Lâm Phàm màng nhĩ bị dao động tê dại, hiển nhiên đây là một môn vô cùng sự cao thâm âm thanh công.

"Dám ở trước đại điện ồn ào, đối đãi với ta bất lại các người đi chịu phạt." Thanh phong trưởng lão lúc này sắc mặt âm trầm đáng sợ, nhất thời năm ngón tay mở ra, hiện lên Thanh Quang hướng Mạnh Dương tuyền chộp tới.

Ngón này khí thế Hạo Nhiên, phảng phất Thiên Địa Vạn Vật đều ở tay.

"Thanh Thiên bàn tay."

Mạnh Dương tuyền sắc mặt đông lại một cái, chân nguyên giăng đầy toàn thân, nghênh hướng Thanh phong trưởng lão.

Lâm Phàm lúc này thấy Mạnh sư huynh cùng Thanh phong trưởng lão đánh rất là lửa nóng, cũng là gân giọng điên cuồng rống giận.

"Đệ tử Lâm Phàm cầu kiến Tông Chủ."

"Tông Chủ, đệ tử có chuyện quan trọng cầu kiến a."

... .

Lâm Phàm vận đủ khí lực điên cuồng hét lên, nhưng là thanh âm này cũng là có đi mà không có về, phảng phất đã chìm đáy biển, không có nửa điểm tin tức.

Lâm Phàm giờ phút này cũng là gấp, Mạnh sư huynh tu vi so với Thanh phong trưởng lão thấp hơn cấp hai, trong nơi này so đầu qua, nếu như vẫn không thể đem Tông Chủ gọi ra, sợ rằng hai người đều phải bị bắt.

Chẳng qua là khi Lâm Phàm nhìn về phía Mạnh sư huynh bên kia thời điểm, cũng là sợ không lời nào để nói, này Mạnh sư huynh phảng phất là đánh máu gà một dạng lại đem nhập thần Bát Giai Thanh phong trưởng lão cho áp chế gắt gao.

Này đặc biệt sao không khoa học.

Giờ phút này kinh ngạc là kinh ngạc, nhưng là Lâm Phàm nơi nào còn có thể suy nghĩ nhiều, cũng là gân giọng hàm hừ.

"Thanh Phong sư đệ, chuyện gì xảy ra." Vừa lúc đó, lại có một người từ đằng xa bay tới.

"Sư huynh, nhanh bắt lại hai cái này nghịch tử, lại đang trước đại diện ồn ào." Thanh phong trưởng lão sắc mặt tái xanh hô.

Hắn không nghĩ tới Mạnh Dương tuyên tu vi rõ ràng so với chính mình thấp hơn, lại có thể đem đánh bại, đây quả thực là không cách nào nhận được sự tình.

Lâm Phàm nhìn xa xa bay tới người, nhất thời hù dọa lạnh cả người mồ hôi, này tới lại là tiểu Thiên vị cảnh giới.

Này đại cảnh giới Thượng Sứ cách, nhưng là khác biệt trời vực, nếu như người này xuất thủ lời nói, Mạnh sư huynh tuyệt đối không có bất kỳ ngăn cản đường sống.

Không được, phải xuất ra công phu thật, đây nếu là còn không đem Tông Chủ gọi ra, chỉ sợ cũng xảy ra đại sự.

"Tông Chủ, người còn nhắm cái gì đóng, tông môn đều phải bị người cho tận diệt, người chẳng lẽ điếc hay sao?" Lâm Phàm giờ phút này cũng là không che đậy miệng hô.

Đang cùng Thanh phong trưởng lão giao thủ mơ Dương Tuyên, nghe một chút Lâm sư đệ hô đầu hàng, thiếu chút nữa đã hôn mê.

Lâm sư đệ làm sao có thể đối với (đúng) Tông Chủ bất kính như vậy.

Kia từ đằng xa bay tới người, nghe một chút ngoại môn đệ tử này dám nhục mạ Tông Chủ, trong nháy mắt xuất thủ, một chương vỡ đến, toàn bộ thiên địa đều tựa như vận vẹo một dạng một cỗ hút thở không thông cảm giác trực áp Lâm Phàm mà tới.

Lâm Phàm trong lòng hoảng hốt, chẳng lẽ lại phải ở treo một lần không được.

"Thập Bát Trường Lão, nhận lấy lưu tình a." Mạnh Dương tuyên thấy Thập Bát Trường Lão xuất thủ, cũng là vội vàng hô.

Nếu là Lâm sư đệ tao Thập Bát Trường Lão một chương, nơi nào còn có thể có việc mệnh cơ hội, nhưng là giờ phút này không rảnh tự lo, Mạnh Dương tuyên cũng là khó mà phân thân cứu, chỉ có thể hy vọng Thập Bát Trường Lão hạ thủ lưu tình, không muốn thương Lâm sư đệ tánh mạng.

"Hừ, nhục mạ Tông Chủ, tội đáng đáng chết." Chỉ thấy Thập Bát Trường Lão khăn che mặt sương lạnh, hiển nhiên là không có chuẩn bị nương tay.

Ngay tại Lâm Phàm chuẩn bị chờ chết thời điểm, đột nhiên không gian đông lại một cái, kia Hám Thiên một chương, phảng phất vỡ vào một tầng trên bông vải, không cách nào ở tiền một bước.

"Tất cả dừng tay đi." Vừa lúc đó, trong đại diện truyền tới thanh âm.

"Tông Chủ."

Lâm Phàm mừng rỡ trong lòng, cái này nhất định là Tông Chủ thanh âm, không nghĩ tới nguy cấp, lại là Tông Chủ cứu mạng nhỏ mình.

Lâm Phàm giờ phút này thở phào một cái, cũng còn khá, cũng còn khá, đây nếu là chết, cái này thì thật bi thảm.

"Tất cả vào đi."

... .

Mạnh Dương tuyền lúc này cũng là thờ phào một cái, thật may Tông Chủ kịp thời xuất thủ cứu giúp, nếu không hậu quả thật thiết tưởng không chịu nổi.

"Hừ." Thanh phong trưởng lão cùng Thập Bát Trường Lão cũng đều lạnh rên một tiếng, hướng về phía đại nghịch bất đạo đệ tử, nên một chương võ chết.

Lâm Phàm nhìn một chút hai tên trưởng lão, cũng không đem đề ở trong lòng, vừa mới còn muốn mạng nhỏ mình, thật may Tông Chủ xuất thủ cứu giúp, nếu không tiểu gia mệnh, còn có thể nhét vào trưởng lão này trong tay.

Sau đó Lâm Phàm đi theo ở sau lưng mọi người, tiến vào trong đại điện.

Trong đại điện, thẳng đứng tám cái cột vuông, còn lại không có vật gì, ở nơi này tám cái cột vuông trung gian, lại ngồi ngay thẳng một tên mặc áo vải người đàn ông trung niên.

Tuy nói quần áo đơn sơ, nhưng là chi liếc mắt, lại để cho Lâm Phàm cảm giác áp lực cực lớn.

Đại Thiên Vị cấp ba.

Lâm Phàm này liếc nhìn lại, thiếu chút nữa một cái lão huyết phun vẩy ra, đây là Lâm Phàm đến nay duy vừa gặp phải đại Thiên Vị tu vi người.

Mà cái người này vẫn là đại Thiên Vị cấp ba.

Lúc này Lâm Phàm trong lòng chẳng những không có một tia hoan hỉ, mà càng nhiều nhưng là lo âu.

Tông Chủ cũng đã là đại Thiên Vị cấp ba tu vi, nhưng Yến hoàng như cũ dám liên hiệp những tông môn khác tấn công Thánh Ma Tông, như vậy thì nói rõ, còn lại một ít tông môn, có không thua với Tông Chủ đứng đầu chiến lực.

"Bái kiến Tông Chủ."

... .

"ừ, người chính là bên ngoài nắng ta tai điếc Ngoại Môn Đệ Tử Lâm Phàm sao?" Lúc này ngồi ngay ngắn tại chỗ đó Tông Chủ, mặt vô biểu tình, bình thần hỏi.

Lâm Phàm nghe một chút nội tâm đó là nổ, đây là một cái thù dai Tông Chủ a.

"Đệ tử là Vô Tâm." Lâm Phàm ở Tông Chủ trước mặt nơi nào còn dám can rờ, nếu là chọc Tông Chủ tức giận, kia diệt chính mình, còn chưa phải là một cái tát sự tình.

Có thể co rút có thể duỗi, đó mới là đại trượng phu.

Tông Chủ ý vị thâm trường nhìn Lâm Phàm liếc mắt, không có tiếp tục hỏi, "Có cái gì chuyện trọng yếu, cho các người mạo hiểm nguy hiểm tới?"

Mạnh Dương tuyền liếc mắt nhìn Lâm Phàm, sau đó gật đầu một cái, để cho Lâm sư đệ tự mình tiến tới kể lể, dù sao hết thảy các thứ này chỉ có Lâm sư đệ tâm lý nắm chắc.

"Bẩm báo Tông Chủ, đệ tử ở Đại Yến Hoàng Triều nghe lén được Yến hoàng đã cùng những tông môn khác cấu kết được, chuẩn bị tấn công Thánh Ma Tông."

Lâm Phàm lời vừa nói ra, Thập Bát Trường Lão cùng Thanh phong trưởng lão hai người biến sắc, trăm miệng một lời, "Cái này không thể nào."

Tông Chủ ngẩng đầu trong mắt lóe lên một tia tinh quang.

"Người ngoại môn đệ tử này, miệng đầy mê sảng, Yến hoàng làm sao biết liên hiệp những tông môn khác tấn công Thánh Ma Tông, huống chi ta Tông cùng những tông môn khác cũng không có bất kỳ mâu thuẫn, này kể từ đâu." Thanh phong trưởng lão nói.

"Tông Chủ, trưởng lão, đệ tử nói câu câu là thật, này Yến hoàng tu vi trên mặt nổi chỉ có nhập thần cảnh giới, nhưng là đệ tử biết Yến hoàng đã tiểu Thiên vị Thất Giai, mà những tông môn khác tấn công Thánh Ma Tông, là bởi vì Tông Chủ được cái gì Thần Huyết." Lâm Phàm không có một tí ần núp, chuyện này nếu như không nói rõ ràng, rất khó để cho tông môn tin tưởng.

"Cái gì? Bọn họ đây như thế nào lại biết." Thập Bát Trường Lão hai người kinh ngạc vạn phần.

Lấy được Thần Huyết chuyện, đã rất bảo mật, nhưng không nghĩ tới lại cũng có người biết.

"Không đúng, không đúng, người nói láo, người nói Yến hoàng là tiểu Thiên vị Thất Giai cảnh giới, vậy là người làm sao có thể đủ bọn họ mặt mũi bên dưới nghe lén được." Thanh phong trưởng lão nghiêm nghị hỏi.

Giờ phút này Tông Chủ nhìn Lâm Phàm, cũng không nói gì, phảng phất cũng là muốn biết hết thảy các thứ này rốt cuộc là nguyên nhân gì.

"Đệ tử, ngẫu nhiên được một môn công pháp, đem luyện đến đại thành cảnh giới, có thể làm cho bản thân tiến vào ản thân trạng thái, vô thanh vô tức, sẽ không phát ra bất kỳ khí tức gì, đồng thời đệ tử đến Đại Yến Hoàng Triều sau khi, bởi vì không có chuyện làm, liền vào Thiên Phủ học viện làm một gã lão sư, sau đó Yến hoàng cùng Hoàng Hậu ngày qua Phủ học viện thị sát, đệ tử ản thân giấu ở tại bọn hắn bên trong nhà, nghe được giữa bọn họ đối thoại." Lâm Phàm nói, sau đó tại chỗ thí nghiệm một phen, tiến vào ản thân trạng thái.

"Này tại sao có thể có như vậy công pháp... ." Thập Bát Trường Lão đám người kinh ngạc vạn phần, cảm thấy không thể tưởng tượng được.

Ngay cả Tông Chủ cũng đáp lời có một tí ý tứ.

Làm đệ tử này ngay dưới mắt biến mất không thấy gì nữa sau, lại thật không dò được, quả thật là một môn thần kỳ công pháp.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Đại loạn nổi lên tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

"Sur huynh, người nói Tông Chủ tin tưởng ta lời nói sao?" Bị Tông Chủ một câu nói đuổi đi sau khi, Lâm Phàm có chút bất đắc dĩ nhìn Mạnh sư huynh.

Mạnh Dương tuyền lúc này tâm không bình tĩnh, đối với cái này gần sắp đến nguy cơ, hắn tràn đầy lo âu.

"Tin tưởng." Mạnh Dương tuyền gật đầu nói.

"Người tông chủ kia, tại sao không nói nói làm sao bây giờ, dù sao này liên hợp lại, mới có thể trải qua giai đoạn nguy hiểm a." Lâm Phàm nói.

Người tông chủ này cũng là quá sẽ không đoàn kết, này luôn suy nghĩ làm một mình làm gì, này đoàn kết sức mạnh lớn a.

"Sur đệ."

"Ừ." Lâm Phàm mê mang nhìn Mạnh sư huynh, không biết Mạnh sư huynh phải nói cái gì.

"Thật ra thì, Tông Chủ minh bạch, này bất kể như thế nào đoàn kết cũng không có một chút tác dụng nào, lần này đông đảo tông môn tấn công Thánh Ma Tông, tới cũng đều là nhập thần cảnh giới trở lên cao thủ, Ngoại Môn Đệ Tử, cho dù là trong nội môn Tiên Thiên Cảnh Giới đệ tử đều vô dụng, nhiều hơn nữa cũng là chịu chết, này đại chênh lệch cảnh giới, khác nhau trời vực, không phải là đoàn kết liền có dùng." Mạnh Dương tuyền lo lắng nói.

Thánh Ma Tông nói riêng về thân thể tông môn thực lực, tuyệt đối so với đại đa số tông môn đều cường hãn hơn.

Nhưng là đông đảo tông môn liên hợp lại lời nói, chỉ sợ cũng chẳng qua là sụp đổ.

"Sao lại thế." Lâm Phàm tuy nói ở thế giới này đợi rất nhiều, nhưng là lại không có chân chính tháo qua cái thế giới này.

Một cái nhập thần cảnh giới cao thủ, có thể càn quét mấy trăm, mấy ngàn Tiên Thiên Cao Thủ.

Đây là đại cảnh giới chất biến biến hóa, dùng người cân nhắc chất đồng căn bản là vô dụng.

Lâm Phàm Tiên Thiên Cảnh Giới lúc, đã từng mong muốn đã trạng thái hôn mê mặc dật hiến cho giết bạo nổ, lại không phá nổi đối phương nhục thân.

Đây chính là trong cảnh giới chênh lệch.

Nếu quả thật muốn đền bù lời nói, cũng chỉ có thể dùng Huyền Giai binh khí mới được.

"Một lát nữa Tông Chủ hẳn sẽ thông báo toàn tông trên dưới." Mạnh Dương tuyền nói.

"Sur huynh, như vậy sao được, thông báo toàn tông, đây nếu là có nội gian ở, đây chẳng phải là bị Yến hoàng bọn họ biết được sao?" Lâm Phàm nói.

Mạnh Dương tuyền lắc đầu một cái, "Cái này không quan có biết hay không đều vô dụng, bọn họ biết Tông Chủ là sẽ không rời đi Thánh Ma Tông."

"Sư huynh, lưu được núi xanh có ở đây không buồn không cùi đốt, tại sao Tông Chủ liền không dẫn dắt toàn tông né tránh một chút, có thể chờ sau này cường đại lên sau khi xuất hiện ở tới a." Lâm Phàm không hiểu hỏi.

Này không đánh lại liền tránh, đánh thì làm, làm sao có thể không biết vu vi a.

Lúc này Mạnh Dương tuyền vẻ mặt có chút ngưng trọng, "Sư đệ, truyền thừa đại tông vinh dự không thể vứt, nhớ, cái thế giới này chính là cá lớn nuốt cá bé, được, người đi tìm nghề sư đệ bọn họ thu thập một phen, cơm sáng ra Tông đi."

"Sư huynh, vậy còn người?" Lâm Phàm thấy Mạnh sư huynh kia lo âu sắc mặt, cũng là không khỏi lo lắng đứng lên.

"Ta vốn là Nội Môn Đệ Tử, hai tuổi bị tông môn thu dưỡng,

Tông ở người đang, Tông mất người mất, ta sẽ với tông môn cùng chết sống." Mạnh Dương tuyền tín niệm kiên định nói.

"Sư huynh ." Lâm Phàm nhìn Mạnh Dương tuyền rời đi bóng lưng, không biết nên nói cái gì.

Giờ khắc này Lâm Phàm cảm giác toàn bộ thiên đồ ép tự có nhiều chút trầm muộn, phảng phất không thể để cho người thở hỗn hển.

.

Quả thật như Mạnh sư huynh lời muốn nói như vậy, Tông Chủ hạ lệnh, nhập thần cảnh giới dưới đây đệ tử toàn bộ rời đi tông môn.

Khi biết tin tức này thời điểm, tất cả đệ tử cũng đều kinh ngạc vạn phần, cảm giác tông môn là muốn vứt bỏ bọn họ hay sao?

Nhưng là khi biết được Thánh Ma Tông gần bị đông đảo tông môn tấn công thời điểm, tất cả mọi người yên lặng.

Một ít nhập thần cảnh giới dưới đây đệ tử, yên lặng không nói lời nào, trở lại trụ sở đi thu thập quần áo, mà có thì là không chịu rời đi, thế tất yếu với tông môn cùng chết sống.

"Nghề sư huynh, Doãn sư huynh, các người nói thế nào." Lâm Phàm hỏi.

Doãn mạch Thần lắc đầu một cái, "Rời đi lại có thể đi đâu, Thánh Ma Tông ta đã sớm trở thành nhà, ta sẽ ở lại Thánh Ma Tông, chiến đấu tận một giọt máu cuối cùng."

"Mạnh sư huynh không rời đi, ta cũng sẽ không rời đi, ta vào tông môn, vẫn luôn là Mạnh sư huynh mang theo ta, ta muốn đi cùng ở Mạnh sư huynh bên người, thủ hộ đến cuối cùng." Nghê Minh Dương nói.

"Lâm sư đệ, người đi đi, người có khả năng đem tin tức mang tới tông môn, đã là thiên đại công lao, không cần phải đem mệnh bỏ ở nơi này." Nghê Minh Dương nói.

Lâm Phàm do dự một chút, chính mình đi hoặc là ở lại chỗ này, sinh mệnh mỗi người chỉ có một cái, sợ chết sao? Lâm Phàm Tự Nhiên sợ chết.

Nhưng là có lúc, đó cũng là muốn phút sự tình a.

"Sư huynh, các người không đi, ta đây cũng không đi." Lâm Phàm rất chắc chắn nói.

"Sư đệ, người đi đi, hai chúng ta bởi vì nơi này có nhớ mong đồ vật, mới không muốn rời đi, mà người vào tông môn thời gian không lâu, coi như người đi, các sư huynh cũng sẽ không nói người, bởi vì chúng ta hy vọng người có thể còn sống." Nghê Minh Dương nói.

Lần này nếu như các tông môn thật tấn công Thánh Ma Tông, như vậy ở lại chỗ này người, sợ rằng Thập Từ Vô Sinh.

Cả kia duy nhất một tia hi vọng cũng không có.

"Không nói, Người chết chìm hướng lên trời, không chết vạn vạn năm, con người có ai là không chết, cũng bắt quá là cơm sáng hoặc đến trễ giờ mà thôi, huống chi cũng không cần phải như vậy bị ai, hoặc Hứa Tông chủ có thể ngăn con sống dữ cũng khó nói a." Lâm Phàm nói.

Lâm Phàm là một có tình có nghĩa người, hẳn hiểu được Tông Chủ hạ lệnh nhập thần cảnh giới dưới đây đệ tử rời đi, cũng là cho những đệ tử này một cái hạ bậc thang, dù sao tông môn gặp nạn thời điểm, những đệ tử này tuy nhiên cũng phải chạy trốn, danh tiếng đó không tốt lắm, cho nên Tông Chủ hạ lệnh, cũng là để cho những đệ tử này cảm giác chuyện đương nhiên, quang minh chính đại rời đi.

"Sư đệ ." Nghê minh Dương sư huynh hai người nhìn Lâm Phàm, vỗ vỗ Lâm Phàm bả vai, thiên ngôn vạn ngữ bao hàm ở trong đó.

.

Thanh Tâm Các.

"Mộc sư muội, người đi theo các sư huynh đệ đồng thời rời đi thôi." Mạnh Dương Tuyền Nhãn thần nhu hòa mang theo Bất Xá nhìn Mộc Thần mưa.

Bây giờ tông môn sắp đổi mặt mạo kiếp, hẳn không thể đem sư muội giữ ở bên người, bởi vì hẳn từ xưa không rảnh, chỉ có thể để cho sư muội rời đi tông môn, cất giữ tánh mạng.

"Sư huynh, người sẽ không thật tin tưởng hấn lời nói đi, những thứ này đều là buồn lo vô có, sư huynh, sư muội cùng người đi ra xem một chút núi sông phong cảnh, có lẽ sẽ có không giống nhau ý tưởng." Mộc Thần mưa nói, đồng thời trong lòng thầm hận Lâm Phàm.

"Sư muội, không nên hồ nháo, người ra tông môn đi, nếu như ta còn sống, ta sẽ đi tìm người." Mạnh Dương tuyền cùng Mộc Thần mưa quen biết ở rất lâu trước.

Kia lần đầu tiên vô tình giữa ở ngoại môn bên trong thấy Mộc Thần mưa, liền bắt đầu lưu ý bên trên người sư muội này, sau đó Mạnh Dương tuyền từ trong môn thối lui ra, đi tới Ngoại Môn, vốn tưởng rằng muốn ở ngoại môn bên trong tìm sư muội tốt một đoạn thời gian, lại không nghĩ rằng, ở một ngày nào đó, sư muội xuất hiện sau lưng tự mình, tuần hỏi mình một cái vấn đề.

Đó chính là vừa mới bắt đầu, mà cho tới bây giờ, sợ rằng hôm nay cũng chính là điểm cuối.

"Sư huynh, người không đi ta cũng không đi." Mộc Thần mưa lắc đầu nói.

"Cút." Lúc này Mạnh Dương tuyền biến sắc, tức giận thêm dữ tợn mắng.

Mộc Thần mưa瑟瑟, bị Mạnh Dương tuyền biến chuyển dọa sợ.

"Sư huynh, người người nói cái gì." Mộc Thần mưa không dám tin nhìn Mạnh Dương tuyền.

"Ta nói cút."

.

Không biết mọi người là thế nào nhìn, có cho là Ân Thân Thuật không nên nói cho Tông Chủ, bằng vào ta ý tưởng đến xem, « Ân Thân Thuật » là « Ân tức thuật » lên cấp bản, trừ Chân heo ai có thể luyện thành, mà khi lúc tình huống nhưng đạo còn có thể nói cho người khác biết, ta có hệ thống, ta còn có bản chuyên Thân Khí về phần phía sau tình tiết, ta cho là đây là tất diệt nội dung cốt truyện a.

Hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Không có đi đường, chỉ có chết chiến đấu tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác

Thiên thăm, tông môn loạn.

Lâm Phàm đứng ở tông môn xuống núi đầu đường, nhìn kia từng cái bỏ đi Thánh Ma Tông quần áo đệ tử đồ trang sức, thay bình thường quần áo các sư huynh đệ, cũng có nhiều chút sâu bì.

Rời đi người hay là đại đa số a, nguyện ý lưu lại nhưng là không có bao nhiêu.

Quả nhiên tánh mạng hay lại là trọng yếu nhất.

"Hàn sư huynh."

"Phương sư đệ."

Lúc này, Lâm Phàm thấy đã từng bị chính mình cả rất thảm phương hàn cùng Hàn Lục.

Phương hàn cùng Hàn Lục thấy kia đứng ở một bên người, khẽ cau mày.

"Lâm sư đệ, không chuẩn bị xuống núi sao?" Hàn Lục trong lòng cười lạnh một tiếng.

"Không hạ sơn, Hàn sư huynh, Phương sư đệ, lúc trước nhiều có đắc tội, sư đệ lần nữa hướng các người bồi cái không vâng." Lâm Phàm chấp tay một cái nói.

"Không việc gì, cũng là chuyện nhỏ, sư huynh không để ý như vậy mắt." Hàn Lục giờ phút này càng là liên tục cười lạnh, không biết tên hỗn đản này lại muốn làm gì.

"Ta người giữa, người có đắc tội ta?" Lúc này phương hàn hỏi.

Lâm Phàm sững sờ, sau đó cười khoát khoát tay, "Không có, là sư huynh nhớ lầm."

Lúc này, Lâm Phàm tự nhiên muốn giữ một cái mỹ hảo hình tượng, này Phương sư đệ nhà, có thể chính là mình hủy đi, bây giờ Phương sư đệ còn không biết, vậy mình cũng không cần phải thừa nhận.

"Lâm sư đệ, ngày sau có cơ hội gặp lại sau." Lúc này Hàn Lục đeo túi xách phục cũng không ngừng chạy, chấp tay nói.

Ở bước ra tông môn một khắc kia, khóe mắt phết liếc mắt Lâm Phàm, khóe miệng lộ Sờ một nụ cười lạnh lùng.

Xem ra cái thù này chính mình lại báo cáo không, bất quá cũng tốt liền mượn dùng những tông môn khác tay tốt.

Đối với tông môn lần này thật sự gặp gỡ vấn đề, Hàn Lục có lẽ chưa từng nghĩ với tông môn đồng sinh cộng tử, tự có nghịch thiên bảo bối, sau này trở thành cường giả tuyệt thế, đó là trên thớt sự tình, không cần phải bỏ qua tánh mạng mình.

Nếu như sau này tu luyện thành công, cùng lắm giúp kỳ báo thù cũng là một loại hồi báo.

Mà phương hàn càng phải như vậy, hẳn tới Thánh Ma Tông chính là tìm kiếm che chở, tìm một cái đậu nơi.

Bây giờ này tông môn sắp khó giữ được, vậy cũng không cần phải ở đợi tiếp.

Chính mình sau này nhưng là vạn cổ Ma Đế, Uy hách Vũ Nội, làm cho này tông môn bán mạng thật sự là quá không đáng giá, hưởng chi này tông môn cũng không tư cách nhường chính mình Đệ nhất tương lai Ma Đế bán mạng.

Nhìn hai người rời đi sau khi, Lâm Phàm thở dài một tiếng, phảng phất tông môn mất đi đã từng phồn vinh.

"Ồ... "

Lúc này, Lâm Phàm lại thấy một người quen, hơn nữa còn là đặc biệt người quen biết.

"Vương sư huynh..." Lâm Phàm nhiệt tình hô.

Vương Thiên gió nhìn đã từng bị chính mình khi dễ các sư đệ từng cái rời đi, cũng là thương cảm vạn phần a, có thể vừa lúc đó, nghe có người kêu gọi mình,

Nhất thời quay đầu nhìn lại.

"Người..." Giờ khắc này Vương Thiên gió cả kinh thất sắc, lộ vẻ không dám tin, người này, coi như hóa thành tro, Vương Thiên gió cũng biết.

Người này trộm chính mình đào, bất quá không phải là đã chết sao? Tại sao lại xuất hiện?

Vương Thiên gió còn không biết Lâm Phàm trở lại tông môn, giờ phút này thấy Lâm Phàm xuất hiện ở trước mặt mình, dĩ nhiên là cả kinh thất sắc, đây chẳng lẽ là thấy quỷ sao.

"Vương sư huynh, người không đi a." Lâm Phàm ngược lại có chút kinh ngạc, này Vương Thiên gió ở bên trong tông môn chuyên khi dễ yếu tiểu sư đệ, theo lý lúc này, lập tức chạy trốn a, sao có thể nghĩ đến lại không đi.

"Ta có đi hay không, mắc mớ gì tới người, không việc gì, đừng làm ồn ta." Vương Thiên gió lấy hết dũng khí nói, hẳn thật đúng là sợ người này lại lần nữa trộm chính mình một lần.

Một lần kia Vương Thiên gió ký ức hãy còn mới mẽ, đau cũng để cho người được không.

Lâm Phàm nghe cười cười, này Vương sư huynh thật đúng là thô tục không chịu nổi a, bất quá lần này có lẽ là cuối cùng trao đổi, Lâm Phàm để cho một trong số đó ngựa.

Mà lúc này đây, Lâm Phàm cảm nhận được có một cổ ánh mắt thời thời khắc khắc nhìn mình, nhìn mình cũng có chút tim đập rộn lên.

Lâm Lâm Phàm nhìn lại thời điểm, lại nhìn thấy một cái nhớ không biết là ai sư muội hướng chính mình cười.

Lâm Phàm cũng là cười cười, trong lòng cũng là kỳ quái, người sư muội này là ai a, làm sao lại không nhớ nổi đây?

"A... Có hưng thú a... ."

Vừa lúc đó, dưới núi truyền tới từng miếng tiếng kêu thảm thiết.

Lâm Phàm nhất thời tâm thần đông lại một cái, hưng thú? Thánh Ma Tông dưới núi làm sao có thể còn có hưng thú?

Lúc này, vốn là còn hướng dưới núi đi đệ tử cũng đều với gặp quỷ tựa như hướng bên trong tông môn chạy.

Giờ phút này thần sắc kinh hoàng các sư đệ từ dưới núi chạy tới, có thần sắc kinh hoàng, có người nhuộm máu tươi.

"Dưới núi trong rừng rậm, tụ tập số lớn hưng thú a, chúng ta một chút bỏ tới gặp phải những thú dữ kia công kích, rất nhiều... Rất nhiều." Một tên đệ tử thần sắc hốt hoảng, trong mắt tiết lộ ra vẻ hoảng sợ, phảng phất dưới núi một màn giống như địa ngục nhân gian.

Lâm Phàm biến sắc, khẽ thở dài một tiếng, xem ra bây giờ muốn đi cũng đi không.

Này Yến hoàng các loại (chờ) tông môn sợ rằng đã bắt đầu hành động, đây là muốn đuổi tận giết tuyệt a.

Đem hưng thú núp ở dưới núi trong rừng rậm, chỉ phải xuống núi đệ tử, liền sẽ phải gánh chịu hưng thú công kích.

Lấy Ngoại Môn Đệ Tử thực lực, có ai sẽ là những thú dữ này đối thủ, cho dù là nhỏ yếu nhất hưng thú, cũng là Tiên Thiên Cảnh Giới.

Ngoại Môn Đệ Tử dĩ nhiên là không chống đỡ được.

"Làm sao bây giờ, nơi đó đã bị hưng thú chặn lại, muốn đi căn bản cũng đi à không."

"Ta vừa mới thấy một tên Tiên Thiên Cảnh Giới sư huynh, bị kia hưng thú cho hưng hăng nuốt."

"Kinh khủng, thật sự là quá kinh khủng, chúng ta cũng phải chết ở chỗ này."

"Ta không muốn chết a, ta là trong nhà duy nhất đàn ông, ta lên núi là vì học nghệ."

...

Giờ khắc này hoàn toàn loạn, những thứ này bị bức về đầu các đệ tử, từng cái hai tay thùy thủ, cặp mắt vô thần ngồi dưới đất, phảng phất đối với (đúng) tương lai mất đi lòng tin.

Phương hàn cùng Hàn Lục trở lại, giờ phút này hai người hay là lòng vẫn còn sợ hãi, những thú dữ này thật sự là quá hung mãnh, căn bản không phải bọn họ có thể đối kháng.

Nếu không phải tay chân nhanh chóng một chút, chỉ sợ cũng muốn trở thành những thú dữ này thức ăn.

Chẳng qua là đối với (đúng) hai người mà nói, nên làm gì bây giờ, làm sao có thể chết ở cái địa phương này, chính mình sau này đường còn dài rất a.

"Không nên hốt hoảng... ." Lúc này, một tên trưởng lão xuất hiện.

Đối với Thánh Ma tông như nay thật sự gặp gỡ đại nạn, hẳn cũng không có năng lực làm, dưới núi có hưng thú, như vậy là tuyệt đối không ra được.

Giờ phút này người trưởng lão này xuất hiện, cũng vô nhiều tác dụng lớn nơi, bởi vì những đệ tử này giờ phút này đang đứng ở kinh hoàng thất thố bên trong, nơi nào có thể nghe những lời này.

Lâm Phàm nhìn bây giờ giống như tán sa những đệ tử này, cũng là bất đắc dĩ lắc đầu một cái.

Lần này sợ rằng khó khăn.

Lâm Phàm ngẩng đầu lên, nhìn về phía phương xa kia đã có nhiều chút biến sắc Vân Thái.

Có lẽ Yến hoàng cùng các tông môn đã tại Thánh Ma Tông bên ngoài tụ tập.

Chỉ cần đến thời cơ thích hợp, như vậy một trận đại chiến, đem không thể tránh được.

Lâm Phàm kéo xuống tự thân số liệu một cột, nhìn kỹ.

Một đường tu luyện tới, « Long Hoàng Bá Thế » đã tu luyện tới tầng 2, đồng thời « Vô Tướng Thiên Ma » cũng đã đến tầng 2, chân nguyên tăng trưởng

5000.

Sức đánh một trận là có, nhưng là sợ rằng không đủ phân lượng a.

Chết không đáng sợ, nhưng phải chết có cốt khí.

"Hô... ."

Một trận thấu xương gió đánh tới, Lâm Phàm nhìn về phương xa, kia một chút xúu nhiễm quang, như thể chói mắt.

"Muốn tới sao?"

Lâm Phàm cảm nắm quyền đầu, tướng này là lần đầu tiên trong đời ác chiến.

thật ra thì ta đều chưa từng nghĩ, tông môn có thể tại nhiều như vậy tông môn vậy đánh xuống có thể còn sống sót, trừ phi là đánh máu gà, kia vấn đề đến, máu gà là cái gì?

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 82: Tham sống sợ chết các đệ tử tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Thánh Ma Tông dưới chân núi, trong lạc nhật rừng rậm.

Yến hoàng đứng ở trong đám người, hai tròng mắt nhìn kia cửu tòa đã từng xa không thể chạm, không dám hy vọng xa vời Thánh Ma Tông, giờ phút này nhưng là gần ngay trước mắt, loại cảm giác này, để cho Yến hoàng hưng phấn dị thường.

Tiền bối bên trong, cũng muốn đem Đại Yến Hoàng Triều từ chi nhánh bên trong tránh thoát được, lại không có một thành công.

Mà bây giờ hần Yến hoàng sắp thành công dẫn Đại Yến Hoàng Triều từ đã từng kia xấu hổ chi nhánh bên trong đi ra, đó là vận thế công a.

Làm nhìn về phía chung quanh những thứ kia chỉ cao khí ngang tông môn hạng người lúc, Yến hoàng trong mắt lóe lên hết sạch.

"Không nghĩ tới Thánh Ma Tông lại biết chúng ta mật mưu, hiển nhiên trong chúng ta có người đem tiết lộ đi ra." Lúc này một tên toàn thân bao phủ ở Hắc Bào bên trong, không thấy rõ mặt mũi cùng tuổi tác thanh âm nam tử trầm thấp thêm khàn khàn nói.

"Hắc Bào lão tổ, này có biết hay không lại có thể thế nào, bây giờ chúng ta Cửu Đại Tông Môn tập hợp Thánh Ma Tông dưới chân núi, kia Thánh Ma Tông chẳng lẽ còn có thể có đánh với chúng ta một trận lực hay sao?" Đứng ở Hắc Bào lão tổ cách đó không xa một tên Lão Ấu.

Bà lão này câu thân thể, trong tay cầm một cây không biết tài liệu gì chế tạo mà thành phượng đầu ba tong, kia có chút nheo lại trong mắt, thỉnh thoảng lóe lên một tia lam người ta kinh ngạc ánh sáng.

Yến hoàng mặc dù là Đại Yến Hoàng Triều Đế Hoàng, nhưng là ở những tông môn này Tông Chủ trước mặt, vẫn như cũ nhỏ bé rất.

Cửu Đại Tông Môn Chính Tà hai phái đều có, đã từng gặp mặt nhất định chém giết, nhưng bây giờ cũng là đạt thành hiệp nghị, chung nhau đem Thánh Ma Tông công hạ, về phần sau này như thế nào, vậy dĩ nhiên cũng là các loại (chờ) chuyện này sau khi kết thúc lại nói.

Ở tại bọn hần biết được, Thánh Ma lão tổ từ một nơi di tích thượng cổ chỉ ở bên trong lấy được thượng cổ Thần Huyết thời điểm, cũng đã có ý tưởng.

Thần Huyết, trong thiên địa Kỳ Vật, chính là cường giả thời thượng cổ chỗ tinh hoa.

Đại Thiên Vị cảnh giới không phải là Vĩnh Hằng, không phải là cuối, bọn họ cũng nghĩ ra được Thần Huyết, từ trong thấy thời Thượng Cổ phồn vinh cảnh tượng, nhìn thấu vạn cổ không thể minh bạch hết thấy.

Mà đơn luân các tông thực lực, căn bản là không có cách cùng Thánh Ma Tông đối kháng, Thánh Ma lão tổ ở trước đây thật lâu, uy danh có một không hai thiên hạ, không người dám thả so sánh.

Bây giờ là kia Thần Huyết, các tông đoàn kết nhất trí, về phần lấy được Thần Huyết sau khi, như thế nào chia nhỏ, đó cũng là sau này sự tình.

"Đạp bằng Thánh Ma Tông... ." Các tông môn Tông Chủ mắt lạnh nhìn xa phía trước, sau đó ông tay áo vung lên, mang đến nhập thần cảnh giới đệ tử, toàn bộ bay bổng lên xông về cách đó không xa Thánh Ma Tông.

Thánh Ma Tông.

Chuẩn bị rồi đi mà lại không thể rời đi Ngoại Môn Đệ Tử môn, nhìn phía xa đen nhánh kia mây đen không ngừng đến gần, cũng đều từ bỏ chống lại.

Lần này bọn họ là không có nghĩ qua có thể sống, bọn họ đều đưa ở trong trận chiến đấu này chết đi.

Lâm Phàm cảm thụ từng cổ một khí thế ngút trời từ xa phương đánh tới, cũng là sắc mặt ngưng trọng.

Lần này chỉ sợ là thật nguy cơ.

Rất nhanh, Lâm Phàm ngừng đầu liền thấy son đen một bọn người ảnh trôi lơ lửng ở trên bầu trời.

"Thánh Ma lão tổ, nếu như không nghĩ diệt tông lời nói, liền giao ra Thần Huyết đi." Lúc này Hắc Bào lão tổ đứng ra, đối với cái này Thánh Ma lão tổ, hẳn còn thật không dám với đối phương đan đã độc đấu, dù sao thực lực không bằng đối phương.

Nhưng là bây giờ lại không giống nhau, Cửu Đại Tông Môn đều xuất hiện, còn có thể có người là đối thủ không được, Thánh Ma lão tổ mặc dù cường hân, nhưng là này thì có ích lợi gì.

Những Ngoại Môn Đệ Tử đó đối diện với mấy cái này chỉ dựa vào khí thế là có thể đè chết bọn họ địch nhân lúc, từng cái cũng không có sức phản kháng.

Lâm Phàm đứng ở trong đám người, nhìn một màn trước mắt, trong lòng cũng là khản trương vạn phần.

Đại Thiên Vị cấp một.

Đại Thiên Vị cấp hai.

Đại Thiên Vị cấp ba.

...

Những thứ này Cửu Đại Tông Môn Tông Chủ, mặc dù đơn luân tu vi, so với Thánh Ma Tông Tông Chủ nhỏ yếu hơn rất nhiều, nhưng là người này nhiều sức mạnh lớn, hơn nữa tất cả đều là Lão Quái Vật, tự thân nội tình Tự Nhiên rất mạnh.

Nếu là giao thủ, chỉ sợ cũng có thể sống sờ sờ đem Tông Chủ cho dây dưa đến chết.

Ở thứ chín đỉnh bên trong, từng đạo bóng người lẳng không bay tới.

Tông Chủ dẫn Thánh Ma Tông sở có trưởng lão đi tới Lâm Phàm đám người trước mặt, cùng Cửu Đại Tông Môn Tông Chủ nhìn thẳng.

"Hắc Bào lão tổ, Bích Hải Lão Âu, càn khôn Tông Chủ... ." Thánh Ma lão tổ mắt lạnh ngăm lên trước mắt Cửu Đại Tông Môn Tông Chủ, sau đó đưa mắt dừng lại ở Yến hoàng trên người.

"Người lại thực xui xẻo phản bội Thánh Ma Tông." Thánh Ma lão tổ nhìn Yến hoàng nói.

"Thánh Ma lão tổ, ta Đại Yến Hoàng Triều phụ thuộc vào Thánh Ma Tông ngàn năm, đây đối với bất kỳ một cái nào Hoàng Triều cũng là không cách nào nhận được sự tình, cho nên đó cũng không phải phản bội, mà là thay đổi." Yến hoàng nói.

"Giao ra Thần Huyết, nếu không đạp bằng Thánh Ma Tông." Cửu Đại Tông Môn Tông Chủ nói.

Lần này bọn họ tình thế bất buộc, Thánh Ma Tông tuy mạnh, nhưng là bây giờ cũng đã không đáng chú ý.

"Ta Thánh Ma Tông, truyền thừa vạn năm dài, chưa bao giờ sẽ hướng bất kỳ thế lực nào cúi đầu, dù là hôm nay diệt tông, các người cũng phải bỏ ra thể thâm giá, Thánh Ma Tông đệ tử nghe lệnh, thế lính gác tông môn." Thánh Ma lão tổ lạnh giọng nói.

"Thề lính gác tông môn."

"Thề lính gác tông môn."

... .

Các nội môn đệ tử chiến ý dâng cao, dù là hôm nay là hẳn phải chết kết cục, bọn họ cũng phải cùng tông môn đến cuối cùng.

"Ta không muốn chết, yêu cầu cầu các người thả ta." Mà ngay tại lúc này, một tên Ngoại Môn Đệ Tử, ngay cả trèo mang cút khóc kể đến.

Hắn thật không muốn chết, lần này Cửu Đại Tông Môn tấn công Thánh Ma Tông, căn bản là Thập Tử Vô Sinh a.

"Lý sư đệ, người làm gì vậy? Người chính là Thánh Ma chung quy đệ tử sao?" Lúc này một ít đệ tử thấy trước mắt một màn, cũng là khí sắc mặt tái xanh.

Bọn họ không nghĩ tới lại có Ngoại Môn Đệ Tử, lại chủ động cầu xin tha thứ, đây quả thực là mất hết Thánh Ma Tông mặt mũi.

Lâm Phàm đứng ở trong đám người, nhìn trước mắt hết thấy, cũng là thở dài một tiếng, loại tình huống này căn bản là không cách nào ngăn cản.

Ai cũng không muốn chết, nhưng là bây giờ đây không phải là có muốn hay không chết vấn đề, mà là người vấn đề. ,

Một mực trốn tránh, tham sống sợ chết, như thế nào không phụ lòng chính mình Võ đạo tâm.

Hèn yếu, vô năng, sợ chết.

Lâm Phàm chưa bao giờ sẽ xem thường bất luận kẻ nào, bởi vì bất luận kẻ nào đều có đáng giá người khác tôn trọng địa phương, nhưng là thứ người như vậy, Lâm Phàm từ nội tâm bên trong khinh bỉ.

"Kiệt kiệt... ." Thấy như vậy một màn Cửu Đại Tông Môn cũng đều cười lên.

"Thánh Ma lão tổ, những thứ này chính là các người đệ tử a, cũng tốt, không bằng liền để cho ta tới nhìn một chút, người Thánh Ma lão tổ rốt cuộc đem Thánh Ma tông giáo thành hình đáng gì." Bích Hải Lão Âu mặt mũi hiền hòa, nhưng là trong thanh âm lại bao hàm không nói ra được khinh thường.

"Thánh Ma Tông các đệ tử, nếu như ai không muốn chết lời nói, ngay bây giờ cho ta bỏ qua đến, ta Bích Hải Lão Âu có thể làm chủ, nơi này Cửu Đại Tông Môn có thể mang các người thu làm đệ tử, nếu không thì phụng bồi các người Thánh Ma lão tổ cùng tử vong đi."

"Ta chỉ cho các người mười tức thời gian."

"Như vậy có thể bắt đầu."

... .

Bích Hải Lão Âu buổi nói chuyện, để cho rất nhiều Thánh Ma Tông đệ tử, dâng lên hy vọng.

"Bích Hải Lão Âu, người chớ có đầu độc ta Thánh Ma Tông đệ tử." Một tên trưởng lão căm giận nói.

"Còn có bây tức."

... .

Giờ khắc này Thánh Ma đệ tử trong tông môn, cũng đều không đứng yên, có xì xào bàn tán, có lẫn nhau mắt đối mắt.

Vào giờ khắc này trong bọn họ tâm bắt đầu giao động.

Bọn họ biết ở Cửu Đại Tông Môn vây công bên dưới, là không có khả năng có hi vọng, nhưng là bây giờ Bích Hải Lão Âu cho bọn hắn một chút hy vọng, đây cũng là cuối cùng còn sống hy vọng.

Lâm Phàm nhìn những thứ kia xì xào bàn tán đệ tử, tâm lý minh bạch, Thánh Ma Tông sợ rằng thật xong đời, đã không có bất kỳ hy vọng nào.

người bây giờ đang ở Thượng Hải, với mấy cái tác giả cùng biên tập ăn com nói chuyện phiếm, đôi mới không ổn định, ngày mai sẽ trở về.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: Thê thảm chiến tranh tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

"Ta trèo... Ta không muốn chết." Lúc này, nội tâm không chịu nổi giày vò cảm giác một tên Ngoại Môn Đệ Tử giống như con chó một loại bỏ qua.

Tên đệ tử này, mặt đầy xin xỏ vẻ, nơi nào còn có Thánh Ma Tông đệ tử phong thái chỗ.

Sau đó càng nhiều Ngoại Môn Đệ Tử, nhưng bộ, bọn họ không muốn vì Thánh Ma Tông liều mạng, bọn họ chỉ là muốn ở Thánh Ma Tông tu luyện võ đạo mà thôi, bây giờ này bị người khác diệt đến cửa đến, bọn họ nơi nào nguyện ý bán mạng a.

Có chỉ muốn ôm lấy này một cái mạng mà thôi.

Trong môn trường lão cùng một ít đệ tử, nhìn những ngoại môn đệ tử này nhập cảnh lại với chó một loại cầu xin đối phương, sắc mặt đều rất cảm giận, cũng rất thương tâm.

Đây chính là Thánh Ma Tông đệ tử a... .

Lâm Phạm nhìn hết thấy các thứ này không nói gì, những người này không xứng thân là tông môn đệ tử.

Coi như bị này Cửu Đại Tông Môn thu nhận, vậy sau này cũng sẽ bị người trở thành chó một loại đối đãi.

"Yến hoàng, ta là hộ con trai của Quốc Quân, ta không muốn chết, ta đầu hàng, ta tới Thánh Ma Tông là vì học tập cao hơn võ học, lòng ta là đang ở Hoàng trong triều a."

... .

Tông môn mấy chục ngàn người, người sợ chết không phải số ít, bây giờ ở nơi này Bích Hải Lão Âu cảm dỗ xuống, không ít trong đệ tử ngoại môn động tâm rung, đây là bọn hắn duy nhất sống tiếp hy vọng.

Mặc dù Thánh Ma Tông đối với bọn họ không tệ, nhưng là cùng tánh mạng lẫn nhau tương đối, này bồi dưỡng ân tính là gì.

Cửu Đại Tông Môn người nhìn Thánh Ma tông như nay cảnh tượng, cũng là cười như điên không ngừng, mà những thứ kia là còn sống không tiếc phản bội Thánh Ma Tông những đệ tử kia, ở trong mắt bọn họ giống như hạ tiện chó.

"Hai hơi." Bích Hải Lão Âu thanh âm âm trầm, kia có chút rũ xuống dưới mí mắt, có chút lóe lên ánh sáng.

Giờ phút này Thánh Ma Tông trong đệ tử ngoại môn tâm đã bị giao động, mà coi như là Nội Môn Đệ Tử, có cũng là do dự bất quyết.

Chết hoặc là sinh.

"Tông Chủ, ta không muốn chết." Giờ khắc này ở trong đệ tử nội môn, coi như có chút danh tiếng một tên đệ tử, đột nhiên từ trong đám người bay ra, sau đó trèo nhanh như chó, hướng Bích Hải Lão Âu kia leo đi.

"Ngô sư đệ, ngươi thân là Nội Môn Đệ Tử, lại phản bội tông môn, ngươi nhưng còn có lương tâm, ngươi có thể không phụ lòng tông môn." Giờ phút này một tên nhập thân cấp một Nội Môn Đệ Tử, lại là còn sống, mà buông tha tự thân tôn nghiêm cùng tông môn, hướng địch nhân chó vẫy đuôi mừng chủ, cái này làm cho rất nhiều người cũng cảm giận không thôi.

Thánh Ma lão tổ nhìn trước mắt hết thấy, không có lên tiếng, cũng không có ngăn cản, phảng phất là đang nhìn xem rốt cục cuối cùng sẽ có bao nhiêu phản bội tông môn.

"Ngô sư huynh, ngươi cái này không bằng heo chó đồ vật, uống vua ta Thiên Phong đã từng tôn trọng ngươi." Ở bên trong tông môn thích khi dễ yếu tiểu sư đệ Vương Thiên gió, cảm giận chỉ kia phản bội tông môn Ngô sư huynh.

Giờ phút này trong đám người, phương hàn cùng Hàn Lục hai người thần sắc thay nhau, trong lòng bọn họ không muốn chết.

Bọn họ nhân sinh vừa mới bắt đầu, nhất là phương hàn càng thì không muốn chết, chính mình nắm giữ Ma Đế truyền thừa, đang không có xông ra thuận theo thiên địa lúc, làm sao có thể chết đi.

Nhưng là để cho sau này thân là Ma Đế chính mình với một con chó một loại bỏ, đây là phương hàn thật sự không thể chịu đựng.

Nhưng là... .

"Ta không muốn chết." Phương hàn đứng ra, giống như trước mặt các sư huynh một dạng hướng Lão Âu leo đi.

"Ta cũng không muốn chết." Hàn Lục theo sát phía sau.

Lâm Phàm nhìn trước mắt hết thấy các thứ này, khê cau mày, nếu như ở tiếp tục như vậy, chỉ sợ sẽ có càng nhiều đệ tử phản bội tông môn a.

"Như thế nào, Thánh Ma lão tổ, đây chính là nguoi thật sự đem ra đệ tử, tất cả đều là một ít hạng người ham sống sợ chết a." Bích Hải Lão Âu cười như điên không chỉ vừa nói, trên mặt nếp nhăn cũng theo nụ cười, mà biến hóa vô cùng dữ tợn.

"Thánh Ma Tông các đệ tử, hôm nay cường Tông Dự muốn tiêu diệt ta Thánh Ma Tông, dù là chiến đấu đến người nào, cho dù là chiến đấu tẫn một giọt máu cuối cùng, ta Thánh Ma Tông cũng quyết sẽ không khuất phục."

"Chiến đấu... "

"Cho dù là chiến đấu tẫn người cuối cùng, cũng tuyệt không nhận thua."

...

Giờ khắc này Thánh Ma Tông các đệ tử khí thế ngẩng cao rống giận, đối với cái này đánh một trận, trong lòng bọn họ biết kết quả, nhưng là bọn hắn không sợ hãi chút nào, cho dù là địch nhân mạnh hơn nữa, bọn họ cũng phải bảo vệ Thánh Ma Tông.

Lâm Phàm siết chặt quả đấm.

"Giết... "

Rống giận rung trời vang dội toàn bộ Thánh Ma Tông.

Cửu Đại Tông Môn người khinh thường nhìn phía dưới Thánh Ma Tông đệ tử.

Tiên Thiên Cảnh Giới dưới đây tất cả đều là con kiến hôi, tới bao nhiêu giết bấy nhiêu, căn bản vô dụng.

Nói riêng về sức chiến đấu cao nhất nhân viên, Cửu Đại Tông Môn liên hợp lại, cũng là nghiền ép Thánh Ma Tông.

Một trận thê thảm chiến tranh phát sinh.

Tiếng kêu thảm thiết, tiếng kêu rên.

Nhập thần cảnh giới địch nhân, vẫy tay một cái Thánh Ma Tông Nội Môn Đệ Tử chết một mảnh, thậm chí ngay cả trả đũa đường sống cũng không có.

Lâm Phàm lúc này nổi giận gầm lên một tiếng, dựa vào « Bất Diệt Kim Thân » xông ngang đánh thẳng, dựa vào sức mạnh thân thể hợp lại hướng những thứ kia nhập thần cảnh giới địch nhân.

Mặc dù thực lực không bằng đối phương, nhưng là Lâm Phàm lại không sợ hãi chút nào, dù là chết cũng phải dẫn đi mấy cái.

Cửu Đại Tông Môn Tông Chủ liên thủ làm áp lực Thánh Ma lão tổ, nhất thời Thiên Băng Địa Liệt, núi sông đứt gãy, đại Thiên Vị giữa chiến đấu, đã siêu (vượt qua) ra tất cả người tưởng tượng.

"Ta và các nguoi hợp lại." Trong chiến trường, tu vi thấp Vương Thiên giới, không sợ sinh tử, xông về những thứ kia phản bội tông môn các sư huynh đệ.

"Phản bội tông môn chính là cái chết, Lão Tử băm các nguoi." Vương Thiên giới thân là ngoại môn đệ tử, tu vi chỉ có chính là ngày hôm sau Thất Giai, ở đó bày phản bội tông môn đệ tử xem ra, lại là căn bản không đủ phân lượng.

Phương hàn lúc này nhìn quang Bát Phương, chuẩn bị ở cuộc hỗn chiến này bên trong, lập tức chạy thoát, giờ phút này thấy kia Vương Thiên giới không muốn sống xông lại, khóe miệng cũng là lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

Ngày đó nhà ăn thù, vừa vắn báo cáo vừa báo.

...

"Sư huynh, chúng ta đồng thời, ngàn vạn lần không nên đơn độc chém giết." Lâm Phàm tìm tới nghe Minh Dương cùng doãn mạch Thần, đề cho hai người không muốn hành động đơn độc.

Trận chiến tranh ngày, hai người bọn họ tu vi quá thấp, căn (cái) vốn không có một chút tác dụng nào.

"Sư đệ, hôm nay chỉ sợ là sư huynh đệ chúng ta ba người cuối cùng một trận chiến đấu, hy vọng kiếp sau, chúng ta còn có thể làm sư huynh đệ, giết... "

Lâm Phàm giờ phút này không giữ lại chút nào, mở ra ẩn thân trạng thái, thi triển ảo ảnh Mê Tung, nâng kiếm ám sát những thứ kia nhập thần cấp một địch nhân.

Lâm Phàm phát hiện một cái vấn đề, chính là mình chân nguyên chợt tăng, tuy nói tu vi cấp bậc tăng lên, nhưng là này tại đồng bậc bên trong, chiến lực nhưng là siêu quần.

Cho dù là nhập thần cấp một địch nhân, Lâm Phàm cũng có nhảy qua biên giới đánh chết năng lực.

"Phương hàn, Hàn Lục, hai người các ngươi chết không được từ tế... ." Lúc này Vương Thiên gió cặp mắt đỏ bừng, nơi ngực Trung Phương hàn một chường, bây giờ nhưng là lõm sâu đi vào, từng miếng từng miếng máu bắn tung ra bên ngoài khạc.

Phương hàn cùng Hàn Lục hai người miệt thị đối phương liếc mắt, sau đó lập tức rút lui, nơi này không thể ở lâu, phải rời đi.

Lâm Phàm một đường chém giết, trên người vết máu loang lổ, có là Cửu Đại Tông Môn đệ tử, có là mình.

"Vương sư huynh, ngươi không sao chứ đi." Lâm Phàm thấy thoi thóp Vương Thiên gió, vội vàng tiến lên.

"Lâm sư đệ... ." Vương Thiên gió lúc này đã không được, nhìn Lâm Phàm hơi lộ ra vẻ tươi cười, "Hai cái này phản đồ chết không được từ tế."

"Vương sư huynh." Nhìn Vương sư huynh nhắm mắt tắt thở, Lâm Phàm lắc lư thân thể, nhìn thấy phơi khắp nơi tông môn, Lâm Phàm cắn chặt hàm răng.

Đây là chiến tranh tàn khốc, ngươi không chết thì ta phải lia đời, đã từng thích khi dễ sư đệ Vương sư huynh, đều là tông môn chết trận, tuy nói người không lớn, nhưng là loại này tâm, cũng không phải những thứ kia phản bội tông môn đệ tử có thể so với, cho dù là thiên tài hạng người, cũng không kịp Vương sư huynh vạn phần.

trở lại, khôi phục đổi mới, cố gắng, cố gắng, đoàn người ngưng ngừng ha.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Bùng nổ đi, Lâm Phàm tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

"Thánh Ma lão tổ, nhìn một chút ngươi Thánh Ma Tông, nếu như không muốn từ này diệt vong lời nói, giao ra Thần Huyết, tự phế Thiên Vị, cho ngươi Thánh Ma Tông kéo dài hơi tàn." Hắc Bào lão tổ kiệt kiệt cười lạnh.

"Thánh Ma đệ tử dù là chết trận, đó cũng là vinh dự, các ngươi diệt ta tông môn, cho dù là bỏ mình, ta cũng phải đi cho các ngươi chôn theo." Thánh Ma lão tổ nhìn tông môn đệ tử, chết thảm ở Cửu Đại Tông Môn tay, trong lòng cũng là chảy máu, này có thể đều là mình đệ tử a.

Giờ khắc này Thánh Ma lão tổ mái tóc dài đen óng bay lượn, tự thân khí thể chợt tăng, hư không đều bị cỗ khí thể này dao động giống như bể tan tành.

"Thôn Thiên Ma Đạo."

Chín Đại Tông Chủ thấy Thánh Ma lão tổ xuất ra bản mệnh binh khí, sắc mặt đông lại một cái, cũng không khinh thường, lần này nếu như không đem Thánh Ma lão tổ cho tiêu diệt, như vậy sau này cũng không có gì ngày sống dễ chịu.

"Giết... ."

Thánh Ma lão tổ nổi giận gầm lên một tiếng, Thôn Thiên Ma trên đạo, đen nhánh ánh sáng che phủ hư không, xuyên thấu tầng tầng hư không, mang theo không thể ngăn cản uy thế xông về chín Đại Tông Chủ.

... .

Lâm Phàm lúc này ẩn thân dưới trạng thái, một mực cường sát đối phương tông môn nhập thần một hai giai cảnh giới đệ tử. Nhìn chung quanh tình cảnh, Tông trưởng lão trong môn ở đối phương nhiều tên trưởng lão dưới sự vây công, trực tiếp bị trấn áp mà chết.

Mạnh Dương tuyền sư huynh giờ phút này cũng là người bị trọng thương, tùy thời cũng có thể bị địch Tông nhập thần cao thủ cho giết chết.

Mà đang ở Lâm Phàm tiếp tục cường sát địch Tông nhập thần đệ tử thời điểm, đột nhiên lông mày chợt nổi lên, một cỗ cực kỳ cường hãn khí thế phong tỏa chính mình.

Lâm Phàm sẽ thấy một đạo do chân nguyên tạo thành Cự Chương từ Thiên mà xuống, giống như Ngũ Chi Sơn một loại phong tỏa vị trí của mình, nghĩ (muốn) muốn trốn khỏi cũng lộ vẻ không thể nào.

"Chẳng lẽ chính mình thật muốn không chết được." Lâm Phàm nổi giận gầm lên một tiếng, chân nguyên toàn thân cuồng bạo lên, lại tránh không, vậy hãy cùng kỳ hợp lại.

"Sư đệ, cẩn thận."

Mà đúng lúc này, một bóng người đột nhiên xuất hiện, đem chính mình đẩy ra.

Lâm Phàm sững sờ, nhưng là khi thấy đẩy ra chính mình người thời điểm, Lâm Phàm gào thét.

"Nghe sư huynh... ."

Lâm Phàm không nghĩ tới nghe sư huynh lại vì chính mình ngăn cản một chương này, một chương này nguyên vốn phải là chính mình chịu đựng a.

Lâm Phàm nhìn bầu trời nổi lơ lửng địch Tông.

"Nhập thần Bát Giai."

Lâm Phàm lập tức đi tới nghe sư huynh bên người, giờ phút này nghe sư huynh máu me khắp người, một chương kia chân nguyên cuồng bạo không thôi, cho dù là mình cũng không cách nào ngăn cản, càng không cần phải nói nghe sư huynh.

"Nghe sư huynh, người thế nào... ." Lâm Phàm nhìn nghe Minh Dương bộ dáng, hốc mắt trong nháy mắt đỏ.

"Sư đệ, không nên thương tâm, sư huynh nên bảo vệ sư đệ, sư đệ chính mình tiểu... Tâm."

"Sư huynh... ." Lâm Phàm gào thét, sau đó đứng thẳng người, nhìn thẳng trời lơ lửng ở hư không kia địch Tông đệ tử.

Kia địch Tông đệ tử, khoe miệng lộ ra một tia vẻ khinh thường, phảng phất ở tại xem ra, hai cái này cũng chỉ là một bầy kiến hôi mà thôi.

"Oanh... ."

Vừa lúc đó, cách đó không xa truyền tới vang lớn.

"Không được, chúng ta đánh giá thấp Thánh Ma lão tổ, hần đây là muốn liều mạng." Trong hư không, Thánh Ma lão tổ cả người vết thương, máu tươi không ngừng chảy xuôi, nhưng là khí thế lại càng ngày càng mạnh.

Chỉ nhìn Cửu Đại Tông Môn Tông Chủ, mỗi người trên người đều mang máu, nhất là Bích Hải Lão Âu càng bị chặt đứt một cái cánh tay.

"Các ngươi diệt ta tông môn, ta các ngươi phải tất cả đều cho ta tông môn chôn theo." Thánh Ma lão tổ cặp mắt máu đỏ gào thét, cả người cũng là lâm vào nổi điên trong trạng thái.

Giờ khắc này Cửu Đại Tông Môn Tông Chủ, biến sắc, Thánh Ma lão tổ khí thế không ngừng trở nên mạnh mẽ, giống như đợt sóng một loại cuốn toàn bộ thiên địa.

"Thánh Ma lão tổ, ngươi đại thế đã qua, nhận thức đi." Vừa lúc đó, một ánh hào quang chợt lóe lên, trực tiếp xuất hiện ở Thánh Ma lão tổ sau lưng, sau đó một chương ẩn chứa tối cao oai chợt vỗ ở Thánh Ma lão tổ sau lưng.

"Là hần... ." Ở phía dưới nhìn rõ rõ ràng ràng Lâm Phàm sắc mặt đột nhiên biến đổi, đánh lên này Thánh Ma lão tổ người lại là bên trong tông sư muội.

"Bảo vệ Tông Chủ."

Những thứ kia lâm vào tử chiến các đệ tử, thấy Tông Chủ bị người đánh lên, cũng là nhanh đem Tông Chủ bao vây lại hộ ở chính giữa.

Thánh Ma lão tổ lúc này mặt như màu đất, khí thế ngút trời trong nháy mắt hoàn toàn không có, nhìn kia lơ lửng tại trong hư không bóng người, chặt vật mở miệng.

"Ngày sau không nghĩ tới ngươi lại lẫn vào đến ta Thánh Ma Tông."

"Thánh Ma lão tổ, giao ra Thần Huyết, ta có thể no ngươi Thánh Ma Tông truyền xuống hương hỏa." Ngày sau thân thể khẽ run lên, vốn là Thánh Ma Tông quần áo đệ tử đồ trang sức đột nhiên phát sinh biến hóa, biến thành một bộ quần áo trắng kim biên trường sa.

Nhất thời biến hóa cao quý, quyền rũ, kia một đôi trong suốt trong con người lóe lên một loại nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt ánh mắt.

"Bại... ." Thánh Ma lão tổ lúc này giống như lão Hứa nhiều, vốn là mái tóc dài đen óng biến hóa tái nhợt không dứt, kia bóng loáng mịn màng da mặt cũng trong nháy mắt giống như cây già to da.

"Sur huynh." Giờ phút này Lâm Phàm nhìn cả người là thương Mạnh Dương tuyền, trong lòng cũng là thương hại không dứt, Thánh Ma Tông coi như là thật xong đời.

"Thần Huyết, cho dù chết ta cũng sẽ không giao cho các người." Thánh Ma lão tổ nhắm hai mắt, cho dù là bại, hắn cũng sẽ không khiến đối phương như nguyện.

Ngàn năm qua truyền thừa cuối cùng là đoạn.

Bản Tông ta cho các người thất vọng.

"Không giao, vậy thì chết..." Ngày sau lạnh lùng nói.

"Tông Chủ, đệ tử đi trước, sư đệ, bảo vệ tốt Tông Chủ." Giờ khắc này Mạnh Dương tuyền liếc mắt nhìn tàn phá không chịu nổi tông môn, sau đó nổi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp hướng ngày đó sau phóng tới.

"Chết cho ta..." Giờ khắc này Mạnh Dương tuyền tán ra từ thân cuối cùng ánh sáng, giống như giống như sao băng Xán Lạn thêm ngắn ngủi.

"Sur huynh..." Lâm Phàm hét lớn một tiếng.

"Theo chân bọn họ hợp lại." Giờ phút này còn dư lại không nhiều đệ tử cũng đi theo Mạnh Dương tuyền bước chân, xông về kia hư không, muốn lấy cuối cùng lực lượng bảo vệ tông môn.

Ngày sau lạnh lùng nhìn lên trước mắt hết thấy, giờ tay lên, một cái Hỏa Phượng từ sau lưng bay lượn bay ra, chỗ đi qua, chính là trận trận tiếng kêu thảm thiết.

"Ngày sau đại nhân, van cầu người thả Mạnh sư huynh." Vừa lúc đó, từ sơn môn nơi một nữ tử chạy như bay đến.

"Mộc Thần mưa?"

Lâm Phàm nhìn một cái nhưng là sững sờ, hắn không nghĩ tới người đến này lại là Mộc Thần mưa, cũng chính là Mạnh sư huynh một mực việc yêu thích sư muội.

"Sư muội..." Mạnh Dương tuyền nghe thanh âm, nhất thời run lên, không dám tin nhìn chỗ xa kia mà người tới, chẳng qua là vừa lúc đó, Hỏa Phượng xuyên qua Mạnh Dương tuyền thân thể.

"A..." Mạnh Dương tuyền kêu thảm một tiếng, cả người thiêu đốt lên sẽ không bao giờ dập tắt ngọn lửa, không ngừng cắn nuốt Mạnh Dương tuyền thân thể.

"Không..." Mộc Thần mưa thấy trước mắt một màn, thê kêu thảm.

"Ngày sau đại nhân, van cầu ngài thả hắn, van cầu người." Mộc Thần mưa quỳ lạy trên đất, không ngừng cầu xin.

Nhưng là trong hư không ngày sau nhưng là lạnh lùng nhìn đến hết thấy các thứ này, phảng phất không có bất kỳ người nào có thể rung chuyển nàng ý tưởng.

"Mộc sư muội, người tại sao... Muốn trở về." Bây giờ biến thành hỏa nhân Mạnh Dương tuyền chật vật đứng lên.

"Sư huynh, thật xin lỗi..." Mộc Thần mưa nhìn trước mắt hỏa nhân, nghẹn ngào khóc rống, không để ý ngọn lửa kia thiêu hủy, gắt gao ôm Mạnh sư huynh thân thể.

"Ngày sau đại nhân, van cầu ngài, thả hắn đi."

"Tại sao... Tại sao..." Mạnh Dương tuyền khí tức càng ngày càng yếu, hắn dần dần minh bạch, hết thấy các thứ này rốt cuộc là nguyên nhân gì.

...

Lâm Phàm nhìn trước mắt hết thấy, cho đến Mạnh sư huynh cuối cùng cùng kia Mộc Thần mưa hóa thành tro bụi thời điểm, ngày đó sau vẫn động một cái đều không động, phảng phất trước mắt hết thấy đều chẳng qua là con kiến hôi.

Lâm Phàm tâm vào giờ khắc này dừng lại, tông môn không, Doãn sư huynh chết, nghề sư huynh cũng chết.

Giờ phút này Lâm Phàm giống như mê mang một dạng nhìn kia đã từng phồn hoa tông môn bây giờ biến thành nhân gian địa ngục.

"Tông Chủ... ." Lâm Phàm lẩm bẩm nói.

Thánh Ma lão tổ nhìn trước mắt này duy nhất còn lại đệ tử, phảng phất gặp cực lớn kích thích một dạng ngửa mặt lên trời thê thảm cuồng tiếu.

Lâm Phàm giờ phút này cũng là giống như mất như thần, lẩm bẩm lầu bầu.

"Tại sao."

"Đi tới cái thế giới này, tại sao hết thấy tốt đẹp đều không."

"Đối với ta trọng yếu nhất hai vị sư huynh cũng không, tại sao... ."

Lâm Phàm ngửa mặt lên trời gào thét, "Cửu Đại Tông Môn, Yến hoàng, ngày sau, các ngươi hủy ta trọng yếu nhất bằng hữu... ."

Giờ phút này mọi người tại đây nhìn này Thánh Ma Tông một tên sau cùng đệ tử ở đó phát ra điên, cũng là khinh thường cười, xem ra là đã bị dọa sợ.

"Ngươi là như thế nào khỏi tử hoàn sinh." Không một lời ngữ ngày sau, lúc này nhìn Lâm Phàm hỏi.

Lúc này Lâm Phàm cúi đầu, thân thể run rẩy, phát ra trận trận để cho người rợn cả tóc gáy tiếng cười.

"Các ngươi hủy ta tối sư huynh tốt, cho dù chết, ta cũng phải cho các ngươi bỏ ra giá quá cao."

Ngay một khắc này Cửu Đại Tông Môn Tông Chủ đám người, sắc mặt cũng đều đột nhiên biến đổi, bởi vì này trước mắt đã là nô hết đa Thánh Ma Tông đệ tử, tự thân khí thế lại đang dần dần trở nên mạnh mẽ.

Mà một mực lạnh lùng nhìn đến hết thấy Yến hoàng, thấy kia Thánh Ma đệ tử toàn thân tản ra kim quang, từng trận tiếng rỗng ngâm từ trong cơ thể bộc phát ra thời điểm, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Đây là Bản Hoàng Chiến Kỳ « Long Hoàng Bá Thế » a.

Làm một con kim long hư ảnh xuất hiện sau lưng Lâm Phàm thời điểm, Yến hoàng biểu tình cũng là biến hóa càng thêm khó coi hết sức.

Chẳng lẽ ngày đó người chính là hấn sao.

"Tông Chủ, đệ tử Lâm Phàm trận chiến cuối cùng, nhất định chiến đấu tẫn một giọt máu cuối cùng, cũng sẽ không mất hết tông môn mặt." Lâm Phàm nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân kim quang đại chấn, xuyên thấu hư không vạn giới, vạn trượng giữa kim quang Lâm Phàm giống như Thiên như thần giáng thế.

"Long Hoàng Bá Thế."

Thánh Ma lão tổ nâng lên đã mất đi thần quang đôi mắt nhìn Thánh Ma Tông một tên sau cùng đệ tử.

Nhất thời Lâm Phàm tu vi tiết tiết tăng lên, « Long Hoàng Bá Thế » tăng 2, tăng lên 20% thực lực, nhưng là như thế vẫn chưa đủ.

Lâm Phàm lần này đã chuẩn bị liều mạng, cũng không có nghĩ qua chính mình có thể sống được.

Nhưng là vô luận như thế nào, cũng phải vì chết đi các sư huynh đệ báo thù.

... .

"Đệ tử này, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, làm sao biết biến hóa cường đại như thế." Cửu Đại Tông Môn Tông Chủ, biến sắc, cảm thấy không thể tưởng tượng được.

Nhất là những Cửu Đại Tông Môn đó đệ tử, càng phải như vậy, này lúc trước giống như con kiến hôi gia hòa, làm sao biết cho bọn hắn một loại vô biên cảm giác bị áp bách.

Lâm Phàm cặp mắt tiết lộ ra máu đỏ vẻ, chết nhìn chòng chọc trước mắt Cửu Đại Tông Môn.

"Lão tử hôm nay liền lấy mệnh làm chết các ngươi này bọn tạp chủng."

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Chương 85: Sử dụng danh xưng, cuối cùng bùng nổ tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tâ

Lâm Phàm trong lòng hận ý ngút trời, nếu như có thể mà nói, hận hận không được đem này trước mắt tất cả mọi người hung hăng nghiền ép tới chết.

Nhưng là hết thảy các thứ này đối với (đúng) bây giờ Lâm Phàm mà nói, cũng quá không thể nào.

Nhỏ bé, thật rất nhỏ bé.

Lâm Phàm lần đầu tiên phát hiện mình ở thực lực tuyệt đối trước mặt, là lộ về biết bao nhỏ bé.

Thánh Ma Tông truyền thừa ngàn năm dài, thực lực tổng hợp áp đảo nhiều mặt tông môn trên, nhưng là đang đối mặt một đám Sài Lang lúc, dù là người mạnh hơn nữa cũng vô dụng.

Ở Cửu Đại Tông Môn liên hiệp bên dưới, giống như giấy một dạng trong nháy mắt bị liên hiệp kích phá.

Hệ Tông đại trận không có một chút tác dụng nào, thậm chí ngay cả một chút tác dụng cũng không có phát huy được, trong nháy mắt bị người từ bên trong phá hư, mà bây giờ hết thảy các thứ này Lâm Phàm đều hiểu.

Bởi vì nội bộ bên trong đã sớm có đối phương Gian Tế tồn tại.

Kia Mộc Thần mưa, kia cái gọi là ngày sau.

Hoặc có lẽ là ngày đó sau chính là Lâm Phàm từng tại nhà ăn giúp kỳ kết vĩ cái đó phong phạm Vũ Hân Phạm sư muội, chẳng qua là khi đó Lâm Phàm cũng không hề để ý.

"Đây là Yên hoàng người « Long Hoàng Bá Thế », nhưng là khí thế kia đã cường quá nhiều, quá nhiều, rốt cuộc chuyện này như thế nào." Chín Đại Tông Chủ đồng loạt nhìn về phía Yên hoàng, phảng phất là ở hỏi, người này làm sao biết người Đại Yên hoàng tộc nòng cốt Chiến Kỹ.

Yên hoàng lúc này ánh mắt cực kỳ âm trầm, trong lòng của hắn đã có nhiều chút mất sáng, người này nhất định chính là ngày đó hãm hại mình cùng Hoàng Hậu gia hỏa.

Giờ phút này Lâm Phàm cúi đầu cười lạnh, toàn thân máu bắn tung chọt hiện, da tuyết trắng vu vơ đỏ vô cùng, phảng phất trong lỗ chân lông muốn phun ra huyết sắc sương mù.

Gặp ngày sau kia diệt tuyệt sinh cơ một chương Thánh Ma lão tổ, ngẩng đầu lên, nhìn trong tông môn duy nhất còn lại đệ tử, mặt mũi khẽ run lên, có chút không dám tin, đệ tử này rốt cuộc phát sinh cái gì?

Này một thân khí thế đã sớm đột phá nhập thần cảnh phạm vi, thậm chí còn đang không ngừng tăng vọt, phảng phất vô chỉ cảnh.

"Hôm nay bỏ mình tông môn, ta Lâm Phàm không oán không hối." Lâm Phàm sắc mặt dữ tợn, cổ nén kia làm cho không người nào có thể chịu đựng đau đớn.

"Ba... ."

Một tiếng giòn rách, vốn là kia nhỏ dài sáng trắng cánh tay giống như sung khí một dạng không ngừng bành trướng, kia gân mạch giống như Bàn Long một loại quấn quanh trên cánh tay, nhiều đóa ngọn lửa màu đen từ kia băng liệt cánh tay trong khe hở, mãnh liệt mà ra.

Giống như kia Thâm Uyên Ác Ma hạ xuống.

"Keng, dùng Phần Thiên Tê bản mệnh tinh huyết, lâm vào trạng thái cuồng bạo, lấy được Phần Thiên Tê bản mệnh ngọn lửa, vực sâu Hắc Viêm."

Giờ phút này Lâm Phàm ý thức càng ngày càng mơ hồ, vô biên hắc ám chiếm cứ thanh minh đầu, không nhìn thấy trước mặt.

"Còn chưa đủ..." Lâm Phàm ngửa mặt lên trời gào thét, thân thể không ngừng bành trướng, kia tông môn quần áo toàn bộ tan vỡ, một đoàn ngọn lửa màu đen giống như Hỏa Long một loại quấn quanh ở Lâm Phàm trên người.

"Dùng, giọt cuối cùng Phần Thiên Tê bản mệnh tinh huyết."

"Keng, lần thứ hai dùng Phần Thiên Tê vốn tên là tinh huyết, lâm vào trạng thái cuồng bạo, tác dụng phụ không biết."

Lâm Phàm trên đường trở về săn giết Phần Thiên Tê, lấy được quyền này mệnh tinh huyết, vốn là không có chuẩn bị dùng, bởi vì này không biết tác dụng phụ hù dọa Lâm Phàm có chút sợ hãi.

Nhưng là bây giờ Lâm Phàm đã bất cứ giá nào.

Người không chết, chính là ta mất.

"Đó là Phần Thiên Tê bản mệnh tinh huyết, căn bản không có thể dùng, hấn có phải hay không điên." Chín Đại Tông Chủ thấy trước mắt một màn, cũng là sợ không nói ra lời.

Hung thú tinh huyết rất là trân quý, nhưng là đối với võ giả mà nói, đó là trí mạng độc dược, cho dù là bọn họ, cũng không dám dùng hung thú tinh huyết, bởi vì hung thú tinh huyết bên trong bao hàm loại này hung thú một loại truyền thừa.

Tuy nói có thể ngăn ngừa tính tăng cường thực lực, nhưng là hung thú tinh huyết bên trong, bao hàm vô biên cuồng bạo, tàn nhẫn, hắc ám, máu tanh vân vân căn bản là không có cách luyện hóa tâm tình tiêu cực.

Thậm chí sẽ cùng tự thân huyết mạch dung hợp, để cho người biến thành nửa người nửa thú quái vật.

Đã từng một tên võ giả dùng không có trải qua luyện hóa hung thú tinh huyết, tuy nói thực lực trong nháy mắt chợt tăng, nhưng là cuối cùng không chịu nổi kia nguyên thủy tinh huyết bên trong cuồng bạo lực, cuối cùng Bạo Thể mà chết.

Mà bây giờ người này, lại dùng là kia Phần Thiên Tê tinh huyết, Phần Thiên Tê là hung thú báng, hung mãnh nhất, tàn nhẫn hung thú một trong, nhất là tinh huyết bên trong cuồng bạo lực càng không phải là người có thể chịu đựng.

Lâm Phàm giờ phút này bộ mặt dữ tợn đáng sợ, trong cơ thể lực lượng hoàn toàn mất khống chế, giống như dòng lũ một dạng ở trong người mãnh liệt.

Ngày sau nhìn phía dưới kia đã còn như là Ma thần Lâm Phàm, khẽ cau mày, "Này lại có thể chịu đựng Phần Thiên Tê bản mệnh tinh huyết, chẳng lẽ là kia tối cao Đan tác dụng hay sao?"

"Chẳng lẽ tối cao Đan miệng ăn vào sau, sẽ sinh ra khác (đùng) hiệu quả hay sao?" Ngày sau không nghĩ ra.

Lúc đó nàng thâm trọng đất cho Lâm Phàm viên kia tối cao Đan, chẳng qua là thí nghiệm bên trong sản phẩm, mà nguyên bản đã đem đan dược này cách dùng viết ở nơi nào, nhưng là người này lại trực tiếp khẩu phục, cái này làm cho ngày sau rất là tức nước.

Nhưng bây giờ trước mắt một màn, lại để cho ngày sau nghi ngờ.

Không nghĩ ra... Không nghĩ ra a.

Chín Đại Tông Chủ nhìn trước mắt tình huống, tuy nói trong lòng kinh ngạc, nhưng lại không có kinh hoảng, bởi vì tình huống trước mắt, này Thánh Ma Tông tàn dư, còn rất nhỏ yếu, đang lúc trở tay liền có thể đem trấn áp.

Đại Thiên Vị cảnh giới, cũng không phải là con con này dùng hung thú vốn tên là tinh huyết tăng cao tu vi gia hỏa có thể so với.

Tiểu Thiên vị cấp một.

Dựa vào « Long Hoàng Bá Thế » tăng phúc, ở cộng thêm hai giọt Phần Thiên Tê vốn tên là tinh huyết, lâm vào cuồng bạo bên trong, tu vi lại trực bức tiểu Thiên vị cảnh giới.

"Ha ha... Thánh Ma lão tổ, nhìn một chút, đây chính là người Thánh Ma Tông một tên sau cùng đệ tử, đúng là một cái nửa người nửa thú quái vật, kết quả cuối cùng cũng chỉ có Bạo Thể mà chết, như thế nào, người là nghĩ tại cuối cùng thương thức một chút người Thánh Ma Tông một tên sau cùng đệ tử hình dạng, còn là muốn cho chúng ta nhanh chóng kết tính mạng hấn."

"Tiểu Thiên vị cấp một cảnh giới, không tệ, rất không tồi, nhưng là này có thể xa xa còn chưa đủ a...." Hắc Bào lão tổ kiệt kiệt cười, cho dù là cuối cùng liều mạng, con kiến hôi đúng là vẫn còn con kiến hôi.

Tiểu Thiên vị cảnh giới, lật tay trực tiếp trấn áp.

Giờ phút này Lâm Phàm khí thế để cho Cửu Đại Tông Môn trong các đệ tử tâm run lên, loại này cuồng bạo khát máu khí tức, để cho bọn họ rất là khó chịu, nhưng là dù là đối phương ở cường đại, cũng không có một chút tác dụng nào, bởi vì Tông Chủ ở nơi này, còn có thể để cho người này phiên thiên không được.

Lúc này Lâm Phàm hai tay đã sớm hoàn toàn thay đổi, giống như Ác Ma móng vuốt một dạng mặt ngoài che lấp từng tầng một Lân Giáp, nhon trên đầu ngón tay thiêu đốt hùng lực vực sâu Hắc Viêm.

"Không đủ, còn chưa đủ mạnh, ta muốn mạnh hơn." Lâm Phàm gào thét, lần này hoàn toàn điên cuồng, dùng hết đầy đủ mọi thứ.

Lâm Phàm ngẩng đầu lên, kia trong con người một mảnh đen nhánh, đã không thấy được con người, phảng phất là vực sâu Địa Ngục một dạng bất luận kẻ nào cùng chỉ hai mắt nhìn nhau một cái, là có thể trầm luân trong đó, lâm vào vô biên trong bóng tối.

"Thiên không hữu tông môn a, Bản Tông ta cho các người thất vọng, bao nhiêu thiên tài tuyệt đỉnh đệ tử, hủy hết ta tay a." Thánh Ma lão tổ lão lệ tung hoành.

Dù là trước mắt đệ tử này mạnh hơn chút nữa, cũng không có bất kỳ dùng, chín Đại Tông Chủ cùng trời sau nhóm cường giả ở nơi này, đã không có bất kỳ hy vọng nào.

Lâm Phàm cảm thụ trong cơ thể lực lượng cuồng bạo, sau đó cắn chặt hàm răng, tàn bạo nhìn trong hư không mọi người.

"Sử dụng danh xưng."

"Keng, chắc chắn sử dụng duy nhất « không phục chính là liên quan (khô) » danh xưng, tu vi chợt tăng, tăng gấp đôi đại cảnh giới, thời gian kéo dài một nén nhang."

Ngay tại Cửu Đại Tông Môn người nhìn về phía Lâm Phàm giống như nhìn một con kiến thời điểm, thiên địa trong nháy mắt biến sắc, mây đen giăng đầy, sấm chớp rền vang.

Một Cổ khí tức cuồng bạo, cuốn thiên địa.

Giờ khắc này Thiên hoàn toàn biến hóa, giống như Ngày Tận Thế.

Lâm Phàm trung tâm chỗ, một cổ hắc ám gió giạt đem Lâm Phàm bao trùm, trong đó lời răn lao nhanh, phảng phất trong đó đang ở sinh ra đến tuyệt thế Hung Ma.

Cửu Đại Tông Môn đệ tử, từng cái không rét mà run, cả người run rẩy, kinh hoàng nhìn phía dưới kia hắc ám gió giạt.

Đây rốt cuộc là chuyện gì?

Chín Đại Tông Chủ sắc mặt cũng là trong nháy mắt kịch biến.

Khí tức nguy hiểm

bên trên tam giang, xin mọi người đầu một chút tam giang nhóm đi, gần đây nội dung cốt truyện, nhưng thật ra là nghỉ xong, về phần trước mặt phong cách, các loại (chờ) còn có một hai chương nội dung cốt truyện đi qua, thì sẽ khôi phục tới, dù sao nhân vật chính mặt ngoài không đứng đắn, nhưng là nội tâm nhưng là rất đứng đắn.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Chết không đáng sợ (thứ 1 quyển kết thúc) tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác g

"Ta các người phải tất cả mọi người đều cho tông môn chôn theo... ." Trần đầy âm lãnh thanh âm từ gió giạt trong nước xoáy truyền ra.

"Các vị cẩn thận một chút, này có chút cổ quái... ." Chín Đại Tông Chủ nhũ mây, cổ hơi thở này quá mạnh mẽ, không thể không khiến bọn họ cảnh giác.

Này Thánh Ma Tông tàn dư rốt cuộc là dùng biện pháp gì, làm sao có thể trong nháy mắt chợt tăng tới mức như thế.

Lâm Phàm đứng ở gió giạt trong nước xoáy, nhìn hư không Cửu Đại Tông Môn, dữ tợn cười như điên, trên người kia một Cổ khí tức cuồng bạo đã sớm đem Lâm Phàm cuối cùng lý trí cho ăn mòn.

Nhưng là ở Lâm Phàm trong đầu, lại tồn lưu đến cuối cùng ý niệm.

Giết sạch nơi này tất cả mọi người, để cho bọn họ chôn theo.

"Oanh... ."

Một đạo tặc tăng trùg thiên Hắc Quang, rút ra Thiên lên, thẳng vào mây trời.

Giờ khắc này Lâm Phàm mặt mũi thực bại lộ ra, Cửu Đại Tông Môn đệ tử nhìn một cái trong nháy mắt hù dọa sắc mặt trắng bệch.

Đây rốt cuộc là người hay là Ma.

Cao lớn đồ như màu máu trên thân thể, thiêu đốt hùng hực ngọn lửa màu đen, kia một đôi tròng mắt đen nhánh bên trong, tản ra khí tức kinh khủng, đuôi mắt nơi hai luồng Hắc Viêm nổi lơ lửng, một đôi làm người ta run sợ lòng nguội lạnh trên lợi trào, tản ra chưa bao giờ cảm thụ qua u hân.

Kinh khủng, thật sự là quá kinh khủng.

Thánh Ma lão tổ nhìn trước mắt đã sớm hoàn toàn thay đổi đệ tử, trong lòng cũng là hoảng hốt, đây rốt cuộc là chuyện gì.

Khí tức... Đây là đại Thiên Vị khí tức.

Đây rốt cuộc là dùng phương pháp gì,

Mới có thể đem tu vi tăng lên tới đại Thiên Vị cảnh giới.

Hồi thờ này so với Ma còn phải Ma, so với hung thú còn phải tàn bạo.

Giờ khắc này Lâm Phàm động, kia một đôi tròng mắt đen nhánh không mang theo một chút tình cảm nhìn trong hư không Cửu Đại Tông Môn đệ tử, cuối cùng dừng lại ở một tên đệ tử trên người, lại cũng di bất khai cặp mắt.

"Nghê sư huynh, ta tới báo thù cho ngươi." Lâm Phàm thanh âm khàn khàn tràn đầy Ma Tính, phảng phất vạn thể Hung Ma.

Bá... .

Ngay tại chín Đại Tông Chủ cùng trời sau nhìn chòng chọc Lâm Phàm thời điểm, lại phát hiện người này đột nhiên biến mất không thấy gì nữa.

"Ngươi dám... ." Vừa lúc đó, Hắc Bào lão tổ biến sắc, thấy này Thánh Ma Tông tàn dư lại vọt vào tông môn trong hàng đệ tử.

"Ngươi... ." Kia nhập thần Bát Giai đệ tử, thấy đây tuyệt đời Hung Ma đột nhiên xuất hiện ở trước mặt thời điểm, cả người sắc mặt tái nhợt cũng như cùng bạch giống như giấy, không có một tia huyết sắc.

Kia nhập thần Bát Giai đệ tử phản khởi phản kháng, bao hàm chân nguyên mạnh nhất một chừng, hung hăng vỗ về phía Lâm Phàm.

"Phanh... ."

Này nhập thần Bát Giai đệ tử sắc mặt vui mừng, đánh trúng, nhưng là trong nháy mắt, kia nhập thần Bát Giai đệ tử, đột nhiên hét thảm lên.

"Trong tay ta." Một luồng vực sâu màu đen Hắc Viêm tập cuốn vào thần Bát Giai đệ tử cánh tay, muốn dập tắt, nhưng không cách nào dập tắt.

"Ta muốn đưa ngươi chém thành muôn mảnh." Lâm Phàm trong mắt hung quang chột nổi lên, không hề kia ác ma chi thủ hung hăng đem này nhập thần Bát Giai đệ tử nắm trong tay.

"Dừng tay cho ta." Hắc Bào lão tổ thấy như vậy một màn, nghiêm nghị hét.

Đây chính là một tên nhập thần Bát Giai đệ tử a, cũng không thể liền khinh địch như vậy chết.

Lâm Phàm tàn nhẫn cười, hai tay nắm tên đệ tử này, sau đó đem lôi xé thành mảnh vụn, một đoàn huyết vũ văng đầy đầy đất, này kiếm chế trong không khí cũng tản ra dày đặc mùi máu tanh.

"Kiệt kiệt... ." Lâm Phàm đôi mắt u quang đại chấn, hướng chung quanh địch Tông đệ tử hạ thủ.

"Diệt sư huynh đệ ta, ta muốn đem toàn bộ các ngươi giết chết." Lâm Phàm hướng đám này đã sớm bị sợ mất hồn đệ tử tới tay, hẳn phải đem đám đệ tử này toàn bộ tiêu diệt, là các sư huynh đệ chôn theo.

"Đồ khốn." Hắc Bào lão tổ không thể nhìn được nữa, trong nháy mắt xuất thủ.

Nhưng là ở nơi này xuất thủ một sát na kia, Lâm Phàm bóng người lần nữa biến mất.

"Ở nơi nào." Hắc Bào lão tổ đại Thiên Vị cảnh giới, Tự Nhiên có thể tùy tiện cảm ứng được Lâm Phàm hành tung.

Nhưng là tại sát na này giữa, tiếng kêu thảm thiết truyền khắp toàn bộ thiên địa.

Lâm Phàm lấy tàn nhẫn thủ đoạn máu tanh, tàn sát đến nơi này từng cái địch Tông đệ tử.

Chết không toàn thây, cặp kia ác ma chi thủ, đem toàn bộ địch Tông đệ tử lôi xé thành mảnh vụn, vực sâu Hắc Viêm hung hăng hành hạ bọn họ.

Giết.

Giết... .

Lâm Phàm tâm lý chỉ có giết, trong mắt chỉ có kia Tinh Hồng huyết địch.

"Đồ khốn, dừng tay cho ta." Hắc Bào lão tổ nhìn trước mắt hết thảy các thứ này, dữ tợn rống giận, "Các ngươi còn đang nhìn cái gì, còn không mau ngăn cản đồ hỗn trướng này, chẳng lẽ thật muốn chờ hắn giết sạch chúng ta đệ tử sao?"

Còn lại Tông Chủ biến sắc, cũng không do dự, lập tức xuất thủ, nếu như mặc cho người này đánh tiếp, sợ rằng mang đến người đều phải toàn diệt ở chỗ này.

"Được, tốt, giết thật tốt a... ." Thánh Ma lão tổ tê liệt ngồi dưới đất cuồn tiếu, nước mắt không ngừng được chảy xuôi, mà nước mắt kia cũng đều biến thành đỏ như màu máu.

"Thánh Ma lão tổ, ngươi lão này, Lão Tử trước diệt ngươi." Chín Đại Tông Chủ căm giận phản nộ quát.

"Luu hấn một mạng, tra hỏi Thần Huyết tung tích."

... .

Chín Đại Tông Chủ trong nháy mắt xuất thủ, thế tất yếu đem này tàn dư cho tiêu diệt.

Lâm Phàm dữ tợn cuồn tiếu, không để ý chín Đại Tông Chủ chặn lại, bắt Cửu Đại Tông Môn đệ tử chính là hung tàn giết chết.

"Ta muốn xem các ngươi một chút tâm đến cùng phải hay không đen." Lâm Phàm rống giận, một móng xuyên thấu một tên địch Tông đệ tử lồng ngực, đem tim móc ra.

"Tông Chủ, cứu mạng a."

"Đây là ác ma... ."

Giờ khắc này Cửu Đại Tông Môn đệ tử thảm thiết gào thét, này Ác Ma chỗ đi qua, một mạng không để lại.

Biển máu ngút trời, trong hư không hạ trận trận huyết vũ, sơn môn chỗ sớm bị nhuộm thành đỏ như màu máu.

Lâm Phàm phải dùng mấy tên khốn kiếp này máu tươi, Tế Điện toàn bộ các sư huynh đệ.

"Chết cho ta... ." Hắc Bào lão tổ, đôi mắt đỏ bùng, ảm chứa tối cao uy thế một chưởng, đem hư không vụn vụn, vỡ về phía Lâm Phàm sau lưng.

Giờ khắc này chín Đại Tông Chủ phong tỏa ngăn cản Lâm Phàm đường đi, thi triển tối cao công pháp, đánh phía Lâm Phàm.

Lâm Phàm rống giận, tiếng gào rung trời, hùng hực vực sâu Hắc Viêm mãnh liệt lên, "Lão Tử với các ngươi hợp lại."

Lâm Phàm xông về kia bị Tông Chủ chặt đứt một cánh tay Bích Hải Lão Âu.

Bích Hải Lão Âu bị chém đứt một cánh tay, khí tức suy yếu không ít, giờ phút này thấy này tàn dư hướng chính mình vọt tới, liên tục cười lạnh.

"Tìm chết."

Trong tay danh tiếng ba tong, Thanh Mang đại chấn, hướng Lâm Phàm xuyên thứ mà tới.

"Phốc xuy... ."

Lâm Phàm không có né tránh, mặc cho Thanh Mang xâu vào.

"Lão Tử muốn ngươi chết." Lâm Phàm gào thét một tiếng, trong miệng đã sớm phủ đầy máu tươi, hắn biết coi như mình tu vi chột tăng, nhưng là ở chín Đại Tông Chủ trong tay, cũng không có còn sống cơ hội, Lâm Phàm giờ khắc này coi như liều mạng, cũng phải mang đi một người.

Còn lại Tông Chủ hung hăng roi bàn tay.

"Phốc... ."

Nhiều đóa máu bắn tung từ Lâm Phàm trong miệng phiêu tán mà ra, nhưng là như cũ không cách nào ngăn trở.

"Bích Hải Lão Âu, đi chết đi." Lâm Phàm hung quang nổi lên, móng nhọn phá vỡ mà vào Bích Hải Lão Âu ngực.

Một đoàn một dạng vực sâu Hắc Viêm giống như Hỏa Xà một dạng phải đem Bích Hải Lão Âu chiếm đoạt, Bích Hải Lão Âu sắc mặt biến càng trắng bệch, một ngụm máu tươi đột nhiên phun ra.

"Chém."

Vừa lúc đó, một ánh hào quang lóe lên.

Yến hoàng không biết khi nào, nâng kiếm từ mặt bên xông lại, một kiếm đem Lâm Phàm đâm vào Bích Hải Lão Âu cánh tay chặt đứt.

"Yến hoàng... ." Lâm Phàm thấy Bích Hải Lão Âu đem cánh tay mình hung hăng rút ra, lập tức lui ra chữa thương, không có bị chính mình giết chết sau hung hăng cầm tức nhìn Yến hoàng.

"Giết hắn."

"chờ một chút... ."

Vừa lúc đó cũng chưa hề dừng tới ngày sau mở miệng.

Lâm Phàm suy yếu đứng ở nơi đó, trên người vực sâu Hắc Viêm càng ngày càng nhỏ, phảng phất tùy thời cũng có thể bị đập tắt một dạng máu đỏ máu tươi thấm ướt Lâm Phàm thân thể, kia cuồng bạo khu thiên sang bách không, vô cùng thể thảm.

"Ha ha... ." Lâm Phàm thê cười thảm, giờ phút này là thật không có hi vọng, nhưng là trong lòng không phục a, tại sao lại không thể mạnh hơn chút nữa.

"Ta hỏi ngươi, dùng tới cao Đan sau khi, ngươi rốt cuộc có gì thay đổi." Ngày sau nhìn Lâm Phàm hỏi.

"Là ngươi cho ta." Lâm Phàm nhìn nghiêng nước nghiêng thành, quyền rũ chúng sinh ngày sau, sắc mặt bình tĩnh hỏi.

"Dạ, coi như là ngươi giúp ta giải vây lễ vật mà thôi, nếu như ngươi không muốn chết, ngươi liền nói cho ta biết."

... .

"Ha ha... ." Lâm Phàm cười, nhìn không trung, "Chết không đáng sợ, chẳng qua nếu như ngươi muốn biết, ta có thể nói cho ngươi biết."

"Ngày sau, ngươi chẳng lẽ nghĩ (muốn) cứu hắn." Cửu Đại Tông Môn sắc mặt người đồng loạt biến đổi.

Tuy nói tiểu tử này dùng Phần Thiên Tê tinh huyết, nhưng là lấy thần bí này ngày sau thủ đoạn, nói không chừng còn có thể có biện pháp, nếu để cho tiểu tử này còn sống đi xuống, sợ rằng sau này hậu quả khó mà lường được.

Ngày sau không vui lạnh rên một tiếng, ngưng mắt nhìn chín Đại Tông Chủ, hù dọa chín Đại Tông Chủ không dám ra tay, sau đó nhìn Lâm Phàm, "Được."

Lâm Phàm chậm chạp kéo lấy đến thân thể, một bước một Huyết Ấn, kia sau lưng gấp tám cái Tông Chủ một đòn, đã sớm máu thịt lẫn lộn, mơ hồ không rõ, cho dù là « không diệt ma thân » cũng không cách nào ngăn cản.

Lâm Phàm chậm chạp đi tới ngày sau trước mặt, nhìn ngày sau kia một đôi trong suốt đôi mắt, "Ta chỉ nghĩ (muốn) nói cho ngươi biết một người."

"Có thể." Ngày sau thanh âm linh hoạt kỳ ảo, đối với Lâm Phàm yêu cầu cũng không có cự tuyệt, thậm chí trong con ngươi khiêu động lên một tia giảo hiểm không biết ý.

Lâm Phàm thân thể khom xuống, có chút đến gần ngày sau bên tai, "Thật ra thì... ."

"Mạnh sư huynh, ta giúp ngươi báo thù... ."

"Phốc xuy... ."

Lâm Phàm mắt lộ ra hung quang, cắn một cái ở trên trời sau kia trắng như tuyết bóng loáng trên cổ, kia Thú Hóa sau răng, thật sâu không có vào đến ngày sau trong cổ.

"Phanh... ."

Ngày sau trong mắt lệ quang chợt lóe, một chưởng đem Lâm Phàm đánh bay.

Giờ phút này ngày sau kia trắng như tuyết trên cỏ, xuất hiện một hàng Tinh Hồng dấu răng, thậm chí có một vết máu chậm rãi từ kia dấu răng giữa dòng chảy mà ra.

"Người lại dám... ." Ngày sau mặt như băng sương, chín Đại Tông Chủ không khỏi lạnh run, phảng phất tim cũng ngưng đập.

"Ha ha... ." Lâm Phàm giờ phút này cuồng tiếu, dù là một bên cười một bên hộc máu, cũng ngăn cản không Lâm Phàm cười như điên.

"Tông Chủ, đệ tử đã hết sức, không có cho tông môn mất thể diện." Lâm Phàm nhìn một bên Tông Chủ, tự thân khí tức càng ngày càng yếu.

Kia dùng Phần Thiên Tê tinh huyết cùng danh xưng thời gian đã đến, thân thể không ngừng thu nhỏ lại, dần dần bắt đầu hướng vốn là bộ dáng khôi phục.

"Được... Được a... ." Thánh Ma lão tổ cuồng tiếu, "Ngày sau, Hắc Bào lão tổ, Yên hoàng, Bích Hải Lão Âu... Cửu Đại Tông Môn, các người sẽ hối hận... ."

Thánh Ma lão tổ rống giận, đột nhiên tự thân khí tức càng già càng mạnh, thậm chí một cỗ di thiên tử khí từ tự thân bên trên bộc phát ra.

"Không được, lão này muốn tự bạo." Chín Đại Tông Chủ biến sắc, này đại Thiên Vị cảnh giới tự bạo hậu quả nhưng không cùng vật thường a.

Giờ khắc này Hắc Mang đại chân, che đậy mọi người cặp mắt.

Giờ khắc này Lâm Phàm thấy một quả lệnh bài tán ra trần trần u quang từ Thánh Ma lão tổ trong tay bay tới, đồng thời một giọt dòng máu vàng từ Thánh Ma lão tổ giữa chân mây trôi trời lên.

Thánh Ma lão tổ chỉ một cái rạch ra Lâm Phàm cái trán, đem Thần Huyết bay vào đi vào.

"Trở về đi, trở lại cuối cùng địa phương, nói cho Bàn Tông, ta thẹn với tông môn a... ."

...

"Thần Huyết khí tức... ."

Vừa lúc đó, ngày sau cùng chín Đại Tông Chủ thần sắc đột nhiên thay đổi, đây là Thần Huyết khí tức.

"Không được, chúng ta mắc lừa."

Mà ngay tại lúc này, Thánh Ma lão tổ thân thể cỗ càng ngày càng lớn, đột nhiên phảng phất bị người đâm thủng một dạng một cỗ hơi thở trong nháy mắt tiết ra, trong nháy mắt bị lệnh bài kia hấp thu.

...

Làm tia sáng kia tản đi sau khi, nơi nào còn có Lâm Phàm bóng người.

Mà đồng thời Thánh Ma lão tổ thân thể cũng thay đổi thành một bộ màu trắng khung xương, phảng phất toàn thân tinh khí thần trong nháy mắt tiêu tan.

"Đây là chuyện gì xảy ra." Chín Đại Tông Chủ trở mắt nhìn nhau, không hiểu này xảy ra chuyện gì.

Ngày sau nhìn biến mất địa phương, khe cau mày.

được, Quyển 1: Kết thúc, vừa vắn 200 vắn chữ, hắc hắc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: 2 cái lựa chọn tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

"Ai, sư phó cũng thật là, một lời không hợp liền đem mình bắt đến nơi đây bế quan, cũng không biết lúc nào mới là một đầu." Ở gian phòng này chung

quanh đều dùng đá lớn xây thành bên trong nhà đá, một tên thân xuyên Lục Y Nữ Tử, tuyết da hoa mạo, Thiên Thiên ngọc thủ nâng sáng trắng cầm, thủy lĩnh trong sáng con mắt giống như chiếu lấp lánh bảo thạch một dạng lằng lằng nhìn cách đó không xa kia một khối đen nhánh giường đá.

"Sư phó nói, nếu là trên giường này trống rỗng xuất hiện tiếng người, là có thể tránh khỏi chịu phạt, bất quá này nhìn một cái cũng biết là giả, này vô căn cứ làm sao sẽ xuất hiện người, hơn nữa căn cứ tông môn ghi lại, này ngàn năm qua, liền từ không xuất hiện qua người." Mộc xinh xắn có một quan ái chính mình tài xế, chẳng qua là lão sư này phó có chút cứng nhắc, chính mình một phạm sai lầm, liền đóng chính mình cấm bế.

Này gian nhà đá, trước đây thật lâu là cấm địa, sau đó không biết nguyên nhân gì, biến thành phạm sai lầm đệ tử cấm bế địa phương.

Nơi này rộng rãi vô cùng, gió thổi không lọt, bốn phía đều là thô ráp tường đá, trừ trung gian kia một cái giường đá bên ngoài, liền không có vật gì.

Ngay tại Mộc xinh xắn còn đang suy nghĩ làm sao vượt qua một tháng cấm bế thời gian thời điểm, đột nhiên kia trên giường đá vô ích, phảng phất vịn vào một dạng một bóng người đột nhiên rớt xuống. Tỉnh Tỉnh nằm ở đó trên giường đá không nhúc nhích.

Mộc xinh xắn lập tức đứng lên, cả người cũng sững sờ, này sao lại thế này, làm sao biết trống rỗng xuất hiện một người.

Mộc xinh xắn nuốt nước miếng một cái, vừa mới không thấy thế nào rõ ràng, theo sau chuyển bước lặng lẽ đi tới, nàng muốn nhìn một chút này rốt cuộc là người nào.

"Tích đáp."

"Tích đáp."

Mộc xinh xắn óng ánh trong suốt đôi mắt đột nhiên tròn to, cảm giác một trận rộn cả tóc gáy, đây là thanh âm gì a.

"A... ." Làm Mộc xinh xắn thấy trên giường đá bóng người lúc, trong nháy mắt kinh hoàng kêu lên, sau đó lập tức che miệng, không dám tin nhìn trước mắt tình huống.

Thật là nhiều máu.

Rất nhiều vết thương.

Kia nơi bả vai thậm chí bị xô xuyên ra một cái cửa hang, sấm nhân bạch cốt, để cho Mộc xinh xắn vạn phần hoảng sợ.

"Sẽ không chết đi."

Mộc xinh xắn kinh hoàng đôi mắt từ từ đánh giá, khi thấy bóng người này dưới quần vật thời điểm, nhất thời mặt đỏ tới mang tai la hoảng lên.

"Sư phó, cứu mạng a... ." Mộc xinh xắn rút chân lên vừa chạy ra ngoài, sợ rằng thật sự là quá kinh khủng.

Nhà đá này có một cửa, nơi đó không có khóa lại, có thể tự do rời đi, nhưng là đối với tông môn đệ tử mà nói, cấm bế thời gian không tới, không ai dám rời đi.

... .

Không biết quá lâu dài.

Lâm Phàm cảm giác mình ý thức giống như trong biển thuyền nhỏ, đôi mắt mãnh liệt mưa to, lơ lửng không chừng, tùy thời cũng có thể bị này mưa to nuốt mất.

Hắc ám, không có một chút ánh sáng.

Ta đã chết sao?

Giờ phút này mưa to càng ngày càng không lồ,

Thuyền nhỏ đã bị thổi lật, Lâm Phàm nhắm mắt, vô lực chìm vào trong nước biển, dần dần trầm xuống.

Không có một tí cảm giác, không có một tí khí lực, chỉ sợ cũng này trầm luân đi xuống đi.

"Lâm sư đệ, ngươi có thể."

"Lâm sư đệ, cố gắng lên, sống tiếp."

"Dùng sức đi lên du a, ngàn vạn lần không nên trầm luân đi xuống."

... .

Giờ khắc này từng cái Lâm Phàm thật sự khuôn mặt quen thuộc xuất hiện ở Lâm Phàm trước mặt, trên mặt mỗi người cũng triển lộ đến nụ cười.

"Các sư huynh... ." Lâm Phàm làm bầm.

"A... ."

Lúc này Lâm Phàm reo hò, bình kính toàn lực, muốn từ này trong nước biển leo lên, lại một bước so với một bước càng thêm gian nan.

... .

"Tông Chủ, hẩn tỉnh."

Lúc này Lâm Phàm cảm giác chung quanh có chút ồn ào, một luồng ánh sáng đâm Lâm Phàm nhất thời không cách nào mở mắt, làm thích ứng một lát sau, mây đạo nhân ảnh xuất hiện ở Lâm Phàm trước mặt.

"Sư huynh, Tông Chủ... ." Lâm Phàm nhìn trước mắt mơ mơ màng màng con mắt, chặt vật há miệng, nhưng là khi thấy rõ trước mặt bóng người thòi điếm, lại cúi đầu xuống.

Đây không phải là các sư huynh, cũng không phải Tông Chủ.

"Tỉnh, liền nghỉ ngơi cho khỏe, chắc hẳn ngươi bây giờ còn đang nghĩ (muốn) rất nhiều chuyện, bất quá không cần lo lắng, nơi này rất an toàn, không người hội thương tổn ngươi, chúng ta đi ra ngoài trước đi, để cho một mình hẩn yên lặng một chút."

"Dạ, Tông Chủ."

... .

Làm những người này sau khi đi, Lâm Phàm nhìn chung quanh xa lạ xấu cảnh, không biết đây rốt cuộc là ở nơi nào, cuối cùng Tông Chủ đem chính mình đưa tới chỗ nào, nơi này là địa phương nào, tông môn thật đã bị diệt sao?

... .

Lúc này ở một nơi trong đại điện.

"Tông Chủ, đây là Hắc Nham Sư Tổ duy nhất đệ tử, ta nghĩ chúng ta nên thu nhận hẩn." Đứng ở trong đại điện, một tên uy vũ bất phàm người đàn ông trung niên về mặt cô đơn nói.

Đứng ở trên đại điện một người đàn ông, tay cầm lệnh bài, lệnh bài kia là Thánh Ma lão tổ tiêu hao một thân tinh khí đem Lâm Phàm đưa tới đồ vật.

Trong này ghi chép Thánh Ma Tông diệt tông chuyện, còn có Lâm Phàm tình huống.

Thánh Ma lão tổ ở lệnh bài bên trong, thỉnh cầu Bản Tông cứu sống Lâm Phàm, thu lưu lại, để cho Thánh Ma Tông truyền lưu xuống duy nhất truyền thừa.

"Chuyện này ta đã suy nghĩ kỹ càng, Hắc Nham tổ sư là Bản Tông tiền bối, bây giờ kỳ tông cửa bị diệt, chúng ta dĩ nhiên là phải chiếu cố thật tốt kỳ môn xuống duy nhất đệ tử, chờ chút ngươi qua hỏi thăm một chút, là trở về Bản Tông, hay lại là muốn tiếp tục truyền thừa tông môn, nếu như lựa chọn truyền thừa tông môn, liền đem Tây Bắc Vô Danh đỉnh đưa hẩn." Thánh Tông Tông Chủ Yên Hồng Vũ thở dài lắc đầu nói.

Đây là thân là Tông Chủ đối với (đúng) Sư Tổ một câu trả lời.

Tuy nói khoảng cách Hắc Nham tổ sư đi Thương linh Châu thành lập phân tông đã qua ngàn năm, nhưng là thân là Bản Tông Tông Chủ, Tự Nhiên không thể không quan không hỏi.

"Tông Chủ, cái này không tốt lắm đâu, đệ tử này thiên tư bề tan tành, cuộc đời này sợ rằng vô vọng, tương này Vô Danh đỉnh đưa cho đệ tử này, sợ rằng bên trong tông người khác không phục a."

"Bản Tông tâm ý đã quyết, nếu như có ai nghị luận, có thể nhường cho kỳ tới tìm ta, Vô Danh đỉnh từ nay đổi thành Thánh Ma Phong, lệ thuộc Thánh Tông phân tông, này đệ tử là Đệ Lục Đại Thánh Ma Tông Tông Chủ, các sư đệ sau này có thể nhiều giúp đỡ một phen." Yên Tông chủ tâm ý đã quyết sau, biến hóa vung một phát ống tay áo rồi đi nơi này.

"Vô Nhai sư huynh, ngươi nói Tông Chủ, đây rốt cuộc là tại sao a, không cần thiết đem Vô Danh đỉnh đưa đi a." Nhan triển vẫn rất là không hiểu hỏi.

Vô Nhai lắc đầu cười cười, "Nhan sư đệ, chuyện này chỉ sợ ngươi còn không biết, Hắc Nham tổ sư nhưng là đã cứu Yên sư huynh tiền bối, sau đó trợ giúp Yên sư huynh tiền bối để cho báỉ nhập Thánh Tông môn hạ, này là đại ân, mà Yên sư huynh lại vừa là người trọng tình trọng nghĩa, hướng chi này đưa ra Vô Danh đỉnh lại có thể thế nào, này đệ tử thiên tư đã vỡ, cuộc đời này vô vọng cảnh giới cao hơn, trăm năm sau cuối cùng rồi sẽ hóa thành bụi đất."

"Được, tốt, không nói nhiều, đi xem một chút tiểu tử kia thế nào, này diệt tông thù, cũng không biết khi nào có thể đi ra, ngược lại đáng tiếc một mầm

mống tốt." Vô Nhai lắc đầu tiếc nuối nói.

Lệnh bài trong tin tức, bọn họ đã biết được, đệ tử này dùng hung thú tinh hoa, cưỡng ép tăng lên thực lực bản thân, mà tác dụng phụ, chính là thương tự thân, từ nay trở thành dung bối.

Đối với cái này loại cùng tông môn cộng sinh chết đệ tử, bọn họ đáp lời không có bất kỳ hoài nghi, thậm chí đối với kỳ cảm thấy kính nể.

Tông môn có thể có như vậy đệ tử, cũng là vạn phúc a.

chuyện xưa mới bắt đầu, về phần diệt tông thù, các loại (chờ) nuôi lớn thời điểm, trở về nữa báo thù.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Chính thức dung hợp tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Lúc này Lâm Phàm ngồi ở trên giường, các sư huynh Từ Vong, để cho Lâm Phàm lòng tham đau, suy nghĩ một chút, Lâm Phàm nước mắt cũng ùng ùng chảy xuống.

"Nếu sống sót, đến lượt thật tốt đối mặt tương lai, mê mệt ở trong thống khổ, đó là người yếu hành vi." Lúc này bên ngoài đi tới hai người.

Vô Nhai cùng nhan triển văn hai người nhìn đệ tử này, cũng là thờ dài một tiếng.

"Các người là ai? Nơi này là nơi nào? Ta... ." Lâm Phàm thấy có người đi vào, cũng là vội vàng hỏi.

"Được, vấn đề từng cái tới."

"Nơi này là Thánh Tông, cũng chính là Thánh Ma Tông Bản Tông, Thánh Ma lão tổ hao hết tinh khí kích hoạt lệnh bài đưa người đưa về Bản Tông." Vô Nhai nói.

Lâm Phàm nghe một chút, nhất thời sững sờ, nơi này là Bản Tông, cũng chính là Tông Chủ một mực lời muốn nói Bản Tông, hẳn không nghĩ tới Tông Chủ sẽ hy sinh chính mình, đem chính mình đưa về Bản Tông.

"Kia nơi này còn là Huyền Hoàng giới sao? Ta còn có cơ hội trở về sao?" Lâm Phàm hỏi.

"Là Huyền Hoàng giới, bất quá nơi này là Đông Linh Châu, cùng Thương Linh Châu cách một đạo không thể vượt qua vực sâu Ma Hải, người muốn trở về khó khăn rất khó, liền ngay cả chúng ta đều không có năng lực này." Vô Nhai nói.

Lâm Phàm nghe xong nắm chặt quả đấm, chỉ cần có thể có thể trở về, vậy là được.

"Các người là ai." Lâm Phàm ánh mắt nóng bỏng nhìn về phía hai người, nếu như là Bản Tông lời nói, vậy nhất định có biện pháp đưa chính mình trở về.

"Bốn Tọa Thánh Tông Thái Thượng Trưởng Lão Vô Nhai."

"Thái Thượng Trưởng Lão nhan triển văn."

"Người là có hay không là nghĩ vận dụng Bản Tông lực lượng trở lại Thương Linh Châu? Nhưng là không có khả năng, ngay cả Bản Tông Tông Chủ đều không có năng lực này." Vô Nhai nhìn thấu Lâm Phàm trong ánh mắt bao hàm ý tứ, lắc đầu nói.

"Tại sao?" Lâm Phàm khẩn cấp hỏi.

"Cực kỳ lâu lúc trước, tương truyền là một vị Chí Tôn là ngăn cản Huyền Hoàng trong giới hạn chiến đấu, đem Huyền Hoàng giới chia ra làm hai, trừ phi có thể tìm được vị này Chí Tôn còn sót lại quá giới lệnh bài mới có thể đi qua bên ngoài, còn lại không có bất kỳ biện pháp nào, dĩ nhiên lệnh bài kia bây

giờ đã bị sử dụng hai khối, về phần có hay không khác (đừng) liền không biết được." Vô Nhai nói.

"Sau này người liền ở lại tông môn là được, Tông Chủ cho người hai cái lựa chọn, một là trở về Bản Tông, trở thành đệ tử, hai là ban cho người Vô Danh đình, do người đảm nhiệm Thánh Ma Tông Đệ Lục Đại Tông Chủ, đem Thánh Ma Tông truyền thừa tiếp."

Lâm Phàm nhìn Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão, không chút do dự nói, "Ta muốn đem Thánh Ma Tông truyền thừa tiếp."

"Người chắc chắn chứ?" Vô Nhai nhiều lần hỏi.

"Ta chắc chắn, Tông Chủ liệu mình đưa ta tới, ta cũng tuyệt không có thể lúc đó quên cừ hận, sau này ta nhất định phải tìm tới quá giới lệnh bài trở lại Thương Linh Châu là trên tông môn xuống mấy vạn người báo thù." Lâm Phàm dứt tọng nói, lúc này huyết hải thâm cừ, không thể quên.

"Được, đã như vậy, cấp độ kia thương thế của người thế tốt sau khi, liền dẫn người đi Vô Danh đình,

Đương nhiên người phải có chuẩn bị, Vô Danh đình không có thứ gì, hết thảy đều phải dựa vào chính người." Vô Nhai nói.

"Đa tạ Thái Thượng Trưởng Lão." Lâm Phàm cảm kích nói.

...

Hai người sau đó giao phó một ít chuyện sau, liền ra khỏi phòng tử.

"Sư huynh, người đã nói với hán giới lệnh bài chuyện này làm gì, để cho hán vô ích có tâm tư." Nhan Thái Thượng Trưởng Lão nói.

"Sư đệ, này có hi vọng, liền là một loại triển vọng, nói không chừng sẽ có kỳ tích phát sinh." Vô Nhai cười cười, sau đó cũng không nói thêm cái gì rồi đi nơi này.

...

Mấy ngày trong, Lâm Phàm vẫn luôn đang tu dưỡng đến, lần này bị thương rất nặng, khoảng thời gian này, Lâm Phàm phần lớn thời gian cũng trong trạng thái mê man, để cho thân thể từ từ khôi phục, mà hôm nay, Lâm Phàm cảm giác thân thể hãn đã khôi phục.

Lâm Phàm kéo ra tự thân bảng, muốn nhìn một chút tự thân tình huống cụ thể, chẳng qua là khi Lâm Phàm kéo ra bảng thời điểm, cả người cũng sửng sờ.

Bởi vì không quản lý mình như thế nào hờ hết bảng, cũng không hề có tác dụng.

Điều này sao có thể.

Giờ khắc này Lâm Phàm khuôn mặt nhỏ nhắn trong nháy mắt bạch.

Chính mình báo thù duy nhất dựa vào chính là hệ thống này, có thể là tại sao sẽ đột nhiên biến mất không thấy gì nữa.

"Keng, mạnh nhất hệ thống chính thức dung hợp."

Mà ngay tại lúc này, một trận thanh âm truyền tới, Lâm Phàm trong lòng vui mừng, đây là hệ thống thanh âm.

Chẳng qua là khi Lâm Phàm vừa muốn nói gì thời điểm, lại sâu lõm sâu vào trong hôn mê.

Không biết quá lâu dài, làm Lâm Phàm khi mở mắt ra sau khi, bên ngoài sắc trời đã sớm ngằm hạ đi, Lâm Phàm lập tức kiểm tra bắt nguồn từ thân tình huống.

Này chính thức dung hợp là tình huống gì, hệ thống này rốt cuộc phát sinh thay đổi? Lâm Phàm lập tức kéo ra bảng, cẩn thận tra nhìn.

Tên họ: Lâm Phàm

Tu vi: Tiên Thiên Sơ Giai

Nhục thân: Nhập thân Sơ Giai

Thiên tư: Vô hạn lên cấp

Huyết mạch: Vô.

Thần thông: Âm dương, tăng phúc, ẩn thân.

Tinh thông: Luyện Khí, truyền thụ.

Ba lô: Cửu Ngũ đại hồng gạch, Thất Thánh Bảo Đồ.

... .

Lúc trước đồ án toàn bộ không thấy, mà là xuất hiện này mới tinh đồ án, Lâm Phàm có thể cảm nhận được chính mình thật sự sẽ những thứ kia công pháp cũng thật sâu in vào trong đầu.

Thậm chí có loại chiêu tùy tâm sống động thấy, phảng phất đầy đủ mọi thứ đều trở thành tự thân một bộ phận một dạng so với dĩ vãng cảm giác muốn càng thoải mái.

Dĩ vãng cái loại này bằng, mặc dù coi như thật giống như rất cao cấp, nhưng là Lâm Phàm cảm giác bây giờ này nếu so với dĩ vãng mạnh hơn.

Này nhiều mấy hạng chức năng, Lâm Phàm bây giờ cũng có chút bất không mò ra, không hiểu này rốt cuộc là ý gì, nhất là tu vi này, thế nào lại là Tiên Thiên Sơ Giai.

Mình đương thời nhưng là kém một tí tẹo như thế liền muốn bước vào nhập thần cảnh giới.

Nhưng là Lâm Phàm cũng không có cảm giác được chính mình trở nên yếu.

Này là thế có cái nào thay đổi, Lâm Phàm còn tốt hơn nghiên cứu kỹ một phen, dựa vào mình bây giờ này suy đoán, sợ rằng còn không đoán ra cái dĩ nhiên.

Tồn rất nhiều ngày không có xảy ra môn, Lâm Phàm nghĩ (muốn) muốn đi ra xem một chút, ở tìm một cái Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão, để cho dẫn chính mình đi Vô Danh đỉnh nhìn một chút.

Lâm Phàm đẩy cửa ra, một luồng ánh mặt trời chiếu ở trên mặt, để cho cảm giác rất hòa hoãn.

Lâm Phàm nhìn về phía trước, mệnh môn bát ngát, nhà mọc như rừng, tràn đầy một mảnh sinh cơ.

Đây chính là Thánh Tông, so với Thánh Ma Tông mạnh hơn, còn phải phồn vinh tông môn a.

Dọc theo đường đi, Lâm Phàm thấy rất nhiều Thánh Tông đệ tử, cũng thấy rất nhiều mới mẻ đồ vật.

Thánh Tông lớn vượt qua Lâm Phàm tưởng tượng, ở đi một vài chỗ sau khi, Lâm Phàm gặp phải Vô Nhai Đại Trưởng Lão.

"Xem ra khôi phục không tệ, như vậy ta nên dẫn ngươi đi Vô Danh đỉnh." Vô Nhai Đại Trưởng Lão thật sớm thì biết rõ Lâm Phàm đã ra ngoài, liền tới chuẩn bị dẫn hắn đi Vô Danh đỉnh.

Nơi đó là một tòa trống trải đã lâu đỉnh núi, ở vào Thánh Tông phía tây bắc, thuộc về tông môn phần sau phương, thường xuyên tới không người đi ngang qua, cũng là bị đệ tử quên lãng đỉnh núi.

"Đa tạ Thái Thượng Trưởng Lão." Lâm Phàm liếc mắt nhìn Vô Nhai, tu vi thu hết vào mắt.

Đại Thiên Vị cảnh giới đại viên mãn.

Tuy nói bây giờ đã chẳng phân biệt được cấp bậc, nhưng là Lâm Phàm biết này Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão nếu so với Thánh Ma lão tổ cường hãn rất nhiều, rất nhiều.

Lâm Lâm Phàm đi theo Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão đi tới Vô Danh đỉnh thời điểm, cũng là bị cảnh tượng trước mắt cũng là sợ không nói ra lời.

Hữu quạnh, cô đơn, nguyên thủy, không có một bóng người.

Ở nơi này một mảnh rộng rãi không có người ở địa phương, đúng là Thánh Ma Tông Tân Tông môn.

"Đây là ngươi phải biết đồ vật, xem thật kỹ nhìn một cái, Thánh Tông có thể giúp ngươi chỉ có nhiều như vậy, nếu lựa chọn con đường này, cũng không cần có câu oán hận nào, ngươi có thể với Thánh Tông đệ tử một loại nắm giữ nên có quyền, về phần có thể đi bao xa, thì nhìn chính ngươi." Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão nói.

"Đa tạ Bản Tông." Lâm Phàm gật đầu nói.

"Ừ, " Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão gật đầu một cái, sau đó rời đi nơi này, hắn có thể giúp cũng chỉ có những thứ này, sống hay chết cũng chỉ có thể dựa vào ký cá nhân.

bắt đầu một người Tông Chủ con đường, tăng cao tu vi trong quá trình, nói thế nào cũng phải làm điểm đồ từ đồ tôn mới được, từ từ phát triển, kế hoạch bồi dưỡng.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 89: Khôi phục tự mình, tiện khí không thay đổi tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác gi

Vắng lặng Vô Danh trên đỉnh núi, Lâm Phàm bắt đầu đi thờ dài, tìm tảng đá đặt móng ngồi lên, sau đó giống như con khỉ một dạng ngóng về nơi xa xăm chân trời.

Đây là đang suy nghĩ nhân sinh, suy nghĩ trong thiên địa áo nghĩa a.

Một trận Thu gió thổi tới, cuốn lên từng mảnh hoàng diệp, cùng phía dưới kia phồn vinh tông môn so với, nơi này lộ vẻ có chút thê lương.

Cô khổ linh đình, không chỗ nương tựa, chưa quen cuộc sống nơi đây, này sau này có thể nên làm thế nào cho phải a.

Lâm Phàm rất hoài niệm lúc trước sinh hoạt, nhưng là bây giờ đã một đi không trở lại.

Dần dần Lâm Phàm kia cô đơn thân thể dung nhập vào chung quanh xấu cảnh bên trong, rền vang thê lương cảm giác tràn ngập toàn bộ đỉnh núi.

Một ngày.

Hai ngày.

Lâm Phàm Tĩnh Tĩnh ngồi ngay ngắn ở trên hòn đá, cũng chưa hề động tới, phảng phất hóa đá.

Thánh Tông Tông Chủ đem Vô Danh đình ban cho một tên xa lạ đệ tử làm Phân Bộ tông môn tin tức lan truyền nhanh chóng.

Tin tức này ở Thánh Tông bên trong trong nháy mắt vỡ tổ, tin tức này để cho rất nhiều người cũng không dám tin, bọn họ không thể tin được Tông Chủ sẽ đem Vô Danh đình ban cho cho người khác.

Một ít trưởng lão nói lên ý kiến, nhưng là lại không có một chút tác dụng nào, đây là Tông Chủ ra lệnh, chẳng lẽ người còn có thể có ý kiến không được.

Đệ tử trong tông đối với có thể có được Tông Chủ ban cho đình người rất là cảm thấy hứng thú, cũng đều kết bạn mà đi trước tới xem một chút rốt cuộc là dạng gì nhân vật, lại có thể ở Vô Danh đình đã phân Tông.

Chỉ là bọn hắn đi tới Vô Danh đình lúc, thấy này vắng lặng đỉnh núi cũng đều lắc đầu một cái.

Cũ nát, thật sự là quá cũ nát, cỏ dại rậm rạp, Cổ Thư mọc như rừng, muốn ở trên nặt này xây Tông thật quá khó khăn.

Khi bọn hắn nhìn tới đó ngồi ở trên hòn đá không nhúc nhích bóng người lúc, cũng đều tò mò vạn phần.

Có đệ tử nhìn rất nhiều, sau đó rời đi nơi đây.

Ngày thứ hai lại có đệ tử đến, bóng người kia như cũ ngồi ở chỗ đó.

Ngày thứ ba lại tới một nhóm đệ tử, có thể bóng người kia còn ngồi ở chỗ đó.

... .

Kéo dài chừng mấy ngày sau.

Thánh Tông bên trong truyền lên lời đồn đãi, kia bị Tông Chủ ban cho đình người là kẻ ngu, ngồi ở trên hòn đá không nhúc nhích.

Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão cùng nhan Thái Thượng Trưởng Lão đều chú ý này Vô Danh trên đỉnh núi Lâm Phàm.

Bọn họ biết Lâm Phàm đang ở nơi với trạng thái suy tĩnh, tông môn bị diệt đối với bất luận kẻ nào mà nói, cũng là một kiện không thể chịu đựng sự tình.

Có người điên.

Có người phí.

Có người bị cừ hận che đậy cặp mắt.

Mà có người có thể đi ra bóng mờ, khôi phục tự mình.

Chỉ là bọn hán không biết Lâm Phàm sẽ là kia một loại.

Mười ngày sau, một trận cười điên cuồng vang dội toàn bộ Vô Danh đình.

"Bản Đại Gia muốn phần chấn, muốn phần đầu, phải cố gắng, các loại (chờ) Lão Tử cường hãn, đi về báo thù." Lâm Phàm tỉnh lại,

Trong lòng cũng muốn lái.

Cả ngày lo lắng có ích lợi gì, chẳng lẽ mất đi liền có thể trở về hay sao? Chẳng lẽ thực lực là có thể vô duyên vô cớ tăng trưởng hay sao?

Khôi phục tự mình, dưới sự cố gắng đi, các loại (chờ) Bản Đại Gia thực lực tăng lên tới nghiền ép các ngươi cảnh giới thời điểm, chính là làm chết các ngươi thời điểm.

Thánh Tông bên trong, một người đứng ở nơi đó, ánh mắt phẳng phát xuyên thấu tầng tầng hư không một dạng nhìn về phía Vô Danh đình, lộ ra vẻ vui vẻ yên tâm nụ cười.

"Có thể đi ra, liền có thể."

... .

Lâm Phàm suy nghĩ rất nhiều, hoạch định một chút chính mình bây giờ cảnh ngộ.

Nói điểm trực bạch, đó chính là nhất cùng nhị bạch, thân không một vật.

Muốn người không người, muốn cái gì không có gì, so với ăn mày còn nghèo.

Muốn quang đại Thánh Ma Tông, cũng không phải là suy nghĩ một chút là được.

Làm một Tông chi chủ, đầu tiên phải có một nhà ở, còn thiếu mấy cái tông môn làm việc vật, còn thiếu ít mấy cái thiếp thân tiểu đệ tử, còn thiếu ít... .

Ai, ngược lại chính là cái đó cũng thiếu a.

Lâm Phàm rất là bất đắc dĩ thở dài một tiếng, bắt đầu lại từ đầu thật rất là phiền não a.

Bất quá tốt tại chính mình thân ở Thánh Tông, đây nên có nghĩ một chút biện pháp, là có thể có.

Sau đó Lâm Phàm nhìn một chút Vô Nhai Thái Thượng Trường Lão đưa cho đồ mình.

Một quyển phong cách cổ xưa sách.

Lâm Phàm từng trang từng trang liếc nhìn, trong này ghi lại Đông Linh Châu bây giờ bị người đã biết bí văn.

Đông Linh Châu tông môn Phân Bộ, Bí Cảnh Phân Bộ, Cẩm khu phân bộ vân vân hết thảy thật sự phải biết đồ vật, toàn bộ ghi lại ở nơi này vốn sách trong.

Đông Linh Châu tu luyện phân chia cùng Thương Linh Châu không có bao nhiêu khác nhau.

Chẳng qua là cũng không có Thương Linh Châu phân chia như vậy phức tạp, mà là lấy Sơ Giai, trung cấp, cao cấp, Đại Viên Mãn, bốn Đại cảnh giới làm chuẩn.

Lâm Phàm khép lại sách, trong lòng cũng có đại khái, nơi này cũng không so với Thương Linh Châu kém, thậm chí nếu so với Thương Linh Châu cao cấp hơn rất nhiều.

Đồng thời nơi này địa vực diện tích, nếu so với Thương Linh Châu lớn hơn rất nhiều rất nhiều, thể lực rải rác phức tạp, tuyệt không phải tưởng tượng đơn giản như vậy.

Bất quá, cái này cùng tự có quan hệ gì.

Lâm Phàm đem sách thu cất, cũng không ở ý phía trên giảng giải đồ vật, bây giờ bước đầu tiên chính là tỉnh lại, trọng chấn Thánh Ma Tông hùng phong.

Tuy nói Thánh Ma tông như nay chỉ còn lại chính mình một người, nhưng là mình nhưng là thừa tái toàn bộ Thánh Ma Tông sư huynh đệ cùng Tông Chủ kỳ vọng, làm sao có thể để cho bọn họ thất vọng.

Lâm Phàm ở Vô Danh đình đi dạo một vòng, dò xét một phen địa hình, cuối cùng chắc chắn đem nhà xây ở một mảnh bằng phẳng trên mặt đất.

Chọn mấy viên Cự Mộc, đem chặt đứt, chẻ thành cây cột, đứng ở bốn phía, coi như chi giá, sau đó đem vật liệu gỗ chẻ thành trường điều sàn nhà trải trên mặt đất.

... .

Làm hết thấy các thứ này giải quyết sau khi, Lâm Phàm cũng là thở phào một cái, tầng 2 hình chữ "nhân" mới hiện nhà gỗ rốt cuộc thành, tuy nói đơn sơ rất nhiều, nhưng là tóm lại có đất nương thân.

Bây giờ sắc trời đã tối, Lâm Phàm đi tới chính mình xây bên trong nhà gỗ, ngồi xếp bằng, thử tu luyện.

« Vô Tướng Thiên Ma » cùng « kiếm ý » là Lâm Phàm bây giờ thật sự sẽ trong tâm pháp cấp bậc cao nhất, bây giờ hệ thống thay đổi, không biết bây giờ tu thành có cái gì bất đồng.

« Vô Tướng Thiên Ma » Lâm Phàm đã tu luyện tới tầng 2, mà « kiếm ý » vẫn như cũ dừng lại ở một tầng.

"Ông... ."

Ngay tại Lâm Phàm nhập định tu luyện không bao lâu, phía sau không gian khẽ run lên, giống như cục đá ném vào bình tĩnh trong nước hồ một dạng đung đưa tầng tầng sóng gợn.

Lâm Phàm lúc này hai loại Tâm Pháp đồng thời vận chuyển, giống như âm dương Thái Cực một dạng một nửa Hắc Vụ dâng lên, một nửa kiếm ý cuộn cuộn, dần dần tạo thành một thanh khí thể cuộn cuộn Vô Danh Thần Kiếm.

Giờ khắc này Lâm Phàm mở mắt, mặt lộ vẻ kinh dị, chính mình tiến vào trạng thái tu luyện sau khi, cũng không nghe thấy hệ thống kinh nghiệm thêm được tiếng nhắc nhở, nhưng là lại có một cỗ hơi thở trào vào bên trong cơ thể tập hợp bách hải, rất là thoải mái.

Đây là Lâm Phàm chưa bao giờ có cảm giác, này hai môn Tâm Pháp chính mình tốc độ tu luyện so với dĩ vãng dường như muốn nhanh rất nhiều.

Xem ra đây là hệ thống thay đổi sau khi mang đến hiệu quả, chẳng qua là không biết còn có cái gì chính mình không biết công có thể chờ đợi đến chính mình tìm tòi.

Lâm Phàm khôi phục lại bình tĩnh, cũng không nghĩ nhiều, an tâm đắm chìm trong tu luyện.

Hôm sau, không trung hướng mặt trời mọc, Tử Khí Đông Lai, Lâm Phàm có chút mở mắt.

Một ngụm trọc khí chậm rãi từ miệng bên trong phun ra, sau đó tan đi trong trời đất.

Trải qua một đêm Tĩnh Tâm tu luyện, hai môn Tâm Pháp tiến triển nhanh chóng, nhất là « kiếm ý » càng nơi đang đột phá miệng trạng thái.

Lâm Phàm tin tưởng muốn không bao lâu, « kiếm ý » liền có thể chân chính đột phá.

Đi tới Thánh Tông đã có một đoạn thời gian, Lâm Phàm cũng muốn đi ra ngoài đi dạo một vòng.

Tìm một chút cơ hội.

Làm chút tài nguyên hoặc là lừa gạt mấy người tùy tùng đó cũng là lựa chọn tốt.

Chủ yếu nhất là, mười ngày không có ăn uống gì, bụng đã nghiêm trọng kháng nghị, nếu như ở không ăn uống, chỉ sợ cũng muốn không nhịn được.

Lâm Phàm đối với (đúng) Thánh Tông Tông Chủ rất là cảm tạ, không chỉ có ban cho cho mình một khối đỉnh núi, còn có thể làm cho mình hưởng thụ Thánh Tông đệ tử nên nắm giữ hết thấy quyền lợi.

Này đề ở nơi đâu cũng đều là chuyện không có khả năng a.

Lâm Phàm tái xuất môn một khắc như vậy, cảm giác còn thiếu ít cái gì đó, đột nhiên kịp phản ứng, lập tức đưa đến một tảng đá lớn, dựng đứng ở cửa vào, lấy chỉ viết thay, ở phía trên có khắc chữ.

"Thánh Ma Tông."

Giải quyết hết thấy các thứ này sau, Lâm Phàm hài lòng gật đầu một cái.

Lần này mới ra đáng từ a.

quyển sách phong cách thì sẽ không đổi, chẳng qua là hữu tình tiết vẫn là phải hơi chút có một tí tạo như thể nghiêm túc.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Có thể lắc lư mấy cái là mấy cái (cám ơn s Teven sáu trăm hai mươi lăm minh chủ) ti

Chưa từng tên gọi đỉnh thượng xuống tới sau khi, cùng nhau đi tới, Lâm Phàm loáng thoáng cảm giác chung quanh những Thánh Tông đó đệ tử nhìn mình ánh mắt có chút lạ trách.

Những đệ tử kia ba lượng thành đoàn châu đầu ghé tai nhỏ giọng thảo luận, làm Lâm Phàm đi ngang qua thời điểm, cũng đều làm bộ như như không có chuyện gì xảy ra đưa mắt nhìn sang nơi khác.

Chẳng qua là khi Lâm Phàm một đi tới sau, lại nhẹ giọng nói chuyện với nhau.

"Người này chính là Vô Danh đỉnh bây giờ chủ nhân?"

"Nhìn thật giống như không lớn dạng a, các người nói người này không phải là Tông Chủ con tư sinh đi, ta nghe nói Tông Chủ năm xưa từng có một đoạn tình lịch sử a."

"Hừ, nhỏ tiếng một chút, nếu như bị người bẩm báo Tông Chủ nơi đó, nhưng là phải xui xẻo."

"Bất quá Vô Danh đỉnh cũng quá cũ nát không chịu nổi, quanh năm không người, này muốn ở phía trên xây phân tông, cũng không phải là đơn giản như vậy."

... .

Lâm Phàm lấy được Vô Danh đỉnh ở phía trên xây phân tông chuyện này cũng không phải là cái gì bí mật, Tông đệ tử trong môn phái có chút đáp lời cũng vô cùng hiểu kỳ, mà cũng có chút đệ tử cũng không có đem chuyện nào để ở trong lòng, một lòng đem tinh lực vui đầu vào trong tu luyện.

Lâm Phàm phát hiện Thánh Tông có hết mấy chỗ địa phương tốt, nhất là ở Thánh Tông thật giống như phó chức nghiệp tương đối cất hương a.

Cũng tỷ như vừa mới vào qua một cái Luyện Khí Đường Khẩu thời điểm, một hàng kia xếp hàng nhà đóng chặt đại môn, bên trong rầm rập vang. Lâm Phàm ngay từ đầu cho là trong này là làm gì vậy, cho đến một tên đại hán tử trong nhà đi ra, giờ cao một món theo Lâm Phàm, không lớn bình khí la to một tiếng.

"Thượng phẩm trường kiếm, đổi lấy kim tùy Đan."

Lâm Phàm biết vàng này tùy Đan, là một loại đối với (đúng) nhập thần cảnh giới dưới đây võ giả có trợ giúp rất lớn đan dược, có thể tăng lên tự thân tốc độ tu luyện đan dược.

Nhưng là tiếp theo cảnh tượng trong nháy mắt để cho Lâm Phàm nhìn mộng, những thứ kia thủ ở cửa chờ các đệ tử, mỗi một người đều với như điên reo hò.

Thậm chí thiếu chút nữa phát sinh một trận đánh lộn.

Mà Lâm Phàm cũng tra nhìn một chút kia bán bình khí người, tu vi bình thường, chỉ có Tiên Thiên Cảnh Giới, nhưng là này Luyện Khí bản lĩnh cũng không thấp, so với Thánh Ma Tông những luyện khí sư kia lợi hại hơn rất nhiều.

Xem ra ở chỗ này, tu luyện phó chức nghiệp võ giả, đều biết dùng chế tạo đồ vật đem đổi lấy tăng cường tu vi đan dược.

Sau đó Lâm Phàm lại thấy một ít còn lại phó chức nghiệp, cũng đều với vừa mới tình cảnh kia tương tự.

Xem ra chủ này sửa thực lực rất nhiều người, luyện phó chức nghiệp rất ít người, hơn nữa những thứ này phó chức nghiệp người, đều biết dùng tự mình luyện chế đồ vật, hồi đoái tăng cường thực lực đồ vật.

Không tệ, không tệ.

Lâm Phàm giờ phút này tâm lý có một ít ý tưởng.

Bây giờ Vô Danh trên đỉnh núi những cỏ dại kia còn không có diệt trừ, lấy bản thân một người lực lượng, vẫn còn có chút khó khăn.

Phải tìm một chút khổ lực mới được, nha, không, hẳn là thu một ít đệ tử,

Để cho bọn họ với chính mình đồng thời đem tông môn phát huy.

Lâm Phàm nhìn chung quanh những đệ tử này tu vi, không là Tiên Thiên Cảnh Giới, chính là nhập thân cảnh giới, hiển nhiên đã mình bây giờ tình huống, rất khó đưa bọn họ cho lác lư đi qua.

Này muốn lác lư, vẫn là phải tìm một ít ở tông môn không được coi trọng đệ tử mới được.

Tỷ như, Tiên Thiên trở xuống.

Có ý tưởng này sau khi, Lâm Phàm lập tức bắt đầu hành động.

"Vị sư đệ này người khỏe, xin hỏi này bên trong tông môn, bên kia đệ tử là tối không được coi trọng?" Lâm Phàm lộ ra tự nhận là rất là hài hòa nụ cười, ngăn lại một tên vội vàng đi đường đệ tử.

Kia bị ngăn lại đường đi đệ tử, trên dưới quan sát Lâm Phàm một phen, người này ai vậy, thế nào chưa thấy qua. Lại kêu gọi mình vì sư đệ? Chẳng lẽ người này bối phận so với chính mình muốn cao không được?

Bất quá nhìn người này mặt đầy đứng đắn bộ dáng, hơn nữa còn có một loại nhàn nhạt ép khí phiêu tán, đệ tử này hơi chút bị rung động.

Lâm Phàm nhìn trước mắt đệ tử, có chút cười yếu ớt, đối phương biểu tình cũng đều thu lăm ngay dưới mắt.

Hắn biết trước mắt đệ tử này là bị chính mình ép khí chấn trụ.

"Vị sư huynh này, này không...nhất được tông môn coi trọng, chắc là đệ tử tạp dịch đi." Đối với (đứng) với người trước mắt này, trong lòng của hắn có như vậy từng tia hoài nghi, nhưng là đối phương kia lạnh nhạt thần sắc, lại để cho hắn có loại không khỏi áp lực.

"Há, thế nào đi." Lâm Phàm hỏi.

"Một mực hướng đông, đi ngang qua một cái lối nhỏ, giữa sườn núi nơi đó chính là đệ tử tạp dịch hiện đang ở địa phương." Tên này bị Lâm Phàm chấn trụ đệ tử như nói thật đạo.

"ừ, đa tạ sư đệ." Lâm Phàm hài lòng vỗ vỗ bả vai, sau đó chấp hai tay sau lưng hướng kia chỉ địa phương đi tới, một cổ cao nhân gần coi cảm giác.

"Xin hỏi sư huynh họ gì." Đệ tử này hô lớn nói.

"Sau này có thể gọi ta là Lâm sư huynh." Lâm Phàm cũng không quay đầu lại từ tốn nói.

"Họ Lâm?" Đệ tử này gật đầu một cái, đợi một hồi trở về thật tốt tra một chút, nhìn một chút sư huynh này rốt cuộc là vị kia đại thần, nói không chừng vừa có thể ôm lên một cái bắp đùi đây.

...

Căn cứ tên đệ tử kia chỉ địa phương, cũng không lâu lắm, Lâm Phàm liền tìm tới cái gì đó đệ tử tạp dịch hiện đang ở địa phương.

Khi thấy này đệ tử tạp dịch hiện đang ở giờ địa phương, Lâm Phàm cũng không khỏi không than thở, trái cây này thật không hổ là đại tông a, này đệ tử tạp dịch hiện đang ở điều kiện, lại đi theo Thánh Ma Tông Ngoại Môn Đệ Tử hiện đang ở chênh lệch không bao nhiêu.

"Vị sư huynh này, khí vũ hiển ngang, nhìn một cái liền là tới từ khu trong nội môn, không biết chuyện gì yêu cầu đệ tử hỗ trợ." Giờ phút này Lâm Phàm còn đang quan sát tình huống chung quanh, chỉ thấy một tên tộc mi thứ nhân gia hóa vội vã chạy tới, mặt đầy lấy lòng hỏi.

Lâm Phàm cười cười, nhìn tên đệ tử này, "ừ, cũng tốt, người đem đệ tử tạp dịch môn hét to lên, Bồn Tọa muốn tuyển chọn mấy người đệ tử theo ta hồi sơn phong bên trong."

Trương hai chó nhìn trước mắt sư huynh, vốn cho là là Nội Môn Đệ Tử, nghĩ (muốn) phải thật tốt nịnh hót một phen, nếu có thể lấy được điểm chỗ tốt vậy thì càng tốt.

Giờ phút này nghe một chút đối phương tự xưng Bồn Tọa, trương hai chó kia nguyên nay đã phiếm hồng đảo tam giác mặt, trong nháy mắt thay đổi đỏ.

Bổn Tọa?

Đây chính là chỉ có bên trong tông môn đại nhân vật mới có thể tự xưng a.

Chuyện này... Này.

Trương hai chó trên thông thiên văn dưới rành địa lý, Thánh Tông loại bát quái tân văn toàn bộ biết, tuy nói không nhận biết trước mặt đại nhân vật này rốt cuộc là vị kia, nhưng là suy nghĩ một chút nói không chừng đây là một mực đều đang bề quan, bây giờ xuất quan tới chọn một ít đệ tử đại nhân vật cũng khó nói a.

Huống chi vừa mới còn nhắc tới đỉnh núi?

Cái này ở Thánh Tông trong có thể có một mình đỉnh núi cũng đều là Thái Thượng đại nhân vật thể hệ trước a.

"Được, tốt, xin chờ một chút, ta sẽ đi ngay bây giờ để cho người đi." Trương hai chó đột nhiên phát hiện mình hôm nay có thể phải phát, hẳn không nghĩ tới này tùy ý đi lên cầu kết người lại là một tên đại nhân vật.

Này nếu có thể đi theo đối phương trở lại đỉnh núi, đây còn không phải là Dã Kê biến hóa Phụng Hoàng, từ nay về sau nhưng chính là đỉnh núi người.

Chẳng qua là không biết đối phương là lưng chừng trời đỉnh, hay lại là Kinh Thiên đỉnh, hay hoặc giả là... .

Trương hai chó đã không dám tưởng tượng, này hơi động một cái ý tưởng, liền kích động cả người run rẩy a.

Lâm Phạm đứng tại chỗ, có chút thờ dãi, cuộc sống này a, không cao lạnh một chút, không thần bí một chút, thật đúng là không tốt lắm lẫn lộn a.

Bất quá chính mình lúc trước lời muốn nói cũng cũng không có sai a.

Tự mình thân là Thánh Ma Tông Đệ Lục Đại Tông Chủ, tuy nói tu vi bây giờ không lớn, nhưng là này tự xưng Bổn Tọa đó cũng là thỏa thỏa, không nghi ngờ chút nào.

Tình huống bây giờ, có thể lắc lư mấy cái là mấy cái, trước mang tới trên ngọn núi đem những cò đại kia cho trừ.

cám ơn, s Teven0 625 khen thưởng một cái minh chủ, cám ơn, bây giờ hai cái minh chủ, vốn phong rất là vui vẻ, phía dưới tiếp tục gõ chữ, ở đời mới một chút, bây giờ không có lên chiếc một ngày hai canh, chừng bảy sau, một ngày giữ canh tư.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Ta chính là tìm mấy cái làm cở (cám ơn s Teven sáu trăm hai mươi lăm minh chủ) tiểu th

Trương hai chó ở đệ tử tạp dịch bên trong, tuy nói người không lớn, nhưng là giao hữu rộng rãi, này một thông tri một chút đi, gần phân nửa đệ tử tạp dịch cũng lâm vào trong điên cuồng.

To bằng ngọn núi nhân vật đi xuống chọn đệ tử lên núi, điều này đại biểu cái gì?

Đây là giải thích trực tiếp nhảy qua Ngoại Môn Đệ Tử hoặc giả nói là Nội Môn Đệ Tử, mà là một mình đến đỉnh núi bên trong, trở thành đỉnh núi kia Thái Thượng Trưởng Lão môn hạ đệ tử.

Muốn là vận khí tốt bị chọn, thật có thể cá vào Long Môn a, từ nay về sau bay lên đầu càn cảnh biến hóa Phụng Hoàng, muốn gió có gió, muốn mưa có mưa, nhân sinh sáng khoái a.

Lúc này ở một gian đệ tử tạp dịch chỗ ở bên trong, một tên đệ tử nghe bên ngoài tiếng hoan hô, còn có trương hai chó vừa mới đi vào thông báo tình

huống, trong mắt lóe lên một tia tinh quang.

Lấy tình huống mình, không cần bao lâu liền có thể thành là ngoại môn đệ tử, thoát khỏi đệ tử tạp dịch, thực sự tiếp xúc đến tông môn, nhưng là bây giờ ngọn núi này đại nhân vật tới thu học trò, cũng không khỏi không nói là một cơ hội này.

Tiến vào đỉnh núi cùng tiến vào Ngoại Môn, là hai cái lựa chọn, tiến vào đỉnh núi sau khi, sẽ phải chịu đỉnh núi che chở, công pháp cùng tài nguyên phương diện cũng sẽ không có vấn đề quá lớn, nhưng là nếu như tiến vào Ngoại Môn lời nói, kia hết thảy cũng chỉ có thể dựa vào chính mình.

Bất quá những thứ này với hắn mà nói, cũng không là vấn đề, bởi vì hắn có chính mình kỳ ngộ.

Lỗ Diễm đối với chính mình rất có lòng tin, hắn tin tưởng chính mình tu vi ở đệ tử tạp dịch bên trong, thuộc về trước 10, nếu như liều mạng lời nói, thậm chí có thể đem kia hạng nhất đệ tử tạp dịch giết chết.

Mà lỗ Diễm là bớt đi không cần thiết phiền toái, ẩn giấu tu vi, từ từ tu luyện, chỉ cần đến thời cơ thích hợp, vậy liền nhất minh kinh nhân, nghiền ép mọi người tồn tại.

Hết thảy các thứ này hết thảy, lỗ Diễm đều đã nghĩ xong bộ sách võ thuật.

Lâu dài cường đại, cũng không thể làm cho người ta mang đến đánh vào cảm giác, chỉ có đang bị tất cả mọi người đều không coi trọng thời điểm, bộc phát ra để cho người kinh ngạc thực lực, mới có thể bị đại nhân vật xem trọng.

...

Lâm Phàm đứng ở nơi đó, nhìn cách đó không xa kia hạo hạo đặng đặng đám người, khoe miệng lộ ra nụ cười tự tin, các loại (chờ) sẽ tự mình là nên thâm trầm một chút đây? Hay lại là ngang ngược một chút cho phải đây?

Bất quá bây giờ mình nói như thế nào cũng là nhất tông chi chủ a, đây nên có khí thế vẫn là phải có.

Sau đó Lâm Phàm nhỏ hít một hơi, như cao bằng người hạ xuống một dạng chấp hai tay sau lưng, ánh mắt nhìn về phương xa, phảng phất xuyên thấu tầng tầng hư không một dạng nhìn thấu nhân sinh chân đế, tiến vào kia Huyền Chi Hựu Huyền cảnh giới.

Những thứ kia bị trương hai chó thông báo tới đệ tử tạp dịch, từng cái khăn trương nhìn Lâm Phàm.

Đây chính là trên ngọn núi đại nhân vật a.

Quả thật là anh vũ bất phàm, khí vũ hiên ngang, này xông vào mũi ngửi (muốn) ngăn cản cũng không đỡ nổi mùi vị, nhìn một cái chính là đại nhân vật a.

Lâm Phàm lần đầu tiên như thế muốn người chú ý, không khỏi có chút say mê, này mấy ngàn con mê mang trong ánh mắt,

Chỉ có chính mình bóng người a.

Lỗ Diễm đứng ở hàng trước, nhìn trương hai chó lời muốn nói đại nhân vật, trong mắt lóe lên tinh quang, đối phương khí thế bất phàm thêm nội liễm, lấy chính mình mật pháp lại không nhìn thấu đối phương sâu cạn, kinh khủng như vậy a.

Lỗ Diễm vốn chỉ là đệ tử tạp dịch trong một tên phổ thông không thể ở đệ tử bình thường, thậm chí có thể nói là phế vật cũng không quá đáng.

Nhưng là một ngày, hắn bị vài tên tạp dịch sư huynh đánh, mất máu quá nhiều, nhưng không cẩn thận để cho máu tươi xúc đọng tới cổ bên trên một chuỗi gia truyền Phật Châu, chuyện kỳ quái cũng theo đó phát sinh.

Kia một chuỗi Phật Châu không chỉ có để cho thân thể của hắn khôi phục như lúc ban đầu, trong đầu càng là ra phát hiện mình đã từng không biết công pháp.

Từ đó về sau, lỗ Diễm biết rõ mình cả đời sẽ không còn là hèn hạ vô vi.

"Đại nhân, đệ tử tạp dịch số người nhiều, không phải là một mình ta có thể triệu đến, nơi này mấy trăm tên gọi sư huynh đệ chắc hẳn có thể quá lớn người chọn." Trương hai chó vạn phần cung kính không dám chút nào can rờ nói.

"Ừ." Lâm Phàm gật đầu một cái, sau đó từ kia vạn người nhìn chăm chú hướng thụ trong không khí tỉnh lại, sau đó mạnh mẽ nhìn kỹ mọi người.

Tất cả mọi người nhìn đại nhân đang đánh giá chọn bọn họ, cũng đều nuốt nước miếng một cái, vô cùng mong đợi chờ đợi.

Bọn họ hy vọng đường nào trở thành kia may mắn, bị đại nhân mang hồi sơn phong, từ nay về sau đi lên quang minh đại đạo.

Lỗ Diễm ngẩng đầu ưỡn ngực đứng ở trong đám người, có chút tản mát ra một tia khí thế, lấy đại nhân tu vi, chắc hẳn nhất định có thể chú ý tới mình bất phàm.

Chỉ cần bị đại trong thí sinh, từ nay gia nhập đỉnh núi bên trong, chính mình là có thể buông tay chân ra, làm một trận lớn, xông ra một mảnh trời.

Lâm Phàm ánh mắt từ mỗi một trên thân thể người phiêu động qua, gương mặt cái gì Lâm Phàm không thèm để ý.

Lâm Phàm hiện tại đang chọn nhân viên tiêu chuẩn chính là: Cường tráng, có lực, có thể làm cỏ.

Những thứ kia vóc người nhu nhược căn bản không suy nghĩ thêm bên trong.

"Bồn Tọa lần này chỉ chọn năm người." Lâm Phàm nói, sau đó chỉ trưng hai chó, "Người tập hợp người có công, coi là một mình người."

Trưng hai chó vốn là cũng rất khắt khe, nếu là đại nhân không chọn mình làm thế nào? Nhưng bây giờ thấy lớn người thứ nhất nhận lấy chính mình, trưng hai chó đảo tam giác mặt, nhất thời kích động đỏ bừng vô cùng, phảng phất sắp khóc.

Một tổ tiên bốc khói xanh á... , ta trưng hai chó không nghĩ tới cũng có một ngày sẽ thăng quan tiến chức nhanh chóng a.

Suy nghĩ một chút, trưng hai chó liền kích động chúi chúi khoe mắt, phảng phất đối với chính mình đã từng nhân sinh cảm thấy bị thâm.

Đồng thời nhìn về phía Lâm Phàm, kia trong ánh mắt càng là tràn đầy vẻ cảm kích, chính mình sau này nhất định phải thật tốt báo đáp đại nhân ơn tri ngộ a.

Đệ tử tạp dịch môn nhìn đại nhân vật đã chọn lựa ra một cái, cũng đều càng căng thẳng hơn, năm cái vị trí, bây giờ thiếu một cái, vậy thì đại biểu ở nơi này mấy trăm người bên trong, chỉ có bốn cái may mắn.

Như vậy này bốn cái may mắn rốt cuộc sẽ là ai, mấy trăm tên đệ tử tạp dịch cũng đều giương mắt nhìn.

Lỗ Diễm đứng ở trong đám người, hần phi thường tự tin, mình nhất định có thể được chọn, bởi vì ngay vừa mới rồi, hần chú ý tới đại nhân vật này, nhìn lâu chính mình hai mắt.

Loại cảm giác này tuyệt đối không có sai, chẳng qua là tấm này hai chó có thể được chọn thật ra khiến lỗ Diễm có chút khinh thường, một cái trộm Gian dùng mảnh lời, làm thông minh vật người vô dụng, sau này cùng mình giữa đúng là hai cái thế giới người, lại cũng có thể bị chọn, thật là không ngờ a.

"Người... ." Lâm Phàm lại chọn một, người này thân hình cao lớn, da thịt ngăm đen, to bằng cánh tay hung ác có lực, nhìn một cái chính là làm việc dạng có năng lực.

"Ta, đại nhân." Kia thân hình cao lớn người, không dám tin nhìn Lâm Phàm, hần không nghĩ tới chính mình lại sẽ bị chọn, sau đó càng là ngây ngốc cười lên.

...

"Người... ."

"Người... ."

Lại liên tục chọn hai cái, từng cái Lâm Phàm đều theo tấm ảnh thân thể tổ chất tới chọn, này chính mình thật sự chọn người, nhìn một cái chính là con cháu nhà họ Nông ra đời, làm việc năng lực khẳng định cũng là tiêu chuẩn nhất định.

Lỗ Diễm lúc này kinh ngạc vạn phần, hần không biết đại nhân vật này chọn người tiêu chuẩn gì? Liền vừa mới đại nhân vật lựa chọn mấy người kia, ở lỗ Diễm xem ra, đều là trong phế vật phế vật, cả đời cũng không khả năng thành là ngoại môn đệ tử mặt hàng.

Nhưng là này càng không được coi trọng người, lại bị đại nhân nhìn trúng, chẳng lẽ những người này có chỗ đặc thù gì, mà chính mình nhưng lại không nhìn ra hay sao?

Giờ phút này chỉ còn lại người cuối cùng vị trí, lỗ Diễm không khỏi có chút khắt khe.

Nhưng là kỳ tâm trong nhưng vẫn ở cảnh cáo chính mình, người cuối cùng nhất định chính là chính mình.

Giờ khắc này lỗ Diễm cũng là bất cứ giá nào, khí tức cũng không dám cất giữ, giống như đột sổng một loại xì xì lẫn lộn.

Hần phải dựa vào cuối cùng khí thế hấp dẫn đại nhân vật chú ý.

Làm lỗ Diễm chú ý tới đại nhân vật nhìn mình thời điểm, toàn bộ tim cũng nhảy lên đến cuồng hống, đại nhân vật thấy chính mình, nhất định là muốn chọn chính mình.

Lỗ Diễm cổ họng phảng phất có nhiều chút khăn khăn một dạng hết sức muốn mở miệng.

Lâm Phàm nháy mắt mấy cái, liếc mắt nhìn lỗ Diễm, cảm giác người này có chút kỳ quái a, hơi thở này lúc mạnh lúc yếu làm gì? Tuy nói coi như không tệ, nhưng là này đáng cũng có nhiều chút gầy nhỏ, hơn nữa còn bạch bạch tịnh tịnh, nhìn một cái chính là không thể nào làm việc Chúa.

Sau đó Lâm Phàm ánh mắt liếc lên một bên, hơi lộ ra vẻ tươi cười, "Người cuối cùng, chính là người."

Kia đứng ở lỗ Diễm cách đó không xa một cái ngốc đại cá tử kinh ngạc một chút, sau đó mừng như điên đứng lên.

... .

"Điều này sao có thể?" Lỗ Diễm môi phát run, không thể tin được kết quả này, này đại nhân tại sao không chọn chính mình, chẳng lẽ ở đại trong mắt người, chính mình ngay cả mấy cái rác rưởi này cũng không bằng hay sao?

"Đáng ghét... Đáng ghét a." Lỗ Diễm nhìn này bị chọn trúng mấy người, trên mặt cái loại này cao ngạo nụ cười, phảng phất mùi tên nhon một dạng thật sâu xuyên thấu nội tâm.

Những thứ này đã từng ở trong mắt chính mình giống như phế vật gia hỏa, lại bị chọn, này là bức nào ngọa tào.

Giờ khắc này Lỗ Diễm mắt lạnh nhìn về phía Lâm Phàm, trong lòng không phục tự nhiên dâng lên.

"Hôm nay ngươi không xem trúng ta, ngày khác ta cho ngươi không với cao nổi "

Lỗ Diễm nắm chặt quả đấm, cuối cùng lặng lẽ thối lui ra đám người.

Lâm Phàm đối với chính mình chọn trúng năm người này rất là hài lòng, nhưng không biết này vô tình chọn người, đã bị một tên nắm giữ chí lớn hướng người cho hận tới.

Lâm Phàm nếu là biết cái tình huống này lời nói, sợ rằng ngay cả khóc cũng không biết thế nào khóc.

Lão Tử không phải chọn mấy cái làm cò, thế nào cũng khả năng hấp dẫn đến cừu hận.

"Được, cũng cùng ta rời đi." Lâm Phàm lạnh nhạt gật đầu một cái, không muốn nói quá nhiều lời nói, này làm cò công việc nặng nhọc, cũng không thể trễ nãi thời gian.

"Đại nhân, mời chờ một chút, ta nghĩ rằng vì chính mình đòi lại một cái công đạo." Lúc này Trương hai chó nói.

Lâm Phàm nhìn Trương hai chó, sau đó gật đầu một cái, "Nhanh lên một chút."

Lấy được đại nhân đồng ý, Trương hai chó cười, sau đó lập tức chạy đến một tên đại hán khô ngô trước mặt, ngẩng đầu ưỡn ngực nhìn Đại Hán, "Ngày hôm qua ngươi đánh ta một trận, cướp ta mười miếng Luyện Thể Đan, bây giờ còn cho ta, còn nói xin lỗi với ta."

Trương hai chó đối mặt Đại Hán là đệ tử tạp dịch bên trong Tiểu Bá Vương, ở đệ tử tạp dịch bên trong không người không sợ, nhưng là bây giờ chính mình nhưng là cột lên đại đuôi người, người này còn có thể làm gì mình hay sao?

"Ngươi ăn cướp a, rõ ràng hai quả, ngươi lại nói mười miếng, ngươi... ." Đại Hán biến sắc, rất là tức giận nhỏ giọng nói.

"Hừ, đừng nói nhảm, đại nhân ở này, nếu để cho đại nhân cuồng cuồng, có thể không phải ta tới với ngươi nếu đơn giản như vậy." Trương hai chó mũi chó hướng lên trời, rất là trâu bò nói.

Đại Hán liếc mắt nhìn có chút không kịp chờ đợi đại nhân vật, cuối cùng khẽ cắn răng, rất là tức giận nhìn Trương hai chó, "Được, cho ngươi, hy vọng ngươi vĩnh viễn khác (đừng) trở lại."

Trương hai chó cười cười, trở lại, đánh chết Lão Tử cũng sẽ không trở về chỗ này, đợi một hồi đợi chờ mình nhưng là Nhân Gian Tiên Cảnh a.

"Được, nói xin lỗi ta." Trương hai chó nhìn mười miếng Luyện Thể Đan, liếm liếm môi, rất là thoải mái đem đề tốt.

"Thật xin lỗi." Đại Hán giờ phút này nhận tài, hẳn không nghĩ tới tên này lại sẽ có bức này vận khí, bất quá sau này chó bị chính mình cho bắt, nếu không không muốn cho kỳ biết kết quả là cái gì.

"ừ, không tệ, lần sau thấy ta hai cầu ca đằng hoàng một chút, nếu không ta hai cầu ca đối với ngươi không khách khí." Trương hai chó giờ phút này chỉ cảm thấy thể xác và tinh thần thoải mái, một loại chưa bao giờ có thoải mái cảm giác tràn ngập toàn thân.

Loại cảm giác này thật sự là quá tuyệt.

để cử một vị bạch phú mỹ, thật to bạch phú mỹ sách, « Vị Diện chuyển kiếp lúc vô ích Chủ Thần » đoàn người có thể đi coi trộm một chút. Được, ta trước yêu cầu cái nhóm, tới Phi một lớp đi.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Chương 92: Khóc không ra nước mắt a (cám ơn s Teven sáu trăm hai mươi lăm minh chủ) tiểu thuyết:

Thánh Tông phong cảnh không kém gì những thứ kia linh hoạt kỳ ảo rừng sâu núi thẳm, nơi này tràn đầy một loại tinh thần phấn chấn, thân ở trong đó, liền có thể khiến người ta cảm thấy mình còn sống.

Lâm Phàm nhìn mình chủ tâm chọn năm tên làm cô công phu, trong lòng cũng thật là hài lòng, Lâm Phàm tin tưởng chỉ cần mình giữ vững không ngừng, Vô Danh đỉnh nhất định có thể tỏa sáng ánh sáng.

Lâm Phàm ở Thánh Tông bên trong, cũng coi là có chút danh tiếng, dĩ nhiên những thứ này cũng không phải là hung danh, mà là ở Thánh Tông đệ tử trong mắt, người này rất có thể là một kẻ ngu.

Bởi vì người có thấy người, ngây ngốc ngồi ở trên một tảng đá, suốt mười ngày cũng chưa hề động tới sao?

Đây nhất định là chưa thấy qua, nhưng là bây giờ lại thật có người như vậy tồn tại, người này chính là Vô Danh trên đỉnh núi cái này bị Tông Chủ ban cho đỉnh người.

Đối với chung quanh người những thứ kia mang theo không quá nhìn mắt thật là tốt, Lâm Phàm căn bản không để ý.

Trương hai chó đấm người lúc này ngẩng đầu ưỡn ngực, đối với chung quanh nhân quang, vậy càng là hưởng thụ rất.

Nhìn một chút, ở tông môn khi nào bị nhiều người như vậy chú ý qua.

Xem bọn họ trong ánh mắt biểu đạt cảm tình, đó là hâm mộ, ghen tị a... .

Này không cần nghĩ cũng biết, hết thảy các thứ này đều là đại nhân nguyên nhân, bởi vì đại nhân chính là đại nhân, đi tới kia vậy cũng là huy hoàng vắng khắp nơi, sáng mù chúng người nhân cầu.

Trương hai chó có chút hối hận, vừa mới sớm hẳn là bắt chẹt một chút, có đại nhân ở, chẳng lẽ tên kia còn dám với chính mình can rờ hay sao?

Sau này chính mình có thể đem là muốn trở thành đỉnh núi đệ tử, Thái Thượng Trưởng Lão môn hạ người, kia đệ tử tạp dịch thân phận nơi nào còn có thể hợp với chính mình.

Nghĩ tới đây, trương hai chó càng là cao ngạo ngẩng đầu lên, mặt đầy Lão Tử rất lợi hại bộ dáng.

Dần dần, không biết quá lâu dài.

Trương hai chó hơi mệt chút, nhìn đại nhân còn ở trước đó mặt dẫn đường, muốn hỏi lại không dám hỏi, không biết này mục đích muốn lúc nào đến.

Hơn nữa trương hai chó dần dần cảm giác có cái gì không đúng.

Cái phương hướng này là kia ngọn núi à?

Thánh Tông bây giờ biết danh sơn đỉnh tông cộng mười, tông cộng có chín Thái Thượng Trưởng Lão cầm giữ, mà còn có một ngọn núi chính là Tông Chủ quản lí.

Có thể là dựa theo bây giờ phương hướng là hướng tây bắc, nơi đó chẳng lẽ có cái gì chính mình không biết đỉnh núi hay sao?

Dần dần, cảnh tượng phồn hoa biến mất không thấy gì nữa.

Ven đường cỏ dại dần dần nhô ra, gạch xanh mặt đường, cũng thay đổi thành dốc đường đá.

"Đại nhân, chúng ta đây là đi đâu à?" Trương hai chó cẩn thận từng li từng tí hỏi, sợ hãi đã biết mạo muội câu hỏi, sẽ để cho đại nhân không vui.

"Sắp đến, thi ở phía trước." Lâm Phàm chỉ chỉ phía trước kia giống như nắm một loại cao vút đỉnh núi nói.

Trương hai chó đấm người theo đại nhân chỉ phương hướng nhìn lại, này nhìn một cái, từng cái sắc mặt trong nháy mắt biến hóa trắng bệch.

Này đặc biệt sao cùng lúc trước thật sự mong đợi không giống nhau a.

"Đại... Đại nhân, ngọn núi này hẳn là Vô Danh đỉnh a, thật giống như không người a." Giờ phút này Trương hai chó nói chuyện đều có chút cà lăm, cảm giác nhân sinh đột nhiên từ thiên đường xuống tới địa ngục.

"Dạ, bất quá bây giờ không gọi Vô Danh đỉnh, mà kêu Thánh Ma Phong, đây là Tông Chủ ban cho ta, sau này ta đem ở phía trên thành lập Thánh Ma Tông." Lâm Phàm cười nói, nhìn về phía Trương hai chó đám người ánh mắt, cũng là mang theo một loại các ngươi kiếm bọn phát ý tứ.

Các ngươi nhưng là Thánh Ma Tông nhóm đầu tiên làm cỏ đệ tử a, sau này các loại (chò) Thánh Ma Tông cường đại lên sau, các ngươi nhưng cũng là Thánh Ma Tông thế hệ trước.

"A... ." Trương hai chó nghe một chút trong nháy mắt mộng ép, điều này sao có thể, này không phải mình suy nghĩ như vậy a, mình không phải là hẳn đi những...kia rất cao thượng đỉnh núi sao?

Thế nào lại là trước mắt mảnh này cảnh tượng.

Nhìn về phía này rậm rạp chằng chịt cũ nát thêm đá, Trương hai chó đột nhiên phát hiện mình có thể phải bị kịch.

Đồng thời đi theo Lâm Phàm tới mấy người kia, đột nhiên nghĩ đến một chuyện, một món có liên quan Vô Danh trên đỉnh núi truyền thuyết.

Truyền thuyết Tông Chủ đem Vô Danh đỉnh ban cho một cái tinh tọa ở trên đá kê ngu, thẳng góc kia muốn ở phía trên thành lập một cái tông môn.

Chẳng lẽ truyền thuyết này bên trong kê ngu, chính là trước mắt bọn họ đây thật sự cho là đại nhân vật hay sao?

Giờ khắc này trừ Trương hai chó trở ra những người khác, sắc mặt đột nhiên biến hóa, nếu quả thật là lời như vậy, vậy coi như thật hăm hại a.

Bọn họ ở đệ tử tạp dịch bên trong, mặc dù không sao, nhưng là có ở, có xuyên, có ăn, thậm chí cố gắng một chút, có lẽ còn có thể thành là ngoại môn đệ tử.

Nhưng là bây giờ đây nếu là với đối phương lên đỉnh núi, kia cái này coi như cũng biến dạng a.

P phía trên này không ở, không có mặc, chưa ăn, hết thầy khẳng định đều là phải dựa vào chính mình a, suy nghĩ một chút, mọi người liền cảm giác mình là bị hăm hại.

Này tới làm cái gì, nếu như nếu là lúc trước biết lời nói, bọn họ chết cũng không khả năng tới a.

"Được, đều đi theo lên đây đi, rất nhanh thì có thể đến tới trên ngọn núi." Lâm Phàm lúc này còn không có chú ý tới những người này biểu tình, trong lòng cũng là mừng thầm, chỉ cần dẫn lên đỉnh núi, sẽ không sợ những người này chạy trốn.

Này tới dễ dàng, đi ra ngoài coi như khó khăn, không đem sống cho làm xong, nghỉ muốn rồi đi.

"Ai u, đại nhân, ta đau bụng, đau cũng sắp được không, ta muốn đi trước tìm một nhà vệ sinh." Lúc này, một người trong đó đột nhiên ôm bụng lớn tiếng đau kêu.

Lâm Phàm hơi kinh ngạc một phen, vừa định để cho trước đi giải quyết thời điểm, một bên lại có người kêu lên.

"Ai u, đại nhân, ta đột nhiên nghĩ đến, ta kia ban đầu trong trụ sở, còn có kiện đồ vật không cầm đâu rồi, đại nhân ngươi chờ ta bắt được, ta liền lập tức trở lại."

...

Lâm Phàm giờ phút này tâm lý ngoa tào, mấy tên này, lại đang với chính mình chơi đùa bộ sách võ thuật, chuyện này... Này.

Lâm Lâm Phàm chuẩn bị ngăn lại bọn họ thời điểm, trừ Trương hai bên ngoài còn lại bốn người, rút chân lên liền mau lui chạy.

Đùa, tình huống này, tình nguyện ở tại đệ tử tạp dịch, cũng so với đợi ở chỗ này được a, tám này hai chó quả nhiên lòng không tốt, vốn là còn tưởng rằng là cái gì chuyện thật tẻ, không nghĩ tới là loại này chịu khổ bị liên lụy vô tích sự.

Đây nếu là thật theo đối phương lên đỉnh núi, này sau này khóc sợ rằng cũng không kịp.

"Các ngươi... ." Trương hai chó tròn mắt hốc mồm nhìn chạy so với chó còn nhanh bốn người, ([www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)) thân thể khẽ run lên, rất muốn lớn tiếng nói cho bọn họ biết.

Xin đem ta đồng thời mang đi.

Nhưng vừa lúc đó, Trương hai chó đột nhiên cảm nhận được một cổ để cho không rét mà run ánh mắt hướng tự nhìn lúc tới sau khi, thân thể đột nhiên run lên.

"Ồ kìa, những người này chuyện gì xảy ra, dĩ nhiên cũng làm như vậy chạy, đại nhân, ngài không nên tức giận, ta sẽ đi ngay bây giờ đem bọn họ cho bắt trở lại." Trương hai chó sói thể hung hăng nói.

Chẳng qua là chân này bước vừa muốn đi động thời điểm, một trận sâu kín thanh âm truyền vào bên tai.

"Coi là, đi thì đi đi, ngươi cũng không cần đuổi theo, ngươi nếu là trở về bên kia, ta cũng bảo vệ cũng không đến phiên ngươi a." Lâm Phàm nói rất lạnh nhạt, cũng có chút bất đắc dĩ, bất quá đối với tám này hai chó, hắn vẫn ăn gắt gao.

Trương hai chó sững sờ, đột nhiên nghĩ đến, chính mình lúc rồi đi sau khi, dường như tại chính mình cừu nhân trước mặt hung hăng giả bộ một lần ép, này chính mình nếu là bây giờ đi về lời nói, không phải là muốn bị hung hăng cho đánh chết?

Nghĩ tới đây, trương hai chó nhất thời run lên, sau đó nở nụ cười nhìn Lâm Phàm, "Đứng, đứng, đại nhân nói là, đi thì đi, ta hai chó còn ở đây."

"Ừ, đi thôi." Lâm Phàm gật đầu một cái.

Trương hai chó lúc này đứng tại chỗ, nhìn đại nhân bóng lưng, đột nhiên có loại muốn chết xung động.

Này đặc biệt sao đều là làm vậy a, mộ tổ tiên bốc khói xanh, ta xem bốc lên cũng đặc biệt sao khói đen a.

Trương hai chó giờ phút này khóc không ra nước mắt, chỉ có ngậm lệ đi theo đại nhân sau lưng.

cám ơn, s Teven0 625, lại khen thưởng một cái minh chủ, ài, không biết sao nói, cố gắng đổi mới, chúng bày sau, nhất định cố gắng bùng nổ.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Trương 2 cầu bi kịch nhân sinh (đa tạ s Teven sáu trăm hai mươi lăm minh chủ) tiểu thuy

Hội đương lãng tuyết đỉnh, nhất lâm chúng sơn tiểu (sẽ đứng trên đỉnh cao nhất, tầm mắt nhìn trọn những ngọn núi thấp).

Nhưng là giờ phút này đối với trương nhị cầu mà nói, chính mình nhân sinh coi như là kẻ cận xong đời

Cặp kia đáng thương đôi mắt, nhìn kia đầy đất cao cỏ nửa người cỏ đại theo gió mà đung đưa, là như vậy hoạt bát động lòng người a.

Mệnh mệnh bất ngát, trừ kia tầng 2 cao dùng gỗ xây dựng mà thành nhà bên ngoài, liền không có bất kỳ vật gì.

Nghèo không đáng sợ, máu chó là nghèo đến để cho người tuyệt vọng, vậy liền thật là đáng sợ.

Chẳng lẽ ta trương nhị cầu sau này thật đem muốn ở lại nơi này đi không? Thật muốn trở thành nơi này đệ tử sao?

Không .

Trương nhị cầu ngửa mặt lên trời mà trông, tranh thủ làm cho mình nước mắt không muốn chảy ra, bởi vì này thật quá làm cho hắn đau lòng.

Tuyệt vọng, thật sâu tuyệt vọng, không thấy được một tia tương lai.

.

"Như thế nào." Lâm Phàm nhìn nơi này thuộc về mình đỉnh núi, tâm tình sung sướng rất nhiều, kia lối vào trên tám bia đá, ba cái đại biểu hết thảy chữ, đúng là Thánh Ma Tông tượng trưng.

"Được, Nhân Gian Tiên Cảnh, Nhân Gian Tiên Cảnh a, nơi này là biết bao gần sát Tự Nhiên, là xa bao nhiêu cách đám người ồn ào, này từng có một gió thu thổi vào người thật sự là thật là làm cho người ta sáng khoái, đại nhân, này là một khối đất lạnh a." Trương nhị cầu sắc mặt đông lại một cái, thần

sắc rất là nghiêm túc nói.

"Ừ, ta cũng cho là như vậy, tốt lắm, ta tự giới thiệu mình một chút."

"Bồn Tọa Lâm Phàm, là Thánh Ma Tông Đệ Lục Đại Tông Chủ, cũng là bây giờ này Vô Danh phong chủ người." Giờ khắc này Lâm Phàm thần sắc nghiêm túc, đứng ở đỉnh núi bên bờ, chấp hai tay sau lưng, xa nhìn phương xa.

Kia tóc dài phiêu dật, đong đưa theo gió.

Trương nhị câu không khỏi si, biết bao ngang ngược nam nhân a.

.

"Bây giờ Bản Tông giao cho một mình ngươi nhiệm vụ trọng yếu, nhiệm vụ này, quan hệ đến đến Thánh Ma Tông có hay không có thể truyền lưu vạn thế, có hay không có thể chân chính quật khởi, ngươi nguyện ý tiếp nhận không?" Lâm Phàm ngưng thần nhìn Trương nhị câu, kia thần sắc nghiêm túc thêm nghiêm túc, phảng phất là muốn ủy thác cái gì chuyện trọng đại.

Nguyên bốn đã đối với (đúng) tương lai mất đi hy vọng Trương nhị câu, bị Lâm Phàm này nặng nề giọng cho lây, kia như cùng chết cha mẹ biểu tình, trong nháy mắt không còn sót lại chút gì.

Bây giờ mình đã không chỗ có thể đi, trở lại tạp dịch bên kia, cũng là đường chết một cái, sao không như cứ đợi ở chỗ này, trở thành một tên gọi vinh quang Thánh Ma Tông đệ tử, đây nếu là sau này thật phồn vinh, ta nhị câu, bất kể nói thế nào, cũng là tông môn người thứ hai a.

"Tông Chủ, xin phân phó, nhị câu ta, vào nơi đầu sôi lửa bỏng cũng sẽ không tiếc." Trương nhị câu phấn khởi nói.

"Được, không tệ, Bản Tông Chủ rất là vui vẻ yên tâm." Lâm Phàm gật đầu một cái, tự chọn làm người, này nhị câu có thể có như vậy quyết tâm, đó chính là tối đại thắng lợi.

"Ngươi thấy trước mặt những thứ này xanh mon mơn sinh mệnh sao?" Lâm Phàm chỉ điểm giang sơn một dạng

Chỉ kia mệnh mông bát ngát cỏ xanh nói.

"Ừ, thấy, những thứ này xanh mon mơn sinh mệnh lực, để cho ta cảm ngộ đến, chúng ta cũng nên hướng bọn họ như vậy, bất khuất không buông tha sống tiếp." Trương nhị câu gật đầu một cái, hẳn bây giờ đã hiểu rõ, nếu trở về là không có khả năng, vậy thì đem chính mình nhân sinh hao tổn ở chỗ này đi, Tông Chủ đều như vậy có khí thế, sau này cũng nhất định sẽ không kém đi nơi nào.

"Được, xuất ra ngươi toàn lực lực lượng, là vạn thế bất diệt tông môn đánh hạ vững chắc căn cước đi, đem trước mắt ngươi hết thảy toàn bộ trăm thảo trừ căn đem." Lâm Phàm khí thế dậy sóng nói.

Này theo Lâm Phàm là một cái đại công trình, một cái yêu cầu khổng lồ động lực công trình.

Nếu như không xuất ra đủ quyết tâm, là tuyệt đối không thể nào hoàn thành công trình.

"Ừ." Trương nhị câu cũng không có nghe rõ Tông Chủ nói là cái gì, dù sao thì cảm giác Tông Chủ nói rất kích động lòng người, kia lắng đọng huyết dịch giờ khắc này ở Tông Chủ buổi nói chuyện xuống cũng hung mãnh sôi sùng sục.

"A." Chẳng qua là này mới vừa sôi sùng sục một hồi, Trương nhị câu trong nháy mắt mộng ép.

"Tông Chủ, ngài vừa mới nói cái gì? Ta không có nghe rất rõ." Trương nhị câu giờ phút này ngốc, vừa mới bị Tông Chủ buổi nói chuyện cho lây, suy nghĩ căn bản chưa từng có lọc bất cứ tin tức gì cũng đều một cái đáp ứng.

Giờ phút này mới vừa phục hồi tinh thần lại, tinh tế suy nghĩ một chút, nhưng là kinh hoàng nói không ra lời.

Lâm Phàm nhìn Trương nhị câu, có chút lắc đầu một cái, sau đó quay lưng lại từ, đi tới cạnh một tảng đá lớn, bàn tay nhẹ khẽ vuốt vuốt thô ráp đá lớn, thần sắc dần dần lâm vào hoài niệm bên trong.

"Đã từng Thánh Ma Tông có vị đệ tử, hẳn rất đáng tiếc, bởi vì lỗi tại Tiên Thiên có vấn đề, có lúc không nghe được người khác nói chuyện, sau đó có một ngày, có một trưởng lão nói với hắn một chuyện, hắn nói không nghe rõ, về sau nữa." Lâm Phàm thờ dài một tiếng, nhẹ nhàng đánh một cái, đá lớn trong nháy mắt chia năm xẻ bảy.

"Tông Chủ, sau đó, thế nào?" Trương nhị câu có chút khăn trương nuốt nước miếng một cái.

"Sau đó, hắn hãy cùng tảng đá này." Lâm Phàm chỉ trên mặt đất đá vụn nói.

Trương nhị câu nghe một chút, khuôn mặt nhỏ nhắn trong nháy mắt bạch.

"Vừa mới ngươi không phải là nghe rất rõ, ta đây sẽ thấy nói cho ngươi một lần đi." Lâm Phàm nói.

Trương nhị cầu thân tử run lên, liếc mắt nhìn Tông Chủ bàn tay, sau đó lập tức gật đầu nói, "Nghe rõ, vừa mới ta nghe rõ."

Nhìn trương nhị cầu bộ dáng, Lâm Phàm hơi cười cợt.

"Ừ, nghe rõ liền có thể, vậy không nhanh đi." Lâm Phàm nói.

"Là ." Trương nhị cầu nghe một chút, nơi nào còn dám do dự, một con ngựa vào kia rậm rạp cỏ dại bên trong.

Nhào vào cỏ dại bên trong trương nhị cầu, nước mắt lã chã, một tay cầm trường kiếm, một cái nước mũi một cái lệ liên quan (khô) bắt đầu cuộc sống.

Giờ khắc này hẳn hiểu được, đã biết lên đỉnh núi đến, chính là tới làm cỏ.

Cách mình suy nghĩ mục tiêu, thật sự là quá xa xôi, cuộc đời này cũng không biết có thể hay không đạt tới, hoặc là chính mình sẽ sống sờ sờ một đời chết tại đây một nhóm cỏ dại bên trong cũng khó nói a.

Lâm Phàm nhìn trương nhị cầu bóng lưng, rất là hài lòng gật đầu một cái.

Giờ phút này, Lâm Phàm cho là mình nên là sau này sinh kế muốn tính toán.

Bất kể có hay không phải nhanh chóng đem tông môn chống lên đến, tóm lại trước phải đem nơi này dọn dẹp vội vàng, dù sao mình sau này cũng phải dài ở nơi này.

Ở Thánh Tông trong, có nhị dạng là Lâm Phàm thật sự cho là trọng yếu nhất.

Luyện Đan cùng Luyện Khí.

Lâm Phàm Luyện Khí phó chức nghiệp chế tạo thượng phẩm binh khí đã không thành vấn đề, về phần này Luyện Đan còn không có học được.

Đã tình huống trước mắt đến xem, chính mình tăng cao tu vi có ba cái đường tắt.

Số một, chính mình tu luyện.

Thứ hai, hấp thụ.

Thứ ba, đánh trách.

Bất quá căn cứ tốc độ tăng lên đến xem, đây nếu là ở bên ngoài, đánh trách tăng lên kinh nghiệm nhanh nhất, mà bây giờ tự mình ở tông môn, như vậy chỉ có hấp thụ.

Bất quá này ba loại, Lâm Phàm như thế cũng sẽ không buông khí, chỉ cần một có cơ hội, phải liên quan (khô) một lớp.

"Thật tốt cắt cỏ, Bản Tông Chủ phải xuống núi một chuyến." Lâm Phàm hướng phần đầu trong cỏ dại trương nhị cầu nói.

"Dạ, Tông Chủ, ngài an tâm đi đi." Trương nhị cầu cũng không quay đầu lại nói.

Lâm Phàm liếc xéo liếc mắt, lời này theo Lâm Phàm, có loại ngoài ra ý tứ a, bất quá coi là, đi trước học Luyện Đan tốt.

Lâm Phàm đều đã nghĩ xong, sau này một bên Luyện Đan, một bên hấp thụ.

Nếu như thuận lợi lời nói, tu vi này hẳn rất nhanh là có thể tăng lên.

Khi đó ở thật tốt bồi dưỡng tông môn, dùng không bao lâu, nhất định có thể khôi phục vinh quang.

Cửu Đại Tông Môn, ngày sau, Yến hoàng, các người liền rửa sạch sẽ cái mộng, chờ đợi ta làm khóc các người đi.

Diệt ta Lâm đại gia tông môn, cũng là Phi mật.

Không có lên chiếc một mực cố gắng hai canh, mỗi ngày năm, sáu ngàn chữ, thật ra thì cũng không coi là chậm, chừng bày sau thì sẽ một Thiên chữ vạn đổi mới, đây là nói được là làm được. Hy vọng đoàn người có thể đầu một chút phiếu đề cử, ủng hộ một chút Chính Bản, cảm ơn. Bây giờ thành tích đều là đoàn người ủng hộ, cảm ơn đoàn người.

Hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 94: Bug 1 như vậy Luyện Đan tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Thánh Tông mười ngọn núi lớn, có một ngọn núi được đặt tên là Đan Đình đình, đây là Viêm Trần Thái Thượng Trưởng Lão quản lý nơi ở khu vực.

Nơi này có Đan Đình Phong đệ tử ở chỗ này Luyện Dược, cũng có Ngoại Môn Đệ Tử hoặc là Nội Môn Đệ Tử, mượn nơi này mật thất Luyện Dược.

Lâm Phàm đi vào Đan Đình đình, một cỗ hỗn loạn mùi thuốc xông vào mũi, một hàng kia xếp hàng dán kín bên trong nhà, thỉnh thoảng truyền tới hưng phấn âm thanh, cười khò âm thanh.

"Ta luyện thành, ta luyện thành... "

Lúc này Lâm Phàm đánh giá chung quanh, đột nhiên một tên tóc tai bù xù cực độ phấn khởi đệ tử từ một gian dán kín bên trong nhà chạy đến, cả người lộ vẻ dị thường phấn khởi, kia tràn đầy tia máu đỏ mắt, hiển nhiên là luyện đan qua độ, đã đến gần bên bờ tan vỡ.

Bây giờ một tiếng này Mãnh kêu, để cho tâm tình biến hóa càng kiêu ngạo hơn, phun một ngụm máu tươi vậy ra, nhưng như cũ không cách nào ngăn trở đệ tử này hưng phấn lại cuồng bạo nội tâm.

Lâm Phàm tiếc cho một chút, vì đó cảm thấy bất đắc dĩ bi ai, này Luyện Đan cũng luyện ngốc đi.

Sau đó, Lâm Phàm tự đi tìm một gian không người dùng mật thất, bên trong diện tích không lớn, trung gian có một cái Đan Lô ngất đứng ở đó, mà chung quanh liền không có vật gì.

Bên trong nhà không khí tương đối đục ngầu, phảng phất là rất nhiều loại Thảo Dược hòa chung một chỗ một dạng có loại không nói ra được cảm giác.

Sau đó Lâm Phàm nhìn kia Đan Lô, suy nghĩ một chút, đã biết tay nhỏ vừa đựng, thì có thể học được đi, hãy cùng học Luyện Khí thời điểm như thế, tay cầm thiết chùy, là có thể tự đi lĩnh ngộ.

Lò luyện đan này bên trên chạm trổ rất nhiều hoa văn kỳ dị, thậm chí có một loại Lưu Quang thoáng qua, nhìn một cái liền không phải là phàm vật, có thể cung người Luyện Đan Dược lò, chắc hẳn không phải là phổ thông tài liệu.

Lâm Phàm quỳ người xuống, hướng phần đáy nhìn liếc mắt, kia phần đáy có một cái cửa hang, nơi đó chắc là Hỏa Chủng đi.

Lâm Phàm từ sách lên biết, này Đan Đình đình phía dưới là một người tồn tại đã lâu địa núi lửa, này địa núi lửa là Luyện Đan tuyệt cao ngọn lửa, có thể để cho dược thảo giữa Dược Tính hoàn mỹ dung hợp.

Lâm Phàm ngón tay nhẹ nhàng đụng vào Đan Lô, trong lòng mặc niệm.

"Đến đây đi, ta tiểu đồng bọn."

"Keng, chúc mừng học biết luyện đan."

"Keng, Luyện Đan cấp bậc 1."

"Keng, Luyện Đan Chi Thuật, không có gì không luyện, tự đi phối hợp, có thể ghi chép Đan Phương."

...

Chính là đơn giản như vậy, chính là nhanh chóng như vậy.

Bất kỳ kỹ năng, bất kỳ công pháp nào, đối với (đúng) Lâm Phàm mà nói, hần nghĩ (muốn) không là mình có thể hay không học được, mà là học được, chính mình phải tốn thời gian dài bao lâu, mới có thể lên tới mức cấp.

"Luyện Đan."

Giờ khắc này Lâm Phàm trong óc, một người Đan Lô hiện lên bạch quang, khói mù lượn lờ, một con rồng lửa quấn quanh ở Đan Lô mặt ngoài, phun ra nuốt vào ngọn lửa, rất là khí phái.

Lúc này Lâm Phàm sờ cảm một cái, này như là đã mờ lò, đây nếu là không luyện chút gì, thế nào không phụ lòng chính mình a.

Chẳng qua là bây giờ bốn phía này không có vật gì, lấy cái gì luyện?

Giờ khắc này Lâm Phàm gặp khó khăn, có chút không biết nên làm thế nào cho phải, ồ, đúng không phải là tự đi phối hợp sao? Bản Đại Gia ngay cả cục gạch cũng có thể luyện ra Thần Khí.

Giờ phút này Lâm Phàm ánh mắt nhìn về phía mặt đất, mặt đất này cũng không biết là thứ gì trái mà thành, có chút giống đất sét, nhưng là vừa không phải là.

Bắt quá mặc kệ nó.

Lâm Phàm nắm một cái màu đen đất sét, trong óc Đan Lô, lò mũ ầm mở ra, Lâm Phàm sắp tối sắc đất sét ném vào, sau đó lò mũ nổ ầm một tiếng đóng lại.

Kia con rồng lửa giống như Hành Vân Bồ Vũ một dạng bắt đầu phun ra nuốt vào lên hỏa diễm.

Màu trắng Đan Lô trong phút chốc, quang mang chớp thốc, phảng phất là có cái gì Tuyệt Thế Trân Bảo sắp hiện thế.

"Keng, chúc mừng Luyện Đan thành công."

"Tốc độ Nguyên Đan * 1."

"Tốc độ Nguyên Đan: Hoàng Giai hạ phẩm đan dược, sau khi uống, tăng nhanh tốc độ tu luyện, thời gian kéo dài một giờ."

"Tốc độ Nguyên Đan cách điều chế: Long Viêm thảo, hương mộc tử."

Giờ khắc này một quả to bằng đậu tương, bạch lông lánh đan dược, Tĩnh Tĩnh nằm ở Lâm Phàm trong bàn tay, nhìn Lâm Phàm sửng sốt một chút.

Cái này quá giỏi a giả đi, liền này đen thùi lù đất sét, cũng có thể thay thế hai loại dược thảo hay sao?

Lâm Phàm lại nắm một cái.

"Keng, chúc mừng phát hiện bunn đen, này một là một đồng phổ thông bunn đen đất, bởi vì lâu dài hấp thu Luyện Đan lúc dược thảo khí tức, dần dần có Dược Lực."

"Ngọa tào."

"Này bunn đen đất đều được tinh, chuyện này... Chuyện này..."

Lâm Phàm giờ phút này không biết nên nói cái gì, này bunn đen đất ở khác Luyện Đan Sư trong tay, khẳng định cũng chính là phổ thông không thể đang bình thường đồ vật.

Nhưng không nghĩ đến đã biết lại có thể luyện chế ra đan dược.

Giờ khắc này, Lâm Phàm ổn định tâm thần, có làm đầu, rất có làm đầu a.

Ở luyện thành này tốc độ Nguyên Đan lúc, phương thuốc này cũng đã trong lòng mình, sau này muốn luyện chế, có thể tìm tài liệu này là được.

Vì thực nghiệm một phen, Lâm Phàm lại bắt một đồng đất sét, lại ném vào trong lò đan.

"Rầm rầm..."

"Keng, chúc mừng Luyện Đan thành công."

"Tốc độ Nguyên Đan * 1."

Đồng thời Lâm Phàm phát hiện một cái vấn đề, tại chính mình mỗi lần Luyện Đan thành công lúc, đều có một cỗ không khí lưu tràn vào trong cơ thể mình, phảng phất khí lưu này chính là đã từng kinh nghiệm, có thể tăng cường đã biết phó chức nghiệp cấp bậc.

Lâm Phàm nhìn trong tay đan dược, muốn thử một chút hiệu quả, sau đó đem ném vào trong miệng.

"Keng, dùng tốc độ Nguyên Đan, có hay không chuyển hóa thành mười chút kinh nghiệm, hay lại là hưởng dùng tu luyện gia tốc hiệu quả."

Lâm Phàm giờ phút này càng là kinh ngạc một phen, hệ thống này đổi mới sau khi, càng ngày càng đặc biệt sao Nhân Tính Hóa.

Lúc trước chính mình bất kể đập đầu thuốc gì, đều chỉ có thể tăng trưởng kinh nghiệm, bây giờ lại còn có thể làm cho mình lựa chọn.

Không tệ, không tệ, cũng không uống phí ba đối với người mỗi tình thâm thiết a.

"Chuyển hóa kinh nghiệm."

Lâm tăng trưởng mười chút kinh nghiệm sau khi, Lâm Phàm tâm lý đã có ý tưởng, đồng thời đan dược này còn có chút ngọt, với đường đậu từa như.

Sau đó Lâm Phàm không nói hai lời, vùi đầu gian khổ làm ra.

Lúc trước đều là nắm một cái bùn đen ném vào Đan Lô, hiện tại cũng là trực tiếp đào lên ngay ngắn một cái khối ném vào.

"Ừm ừm... "

"Keng, chúc mừng Luyện Đan thành công "

"Tốc độ Nguyên Đan * 10."

Không tệ, không tệ... .

Lâm Phàm trong mắt sáng lên, những thứ này bùn đen đất cũng đều là bảo bối a.

Tốc độ Nguyên Đan mặc dù là Hoàng Giai hạ phẩm đan dược, nhưng là Hoàng Giai hạ phẩm đan dược bên trong người xuất sắc.

Bởi vì đối với (đúng) ở hiện tại võ giả mà nói, không có đan dược thêm được tu luyện, tốc độ kia là nên có nhiều chậm a.

Mà tốc độ Nguyên Đan tài liệu luyện chế mặc dù không là thứ tốt gì, nhưng là này Luyện Đan cũng có thất bại tỷ số, một loại Luyện Đan Sư tỷ số thất bại rất cao, mười phần tài liệu có thể luyện chế thành công một phần, đó chính là không tệ Luyện Đan Sư.

Đối với Lâm Phàm loại này tỷ lệ thành công 100% Bug Luyện Đan Sư mà nói, đã không cách nào dùng bất kỳ ngôn ngữ để hình dung.

Rất nhanh, Lâm Phàm lâm vào đào trong hầm, đem này bùn đen đất ngay ngắn một cái khối ngay ngắn một cái khối hướng trong lò luyện đan ném.

"Keng, chúc mừng Luyện Đan thành công "

"Keng, chúc mừng Luyện Đan thành công "

"Keng, chúc mừng Luyện Đan cấp bậc tăng lên thành 2."

... .

Không biết quá lâu dài, Lâm Phàm nặng nề thở hổn hển, mệt mỏi giống như cẩu một loại ngồi dưới đất.

Nhìn chung quanh mặt đất, đã bị mình đào xuống một cái to lớn hầm hại.

"Không thể đang đào, đang đào sẽ bị chính mình cho đào xuyên."

Lâm Phàm nhìn một chút ba lô, năm trăm mai tốc độ Nguyên Đan Tĩnh Tĩnh nằm ở nơi đó, là chói mắt như vậy, là như vậy để cho người không dám nhìn thẳng a.

quyển sách nhóm: 345 1476 44, có hứng thú có thể thêm đi vào, có cái gì tốt ý kiến cũng có thể nói với ta, này quần tướng ở trên cao chiếc thời điểm, xây dựng tiểu phân đội, "Tảo Hoàng Đại Đội, thành quân đại đội." Người nếu là cảm giác mình rất có này hai tổ tiểu phân đội tiềm chất, vậy hãy nhanh đến đây đi.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 95: Không có mua bán liền không có tổn hại tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: T

Đan Đình đình, Viêm Trần Thái Thượng Trưởng Lão tọa hạ đệ tử môn, từng cái đều là Luyện Đan hảo thủ, sâu Viêm Trần Thái Thượng Trưởng Lão chân truyền, này thủ pháp luyện đan càng là trò gian chông chát, xào, bực bội, Du nổ, thể nào thuận tay làm sao tới.

Mà Đan Đình Phong đệ tử, một loại cũng rất cao Ngao, bởi vì dưới cái nhìn của bọn họ, bọn họ chính là cao giàu đẹp trai.

Lúc này ở một gian Luyện Đan cửa phòng, tụ tập số lớn đệ tử.

Những đệ tử này đều là Ngoại Môn Đệ Tử, có đối với (đúng) Luyện Đan một chữ cũng không biết, có coi như biết luyện đan, đó cũng là nửa chín nửa sống, bây giờ bọn họ chính là tới thỉnh cầu Đan Đình đình chính tông đệ tử xuất thủ Luyện Đan.

"Lý sư huynh, giúp ta luyện chế một lò đan dược đi."

"Lý sư huynh, khẩn cầu xuất thủ, ta nguyện ý nhường ra bảy thành." Một tên đệ tử cắn răng nói.

"Lý sư huynh, ta đã chuẩn bị nhị mươi phần tài liệu, chỉ cầu một lò tốc độ Nguyên Đan."

...

Này Lý sư huynh được đặt tên là Lý Thuận, Đan Đình đình thế hệ trước Luyện Đan đệ tử.

Đã từng là Viêm Trần Thái Thượng Trưởng Lão ngồi xuống tiêu tiêu đồng tử, một cái âm thanh tiêu tiêu, sâu Thái Thượng Trưởng Lão vui vẻ, vì vậy Viêm Trần Thái Thượng Trưởng Lão đem thu làm đệ tử, dạy kỳ Luyện Đan, chẳng qua là này Lý Thuận không có quá nhiều thiên phú luyện đan, qua nhiều năm như vậy, cũng một mực ở cho những ngoại môn đệ tử này Luyện Đan, về phần cùng lúc các sư huynh đệ, có đều đã đi cho Nội Môn Đệ Tử, tông môn trưởng lão Luyện Đan đi.

Bất quá đối với Lý Thuận mà nói, này bây giờ hết thấy đều đã đủ, coi như cho Ngoại Môn Đệ Tử lại có thể thế nào, phản chính tự mình nhưng là bị Ngoại Môn Đệ Tử bưng thật cao.

"Mời ta Luyện Đan, ta cần thu tám phần mười."

"Tốc độ Nguyên Đan tuy là Hoàng Giai hạ phẩm đan dược, nhưng là độ khó luyện chế không thua kém Hoàng Giai thượng phẩm, nhị mươi phần tài liệu có thể ra một lò đã là Thiên Đại Vận Khí, người cần chuẩn bị bốn mươi phần tài liệu."

"Còn có nhu cầu Luyện Đan, đến ta kia đồng tử kia ghi danh, đợi chuẩn bị xong tài liệu, tới nữa đi."

Lúc này bên trong nhà truyền tới thanh âm, thanh âm này rất là lạnh nhạt, có loại ảm sĩ cao nhân cảm giác.

Những thứ kia khẩn cầu Luyện Đan Ngoại Môn Đệ Tử, từng cái cũng không biết nên làm thế nào cho phải, này một Đan khó cầu, có thể có được chính mình cần đan dược, đó là càng khó cầu a.

Đan Đình trên đỉnh núi những Luyện Đan đó đệ tử, mỗi một người đều giống như Hấp Huyết Quỷ một dạng lòng đen tối rất a.

Nhưng là người không tìm bọn hắn Luyện Đan, còn có thể tìm ai Luyện Đan.

Võ đạo cùng Luyện Đan không thể kiêm, Luyện Đan chú trọng là tâm tính, mỗi một lần Luyện Đan đều phải trầm trụ khí, không thể có một chút tạp nghĩ, nếu không này Đan nơi nào còn có thể luyện thành công.

Mà bên này tu Vũ Đạo, vừa tu luyện Đan, nơi nào còn có tinh lực như vậy này.

Trừ phi đạt tới nhập thần cảnh giới, có thể nhất tâm đa dụng, nếu không không bàn gì nữa.

"Ai... "

Tìm kiếm Luyện Đan các đệ tử, không tiếng động thở dài,

Này võ đạo một đường thật sự là quá khó khăn đi.

"Đến, đi qua đi ngang qua, không nên bỏ qua, có tràng mua bán, muốn với mọi người thương lượng một chút, tới chính là kiếm, không đến cũng đừng hối hận." Lâm Phàm vừa ra khỏi cửa, liền gân giọng hô.

Những thứ này tốc độ Nguyên Đan theo Lâm Phàm chính là đặc biệt sao phé vật, chính mình đập đầu đi xuống, chỉ có thể tăng trưởng mười chút kinh nghiệm, nếu là dùng dược liệu, vậy cũng không nhiều lắm treo dùng a.

Nếu là có tu luyện thời gian này, còn không bằng luyện nhiều điểm đan dược đây.

Giờ khắc này những thứ kia yêu cầu Đan các ngoại môn đệ tử, nghỉ ngơi nhìn lại, không biết người này là muốn làm gì?

"Đồng tử, tình huống gì?" Lúc này bên trong nhà Lý Thuận truyền thanh nói.

"Không biết nha, hẳn là cảm đan dược làm giao dịch."

Lý Thuận nha một tiếng, cũng sẽ không để ý. Giao dịch này sự tình, rất thường gặp, tự mình thân là Đan Đình đình Thái Thượng Trưởng Lão đã từng ngồi xuống thổi tiêu đồng tử, hôm nay là Đan Đình đình trong ngoại môn đệ tử yêu cầu Đan thần tượng, khí thế kia vẫn là rất cường đại.

Mà những thứ kia yêu cầu chính mình Luyện Đan Ngoại Môn Đệ Tử, cuối cùng vẫn sẽ chuẩn bị xong tài liệu qua tìm đến mình.

Bởi vì trừ chính mình, bọn họ không tìm được thích hợp hơn người.

Lấy tự mình ở Đan Đình đình lý lịch, coi như những Luyện Đan đó thiên phú tốt hơn chính mình các sư huynh sư đệ, cũng sẽ cho mình mấy phần mặt mỏng.

"Ồ, cái đó không phải là Vô Danh trên đỉnh núi kẻ ngu sao?"

"Vô Danh trên đỉnh núi kẻ ngu, là ai à?"

"A, các ngươi có xem qua có người ngồi ở trên đá mười ngày không nhúc nhích sao?"

"Có chuyện này, ta thế nào không biết, mười ngày mười đêm, vậy còn không ngồi ngốc."

"Nói đúng là nha."

...

Lâm Phàm lúc này rất là hài lòng nhìn chung quanh, người này tất cả tập hợp toàn bộ, dùng điểm đất sét luyện ra đan dược, đổi lấy một ít miễn phí sức lao động, hay lại là thỏa thỏa không thành vấn đề.

"Các ngươi nhìn, đây là cái gì?" Lâm Phàm xuất ra một quả tốc độ Nguyên Đan, híp mắt chờ đợi hẳn mọi người điên cuồng.

Mọi người nháy mắt mấy cái, nhất thời bộc phát ra một trận kinh ngạc âm thanh.

"Đây là tốc độ Nguyên Đan."

...

"ừ, các ngươi rất thật hàng." Lâm Phàm rất là hài lòng gật đầu một cái, đối với cái này những người này biểu tình, đều đã là như đã đoán trước sự tình.

"Các ngươi có thể biết là ai luyện chế?" Lâm Phàm hỏi lần nữa.

Mọi người lẫn nhau nhìn, không hiểu này ý gì?

Tốc độ Nguyên Đan mặc dù không phải là cái gì cao cấp đoạn đan dược, nhưng là này đặc hiệu nhưng là rất lợi hại.

Tăng lên tốc độ tu luyện, đây chính là với tu vi nối kết đan dược a, tuy nói luyện chế Thảo Dược không phải là cái gì trân quý Thảo Dược, nhưng là này độ khó luyện chế khá lớn.

Mười phần tài liệu có thể luyện chế ra một lò, kia là vận khí tốt, mà một lò có thể có Ngũ Mai tốc độ Nguyên Đan, kia đều yêu cầu Bồ Tát lạy nãi nãi.

Giờ phút này trong truyền thuyết kẻ ngu, hỏi đan dược này là ai luyện chế, trong lòng bọn họ cũng muốn biết a.

"Ta biết, nhất định là người luyện chế." Lúc này đứng ở phía trước một hàng một người nói.

Lâm Phàm vốn là lạnh nhạt thần sắc, đột nhiên khẽ cười, ánh mắt kia cũng để lộ ra thương thức ánh mắt.

"Không tệ, không tệ, thật tinh mắt, này cái đưa người." Lâm Phàm đem này tốc độ Nguyên Đan tiện tay ném qua, kia Ngoại Môn Đệ Tử, nhất thời cả kinh, có chút không dám tin.

Cái này thì đem đan dược cho chính mình?

Sẽ không lầm chứ, ngay sau đó mừng rỡ, "Cảm ơn, Lâm sư huynh."

Chung quanh các ngoại môn đệ tử, thấy Lâm Phàm đem đan dược cứ như vậy tiện tay cho người khác, cũng là kinh ngạc nói không ra lời.

Lâm Phàm nhìn trước mắt các ngoại môn đệ tử kia thần sắc khiếp sợ, biết rõ mình con mắt sắp đạt thành.

Này trước hết cho bọn hắn một loại, Bản Đại Gia rất hào cảm giác mới được, nếu không còn có thể không trấn áp được đối phương a.

"Các ngươi nhìn, này vậy là cái gì?" Giờ phút này Lâm Phàm khẽ mỉm cười, giang bàn tay ra.

"A... ." Giờ khắc này trong đám người trong nháy mắt nổ.

Bây giờ ánh mắt bọn họ cũng nhìn thẳng, đối phương trong lòng bàn tay, chất đầy từng viên tốc độ Nguyên Đan.

Cứ như vậy liếc một cái, ít nhất có mười mấy mai a.

"Lâm... Lâm sư huynh, vừa mới như lời ngươi nói giao dịch, chẳng lẽ chính là cầm tốc độ Nguyên Đan đổi sao?" Giờ phút này một tên đệ tử hỏi.

"Không sai, ngươi rất thông minh, một quả này cho ngươi." Lâm Phàm ném qua một quả.

Đệ tử kia nhất thời mừng rỡ nhận lấy tay, sau đó dấu ở trong ngực, nhìn về phía Lâm Phàm ánh mắt cũng sắp thẳng.

Vừa mới ai nói Lâm sư huynh là người ngu, đứng ra cho ta, tuyệt đối không đánh chết ngươi.

Này rõ ràng chính là một cái thổ tài chủ a.

"Rất tốt, bây giờ nói trọng điểm, các ngươi cũng biết Tông Chủ đem Vô Danh đỉnh ban cho ta, chẳng qua là phía trên này cò đại quá nhiều, cho nên nếu như ai cho ta làm cò một ngày, tiền công mười miếng tốc độ Nguyên Đan." Lâm Phàm nói.

"A... Lâm sư huynh, như lời ngươi nói là thực sự?" Vây tụ ở Lâm Phàm bên người các ngoại môn đệ tử, từng cái không dám tin hỏi.

"Dĩ nhiên, bất quá bây giờ thời điểm không còn sớm, mọi người liền đi về nghỉ ngơi trước đi, ngày mai tới làm việc." Lâm Phàm nói.

"Không, Lâm sư huynh, chúng ta không thành vấn đề, chúng ta bây giờ phải đi làm cò." Giờ khắc này mọi người hưng phấn không thôi, chuyện tốt như vậy, làm sao có thể cứ như vậy trễ nãi đây.

Mười miếng tốc độ Nguyên Đan a, đây cũng không phải là đùa a.

Đây nếu là chính mình tự có Thảo Dược, kia phải tới lúc nào mới có thể có a.

Lâm Phàm nhìn mọi người kia thần sắc kích động, cũng là điểm thỏa mãn gật đầu, quả nhiên có tiền vốn chính là được a, việc này cũng đặc biệt sao cướp liên quan (khô).

"Còn nữa, các ngươi phải nhớ kỹ, ta không phải là các ngươi sư huynh, Bản Tọa là Thánh Ma Tông Tông Chủ, thuộc về tông môn chi nhánh, theo lý mà nói, ta coi như là Tông Chủ sư đệ, cho nên các ngươi hẳn Tôn gọi ta là Lâm sư thúc." Lâm Phàm nói.

Đối với Ngoại Môn Đệ Tử mà nói, cái này cần đến đan dược cũng không dễ dàng a, đừng nói là Sư Thúc, kêu cha cũng không thành vấn đề.

"Lâm sư thúc... ." Giờ phút này đám đệ tử này môn chen lẫn hô.

"Ừ, đi đi, siêng năng làm việc, nghiêm túc người, bốn sư chú sẽ cho các ngươi thưởng thưởng quá mức."

... .

mọi người tét trung thu vui vẻ, lòng ta rất đau, mồm mống đều không ai... .

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Quái dị rất a tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Mặt trời chiều ngã về tây, cảnh đêm Thánh Ma Phong, có chút nghiêm nghị, tĩnh lặng, trừ sâu mà thanh âm, cũng chỉ có từng trận tiếng thờ dài từ cổ đại bên trong truyền ra.

Trong cổ đại, một đôi tròn trịa cái mông, nhô lên thật cao, bày tới bày lui, thật là hấp dẫn người con mắt.

"Ai, cuộc sống này sau này rốt cuộc sao qua a." Trương nhị cầu liên quan (khô) một buổi chiều, thật lòng muốn khóc, này trên người rất nhiều địa phương đều bị cổ đại này cho cắt vỡ, đều đau người chết.

Trương nhị cầu tê liệt ngồi dưới đất, biểu thị muốn đình công, nhìn này mệnh mông bát ngát cổ đại, trương nhị cầu liền muốn phui mông một cái rồi đi nơi này, nơi này xấu cảnh không phải là người đời, nơi này công việc cũng đặc biệt sao không phải là người liên quan (khô) a.

Nhưng là vừa nghĩ tới chính mình lúc rồi đi, đắc tội kia tạp dịch Giang Bà Tử, trương nhị cầu liền cả người run lên.

Đã biết trở về, tiểu khó bảo toàn tánh mạng nha.

Ai... .

Trương nhị cầu nặng nề thờ dài, mà ngay tại lúc này, cách đó không xa truyền tới tiếng ồn ào, trương nhị Cầu Thần sắc biến đổi, lập tức đứng lên, cầm lên công cụ bắt đầu điên cuồng cắt cò.

Tông Chủ trở lại, nhất định là Tông Chủ trở lại.

Nếu là thấy tự mình ở nơi này lười biếng, nhất định là muốn hung hăng giết chết chính mình, có lẽ chính mình sẽ giống như hòn đá kia một dạng tan xương nát thịt, hài cốt không còn a.

Trương nhị cầu lau một cái nước mắt, cái gì cũng không nói, làm việc.

Chẳng qua là lúc này, trương nhị cầu phát hiện có cái gì không đúng, chân này bước dày đặc âm thanh, còn có này nhiều người đối thoại, rõ ràng không phải là Tông Chủ trở lại a.

Trương nhị cầu ngẩng đầu nhìn lại, khi thấy một đám tay cầm trường kiếm, đại đao, Khai Sơn Phù bóng người lúc, trương nhị mặt chó sặc trong nháy mắt bạch.

"Không thể nào, hần tìm người giết tới?" Trương nhị cầu giờ phút này đã sắp bị sợ đi tiểu. Ở trương nhị cầu nghĩ đến, nhất định là hần tìm người để báo thù.

Này liếc nhìn lại, ít nhất mấy chục người, bây giờ Tông Chủ lại không có ở đây, chính mình tu vi lại thấp như vậy, nếu như bị bọn họ loạn đao chém chết, nên làm thế nào cho phải a.

Giờ khắc này trương nhị cầu lập tức núp ở trong bụi cỏ, không nhúc nhích, thậm chí ngay cả một hơi thở cũng không dám thở gấp, chỉ sợ bị đối phương phát hiện ra.

Lâm Phàm dẫn những ngoại môn đệ tử này đi tới nơi này, tâm lý đánh giá coi một cái, lấy số người này, nhiều nhất mấy ngày có thể hoàn thành.

Này về mặt đan dược, ngược lại không buồn, ngày mai sẽ đi Đan Đình đình đối căn mật thất, tiếp tục đào đất Luyện Đan, không sai biệt lắm là có thể tiền công.

Giờ phút này Lâm Phàm khẽ cau mày, ồ, nhị cầu chạy đi đâu?

Chẳng lẽ thừa dịp chính mình không có ở đây thời điểm, được không nơi này sống, trực tiếp chạy trốn hay sao?

"Nhị cầu... Nhị cầu, người đâu." Lâm Phàm hô.

Giờ phút này tránh trong cổ đại trương nhị cầu, run lấy bầy, không dám mạo hiểm đầu, bây giờ nghe một chút Tông Chủ thanh âm, nhất thời sắc mặt vui mừng.

"Tông Chủ, ta ở chỗ này đây.

" trương nhị cầu lập tức chạy đến.

"Người người mới vừa đi đâu? Ta cho người tìm chút người giúp tới, người này nhiều, động tác cũng liền nhanh, được, vậy liền bắt đầu đi." Lâm Phàm nói.

Trương nhị cầu thờ phào một cái, nguyên lai là làm cỏ, mà trương nhị cầu phát hiện, những thứ này người giúp không đều là Ngoại Môn Đệ Tử à? Giờ khắc này trương nhị cầu nhìn về phía Lâm Phàm ánh mắt biến hóa.

Tông Chủ không hổ là Tông Chủ, làm cỏ công việc, cũng có thể tìm đến Ngoại Môn Đệ Tử, điều này thật sự là quá lợi hại.

Bọn họ ở tạp dịch bên kia thời điểm, gặp phải một tên Ngoại Môn Đệ Tử, cũng đều phải làm đại gia cung đầu rồi, nơi nào giống như Tông Chủ lợi hại như vậy, trực tiếp kéo tới làm cỏ a.

"Nhị cầu, những đan dược này nắm, đến buổi sáng thời điểm ngươi phân phối một chút, Bản Tông hơi mệt chút, liền đi nghỉ trước." Lâm Phàm trực tiếp đem đan dược ném cho trương nhị cầu, những đan dược này cũng không là thứ tốt gì, cũng liền để cho trương nhị cầu tới phụ trách.

"Ừ." Trương nhị cầu gật đầu một cái.

Đi theo Lâm Phàm tới Ngoại Môn Đệ Tử, thấy Lâm Phàm đem tốc độ Nguyên Đan cứ như vậy giao cho trương nhị cầu, từng cái cũng đều mở to hai mắt, sau đó trong lòng mọi người nhất thời minh bạch.

Cái này gọi là cái gì nhị cầu, nhất định là Lâm sư thúc thiệp thân nhân vật.

Trương nhị cầu nhìn Tông Chủ bóng lưng, lại nhìn một chút trong tay đan dược, cả người thuộc về mộng so với trạng thái, đây là tình huống gì.

Đồng thời trương nhị cầu thấy những ngoại môn đệ tử này nhìn mình ánh mắt, có loại lửa nóng cảm giác, phảng phất những người này ở đây nhớ chính mình thể xác một dạng hù dọa trương nhị cầu run lên có loại cảm giác không ổn.

"Nhị cầu ca, chúng ta nên từ nơi nào hạ thủ." Lúc này một tên Ngoại Môn Đệ Tử mặt lộ vẻ hữu hảo vẻ hỏi, một tiếng này nhị cầu ca, cũng là kêu trương nhị cầu không dám tin nhìn trước mắt người.

"Ngươi vừa mới gọi ta cái gì?" Trương nhị cầu sững sờ, phảng phất chính mình nghe lầm.

Này nhưng đều là Ngoại Môn Đệ Tử a, có thể là mình đã từng cao không thể chạm người a.

"Nhị cầu ca a." Kia Ngoại Môn Đệ Tử có chút bất minh sờ dĩ nói.

Giờ khắc này, trương nhị cầu toàn thân thoải mái, vừa mới kia một tiếng nhị cầu ca, kêu trương nhị cầu có chút Thần chi mê mẩn.

Trương nhị cầu chưa bao giờ nghĩ tới Ngoại Môn Đệ Tử sẽ gọi mình nhị cầu ca.

"Được, nghe ta chỉ huy, bắt đầu từ nơi này làm cỏ." Trương nhị cầu chỉ chỉ vừa nói.

... .

Lâm Phàm lên tới nhà gỗ tầng 2, đoạn thời gian này, Lâm Phàm một mực đang suy nghĩ một chuyện.

Đó chính là Thánh Ma lão tổ đem chính mình đưa tới đây trước, đem một quả Thần Huyết bỏ vào trán mình bên trong.

Nhưng đến bây giờ chính mình lại không có một tia phản ứng, Lâm Phàm nhưng là biết, loại đồ chơi này bên trong một loại cũng ẩn chứa Đại Năng ý chí, có đoạt xá cái gì, những tình huống này cũng không phải là không có.

Nhưng là cũng thời gian dài như vậy, ngay cả một chút phản ứng cũng không có, Lâm Phàm trong lòng cũng là thờ phào một cái.

Này Thần Huyết đến bây giờ mình cũng không cảm giác được nó tồn tại, cũng không biết này Thần Huyết rốt cuộc có tác dụng gì.

Ngay cả hệ thống đều không đem này Thần Huyết coi là chuyện đáng kể, xem ra này Thần Huyết cũng là đồng cặn bã a, dù sao ngay cả hệ thống đều không đem để ở trong lòng.

Sau đó Lâm Phàm tiến vào trạng thái tu luyện, Vô Tướng Thiên Ma cùng kiếm ý, đồng thời tu luyện, giờ khắc này thiên địa chân nguyên từ bốn phía ngưng đến, hóa thành từng cổ một tế lưu trào vào bên trong cơ thể.

Hôm sau.

Lâm Phàm ra nhà gỗ, vốn là ở Lâm Phàm nghĩ đến, những đệ tử này hẳn rồi đi, chẳng qua là để cho Lâm Phàm không nghĩ tới nhưng là, những ngoại môn đệ tử này, vẫn còn ở hi hục hi hục làm sống.

Đối với lần này Lâm Phàm cũng chỉ có thể vui vẻ yên tâm gật đầu một cái.

Mà trương nhị cầu kia hàng lại đã sớm ở một góc hẻo lánh ngủ.

Tiên Thiên Cảnh Giới cùng Hậu Thiên Cảnh Giới, không chỉ có trên thực lực có chênh lệch, ngay cả thân thể con người sức chịu đựng bên trên cũng có chênh lệch.

Tiên Thiên Cảnh Giới có thể không ăn không uống không ngủ mấy ngày, nhưng là đối với (đúng) Hậu Thiên Cảnh Giới đệ tử mà nói, lại ủng hộ không.

Lâm Phàm không có nói gì, mà là Hướng Đan Đình đình đi tới.

Tốc độ Nguyên Đan tuy nói đối với chính mình chỗ dùng không lớn, nhưng là đối với (đúng) những ngoại môn đệ tử này mà nói, lại có rất lớn chỗ dùng, cấp cho trương nhị cầu những đan dược kia, sợ rằng còn có chút không đủ.

Đan Đình đình.

Lý Thuận làm là ngoại môn đệ tử trong tâm khám Thủ Tịch Luyện Đan Sư, vậy dĩ nhiên là cao ngạo dị thường, đối với ngày hôm qua yêu cầu chính mình Luyện Đan những người đó, Lý Thuận rất có lòng tin, bọn họ nhất định sẽ tới.

Mỗi ngày luyện người khác Đan, nắm người khác đan dược, loại cảm giác này khỏi phải nói có bao nhiêu sáng khoái.

Chỉ là hôm nay để cho Lý Thuận hơi nghi hoặc một chút chính là, hôm nay số người này, thật giống như so với hôm qua hơi chút ít một chút a.

Những thứ kia yêu cầu chính mình Luyện Đan đệ tử, thế nào cũng không thấy bóng dáng?

Dựa theo lúc trước tình huống, những thứ này yêu cầu chính mình Luyện Đan Ngoại Môn Đệ Tử hẳn thật sớm liền chờ ở nơi này chính mình a.

Quái dị rất a.

có phiếu đề cử tới một phát. .

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Đừng hỏi ta là làm sao biết tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

"Hôm kia đi cầu Luyện Đan Ngoại Môn Đệ Tử, hôm nay có thể có người đến?" Nhìn một chút ngày này, cũng không chào buổi sáng a, theo lý thuyết tóm lại sẽ đến vài người a.

"Không có." Thỏ tiêu đồng tử lắc đầu một cái, cũng là cảm thấy kỳ quái, loại tình huống này thật đúng là là lần đầu tiên gặp phải a.

"Ồ, Lý sư huynh, ta phát hiện một người lén lút lút, tiến vào một căn mật thất cũng không lâu lắm, lại đi ra vào một kiện khác mật thất." Thỏ tiêu đồng tử nhìn cách đó không xa một bóng người, nhất thời đi ra lại một lúc đi vào, cũng là để cho người sinh ra hoài nghi.

"Há, có loại chuyện này? Đi xem một chút tình huống gì." Lý Thuận đối với cái này chuyện Tự Nhiên không để ở trong lòng, bất quá nơi này cuối cùng là mình bàn, còn chưa tới phiên người khác ở nơi này cần rồi.

... .

Lúc này ở trong phòng luyện đan, Lâm Phàm điên cuồng đào bùn đen, này bùn đen từ trước đến nay hấp thu người khác Luyện Đan lúc thật sự còn sót lại Dược Lực, tự thân cũng liền có có thuốc khả năng.

Này dùng một khối cũng liền thiếu một khối, bất quá đối với luyện chế tốc độ Nguyên Đan, có thể đủ này bùn đen thay thế, cũng là Lâm Phàm không có thể nghĩ đến.

Lâm Phàm tra nhìn một chút trong túi đeo lưng đan dược, rất là hài lòng gật đầu một cái, đã có hơn một ngàn viên thuốc, mật thất này cũng đã thay xong mấy gian.

Chờ đem gian phòng này bùn đen cho đào không, liền không sai biệt lắm có thể.

Đan được cũng đủ chính mình trả tiền công.

Mà ngay tại lúc này, phòng luyện đan môn đột nhiên bị người cho đẩy ra, Lâm Phàm sửng sò, phảng phất là làm chuyện trái lương tâm gì một dạng lập tức tiến vào ẩn thân trạng thái.

Thối tiêu đồng tử nhìn bên trong không người, cũng liền bước ra một bước.

"Ai u... ."

Mà ngay tại lúc này, kia nơi cửa bùn đen đã sớm bị Lâm Phàm cho moi không ra, thối tiêu đồng tử một cái không chú ý, trực tiếp đạp hụt, té lăn trên đất.

"Chuyện này... ." Thối tiêu đồng tử mới vừa muốn nói chuyện, cần cổ lại gặp được đòn nghiêm trọng, trong nháy mắt ngất đi.

"Hô... ." Lâm Phàm giờ phút này thở phào một cái, này phòng luyện đan xem ra cũng không an toàn a, cái này không cũng người nào cũng có thể đi vào a.

Chính mình đường đường Thánh Ma Tông thứ sáu Nhâm Tông chủ, này trộm bùn đen sự tình, muốn là bị người ta biết, còn chưa phải là mất thể diện.

Lâm Phàm liếc mắt nhìn, theo sau kế tục tiến hành đào bùn đen công việc, đào một khối ném một khối, kia bên trong lò luyện đan không ngừng toát ra luyện chế thành công tốc độ Nguyên Đan.

Cũng không lâu lắm, làm căn mật thất này bùn đen đều bị đào xong sau, Lâm Phàm thở phào, rốt cuộc toàn bộ đều giải quyết.

1300 mai tốc độ Nguyên Đan, đủ chống đỡ thanh trừ công việc, thậm chí còn có thể nhiều hơn rất nhiều.

Làm Lâm Phàm vượt qua đệ tử này chuẩn bị lúc ra cửa sau khi, lại đột nhiên dừng bước, sau đó sờ cảm một cái, cứ như vậy rời đi, thật giống như có chút không đúng.

Lâm Phàm nhìn về phía kia té xi xuống đất đệ tử, khoe miệng lộ ra một tia dần dần nụ cười.

Hắc hắc... .

... .

Không biết quá lâu dài, Lý Thuận một mực ở triệu đến chính mình thối tiêu đồng tử, các loại (chờ) thời gian dài như vậy, ngày hôm qua nhiều chút yêu cầu chính mình Luyện Đan người một cái không có tới, cũng là để cho Lý Thuận có chút buồn chán.

Chuẩn bị triệu đến chính mình thối tiêu đồng tử, vào nhà vì chính mình thổi bên trên một Tiêu, hóa giải một chút tâm tình.

Chẳng qua là này bây giờ ngay cả cái bóng người đều không, nhất thời để cho Lý Thuận có chút giận.

Này thối tiêu đồng tử thật sự là quá càn rỡ, chẳng lẽ ý vào chính mình cung chiều hấn, liền dám tùy ý cách không mở được? Các loại (chờ) sẽ lúc trở về, phải thật tốt dạy dỗ một trận không thể.

"A... Lý sư huynh, cứu mạng a." Vừa lúc đó, một trận tiếng cầu cứu từ bên ngoài truyền tới, Lý Thuận nghe một chút, này không phải mình thối tiêu đồng tử thanh âm sao?

Giờ phút này thỉnh kỳ thanh thanh âm, thật giống như phát sinh đại sự gì một dạng Lý Thuận cũng không khỏi suy nghĩ nhiều, lập tức ra ngoài.

Chẳng qua là nhìn một cái, Lý Thuận nhưng là mộng so với.

Đã biết thối tiêu đồng tử lại thân thể trần truồng... .

Chuyện này... Này.

"Người đang làm gì?" Mất thể diện, thật sự là quá mất mặt, Lý Thuận đã không muốn nói nhiều.

"Sư huynh, ta bị người cho cướp... ."

... .

Lúc này Lâm Phàm tâm tình rất tốt đi trên đường, tên kia không gõ cửa liền đi vào, thật sự là hơi quá đáng, này không đơn thuần cướp trên người hấn đồ vật, còn nghĩ kỳ quần áo cho nhổ ra ném vào trong lò luyện đan, cũng tốt cho hấn biết, này không gõ cửa đi vào nhưng là rất nguy hiểm.

Lâm Phàm hừ tiểu bài hát, tâm tình rất là khoái trá đi, nhìn chung quanh Thánh Tông đệ tử, Lâm Phàm tất cả đều là rất hữu hảo gật đầu một cái.

Bây giờ con đường này càng đi càng thuận, ở Thánh Tông dưới sự che chở, đem Thánh Ma Tông phát triển, cũng không thành vấn đề, mà bây giờ chính mình tu vì cũng nhất định phải tăng lên.

Tại loại này cá lớn nuốt cá bé trong hoàn cảnh, người nhỏ yếu liền muốn tao bị đánh.

Bất quá Thánh Ma Tông cũng không thể quên phát triển.

Đã từng Thánh Ma Tông đệ tử mấy chục ngàn, nhưng là lại bị Cửu Đại Tông Môn cho diệt, bây giờ chính mình trở thành Thánh Ma Tông Đệ Lục Đại Tông Chủ, đệ tử nếu là không phát triển mấy mươi vạn, làm sao dám nói mình là Tông Chủ.

"Ngoại Môn mười Đại Thiên Tài Phong bắt giết với Diệp thiếu thiên phát sinh tỷ đầu, mơ Nhược Vũ cũng ở đó bên."

"Cái gì, thật giả? Mơ Nhược Vũ nhưng là Ngoại Môn mười Đại Thiên Tài đệ nhất a, hơn nữa còn là tuyệt thế đại mỹ nhân a."

Vốn là Lâm Phàm là nghĩ trở về Thánh Ma Phong đi xem một chút tình huống gì, giờ phút này thấy phía trước có náo nhiệt, này lòng hiếu kỳ cũng là đi lên.

Này tới Thánh Tông thật đúng là không thấy mâu thuẫn phát sinh.

Không được, phải đi nhìn một chút, căng căng kiến thức, cũng đẹp mắt xem ở Thánh Tông này giữa người và người là như thế nào tuyệt đối mâu thuẫn.

Đi theo những đệ tử này bước chân, Lâm Phàm rất nhanh thì đi tới hiện trường, này liếc nhìn lại, trong sân đang lúc đứng ba người.

Nhị nam một nữ.

Hai người nam nhìn qua cũng như rồng phượng trong loài người, chẳng qua là một người thiếu niên trong đó, khí khái anh hùng hùng hực, kia lãnh đạm trên mặt mũi, có chút tàn ra khí tức vương giả.

Còn nữ kia, theo Lâm Phàm, cũng xác thực là cô gái đẹp, đáng vẻ lung linh, mặt mũi xinh đẹp, chẳng qua là ánh mắt này bên trong kia thỉnh thoảng lóe lên khinh bỉ ánh mắt, để cho Lâm Phàm đại giảm bớt nhiều.

Theo Lâm Phàm, cái loại này đẹp dễ, ánh mắt vô tội, nhu nhược Khả Nhân, mới kêu mỹ nữ a, mới là mình trong tâm khảm lý tưởng bạn nữ a.

Lâm Phàm đưa lỗ tai, tinh tế lắng nghe người chung quanh bát quái.

"Này Diệp thiếu Thiên ta cũng biết không đơn giản, nếu không này Diệp thiếu Thiên từ Thần Đàn bên trên rơi xuống thời điểm, mọi người ác nói tương đối, này nhược mộng mưa lại không rơi không bỏ, hiển nhiên là biết này Diệp thiếu Thiên sau này sẽ quật khởi a."

"Không nghĩ tới mười Đại Thiên Tài Phong bắt giết, lại không là đối phương ba chiêu địch."

"Ai, Diệp thiếu Thiên ba năm trước đây chính là Ngoại Môn mười Đại Thiên Tài đứng đầu bảng, sau đó không biết nguyên nhân gì, tu vi đại diệt, thiếu chút nữa trở thành phế nhân, bây giờ này lại lần nữa quật khởi, tu vi sâu hơn dĩ vãng, sợ rằng phải không bao lâu, liền muốn trở thành Nội Môn Đệ Tử."

...

Giờ phút này Lâm Phàm nghe mọi người bát quái tân văn, trong lòng cũng là có một tí hứng thú, chẳng qua là này nội dung cốt truyện có cái gì không đúng a.

"Diệp thiếu Thiên, người đừng tiểu nhân đắc chí, ông trời già sẽ thu người." Giờ phút này kia ba chiêu bị đối phương đánh ngã Phong bắt giết, hai trông mặt đỏ bừng nổi giận nói.

"Thu cùng không thu, cũng không phải là người loại phế vật này có thể quyết định." Diệp thiếu Thiên mặt mũi lạnh giá nói, nhìn về phía Phong bắt giết ánh mắt, phảng phất là đang nhìn một con kiến.

"Diệp ca ca cần gì phải với loại người này nói thêm cái gì, hần chẳng qua là trong đời người một khối nhỏ nhất không đáng kể lên trời thạch mà thôi." Nhìn về phía mọi người ánh mắt lạnh giá nhược mộng mưa, nhìn về phía Diệp thiếu thiên thời, lại hai mắt nhu tình, phảng phất thế giới này chỉ có Diệp ca ca mới là trong lòng nàng Bạch Mã Vương Tử.

Lâm Phàm đứng ở xung quanh nhìn trước mắt tình huống, nhất là một tiếng này Diệp ca ca, nghe được Lâm Phàm toàn thân tê dại.

Lục Trà muối, đây tuyệt đối là Lục Trà muối.

Đừng hỏi Lâm Phàm là làm sao biết, đối với đã từng duyệt vô số người Lâm Phàm mà nói, nếu như điểm này cũng không nhìn ra, vậy còn lẫn lộn cái gì?

Phong bắt giết lúc này trong lòng không phục a, ba năm trước đây, Diệp thiếu Thiên Vĩ với mười đại đệ tử thiên tài đứng đầu bảng, đối với bất luận kẻ nào chưa bao giờ mất nhìn thẳng đối, Phong bắt giết năm đó chỉ là một gã phổ thông Ngoại Môn Đệ Tử, còn không có địa vị hôm nay.

Hôm đó, Phong bắt giết đang cố gắng tu luyện, đánh vào tu vi cửa khẩu, nhưng là ngay tại lúc khẩn yếu quan đầu sau khi, Diệp thiếu Thiên cũng không

biết cùng vị kia đệ tử trong tông tranh đấu, dẫn chính đang trùng kích cửa khẩu Phong bắt giác tâm thần không yên, thiếu chút nữa tẩu hỏa nhập ma.

Mà sau chuyện này, Phong bắt giác đi tìm Diệp thiếu Thiên Tranh bàn về thời điểm, là kia ít Thiên trực tiếp một câu nói để cho Phong bắt giác nổi trận lôi đình.

"Loại người như ngươi đệ tử, tông môn muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, mau rút, đừng quấy rầy ta tu luyện."

Ngày hôm đó Phong bắt giác từ Diệp thiếu Thiên ánh mắt kia thấy khinh thường, từ đó điên cuồng tu luyện, thậm chí ngay cả lúc ngủ đang lúc cũng đều không buông tha.

...

Diệp thiếu Thiên nhìn người chung quanh, khoe miệng hơi lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

Đã từng các ngươi đối với ta dùng mọi cách hiếp mị, ở ta tự phế tu vi thời gian ba năm trong chầm chọc, mà bây giờ ta công pháp thành công, tu vi sâu hơn từ trước, chắc hẳn lại phải với cậu một loại quỷ liêm tới.

Thật đúng là khôi hài a.

hôm nay là con ta, nhị phát sinh ngày, coi như cha phải cho ta mà nhị phát chương đẩy một lớp: « thần cấp truyền trực tiếp chỉ sủng vật đại sư », coi như thúc thúc a di các ngươi, tự đi hồi sau khi một chút được, mau đi đi.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 98: Nhớ lấy, phải nói ra làm được tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phon

Giờ phút này tình huống hiện trường, để cho Lâm Phàm có chút đắn đo không chừng, này tiết tấu không đúng.

Này Diệp thiếu Thiên phí ba năm, chịu đủ giày vò cảm giác, theo lý là cái này Phong bắt giác ngang ngược càn rỡ, không chuyện ác nào không làm, thấy thế nào bây giờ tình huống, hình như là ngược lại.

Không khoa học, phi thường không khoa học.

Lâm Phàm bất động thanh sắc tiếp tục quan sát, hẳn muốn nhìn một chút, chuyện này rốt cuộc là như thế nào giải quyết, này Phong bắt giác theo Lâm Phàm, ngược lại có chút đáng tiếc, sửa làm Tiên Thiên cao cấp, khoảng cách cảnh giới đại viên mãn cũng liền kém một bước, ở ngoại môn bên trong cũng là đứng đầu tồn tại.

Mà Diệp thiếu Thiên tu vi cũng là Tiên Thiên cao cấp, nhưng là gần ba chiêu liền đem Phong bắt giác đánh bại, hiển nhiên rất là không đơn giản a.

"Phong bắt giác, ngươi nên thực hiện lúc trước từng nói, người thua rút ra khỏi Thánh Tông, đối với với ngươi động thủ, ta Diệp thiếu Thiên rất là coi thường, bởi vì ngươi ở trong mắt ta cuối cùng chỉ là một con kiến hôi mà thôi." Diệp thiếu khí trời thế lạnh nhân, khoe miệng phiết ra khinh thường nụ cười.

Phong bắt giác sắc mặt trắng bệch, khoe miệng còn còn để lại đến một vệt máu, giờ phút này nghe nói như vậy, tâm thần đại chấn, cặp mắt nhất thời có chút mê mang.

Rời đi Thánh Tông?

Nhớ tới năm đó, trăm ngàn cay đắng bái nhập Thánh Tông, nhưng hôm nay nhưng bởi vì dưới xung động đồ ước, sẽ phải rời khỏi này chính mình hướng hướng địa phương, Phong bắt giác trong lòng không phục a.

Diệp thiếu Thiên nhìn Phong bắt giác kia trắng bệch sắc mặt, nhất thời cười, "Đừng nói đồng môn lừa dối, không cho ngươi cơ hội, ngươi quỷ xuống cho

ta nhận sai, ta Diệp thiếu Thiên cũng sẽ không chấp nhận với ngươi, cho ngươi bức này phế vật tiếp tục lưu lại Ngoại Môn, như thế nào... "

"Diệp thiếu Thiên, ngươi đừng khinh người quá đáng." Phong bắt giác nổi giận nói, nam tử hán đại trượng phu, làm Đình Thiên Lập Địa, nghĩ (muốn) làm cho mình quỳ xuống, nhất định chính là si nhân nằm mơ.

"Diệp ca ca, với hán có gì có thể nói, để cho quỳ xuống nhận sai, đã là khai ân, có thể lại không biết điều, uổng phí ngươi một mảnh lòng tốt." Nhược mộng mura nhẹ nói đạo.

Vậy tụ ở chung quanh Ngoại Môn Đệ Tử, bọn họ cũng làm như náo nhiệt nhìn, loại này cao cấp đấu tranh, bọn họ cũng không tư cách quản.

Đối với Diệp thiếu Thiên, có trong lòng người còn rất sợ hãi, dù sao ba năm này, bọn họ cũng không ít chiêm chọc, bây giờ người này tu vi khôi phục, tái hiện ánh sáng, nếu là báo cáo lên thù đến, thật có thể muốn bị kịch.

Diệp thiếu Thiên nhẹ nhàng cười một tiếng, "Đã như vậy, như vậy ngươi có thể rời đi Thánh Tông."

Diệp thiếu khí trời thể bức người, khoe miệng một mực treo nụ cười, phảng phất chuyện này, chính là Diệp thiếu Thiên nhất thời nổi dậy giết thời gian nên làm.

Ở Diệp thiếu Thiên Nhân trong, này Phong bắt giác căn bản không đủ cấp bậc, Ngoại Môn mười Đại Thiên Tài? Ở trong mắt càng là không chịu nổi một kích.

Ngoại Môn cuối cùng chẳng qua là Ngoại Môn, chỉ có trong lúc này môn, mới là tông môn chỗ cốt lõi.

Phong bắt giác nắm chặt quả đấm, răng kéo kẹt vang dội, thần sắc rất là không cam lòng, "Được, ta đi."

Đang nói ra những lời này trong phút chốc,

Phong bắt giác thân thể run lẩy bẩy, nơi này là Ngoại Môn, chính mình mặc dù trải qua cố gắng, trở thành Ngoại Môn mười đại đệ tử thiên tài một trong, nhưng là ở một ít người trong mắt, này không đáng kể chút nào.

Lâm Phàm nhìn tình huống này, bất đắc dĩ lắc đầu một cái, này đại tông không hổ là đại tông a.

Loại tình huống này nếu là đặt ở Thánh Ma Tông căn bản cũng không khả năng phát sinh.

Này Phong bắt giác theo Lâm Phàm, ngược lại có chút đáng thương, trong nháy mắt này, Phong bắt giác thân thể phảng phất già nua rất nhiều, có loại không nói ra được thể lương.

"Vậy còn không mau cút." Diệp thiếu Thiên cạn cười một tiếng.

...

"Ai... ." Đang lúc này một tiếng thở dài từ trong đám người truyền tới.

"Vốn là đồng căn sinh, lẫn nhau rán cần gì phải quá mau a, tiểu tử, không phải là Sư Thúc nói ngươi, ngươi cứ chỉ này hơi quá đáng." Lúc này Lâm Phàm lắc đầu thở dài, một bộ lòng ta đau bộ đáng.

Diệp thiếu Thiên khẽ nhún mày nhìn Lâm Phàm, người này là người nào? Từ nơi nào nhô ra.

Vừa muốn Bắt Xá rời đi Phong bắt giác, dừng bước lại, nhìn lên tiếng người.

"Ngươi là ai?" Diệp thiếu Thiên nghiêm nghị hỏi.

"Ta là ngươi Sư Thúc, người tuổi trẻ, hỏa khí không muốn lớn như vậy, tuy nói bên cạnh ngươi có một vị sư muội, nhưng là sư muội tóm lại có vài ngày như vậy không thoải mái, cho nên đối với người đối với (đúng) chuyện, phải hiểu được tâm bình khí hòa." Lâm Phàm đối với Thánh Tông tân nhất bối đệ tử, cảm giác có chút thất vọng a.

Cái này hỏa khí thật sự là quá lớn.

"Ngươi... ." Diệp thiếu trời ạ trong còn có thể không hiểu đối phương nói là ý gì, về phần cái gì Sư Thúc, hoàn toàn liền là đánh rắm.

Giờ phút này Lâm Phàm không nhìn Diệp thiếu Thiên, ngưng thần nhìn về phía Phong bắt giác, "Ngươi có thể muốn rời đi Thánh Tông?"

Phong bắt giác nhìn về phía Lâm Phàm, mặc dù không biết đối phương là ai, nhưng là hán thật không muốn rời đi Thánh Tông, sau đó lắc đầu một cái, "Không nghĩ."

"ừ, nhưng là nam tử hán đại trượng phu, nguyện thua cuộc, ngươi nếu thua, tự nhiên muốn thủ tín, nếu không chớ nói đến người khác xem thường ngươi, chỉ sợ ngươi ngay cả mình cũng xem thường chính mình đi." Lâm Phàm bình thần nói.

Phong bắt giác sững sờ, ngây ngốc nhìn Lâm Phàm, hẳn đây là nhất thời không có phản ứng kịp, theo như theo hẳn nghĩ pháp, người này hẳn là tới điều giải, nhưng là sao có thể nghĩ đến, người này cũng là đến làm cho mình thối lui ra tông môn.

Vốn là thuộc về tức giận bên bờ Diệt thiếu Thiên, giờ phút này lạnh rên một tiếng, coi như nguoi thức thời.

"Ta sẽ rời đi tông môn rồi đi nơi này." Phong bắt giác thanh âm khàn khàn nói.

Lâm Phàm khẽ mỉm cười, "Được, vậy nguoi có bằng lòng hay không vào ta tông môn."

Thất thần chán nản Phong bắt giác, nhất thời sững sờ, kinh ngạc nhìn Lâm Phàm, không hiểu đối phương nói là ý gì.

Lâm Phàm nhìn Phong bắt giác kia nghi ngờ mặt mũi, cạo cười nói, "Vô Danh trên đỉnh núi Thánh Ma Tông, nguoi có bằng lòng hay không vào ta Thánh Ma Tông."

Giờ khắc này chung quanh Ngoại Môn Đệ Tử, từng cái kinh ngạc, sau đó châu đầu ghé tai thảo luận.

"Người này chính là lấy được Tông Chủ ban thưởng đỉnh núi người kia."

"Không nghĩ tới lấy được Tông Chủ ban thưởng đỉnh núi người chính là hắn. "

"Bây giờ Phong bắt giác thối lui ra tông môn, nhưng là lại nhập thánh Ma Tông, đó không phải là nói, Phong bắt giác vẫn là tương đối với ở lại Thánh Tông a."

"Người này là muốn là Phong không cảm thấy tội Diệt thiếu Thiên."

... .

Diệt thiếu Thiên khoảng thời gian này một mực ở bế quan, cũng không biết chuyện này, nhọc mệt mưa nhỏ giọng vừa nói, Diệt thiếu Thiên thỉnh thoảng gật đầu một cái.

"Nguoi có bằng lòng hay không?" Lâm Phàm hỏi.

Phong bắt giác giờ phút này suy nghĩ đều có chút không chuyên qua đến, hẳn không nghĩ tới người trước mắt này, chính là trong truyền thuyết bị Tông Chủ ban thưởng đỉnh núi người.

Chuyện này ở bên trong tông môn cũng không phải là cái gì bí mật, hơn nữa Tông Chủ cũng đem việc này nói rất rõ, Vô Danh trên đỉnh núi Thánh Ma Tông đệ tử, có thể với đệ tử bản tông hưởng thụ ngang hàng đãi ngộ.

"Đệ tử Phong bắt giác, bái kiến Tông Chủ." Nói này nhanh đó cũng là nhanh, Phong bắt giác không chút do dự trong nháy mắt quỳ xuống bái nhập Thánh Ma Tông.

Tốc độ này trước không có người sau cũng không có người, không có một chút do dự.

Lâm Phàm đối với lần này rất là vui vẻ yên tâm, không nghĩ tới Tông môn người đệ tử thứ nhất, liền có ngộ tính như vậy, sau này không lo tông môn không thể phát huy a.

"ừ, được, như vậy thì với Bản Tông Chủ về trước tông môn nhìn một cái đi, Bản Tông Chủ cũng vừa tốt có một số việc yêu cầu nguoi giải quyết một cái." Lâm Phàm trong lòng vui mừng.

Lại đặc biệt sao lắc lư đến một cái dạng có năng lực, làm cỏ đại đội lại tăng thêm một tên cường hãn mà lại mạnh mẽ tiếp viện.

"Đứng lại." Lúc này, Diệt thiếu Thiên lên tiếng.

Người này chẳng lẽ không biết sống chết hay sao? Ta Diệt thiếu Thiên muốn cho kỳ cút đi người, cũng dám ép ở lại.

Tông Chủ ban cho đỉnh núi người lại có thể thế nào, đó là đối với (đúng) đã từng phân tông một loại ban cho mà thôi, có thể không thấy được trọng yếu bao nhiêu.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Chương 99: Tự nghĩ ra chút nào vô nhân tính công pháp tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả

Lâm Phàm biết phía dưới đem sẽ xảy ra chuyện gì, dù sao này đối thiên tài mà nói, này trần trụi ở trước mặt đem người mang đi, thật sự là quá không nề mặt mũi.

Nhưng là, thật sự nói, Lâm Phàm liền không quá vui vẻ làm cho người ta mặt mũi.

"Sur Diệt, ngươi có thể có chuyện gì?" Lâm Phàm xoay người thần sắc lạnh nhạt hỏi.

So sánh cùng Diệt thiếu thiên na âm trầm thần sắc, Lâm Phàm có thể còn tức độ nhiều.

Diệt thiếu Thiên đối với (đúng) với người trước mắt này từng miếng từng miếng Sur Diệt kêu, trong lòng nhất thời lên cơn giận dữ, người này mình sắp xếp chính là ở chiếm chính mình tiện nghi.

"Ngươi đây là ra mặt đưa hấn lăm hạ tới?" Diệt thiếu Thiên hai mắt ngưng thần, cũng không hữu hảo nhìn về phía Lâm Phàm.

Đối với Diệt thiếu ngày qua nói, này cái gì Sur Thúc không Sur Thúc, nhất định chính là tự rước lấy, Thánh Tông chi nhánh tông môn, nói cho cùng, cũng chỉ là Tông Chủ đáng thương đối phương mà thôi, thật đúng là coi mình là chuyện gì xảy ra hay sao?

"Hắn đã không phải là Thánh Tông đệ tử, mà vào ta Thánh Ma Tông, chẳng lẽ còn có vấn đề gì hay sao? Tiểu tử, tâm không nên quá nhỏ mọn, đối với người sau này vô đạo cũng không có gì chỗ tốt a." Lâm Phàm giờ phút này giống như trường bối một loại tốt âm thanh dạy.

"Hừ, nghe ngươi khẩu khí, có hay không cho là tu vi so với ta cao, cũng tốt, ta Diệt thiếu Thiên ngược lại là phải lãnh giáo một phen." Diệt thiếu Thiên trong mắt tình quang lóe lên, người này nếu muốn bảo vệ Phong bất giác, vậy cũng được muốn nhìn một chút có bản lĩnh này hay không.

Về phần người này lấy được Tông Chủ ban thưởng Vô Danh đỉnh, Diệt thiếu Thiên cũng không có đem để ở trong lòng.

Thánh Tông không người định cư đỉnh núi có rất nhiều, mà so với Vô Danh đỉnh tốt hơn đỉnh núi cũng không phải số ít.

Bây giờ Tông Chủ đem Vô Danh đỉnh ban cho hắn, chắc hắn cũng không đem coi là chuyện đáng kể.

Chính mình chỉ cần không bị thương Kỳ Tính mệnh, hung hăng làm nhục một phen, để cho biết người nào có thể chọc, người nào không thể chọc cũng tốt.

Chung quanh Ngoại Môn Đệ Tử, giờ phút này từng cái kinh ngạc vạn phần, này Diệt thiếu trời cũng quá mạnh đi, mới vừa khô xuống Phong bất giác, bây giờ lại phải hung hăng nghiền ép Vô Danh trên đỉnh núi người a.

Thiên tài này không hổ là thiên tài, làm việc bá đạo không để lối thoát.

Này Vô Danh đỉnh gia hỏa, tự xưng mình là Sur Thúc, bây giờ Diệt thiếu Thiên ra mặt khiêu khích, đây nếu là không dám ứng chiến, chỉ sợ cũng cũng bị người cười đến rụng răng.

Huống chi bọn họ còn thật không có đem đối phương làm Thành sư thúc, vốn theo lý mà nói, Tông Chủ ban cho đối phương Vô Danh đỉnh, thành lập chi nhánh tông môn, theo lý thuyết, bọn họ đúng là nên tôn xưng đối phương là sư thúc.

Nhưng là này không giải thích được liền nhô ra Sur Thúc, bọn họ cũng không có để ở trong lòng, bởi vì dưới cái nhìn của bọn họ, đối phương chỉ là vạn khí tốt mà thôi, căn bản không có đáng giá người khác tôn trọng địa vị.

Lâm Phàm nhìn Diệt thiếu Thiên, không tiếng động thờ dài một tiếng, "Sur Diệt, này cần gì phải đầu ròi, thân ta là người Sur Thúc, làm sao có thể đối với (đúng) vẫn bối động thủ, bất quá thôi, nếu như vậy, bốn sư chủ liền đứng ở chỗ này, cho người ra chiêu ba lần,

Tuyệt không hoàn thủ."

Phong bất giác giờ phút này瑟瑟, kinh ngạc nhìn Lâm Phàm, có chút không dám tin tưởng nói tới.

Này Diệt thiếu Thiên thực lực, hấn chính là đích thân thể hội qua, cường hấn, cường hấn dị thường, dù là hai người tu vi bằng nhau, nhưng là mình lại không chống nổi ba chiêu.

Này Diệt thiếu Thiên ở đồng tu trở nên bên trong, tuyệt đối là đệ nhất nhân, thậm chí vượt cấp khiêu chiến cũng không phải là không thể.

Bây giờ này chính mình sau này Tông Chủ, nói phải đứng bất động, đón đỡ ba chiêu, có thể điều này sao có thể.

"Tông Chủ... ."

Lâm Phàm khoát khoát tay, khẽ mỉm cười, sau đó nhìn Diệp thiếu Thiên, "Như thế nào, đón ngươi ba chiêu."

Giờ phút này Diệp thiếu Thiên cười lạnh một tiếng, "Được, nếu như ngươi có thể tiếp tục ta ba chiêu, chuyện này đến đây thì thôi."

Chung quanh các ngoại môn đệ tử, nhìn khí định thần nhàn Lâm Phàm, từng cái trong lòng đều có chút không tin.

Này ép chơi đùa đại đi.

"Diệp ca ca, không thể hạ từ thủ, người nọ là Tông Chủ ban cho Vô Danh đỉnh người, nếu như chết, coi như phiền toái." Nhục mộng mưa nhẹ nói đạo.

"ừ, yên tâm." Diệp thiếu Thiên đương nhiên sẽ không ngốc đến hạ sát thủ, nhưng là để cho nằm mấy tháng hay lại là không thành vấn đề.

Lâm Phàm đã sớm mái chèo ít Thiên nhìn thấu, tu vi không tệ, nhưng là mình thân thể này cường độ cũng không phải là đùa, chỉ bằng hấn tu vi còn có thể phá chính mình phòng ngự không được.

Nhập thân Sơ Giai nhục thân, đủ hấn thật tốt chùy một lớp.

... .

Lúc này ở cách đó không xa.

"Tông Chủ, có muốn hay không ra mặt đem việc này đè xuống." Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão nói.

"Không cần, nhìn một chút, này Lâm Phàm nếu dám làm như vậy, như vậy tự nhiên là có thật sự dựa vào, người này ngược lại không ngờ ra, nguyên tưởng rằng căn cơ bị hủy, từ nay vô đạo vô vọng, không nghĩ tới lại có thể khôi phục." Yên Tông chủ hai mắt thâm thúy nhìn Lâm Phàm, như muốn nhìn thấu.

Chẳng qua là Lâm Phàm trên người, không có một tí khí tức ba động, đảm nhiệm Yên Tông chủ tra như thế nào nhìn, cũng không nhìn ra một tia không đúng.

Coi là thật rất là quái dị.

Giờ phút này Lâm Phàm tiến lên, lâm nguy không sợ đứng ở nơi đó, trên mặt một mực duy trì nụ cười, "Có thể."

Diệp thiếu Thiên giờ phút này cười lạnh một tiếng, hôm nay liền muốn lần nữa dựng đứng uy nghiêm, Ngoại Môn Đệ Tử đem băng vào ta Diệp thiếu Thiên là vua.

"Uống... ."

Diệp thiếu Thiên Mãnh quát một tiếng, một chưởng ánh sáng đại chấn, hướng Lâm Phàm đánh tới.

Đối với Diệp thiếu Thiên một chưởng này, chung quanh các ngoại môn đệ tử, cũng đều kinh hô vạn phần, bọn họ Tự Nhiên nhìn ra được, một chưởng này rất là bất phàm, khí thế dậy sóng, để cho người có loại hít thở không thông cảm giác, nếu như là bọn họ lời nói, sợ rằng cũng không biết nên làm thế nào cho phải.

"Phanh... ."

Diệp thiếu Thiên khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, một chưởng này mặc dù nếu không cái mạng nhỏ ngươi, nhưng là lực phủ ngũ tạng sợ rằng cũng phải lệch vị trí.

"Không sai, chẳng qua là một chưởng này quá mức cương ngạnh."

Mà ngay tại lúc này, vốn là còn tin tâm tràn đầy Diệp thiếu Thiên, đột nhiên biến sắc, hô to không thể nào.

Một chưởng này, đối phương lại không có bất kỳ sự tỉnh, hơn nữa nhìn kỳ sắc mặt, thật giống như với không việc gì.

Điều này sao có thể.

Lâm Phàm nhìn Diệp thiếu Thiên biểu tình kinh ngạc, cũng là hơi cười cợt.

« không diệt ma thân » tuy nói đã không có cấp bậc phân chia, hoặc có lẽ là kinh nghiệm thêm được, nhưng là Lâm Phàm như cũ cảm nhận được Diệp thiếu trời vừa mới vừa một chưởng vỗ tới là, một cỗ hơi thở chảy vào bên trong cơ thể.

Theo Lâm Phàm, cỗ hơi thở này, chính là thay thế kinh nghiệm.

"Uống... ."

Giờ khắc này, Diệp thiếu Thiên một quyền đánh tới, này một trên nắm tay, bổ sung thêm so với trước kia mạnh hơn khí tức, phảng phất một quyền là có thể đem Thiên bản cho mở.

"Phanh."

"Không sai, so với vừa mới có chút tiến bộ." Lâm Phàm cười nói.

Hắn có thể đủ cảm nhận được nhục thân ở tầng cường, nhưng là đột phá nhập thân Sơ Giai nhục thân, còn có bất hảo khoảng cách, bất quá không việc gì, từ từ đi.

Chung quanh Ngoại Môn đệ tử giờ phút này từng cái không dám tin nhìn một màn trước mắt.

Này Diệp thiếu Thiên một chương một quyền, lại không thể rung chuyển đối phương phân nửa, đây rốt cuộc là chuyện gì.

Phong bắt giác cũng là nhìn sửng sốt, đây cũng quá giả đi.

Xa xa Yến Tông chủ cùng Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão, sắc mặt cũng là hơi kinh ngạc.

"Thân thể này thể nào mạnh như vậy."

"Quả là như thế, dùng hung thú tinh huyết, có thể còn sống, tuy nói Tông Chủ đan dược là một bộ phận, nhưng máu chốt nhất hay là hắn nhục thân cường độ, đã vượt qua một loại võ giả quá nhiều, quá nhiều."

... .

Giờ phút này Diệp thiếu Thiên thấy chung quanh đệ tử kia kinh ngạc ánh mắt, nội tâm nhất thời lên cơn giận dữ, nhất là Lâm Phàm kia thỉnh thoảng nụ cười, nhìn Diệp thiếu Thiên càng là không cách nào nhịn được.

"Uống... ."

"Bát Hoang Lục Hợp bàn tay."

Giờ khắc này Diệp thiếu Thiên xuất ra bản lĩnh thật sự, một chương này theo Lâm Phàm, không phải a.

Giống như càn quét thiên địa, nạp thiên địa tinh hoa để bản thân sử dụng, rất là cường thế.

Yến Tông chủ cùng Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão thấy một chương này thời điểm, cũng là hơi kinh hãi, một chương này pháp... .

"Phanh... ."

"Còn không chết." Giờ phút này Diệp thiếu trời đã đánh ra chân hỏa.

"Không tệ, không tệ, một chương này rất treo." Lâm Phàm rất là hài lòng gật đầu một cái, đối với mình Sư Đệ có thể có như thế Chương Pháp cảm thấy vui vẻ yên tâm a.

"Người... ." Giờ khắc này Diệp thiếu Thiên sửng sốt, đã biết mạnh nhất một chương, lại cũng vô dụng, điều này sao có thể.

Lúc này chung quanh trong ngoại môn đệ tử dần dần lên thốn thức âm thanh, cái này làm cho Diệp thiếu Thiên rất là không thể chịu đựng.

"Không thể nào." Giờ khắc này Diệp thiếu trời nổi giận, khiến cho ra tất cả vốn liếng, đã không để ý kia ba chiêu ước hẹn.

"Diệp ca ca... ." Nhược mộng mưa nhìn mình Bạch Mã Vương Tử, giờ phút này giống như Ma một dạng cũng không khỏi lo lắng.

Mà Lâm Phàm nhưng là cau mày một cái.

"A lô Uy, Sư Đệ, không sai biệt lắm a, chớ quá mức, Sư Thúc ta cũng không phải là bao cát a." Lâm Phàm lên tiếng nhắc nhở.

Một chương này một quyền đánh tới, mặc dù rất không tồi, nhưng là này bây giờ trước mặt mọi người, Sư Thúc tự nhiên vẫn là phải có Sư Thúc đáng về.

"Không thể nào, không thể nào a... ." Diệp thiếu Thiên giận dữ hét.

"Người... ." Giờ khắc này Lâm Phàm có chút giận, này Diệp thiếu Thiên thật sự là quá không ra gì, được, đã như vậy, như vậy bốn sư chú, chỉ có thể cho người ngăn ngừa tính mất sức chiến đấu.

"Phanh... ."

Giờ khắc này Lâm Phàm mạnh mẽ xuống giờ chân lên, chuẩn bị mái chèo ít Thiên bị đá văng.

Nhưng là giờ phút này Diệp thiếu Thiên nhảy lên thật cao, hai chân mở ra, Lâm Phàm biến sắc, nghĩ (muốn) muốn lấy lại cũng đã không kịp.

"Phanh... ."

"Ồ... ."

Giờ khắc này thiên địa biến sắc, những thứ kia không ngừng thôn thức các đệ tử, khi nhìn đến trước mắt một màn thời điểm, trong nháy mắt dọa sợ.

"Keng, chúc mừng tự nghĩ ra vô nhân đạo công pháp: « liêu trúng chân »."

"« liêu trúng chân » áo nghĩa: Thấy kẻ hở xen vào chân."

Giờ khắc này Lâm Phàm sững sờ, "Sur Diệt a, Sur Thúc ta vừa mới chỉ là muốn đem người đá văng, thật không nghĩ... ."

Lâm Phàm lại nói một nửa, đột nhiên không biết nên làm thế nào cho phải.

Bởi vì Lâm Phàm đột nhiên phát hiện, này Diệp thiếu Thiên thật giống như thật rất thống khổ.

Kia thống khổ đều đã rơi xuống nước mất.

Lâm Phàm dám đối với Thiên can rờ, chính mình thật không phải là cố ý.

Theo Lâm Phàm « Hầu Tử Thâu Đào » nguyên nay đã đủ không có nhân tính, sao có thể nghĩ (muốn) cho tới bây giờ lại bị chính mình sáng tạo ra càng không còn nhân tính công pháp « liêu trúng chân », này chẳng lẽ sau này Bản Đại Gia cùng nghịch thiên cường giả đánh nhau thời điểm, đều phải dùng cả tay chân hay sao?

ngày mùng 1 tháng 10 chúng bày, mời các vị các thư hữu tích trữ điểm Qidian tiền đi, chúng bày sau khi liền bùng nổ, bùng nổ sau khi mỗi ngày giữ một ngày canh tư. Lão tài xế có bảo đảm, chưa bao giờ loạn lái xe.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Nên đi an ủi lấy tỏ tâm ý a tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

"Diệp Sur Huỳnh nhìn qua thật giống như rất thống khổ a." Các ngoại môn đệ tử thấy Diệp thiếu thiên na dừ tợn mặt mũi, nội tâm tất cả đều là khê run lên.

"Đúng vậy, các người nhìn Diệp Sur Huỳnh nước mắt tràn ra, ta có lẽ không xem qua Diệp Sur Huỳnh chảy qua nước mắt a."

"Một cước này thật sự là quá kinh khủng, nếu như là ta lời nói, nhất định sẽ chết đi."

... .

Giờ phút này các ngoại môn đệ tử nhìn về phía Lâm Phàm nhân quang cũng biến hóa sợ hãi.

Quá kinh khủng, cường thế phục xuất Diệp thiếu Thiên, giờ phút này lại hai tay che đậy quần, run rẩy thân thể, co rúc ở trên đất.

Kia từng trận ưu thương cảm giác, để cho tất cả mọi người tại chỗ nội tâm đều có loại hít thở không thông cảm giác.

Thảm thiết, thật sự là quá khốc liệt.

"Tông Chủ..." Phong bắt giác giờ phút này có chút sợ hãi nhìn Lâm Phàm, vừa mới một cước kia hấn nhưng khi nhìn rõ biết, đặt chân nhanh chuẩn ác, làm liền một mạch, không có phân nửa do dự, lộ vẻ nhưng đã là lão luyện.

Phong bắt giác giờ phút này không dám nói thêm cái gì, hấn sợ hãi, hấn sợ hãi, nếu là Tông Chủ không cẩn thận cho mình tới một cước, thật có thể muốn bị kịch.

Lâm Phàm nhìn Phong bắt giác, lại liếc mắt nhìn nằm ở nơi đó thống khổ không dứt Diệp thiếu Thiên, kia tràn đầy tia máu đôi mắt, chết chết nhìn mình chăm chăm, tránh Lâm Phàm tiêu trái tim cũng ùm ùm nhảy.

Ánh mắt này hãy cùng là cừu nhân giết cha một loại a.

"Rút lui..." Giờ khắc này, Lâm Phàm một câu nói không nói, lập tức xoay người, sau đó nhỏ giọng lầm bầm một phen, di chuyển nhanh chóng bước chân rút lui.

Phong bắt giác vừa muốn nói gì, chỉ thấy Tông Chủ đều bắt đầu chạy trốn, nơi nào còn dám lưu lại, lập tức theo sát sau lưng Tông Chủ.

Chơi đùa đại, tuyệt đối chơi đùa đại.

...

"Diệp ca ca..." Nhược mộng mưa giờ phút này có chút hoảng hốt ngồi chồm hổ xuống, muốn nhìn một chút nàng thân ái Diệp ca ca rốt cuộc như thế nào.

"Đừng đừng ta... Đừng đừng ta." Diệp thiếu Thiên giờ phút này chỉ cảm giác linh hồn mình phảng phất Thượng Thiên một dạng một hồi đi xuống, một hồi đi lên, loại cảm giác này để cho Diệp thiếu Thiên nội tâm cũng cảm giác có chút hoang mang rối loạn.

Diệp thiếu Thiên giờ phút này bộ dáng, để cho nhược mộng mưa không biết nên làm thế nào cho phải, này đừng cũng không phải, không động vào cũng không phải, sau đó oán hận nhìn kia vội vã rời đi bóng lưng.

...

Vô Danh trên đỉnh núi, Lâm Phàm thờ phào một cái, rốt cuộc rời đi, lần này chỉ sợ là kết người kế tiếp cừu nhân.

Bây giờ Thánh Ma Tông theo Lâm Phàm, kia là nhân tài điều linh a, một cái xuất ra tay đệ tử cũng không có, chuyện gì đều phải chính mình thân lực thân vi, ngay cả một chút Tông Chủ khí thế cũng không có, thật sự là quá thấp kém.

Mà Phong bắt giác, Lâm Phàm cũng rất coi trọng, tu vi không tệ, nhìn dáng dấp cũng là một chịu khổ nhọc Chúa, những thứ này cũng để cho Lâm Phàm rất là hài lòng.

Mấu chốt nhất chính là, hấn đã không chỗ có thể đi,

Tại chính mình yêu quan tâm xuống, nhất định sẽ bị tự mình giật não.

"Tông Chủ, người trở lại a." Lúc này đang ở giam quản làm cỏ công việc trương nhị cầu, vừa nhìn thấy cửa vào bóng người, hưng phấn rút chân lên chạy tới.

"Ừ." Lâm Phàm gật đầu một cái, liếc mắt nhìn phía trước, kia thật cao cò đại bên trong, có thật nhiều đệ tử đang cố gắng sờ đến thảo, cái này làm cho Lâm Phàm rất là vui vẻ yên tâm, xem ra là không có lười biếng.

Mà làm cỏ độ tiến triển cũng xem là tốt, chắc hẳn nếu không mấy ngày là có thể làm xong.

"Tông Chủ, đây chính là tông môn sao?" Phong bắt giác nhìn một màn trước mắt, trong lòng di tán nhân nhạ ưu thương, hấn có nghĩ qua Thánh Ma Tông hẳn không sao, nhưng là lại từ không nghĩ tới qua, sẽ như thế rách nát.

Kia hai tầng cao nhà gỗ, để cho Phong bắt giác rất là tâm nhét.

"Dạ, thế nào, cũng không tệ lắm phải không." Lâm Phàm nhìn trước mắt hết thấy, cười hỏi.

Nơi này đang ở dựa theo trong lòng mình suy nghĩ như vậy tiến hành, muốn không bao lâu, nhất định là đại biến dạng a.

Phong bắt giác nhìn Tông Chủ, cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ vì phạm tâm nguyện trả lời, "Ừ."

Một tiếng này "Ân", bao hàm Phong bắt giác ngàn vạn tình cảm.

Nhận thức, thôi, coi là, cứ như vậy đi.

Ít nhất còn có thể đợi ở Thánh Tông.

Lâm Phàm tâm lý toe toét, này chính là mình tông môn a, các loại (chờ) sau này Thánh Ma Tông trở thành Huyền Hoàng giới đệ nhất Tông thời điểm, kia Bản Đại Gia nhưng chính là công thần lớn nhất.

Các sư huynh đệ, thấy không, sư đệ chính là chỗ này sao túm.

"Tông Chủ, ta hiện sau ở nơi nào?" Phong bắt giác lúc này hỏi.

Ngoại Môn bên kia địa phương, chính mình sợ là ở không, sau này cũng chỉ có thể ở ở ngọn núi này bên trên.

"Người a... Người a." Lâm Phàm nhất thời không biết trả lời như thế nào, sau đó nhìn liếc chung quanh, "Há, chính người đi chém mấy cây cây, trước khi ta dựng một gian phòng ốc là được."

"A... ." Phong bắt giác sửng sò, chính mình dựng nhà?

"Này tự mình động thủ, com no áo ấm, con đường tu luyện, không chỉ có muốn tu luyện, vẫn phải học chiêu cố mình, nếu là ngày nào đi ra khỏi nhà, thâm sơn dã rừng, có thể như thế nào cho phải a." Lâm Phàm mặt không đỏ tim không đập, sau đó một cái đạo lý lớn thả ra, liền hỏi Phong bắt giác có sợ hay không.

Mà giờ khắc này Phong bắt giác thật sợ, "Tông Chủ, đệ tử mình bạch."

"Ừ." Lâm Phàm vui vẻ yên tâm gật đầu một cái. Nhưng là tâm lý nhưng là mười ngàn đầu Thảo Nê Mã lao nhanh qua, chỗ này nghèo chỉ còn lại thảo, không tự mình động thủ, còn có thể để cho Bản Đại Gia động thủ không được.

...

An bài xong hết thấy sau, Lâm Phàm trở lại chính mình trong nhà gỗ nhỏ, đối với (đúng) ở hôm nay kia Thần chi một cước, Lâm Phàm có vẻ nghi hoặc.

Cứ như vậy nhẹ nhàng đưa ra một cước, là có thể tự nghĩ ra công pháp, điều này thật sự là ngoài ý liệu ra.

Hệ thống này từ sửa đổi phần sau, Lâm Phàm liền cảm giác có chút mơ hồ không rõ.

Lâm Phàm tra nhìn một chút « liêu trướng chân » tình huống cụ thể, công pháp này theo Lâm Phàm hữu thương thiên hòa a.

"« liêu trướng chân » không có phẩm trật cấp công pháp, áo nghĩa thấy kẻ hở chen chân, công pháp này đối với phái nam hữu dụng, phái nam phía dưới cảm giác đau thần kinh giảng đây, chiêu này nặng thì trong nháy mắt mất chiến lực, xuất hiện cục bộ sưng lên, ra máu, rút ngắn các loại (chờ) đặc thù, nhẹ thì kích thích đối phương tức giận, thực lực chột tăng 100%, có thể kéo dài thăng cấp."

Lâm Phàm giờ khắc này đã chịu phục, này « liêu trướng chân » mặc dù không ở hệ thống giới thiệu lan bên trong, nhưng là nghĩ tới đây công pháp thời điểm, trong đầu liền xuất hiện tình huống cụ thể.

Nhất là công pháp này chỗ dùng, để cho Lâm Phàm nhìn với cặp mắt khác xưa.

Đây không phải là một thanh kiếm hai lưỡi à?

Nặng thì mất đi chiến đấu lực, nhẹ thì kích thích tức giận, thực lực chột tăng 100%.

Lâm Phàm suy nghĩ kỹ một chút, cảm giác kỹ năng này giới thiệu cũng có đạo lý.

« liêu trướng chân » nặng thì đúng là để cho người sống không bằng chết, nhưng nếu là nhẹ một tí, cũng sẽ trong nháy mắt kích thích thân thể con người tiềm năng, để cho giận dữ lên, có loại không chết không thôi xung động cảm giác.

Không tệ, không tệ.

Đối với cái này kỹ năng, Lâm Phàm coi như hài lòng, mà kéo dài thăng cấp, cũng để cho Lâm Phàm rất là mong đợi, không biết cái này sau thăng cấp sẽ là hình dáng gì, thật đúng là để cho người vô cùng mong đợi.

Chẳng qua là giờ phút này, Lâm Phàm cảm giác mình hẳn đi an ủi hỏi một chút Diệp thiếu Thiên.

Tuy nói người này có chút càn rỡ, nhưng nhìn kỳ vừa mới bộ dáng, thật giống như thật rất thông khổ a.

Sau này ở trong tông môn, ngẩng đầu không thấy cúi đầu cách nhìn, hay là đi an ủi hỏi một chút được, để bày tỏ chính mình tâm ý.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 101: Chân thật nhất 1 mặt tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Sắc trời dần dần tối lại, Lâm Phàm nhìn thời gian cũng không còn nhiều lắm, nên đi xem một cái.

Chắc hẳn Diệp thiếu Thiên giờ phút này tình huống hẳn khá một chút, này « liêu trưng chân » tàn nhẫn chỗ, Lâm Phàm tâm lý mình bạch, bất kể là dạng gì cao thủ, chỉ cần hắn là một người nam nhân, tuyệt đối sẽ rất đau rất đau, loại đau này mặc dù không thể hiểu được, nhưng là hắn biết.

Chưa từng tên gọi đỉnh thượng xuống tới, Lâm Phàm một thân một mình đi ở bên trong tông.

Dọc theo đường đi, Ngoại Môn Đệ Tử có thấy Lâm Phàm, cũng đều đáy quần run lên, có loại nhàn nhạt cảm giác nguy cơ, có thể Lâm Phàm này thiên chân vô tà nụ cười, nhưng lại làm cho bọn họ cảm giác, nếu như cứ như vậy cúi đầu chạy tới, thật giống như không quá lễ phép, hơn nữa nguy hiểm tính còn có chút cao.

Đây nếu là đối phương cảm giác mình có chút can rờ, đối với mình tới một cước, vậy cũng thật cũng làm người ta được không.

"Lâm sư thúc tốt." Đi ngang qua Ngoại Môn Đệ Tử, cung cung kính kính hỏi thăm.

"Ừ." Lâm Phàm nhìn những đệ tử này đối với chính mình cung kính như thế, cũng là vui vẻ yên tâm gật đầu một cái.

Có thể có được Thánh Tông đệ tử công nhận, theo Lâm Phàm, này so cái gì đều đáng giá, chắc hẳn tự mình ở trong lòng bọn họ nhất định rất cao lớn.

Làm đệ tử kia đi ngang qua Lâm Phàm sau khi, lập tức bước nhanh hơn, hận không được trực tiếp chạy.

Đi nhanh rất xa sau khi, kia Ngoại Môn Đệ Tử dừng bước lại, vỗ ngực một cái, "Quá nguy hiểm, thật sự là quá nguy hiểm."

Chỉ cần xem qua hôm nay kia cảnh tượng này người, tâm lý đều đã chôn sợ hãi mầm mống, quá kinh khủng, một cước kia rạn rờ, đã vượt qua hết thấy, Diệp Sư Huynh mặt mũi, đã hoàn nỡ lộ ra, lúc ấy là biết bao thống khổ, biết bao trứng đau.

Lúc này Lâm Phàm kinh ngạc một tiếng, vỗ đùi, này đặc biệt sao hâm hạp, hôm nay là phải đi Diệp thiếu thiên na bên thăm hỏi sức khỏe một phen, có thể là mình ngay cả kỳ chỗ ở phương cũng không biết, làm sao còn đi.

Giờ phút này Lâm Phàm nhìn bốn phía, thấy phía trước có một tên đệ tử, lập tức chạy chậm tiến lên.

"Sư Diệt, dừng bước...."

Kia Ngoại Môn Đệ Tử nghe có người ở phía sau gào thét, nhất là một tiếng này Sư Diệt nghe đệ tử kia trong lòng vui mừng, chẳng lẽ là vị kia trưởng lão hay sao?

Chẳng qua là khi kỳ quay đầu nhìn hướng người tới thời điểm, sắc mặt trong nháy mắt biến đổi lớn, đại não trong nháy mắt vận chuyển, nghĩ hết biện pháp thoát đi, nhưng cuối cùng phát hiện mình căn bản không đường có thể trốn.

Kia xuôi hai tay xuống, bất động thanh sắc ngăn ở nơi đứng quần, vốn là hơi chút xê tà hai chân, đột nhiên gắt gao nhắm, một tia khe hở cũng không để lại xuống.

"Lâm... Lâm sư thúc, xin hỏi có chuyện gì không?" Ngoại môn đệ tử này nói chuyện đều có chút cả lăm.

Nếu là lúc trước lời nói, ngoại môn đệ tử này thấy Lâm Phàm tuyệt đối sẽ không sợ hãi, nhưng là bây giờ không giống nhau, thấy được hôm nay một màn kia sau, trong lòng bọn họ cũng đã minh bạch.

Này Lâm sư thúc hạ thủ ác a,

Muôn ngàn lần không thể chọc, ngay cả Diệp thiếu thiên na dạng ngu nhân, đều bị làm thảm như vậy, càng không cần phải nói bọn họ.

Lâm Phàm nhìn này khăn trương vạn phần Ngoại Môn Đệ Tử, sau đó vỗ vỗ bả vai, "Không cần khăn trương, chẳng lẽ Sư Thúc sẽ còn ăn thịt người hay sao?"

"Không, Sư Thúc nói đùa, ta đây là thấy Sư Thúc quá mức hưng phấn." Kia Ngoại Môn Đệ Tử vỗ mông ngựa rầm rầm vang dội, rất được Lâm Phàm vui vẻ.

"Được, tốt, bốn sư chú biết rõ mình ở trong lòng các người hình tượng rất cao, bắt quá người cũng không cần vô cùng hưng phấn, bốn sư chú rất là hiền lành a, người cũng đã biết Diệt thiếu Thiên chỗ ở." Lâm Phàm cạn cười một tiếng, loại này mình sắp xếp sự tình, cũng sẽ không muốn chút mình.

"Biết, biết." Ngoại Môn Đệ Tử lập tức ngón tay phía trước, vừa nói địa chỉ, hẳn bây giờ chỉ muốn nhanh lên một chút rồi đi, cho dù là đứng ở Lâm Phàm bên người, đều có loại không rét mà run cảm giác.

"Ài, quá mức phức tạp, hay lại là Sư Diệt theo ta cùng đi chứ, vừa vặn bốn sư chú cũng có chút lời nói muốn hỏi một câu." Lâm Phàm suy nghĩ không chuyên qua, này quẹo trái quẹo phải nơi nào nhớ rõ, còn không bằng để cho dẫn đầu, cũng tiết kiệm phiền toái.

"A... ." Giờ khắc này ngoại môn đệ tử này có chút mộng, trong lòng có loại muốn khóc cảm giác, thậm hận chính mình, vì sao phải đi ra, vừa mới đợi ở bên trong phòng không phải là rất tốt sao.

Cuối cùng ngoại môn đệ tử này cũng chỉ có ngậm lệ, yên lặng dẫn đường.

Lâm Phàm giờ phút này tâm lý còn đang suy nghĩ, đợi một hồi nếu là gặp mặt, chính mình nên nói cái gì đây? Dù sao gặp nặng như vậy đánh, khẳng định tâm lực tiêu tụy a.

"Sư Thúc, trước mặt chính là Diệt Sư Huynh trụ sở." Ngoại môn đệ tử này chỉ về đằng trước kia một gian phòng ốc nói."Sư Thúc, nếu như không có chuyện gì, Sư Diệt liền cáo từ trước."

"Ừ, đi đi." Lâm Phàm khoát khoát tay.

Ngoại môn đệ tử này nghe một chút, lập tức xoay người, không chút do dự đi, sau đó bước chân càng lúc càng nhanh, hẳn bây giờ phải đi thông báo đoàn người, Lâm sư thúc đi tìm Diệt thiếu Thiên.

Giờ phút này Lâm Phàm mặt lộ vẻ vẻ tươi cười, sửa sang lại y cho, chuẩn bị lấy chính mình hoàn mỹ nhất một mặt cùng Diệt sư diệt hoàn mỹ thấy một mặt, bày tỏ một chút chân thành nhất an ủi.

Lâm Phàm chuẩn bị cho Diệt sư diệt một cá kinh hi, lấy từ đối với văn bối quan tâm, nhìn một chút Diệt sư diệt bình thường chân thành nhất một mặt.

Thân pháp vận chuyển, roi xuống đất không mang theo âm thanh đi vào bên trong viện.

Theo càng ngày càng gần, Lâm Phàm nội tâm cũng liên hơi có chút kích động.

Này Diệt thiếu Thiên theo Lâm Phàm, là một thiên tài, chẳng qua là này tính tình có chút bạo mà thôi, bắt quá còn có thể cứu, dù sao cũng là người tuổi trẻ chứ sao.

Chẳng qua là ở nơi này cái lúc, bên trong nhà truyền tới từng trận ân ân a a thanh âm, Lâm Phàm nghe thanh âm này cũng là cả kinh, chẳng lẽ Diệt sư diệt xảy ra vấn đề gì không được.

Bên trong nhà.

Diệt thiếu Thiên lúc này áo quần không dính, vậy không trắng thân thể, lại lẳng giắc rõ ràng, giờ khắc này ở Diệt thiếu Thiên đối diện rõ ràng là bây giờ bên ngoài môn đệ nhất thiên tài nhược mộng mưa.

Giờ phút này nhược mộng mưa giống như Diệt thiếu Thiên một dạng áo quần không dính, kia hoàn mỹ thân thể lộ ở trong không khí.

"Diệt ca ca, ta đã chuẩn bị xong." Nhược mộng mưa ôn nhu nói.

Diệt thiếu Thiên tham lam nhìn nhược mộng mưa kia hoàn mỹ thân thể... .

Ngoài cửa Lâm Phàm lúc này đã nhìn sững sờ, đối với bên trong nhà tình huống vừa xem hoàn toàn không có a, đây là tới đến cái thế giới này, lần đầu tiên thấy như thế bùng nổ cảnh tượng.

Đồng thời để cho Lâm Phàm không nghĩ tới chính là này Diệt thiếu Thiên sức khôi phục mạnh như vậy, trong lúc này trưa mới vừa được một đòn, bây giờ cũng đã hoàn hảo như lúc ban đầu, thật là không tưởng tượng nổi a.

Đối với (đúng) ở trong đó kia một trận không thích hợp thiếu nhi hình ảnh, Lâm Phàm cũng không có chuẩn bị rồi đi, đồng thời cũng không có cảm giác đã có sao không thỏa.

Bởi vì theo Lâm Phàm, chính mình coi như trưởng bối, dĩ nhiên là phải thật tốt quan ái văn bối sinh hoạt ban đêm a.

Nếu như sinh hoạt ban đêm không hòa hài lời nói, sẽ tạo thành nhân thể áp lực không cách nào hoàn mỹ thả ra, cuối cùng gom ít thành nhiều, khiến cho tính khí biến hóa nóng nảy không chịu nổi, nghiêm trọng hơn sẽ còn mắc lo lắng chứng.

"Không tệ, không tệ, một chiều này lão hán. Đẩy xe, ít nhất có ta năm thành công lực." Nhìn bên trong Diệp thiếu trời biết thương thức, Lâm Phàm rất là vui về yên tâm gặt đầu một cái, chút nào không keo kiệt đáp lời một phen khen ngợi.

Chẳng qua là để cho Lâm Phàm hơi bất mãn chính là, này Diệp thiếu Thiên hay lại là quá non nớt, lại hoành đao thẳng vào, không có bất kỳ tiền hí, đây đối với duyệt mảnh nhỏ vô số Lâm Phàm mà nói, thật là quá tiếc nuối.

"Không đúng... "

Đang lúc này, Lâm Phàm biến sắc, bên trong cảnh tượng, xảy ra vấn đề.

Chuyện này... Này.

1... .

2... .

3... .

"Ừ... ." Bên trong Diệp thiếu Thiên Thần tình phần khởi cao rên một tiếng.

Này Diệp thiếu Thiên lại là ba giây chó sói, chuyện này... .

"Nếu sư muội, thoải mái không?" Diệp thiếu Thiên rất là thỏa mãn nói.

"Ừ, Diệp ca ca quá lợi hại, người ta cũng được không." Nhược mộng mưa rúc vào Diệp thiếu Thiên trên ngực, không có chút nào sơ hở lộ ra mặt đầy vẻ thỏa mãn, chẳng qua là kia u oán trong ánh mắt, lại lộ ra nội tâm ý tưởng chân thật.

Không đủ, người ta còn chưa bắt đầu đây... .

Lâm Phàm nhìn tình huống bên trong, khẽ thở dài một tiếng, vốn là muốn an ủi một phen tâm không còn sót lại chút gì.

Nhưng trong lòng thì tiếc nuối vạn phần, không nghĩ tới Diệp sư đệ có như thế ám tặc.

Bây giờ bị bốn sư chú thấy, Tự Nhiên không thể ngồi yên không lý đến, đối với lần này Lâm Phàm đã biết nên cho Diệp thiếu Thiên lễ vật gì.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Câu câu lời tâm huyết a tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Hôm sau.

Bên ngoài trong môn phái đã sớm vỡ tổ, Diệp thiếu Thiên cường thế phục xuất, nghiền ép Ngoại Môn mười Đại Thiên Tài một trong Phong bát giác, nhưng vừa lúc đó, lại bị kia bị Tông Chủ ban thưởng thành lập Thánh Ma Tông kẻ ngu cho cường ép nghiền ép, cái này tin tức làm cho tất cả mọi người cũng trợn mắt hốc mồm, không dám tin.

Một vòng tiếp lấy một vòng, Diệp thiếu Thiên cường thế phục xuất cũng đã để cho bọn họ cảm thấy không thể tưởng tượng được.

Này Thánh Ma Tông bên trên kia kẻ ngu, lại cũng có thực lực bức này, này ở mọi người nhìn lại ngược lại có chút không ngờ.

Đã nhiều ngày, bởi vì Diệp thiếu Thiên sự tình, thật ra khiến Lâm Phàm có một tí ý tưởng.

Căn cứ nhiều ngày thăm dò xét, Thánh Tông trong có bạn lữ đệ tử không phải số ít, này sinh hoạt ban đêm giữa có theo Lâm Phàm, cũng không phải là như vậy hoàn mỹ.

Dùng một câu cách ngôn nói, kia thì là không thể mở hôi mở hôi đầm đìa hiện ra nam nhân hùng phong.

Thánh Ma Tông bây giờ thuộc về chậm tốc độ phát triển trạng thái, yêu cầu tiến cử nhóm lớn mới mẻ huyết dịch, một loại đan dược có lẽ không khả năng hấp dẫn những đệ tử kia, nhưng là nếu như mình có thể đem ngăn ngừa tính giải quyết bọn họ ám tật lời nói, ngược lại có thể kéo qua một bang trung thực đệ tử a.

Phong bắt giác gần đây nhả hứng không phải là quá cao, đợi ở chỗ này đã có mấy ngày, vốn là ở Phong bắt giác xem ra, này chỗ ở phương mặc dù chưa ra hình dáng gì, nhưng ít ra dễ dàng tự đắc a.

Nhưng là sao có thể nghĩ đến, ở nơi này nhà gỗ xây dựng tốt sau khi, lại cũng muốn gia nhập làm có đội ngũ, cái này làm cho Phong bắt giác khóc không ra nước mắt, cũng không biết nên nói cái gì.

Trương nhị cầu đối với gần đây cuộc sống gia đình tạm ổn rất là hài lòng, tuy nói chỗ ở phương chưa ra hình dáng gì, nhưng là ở chỗ này, trương nhị cầu lần đầu tiên cảm nhận được người khác đối với chính mình nịnh hót.

Nhất là này nịnh hót chính mình cũng đều là Ngoại Môn Đệ Tử, cái này làm cho trương nhị cầu càng không cách nào dùng ngôn ngữ biểu đạt.

Ở trương nhị cầu biết được, những ngoại môn đệ tử này tới làm cỏ thù lao là này tốc độ Nguyên Đan thời điểm, trương nhị cầu cả người cũng mộng so với.

Này tốc độ Nguyên Đan, hẳn mặc dù nói không có đập đầu qua, nhưng cũng là nghe qua đan dược này, đây chính là đối với (đúng) tu luyện rất có ích lợi Thần Đan a.

Không nghĩ tới Tông Chủ lại cảm tốc độ Nguyên Đan làm thù lao, thật là sáng mù trương nhị mất chó.

Lúc này Lâm Phàm từ trong nhà đi ra, mấy ngày gần đây, Lâm Phàm một mực ở suy nghĩ đan dược cách điều chế, loại đan dược này ở Thánh Tông sẽ không xuất hiện qua, thậm chí căn bản cũng không có loại này đan dược có thể nói.

"Tông Chủ, ngài có thể đi ra a." Giờ phút này trương nhị cầu thấy Lâm Phàm bóng người, lập tức chạy chậm tiến lên, cái này không thua kỳ vọng, trải qua mấy ngày nữa thời gian, cỏ dại đều đã sử xuống, liếc nhìn lại, đó là đẹp không thể tả a, tuy nói quang ngốc ngốc, nhưng là trương nhị cầu so với dĩ vãng muốn càng có lòng tin.

Bởi vì trải qua mấy ngày nay tiếp xúc, trương nhị cầu phát hiện, Tông Chủ là một cái thần kỳ Tông Chủ.

Có lẽ trong tay Tông Chủ lẫn lộn lời nói, sau này cũng có thể phong sinh thủy khởi a.

Lâm Phàm một mực đang suy tư, giờ phút này nghe được trương nhị cầu thanh âm, hơi sững sờ, sau đó nhìn chung quanh một chút tình huống, nhất thời trong lòng Ichikaru, rất là hài lòng gật đầu một cái.

Những thứ này để cho người phiền não cỏ dại, rốt cuộc toàn bộ dọn dẹp, nếu như không phải là dùng đan dược tới sinh dụng ngoại môn đệ tử này lời nói, gần dựa vào bản thân lực lượng, sợ rằng thật là có nhiều chút Huyền.

"Tông Chủ." Phong bắt giác tiến lên thăm hỏi.

"Ừ." Đối với cái này Phong bắt giác, Lâm Phàm tâm lý ý tưởng chân thật là phải thật tốt bồi dưỡng một phen, chẳng qua là người này tính cách, Lâm Phàm không quá vui vẻ, quá tích cực, quá khí khái đàn ông, theo Lâm Phàm, này sau này sợ rằng ăn thiệt thòi.

Bất quá bây giờ cũng không gấp, bây giờ ở trong tông môn, không có nguy hiểm gì, về phần điều giáo, các loại (chờ) gần đây một ít chuyện sau khi hết bận, ở thật tốt điều giáo một phen.

"Nhị cầu, ngươi rất không tồi, không phụ Bản Tông kỳ vọng, này một túi tốc độ Nguyên Đan phần thưởng ngươi, ngươi cũng đi trở về đi." Lâm Phàm đem một ít túi tốc độ Nguyên Đan ném cho trương nhị cầu.

Đối với trương nhị cầu, Lâm Phàm Tự Nhiên chưa từng nghĩ thu nhập tông môn, không phải nói Lâm Phàm xem người đeo có sắc nhân ánh sáng, mà là tầm này nhị cầu trường chân không lớn.

Thậm chí này Tinh Tinh hướng kia vừa đứng, toàn thân cao thấp cũng tiết lộ ra, ta là tiểu nhân, ta là nhân vật phản diện khí chất.

Nhất là vậy cũng tam giác mặt, càng làm cho Lâm Phàm không biết nên nói cái gì.

Mà lúc này trương nhị cầu trong tay nhận lấy Tông Chủ ném cho mình đan dược, cả người cũng ngốc.

Trở về?

Trở về đệ tử tạp dịch ở đâu?

Không muốn a... .

Giờ khắc này trương nhị cầu mộng, tại nguyên bản ý tưởng trong, chính mình hẳn là Tông Chủ môn hạ đệ tử a, nhưng là bây giờ tại sao phải chính mình rời đi?

Này chính mình nếu là trở về, còn chưa phải là một con đường chết a.

"Không... ." Giờ khắc này trương nhị cầu nội tâm chân thực cảm tình trong nháy mắt bộc lộ ra ngoài.

Nếu như một cái bị ném bỏ oán phụ một dạng vô lực tê liệt ngồi dưới đất, sau đó đưa tay ra, đau lòng giữ lại đến kia nhân tâm vứt bỏ nam nhân mình.

"Tông Chủ, kể từ ngày đó lần đầu tiên thấy ngài, ta liền bị ngài vĩ ngạn cho thật sâu thuyết phục, ta trương nhị cầu cũng ngày hôm đó phát hiện mình còn sống mục tiêu."

"Làm đi tới nơi này, mặt đối với nơi này ác liệt như vậy xấu cảnh, ta trương nhị cầu không có một tí lùi bước, bởi vì ta tin tưởng, Tông Chủ nhất định có thể đủ đem nơi này khai sáng thành đại phái đệ nhất thiên hạ."

"Tông Chủ, ta đã sớm đem chính mình trở thành Thánh Ma Tông đệ tử, bây giờ ngài muốn cho ta rời đi, ta nhị cầu Tự Nhiên không thể không nghe, bởi vì ngài là ta nhị cầu trong cuộc đời sùng bái nhất người, nhưng là vì biểu đạt đến ta quyết tâm, ta liền đã chết biểu đạt ta đối với (đúng) tông môn yêu thích... ."

Trương nhị cầu nước mắt lã chã, một cái nước mắt, một cái nước mũi khóc kể đến.

Mỗi một câu nói thật là cảm động lòng người, ngay cả Phong bất giác cũng hơi kinh ngạc nhìn trương nhị cầu, hẳn không nghĩ tới tầm này nhị cầu lại đối với nơi này có như thế cảm giác sâu sắc tình.

Lâm Phàm giờ phút này nhìn trương nhị cầu biểu tình, cũng là trong nháy mắt có chút mộng.

Chuyện này... Cái này quá giỏi à vô sỉ đi.

Nhưng là này vô sỉ để cho Lâm Phàm quá mức là ưa thích.

Này mỗi một câu nói, ở Lâm Phàm nghe tới, vậy cũng là lời tâm huyết a, không có một tí giả tạo, chân tình thật ý, câu câu là thật.

Lâm Phàm tin tưởng, trương nhị cầu là bị chính mình kia chói mắt huy hoàng cho thuyết phục.

Giờ phút này thấy trương nhị cầu không nói hai lời, bỏ dậy liền hướng một bên đá phóng tới, chuẩn bị lấy cái chết biểu đạt chính mình quyết tâm.

Lâm Phàm ngược lại khế thờ dài một cái, tầm này nhị cầu tuy nói dài không lớn, khí chất cũng có chút cần ăn đòn, nhưng là a.

"Coi là, trở lại đi." Lâm Phàm nói.

Giờ phút này đang muốn lấy cái chết làm rõ ý chí trương nhị cầu, vừa nghe đến Tông Chủ mở miệng, nhất thời thảng xe gấp, lập tức trở lại, sau đó không chút do dự ùm một tiếng quỳ dưới đất.

"Đệ tử trương nhị cầu, bái kiến Tông Chủ."

Trương nhị cầu này một liên xuyên động tác, nhìn Lâm Phàm cũng là sững sờ sững sờ, sau đó vỗ trương nhị cầu bả vai.

"Người rất đúng chỗ." Lâm Phàm đã không cách nào dùng lời nói mà hình dung được.

Tầm này nhị cầu rất ti tiện, tuyệt đối rất ti tiện, tuy nói thiên tư chưa ra hình dáng gì, nhưng là nếu như có thể lấy được chính mình chân truyền, sau này thành tựu bất khả hạn lượng a.

"Được, ta nghĩ rằng xuống núi một chuyến, tự các người hoạt động, bây giờ các người là Bản Tông duy một hai đệ tử, ai là đại sư huynh, tự các người thảo luận đi." Lâm Phàm khoát khoát tay, cũng không muốn quản quá nhiều.

Một ít chuyện vụn vặt liền để cho chính bọn hắn giải quyết tốt.

Về phần ai trở thành đại sư huynh, Lâm Phàm một chút không thêm đề ý, dù sao ở chỗ này, Bản Đại Gia mới là Tông Chủ, mới là lớn nhất BOSS.

cầu phiếu đề cử. Lạ yêu cầu .

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Thảm bại tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Chưa từng tên gọi đỉnh trên dưới núi tới sau, Lâm Phàm chẳng có con mắt ở Thánh Tông bên trong đi lang thang, đối với luyện chế đan dược được liệu, Lâm Phàm tâm lý không có một chút phở, nhưng là luyện chế loại đan dược này đại khái ý nghĩ hơi chút vẫn có.

Này Diệp thiếu Thiên đám người ám tặc, hẳn yêu cầu bỏ thặng Tráng Dương, chẳng qua là Lâm Phàm đối với mấy cái này cũng không có gì nghiên cứu, cũng không biết nên lấy cái gì được liệu phối trí.

Bây giờ Lâm Phàm ở ngoại môn bên trong cũng coi là một Tiểu Tiểu danh nhân, ngoại môn đệ tử này thấy Lâm Phàm, có thể tránh cũng tránh, không thể tránh cũng đều cung kính kêu một tiếng Sư Thúc.

Diệp thiếu Thiên bị hung hăng nghiên ép sự tình, bọn hắn cũng đều từ các phe tiểu đạo biết được.

Hơn nữa sự tình càng truyền càng khen trương.

Lời đồn đãi, Vô Danh trên đỉnh núi cái đó Lâm sư thúc, hạ thủ tàn nhẫn, chuyên về một môn hạ bản, Diệp thiếu Thiên bởi vì ngạo mạn vô lễ, trực tiếp bị đá bạo nổ trứng trứng... .

Những câu chuyện này truyền càng ngày càng thần, càng ngày càng khen, có thể hết lần này tới lần khác một ít Ngoại Môn Đệ Tử thật đúng là đều tin.

... .

Lâm Phàm bây giờ chẳng có con mắt, tuy nói có như vậy từng tia đầu mối, nhưng là nhưng không biết đi đâu tìm thích hợp được thảo.

"Ồ, ngoại tào, Bản Đại Gia thế nào ngu như vậy đầu rồi, cái này hẳn đi Đan Đình đình a, Đan Đình đình không chỉ là Luyện Đan thánh địa, càng là dược thảo bồi dưỡng địa phương, chính mình đi từng cái thử một lần, nhìn một chút công hiệu có hay không tương tự không là được." Lâm Phàm cũng vì chính mình óc heo cảm thấy bất đắc dĩ, đơn giản như vậy sự tình đều đang không nghĩ tới.

Ý nghĩ làm theo sau khi, Lâm Phàm lập tức Hướng Đan Đình đình chạy đi.

Trước đi xem một chút Đan Đình đình rải rác, dược thảo này cũng tài ở địa phương nào, đến tới, ta ở thật tốt động thủ.

Khi đến Đan Đình đình thời điểm, Lâm Phàm cũng là hâm mộ và ghen ghét nhìn Đan Đình đình thịnh hướng.

Nơi này cũng người Đầy người, Ngoại Môn, Nội Môn Đệ Tử, đi ở Đan Đình đình bên trong, rất là cuộn cuộn, cũng không biết Vô Danh đình lúc nào mới có thể có như vậy hoạt động lớn.

Lâm Phàm hâm mộ nhìn, sau đó phục hồi tinh thần lại, cho mình đánh chân khí, này tính là gì, chỉ phải cố gắng, Vô Danh đình cũng có thể giống như Đan Đình đình như vậy người đến người đi.

Bây giờ Đan Đình trên đỉnh núi ngọn phía ngoài đệ tử quá nhiều, Lâm Phàm trà trộn trong đám người, cũng không có đưa tới người khác chú ý.

Dần dần, Lâm Phàm cũng không biết mình bây giờ tới chỗ nào, nhưng là là an toàn, không bị người khác phát hiện, Lâm Phàm thi triển Ẩn Thân Thuật, tiến vào ẩn thân trạng thái.

Giờ phút này Lâm Phàm vị trí phương, người ở thừa thốt, thỉnh thoảng có người đi ngang qua, tất cả đều là Đan Đình Phong đệ tử, nhìn tới nơi này chắc là Đan Đình đình bộ phận sau.

Nơi này là Đan Đình Phong đệ tử chỗ ở phương, ngoại lai đệ tử căn bản vô tư cách tiến vào nơi này.

Xuyên qua một cây cầu, Lâm Phàm một đường về phía trước, bây giờ tiểu Thiên vị dưới đây đệ tử, căn bản là không có cách dò xét đến Lâm Phàm đi động lúc động tĩnh, cho dù là gặp phải tiểu Thiên vị hoặc là đại Thiên Vị,

Lâm Phàm chỉ cần tại chỗ bất động, như cũ có thể chạy thoát đi qua.

Giờ phút này một cỗ mùi thơm xông vào mũi, toàn bộ trong thiên địa đều tràn đầy một cỗ nồng nặc thảo mùi thuốc, ngửi một cái, cũng tinh thần đại chấn.

Lâm Phàm trong lòng vui a, nhìn tới nơi này chính là Đan Đình đình trồng trọt Thảo Dược vị trí phương.

Thánh Tông coi như đại tông, Đan Đình đình là Thánh Tông căn cơ sở tại, bởi vì số lớn đan dược đều là từ Đan Đình đình phút chảy xuống, lấy cung tông môn đệ tử tu luyện sử dụng.

Mà Đan Đình đình bồi dưỡng Thảo Dược, tất cả đều là thuốc tâm thường nguyên liệu, về phần những thứ kia cao đẳng đan dược hoặc là nghịch thiên Thần Đan dược liệu, Đan Đình đình lại bồi dưỡng không ra, bởi vì này nhiều chút Thảo Dược đối sinh dài xấu cảnh, cực kỳ quá khát khe.

Lúc này Đan Đình Phong đệ tử đang ở thảo bên trong vườn thuốc sửa sang lại thổ nhưỡng, bồi dưỡng Thảo Dược, Lâm Phàm biết giờ phút này là không có khả năng hạ thủ.

Xem ra chỉ có buổi tối, lúc đêm khuya vắng người, ở thật tốt tới hái một phen.

Sau đó Lâm Phàm dọc theo đường tới tuyến, lặng lẽ thối lui.

Đối với Đan Đình đình địa hình, Lâm Phàm đã nhưng trong lòng, tối nay tối lửa tắt đèn bên dưới, cũng tuyệt đối không thành vấn đề.

Mà đang ở Lâm Phàm từ Đan Đình đình thượng xuống tới lúc, Lâm Phàm nhưng là thấy rất nhiều đệ tử mặt đầy vẻ hưng phấn, nói chuyện với nhau hướng một hướng khác chạy tới.

"Tông sư huynh bọn họ từ cấm địa trở lại."

"Lần này tông sư huynh bọn họ khẳng định đem những tông môn khác đánh hoa roi nước chảy, muốn cùng tông sư huynh bọn họ từ cấm địa cướp đồ, nhất định chính là nằm mộng ban ngày."

"Đi, đi xem một chút, cũng không biết tông sư huynh bọn họ mang thứ tốt gì trở lại."

...

Lâm Phàm một bên tinh tế lắng nghe, cũng là đầu óc mơ hồ, không biết nói là cái gì, vừa vặn bây giờ vô sự, đi xem một chút cũng được.

Khi đi tới sơn môn lúc, nhìn này rậm rạp chằng chịt đám người, Lâm Phàm cũng là kinh ngạc vạn phần.

Người tông sư này huynh rốt cuộc là người ra sao vậy, lại có như thế khí tràng, không phải là trở lại mà, như thế này mà nhiều người hoan nghênh, cũng quá có ép Cách đi.

Bất quá nghe chung quanh những ngoại môn đệ tử này từng nói, hình như là một đám người đi cấm địa, hẳn là tương tự với các tông giữa đi cấm địa lịch luyện đi.

Đang lúc này, chân trời xuất hiện búi đen điểm, điểm đen kia càng ngày càng gần, sau đó không ngừng phóng đại.

Khi thấy điểm đen kia mặt mũi thực thời điểm, Lâm Phàm nội tâm đột nhiên cả kinh, này lại là một chiếc bay trên trời to Thuyền.

Lâm Phàm ngưng thần nhìn lại, này to Thuyền màu xanh da trời thân thuyền bên trên, chạm trở rậm rạp chằng chịt Phù Vãn, Lưu Quang tràn ra, phảng phất là dùng nào đó đặc biệt phương pháp để cho nổi bông bên giữa không trung.

Ở Thánh Ma Tông thời điểm, Lâm Phàm có thể chưa từng nghe qua có những đồ chơi này, nhìn đi tới nơi này Đông Linh Châu, còn có thật nhiều chính mình không biết đồ vật a.

Ở nơi này màu xanh da trời to Thuyền xuất hiện chớp mắt, những thứ kia ở sơn môn chờ đợi các đệ tử, từng cái hưng phấn hô to lên.

"Thánh Tông tất thắng, khai hoàn mà về."

"Thánh Tông tất thắng, khai hoàn mà về."

...

Các đệ tử tiếng hô to, phảng phất dao động Pháp Thương Khung.

Giờ khắc này to Thuyền bay vọt đến Thánh Tông bầu trời, chậm rãi hạ xuống, ở sơn môn chờ các đệ tử, hai mắt chết nhìn chòng chọc to trên thuyền người, bọn họ đang đợi tông môn các sư huynh ngang ngược trở về.

Lúc này, một tên thần sắc nghiêm túc thêm trầm thấp người đàn ông trung niên từ to Thuyền thượng xuống tới.

"Cung nghênh Hàn trưởng lão khai hoàn trở về." Chờ ở sơn môn đệ tử hô to.

Chẳng qua là giờ phút này Lâm Phàm khẽ cau mày, này Hàn trưởng lão sắc mặt rất là khó coi, đối mặt đông đảo đệ tử hoan nghênh, không có vẻ vui mừng, phảng phất là xảy ra chuyện gì.

Mà ngay tại lúc này, ở nơi này Hàn trưởng lão đi xuống sau khi không bao lâu, to trên thuyền lục tục đi xuống nhiều người.

Vốn là hoan hô tông môn đệ tử, khi nhìn đến trước mắt một màn thời điểm, cũng đều từng cái sững sờ.

Đây là chuyện gì xảy ra?

Những thứ này phía sau đi xuống đệ tử, mỗi người mặt mũi cũng dị thường tiêu tụy, trên y phục cũng có dính vết máu, sâu hơn người còn có người bị thương nặng bị khiêng xuống đệ tử.

Lúc này Lâm Phàm đưa mắt đưa mắt nhìn ở một tên sau cùng từ to Thuyền thượng xuống tới đệ tử.

Đệ tử này tu vi to trên thuyền, trừ Hàn trưởng lão bên ngoài là cao nhất người.

Chắc hẳn người này chắc là cái gì đó tông sư huynh.

Ở sơn môn chờ đợi các đệ tử, nhìn xảy ra chuyện thật giống như không là bọn hắn suy nghĩ như vậy, cũng đều lộ ra không dám tin mặt mũi.

Chẳng lẽ lần này cấm địa thực tập, Thánh Tông thảm bại hay sao?

Lúc này, Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão đột nhiên xuất hiện ở Hàn trước mặt trưởng lão, khi nhìn đến trước mắt một màn thời điểm, kia bình tĩnh mặt mũi lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Chuyện gì xảy ra?" Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão trầm giọng hỏi.

"Lần này cấm địa lịch luyện, chúng ta tổn thất nặng nề, đệ tử hao tổn tám gã... ." Hàn trưởng lão thân thể khẽ run lên, đối với lần này cũng không dám tin a.

"Ra mắt Tông Chủ sau đó mới nói." Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão ống tay áo cuốn một cái, dẫn người trốn vào trong hư không biến mất không thấy gì nữa.

Đậu ở chỗ đó màu xanh da trời to Thuyền nhất thời hoa quang chói lóe, từ từ nhỏ dần đến lớn chừng ngón cái, không có vào trong hư không, biến mất không thấy gì nữa.

yêu cầu hết thảy, đến đây đi.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Đêm khuya Đạo Tặc quật khởi tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Sơn môn nơi một màn, Lâm Phàm cũng không có để ở trong lòng, chuyện này với mình cũng không nửa xu quan hệ, bây giờ này náo nhiệt nhìn xong thì cũng nên rút lui.

Mà nhiều chút ở sơn môn chờ các đệ tử, sắc mặt một cái so với một cái khó coi, có thương tích tâm không dứt, có luôn miệng thở dài, lộ vẻ rất là bất đắc dĩ.

Trở lại tông môn sau, Lâm Phàm phát hiện trương nhị cầu cùng Phong bắt giác giữa quan hệ sống chung rất tốt.

Này Phong bắt giác tự thân tu vi nếu so với trương nhị cầu cường hãn rất nhiều, có thể nói là khác nhau trời vực, nhưng này Phong bắt giác lại lớn tiếng kêu trương nhị cầu là đại sư huynh.

Điều này cũng đúng để cho Lâm Phàm hơi kinh ngạc, cũng không biết trương nhĩ cầu dùng là biện pháp gì.

Màn đêm buông xuống,

Trương nhĩ cầu cùng Phong bắt giặc đã sớm trở lại bên trong nhà gỗ nghỉ ngơi, Lâm Phàm nhìn bầu trời đêm, khẽ thở dài một tiếng, kia thâm thúy ánh mắt nhìn xa hư không vô tận.

"Ăn trộm loại chuyện này, ta Lâm Phàm rất là trợ trêu, nhưng là vì để Sư Diệt trọng chấn phái nam hùng phong, cũng tình hữu khả nguyên a." Ra trước cửa, Lâm Phàm tự mình trong lòng an ủi một phen, cuối cùng bóng người không có vào trong bóng tối, lặng yên không một tiếng động.

Đan Đình đình, được thảo vườn nơi ở của đệ tử.

Lâm Phàm cũng không biết là, từ to Thuyền xuất hiện sau khi, Thánh Tông liền một mực thuộc về tình trạng khẩn trương chi Tông.

Lần này cảm địa lịch luyện, Thánh Tông tổn thất nặng nề.

"Sư huynh, lần này lịch luyện, nghe chết tám vị Nội Môn đứng đầu đệ tử, tông sư huynh không thể cứu vãn, Thiên Vũ sư huynh căn cơ bị địch Tông đệ tử phá, bây giờ lão đạo muốn ngã, rất có thể lúc đó trở thành phế nhân a."

"Nay Thái Thượng Trưởng Lão tới Dược Viên, chọn mấy buổi dược thảo, thật giống như là muốn đi luyện chế đan dược, là trời Vũ sư huynh ổn định căn cơ, cũng không biết có thể thành công hay không."

"Ai, đây là trăm năm qua, Thánh Tông lần đầu tiên thất bại đi, cũng không biết rốt cuộc là cái đó tông môn đệ tử, có thể đem tông sư huynh áp chế."

"Ngủ đi, loại chuyện này còn chưa tới phiên chúng ta, chúng ta chỉ cần đem Dược Viên canh kỹ là được."

"Ừ."

Dần dần bên trong nhà ánh đèn tối lại, dần dần cùng hắc ám hòa thành một mảnh.

Lúc này Lâm Phàm thanh âm tĩnh lặng xuất hiện ở thuốc trong viên, kia mệnh môn bát ngát Dược Viên, dung nhập vào trong bóng đêm, ngược lại lộ vẻ có chút quỷ dị.

Nếu như là nhát gan tiếng người, sợ rằng thật đúng là có thể bị hù dọa mắc lỗi.

Giờ phút này Lâm Phàm chỉ có thể dựa vào phân biệt dược thảo chức năng tới chọn.

"Keng, chúc mừng phát hiện dược thảo Chu Lan Hương."

"Chu Lan Hương: Dược Tính ôn hòa, có sơ thông khí huyết công hiệu."

Lâm Phàm sờ về phía một góc dược thảo, sau đó trong đầu xuất hiện thuốc này thảo giới thiệu, bất quá này Chu dược thảo đối với (đúng) Lâm Phàm mà nói, cũng không có một chút tác dụng nào, sau đó chạm một loại khác dược thảo.

"Keng, chúc mừng phát hiện dược thảo sắt đá hoa."

"Sắt đá hoa: Dược Tính cương liệt, có tới luyện Luyện Nhục Thân công hiệu."

"

... .

Một góc một góc mò đi, mỗi sờ một lần, Lâm Phàm cũng là tiếc nuối lắc đầu.

Không thích hợp, hoàn toàn không thích hợp.

Thậm chí ngay cả đến gần dược liệu cũng không có, chẳng lẽ này to lớn thuốc trong viên, ngay cả một chút tương tự dược thảo cũng không có sao?

Bất quá nhìn còn có rất lớn Dược Viên không có thí nghiệm qua, Lâm Phàm cũng liền an tâm, từ từ thử.

Tối nay ánh trăng không phải là quá mạnh, thỉnh thoảng trốn vào Vân Thái bên trong, ở nơi này to lớn thuốc trong viên, một bóng người lén lút lút lút hành thiết đến, chẳng qua là tại người khác xem ra, vườn thuốc này bên trong căn bản không có bất kỳ bóng người.

"Keng, chúc mừng phát hiện Liệt Dương thảo."

"Liệt Dương thảo: Dược Tính cương liệt, có Bổ Khí ích Nguyên Công hiệu."

Giờ khắc này Lâm Phàm dừng bước lại, này Liệt Dương thảo, rễ cây đỏ búng, chỉ có ba lá cây, lộ vẻ có chút quang ngốc ngốc.

"Thuốc này có thể."

Theo Lâm Phàm, thuốc này Bồ Khí ích nguyên đối với phái nam phương diện kia, mới có thể có trợ giúp.

Sau đó Lâm Phàm tiếp tục tìm Thảo Dược, lấy được loại thứ nhất đáng tin được liệu, cũng coi là đánh một nhánh cường tâm châm, xem ra vườn thuốc này bên trong, nhất định có chính mình cần Thảo Dược.

...

Thiên dần dần phát sáng

Bảo vệ Dược Viên các đệ tử, mỗi ngày ánh ban mai dâng lên lúc, liền là bọn họ lao động thời khắc.

Mấy tên đệ tử gánh thùng nước, mang theo người cái cuốc, chuẩn bị cho Dược Viên Linh Thổ hơi thả lỏng, người yêu cầu hô hấp, dược thảo này cũng phải cần hô hấp.

"A... Sư huynh, các người mau tới... ." Vừa lúc đó, một tiếng rung trời kêu thảm thiết từ bên kia truyền tới.

Mỗi người làm sống các đệ tử, nghe được thanh âm này, cũng đều nghi ngờ vạn phần, sau đó lập tức chạy tới, "Thế nào?"

"Sư huynh, các người nhìn." Kia mặt đầy kinh hoàng đệ tử chỉ nơi này Dược Viên, thân thể khẽ run nói.

"Chuyện này... ." Theo tiếng tới các đệ tử, khi thấy trước mắt một màn này thời điểm, cũng đều đồ dẫn đứng tại chỗ.

Trước mắt kia một mảng lớn Dược Viên Thảo Dược, tất cả đều không.

Kia giống như bị chó chạy Linh Thổ, chứng minh này bức nào thảm thiết.

"Điều này sao có thể, ngày hôm qua nhưng là thật tốt a, thế nào bây giờ biến thành như vậy." Đệ tử kia thần sắc kinh hoàng, giọng đều có chút cà lăm.

Nơi này chính là Đan Đình đỉnh trọng yếu nhất địa phương a, nếu để cho Thái Thượng Trưởng Lão biết, bởi vì bọn họ bỏ lỡ, để cho này một mảnh Dược Viên bị người đào, có thể nên làm cái gì.

Giờ phút này mấy người trở mắt nhìn nhau, hoàn toàn không biết nên làm thế nào cho phải.

"Sư huynh, các người mau tới, bên này ra đại sự."

Vừa lúc đó, xa xa một mảnh Dược Viên trong cũng truyền tới tiếng kinh hô.

Mọi người sắc mặt đồng loạt biến hóa, chẳng lẽ lại xảy ra chuyện không được.

Khi bọn họ đuổi đến nơi đó thời điểm, thấy này một mảnh Dược Viên, trống trải không một bụi cây dược thảo thời điểm, kia lúc trước còn đang nhảy nhót tìm, phảng phất hít thở không thông.

Xong đời, thật xong đời.

Nhóm lớn Thảo Dược bị người cho Trộm, bọn họ thật là ăn không ôm lấy đi.

Này kẻ gian thật sự là rất đáng hận.

"Mau đi xem một chút, rốt cuộc bị trộm thuốc gì thảo." Một tên phụ trách Dược Viên sư huynh gào thét.

Cũng không lâu lắm, những thứ kia dò xét các đệ tử trở lại.

"Sư huynh, Nhất Hào Dược Viên mất Liệt Dương thảo, số 2 Dược Viên mất xanh Tiên Thảo, số 3 Dược Viên mất sống căn (cái) thảo... ."

Nghe các sư đệ báo cáo, Dược Viên sư huynh sắc mặt thay đổi thêm trắng bệch, sau đó một cái lão huyết phun ra, trực tiếp đã hôn mê.

...

Vô Danh trên đỉnh núi.

Lâm Phàm căn bản không biết tối hôm qua trộm thuốc sự tình, để cho bao nhiêu người run như cây sậy.

Mà lúc này Lâm Phàm mơ màng tỉnh lại, tối hôm qua trộm hoàn thuốc trở lại Vô Danh trên đỉnh núi, Lâm Phàm liền đầu nhập trong mộng đẹp.

Về phần Luyện Đan sự tình, Lâm Phàm căn bản không gấp, các loại (chờ) ngồi một giấc sau khi tỉnh lại, đang từ từ tới suy nghĩ một chút.

Tối hôm qua quét sạch Thảo Dược, đã đầy đủ chính mình thí nghiệm.

Lúc này, Lâm Phàm lấy ra một gốc Liệt Dương thảo, một gốc xanh Tiên Thảo, một gốc sống căn (cái) thảo.

Ở thuốc trong viên, chỉ có này ba loại dược thảo tính có thể tương đối thích hợp, không biết biết luyện chế ra cái dạng gì, thật đúng là để cho người mong đợi a.

Ngoài nhà Phong bắt giặc cùng trương nhị cầu, đang ở mỗi người bên trong nhà tu luyện, hai người đều có Lâm Phàm cấp cho tốc độ Nguyên Đan, có thể tăng thêm tốc độ tu luyện, mà Phong bắt giặc cũng không phải gõ cửa người, đem chính mình thật sự sẽ công pháp cùng Tâm Pháp dạy cho trương nhị cầu.

Về phần Tông Chủ lúc nào truyền thụ cho bọn hắn công pháp, trong lòng bọn họ mặc dù có quá hạn đợi, nhưng là thấy Tông Chủ không có cái ý này, bọn họ cũng sẽ không cuống cuống.

Dưới cái nhìn của bọn họ một ngày nào đó, Tông Chủ sẽ dạy dỗ bọn họ.

Mà ngay tại lúc này, một trận tiếng hô từ Tông Chủ bên trong nhà gỗ truyền tới.

Phong bắt giặc cùng trương nhị cầu hai người lập tức mở mắt, về mặt có chút kinh ngạc, sau đó lập tức đứng dậy hướng Tông Chủ nhà gỗ chạy tới.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Thần Đan giảng thế tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

"Ha ha... ."

Ngay tại trương nhị cầu cùng Phong bắt giặc hai người đến cửa thời điểm, kia cửa gỗ ầm ầm mở ra, Lâm Phàm nở nụ cười từ bên trong đi ra.

Trương nhị cầu cùng Phong bắt giặc nghi ngờ không thôi, không hiểu Tông Chủ thế nào như thế hoan hỉ, chẳng lẽ có cái gì đại hỷ sự không được.

Lúc này Lâm Phàm nội tâm đó là tự hào không thôi, này thí nghiệm mấy lần sau khi, lại thật để cho kỳ luyện chế ra cần thiết đan dược.

Bởi vì đan dược này người khai phá là Lâm Phàm, kia danh tự này tự nhiên do Lâm Phàm tới lấy, từng có Vĩ ca Hùng Bá thế giới, cứu vô số phái nam đồng bào, như vậy Lâm Phàm Tự Nhiên không thể yếu danh tiếng.

Đan dược này có thủy tinh cầu một kích cỡ tương đương, màu sắc đỏ bùng, phiêu tán nhân nhật có mùi thơm, như vậy danh tự này liền kêu "Hết thấy Ca," tốt.

Sau này viên thuốc này nếu có thể Hùng Bá thế giới, như vậy Bản Đại Gia tên đem nhân vật nổi tiếng ngàn lịch sử, hậu nhân đem đời đời kiếp kiếp nhớ Bản Đại Gia tên.

Thoải mái, thật sự là quá thoải mái.

Này "Hết thấy Ca," dược liệu, Lâm Phàm còn không có thí nghiệm qua, cũng không biết có thể kéo dài bao lâu, nhưng là căn cứ hệ thống kiểm tra, này "Hết thấy Ca," dược liệu hẳn rất cường hãn.

"Hết thấy Ca,": Do Liệt Dương thảo, xanh Tiên Thảo, sống căn (cái) thảo ba loại Thảo Dược, căn cứ tỷ lệ nhất định chế biến mà thành, diệu dụng vô cùng, có thể làm cho phái nam dục hỏa đốt người, Nhất Trụ Kinh Thiên, có giấy Thiên giấy đất giấy không khí công hiệu."

Không nói xa cách liền chỉ một hệ thống này giới thiệu, cũng đã treo nỗ Thiên.

Giấy Thiên giấy đất giấy không khí.

Cường đại đường nào giới thiệu a, viên thuốc này cũng chỉ có Bản Đại Gia mới có thể luyện chế, những người khác, chớ hòng mơ tưởng.

Là luyện chế này "Hết thầy Ca," Lâm Phàm thí nghiệm một nửa tài liệu, luyện chế ra vô số kỳ lạ đan dược.

Này mấy loại dược liệu hòa chung một chỗ, Lâm Phàm luyện chế ra "Dục Hóa Đan", "Bạo nổ đan" các loại (chờ) các loại ai ăn người đó chết đan dược.

Đương nhiên những thứ này Phế Đan, Lâm Phàm Tự Nhiên là không có khả năng lãng phí, dù sao này nhưng đều là kinh nghiệm a.

Vì vậy đang luyện chế ra Phế Đan thời điểm, Lâm Phàm trực tiếp hướng trong miệng nhét vào, đập đầu lên đan dược tới.

Trải qua số lớn thí nghiệm, Luyện Đan kỹ năng này, cũng đã lên tới Thập Ngũ Cấp, liền tự thân Luyện Đan thành tựu, đã đạt tới cảnh giới cực cao.

"Hai người các ngươi làm gì?" Lúc này, Lâm Phàm phục hồi tinh thần lại, thấy hai người này trợn mắt hốc mồm đứng ở cửa nghi ngờ hỏi.

"Tông Chủ, ta theo Phong sư đệ, nghe được ngài thanh âm, liền vội vã chạy tới, bây giờ Tông Chủ có thể là hai người chúng ta trong tâm khảm người thân nhất người, nếu như Tông chủ yếu là có chuyện bất trắc, ta nhĩ cầu sau này làm sao còn sống a." Trương nhị Cầu Thần tình bi thương, câu câu cảm nhân cực kỳ.

Một bên Phong bắt giác trợn mắt một cái, này nhĩ cầu sư huynh thật sự là quá giỏi a không nên ép mặt, lời như vậy có lẽ chỉ có nhĩ cầu sư huynh mới có thể nói đi ra.

Bất quá Phong bắt giác phát hiện, nhĩ cầu sư huynh mỗi lần nói lời như vậy, Tông Chủ thật giống như cũng rất vui vẻ.

Lúc này Lâm Phàm nhìn trương nhị cầu kia cảm nhân biểu tình, hơi lộ ra vẻ tươi cười, muốn là đầu mình không dễ xài, hoặc là ở dễ dàng bị lừa một chút, thật đúng là bị trương nhị cầu người này cho lừa gạt.

Bất quá Lâm Phàm tin tưởng nhĩ cầu, bởi vì nhĩ cầu lời muốn nói câu câu là thật, Bản Tông trong lòng bọn họ địa vị, chẳng lẽ còn có thể không cao?

"Ai, các ngươi có thể có lòng này, Bản Tông thật là vui vẻ yên tâm a, đây là Bản Tông vừa mới luyện chế hai viên thuốc, liền tặng cho ngươi môn." Lâm Phàm móc ra hai quả "Hết thầy Ca," đưa cho hai người.

Thứ đồ tốt này Tự Nhiên là người thứ nhất phải cho người bên cạnh thử một lần.

Trương nhị cầu cung cung kính kính đem đan dược tiếp tục đưa tới tay, trong lòng thật là mừng rỡ, ở trương nhị cầu xem ra, đan dược này tuyệt không phải bắt phạm, này ngửi một cái, cũng làm người ta tinh thần khí thoải mái, trong cơ thể phảng phất có một con mãnh hổ sắp phá lồng mà ra.

"Được, các ngươi hai người các ngươi cực kỳ tu luyện, cần muốn công pháp cái gì, có thể đi Thánh Tông bên trong tra cứu, hãy cùng tâm thương." Lâm Phàm giao phó xong chuyện này sau, liền đi xuống chân núi.

Làm Lâm Phàm sau khi đi, trương nhị cầu cùng Phong bắt giác hai mắt nhìn nhau một cái, hai người cũng có thể từ đối phương trong ánh mắt thấy vẻ vui thích.

"Sư đệ, Tông Chủ đối với chúng ta thật tốt, đan dược này nhìn một cái đã biết bắt phạm, ta nhĩ cầu sau này khẳng định đời đời kiếp kiếp nhất định thù hận ở Tông Chủ bên người." Trương nhị cầu kiên định nói.

"Sư huynh, sư đệ gần đây nghĩ (muốn) mấy ngày, có lẽ lần này là chúng ta thay đổi nhân sinh thời khắc, Tông Chủ hẳn tràn đầy một loại để cho người không nhìn thấu cảm giác thần bí." Phong bắt giác cũng không giống như trương nhị cầu nghĩ (muốn) đơn giản như vậy.

Vốn là Phong không phát hiện là trong ngoại môn đệ tử danh nhân, chẳng qua là một buổi sáng giữa bị Diệt thiếu Thiên cho đánh bại, từ nay té xuống Thần Đàn.

Nhưng là ở này mấy ngày trong, Phong bắt giác phát hiện Tông Chủ có loại cảm giác thần bí, tự nhiên, Tông Chủ toàn thân cao thấp đều tràn đầy này một loại tự nhiên cảm giác.

"Sư đệ, không nói, ta nhĩ cầu quyết định sự tình, cả đời cũng sẽ không thay đổi, chúng ta trở về dùng đan dược đi, có lẽ đan dược này có thể cho chúng ta như bay nhảy." Trương nhị Cầu Thần sắc nghiêm túc nói.

"Ừ."

...

Lúc này Lâm Phàm đã tới Diệt thiếu Thiên trụ sở.

Lâm Phàm lúc này mặt đầy mỉm cười, sửa sang một chút y vịnh, này "Hết thầy Ca," tuyệt đối có thể làm cho Diệt thiếu Thiên cảm nhận được nhân sinh đại hi nhất duyệt.

Chỉ cần Sư Diệt vui vẻ, làm là sư thúc cũng liền hài lòng.

Mà Lâm Phàm thật ra thì vẫn là có một cái tiểu tâm tư, này Diệp thiếu Thiên dùng "Hết thấy Ca," sau khi, sau này chẳng lẽ còn có thể giới thiệu không được.

Hắc hắc... .

Giờ khắc này Lâm Phàm tiện tiện cười lên, này cười bỉ ổi bộ dáng, để cho thiên địa cũng vì đó biến sắc.

Ngay tại Lâm Phàm chuẩn bị gõ cửa thời điểm, Diệp thiếu Thiên lại từ bên trong mở cửa, đi ra.

Diệp thiếu Thiên gần đây xuống rất thấp, vốn là thần công mới thành lập, theo lý là Tiểu Ngạo tông môn lúc, lại không nghĩ rằng bị này Vô Danh trên đỉnh núi tên khốn kiếp kia cho hung hăng nghiền ép, làm cho mình bị Ngoại Môn Đệ Tử thăm nhạo báng.

Loại này thù, Diệp thiếu thiên phát thề, cuộc đời này không báo thề không làm người a.

Diệp thiếu Thiên lúc này ra ngoài, là muốn đi mua một ít đan dược dùng tu luyện, ngày hôm qua tông môn những nội môn đệ tử kia thực tập trở lại, nhưng là lại lấy đại bại thu tràng, hình như là một người khác tông môn, ra một cái Thiên Kiêu con, tuổi còn trẻ, tu vi lại cực kỳ cường hãn, Tông hận trời cùng trời Vũ hai người liên thủ mong muốn đối phương trấn áp, đối với (đúng) không nghĩ tới bị đối phương phản trấn áp, Thiên Vũ căn cơ trực tiếp bị đối phương thiếu chút nữa đánh vỡ.

Cái này ở Diệp thiếu Thiên xem ra, bên ngoài cường người vẫn là rất nhiều a.

Lấy chính mình bây giờ tu vi, còn chưa đủ... .

"Ồ... ." Lúc này, Diệp thiếu thiên phát hiện hữu người chặn cửa miệng, khẽ cau mày, nhưng là khi ngẩng đầu nhìn về phía đối phương lúc, lại cả kinh thất sắc.

"Người... Người làm gì?" Diệp thiếu Thiên Thối đến bên trong nhà, thần sắc căm giận hỏi.

Hắn không nghĩ tới cái này gia hỏa lại tìm tới cửa nhà mình, chẳng lẽ là nghĩ (muốn) hung hăng làm nhục chính mình hay sao?

Đối với tên khốn kiếp này, Diệp thiếu Thiên hận không được hung hăng đem giẫm ở dưới chân, nhưng là hắn biết rõ mình không là đối phương đối thủ.

Hơn nữa đối phương hạ thủ cũng có chút tàn nhẫn, bây giờ thấy người này, chính mình trứng trứng phảng phát mơ hồ đau.

"Diệp sư diệt, chớ hoảng sợ, bốn sư chú lần này tới là đến giúp đỡ người." Lâm Phàm thấy Diệp thiếu Thiên nhìn mình sắc mặt, giống như với gặp quỷ một loại sợ hãi, nội tâm rất là quá mức đau.

Ở Lâm Phàm nghĩ đến, chính mình theo lý được Sư Diệt môn kính yêu, mà không phải sợ hãi.

Dù sao cái này cùng chính mình tác phong hoàn toàn không phục a.

"Người... Người đừng can rở a, ta Diệp thiếu Thiên cũng không sợ người a." Diệp thiếu Thiên nói chuyện đều có chút run lên, nhất là thấy Lâm Phàm chân kia di động thời điểm, càng là hoảng hốt, phảng phát sợ hãi chính mình trứng trứng lại gặp đối phương tàn phá.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 106: Đã cuồng bạo Diệp thiếu Thiên (cám ơn s Teven sáu trăm hai mươi lăm minh chủ) tiểu

Diệp thiếu ngày thơ không muốn nói nhiều, chính mình không đánh lại, hắn nhận thức, ta không đánh lại người, ta tránh người vẫn không được sao?

Chờ mình thần công đại thành lúc, ở hung hăng nghiền ép lên đi.

Nhưng bây giờ Diệp thiếu trời sáng bạch, hết thấy các thứ này đều là mình nghĩ quá nhiều, chính mình không đi tìm hấn, hấn lại chính mình tìm tới cửa.

"Lâm Phàm, ngươi chớ quá mức, ta Diệp thiếu Thiên tài nghệ không bằng người nhận thức, nhưng nếu là ngươi nghĩ làm nhục ta, ta cũng nhất định để cho ngươi biết ta Diệp thiếu Thiên không phải là dễ trêu." Diệp thiếu Thiên Thần sắc cảnh giác nhìn Lâm Phàm, chân có chút lui về phía sau, chỉ cần tình huống không đúng, vậy thì lập tức quan môn, sau đó từ trong nhà cửa sổ chạy trốn.

"Diệp sư diệt, Sư Thúc lần này tới, có thể thật không phải là tới tìm ngươi phiền toái, mà là tới cho ngươi giải quyết tự thân ám tật." Lâm Phàm lộ ra hài hòa nụ cười rực rỡ, muốn lấy chính mình kia âm áp nụ cười để cho Diệp thiếu Thiên buông lỏng cảnh giác.

Nhưng là nụ cười này ở Diệp thiếu Thiên Nhân trong, nhưng là kinh khủng như vậy, như vậy âm hiểm

Diệp thiếu Thiên hít sâu một hơi, trong mắt tiết lộ ra kinh hãi ánh mắt.

Sợ hãi... Diệp thiếu ngây thơ sợ hãi.

Nụ cười này để cho Diệp thiếu Thiên không rét mà run, giờ khắc này Diệp thiếu Thiên bước chân lui về phía sau, trong nháy mắt tướng môn gắt gao đóng lại, đem Lâm Phàm chặn ngoài cửa.

Diệp thiếu Thiên thề với trời, hấn thật không nghĩ tại thử một lần trứng đau nổi khổ.

Nếu như Lâm Phàm dám đi vào, Diệp thiếu Thiên đã làm tốt với kỳ liều mạng chuẩn bị, thà làm Ngọc vỡ không làm Ngồi lành, mong muốn ta Diệp thiếu Thiên làm trái hồng mềm bốp, nằm mơ đi đi.

Lúc này Lâm Phàm đứng ở ngoài cửa, khẽ nhíu mày, có chút không vui, đối với cái này Diệp thiếu Thiên Hành là, Lâm Phàm rất là không vui.

Này thân là Sư Diệt làm sao có thể như thế không có lễ phép, thật sự là quá thiếu dạy dỗ.

Giờ khắc này Lâm Phàm thở dài một tiếng, hấn thấy, Diệp thiếu Thiên căn bản là bệnh nhân, mà mình có thể nói là một gã cứu tử phù thương thầy thuốc.

Vào lúc này, Lâm Phàm Tự Nhiên không thể trợ mắt nhìn bệnh nhân không phối hợp chữa trị mà liền buông tha cứu viện.

Đã như vậy, vậy chỉ có thể mạnh bạo, chắc hấn đi qua là có thể minh bạch bốn sư chú khổ tâm

... .

Ở ngoại môn đệ tử này trong chỗ , rất nhiều đệ tử cũng ở bên trong phòng tu luyện, hoặc là sửa sang lại tự thân sở học, lại hoặc là chính là cùng các sư huynh đệ trò chuyện với nhau mà ngồi, trò chuyện một chút nhân sinh triền vọng, trò chuyện một chút tương lai cái gì.

Nhưng vừa lúc đó, một trận bi thiên thương hại tiếng quát tháo vang dội toàn bộ Ngoại Môn ngôi nhà.

"Ngươi muốn làm gì? Đừng quá càn rỡ."

"Lão Tử với ngươi hợp lại."

"Sư Diệt chớ hoảng sợ, Sư Thúc là đang ở cứu ngươi."

"Cho ta buông tay."

"Ngọa tào, ngươi đêm nay bối quá không biết điều, bốn sư chú hôm nay liền phải thật tốt dạy dỗ dạy dỗ ngươi... ."

"A... ."

... .

Nghe đến mấy cái này thanh âm Ngoại Môn Đệ Tử,

Từng cái sắc mặt nghi ngờ, không biết xảy ra chuyện gì, sau đó cũng đều ra ngoài nhìn xem rốt cục là vị sư huynh kia Đệ xảy ra chuyện, này tiếng kêu thảm thiết thật sự là quá thể thảm

Lúc này Diệp thiếu Thiên cửa phòng đột nhiên mở ra, Lâm Phàm hài lòng đi ra, này Diệp thiếu Thiên mặc dù có chút nghịch ngợm, còn đúng là vẫn còn bị chính mình cho trấn áp.

Ở đóng cửa lại một khắc kia, Lâm Phàm liếc mắt liếc mắt nhìn nằm trên đất Diệp thiếu Thiên, lộ ra vẻ vui vẻ yên tâm nụ cười.

Những ngoại môn đệ tử này, nghe một chút thanh âm này là từ Diệp thiếu Thiên bên trong nhà truyền tới thời điểm, mỗi cái trợn mắt hốc mồm, đây rốt

cuộc xảy ra chuyện gì.

Chẳng qua là khi thấy Lâm Phàm thời điểm, toàn bộ Ngoại Môn Đệ Tử cũng nhất thời sững sờ.

Chẳng lẽ này Diệp thiếu Thiên lại bị Lâm sư thúc cho đánh hay sao?

Mọi người càng nghĩ càng có thể, vừa mới kia thê thảm thanh âm, thật sự là quá bi quan, quá thê thảm.

Thấy rất nhiều Ngoại Môn Đệ Tử đi ra, Lâm Phàm đứng nghiêm, hướng về phía chúng đệ tử hơi cười cợt, sau đó hất một cái ống tay áo, hướng về phương xa đi tới.

... .

Thấy Lâm sư thúc đi xa sau khi, các ngoại môn đệ tử trở mắt nhìn nhau, bọn họ không biết trong này phát sinh cái gì, Diệp thiếu Thiên lại bị như thế nào?

Nhưng là mới vừa tiếng kêu như thế bi ai, khẳng định rất là thê thảm, mọi người lòng hiếu kỳ lắm, muốn đi xem, nhưng là vừa không dám nhìn tới.

Này Lâm sư thúc bọn họ không dám chọc, này Diệp thiếu Thiên bọn họ cũng không dám chọc.

Ngay một khắc này, Diệp thiếu Thiên bên trong nhà đột nhiên bộc phát ra một trận khí thế ngút trời tiếng hô, mọi người nghe, lập tức lui về phía sau mấy bước.

Trong thanh âm này phảng phát tràn đầy dã tính.

Lúc này bên trong nhà, Diệp thiếu Thiên cặp mắt đỏ bừng, khí tức như trâu, từng ngụm từng ngụm thở hổn hển.

Một cỗ lực lượng đang ở Diệp thiếu Thiên Thể bên trong bộc phát, phảng phát cần tìm một cái đột phá khẩu.

Diệp thiếu Thiên cả người nóng hổi đứng lên, một loại Vô Danh dục vọng tràn đầy Diệp thiếu lễ trên não, kia đầy quần chỗ, càng là phảng phát bị cứng rắn nhét một cây côn tốt một dạng đem quần chống đỡ thật cao không rơi.

Nổ, muốn nổ.

Đối với lần này khắc Diệp thiếu ngày qua nói, hấn phảng phát cảm giác mình nơi dùng quần hãy cùng muốn nổ.

"A... ."

Một mực ở bên ngoài lâu tù không tiêu tan Ngoại Môn Đệ Tử, thấy Diệp thiếu Thiên đột nhiên từ trong nhà lao ra thời điểm, nhất thời dọa cho giật mình, thấy Diệp thiếu thiên na tràn đầy cuồng nhiệt ngọn lửa hai tròng mắt, mọi người đột nhiên sinh lòng về sợ hãi.

Mà khi tầm mắt chú ý tới Diệp thiếu Thiên đầy quần chỗ lúc, mọi người nhất thời hít một hơi hơi lạnh.

Thế gian này làm sao có thể tồn tại như thế Hung Vật, vừa mới bên trong nhà rồi cuộc xảy ra chuyện gì, tại sao lại biến thành như vậy.

... .

Lúc này Lâm Phàm tâm lý rất là vui a, đan dược rồi cuộc cường nhét vào Diệp thiếu Thiên trong miệng, sợ rằng các loại (chò) Diệp thiếu Thiên ném được đan dược này chỗ tốt lúc, liền sẽ chủ động tới tìm kiếm mình.

Lúc này ở Thánh Tông một gian trong đại điện.

Một cái in Kỳ Dị đường vân bên trong lò, trang bị đầy đủ không biết chất lỏng, mà một tên đệ tử giờ phút này sắc mặt tái nhợt, hai mắt nhắm chặt ngồi xếp bằng ở trong đó.

Đệ tử này mặt như ngọc, trên trán tiết lộ ra một loại anh khí, chẳng qua là giờ phút này người bị thương nặng, tiểu tụy không dứt.

"Tông Chủ, Thiên Vũ căn cơ sợ rằng vẫn không cứu lại được." Đan Đình đình Thái Thượng Trưởng Lão lúc này ngưng mắt nhìn bên trong lò biến hóa, rất là đau lòng lắc đầu.

Tông môn một đời thiên kiều chính là trầm luân, đối với (đúng) tông môn mà nói, đó là Đại Bất Hạnh a.

Tông hân trời nghe lời này cả kinh thất sắc, ồm một tiếng quỳ dưới đất, "Tông Chủ, trưởng lão, cầu các ngài mau cứu Thiên Vũ sư đệ, Thiên Vũ sư đệ là vì cứu ta, mới có thể bị hủy căn cơ a, nếu như không căn cơ, đối với (đúng) sư đệ mà nói, kia thì sống không bằng chết a."

Căn cơ đại biểu hết thảy, không chỉ có tu vi hủy hết, ngay cả sau này muốn Trọng Tu cũng không thể.

Căn cơ chính là tư chất, Thiên Vũ sư đệ từ đứng đầu tư chất, trong nháy mắt rơi vào phế vật, cái này sau có thể như thế nào cho phải.

Tông hận trời lúc này hối hận không dứt, lần này cảm địa lịch luyện, vốn là ở tại xem ra tất cả đều nằm trong lòng bàn tay, nhưng là Phong Thiên Tông lại ra một tên tuyệt thế yêu nghiệt, chính mình dưới sự khinh thường, suýt nữa mệnh tang tay, nếu như không phải là sư đệ xả thân cứu giúp, sợ rằng bây giờ đã là một cụ Tử Thi.

Yến Tông chủ nhìn bên trong lò tình huống, thở dài một tiếng, "Có thể giữ được tánh mạng đã là vạn hạnh, này Phong Thiên Tông đệ tử, công pháp quái dị, một cổ Kỳ Dị tử khí, ngưng tụ trong cơ thể không tiêu tan, bây giờ chỉ có thể bức ra tử khí, giữ được Kỳ Tĩnh mệnh."

Tông hận trời nội tâm không cam lòng nắm chặt quả đấm, trong mắt lửa giận thiêu hủy. Nếu như lần sau gặp lại, nhất định phải đem đối phương chém chết.

"Phong lò đi." Yến Tông chủ thần thanh nói.

Cảm địa tranh, truyền thừa đã lâu, các tông giữa ngời chết ta sống, chính là chuyện thường, ngày khác hủy diệt hắc Tông đệ tử, hôm nay lại đến phiên đệ tử bản tông trên đầu.

Phong Thiên Tông, lại sẽ có như thế đệ tử.

cám ơn s Teven0 625 thổ hào cái thứ 3 mình chủ, vốn là ta là muốn lên chiếc bùng nổ, nhưng là, không thể không cảm tạ một chút, hôm nay nhiều viết hai chương, phía sau bắt đầu tồn cáo. Cám ơn hào.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Thật có như vậy thần? (cám ơn s Teven sáu trăm hai mươi lăm minh chủ) tiểu thuyết: M

Lâm Phàm trở lại Vô Danh đình lúc, phát hiện hôm nay có chút không giống a.

Dĩ vãng này chính mình trở lại một cái, trương nhị cầu tuyệt đối là người thứ nhất chạy đến, nhưng hôm nay dù là chính mình đứng ở đình nơi miệng nặng nề ho khan, tám này nhị cầu lại vẫn không có xuất hiện.

Có vấn đề, tuyệt đối rất có vấn đề a.

Lâm Phàm càng nghĩ càng có cái gì không đúng, sau đó hướng trương nhị cầu nhà gõ đi tới, hắc ngược lại là phải nhìn một chút trương nhị cầu rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Chẳng lẽ bọn họ ăn chính mình đưa cho đan dược sau, không chỗ phát tiết, xuống núi tìm cô em đi không được?

Không đúng, này nếu như xuống núi lời nói, lấy trương nhị cầu bộ dáng kia, tuyệt đối không có cô em nguyện ý,

Nếu là dùng sức mạnh lời nói, khẳng định nào tràn đầy Tông mưa gió a.

Bất quá này cũng không đúng a, trương nhị cầu tu vi thấp như vậy, Ngoại Môn Đệ Tử còn không một cái tất đem kỳ đập chết không được, chẳng lẽ là Phong bắt giết mang đi không được.

Giờ phút này Lâm Phàm càng nghĩ càng có thể a.

Đi tới trương nhị cầu nhà gõ, Lâm Phàm trực tiếp không có gõ cửa, đẩy cửa đi vào.

Nhưng là khi tiến vào nhà sau, Lâm Phàm nhưng là trợn mắt hốc mồm nhìn một màn trước mắt.

Tám này nhị cầu bây giờ hãy cùng thoát nước một dạng vô lực nằm trên đất, nặng nề thở hổn hển, mà để cho Lâm Phàm càng cảm giác cay con mắt chính là, mặt đất kia bên trên, lại có một cái lỗ thủng, lỗ thủng kia không tính lớn, nhưng tuyệt đối rất sâu, liền này nhìn một cái chính là sâu không thấy đáy a.

"Nhị cầu, người đập." Lâm Phàm hỏi.

"Tông... Tông Chủ, đan dược này có độc a..." Trương nhị cầu giờ phút này khóc không ra nước mắt nói, nhớ tới vừa mới một màn, trương nhị cầu liền sinh không thể yếu.

Chính mình lại đem đất đai cho Gian.

Ồ ô... .

Trương nhị cầu cũng không biết nên nói cái gì, chính mình tuy nói đã tại tạp dịch bên trong lẫn lộn rất nhiều năm, nhưng vẫn là một tên thủ thân như ngọc thanh niên tốt a.

Nhưng hôm nay lại làm ra như vậy sự tình.

Lúc đó trở lại bên trong nhà lúc, trương nhị cầu liền không kịp chờ đợi đem đan dược cho nuốt xuống, sau đó ngồi xếp bằng dưới đất, yên lặng tu luyện sư đệ cấp cho công pháp.

Chẳng qua là cũng không lâu lắm, trương nhị cầu liền phát hiện tình huống không đúng, bởi vì bên trong thân thể có một cỗ Vô Danh ngọn lửa hung mãnh xông lên, mà càng dễ cho trương nhị cầu kinh ngạc liền là mình đáy quần chỗ, lại dựng đứng lên.

Có loại muốn cao bằng trời xung động cảm giác.

Trương nhị cầu ngay từ đầu còn tưởng rằng đây là đan dược phát huy Dược Lực.

Nhưng là đến cuối cùng, trương nhị cầu lại phát hiện có cái gì không đúng, này đáy quần sưng để cho càng ngày càng khó được, rất muốn tìm một nơi hang động đi sâu vào nghiên cứu một phen.

Cuối cùng... Liền không có cuối cùng.

Trương nhị cầu trực tiếp đem mặt đất cho vạch trần, bất quá thật may mặt đất này là mềm mại, nếu không này chỉ sợ là muốn xảy ra án mạng.

"Nghỉ ngơi cho khỏe." Lâm Phàm không biết nên nói cái gì,

Cuối cùng lặng lẽ lui ra ngoài.

Giờ khắc này Lâm Phàm chùi chùi cái trán, hẳn không nghĩ tới dược lực này thật không ngờ mạnh, cường cũng để cho Lâm Phàm cảm giác sợ hãi.

Lúc này Lâm Phàm đột nhiên nghĩ tới Diệp thiếu Thiên, bây giờ này Diệp thiếu Thiên ăn đã biết đan dược, sẽ không ra nhân mạng đi.

Dù sao trương nhị cầu cũng đặc biệt sao đem đất đai cho vạch trần, kia đây nếu là đâm chọc trên người, còn không đem người cho đâm nát.

Chẳng qua là bây giờ chạy tới, sợ là đã tới không kịp.

Có lẽ hai người đang ở cộng phó đỉnh phong, hoặc giả Hứa cộng phó thiên đường.

Coi là, coi là, này sẽ không có chuyện gì.

Sau đó Lâm Phàm đi tới Phong bát giác nhà gỗ, chẳng qua là len lén liếc mắt nhìn, Lâm Phàm trong lòng cũng đã rõ ràng, Phong bát giác cùng trương nhị cầu một dạng đều là đem đất đai vạch trần kỳ nhân.

Bất kể, trở về Luyện Đan hạp dược đi.

Lâm Phàm một mực không quá vui vẻ tu luyện, này tĩnh ngồi yên ở đó, thật sự là quá bức bối người, còn không bằng Luyện Đan hạp dược tới nhanh.

Bây giờ đem Đan Đình đỉnh Dược Viên bên trong ba loại dược thảo cho cướp, vậy thì tốt tốt phối hợp một ít đan dược, cung chính mình tu luyện.

Tuy nói những đan dược này tăng trưởng không bao nhiêu kinh nghiệm, nhưng là gom ít thành nhiều, nhiều đập đầu một chút là được.

Trong thời gian ba ngày.

Lâm Phàm kia đều không đi, một mực đợi ở bên trong nhà gỗ luyện Đan, đập đầu đến thuốc.

Đan dược kinh nghiệm, hóa thành từng luồng khí tức dung vào bên trong cơ thể, thăng cấp cần kinh nghiệm cũng là đồng loạt tăng trưởng.

Bây giờ một mực dừng lại ở Tiên Thiên Sơ Giai, nhưng là dựa theo tu vi thật sự so sánh lời nói, mình đã coi như là đã bước vào nửa bước nhập thần cảnh giới.

Chỉ là mình tu vì rõ ràng nửa bước nhập thần cảnh giới, vì sao hệ thống hay lại là nhắc nhở mình là Tiên Thiên Sơ Giai đầu rồi, chẳng lẽ cô động chính là tinh hoa hay sao?

Sau này chính mình tu luyện, tu vi cũng còn cao hơn người khác ra một mảng lớn không được.

Trong thời gian ba ngày, Trương Nhị cầu cùng Phong bắt giác chưa từng tới nơi này một chuyến, Lâm Phàm vốn cho là hai người là phát tiểu tính khí, nhưng là cuối cùng mới phát hiện, hai người đây là đợi ở bên trong phòng tu dưỡng ba ngày, phảng phất kia một viên thuốc đem hai người tinh lực toàn bộ hao hết.

Đối với cái này Tiểu Tiêu phát hiện, Lâm Phàm trong đầu cũng không thiếu thú vị ý tưởng.

Này "Hết thấy Ca," là một quả thần kỳ đan dược, tuy nói đã luyện chế được, nhưng là học Hải Vô Nhai, cũng không thể tự mãn, này "Hết thấy Ca," nhưng vẫn là có rất lớn cải tiến không gian.

Hôm sau.

Lâm Phàm dừng lại Luyện Đan, này mấy ngày trong, dược liệu đã không sai biệt lắm dùng hết, "Hết thấy Ca," cũng luyện chế một trăm mai, còn lại dược liệu đều bị Lâm Phàm đem ra luyện chế đủ loại kiểu dáng kỳ quái đan dược sau đó uống vào hóa thành từng luồng kinh nghiệm.

Lúc này Lâm Phàm từ trong nhà đi ra, lại thấy Trương Nhị cầu cùng Phong bắt giác hai người chính ở cửa bảo vệ.

Lâm Phàm cười cười, xem ra hai người này tinh thần dường như rất không tồi a.

"Viên thuốc đó như thế nào?" Lâm Phàm đùa giỡn hỏi, có lẽ đối với (đúng) hai người mà nói, đan dược này chỉ sợ sẽ là cả đời ác mộng.

Dù sao đan dược này theo Lâm Phàm đúng là có độc a, đối với không người mang ám tật người mà nói, đây quả thực là Độc Đan, chẳng qua là để cho Lâm Phàm dự không ngờ được nhưng là, Trương Nhị cầu cùng Phong bắt giác hai người hai mắt nhìn nhau một cái sau, lại trầm miệng một lời nói là Thần Đan.

"Tông Chủ, đan dược này thật quá thần, Tông Chủ không hổ là Nhị cầu cả đời sùng bái nhất người, này Luyện Đan Chi Thuật xuất thần nhập hóa a." Trương Nhị cầu liếm mặt nói.

Lâm Phàm thấy Trương Nhị cầu lại nịnh hót, lắc đầu thờ dài, "Nhị cầu a, này có lúc cũng đừng quá miễn cưỡng, đan dược này không thích hợp các người a."

"Không, Tông Chủ, sư huynh nói chính là đệ tử muốn nói, viên thuốc này thần, đệ tử uống vào sau khi, tuy nói quá trình có chút thống khổ như vậy, nhưng là bây giờ lại có một loại không nói ra được cảm giác, phảng phất là..." Phong bắt giác giờ phút này từ nghèo, cũng không biết nên như thế nào biểu đạt, nhưng ở Phong bắt giác xem ra, thật tốt thoải mái, thật là thoải mái, phảng phất trong lòng mọi phiền não, vào thời khắc ấy toàn bộ tan thành mây khói.

Cả người cũng biến hóa nhẹ ảnh khoái trá.

Mà loại cảm giác đó kéo dài thời gian cũng không lâu, cũng liền một ngày, một ngày sau, lại khôi phục nguyên dạng.

"Cảm giác gì?" Lâm Phàm sững sờ, tha cho nhiều đầu, cái này không thể nào đi, chỉ dùng ba loại dược thảo luyện chế đan dược, làm sao có thể sẽ có loại cảm giác này.

"Tông Chủ, loại cảm giác này đệ tử thật không nói ra được, có lẽ chỉ có tự mình thường thức đi qua, mới có thể hiểu." Phong bắt giác nói.

Lâm Phàm nhìn hai người, nhỏ hơi híp mắt, hai người này không phải là là báo thù, lắc lư Bản Tông chính mình dùng đi, nhưng nhìn hai người kia khẩn cấp ánh mắt, lại không giống như là giả bộ.

"Các người bây giờ muốn muốn đan dược?" Lâm Phàm thử thăm dò.

"Ừ, Tông Chủ, nếu như có thể mà nói, mời ở ban thường sư huynh đệ chúng ta hai người một viên." Trương Nhị cầu vội vàng nói.

Ngoa tào, hai người này sẽ không thật là hạp dược đập nghiền đi.

Bất quá coi là, vậy thì đang cho bọn hắn một người một viên đi.

Hai người lấy được đan dược sau khi, cúi mình bái tạ Lâm Phàm, sau đó thí điền thí điền trở lại bên trong nhà gỗ.

Lâm Phàm nhìn trở lại bên trong nhà hai người, cũng là mặt đầy mộng so với, chẳng lẽ thật như vậy thần?

Lâm Phàm lao thẳng đến đan dược trở thành kinh nghiệm dùng, chưa bao giờ thể nghiệm qua công hiệu, bây giờ bị hai người này nói, cũng có chút động tâm.

Loại cảm giác này rốt cuộc là cái gì cảm giác đây?

Chẳng lẽ thật có như vậy thần?

cám ơn đoàn người cho tới nay ủng hộ, đa tạ, cũng cảm ơn s Teven0 625 cái thứ 3 mình chủ, vạn phần cảm tạ.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Có thể trợ giúp Sư Diệt giải quyết ám tặc cho giỏi tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ

Lâm Phàm nắm một quả "Hết thấy Ca," có chút do dự, có chút hiếu kỳ, chẳng lẽ đúng như trương nhị cầu cùng Phong bắt giác lời muốn nói như vậy, dùng "Hết thấy Ca," thật có như vậy thoải mái sao?

Lâm Phàm do dự một chút, cuối cùng thờ dài một tiếng, nhận được lòng hiếu kỳ, đan dược này hay là chó đập đầu, không có bạn lữ người, hay lại là ít hấp thì tốt hơn.

Cũng không lâu lắm, Lâm Phàm biến sắc, từng trận trầm muộn thanh âm từ nơi không xa truyền tới, Lâm Phàm đưa mắt nhìn vừa nhìn, chau mày, trương nhị cầu cùng Phong bắt giác hai gian nhà gỗ lại kịch liệt rung đưa.

"Ai, tạo nghiệt a." Lâm Phàm lắc đầu thờ dài, sau đó cũng liền tùy ý bọn họ đi.

Lúc này ở Vô Danh đỉnh dưới chân núi.

Diệp thiếu Thiên do do dự dự, không biết đúng hay không phải đi trên núi tìm cái tên kia, nội tâm của hắn là cự tuyệt, người này làm nhục chính mình, mình cùng hắn có thù không đội trời chung, nhưng là hắn muốn biết, chính mình khi đó ăn đan dược rốt cuộc là đan dược gì.

Bốn ngày trước, Diệp thiếu Thiên vốn cho là Lâm Phàm cưỡng ép chính mình ăn đan dược là có Độc chi vật, nhưng là sau đó hắn biết hết thấy các thứ này đều là mình nghĩ (muốn) sai.

Nuốt vào viên thuốc đó sau khi, hắn chỉ cảm giác mình toàn thân lửa nóng, phảng phất có một cỗ núi lửa sắp ở trong người bùng nổ một dạng cần tìm đột phá khẩu.

Mà sau đó đến nhược mộng mưa nơi đó, đã lâm vào điên cuồng hắn không có nói gì nhiều, trực tiếp chính là bắt đầu lôi xé quần áo.

Cứ như vậy, ở hai người Giao Dung một khắc kia, hắn phát hiện một loại chưa bao giờ có cảm giác tràn đầy toàn thân.

Mà càng làm cho Diệp thiếu Thiên kinh dị chính là, nhược mộng mưa kia biểu hiện ra vẻ mặt cùng kia ngẩng cao tiếng rên rỉ là mình chưa bao giờ cảm thụ qua.

Trận chiến ấy Lộng Thiên bất tỉnh đất lão, biển cạn đá mòn, phương thảo uế oải, núi sông mở rộng ra, hồng thủy tràn ra, kia từng trận triền miên chi âm, quanh quẩn ba ngày, bên tai không dứt.

Bất kể là Diệp thiếu Thiên hoặc là nhược mộng mưa cũng cảm nhận được chưa bao giờ thể nghiệm qua cảm giác thỏa mãn.

Nhất là Diệp thiếu Thiên lôi kéo một môi thân thể trở về lúc, lại thấy rất nhiều người mặt đầy kinh ngạc nhìn mình.

Nhất là nhược mộng mưa tại chính mình lúc rời đi sau khi, thật sự nói một câu, càng làm cho Diệp thiếu Thiên không thể quên.

"Diệp ca ca, đây là Mộng Vũ vui sướng nhất một lần."

...

Diệp thiếu thiên tuyệt đối với (đúng) không thấy nghe qua, cũng không có nhìn lắm, hắn từ nhược mộng mưa trong ánh mắt, thấy một loại chưa bao giờ

có cảm giác thỏa mãn.

Mà đang uống đan dược sau khi trong vòng vài ngày, Diệp thiếu Thiên lại cảm giác được một loại khác để cho rất là cảm giác vui thích, loại cảm giác này phảng phất để cho quên hết mọi thứ phiền não, trong nội tâm từ từ vui sướng.

Cho nên bây giờ hắn muốn đi tới nơi này, hắn muốn biết đây là đan dược gì, hắn nghĩ (muốn) lần nữa thử nghiệm một lần cái loại này không từng có qua cảm giác.

Diệp thiếu Thiên hướng Vô Danh đỉnh chạy tới tin tức, lan truyền nhanh chóng, biết Ngoại Môn Đệ Tử cũng cũng đi theo ở phía sau,

Dưới cái nhìn của bọn họ, đợi một hồi chắc hẳn liền muốn phát sinh một trận kinh thiên động địa chiến đấu.

Diệp thiếu Thiên cùng Lâm Phàm khẳng định thế bất lưỡng lập, mà bây giờ là Thiếu Thiên Chủ động đánh ra, hiển nhiên là muốn lấy lại danh dự.

Đi tới Vô Danh trên đỉnh núi, Diệp thiếu Thiên nhìn chung quanh hết thấy, trong mắt lóe lên khinh thường, cũ nát không chịu nổi, còn có thể tự xưng nhất tông, Giản làm cho người ta cười đến rụng răng.

"Diệp sư đệ, ngươi tới?" Đang lúc này, Diệp thiếu Thiên chợt nghe tiếng này, mặt mũi biến đổi, có chút cảnh giác nhìn kia ngồi ở trên đá, cúi ngấm kia dưới ngọn núi, liền miên không dứt núi sông.

"Ngươi biết ta muốn tới?" Diệp thiếu Thiên hỏi.

"Dĩ nhiên." Lâm Phàm càn cười một tiếng, giọng không nhanh không chậm, phảng phất hết thấy tất cả đều nằm trong lòng bàn tay, nhất là kia nghiêm nghị bóng lưng cùng chung quanh xấu cảnh phảng phất hòa làm một thể, nhàn nhạt ép khí lạng lẽ tản ra.

"Đan dược kia như thế nào?" Lâm Phàm hỏi.

"Đây là đan dược gì?" Diệp thiếu Thiên hít sâu một hơi, loại đan dược này quan hồ Diệp thiếu Thiên sau này hết thấy, dù là trước mắt là chính mình ghét nhất gia hỏa, cũng phải nhin ở trong lòng tức giận.

"Sur Diệt, viên thuốc này là bổn sư chú tự mình làm người lượng thân luyện chế, là chính là giải quyết Sur Diệt ám tật, bây giờ Sur Diệt mặt như hoa hồng, chắc hẳn đan dược này cũng đã phát huy tác dụng, để cho Sur Diệt thể nghiệm đến nhân sinh chí cao khoái cảm." Lâm Phàm không trả lời Diệp thiếu Thiên, sau đó vỗ vỗ một bên còn rảnh hơn nửa mặt đá.

"Đến, đến Sur Thúc ngồi xuống bên này, Sur Thúc với ngươi từ từ nói."

Diệp thiếu Thiên cảnh giác nhìn Lâm Phàm, trong hồ lô rót cuộc mua bán cái gì thuốc, mà nhìn đáng đáp, phảng phất chính mình không đi sang ngồi, cũng sẽ không với chính mình nói chuyện với nhau đi xuống.

Cuối cùng, do dự một chút Diệp thiếu Thiên, cuối cùng cắn răng đi tới.

Lâm Phàm nhẹ nhàng liếc về Diệp thiếu Thiên liếc mắt, tâm lý nhưng là cười nở hoa, còn thật không sợ ngươi không mắc câu a.

"Ngươi nói đan dược này là người luyện chế?" Hai người cũng ngồi một hàng, phảng phất là nhiều năm không gặp bạn tốt.

Cái này làm cho đi theo mà đến xem náo nhiệt Ngoại Môn Đệ Tử kinh ngạc vạn phần, đây là tình huống gì? Thấy thế nào hai người quan hệ tốt giống như rất tốt a.

"Ta là người Sur Thúc." Lâm Phàm giọng hơi bất mãn nói.

Diệp thiếu Thiên cau mày một cái, cuối cùng nhận tưng, được, người đại gia, người bây giờ là tổ tông.

"Lâm sư thúc, đan dược này là người luyện chế?" Diệp thiếu Thiên hỏi lần nữa, đan dược này hắn thấy, thật có thể nói là Thần Đan.

Diệp thiếu thiên tâm trong thật ra thì biết rõ mình phương diện kia không được, nhưng là nam nhân sao có thể nói mình không được, mà ở nhược mộng Vũ sư muội dưới sự phối hợp, hắn cũng sẽ không ở suy nghĩ nhiều như vậy.

Nhưng là đang bị Lâm Phàm điểm phá thời điểm, Diệp thiếu ngây thơ giận, này đánh người không đánh mặt, có thể người này dĩ nhiên bắt được chính mình mặt đùng đùng dồn sức đánh một phen, sao có thể để cho hắn chịu đựng.

Mà ở sau đó dùng đan dược này sau khi, Diệp thiếu Thiên cảm giác mình cũng đã không thể rời đi những đan dược này.

"Dạ, đây là Sur Thúc đặc biệt là Diệp sư đệ có ý luyện chế, Sur Diệt còn hài lòng?" Lâm Phàm ánh mắt bình tĩnh, cười hỏi.

"Hài lòng." Diệp thiếu Thiên gật đầu một cái, giờ phút này phải cầu cạnh người, cũng chỉ có thể thuận theo đến đối phương.

"Vậy thì tốt, Sur Diệt hài lòng, Sur Thúc cũng liền an tâm." Lâm Phàm nói.

"Lâm sư thúc, lần này... ." Diệp thiếu Thiên chuẩn bị mở miệng muốn nhiều chút đan dược, thậm chí hẳn đều chuẩn bị tự mình đưa lên đan dược Thảo Dược.

Chẳng qua là Diệp thiếu trời vừa mở miệng, lại bị Lâm Phàm cắt đứt.

"Sư Diệt người tới ý, Sư Thúc minh bạch, bất quá viên thuốc này luyện chế cực kỳ khó khăn, cần thiết Thảo Dược cực kỳ trân quý, nhưng là có thể giúp Sư Diệt giải quyết về sinh lý ám tật, Sư Thúc hết thảy các thứ này cũng không coi là phí công phí, nơi này là bốn miếng, dùng ít đi chút, nếu như sau này không có, có thể trở lại Sư Thúc nơi này nhận." Lâm Phàm lấy ra bốn viên thuốc giao cho mặt đầy kinh ngạc Diệp thiếu Thiên.

Diệp thiếu Thiên không nghĩ tới đối phương lại không nói gì, liền đem đan dược cho chính mình.

Hắn thấy, Lâm Phàm nhất định sẽ gây khó khăn chính mình, thậm chí sẽ làm cho mình đại thổ máu mua, những thứ này ở lại lịch bên trên, hẳn đều đã nghĩ xong.

Có thể nhận được thì nhận, có thể mua thì mua.

Nhưng bây giờ Diệp thiếu Thiên nhìn thấy bàn tay bên trong bốn viên thuốc, cũng cũng không biết nên mở miệng như thế nào.

"Đi đi." Giờ phút này Lâm Phàm nhẹ nhàng phát tay một cái, để cho Diệp thiếu Thiên tự rời đi.

Diệp thiếu Thiên đến bây giờ suy nghĩ cũng còn có chút mơ mơ màng màng.

"Lâm sư thúc, người cứ như vậy cho ta? Không có bất kỳ điều kiện sao?" Diệp thiếu Thiên không dám tin hỏi.

Ở Diệp thiếu Thiên cặp con mắt kia nhìn soi mói, Lâm Phàm lộ ra một tia chỉ có trưởng bối quan ái vẫn bối lúc, mới có thể hiện ra nụ cười.

"Sư Diệt a, người phải nhớ kỹ, chúng ta mảnh này đất là đang ở Thánh Tông, mặc dù bốn sư chú tự lập môn hộ, nhưng vẫn là Thánh Tông một phần tử, bây giờ người có khó khăn, bốn sư chú cho người luyện chế một ít đan dược, sao có thể yêu cầu thù lao."

... .

Diệp thiếu Thiên Nhãn thần phức tạp nhìn Lâm Phàm, cuối cùng gật đầu một cái rời đi.

Làm Diệp thiếu Thiên sau khi rời khỏi, Lâm Phàm chính là lộ ra vẻ tươi cười.

Này cuối cùng không thể nóng vội a, yêu cầu từ cạn tới sâu, cuối cùng Trục Đảo Hoàng Long, này Diệp thiếu Thiên nhất thời bán hội còn chưa phải là quá dễ dàng thu mua, nhưng là Lâm Phàm tin tưởng, chỉ phải kiên trì bền bỉ đi xuống, này Diệp thiếu Thiên cuối cùng là phải bị chính mình thuyết phục.

Ps: Nếu như mọi người vẫn ưa thích số liệu lời nói, như vậy ta cứ tiếp tục số liệu biểu hiện, dù sao làm số liệu sợ các người nói tiếp cạn số chữ a, bây giờ mặc dù không việc gì, nhưng là chừng này, các người cũng đừng phun.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: 7 Thánh Bảo đồ bí mật tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Thời gian cực nhanh, nghĩ (muốn) giữ lại cũng không cách nào giữ lại.

Thời gian một tháng cứ như thế trôi qua.

Vô Danh đỉnh ở Thánh Tông bên trong, chẳng qua là một nơi tầm thường đỉnh núi mà thôi, theo thời gian trôi qua, các ngoại môn đệ tử trong bát quái cho cũng không ở vây quanh Vô Danh đỉnh.

Ngày hôm đó, Lâm Phàm bế quan kết thúc đi ra nhà gỗ, một tháng bế quan, Lâm Phàm trừ nghiệm cứu Luyện Đan ra, đồng thời cũng sắp tự thân thật sự sẽ công pháp sửa sang lại một phen.

Đồng thời tu luyện cũng không có buông xuống, Lâm Phàm biết ở Huyền Hoàng giới, nếu như không có thực lực tuyệt đối, như vậy ở đại nạn trước mặt, cuối cùng giống như một con giun dế một dạng không có năng lực làm.

Mỗi khi nhớ tới Thánh Ma Tông những thứ kia chết thảm các sư huynh đệ, Lâm Phàm chính là thở dài một tiếng, cũng không biết khi nào mới có thể phá tự thân cực hạn, đồng thời tìm được kia qua lại lệnh bài, trở lại Thương Linh Châu.

« Vô Tướng Thiên Ma » dừng lại ở tầng cảnh giới thứ hai, « kiếm ý » chính là đã đột phá đến tầng cảnh giới thứ hai.

Mà tu vi như cũ dừng lại ở Tiên Thiên Sơ Giai.

Bây giờ hạp được mang đến kinh nghiệm, đối với Tiên Thiên Sơ Giai không hề kia kinh nghiệm mà nói, hoàn toàn chính là như muối bỏ biển, căn bản không đáng nhắc tới.

Lâm Phàm cần số lớn đan dược, số lớn bên trong thuốc cao cấp.

Nếu như quả thực không được, Lâm Phàm chuẩn bị đi ra tông môn, đi chỗ đó cấm địa chi khu lịch luyện một phen.

Bất quá những cấm địa kia, nếu như không có tông môn to Thuyền bước ngang qua khu vực, chỉ sợ cũng không phải là tốt như vậy đi.

Thời gian một tháng này, Diệp thiếu ngày qua qua một lần, bởi vì chính mình đang bế quan, liền đem đan dược giao cho trương nhị cầu.

Cũng không biết trương nhị cầu cùng Phong không cảm giác thế nào,

Này "Hết thấy Ca," giao cho bọn họ, cũng không biết hạp mấy viên.

Lần này xuất quan, Lâm Phàm chuẩn bị đi tông môn Thư Các tìm một ít công pháp còn có Luyện Đan toa, nếu như có thể tìm tới bên trong thuốc cao cấp, như vậy cũng là một chuyện tốt.

Lâm Phàm muốn sửa đổi "Hết thấy Ca," thí nghiệm vô số lần sau, cuối cùng lấy thất bại báo cho biết.

Có chút thí nghiệm thành công đan dược, theo Lâm Phàm, căn bản không có thể dùng, bởi vì vậy cũng là đập đầu hoàn hảo phải chết đan dược.

Thánh Tông, Thư Các.

Nơi này là Thánh Tông cung đệ tử chọn công pháp vị trí, mà Lâm Phàm mặc dù tự lập tông môn, nhưng là lại có tông môn đệ tử chọn công pháp quyền lợi, đồng thời còn có thể hưởng thụ tông môn đệ tử có thể hưởng thụ hết thấy đãi ngộ.

Đối với lần này Lâm Phàm rất là cảm kích, cũng không khỏi không than thở, chính mình từ bên kia chuyển kiếp tới, tiến vào tốt tông môn.

Thánh Ma Tông là một cái tốt tông môn, nhưng là bị diệt, mà Thánh Tông theo Lâm Phàm, vẫn là tốt tông môn, chỉ hy vọng Thánh Tông có thể bình an.

Công pháp bao nhiêu cũng không thể quyết định thực lực cá nhân, mà là cần muốn tuyển chọn chính mình thật sự thích hợp công pháp.

Công pháp luyện thể « không diệt ma thân » đã tiến vào bình cảnh kỳ, « mê huyền thân pháp » cũng sắp đột phá đến tầng kế tiếp cảnh giới, cũng chính là tiến hành đột biến, cũng không biết sẽ biến thành hình dáng gì, một điểm này Lâm Phàm vẫn là rất mong đợi.

Mà Lâm Phàm đối với tự thân tình huống thực tế, cũng có qua tổng kết, chính mình thích hợp với cận chiến, Bình Khí loại ngược lại có chút ủy thủ ủy cước.

Nhất là « xoay chuyển cần khôn » chuyển hóa thành thần thông âm dương, càng là biến thái cực kỳ.

« đánh hoa an ủi sẵn sóc hoa cú chỉ » cận chiến Chỉ Pháp.

« Hắc Hổ Đào Tâm » cận chiến Trảo Pháp.

« liêu trùng chân » cận chiến cước pháp.

...

Này liên tiếp chải vuốt đi xuống, chính mình thật sự sẽ phần lớn là cận chiến, vì vậy bây giờ đang chọn công pháp, cũng muốn tuyển chọn một ít cận chiến mới được.

Trở lên công pháp, đối với địch nhân ngược lại là có thể tàn nhẫn thí nghiệm một phen, nhưng là đối với (đúng) tự gia nhân, sợ rằng không thích hợp lắm, nếu như sau này muốn cùng người luận bàn, vẫn còn cần một ít tương đối thông thường mới được.

Tiến vào Thư Các sau.

Lâm Phàm bị Thánh Tông này số lớn cất giữ cũng là nhìn mắt mù.

Kia mệnh mông bát ngát kệ sách, phẳng phát để cho thân thể con người thuộc về trong biển sách vở.

Đại tông không hổ là đại tông, quả thật là nội tình thâm hậu a, sau đó Lâm Phàm ngao du ở trong biển sách vở, không thể tự kèm chế.

"Keng, chúc mừng phát hiện Huyền Giai hạ phẩm Chi Pháp « Liệt Địa chi »."

"Keng, chúc mừng phát hiện Hoàng Giai thượng phẩm kiếm pháp « Xuân Thu kiếm pháp »."

"Keng, chúc mừng phát hiện Huyền Giai trung phẩm Đạo Pháp « Bảo Đỉnh Giải Ngưu »."

...

Mỗi sở một quyển công pháp, quyển kia công pháp tình hình rõ ràng liền sẽ xuất hiện ở Lâm Phàm trong đầu, vì vậy Thư Các bên trong một ít đệ tử, thấy quái nhân này, sở tới một quyển sách, sau đó lại đem sách đẩy trở về chỗ cũ, cũng là giống như nhìn ngu si một loại nhìn.

Nhưng là một ít Ngoại Môn Đệ Tử, lại nhận biết Lâm Phàm, tuy nói nghi ngờ trong lòng vạn phần, nhưng cũng không dám có phân nửa ý giễu cợt.

Đùa, nếu là dám giễu cợt lời nói, cũng không biết chết như thế nào đây.

"Keng, chúc mừng phát hiện Hoàng Giai hạ phẩm quyền pháp « Thất Thánh quyền »."

Đây là Lâm Phàm thật sự chạm tới đẳng cấp thấp nhất một quyển công pháp, chỉ là vừa phải đem kỳ đẩy trở về xa xa thời điểm, phía dưới tiếng nhắc nhở, lại để cho Lâm Phàm nội tâm khẽ run lên.

"Keng, chúc mừng phát hiện nội tạng bản đồ « Thất Thánh bản đồ »."

Giờ phút này Lâm Phàm nghĩ đến một mực thả ở trong túi đeo lưng, không biết như thế nào sử dụng Thất Thánh Bảo Đồ, này Thất Thánh Bảo Đồ từ kia mặc dật hiên trong tay giành được sau khi, Lâm Phàm bởi vì không biết phía trên nói cho cùng là cái gì, cũng làm như thành giống như phế vật ném trong túi đeo lưng.

Giờ phút này ở « Thất Thánh quyền » bên trong phát hiện « Thất Thánh bản đồ » nhất định là với này Thất Thánh Bảo Đồ có chút liên hệ.

Lâm Phàm bất động thanh sắc đem « Thất Thánh quyền » xuất ra, sau đó thừa dịp người khác không chú ý dưới tình huống, đem thả vào trong túi đeo lưng.

Sau đó Lâm Phàm tiếp tục tìm.

Nếu đến, dĩ nhiên là muốn tìm tìm một lượng vốn khi nào chính mình công pháp.

Cuối cùng Lâm Phàm chọn một môn công pháp, vận khí này coi là là không tệ, phát hiện một quyển Địa Giai hạ phẩm công pháp « Đột Sóng Tinh Thần Sức Lực ».

Quyển công pháp này theo Lâm Phàm vốn là bình thường, nhưng là công pháp này chỗ đặc thù chính là, tu luyện cảnh giới tối cao, một dưới lòng bàn tay chông Cửu Trọng kinh lực, này kinh lực tăng tầng chông, cũng là không cho chuyển nhỏ.

Mấu chốt nhất chính là bất kỳ công pháp nào ở Lâm Phàm trong tay, cũng có thể vô chỉ cảnh tăng lên, cũng không biết này « Đột Sóng Tinh Thần Sức Lực » sẽ bị chính mình tăng lên tới bao nhiêu kinh lực.

Lâm Phàm trong lòng cũng là mỹ tư tư, hẳn biết rõ mình chỉ cần không chết yếu, sau này con đường nhất định có thể đủ đi cực xa.

Từ Thư Các trở lại Vô Danh đình sau, Lâm Phàm trực tiếp đắm vào nghiên cứu trong hàng ngũ.

"Keng, chúc mừng phát hiện « Đột Sóng Tinh Thần Sức Lực » có hay không học tập."

"Học tập."

"Keng, chúc mừng học được Địa Giai hạ phẩm công pháp « Đột Sóng Tinh Thần Sức Lực », cấp bậc Nhất cấp."

Lâm Phàm tu luyện bất kỳ công pháp nào cũng còn nhanh hơn người khác tốc độ rất nhiều, người khác ở lĩnh ngộ công pháp thời điểm, chính là một đạo đại khảm, mà Lâm Phàm chính là trực tiếp vượt qua đạo này khảm, đây nếu là bị khác (đùng) đệ tử biết, sợ rằng đều phải học máu mà chết.

Sau đó Lâm Phàm xuất ra « Thất Thánh quyền » đem chết đi, một tấm bản đồ từ bên trong rút xuống.

Mà khi Lâm Phàm thấy bản đồ này đầu tiên nhìn thời điểm, liền bị thật sâu hấp dẫn lấy.

Đây là một tấm bản đồ, mà bản đồ này trên trán ba chữ thể, nhưng là sáng mù Lâm Phàm mắt.

"Đông Linh Châu."

Giờ khắc này Lâm Phàm coi như là minh bạch, tại sao ở Thánh Ma Tông tra cứu một ít điển cố, như cũ không hiểu này Thất Thánh Bảo Đồ bên trên sở tiêu chú vị trí rốt cuộc là nơi nào, nguyên lai trên bản đồ này sở tiêu chí điểm, lại là ở Đông Linh Châu.

Đồng thời Lâm Phàm cũng biết, này Thất Thánh Bảo Đồ người có, hẳn là cuộc sống ở bị Chí Tôn chấn Huyền Hoàng giới sau khi thời đại.

Đem trên bản đồ này mấy cái địa điểm nhớ kỹ sau khi, Lâm Phàm liền đem kỳ thả ở trong túi đeo lưng.

"Tông Chủ, cứu mạng a...."

Vừa lúc đó, Ngoại Môn truyền tới một trận tiếng kêu thảm thiết, này tiếng kêu thảm thiết nghe Lâm Phàm nường mảy một cái.

Thính kỳ thanh thanh âm, cũng biết này tiếng giết heo là trương nhị cầu.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Truyền thụ 4 đại tuyệt kỹ tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Lúc này ở bên ngoài.

Trương nhị cầu quần áo lam lũ, sưng mặt sưng mũi khóc kể đến, một cái nước mũi một cái lệ bỏ rơi, Phong bắt giác đứng ở một bên, cũng là cảm giận không thôi.

"Sư huynh, rốt cuộc là người nào đánh nguoi, sư đệ cái này thì đi báo thù cho nguoi." Phong bắt giác bây giờ làm sao có thể nhẫn, nhị cầu sư huynh đối với chính mình không tệ, bình thường có cái gì tốt ăn cũng đều sẽ đưa cho mình.

Bây giờ nhị cầu sư huynh lần này nui trở lại, thì trở thành bộ dáng như vậy, cũng là để cho Phong bắt giác tức giận khó nhịn.

Chẳng qua là bây giờ trương nhị cầu tịnh không có để ý Phong bắt giác, mà là gào khóc khóc lớn, kia Tiểu Lục đậu trong mắt, lệ quang lóe lên, giống như nước sông một loại thao thao bất tuyệt.

Lúc này Lâm Phàm từ trong nhà đi ra, này bên ngoài rung trời tiếng khóc, làm ồn Lâm Phàm bắt đắc dĩ cực kỳ, cũng không biết xảy ra chuyện gì, chẳng qua là khi vượt ra cửa một khắc kia.

Lại đột nhiên phát hiện trương nhị cầu lại ôm bắp đùi mình gào khóc khóc lớn.

"Tông Chủ a, đệ tử vô dụng a, đệ tử vừa mới xuống núi lúc, bị người cho đánh."

"Đệ tử tuân theo Tông Chủ dạy bảo bất khuất không buông tha, nhưng là thực lực đối phương quá cao, đệ tử thực lực thấp kém, căn bản không phải đối phương đối thủ a, đệ tử có nhục Tông Chủ kỳ vọng rất lớn a." Trương nhị cầu thê thảm nói ra, trận kia trận tiếng rên rỉ thanh âm, để cho Lâm Phàm đều có chút vì đó bị thương.

Nhất là trương nhị cầu kia thảm thiết mặt mũi, càng là làm người lạnh lẽo tâm gan.

"Đừng khóc, thật tốt nói, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Lâm Phàm hỏi.

Trương nhị cầu lau lau nước mắt, thanh âm do khóc lớn dần dần biến thành nghẹn ngào.

"Tông Chủ, đệ tử hôm nay xuống núi chuẩn bị đi tìm một ít nguyên liệu nấu ăn, thật tốt cho Tông Chủ làm một hồi phong phú bữa ăn tối, nhưng là sao có thể nghĩ đến, này mới vừa xuống núi, liền đụng phải chính mình đã từng chỗ đệ tử tạp dịch bên trong ác bá đang ở khi dễ một tên sư muội, đệ tử một mực nhớ Tông Chủ dạy bảo, muốn dừng đầu ác thế lực, không ủy kỳ tà ác, vì vậy đệ tử biết rõ tu vi không bằng đối phương, vẫn như cũ đứng ra, nhưng

là cuối cùng... Cuối cùng."

"Oa... Đệ tử yêu cầu Tông Chủ dạy đệ tử Tuyệt Thế Vô Công, sau này đệ tử cũng tốt tuân theo Tông Chủ dạy bảo, trợ giúp nhiều người hơn, diệt trừ càng nhiều tà ác a." Trương nhị cầu khóc kể đến.

"Nói thật." Lâm Phàm hí mắt nhìn trương nhị cầu.

Trương nhị cầu sững sờ, sau đó nhìn Tông Chủ kia không tin nhiệm mình ánh mắt, rút ra hai cái mũi, theo rồi nói ra, "Tông Chủ, đệ tử trước kia là tạp dịch thời điểm, đặc tội đệ tử tạp dịch bên trong ác bá, hôm nay đi xuống núi đi dạo thời điểm, không cẩn thận đụng phải, liền bị đánh một trận, đệ tử tâm lý không phục, vốn muốn cho sư đệ giúp ta đi giáo huấn đối phương, nhưng là ta suy nghĩ một chút sư đệ chính là người chính nghĩa, này ý mạnh hiếp yếu, sư đệ nhất định là không làm được, cho nên đệ tử muốn cho Tông Chủ dạy dỗ đệ tử mấy môn Tông môn tuyệt kỹ, để cho đệ tử thật tốt báo thù."

"ừ, cũng không tệ lắm, coi là ngươi hãy thành thật." Lâm Phàm gật đầu một cái,

Đối với trương nhị cầu tính cách này, hẳn đầu còn có thể không biết, này bị đánh là là bình thường sự tình, đây nếu là không bị đánh, ngược lại có chút kỳ quái.

"Tông Chủ, ngài có phải hay không chuẩn bị truyền thụ đệ tử mấy chiêu?" Trương nhị cầu lén lén lút lút nhìn Tông Chủ, kia mong đợi ánh mắt, phảng phất đều đưa Lâm Phàm cho nhìn thấu.

Trương nhị cầu hy vọng lấy được chỉ điểm, mà Phong bất giác lại không phải người ngu, Tự Nhiên cũng hy vọng lấy được Tông Chủ chỉ điểm, bởi vì hai người này cũng là giương mắt nhìn Lâm Phàm.

Lâm Phàm nhìn hai người kia khát vọng ánh mắt, cuối cùng bất đắc dĩ thở dài một tiếng, hai người này nếu bị chính mình thu nhập tông môn bên dưới, một cái đại sư huynh, một cái Nhị Sư Huynh, cái này sau tông môn lớn mạnh, hai người này thực lực nếu là một mực thấp như vậy, cũng có nhiều chút không nói được.

Cũng tốt, vậy thì truyền thụ Bản Tông tuyệt kỹ thành danh tốt.

Chỉ hi vọng bọn họ hai người chớ bôi nhọ này tuyệt kỹ.

"Theo ta vào đi." Lâm Phàm xoay người đi vào trong nhà.

Mà hai người nghe Văn Tông chủ đáp ứng, nhất thời hết sức phấn khởi đi theo đi vào.

...

Cũng không lâu lắm, làm trương nhị cầu đi ra thời điểm, kia mặt đầy khổ ép bộ dáng biến mất không thấy gì nữa, mà là ngẩng đầu ưỡn ngực tràn đầy tự tin.

Trương nhị cầu kia đôi mắt thâm thúy ngửa mặt trông lên thiên địa, hẳn cảm giác mình vào nhà trước với sau khi vào nhà, phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Đó là chất bay vọt, đó là nhân cách lên cao.

Mình đã không còn là đã từng trương nhị cầu.

Tông Chủ nói tới, trương nhị cầu câu câu từ ghi ở trong lòng.

"Bản Tông đem truyền thụ cho các ngươi bốn môn tuyệt kỹ, này tuyệt kỹ là Bản Tông trải qua trăm ngàn cay đắng cảm ngộ đi ra tuyệt kỹ, này bốn hạng tuyệt kỹ bao hàm nhân sinh đại đạo, bao hàm thế gian Âm Dương Chi Đạo, bao hàm nhân tính Chân Thiện Mỹ, hi nhìn các ngươi có thể đủ tốt sinh vận dụng."

Đối với Tông Chủ câu này cao thâm mật trắc lời nói, trương nhị cầu có thể tự hào nói, mình đã lĩnh ngộ một tầng, làm có thể đủ tất cả thống soái Ngộ sau khi, hẳn dám cam đoan, mình nhất định sẽ trở thành chân chính cao thủ tuyệt thế.

"Sư huynh, Tông Chủ truyền cho chúng ta bốn môn tuyệt kỹ, ta cảm giác thật giống như có cái gì không đúng a." Phong bất giác nghi ngờ nói.

Đang đứng ở hưng phấn trong trạng thái trương nhị cầu, hí mắt liếc xéo đến Phong bất giác, "Ngươi biết cái gì, bốn sư huynh vừa mới lĩnh ngộ được Tông Chủ truyền thụ cho chúng ta bốn môn công pháp là khủng bố cỡ nào, sư đệ ngươi nên thật tốt lĩnh ngộ một phen, sư huynh đi về trước tu luyện."

Trương nhị cầu cái gì cũng không nói, thi triển trở về.

« Hầu Tử Thâu Đào », « Hắc Hồ Đào Tâm », « liêu trúng chân », « thái cấp Ma Thân ».

Này bốn môn công pháp ở trương nhị cầu xem ra, một môn so với một môn biến thái, nhất là có thể lĩnh ngộ Tông Chủ người Sinh Chi Đạo, như vậy còn có ai là đối thủ mình.

"Ha ha... ."

Phong bắt giác nhìn nhị cầu sư huynh cười to trở lại nhà, cuối cùng cũng là lắc đầu thở dài, một thân một mình trở về, chuẩn bị xong nghiên cứu kỹ một phen, chẳng lẽ đúng như sư huynh lời muốn nói kinh khủng như vậy hay sao?

Ban đêm.

Thánh Tông lại khôi phục an tĩnh trạng thái.

"Hắc hắc, Đan Đình đình, Bản Đại Gia lại ." Trong bóng tối, dưới trạng thái ẩn thân Lâm Phàm, phát ra tiếng cười bí ẩn âm thanh.

Đan Đình trên đỉnh núi Thảo Dược, trừ cung cấp tông môn cao tăng trưởng lão Luyện Đan ra, còn lại chính là bán hoặc là coi như tông môn quest thưởng.

Lần trước Lâm Phàm cũng cảm giác mình trộm có chút ác, tuy nói kia ba loại Thảo Dược cũng không phải là cái gì trân quý Thảo Dược, nhưng là đem người ta kia đầy đất đào đều không khác mấy, cũng là nghiệp chướng nặng nề a.

Vì vậy lần này Lâm Phàm nghĩ xong, có chừng mực là được, mỗi dạng cũng tới một chút, liền tuyệt đối không thành vấn đề.

Mà khi Lâm Phàm chuẩn bị bước vào Dược Viên lúc, trước mắt một đạo lóe lên ánh bạc, hù dọa Lâm Phàm lập tức lùi về chân.

"Ngọa tào, Đan Đình đình biến hóa thông minh, biết hạ xuống tịnh." Lâm Phàm ngồi xổm người xuống, cẩn thận nhìn liếc mắt, cửa vào này nơi bị một vòng chỉ bạc quấn quanh, kia chỉ bạc một đầu khác buộc lên Lục Lạc Chuông, hơn nữa chuông này còn không phải số ít.

Nếu như vừa mới không có nhìn thấy, trực tiếp giẫm vào đi lời nói, như vậy chuông này âm thanh, tuyệt đối sẽ đánh thức Đan Đình Phong đệ tử.

"Ai, âm hiểm a." Lâm Phàm bắt đầu đi lắc đầu, những đệ tử này thật sự là quá âm hiểm, một chút cũng không Bản Đại Gia như vậy quang minh lỗi lạc.

Sau đó Lâm Phàm nhẹ nhàng nhảy một cái, rơi vào thuốc trong viên.

trước đã nói qua, vai phụ tên một là bạn đọc cho rỗng bộ, một là chính ta Baidu tìm tên, quyền sách kia, ta căn bản không xem qua, còn đặc biệt nói gì ta chép tập nhân gia phong Cách, giải thích cũng giải thích qua, còn Y Y không buông tha, được, QQ bên kia ngốc so với môn, mời tới khỏi điểm phun.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Cảm động không thôi Diệt thiếu Thiên (cảm ơn s Teven sáu trăm hai mươi lăm 4 cái mình

Ánh bình minh vừa lên, chân trời lặn lên màu trắng bạc mà, từng tia ánh ban mai khí, ở chân trời kia một vầng mặt trời chói lóa mới lên một khắc kia, cuốn tới.

Một ngày mới bắt đầu từ buổi sáng sớm, rất nhiều đệ tử dậy thật sớm, hít sâu thiên nhiên không khí, thu nạp Thiên Địa Chi Sơ ánh ban mai.

"Cái nào Thiên Sát trộm Dược Viên Thảo Dược a."

Ở nơi này như thế tâm bình khí hòa sáng sớm, này gầm lên giận dữ đánh nát trong thiên địa ôn hòa.

Từ hơn một tháng trước, Đan Đình đình Dược Viên gặp phải ăn trộm sau khi, trông chừng Dược Viên đệ tử liền muốn tận đủ loại biện pháp, đem Dược Viên thật tốt phòng thủ, đồng thời mỗi ngày ban đêm đều sẽ có đệ tử thăm trị thủ, hy vọng có thể bắt được này trộm Thảo Dược gia hỏa.

Nhưng là hơn một tháng đi qua, này Tặc Tử dĩ nhiên chưa từng xuất hiện một lần, Đan Đình Phong đệ tử cũng muốn, có lẽ này Tặc Tử đã không dám trở lại, vì vậy cũng sẽ không ở có người ban đêm trông chừng.

Chẳng qua là không nghĩ tới này vừa mới triệt hồi đệ tử trông chừng, liền tao Tặc Tử ăn trộm.

Đáng ghét, đáng hận, thật đáng giận a.

Nếu như phát hiện là ai trộm, nhất định phải đem chém thành muôn mảnh a.

Đan Đình Phong đệ tử sửa sang lại một phen, cuối cùng phát hiện, mỗi một chủng dược thảo đều bị trộm một ít, so với lần trước liên căn đào lên, một gốc không để lại muốn có chút lương tâm, nhưng vẫn là tội không thể tha a.

...

Lúc này Vô Danh trên đỉnh núi.

Trương nhị cầu lén lén lút lút canh giữ ở đỉnh núi miệng, sau đó nhìn chăm chăm phía trước, giờ phút này kia dưới chân núi đột nhiên xuất hiện một bóng người, Trương nhị cầu lập tức mở to hai mắt, cẩn thận nhìn chăm chăm, làm thấy rõ người tới sau khi, lập tức trở về chạy đi.

"Tông Chủ, người đến, Diệp thiếu ngày qua." Trương nhị cầu lập tức hô.

Mà lúc này đang ở buồn chán nghĩ (muốn) đan được Lâm Phàm, sợ ngồi lên, sau đó lập tức đi tới bên cạnh lò luyện đan, dâng lên ngọn lửa, sau đó làm bộ tiến vào Luyện Đan trạng thái.

...

Bên ngoài, trương nhị cầu cùng Phong bắt gặp hai người như không có chuyện gì xảy ra tu luyện, làm Diệp thiếu ngày qua đến trên ngọn núi thời điểm, trương nhị cầu lập tức tiến lên, "Diệp Sư huynh tới a."

"Ừ." Diệp thiếu Thiên Thần sắc lạnh lùng gật đầu một cái.

Đoạn thời gian này, Diệp thiếu trời sinh sống qua rất là nhàn nhã, không chỉ có tu vi tiến nhiều, ngay cả kìa đã từng không vừa ý sinh hoạt ban đêm đều là mãnh như hổ a.

Mỗi khi dùng cái viên này "Hết thấy Ca," thời điểm, đó chính là một đêm không ngủ, không chỉ có mình cùng mơ Vũ sư muội cộng người phóng khoáng lạc quan sinh đình phong, ngay cả chung quanh những Ngoại Môn Đệ Tử đó cũng đạt đến tới đình phong.

Bởi vì mỗi một lần Diệp thiếu Thiên tiến hành sinh hoạt ban đêm lúc, những Ngoại Môn đệ tử đó liền Vô Tâm giấc ngủ, kia từng trận cao hừ đùng đùng âm thanh, truyền khắp toàn bộ Ngoại Môn.

Theo Ngoại Môn Đệ Tử, này Diệp thiếu Thiên hoàn toàn luôn chỉ có một mình hình súc sinh a.

Không chỉ có thời gian kéo dài dài, còn đặc biệt sao rất có sức mạnh.

Mà ngay từ đầu một ít không biết tình huống Ngoại Môn Đệ Tử,

Cũng sẽ đem bạn lữ mang tới bên này, mà có một lần, Diệp thiếu thiên khai mới sinh hoạt ban đêm, những còn lại đó đang cùng bạn lữ qua sinh hoạt ban đêm Ngoại Môn Đệ Tử, mỗi một người đều giống như đồ dẫn một dạng nhất là thấy bạn lữ kia khinh bỉ ánh mắt lúc, bọn họ liền cảm giác mình nhân sinh bị làm nhục.

Cuối cùng mọi người thề, không bao giờ nữa mang ban lữ trở về nơi này.

...

"Lâm sư thúc có ở đây không?" Diệp thiếu Thiên hỏi, sau đó thấy Phong bất giác lạnh lùng gật đầu một cái.

Mà Phong bất giác cũng là nhìn liếc mắt, vùi đầu làm chuyện mình.

Đối với cái này hai người, gặp mặt không có đánh đưng lên, đã là van hạnh, mà hết thấy này thật ra thì đều là Lâm Phàm công lao.

Này Diệp thiếu trời mắc dù như cũ rất chảnh, nhưng là cũng không giống lấy trước kia bên ngang ngược càn rỡ.

"Diệp Sư Huynh, Tông Chủ chính ở bên trong phòng, ta bây giờ liền dẫn ngươi đi đi." Trương nhị cầu đã với Lâm Phàm câu thông được, Tự Nhiên biết phải làm sao.

"Ừ." Diệp thiếu Thiên gật đầu một cái.

Hai người tới Lâm Phàm trước nhà gỗ, trương nhi cầu coi là một ít thời gian, vừa muốn mở miệng, bên trong lại truyền lên tiếng,

"Ai, Thất Tinh thảo sắp không, xem ra cũng chỉ có thể thân phó hiểm địa, tìm Thất Tinh thảo."

"Diệp sư diệt nhưng là còn đang chờ đan dược a, tuyệt không thể để cho Diệp sư diệt thất vọng."

Vừa muốn mở miệng trương nhĩ cầu giờ phút này im miệng, sau đó len lén nhìn liếc mắt Diệp thiếu Thiên.

Mà Diệp thiếu Thiên nhưng là sững sờ, vẻ mặt hơi đổi.

Thất Tinh thảo hẳn là biết, kia là sinh trưởng ở tông môn hiểm địa một loại Thảo Dược, tông môn hiểm địa là một nơi vách đá thẳng đứng, nơi nào sinh tồn số lớn Nham Sơn rắn, loại này Nham Sơn rắn đều là hung thú một loại, mặc dù cũng là Tiên Thiên trung cấp tu vi, nhưng là loại rắn này loại đều là thành đoàn sinh hoạt.

Cho dù là Tiên Thiên cảnh giới đại viên mãn, nếu như không cẩn thận lồm sấu bầy rắn sợ rằng cũng phải bỏ mình ở đó.

Giờ phút này để cho Diệp thiếu Thiên không nghĩ tới nhưng là, cái này bị chính mình một mực thật sự cảnh giác Lâm sư thúc, lại sẽ vì cho mình Luyện Đan, đi cái loại này hiểm địa hái thuốc.

Lúc này bên trong nhà lại truyền tới Lâm Phàm thanh âm.

"Đây một lò lại chỉ luyện ra ba miếng, ai, sao sẽ như thế, đáp ứng cho Diệp sư diệt năm viên thuốc, làm sao có thể nói không giữ lời."

"Thất Tinh thảo, Dược Tính chí dương chí cương, giờ phút này nếu không có Thất Tinh thảo, vậy chỉ dùng Bản Tông chính mình tinh huyết làm đi, tuy nói sẽ suy yếu mấy ngày, nhưng là tuyệt không thể để cho Diệp sư diệt lòng nguôi lạnh a."

Bên trong nhà thanh âm dứt quãng, Diệp thiếu Thiên trong ánh mắt tràn đầy không dám tin.

Hắn không nghĩ tới chính mình sẽ nghe được những lời này, hẳn thế nào cũng nghĩ không thông, Lâm sư thúc lại sẽ vì cho mình Luyện Đan, mà phải dùng tự thân tinh huyết, chuyện này... Đây.

Tinh huyết đối với võ giả mà nói, đó là ra căn cơ ra trọng yếu nhất đồ vật, tinh huyết tổn thất, không chỉ biết vóc người suy yếu, càng sẽ để cho căn cơ bất ổn, từ mà lưu lại tai họa ngầm a.

"Lần trước mắt dưới tay, để cho Diệp sư diệt ở ngoại môn bên trong mất hết mặt mũi, đã biết làm Sư Thúc tội không phải làm a."

"Làm coong..."

Vừa lúc đó, bên trong nhà gỗ truyền tới đao cụ thanh âm, Diệp thiếu Thiên biến sắc, cũng không do suy nghĩ nhiều, lập tức đẩy cửa vọt vào.

"Lâm sư thúc, không thể a." Vừa vào nhà, Diệp thiếu Thiên thấy Lâm sư thúc cầm lên đao cụ liền muốn hạ thủ, cũng là lạc giọng hét.

Hắn không nghĩ tới trong tông môn, lại có quan tâm như vậy chính mình người, Diệp thiếu Thiên tính Cách cao ngạo ngang ngược, chưa bao giờ được (phải) bắt luận kẻ nào yêu thích, mà thật sự nhận biết những người đó, đối với chính mình cũng đều hư tình giả ý, có chút mặt mũi.

Vì vậy tu luyện thần công, trong vòng ba năm tu vi rơi xuống, chính là muốn thấy rõ những người đó mặt mũi thực, bây giờ tu vi khôi phục, Diệp thiếu Thiên dĩ nhiên là vâng chịu bản tâm, một đường nghiền ép.

"Diệp sư diệt, người... Làm sao người tới?" Giờ khắc này Lâm Phàm sắc mặt kinh hãi, phảng phất là không nghĩ tới.

"Sư Thúc, ta Diệp thiếu Thiên có tài đức gì, lại để cho Sư Thúc như thế tự tổn tinh huyết, thầy Cháu Luyện Đan." Diệp thiếu Thiên giờ phút này quả thật bị Lâm Phàm cảm động.

Lòng người cũng là thịt dài, coi như ở phách lối người, cũng có bị làm rung động thời điểm.

"Không việc gì, không phải mấy giọt tinh huyết mà, có thể làm cho Sư Diệt tìm về tự mình, làm là sư thúc hết thấy các thứ này cũng liền giá trị." Lâm Phàm khoát tay nói.

"Sư Thúc, Sư Diệt hướng người nhận sai, vốn tưởng rằng Sư Thúc là có mưu đồ, lại không nghĩ rằng Sư Thúc đối với ta như thế chân thiết, ta Diệp thiếu Thiên ở chỗ này hướng Sư Thúc bồi tội." Diệp thiếu Thiên cảm động không thôi nói.

Vừa mới Lâm sư thúc lời muốn nói nói một phen, Diệp thiếu trời cũng cũng nghe vào trong tai, kia thật lâu chưa từng rung chuyển tâm, vào giờ khắc này lại bị Lâm Phàm cho giao động.

"Diệp sư diệt không cần tự trách, có thể giải quyết Diệp sư diệt ám tật, bốn sư chú cũng liền vui vẻ yên tâm, được, Sư Diệt cứ ở bên cạnh nhìn, để cho Sư Thúc đem cuối cùng hai viên thuốc luyện chế được." Lâm Phàm cảm giác mình này một lớp diễn rất cường thế, bất quá còn cần tiếp tục cố gắng.

"Lâm sư thúc không thể, ba miếng đã quá." Diệp thiếu thiên đại âm thanh sợ.

Đối với chính mình chân tâm thật ý người cũng không có mấy người, đã từng trừ nhục mộng mưa, mà bây giờ liền chỉ có Lâm sư thúc.

Diệp thiếu Thiên vẫn là một yếu ớt người, thường xuyên cảm giác nhân sinh cô độc, nhưng bây giờ Diệp thiếu Thiên lại không nghĩ rằng, còn có một vị

Lâm sư thúc một mực thật lòng đối đãi mình, cái này làm cho Diệp thiếu Thiên như thế nào chịu đựng Sư Thúc vì chính mình thụ nạn.

Trương nhị cầu nhìn bên trong nhà hai người, cuối cùng yên lặng lui ra ngoài.

Hắn bây giờ yêu cầu ép an ủi, bởi vì Tông Chủ thật sự là quá vô sỉ, đồng thời trương nhị cầu cũng là vì Diệp thiếu Thiên biểu thị bi ai.

Sư huynh, người còn quá non nớt, sợ rằng trải qua hôm nay chuyện, sau này đều đưa không trốn thoát Tông Chủ tay.

QQ bên kia một số người, không muốn mang tiết tấu, ta nói là chỉ định mấy cái, cụ thể là ai, đi xem bình luận bỏ tới thành, gặp qua bị người cường bách năm cũng trúng đạn, chưa từng thấy qua chủ động chính mình yêu cầu năm cũng trúng đạn. Quyển sách Chúa nhóm: 345 1476 44, muốn tìm về tổ chức, thì tới đi, sẽ thật tốt an ủi các người.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Bản Tông rất là đau lòng a (cảm ơn cho người 1 phần ân tình mình chủ) tiểu thuyết:

Buổi trưa, trời nắng chang chang, trương nhị cầu cùng Phong bắt gặp hai người đứng ở một nơi trên đá, hai cặp ưu sầu con mắt, gương mặt nhìn Tông Chủ cùng Diệp thiếu Thiên tiếng cười kia không ngừng trao đổi.

"Sư Diệt, Sư Thúc sẽ đưa đến chỗ này, sau này nếu như ở ngoại môn bên trong đội không vui, có thể tới Sư Thúc bên này tiểu ở vài ngày." Lâm Phàm cười vui cười mở nói.

"Nhất định, Lâm sư thúc, người sư diệt kia liền cáo lui trước." Bây giờ Diệp thiếu Thiên đối với (đúng) Lâm Phàm vậy là không có một chút cừu hận, trong nội tâm càng nhiều nhưng là phần kia làm rung động.

Ở Diệp thiếu Thiên xem ra, Lâm sư thúc đối với chính mình kia là chân tâm thật ý a, nếu như còn đối với (đúng) Lâm sư thúc có chút oán hận lời nói, đó thật đúng là súc sinh không bằng.

"Sư Diệt đi được a, đan dược không đủ thời điểm, nói với Sư Thúc một tiếng." Lâm Phàm nói.

"Ừ, Sư Thúc gặp lại sau."

...

Nhìn Diệp thiếu Thiên bóng người dần dần biến mất sau khi, Lâm Phàm kia bình thần thần sắc, nhất thời lộ ra tiện tiện bộ dáng.

Hỏi thế gian ai là chí cao điển Đế, kia không phải là ta Lâm Phàm mặc chúc a.

Lúc này Lâm Phàm thấy trương nhị cầu hai người không nhúc nhích ngồi xổm ở nơi nào, ngoắc ngoắc tay, "Tới."

Trương nhị cầu hai người thí diện thí diện chạy tới.

"Tông Chủ, quả thật là ta nhị cầu đeo phục người, chẳng qua là lược thi tiểu kế, sẽ để cho không ai bị nổi Diệp thiếu Thiên đối với (đúng) Tông Chủ cảm kích rơi nước mắt." Trương nhị cầu vỗ mông ngựa đừng đừng vang, giữa thiên địa này phảng phất cũng chỉ có nhị cầu tiếng nịnh bợ.

Phong bắt gặp tha cho nhiều đầu, liếc mắt một cái kia không người đình miệng, bắt đầu đi lắc đầu một cái, này Diệp thiếu Thiên xem bộ dáng là không trốn thoát Tông Chủ Ngũ Chỉ Sơn.

Đối với (đúng) Phong bắt gặp mà nói, càng nhiều nhưng là cái loại này hưng phấn, phảng phất thấy Diệp thiếu Thiên sắp đi theo Tông Chủ lăn lộn lúc, khuất dưới mình, loại cảm giác đó suy nghĩ một chút cũng có chút kích động.

Lâm Phàm nhìn trương nhị cầu liếc mắt, "Cái gì gọi là lược thi tiểu kế, Bản Tông Chủ này là chân tình thật ý, có biết hay không, sau này các người cũng

phải nhớ kỹ, cõi đời này không có vĩnh cửu địch nhân, chỉ cần có một viên tha thứ tâm, như vậy thì không có cảm hóa không người."

"Được, Tông Chủ câu này danh ngôn chí lý nói thật sự là quá tốt, đệ tử lập tức đem ghi chép, sau này đem trở thành truyền gia chi bảo, trọn đời truyền lưu." Trương nhị cầu cũng không biết từ đâu lấy giấy bút ra, tập trung tinh thần ghi chép.

"Ai... ." Lâm Phàm bắt đầu dĩ thời dài một tiếng, cảm giác mình sau này rất có thể mê mết ở trương nhị cầu lời ngon tiếng ngọt bên trong.

Nếu để cho trương nhị cầu dài hài hòa một chút, có lẽ cũng sẽ không một mực ở đệ tử tạp dịch bên trong lẫn lộn.

Liên da mặt này, liền cái chém gió này công phu, Lâm Phàm cũng không khỏi không nói cảm thấy không bằng ... A.

"Được, hai người các ngươi chuẩn bị cho ta một chút, theo Bản Tông xuống núi liên quan (khô) một chuyện, tông môn có hay không có thể quét khỏi, thì nhìn lần này." Lâm Phàm vậy đối với tương lai tràn đầy mỹ thực hy vọng hai trông mặt nhìn hư không.

Một cỗ ép khí phóng lên cao, trương nhị cầu hai người trong nháy mắt thu hồi kia bất cần đời biểu tình, sau đó giống như Lâm Phàm một dạng thần sắc nghiêm túc nhìn phương xa.

Một trận gió mát từ từ thổi qua, cuốn lên một trận Thanh Phong.

...

Vô Danh Phong Sơn xuống, Ngoại Môn Đệ Tử giao dịch chỗ.

Trương nhị cầu cùng Phong bắt gặp ngay ngốc đứng ở nơi đó, không hiểu Tông Chủ đây là muốn làm gì.

"Tông Chủ, chúng ta đây là muốn làm gì à?" Trương nhị cầu ngay từ đầu cho là Tông Chủ là muốn dẫn bọn hắn ăn ngon mặc đẹp, không nghĩ tới ba người nhưng là hướng trận chiến này, cái gì cũng không làm.

Lâm Phàm xuất ra lúc trước cũng đã chuẩn bị xong đại kỳ, giao cho trương nhị cầu, sau đó kia thâm thúy ánh mắt nhìn hai người, lạnh nhạt nói, "Bản Tông Luyện Đan Chi Thuật không thua với người, mà bây giờ tông môn chính đang phát triển, dĩ nhiên là muốn đánh vang tên, cho nên hai người các ngươi, cho ta ở nơi này tuyên truyền."

"Luyện Đan liền lên Vô Danh đỉnh, giá cả lợi ích thiết thực chất lượng cao, ba phần tài liệu một lò Đan, chỉ lấy lấy một tầng lao công phí." Lâm Phàm nói.

"A... ." Trương nhị cầu cùng Phong bắt gặp nhìn Lâm Phàm, sau đó hai đôi người đánh một cái, đứng vậy, bây giờ Thánh Ma Tông còn không có danh tiếng gì, ở bên trong tông môn, chỉ cần Thánh Ma Tông đệ tử, đối với (đúng) Thánh Ma Tông cũng không có ấn tượng gì tốt, giờ phút này lấy Tông Chủ cao siêu kia kỹ thuật luyện đan, còn chưa phải là bắt vào tay.

"Tông Chủ, nhưng là cái này thu một tầng lao công phí, có phải hay không quá tiện nghi a, ta nghe nói Đan Đình đỉnh ít nhất có thể cũng là muốn cảm Lục Tầng a, hơn nữa tài liệu này thấp nhất cũng phải thập phần ra ngoài a." Phong bắt gặp nói.

Này ba phần tài liệu một lò Đan, thành công này tỷ số cũng quá cao đi, hơn nữa thật sự kiếm lấy lợi nhuận cũng thật sự là quá thấp.

Mà ngay tại lúc này, hai người đột nhiên phát hiện Tông Chủ khí tức trong nháy mắt biến hóa, nhất là Tông Chủ này mặt cho, càng trở nên đau lòng không thôi.

"Đan Đình đỉnh những thứ kia hoàn toàn chính là ở bóc lột đệ tử a, Ngoại Môn Đệ Tử là những tài liệu kia, không biết việc trải qua bao nhiêu ngọt bùi cay đắng, mà cuối cùng còn phải bị người khác bóc lột, loại hành vi này Bản Tông là không làm được, được, không nói, Bản Tông ở trên ngọn núi chờ các ngươi tin tức tốt." Lâm Phàm hất một cái ống tay áo, hướng Vô Danh đỉnh đi tới.

Trương nhị cầu cùng Phong bắt gặp hai người hai mắt nhìn nhau một cái, "Su đệ, ngươi tin Tông Chủ nói chuyện sao?"

"Kia ngươi tin không?" Phong bắt gặp hỏi ngược lại.

"Tông Chủ tuy là ta trương nhị cầu thần tượng, nhưng là Tông Chủ nói tới, dù là một chữ ta cũng sẽ không tin tưởng." Trương nhị cầu nói.

"Su huynh, ta tin tưởng Tông Chủ, cho nên đợi một hồi trở về ta sẽ đứng sự thật nói rõ với Tông Chủ." Phong bắt gặp nhìn trương nhị cầu nói.

Trương nhị cầu biến sắc, sau đó tản ra nhân nhạ ưu sầu, "Su đệ, ngươi biến hóa."

"Su huynh, ngươi cũng thay đổi."

"Đừng nói nhảm, khai trương tuyên truyền đi. "

...

Lâm Phàm trở lại Vô Danh trên đỉnh núi sau khi, liền bắt đầu tiến vào trạng thái tu luyện, « Thất Thánh Bảo Đồ » hơn mấy cái địa điểm, Lâm Phàm đã biết được, bây giờ còn lại chính là thiếu một cái cơ hội, một cái đi những.kia hiểm địa tìm tòi kết quả cơ hội.

Bây giờ Lâm Phàm cũng không dám tùy ý ra Tông, ai biết bên ngoài thế giới là biết bao nguy cơ, nếu là này mới ra tông môn liền gặp phải nghịch thiên cường giả, trực tiếp bị đối phương một chiêu đập chết, vậy mình nên tìm ai đi khóc kể.

Cho nên vẫn là trước thật tốt tu luyện đi.

« đột sóng tinh thần sức lực » tu luyện tới cảnh giới tối cao, có thể có Cửu Trọng kinh lực, bây giờ cũng không nói nhảm, trước luyện đến Cửu Trọng kinh lực rồi hãy nói.

Giờ khắc này Lâm Phàm có chút nhắm mắt, sau đó giống như chụp con muỗi một dạng xòe bàn tay ra, bắt đầu chụp đánh.

"Keng, chúc mừng gia tăng « đột sóng tinh thần sức lực » kinh nghiệm."

...

Lâm Phàm tùy ý một chiêu huoi ra, kia « đột sóng tinh thần sức lực » kinh nghiệm theo chỉ tăng trưởng, công pháp đối với (đúng) Lâm Phàm mà nói, thật sự là quá đơn giản, căn bản không có bất kỳ khiêu chiến nào tính.

"Keng, chúc mừng « đột sóng tinh thần sức lực » thăng cấp, nắm giữ Nhị Trọng kinh lực."

...

"Keng, chúc mừng « đột sóng tinh thần sức lực. Thăng cấp, nắm giữ tam trọng kinh lực."

...

Lâm Phàm ở nơi này buồn chán lúc thời điểm tu luyện, trương nhị cầu cùng Phong bắt giác hai người, tuyên truyền nhưng là khí thế ngất trời.

Đối với Tông Chủ tiêu chuẩn luyện đan, hai người vẫn là vô cùng tín nhiệm, không nói xa cách liền chỉ một kia "Hết thủy Ca," liền không phải người bình thường có thể luyện chế được.

Chẳng qua là giờ phút này tình huống trước mắt, lại để cho hai người cảm giác có cái gì không đúng.

các vị hào rất hung mãnh, vốn khởi điểm đệ nhất soái rất là vui vẻ yên tâm.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103: Trời giết này không ai tin a (cảm ơn cho người 1 phần ôn tình mình chủ) tiểu thuyết:

Hai người dám nói tuyên truyền rất là ra sức, trương nhị cầu càng là vận dụng toàn thân công lực, phát huy kia chí cao thổi phồng phương pháp, tuy nói đưa tới rất nhiều đệ tử vây xem, nhưng là những đệ tử này chẳng qua là nhìn như vậy liếc mắt, liền mặt lộ vẻ khinh bỉ rồi đi.

Cái này làm cho trương nhị cầu bọn họ rất là bất đắc dĩ, chẳng lẽ những ngoại môn đệ tử này cứ như vậy không tin Vô Danh đình không được.

Tông Chủ đại nhân nắm giữ chí cao Luyện Đan Chi Thuật, bây giờ nguyện ý cho các người những thứ này tiểu Ngoại Môn Đệ Tử Luyện Đan, đó là biết bao vinh hạnh sự tình, nhưng hôm nay lại mỗi một người đều rất là không tình nguyện, tướng này trương nhị cầu khí sắc mặt đỏ bừng vô cùng.

"Này Vô Danh đình ta biết, nhưng là này ba phần tài liệu luyện một lò Đan là tình huống gì?"

"Nhất định là khoác lác, Đan Đình đình Thái Thượng Trưởng Lão đã từng cũng đã nói, ba phần tài liệu có thể luyện thành một lò Đan, đó đã là Thiên Đại Vận Khí, xem bọn hắn này trên cờ lớn viết, thật giống như đám bảo đảm tựa như."

"Ta còn là ở tụ một hồi tài liệu được, ta cũng không hy vọng đem mình tân tân khổ khổ tích lũy xuống tài liệu, bị chính mình cho bại."

"Cái này thu một tầng lao công phí, nhìn qua không tệ, nhưng là ai biết có phải hay không gạt người."

"Bây giờ người nào cũng dám tự xưng là bậc thầy luyện đan, ta xem hay là tìm Đan Đình đình Lý sư huynh Luyện Đan tốt."

...

Trương nhị cầu thấy những ngoại môn đệ tử này như thế chẳng tin tưởng nhà mình Tông Chủ, Tự Nhiên cũng là gấp, "Ai ai, các ngươi đừng nói nhảm, bản gia Tông Chủ kia tiêu chuẩn luyện đan đó là đứng đầu tồn tại, Tông Chủ thông cảm các ngươi tích lũy tài liệu không dễ, xuất quan cho các ngươi Luyện Đan, các ngươi có thể phải bắt được cơ hội lần này a."

"A, ngươi cũng đừng lừa phỉnh chúng ta, Ngoại Môn Đệ Tử người nào không biết Vô Danh đình a, không phải là Tông Chủ đại nhân ban thưởng cho đình núi mà, nói đến Luyện Đan Chi Thuật, chẳng lẽ còn có thể với Đan Đình trên đỉnh núi sư huynh so sánh hay sao?"

"Đúng vậy, đúng vậy."

"Đi Đan Đình trên đỉnh núi Luyện Đan, tuy nói giá có chút cao, nhưng ít ra có thể đủ cam đoan ra lò tỷ số, chẳng lẽ các ngươi Vô Danh đình cũng dám cam đoan hay sao?" Một tên Ngoại Môn Đệ Tử cười nói.

Đan Đình trên đỉnh núi, tuy nói có lúc mười phần tài liệu ra một lò đan được, nhưng là lại Chân Chân Thực Thực có thể bảo đảm nhất định sẽ ra.

Mà Vô Danh đình bọn họ lại chưa quen thuộc, nếu là tài liệu cho bọn hắn, luyện không ra Đan, vậy phải làm thế nào? Còn có thể đem Vô Danh đình cho tận diệt hay sao?

Trương nhị cầu cùng Phong bắt giác giờ phút này bị những thứ này không tin Tông Chủ Luyện Đan Chi Thuật Ngoại Môn Đệ Tử cho làm giận.

Tông Chủ đại nhân hào tâm như vậy cho các ngươi Luyện Đan, lại mỗi một người đều không tin.

"Sư huynh, coi là, Tông Chủ đại nhân chịu vì bọn họ Luyện Đan, đã là thiên đại ban cho, bọn họ nếu không tin, cũng đúng lúc để cho Tông Chủ nghỉ ngơi cho khỏe, một ngày nào đó bọn họ sẽ hối hận không kịp." Phong bắt giác nói.

"Ừ." Trương nhị cầu tuy nói tâm lý không phục,

Nhưng là cũng không muốn nói nhiều, sau đó cũng không để ý những ngoại môn đệ tử này lời ra tiếng vào, tiếp tục tuyên truyền đứng lên.

...

Lúc này Đan Đình trên đỉnh núi.

Lý Thuận gần đây bận việc lục rất, những đệ tử kia đúng là vẫn còn trở lại Luyện Đan, hơn nữa cũng đều đang hoàng đem tài liệu cho mang tới.

Trong đó có một phần đối với (đúng) Lý Thuận mà nói, thật là kiếm bộn phát.

Nhị mười phần tài liệu luyện chế một lò tốc độ Nguyên Đan, mà đang luyện chế đến thứ bảy phần tài liệu thời điểm, vận khí nhộn nhịp, lại luyện thành một lò, nhất định chính là kiếm bộn phát.

Sau đó còn thừa lại 13 phần tài liệu, Lý Thuận lại thành công một lần, liền này quá mức một lò tốc độ Nguyên Đan không chỉ có toàn bộ thuộc về chính mình toàn bộ, ngay cả kia lò đan được thứ nhất, cũng phải bị chính mình chia nhỏ không ít.

Dù sao thì là kiếm bộn phát.

Mới vừa luyện thành một lò đan được sau khi, Lý Thuận hơi chút nghỉ ngơi một chút, một bên thổi tiêu đồng tử, bưng trà tặng người, nhào nặn vai đâm lưng.

"Sư huynh, vừa mới ta nghe đến có đệ tử nói, Vô Danh dưới đình cũng có người ở bày sạp Luyện Đan, hơn nữa buông lời ba phần tài liệu là có thể luyện chế một lò đan được, còn chỉ lấy một tầng lao công phí." Thổi tiêu đồng tử nhẹ xoa sư huynh bả vai.

Đi theo ở sư huynh bên người nhiều năm hẵn, đối với (đúng) Vu sư huynh thích nghe cái gì bát quái, đó là lòng biết rõ.

Quả nhiên đang nghỉ ngơi Lý Thuận, khéo miệng lộ ra một tia khinh thường nụ cười.

"Lấy lòng mọi người."

"Sư huynh, ta xem bọn hắn cũng là lấy lòng mọi người, này Luyện Đan cũng không giống như xa cách nào có dễ dàng như vậy a, ngay cả lão tổ đều nói, ba phần tài liệu có thể luyện chế ra một lò đan được, cũng đã là Thiên Đại Vận Khí."

"Cái này thảo được tuy nói Được Tính giống nhau, nhưng là thuốc này tính có mạnh có yếu, Đan Lô nhiệt độ cũng không giống nhau lắm, mỗi một cây có

thuốc ẩn chứa lượng nước cũng không giống nhau, muốn luyện chế ra một lò đan dược, cũng đều phải cẩn thận quan sát mới được." Thôi tiêu đồng tử nhẹ nói đạo.

"Ừ." Lý Thuận hơi lim dim mắt, gật đầu một cái.

Đối với mình này thôi tiêu đồng tử, hẳn rất là hài lòng, đã từng ra ngoài tìm một ít trân quý Thảo Dược chính là mấy tháng lâu, dọc theo con đường này, không chỉ có gian khổ vạn phần, còn tịch tịch không giúp, đồng thời còn có thật nhiều Trọng Lực lao động, vì vậy bên người nổi danh đồng tử là ít không thể thiếu.

"Sur huynh, có cần hay không đi Vô Danh đình kia cho bọn hắn một cái thành thật khuyên." Thôi tiêu đồng tử hỏi.

"Không cần, do của bọn hắn đi đi, nếu quả thật có đệ tử bị lừa, cũng không cần chúng ta thành thật khuyên, tự nhiên sẽ có người để cho bọn họ minh bạch, không có chân tài thực học, sao dám Luyện Đan."

...

Mặt trời lặn tịch xuống.

Trương nhị cầu cùng Phong bắt giác một ngày không có thu hoạch, không có một tên đệ tử tin tưởng bọn họ, cũng đều xem náo nhiệt chiếm đa số.

Bất quá sau đó trương nhị cầu cũng coi là hiểu bọn họ, dù sao Vô Danh đình không có tiếng tăm gì, này nói Luyện Đan liền Luyện Đan, hơn nữa Tông Chủ cho ra Kết Đan tỷ số cũng thật sự là quá cao, hù dọa không có đệ tử dám thí nghiệm.

Thấy sắc trời dần dần âm đạm xuống, trương nhị cầu chuẩn bị khiêng đại kỳ với sư đệ đi về trước phục mệnh.

Ngày này coi như là làm không công.

Cũng không biết mình bạch có nên hay không tới nữa tuyên truyền một phen.

"Ai... ."

Trương nhị cầu cùng Phong bắt giác thở dài một tiếng, biểu thị thật sâu bất đắc dĩ.

"Hai vị sư huynh, ba phần tài liệu thật có thể ra một lò đan dược sao?" Ngay tại trương nhị cầu hai người chuẩn bị lúc rời đi sau khi, một cái yếu ớt nhỏ bé, trần đầy nhút nhát thanh âm truyền tới.

Trương nhị cầu cùng Phong bắt giác hai người nhất thời dừng lại trong tay động tác, theo phía sau sắc vui mừng ngẩng đầu lên.

"Dĩ nhiên."

Lông Tiểu Tiểu là đệ tử tạp dịch, buổi sáng cho một tên gọi Ngoại Môn sư huynh tặng đồ thời điểm, liền thấy bên này Luyện Đan tình huống.

Khi nhìn đến này ưu việt điều kiện thời điểm, lông Tiểu Tiểu cũng có chút động tâm, bất quá này động tâm cũng liền kéo dài mấy hơi, lông Tiểu Tiểu liền tránh ở một bên không dám mạo hiểm đầu, bởi vì chính mình cần thiết luyện chế đan dược, thật sự là khó mà xuất ra tay.

Hắn thấy Ngoại Môn các sư huynh đối với (đúng) Vô Danh đình rất là không tín nhiệm, trong lòng của hắn cũng từng có do dự.

Nhưng là này do dự cũng chỉ là kéo dài một hồi sau, liền biến mất không thấy gì nữa, bởi vì hắn nếu như muốn đan dược lời nói, vậy cũng chỉ có thể ở chỗ này luyện chế.

"Sư đệ, chuẩn bị muốn luyện đan dược gì?" Trương nhị cầu cười hỏi.

Lông Tiểu Tiểu nhìn trương nhị cầu, hơi có chút khản trương, "Sư huynh, ta chỉ là một gã đệ tử tạp dịch, đến Thánh Tông không có bao lâu thời gian, chuẩn bị tài liệu cũng không phải là cái gì tài liệu trân quý, cho nên ta nghĩ rằng luyện chế một lò Khí Huyết Đan, nơi này là ba phần tài liệu, sư huynh ngài thấy có được không?"

Lông Tiểu Tiểu từ thiếp thân trong quần áo xuất ra ba cây thảo dược, những cỏ này thuốc hay lại là lông Tiểu Tiểu vô tình giữa lấy được, một mực tùy thân dán thả, đối với lông Tiểu Tiểu mà nói, này ba cây thảo dược đã là hắn vật trân quý nhất.

Khí Huyết Đan là tương đối thấp cấp đan dược, đối với đệ tử tạp dịch mà nói cũng rất là trọng yếu.

Ở còn không có bước vào Hậu Thiên Cảnh Giới thời điểm, liền có thể dùng Khí Huyết Đan, tăng cường tự thân khí huyết, mà ở bước vào Hậu Thiên Cảnh Giới, cái này khí huyết Đan tác dụng như cũ rất lớn.

Đối với đệ tử tạp dịch mà nói, tuy nói có tông môn đan dược trợ cấp, nhưng là lại rất ít ỏi, bởi vì đệ tử tạp dịch là tông môn bên ngoài chúc đệ tử, phụ trách chiếu cố tông môn đệ tử sinh hoạt hàng ngày, một loại đệ tử tạp dịch bên trong, có thể đột phá Tiên Thiên Cảnh Giới ít lại càng ít, mà một khi đột phá liền có thể thực sự trở thành tông môn Ngoại Môn Đệ Tử.

Thánh Tông hàng năm cũng sẽ thu học trò, tư chất không được, một loại đều là ném tới đệ tử tạp dịch bên trong, tư chất tốt, là có thể phá cách thu là ngoại môn đệ tử, hoặc là bị Cửu Đại Thái Thượng Trưởng Lão nhìn trúng nhét vào đỉnh núi bên trong.

Trương nhị cầu cùng Phong bắt giặc trong mắt mang theo vẻ tiếc nuối, bọn họ không nghĩ tới cần luyện chế nhưng là loại thuốc cấp thấp này.

Không đủ coi là, đây là đệ nhất đơn làm ăn, làm sao có thể lúc đó chặn ngoài cửa.

"Được, sư đệ yên tâm đi, tài liệu này chúng ta sẽ cầm, sáng sớm ngày mai, chúng ta như cũ lại ở chỗ này, khi đó người qua đây lấy Đan." Trương nhị cầu nói.

"Cám ơn hai vị sư huynh." Long tiểu trên khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thò lộ ra nụ cười.

Luyện Đan Chi Pháp hẳn sẽ không, mà Đan Đình trên đỉnh núi các sư huynh, cũng cần bản sẽ không là tự mình luyện chế Khí Huyết Đan, bởi vì Khí Huyết Đan dưới cái nhìn của bọn họ là một loại cấp thấp đan dược, coi như luyện chế cũng chỉ là lãng phí thời gian mà thôi.

"Không cần cảm ơn, trở về đi thôi, chúng ta cũng phải trở về núi bên trên phục mệnh." Trương nhị cầu khoát khoát tay.

"Dạ, sư huynh gặp lại sau." Long Tiểu Tiểu giờ phút này trong lòng thở phào một cái, đối với (đúng) Vu sư huynh môn có thể hay không tham chính mình tài liệu, điểm này Long Tiểu Tiểu chưa bao giờ hoài nghi tới, bởi vì này tài liệu hẳn thấy là có lẽ rất trọng yếu, nhưng là đối với (đúng) các sư huynh mà nói, lại không có một chút tác dụng nào.

ngày mùng 1 tháng 10 liền muốn chung bày, hy vọng đoàn người có thể bị chân đan, ngày mùng 1 tháng 10 mãnh liệt hướng ta bắn, tốt nhất chính là * hỏi cái vấn đề, tại sao cô đại thư sinh vào kinh thành đi thi đều phải mang một cái thư đồng, nhưng lại chưa bao giờ xem qua thư đồng là nữ.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Sư đệ, đá bể hắc trướng tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Ban đêm

Vô Danh trên đỉnh núi lộ vẻ có chút tiêu điều, ba người ở tại như thế rộng rãi trên ngọn núi, ngược lại có chút lạnh tanh.

"Tông Chủ, hôm nay ra quân bắt lợi, ở kết thúc thời điểm, mới có một tên đệ tử tạp dịch nguyên ý tin tưởng chúng ta, còn lại Ngoại Môn Đệ Tử tất cả đều là ở xem náo nhiệt, đối với chúng ta vạn phần không tín nhiệm." Trương nhị cầu đúng sự thật hồi báo hôm nay tình huống.

Lâm Phàm không nói gì, mà là nhìn gác ở trên kệ gỗ heo rừng.

Từ từ... .

Kia bị nướng heo rừng tán ra trận trận mùi thơm, khoai chiên phát ra từ từ âm thanh, Lâm Phàm không khỏi nuốt nước miếng một cái, này đã vị nhìn đáng đáp rất là không tệ a.

Trương nhị cầu cùng Phong bắt giặc cũng bị này cỗ mùi thơm hấp dẫn, thèm chảy nước miếng, nhưng là Tông Chủ không nói gì, bọn họ cũng chỉ có thể chờ đợi.

"Hôm nay tình huống, đã là ta như đã đoán trước, bất quá có thể có một tên đệ tử tin tưởng chúng ta, ngược lại một cái không tệ khởi bước, tóm lại không gấp từ từ đi." Lâm Phàm tâm bình khí hòa nói, đối với lần này không nóng không vội.

Khai hòa Thánh Ma Tông danh tiếng mặc dù rất trọng yếu, nhưng là thực lực bản thân, đó cũng là khá quan trọng.

Một buổi chiều cố gắng, Lâm Phàm đã đem « đột sống tinh thần sức lực » tu luyện tới Đệ Lục Trọng kinh lực, như quả không ra ngoài dự liệu lời nói, tối nay đang tu luyện một đêm, Đệ Bát Trọng kinh lực cũng không thành vấn đề.

Này « đột sóng tỉnh thần sức lực » đến Đệ Ngũ Trọng sau, không thắng một cấp cần kinh nghiệm, theo Lâm Phàm, chính là đã đủ nhiều.

"Được, có thể ăn, ăn xong trở về phòng mình tu luyện đi, ngày mai tiếp tục tuyên truyền." Lâm Phàm vỗ vỗ tay, đem heo rừng từ hỏa trên kệ bắt lại, sau đó kéo xuống bóp đùi Mạnh ăn.

Mùi này cũng không tệ lắm, da giòn thịt mềm, sau khi ăn xong, mồm miệng Lưu Hương, hiểu được vô cùng a.

"Tông Chủ, này heo rừng không nghĩ tới ăn ngon như vậy." Trương nhị mắt chó mắt sáng lên, cũng là không khách khí Mạnh ăn.

Một bên Phong bắt giặc cũng là cuồng ăn gặm đầu một cái, biểu thị phi thường đồng ý sư huynh lời nói.

...

Trở lại bên trong nhà sau.

Lâm Phàm nhìn trong tay ba cây thảo dược, đây là luyện chế Khí Huyết Đan nguyên liệu chính, cũng là duy nhất một trồng thuốc.

Cái này thảo dược hai lá cây, mỗi trên mỗi lá cây, đều có như cùng người thể gân mạch đường vân, chẳng qua là này đường vân nhưng là màu đỏ.

Khí Huyết Đan.

Lâm Phàm trực tiếp đem ném vào Thức Hải bên trong lò luyện đan.

Một giây đồng hồ không tới, toàn bộ giải quyết.

Bây giờ Lâm Phàm Luyện Đan cấp bậc đã là Thập Lục Cấp, coi như là đại sư bên trong đại sư.

Luyện chế loại này đơn giản nhất Khí Huyết Đan, căn bản không cần thời gian, hơn nữa còn có thể đem ba miếng Thảo Dược toàn bộ tinh hoa đầy đủ đề luyện ra tạo thành đan dược.

"Keng, chúc mừng luyện chế Hoàng Giai hạ phẩm Khí Huyết Đan."

"Keng, Khí Huyết Đan sau khi uống có thể tăng cường khí huyết đối với (đúng) Tiên Thiên Cảnh Giới người vô dụng,

Có thể quá mức gia tăng kinh nghiệm + 1."

Đối với loại đan dược này, Lâm Phàm nhìn liền cũng không muốn nhìn, thật sự là quá thấp các loại, thấp Lâm Phàm cũng không biết nên nói cái gì.

Thậm chí ngay cả lúc trước dùng Uẩn Khí Đan cũng không bằng.

Bây giờ chính mình sửa làm Tiên Thiên Sơ Giai, dựa theo lúc trước hệ thống không có đổi mới trước trạng thái, hẳn là Tiên Thiên Cửu Giai, sắp bước vào nhập thần cảnh giới.

Mà bây giờ Tiên Thiên Sơ Giai thực lực, hoàn toàn có thể nghiền ép Tiên Thiên cảnh giới đại viên mãn, mà cấp độ kia cấp phía sau chính là một cái trường điều, chẳng qua là này trường điều bây giờ mới lấp đầy một nửa, nói cách khác 100 triệu kinh nghiệm, bây giờ đa tài nhất 50 triệu kinh nghiệm.

Bấy cha.

Cũng không biết lúc nào mới có thể thăng cấp, xem ra các loại (chờ) có cơ hội, cần phải thật tốt giết một lớp Quái Tài dược.

Loại thuốc cấp thấp này, một phần tài liệu, đại tràn đầy lò dưới trạng thái, cũng nhiều nhất Ngũ Mai, mà đã biết tiện tay vừa luyện chế chính là mười miếng, đây chính là đứng đầu đại sư cùng người bình thường giữa chênh lệch.

Có thể rất hoàn mỹ đem Thảo Dược tinh hoa, một giọt không dư thừa toàn bộ nghiền ép không chút tạp chất.

Đem 30 viên thuốc sau khi thu cất, Lâm Phàm liền tiến vào trạng thái tu luyện.

Như cũ giống như ban ngày một dạng bắt đầu tu luyện « đột sóng tỉnh thần sức lực ».

Tay trái vùng lên, vùng tay phải lên, hư không liên tục chấn động, phảng phất có cỗ lực lượng đem hư không áp súc.

...

Hôm sau.

Trương nhị cầu cùng Phong bắt giặc thật sớm tỉnh lại, liền xuống núi tiếp tục tuyên truyền đi.

Các ngoại môn đệ tử đối với (đúng) này Vô Danh đỉnh đã không có một tia hứng thú, Luyện Đan? Luyện muội ngoại, cũng không biết kia kẻ ngu mới sẽ mắc lừa.

Bọn họ tình nguyện đi Đan Đỉnh đỉnh bị hung hăng bốc lột một hồi, cũng không muốn lấy được liệu uống công thủ.

Lông Tiểu Tiểu đã có đủ sớm, từ tối hôm qua hấn trở lại chỗ tập dịch thời điểm, liền ăn ngủ không yên, khó mà chìm vào giấc ngủ, nhắm mắt lại đầy trong đầu liền muốn đan được sự tình.

Hắn không biết ngày mai đợi chờ mình là cái gì.

Là các sư huynh kia biểu tình áy náy, biểu thị đan được không có luyện thành.

Hay lại là các sư huynh vậy chúc mừng ánh mắt, đem đan được giao cho trong tay mình.

Cứ như vậy đầy đầu nghĩ (muốn) một đêm lông Tiểu Tiểu, sáng sớm liền thức dậy, hướng ra phía ngoài môn bên kia chạy tới.

"Ta nói các ngoại còn tuyên truyền cái gì? Không người sẽ tìm các ngoại Luyện Đan." Một tên Ngoại Môn Đệ Tử trào cười nói.

"Đúng vậy, có thời gian này, còn không bằng cố gắng tu luyện, Phong bắt giác ta xem ngoại vào vô danh kia đỉnh chính là một sai lầm lựa chọn."

"Hôm nay các ngoại chính là đứng ở nơi này một ngày, cũng sẽ không có một người sư huynh Đệ tìm các ngoại Luyện Đan."

Trương nhị cầu nhìn những ngoại môn đệ tử này, không vui bừa bãi một cái, "Các ngoại không luyện, có thể rời đi sao? Thật là đáng ghét."

"Thế nào, chúng ta ở chỗ này nhìn một chút còn không được?" Ngoại Môn Đệ Tử khó chịu nói.

"Sư huynh, khác (đừng) theo chân bọn họ làm ồn, không ý nghĩa." Phong bắt giác một bên nói.

Trương nhị cầu gật đầu một cái, sau đó nhìn liếc mắt người kia đầy quần, hung tợn nói, "Cẩn thận một chút."

"Hừ... "

...

Mà lúc này đây, tối hôm qua nhờ cậy Luyện Đan lông Tiểu Tiểu vội vã đến, khi nhìn đến số lớn Ngoại Môn sư huynh chú ý chính mình thời điểm, lông Tiểu Tiểu không khỏi có chút khẩn trương.

"Sư huynh, ta đây luyện chế xong sao?" Lông Tiểu Tiểu hỏi.

"Luyện chế xong." Trương nhị cầu cười nói, sau đó đem thắt ở bên hông một cái túi vải gỡ xuống ném cho lông Tiểu Tiểu.

Lông Tiểu Tiểu bóp bóp, nhất thời trong lòng vui mừng, này trong túi vải ở tại xem ra ít nhất không thấp hơn bảy miếng Khí Huyết Đan, này chỉ ba phần tài liệu, là có thể luyện chế ra bảy miếng trở lên đan dược, chuyện này... Này.

"Thật cảm tạ sư huynh, thật cảm tạ sư huynh." Lông Tiểu Tiểu giờ phút này mừng rỡ cảm tạ, sau đó chuẩn bị rời đi.

"chờ một chút." Lúc này lông Tiểu Tiểu sững sờ, không biết còn có chuyện gì.

"Gấp cái gì a, còn gì nữa không." Trương nhị cầu bắt đắc dĩ nói, đối với hấn mà nói, Tông Chủ này Luyện Đan Chi Thuật, hấn coi như là chịu phục.

Chỉ ba cây thảo dược, là có thể luyện chế ra 30 viên thuốc, cũng là vô địch thiên hạ, để cho người sùng bái không thôi a.

"A... ." Lông Tiểu Tiểu tròn mắt hốc mồm nhìn trương nhị cầu, sau đó trương nhị cầu lại ném qua tới hai cái túi vải.

"Nơi này tổng cộng 30 mai, Tông Chủ nói, ngoại đệ tử tập dịch không dễ dàng, liền không thu lấy ngoại lao công phí." Này nửa đoạn sau lời trương nhị cầu tạm thời nhớ tới.

Dựa theo Tông Chủ vốn là ý tứ chính là, đan dược này quá rác rưởi, lưu trên người cũng vô dụng, sẽ không thu lao công phí.

Nhưng là ở trương nhị cầu xem ra, nếu như vậy nói chuyện, này Mao sư đệ nhất định là thương tâm xuyên thấu qua xuyên thấu qua a, vì vậy cũng liền đổi xuống.

Quả nhiên lông Tiểu Tiểu ở nhận lấy hai cái này túi sau, ánh mắt trong nháy mắt đều dẫn nhìn trương nhị cầu, hấn không nghĩ tin tưởng, lại sẽ có 30 mai.

"Tạ Tạ Tông chủ, thật cảm tạ sư huynh, cảm ơn... ." Lông Tiểu Tiểu lập tức cảm tạ, còn kém quỳ xuống dập đầu.

"Này, tập dịch sư đệ, ngoại tìm bọn hấn luyện chế cái gì Đan à?" Giờ phút này một tên Ngoại Môn Đệ Tử cười hỏi.

"Khí Huyết Đan." Long Tiểu Tiểu nói.

"Ha ha... Các ngươi nghe một chút, Khí Huyết Đan?"

"Ha ha, Khí Huyết Đan."

Giờ khắc này các ngoại môn đệ tử nhất thời cười lớn, mặt kia bên trên vẻ khinh bỉ, vừa xem hoàn toàn không có.

"Ta liền nói, bọn họ cũng chỉ có thể luyện chế loại đan dược này, Đan Đình trên đỉnh núi Lý sư huynh đều khinh thường luyện chế viên thuốc này, hơn nữa loại này không khó khăn đan dược, Lý sư huynh một phần tài liệu là có thể luyện chế ra ba miếng."

Long Tiểu Tiểu không biết những sư huynh này tại sao phải cười, sau đó một Thần nói đạo, "Sư huynh, nhưng là ta chỉ cho sư huynh bọn họ ba phần tài liệu, luyện chế 30 mai Khí Huyết Đan."

Những thứ kia cười như điên bên trong Ngoại Môn Đệ Tử, nhất thời sững sờ, mặt lộ vẻ không tin, "Không thể nào, Đan Đình đỉnh Lý sư huynh đều chỉ có thể một lò luyện ba miếng, bọn họ Vô Danh đình có năng lực gì, nhất định là cố ý cho nhiều người, không sai, nhất định là."

Giờ khắc này trương nhị cầu giận, người này thật sự là quá can rở, nếu là không đá bể hần trứng, còn thật cho là chúng ta dễ trêu.

"Sư đệ, người bên trên, đá bể hần trứng." Trương nhị cầu lập tức chào hỏi Phong bắt giặc.

Có thể vừa lúc đó, cách đó không xa truyền tới từng trận tiếng ồn ào thanh âm.

Ánh mắt mọi người cũng là bị hấp dẫn tới.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Ngoại Môn 10 đại đệ tử thiên tài cổ động tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tá

Cách đó không xa một đám người từ từ đi tới, phảng phất một tòa núi lớn một dạng khí thế bức người, để cho người có loại không thể thờ đốc cảm giác.

Phong bắt giặc từ xa nhìn lại, khẽ cau mày lông mi, lại là bọn họ.

"Những thứ này là Ngoại Môn mười đại đệ tử thiên tài."

"Đó là Diệt thiếu Thiên."

"Không nghĩ tới kinh thiên Hồng cũng ở đây."

"Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ là Ngoại Môn xảy ra chuyện hay sao? Thế nào mười đại đệ tử thiên tài cũng xuất hiện."

"Ngay cả một mực bề quan mạnh hạo cũng xuất hiện."

"Không phải, nhất định là ra đại sự, loại này Ngoại Môn mười Đại Thiên Tài tập hợp tình cảnh, còn chưa bao giờ có a."

Giờ khắc này các ngoại môn đệ tử phi thường náo nhiệt, châu đầu ghé tai trò chuyện với nhau, cảnh tượng như thế này, bọn họ chưa từng thấy qua, cũng chưa từng nghĩ tới, Ngoại Môn mười đại đệ tử thiên tài chung nhau điều động, đây quả thực khó gặp a.

"Sư đệ, đây là tình huống gì?" Trương nhị cầu cũng bị trước mắt trận thế này dọa cho ở, này Ngoại Môn mười đại đệ tử thiên tài, đã từng cũng đều là hần không với cao nổi nhân vật a, bây giờ này toàn bộ điều động thật sự là quá rung động.

Mà Phong bắt giặc đã từng cũng là Ngoại Môn mười đại đệ tử thiên tài một trong, chắc hẳn mới có thể biết chút ít cái gì.

"Sur huynh, ta đây cũng không biết, bắt quá những người này cũng không phải là cái gì hiền lành, người xem này mặt như băng sương, công lấy sau lưng hai cây trắng đen song kiếm người sao?" Phong bắt giác cảnh giác nhìn đám người này.

"Thấy, thế nào?"

"Hắn là Ngoại Môn mười đại đệ tử thiên tài bên trong, thần bí nhất một tên, sư đệ đã từng khiêu chiến Ngoại Môn mười đại đệ tử thiên tài bên trong, thì có hắn." Phong bắt giác nói đến đây, trong mắt không khỏi lộ ra một tia sợ hãi.

"Như thế nào đây?" Trương nhị câu hiếu kỳ hỏi.

"Rất mạnh, sư đệ cùng hắn giao thủ, thậm chí đều không thể buộc hắn sử dụng binh khí, một đạo kiếm khí liền đem ta đánh bại." Nhớ tới đã từng cùng kỳ giao thủ, Phong không phát hiện cảm giác một thân sợ hãi, khi đó giao thủ giữa, hắn phảng phất đặt mình trong đây trời kiếm ý thế giới.

Cường hắn, vô cùng cường hắn.

"Còn có kia một cái, vóc dáng tương đối nhỏ thấp, sư huynh có thể đừng xem thường hắn, tin đồn hắn là Vũ Thần chuyển thế, cực kỳ cường悍, từng theo một tên Nội Môn thiên tài sư huynh đã giao thủ, thật giống như bất phân thắng phụ." Phong bắt giác nói.

"Mạnh mẽ như vậy, kia nhược mộng mưa trả thế nào có thể ngồi vững bên ngoài môn đệ nhất." Trương nhị câu kinh ngạc nói.

"Không biết, chuyện này ta cũng không có nghĩ thông suốt, sư đệ là Ngoại Môn mười Đại Thiên Tài thời điểm, cũng không theo chân bọn họ từng có trao đổi." Phong bắt giác nói.

Trương nhị câu nhìn những thứ kia bị mọi người sợ hãi Ngoại Môn mười đại đệ tử thiên tài, cũng không khỏi không ngừng hâm mộ, chỉ có cường giả mới có thể bị người khác tôn trọng a.

Chung quanh Ngoại Môn Đệ Tử, không ngừng lui về phía sau, đối diện với mấy cái này đệ tử thiên tài, trong bọn họ tâm đều hết sức sợ hãi.

"Sư đệ, có cái gì không đúng a, bọn họ hình như là triều ta đến chúng ta bên này a." Trương nhị câu nghi ngờ nói.

Phong bắt giác khẽ cau mày, trong lòng cũng là thất thượng bát hạ, bắt quá này Diệp thiếu Thiên với Tông Chủ giữa quan hệ rất tốt, cũng sẽ không là tới gây chuyện đi.

Lúc này các ngoại môn đệ tử phát hiện những thứ này mười đại đệ tử thiên tài là hướng Vô Danh đình hai người kia đi tới thời điểm, trong lòng nhất thời nhìn có chút há hê.

Đối với những đệ tử này, bọn họ còn không biết Diệp thiếu Thiên với Lâm Phàm giữa quan hệ, đã rất tốt, vẫn là ở cho là, Diệp thiếu Thiên là dẫn người để báo thù.

Giờ khắc này các ngoại môn đệ tử, cứ như vậy Tĩnh Tĩnh nhìn, chắc hẳn đợi một hồi phải có một trận trò hay nhìn.

"Diệp Sư Huynh, người đây là?" Giờ phút này trương nhị câu mặc dù rất khẩn trương, nhưng là mình nhưng là Vô Danh đình đại đệ tử, dĩ nhiên là muốn chính mình ra mặt.

Hướng chỉ trương nhị câu với Diệp thiếu Thiên chỉ đang lúc cũng tương đối quen thuộc, sẽ không có chuyện gì đi.

Trương nhị câu tâm lý thật là có nhiều chút nói không chừng.

"Trương sư đệ, các người này bày sạp Luyện Đan, thế nào cũng không thông báo sư huynh một tiếng, nếu như không là ngày hôm qua biết được, sợ rằng còn thật không biết." Diệp thiếu Thiên cười nói, sau đó liếc về liếc mắt Phong bắt giác.

Đối với cái này trương nhị câu, Diệp thiếu Thiên vẫn là có thể bình tâm trao đổi, nhưng là đối với này Phong không phát hiện không thể nào coi ra gì, dù sao thì là để cho khó chịu.

"Ai u, nguyên lai liền chuyện này a, hù dọa sư đệ cho là muốn xảy ra chuyện lớn gì đây." Trương nhị câu nghe sau, vỗ ngực một cái, thiếu chút nữa bị sợ mất lối.

"Thật ra thì đây là Tông Chủ đại nhân quyết định, Tông Chủ đại nhân nói, Đan Đình đình Luyện Đan lao công phí thật sự là quá cao, Ngoại Môn các sư đệ có cũng không dễ dàng, thật vất vả tiết kiệm nữa được thảo, cứ như vậy bị khu đi hơn nửa, hắn có chút không đành lòng, cho nên tự mình làm bọn họ Luyện Đan, chỉ cần một tầng lao công phí, hơn nửa ba phần tài liệu tất ra một lò đan được." Trương nhị câu cũng là thối phồng đạo, ngược lại những lời này Tông Chủ chưa nói qua, trương nhị câu cũng muốn cho Tông Chủ bác nhất bác tốt danh tiếng, vậy sau này còn chưa phải là thỏa thỏa.

Diệp thiếu Thiên Tự Nhiên tin tưởng trương nhị câu lời nói, kia cười chum chim đôi mắt, đột nhiên biến hóa nghiêm túc, kia đôi mắt thâm thúy nhìn về phía kia cao vút trong mây Vô Danh đình, không khỏi cảm thán nói.

"Sư Thúc vẫn là như vậy vì người khác lo nghĩ, để cho người bội phục, để cho người kính ngưỡng a." Diệp thiếu Thiên đời này không phục hơn người, nhưng là đối với Lâm sư thúc, hắn là người thứ nhất bội phục.

Trương nhị cúi nhìn Diệp thiếu Thiên biểu tình, bất đắc dĩ tha cho nhiều đầu, xem ra này Diệp Sư huynh là bị Tông Chủ đại nhân độc hại không nhẹ a.

"Trương sư đệ, lần này tôi, chính là cho các người đề cử một ít Luyện Đan sống, mấy vị này chắc hẳn người cũng đều biết, đều là sư huynh bằng hữu." Diệp thiếu Thiên nói, sau đó hướng về phía Ngoại Môn mười đại đệ tử thiên tài chấp tay một cái, "Các vị sư huynh đệ, này là là Lâm sư thúc ngồi xuống đại đệ tử, Lâm sư thúc Luyện Đan thành tựu tự mình thấu hiểu rất rõ, tuyệt đối không thể so với Đan Đình đỉnh kém, các vị sư huynh đệ có thể thử một phen."

Diệp thiếu Thiên ở trong miệng người khác biết được, Trương sư đệ ngày hôm qua tại bức này một ngày, cũng không nhận được Luyện Đan sống, cũng là muốn làm chút gì, vì vậy cả đêm liên lạc mấy vị hơi có giao tình các sư huynh đệ, hi vọng bọn họ có thể giúp một tay một phen.

Giờ phút này những Ngoại Môn Đệ Tử đó nhưng là từng cái sững sờ, đây rốt cuộc là tình huống gì? Này Diệp thiếu Thiên không phải là với Vô Danh đình người có thù không đội trời chung sao? Thế nào bây giờ sẽ trợ giúp Vô Danh đình người.

Chuyện này... Này.

Bọn họ suy nghĩ nát óc cũng không suy nghĩ ra.

"Diệp sư đệ nếu lên tiếng, như vậy sư huynh dĩ nhiên là phải cho mặt mũi này, này có sáu phần tài liệu, chỉ cần luyện chế một quả "Âm dương quay bánh xe kiếm Đan", bất quá viên thuốc này cực kỳ khó luyện, bất kể có thể thành hay không, cũng không có chuyện." Kia lưng đeo trắng đen song kiếm nam tử, lạnh như băng nói, sau đó từ trong trữ vật giới chỉ xuất ra sáu phần tài liệu.

"Kiếm Sư huynh, chuyện này... ." Diệp thiếu Thiên giờ phút này nhưng là cả kinh, hẳn không nghĩ tới Kiếm Sư huynh lại xuất ra như thế cực kỳ hiếm thấy tài liệu.

"Không sao, viên thuốc này ta đã từng tới Đan Đình đình, nơi đó không người có thể luyện chế, Thái Thượng Trưởng Lão lại quanh năm bế quan, Tự Nhiên không thể là ta Luyện Đan, nếu Diệp sư đệ như thế tín nhiệm kia Lâm tông chủ, vậy thì thử một lần, bất kể có được hay không, ta kiếm vô địch tuyệt không hai lời."

Diệp thiếu Thiên chấp tay một cái, "Kiếm Sư huynh, vậy liền đa tạ."

Kiếm vô địch lạnh như băng gật đầu một cái, sau đó rời đi nơi này. Đối với Kiếm Sư huynh này tính khí, Diệp thiếu Thiên cũng đã thành thói quen, ba năm trước đây như vậy, bây giờ hay lại là như vậy, chẳng qua là Kiếm Sư huynh tu vi, ở Diệp thiếu Thiên xem ra, nhưng là sâu không thấy đáy, so với ba năm trước đây càng là cường đại.

Chẳng qua là không hiểu Kiếm Sư huynh vì sao không đi Nội Môn, xem ra là nghĩ (muốn) ở ngoại môn nhất cử diệt phá những ràng buộc, từ đó đoạt được bên trong môn đệ nhất.

"Nếu Kiếm Sư huynh xuất ra trân quý như vậy tài liệu, như vậy sư đệ cũng không thể rơi ở phía sau, nơi này có mười phần tài liệu, chỉ cần có thể luyện chế một quả "Long Huyết Đan", bất quá viên thuốc này dị thường khó luyện, ngay cả Đan Đình đình Thái Thượng Trưởng Lão cũng không có lượng quá lớn cảm, bất quá có thể hay không luyện thành, cũng không đáng kể." Tên nhỏ thỏ mạnh bạo cười mở cười.

...

Giờ phút này trương nhị cúi thấy tài liệu này một phần phần đưa tới, nhất thời cười lớn, "Yên tâm, yên tâm, ta đây nhà Tông Chủ đại nhân, kia Luyện Đan nhưng là cao siêu rất a, các người sẽ chờ tin tức tốt đi."

Phong bất giác cũng là đem dược liệu lập tức hướng trong túi đựng đồ bỏ vào, lần này thật đúng là mở cửa đại hồng a.

Nhìn một chút những Ngoại Môn Đệ Tử đó biểu tình kinh ngạc, cũng đã biết, chuyện này có bao nhiêu oanh động.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Siêu cấp Luyện Đan Thuật tiểu thuyết: Mạnh nhất

hệ thống tác giả: Tân Phong

Vô Danh trên đỉnh núi.

Lâm Phàm ngày đêm tu luyện, một khắc cũng không chịu bỏ qua cho, tu vi thăng cấp cần thiết kinh nghiệm kéo dài tăng trưởng, « đột sổng tinh thần sức lực » bây giờ cũng bị Lâm Phàm tu luyện tới Đệ Bát Trọng kinh lực, bức này tốc độ tu luyện, có thể nói là đệ nhất thiên hạ.

Giờ phút này Lâm Phàm dừng lại tu luyện, kia phúc thông nhảy lên trái tim nhỏ có loại kích động cảm giác, phảng phất sắp có đại sự gì phát sinh một dạng loại cảm giác này tuyệt đối sẽ không có lỗi.

"Tông Chủ, người mau ra đây... ." Vừa lúc đó, Ngoại Môn truyền tới trương nhị cầu kia dồn dập thanh âm.

Đối với lần này Lâm Phàm mặc dù hiếu kỳ không thôi, nhưng là như cũ chìm khí, trương nhị cầu gấp gấp như vậy nhất định là có chuyện gì gấp, nhưng là mình coi như Thánh Ma Tông thứ sáu Nhâm Tông chủ, cái này tự nhiên là muốn có chút ép Cách mới được.

"Chớ hoảng sợ, vào nói đi." Lâm Phàm ngồi xếp bằng ở chỗ đó, sâu kín thanh âm truyền vào trương nhị tai chớ bên trong.

Trương nhị cầu cùng Phong bắt giác hai người mặt lộ vẻ vui mừng, đẩy ra Tông Chủ cửa phòng, "Tông Chủ, hôm nay nhưng là có đơn đặt hàng lớn a."

"Ồ... ." Lâm Phàm từ tốn nói, phảng phất này đơn đặt hàng lớn theo Lâm Phàm, cũng như chuyện tầm thường tình.

"Tông Chủ, người chẳng lẽ liền không tốt đẹp gì kỳ sao?" Trương nhị cầu cùng Phong bắt giác hai người kia hưng phấn tâm, thấy Tông Chủ như thế trầm tĩnh, cũng là kinh ngạc hỏi.

"Các người lời muốn nói đại sự, đã là Bản Tông dự liệu bên trong sự tình, có gì hiếu kỳ." Lâm Phàm giờ khắc này tản ra nhàn nhạt ép khí, phảng phất trong thiên địa, không có một việc có thể chạy thoát kỳ pháp nhãn.

"A... Nguyên lai Tông Chủ ngài cũng biết rồi a." Trương nhị cầu hai người hưng phấn tâm, bị Lâm Phàm này một chậu nước lạnh từ đầu tưới mà xuống, kia cháy hừng hực ngọn lửa, ngay lập tức bị kỳ làm tắt đi.

Lâm Phàm nhìn hai người bộ dáng, trong lòng hơi lộ ra vẻ tươi cười, tiểu tử, chỉ bằng các người còn muốn để cho Bản Tông cả kinh thất sắc hay sao? Thật là quá khinh thường Bản Tông Chủ.

"Tông Chủ, hôm nay Diệp Sur Huynh mang Ngoại Môn mười đại đệ tử thiên tài tới cổ động, cho chúng ta rất nhiều tài liệu, để cho chúng ta Luyện Đan, lần này chúng ta Vô Danh đỉnh nhất định ở ngoại môn bên trong mở ra danh tiếng." Trương nhị cầu nói.

Lâm Phàm kinh ngạc nhìn hai người, Diệp thiếu Thiên dẫn người tới cổ động? Lâm Phàm vẫn thật không nghĩ tới những thứ này, theo Lâm Phàm, Diệp thiếu Thiên này tính xấu, chẳng lẽ còn có thể có bạn hay sao?

Nhưng là bây giờ này trần trụi thực tế hưng hăng phiến Lâm Phàm một cái tát.

Này giờ ạ Diệp thiếu Thiên cũng sẽ có bằng hữu... .

"Tông Chủ, những thứ này chính là Ngoại Môn Thập Đại Đệ Tử đưa cho tài liệu." Một bên Phong bắt giác từ trong túi đựng đồ xuất ra một phần phần tài liệu, chính tề không loạn đem viếng thăm trên đất.

"Này nhất phân là Mạnh sư huynh, mười phần tài liệu, chỉ cần một quả Long Huyết Đan."

"Này nhất phân là Kiếm Sư huynh, sáu phần tài liệu, chỉ cần một quả âm dương quay bánh xe kiếm Đan."

"Này nhất phân là... .

"

Phong bắt giác mỗi xuất ra một phần tài liệu, liền đem đối phương yêu cầu tên thuốc nói ra.

"Tông Chủ, bọn họ đều nói, bất kể có thể hay không luyện thành, cũng không đáng kể, không nghĩ tới những thứ này Ngoại Môn các sư huynh, thật không ngờ hào sảng." Phong bắt giác nói.

"Sư đệ, đây không phải là sư huynh nói người, người nói người suy nghĩ chuyện cũng quá đơn giản, những tài liệu này một phần liền có giá trị không nhỏ, coi như Diệp Sư Huynh mặt mũi ở rộng rãi, cũng không khả năng để cho bọn họ lấy ra a, trong mắt của ta Diệp Sư Huynh lần này sợ rằng ném ra không ít chỗ tốt a." Trương nhị cầu nói.

"Được, hai người các người đi ra ngoài trước đi, những đan dược này tuy nói có chút cực kỳ khó luyện, nhưng là một vốn một lời Tông mà nói, lại không là vấn đề lớn lao gì." Lâm Phàm đối với (đúng) trương nhị cầu có thể có như thế chỉ số thông minh, cũng là cảm thấy vui vẻ yên tâm a.

Không cầu bên trong tông môn người người thông minh, nhưng ít ra cũng có một hai thông minh một chút.

Tấm này nhị cầu, Lâm Phàm cũng rất coi trọng.

"Ừ." Trương nhị cầu cùng Phong bắt gác cung kính nói cáo từ, sau đó thối lui ra nhà.

Lâm hai người lui sau khi đi ra ngoài, Lâm Phàm nhìn lên trước mặt một hàng kia xếp hàng tài liệu, nhất thời lộ ra hoan hỉ nụ cười.

Lâm Phàm là thật không nghĩ tới, Diệp thiếu Thiên sẽ ra hỗ trợ.

Nhưng là bây giờ sự thật sắp xếp ở trước mắt, cũng không khỏi không tin tưởng.

"Âm dương quay bánh xe kiếm Đan", "Long Huyết Đan", "Thất Mệnh Huyền Môn Đan", "Bồ Thiên Đan" ... .

Mỗi một chủng đan dược, đều là cực kỳ trân quý đan dược.

Lâm Phàm cầm lên "Long Huyết Đan" tài liệu, hệ thống trong nháy mắt đem phân tích ra được.

"Giao long máu: Hung thú giao long vốn tên là tinh huyết."

"Vô cùng cốt hàn hoa: Sinh trưởng ở Cực Băng hàn đất một loại Thảo Dược."

...

Một phần phần tài liệu diệu dụng, Lâm Phàm ngay lập tức minh bạch, đối với những đan dược này, nếu như Luyện Đan Chi Thuật không có đạt tới cảnh giới nhất định lời nói, căn bản không khả năng luyện chế thành công.

Bất quá đối với Lâm Phàm mà nói, những thứ này cũng không là vấn đề, tự thân Luyện Đan cấp bậc, đã đột phá đến Thập Ngũ Cấp, những đan dược này mặc dù khó luyện, nhưng là cũng không có vấn đề quá lớn.

"Âm dương quay bánh xe kiếm Đan" là một quả tu luyện kiếm ý đan dược, trong đó thuốc chủ yếu chính là âm dương thủy, có thể luyện chế thành đặc định đan dược.

Lâm Phàm cầm lên một phần tài liệu, tổng cộng bốn mươi tám loại Linh Thảo, đem ném tới Luyện Đan trong lò đan.

"Vo ve... ."

Giờ khắc này trong óc Đan Lô ông ông tác hưởng, phun ra nhiều đóa Bạch Vụ. Mà sương trắng này phơi bày âm dương chia nhỏ hình dáng, trong đó còn có một cỗ Thảo Dược kiếm ý, dồi dào dâng lên.

Lần này Luyện Đan thời gian, hơi có chút lâu dài, luyện chế một quả này "Âm dương quay bánh xe kiếm Đan" tiêu hao ước chừng nửa nén hương thời gian.

Giờ phút này kia ông ông tác hưởng Đan Lô ánh sáng đại chấn, Đan mũ mở ra, một viên thuốc từ từ dâng lên, xuất hiện ở Lâm Phàm trong tay.

"Keng, chúc mừng luyện chế Địa Giai trung phẩm âm dương quay bánh xe kiếm Đan một quả."

"Âm dương quay bánh xe kiếm Đan: Tu luyện âm dương kiếm ý, ngưng luyện âm dương kiếm ý."

"Keng, sau khi uống có thể tăng trưởng kinh nghiệm."

"Keng, gia tăng Luyện Đan kinh nghiệm."

Luyện chế một quả âm dương quay bánh xe kiếm Đan, Luyện Đan kỹ năng cần thiết kinh nghiệm gia tăng không ít.

Nhìn thấy bàn tay trong lòng, kia một nửa màu trắng một nửa màu đen đan dược, Lâm Phàm từ từ nghiên cứu, viên thuốc này tràn đầy yếu ớt Âm Dương Nhị Khí, đồng thời đan dược bên trên cũng có một loại dồi dào kiếm ý, phảng phất tùy thời cũng có thể Phá Đan mà ra.

Đây là Lâm Phàm lần đầu tiên luyện chế thuốc cao cấp, cho cảm giác rất là kỳ diệu, không nghĩ tới đủ loại Linh Thảo hòa chung một chỗ, lại có thể sinh ra mãnh liệt như vậy dùng đan dược.

Lâm Phàm khẽ thở dài một tiếng.

Một viên thuốc Nghịch Thiên Cải Mệnh, có lẽ cũng không phải là không thể a.

Giờ phút này Lâm Phàm nghĩ đến chính mình đã từng chiếm đoạt kia một quả "Tối cao Đan", cái loại này có thể thay đổi người tư chất đan dược.

Bất quá này "Âm dương quay bánh xe kiếm Đan" cùng "Tối cao Đan" mặc dù nói không thể so sánh, nhưng là lại cho Lâm Phàm mở ra một cái thông thiên đại đạo.

Theo Lâm Phàm, bất luận một loại nào phó chức nghiệp cũng không thể coi thường a.

Lâm Phàm nắm viên thuốc này, nhất thời có một tí hứng thú, viên thuốc này ẩn chứa Âm Dương Chi Đạo cùng kiếm ý, không biết đem chính mình chân nguyên vận chuyển trong đó, sẽ có thay đổi gì.

Đây đối với Lâm Phàm mà nói là một lần thí nghiệm.

Lâm Phàm đem đan dược ném vào trong lò đan, sau đó mở ra thần thông âm dương, từng luồng Âm Dương Nhị Khí rưới vào trong lò đan, nhất thời viên thuốc đó quang mang chớp thốc, kia một Trắng một Đen hai chỗ màu sắc thay đổi thêm tươi sáng.

Tâm Pháp « kiếm ý » tuy nói chẳng qua là tu luyện tới tầng cảnh giới thứ hai, nhưng là lại không thể coi thường, Thiên Giai Tâm Pháp chính là Thiên Giai Tâm Pháp.

"Mở ra kiếm ý."

Giờ khắc này vây quanh ở Lâm Phàm bên người hư không đột nhiên biến hóa vạn vạn, một đạo vô cùng sắc bén, chí cường chí cương kiếm ý từ từ tràn vào kia âm dương quay bánh xe kiếm trong nội đan.

Giờ khắc này Lâm Phàm kinh dị phát hiện, kia "Âm dương quay bánh xe kiếm Đan" bộc phát ra càng nhưc mất ánh sáng.

Che khuất bầu trời, dường như muốn đem trọn cái thiên địa cũng che đây.

ngày mùng 1 tháng 10 liền lên chiếc, hy vọng đoàn người có thể cấp cho ủng hộ, cảm ơn á. Khóc yêu cầu.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 107: 1 cái rắc bằng thiên hôn địa ám tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Pho

Thần Đan!

Tuyệt đối Thần Đan a!

Giờ khắc này Lâm Phàm phát hiện tại chính mình rót vào tự thân âm dương chân nguyên cùng kiếm ý thời điểm, viên thuốc này thật sự bộc phát ra Đan Khí so với lúc trước cường đại hơn gấp mấy lần.

"Keng, chúc mừng luyện chế bán thành phẩm Thiên Giai hạ phẩm đan dược Hỗn Độn kiếm Đan."

Giờ khắc này Lâm Phàm chạm tới đan dược lúc, hệ thống truyền tới kích động lòng người tiếng nhắc nhở.

Không nghĩ tới ở rót vào Âm Dương Chi Khí cùng kiếm ý sau, lại đem đất này cấp trung phẩm đan dược gắng gượng tăng lên hai cái giai đoạn, điều này thật sự là để cho Lâm Phàm hô to mình là trời mới a.

Chẳng qua là cái này làm cho Lâm Phàm hưng phấn tâm tình còn không có duy trì bao lâu, lại đột nhiên phát hiện có cái gì không đúng.

Kia "Hỗn Độn kiếm Đan" phảng phất nội bộ bề tan tành một dạng từng đạo khí lưu từ bên trong phiêu tán mà ra.

Chuyện này... Đây.

Lâm Phàm giờ phút này cả kinh thất sắc, ngựa tào, sẽ không xảy ra vấn đề đi, Bản Đại Gia tân tân khổ khổ luyện chế đan dược, làm sao có thể xảy ra vấn đề.

"Keng, bán thành phẩm Hỗn Độn kiếm Đan, không chịu nổi thần thống Âm Dương Nhị Khí cùng kiếm ý, sắp tan rã."

Nghe được gợi ý của hệ thống âm thanh, Lâm Phàm trong nháy mắt không phục.

Này giờ ả còn có thể có chuyện này, không được, tuyệt đối không được.

Nhìn đan dược này không ngừng bễ tan tành Đan thân, Lâm Phàm nhất thời gấp, vâng chịu thà giết lầm, không muốn bỏ qua cho nguyên tắc, Lâm Phàm không chút do dự đem đan dược một cái chộp vào trong tay, sau đó nhanh chóng ném vào trong miệng.

Ở người không có bễ tan tành trước, Bản Đại Gia trước đem người cho nuốt, này bất kể nói thế nào, cũng có thể cất giữ nguyên hữu dược liệu đi.

"Keng, dùng bán thành phẩm Hỗn Độn kiếm Đan, hóa thành kinh nghiệm hoặc thừa kế công hiệu."

Ta đi... Lúc này còn để cho Bản Đại Gia lựa chọn, không phải là bầy cha sao?

"Hóa thành kinh nghiệm."

"Keng, dùng thất bại... ."

Ngay tại Lâm Phàm chờ đợi kinh nghiệm tăng vọt thời điểm, cái viên này bị chính mình nuốt xuống Hỗn Độn kiếm Đan trong nháy mắt ở trong người tan rã, một cỗ không lồ khí lưu tràn ngập toàn thân.

Kiểm ý, Âm Dương Nhị Khí, hai loại bất đồng khí lưu ở trong người mãnh liệt đánh vào. Dường như muốn phá thể mà ra.

Giờ khắc này Lâm Phàm trong nháy mắt mộng so với, hẳn không nghĩ tới sự tình sẽ biến thành như vậy.

Vừa lúc đó, Lâm Phàm sắc mặt phồng đỏ bừng, kia béo mập lỗ đít nhỏ dường như muốn phun ra thứ gì.

"Ngọa tào, được không... ." Giờ phút này Lâm Phàm hô to một tiếng, là đang ở được không này hai cỗ hơi thở ở trong người tán loạn.

"Phốc... ."

"Phanh."

Kia rộng lớn, giản dị hai tầng nhà gỗ đột nhiên bị nội bộ một cỗ mạnh mẽ khí tức, trong nháy mắt Bạo Phá.

Tiếng phá hủy vang vọng đất trời, đang ở tán gẫu bên trong trương nhị cầu cùng Phong bất giác cũng là bị một tiếng này tiếng phá hủy dọa cho sợ nhảy cồm lên.

"Tình huống gì, tình huống gì."

"

"Tông Chủ nhà gỗ làm sao biết phát sinh nổ mạnh."

Hai người hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó nhất thời kinh hoàng kêu lên.

"Tông Chủ... Tông Chủ."

Dưới cái nhìn của bọn họ, vừa mới nhất định là Luyện Đan nổ lò, cũng không biết Tông Chủ thế nào.

Làm hai người hướng vào phòng thời điểm, thấy Tông Chủ đại nhân bình yên ngồi xếp bằng ở chỗ đó, nhất thời thở phào một cái.

"Tông Chủ, thế nào?" Trương nhị cầu nhìn Tông Chủ sau lưng này mặt tường gỗ đã sớm rỗng tuếch, mặt đầy mộng so với hỏi.

"Ho khan khục... , không việc gì, vừa mới Bản Tông Luyện Đan Thời, Vận chuyển tới cao công pháp, dư lực đánh vỡ mi này tường gỗ, được, các người đi ra ngoài đi, đợi một hồi bất kể nghe đến bất kỳ thanh âm gì, cũng không muốn đi vào, bởi vì Bản Tông Chủ chính đang luyện đan." Lâm Phàm nhìn hai người sắc mặt như thường nói đạo.

"Ừ." Trương nhị cầu cùng Phong bất giác hơi nghi hoặc một chút nhìn Tông Chủ, cũng không biết tình huống cụ thể, cuối cùng lặng lẽ đẩy ra.

Làm hai người sau khi rời khỏi, Lâm Phàm nhất thời thở phào một cái, sờ một cái lạnh lẽo cái mông, nhất thời có chút tâm một mồi, lại đem quần cho tan vỡ.

Bất quá may mắn hảo chính mình lâm nguy không loạn, nếu không nếu để cho hai người thấy chính mình xấu xí dạng, còn thật không biết mình kia cao lớn uy mãnh hình tượng sẽ biến thành hình dáng gì.

Sau đó Lâm Phàm đối một cái quần, cẩn thận phân tích lên vừa mới tình huống.

Này Hồn Độn kiếm Đan không thể chịu đựng chính mình Âm Dương Chi Khí cùng kiếm ý, hẳn là đan dược thật sự vận dụng tài liệu, căn bản là không có cách chống đỡ chính mình chân nguyên, có lẽ là chính mình chân nguyên phẩm chất quá cao, trực tiếp để cho không chịu nổi.

Bất quá có lần này thí nghiệm, Lâm Phàm trong lòng cũng có đại khái, sau này nếu như có thể tìm được cao các loại tài liệu, mới có thể luyện chế ra chính mình không tưởng được đan dược.

Sau đó Lâm Phàm cảm lên mấy phần tài liệu, để cho ném vào trong lò đan.

"Keng, chúc mừng luyện chế Địa Giai trung phẩm âm dương quay bánh xe kiếm Đan."

"Keng, chúc mừng luyện chế Địa Giai trung phẩm âm dương quay bánh xe kiếm Đan."

...

Tổng cộng Ngũ Mai âm dương quay bánh xe kiếm Đan ra lò, đối với bất kỳ luyện chế sư mà nói, loại này ra Đan tỷ số đều là kinh khủng.

Loại này cao cấp phẩm chất đan dược, không hề giống luyện chế đề giai đan dược như vậy, một phần tài liệu có thể luyện chế ra mấy quả, mà là một phần tài liệu chỉ có thể luyện chế một quả, hoàn mỹ đem Linh Thảo hết sạch hấp thu cùng nhiều loại Linh Thảo công hiệu dung hợp lẫn nhau, tạo thành cường đại nhất đan dược.

Lưu lại một mai âm dương quay bánh xe kiếm Đan, còn lại bốn miếng Lâm Phàm trực tiếp đem ném vào trong miệng, vui sướng đập đầu đứng lên.

"Keng, chúc mừng dùng Địa Giai trung phẩm âm dương quay bánh xe kiếm Đan, gia tăng kinh nghiệm."

...

Năm viên thuốc xuống bụng, tu vi kinh nghiệm tốc độ tăng không ít, bất quá đối với này khổng lồ kinh nghiệm, ngược lại lộ vẻ như muối bỏ biển, bất quá Lâm Phàm tin tưởng, chỉ cần có thể đem Vô Danh đỉnh danh tiếng mở ra, tìm kiếm mình Luyện Đan người, chắc hẳn sẽ càng nhiều.

Khi đó gom ít thành nhiều, nằm cũng có thể thăng cấp, liền hỏi người có sợ hay không.

Sau đó tiếp theo phần thuốc, Long Huyết Đan.

Lâm Phàm phân tích tài liệu sau khi, đan dược này hẳn là Luyện Thể sử dụng.

Đây là Lâm Phàm tu luyện « không diệt ma thân » tới nay, lần đầu tiên gặp phải sửa Luyện Nhục Thân người.

Lúc trước người kia hẳn là tu luyện kiếm đạo, hơn nữa tu luyện hay là tương đối cao mình kiếm đạo, này cần "Âm dương quay bánh xe kiếm Đan" căn (cái) vốn không phải người bình thường có thể dùng.

Bởi vì uống vào sau khi, đều sẽ có một loại vận kiếm Xuyên Tâm cảm giác, ý chí không kiên người, cơ bản cũng không chịu nổi.

Lâm Phàm đem Long Huyết Đan tài liệu ném vào trong lò đan, muốn thử một chút « không diệt ma thân » chân nguyên nếu là rưới vào trong đó sẽ là hình dáng gì.

Nhưng là bây giờ Lâm Phàm đã sợ hãi, này thí bằng thiên hôn địa ám, nếu là ở đem cả nhà cũng tan vỡ, thật có thể bi thảm.

Vì vậy cũng liền đành hoãn luyện Đan, chờ sau này tìm được càng phẩm chất cao tài liệu lúc, trở lại thật tốt thí nghiệm một phen.

Giờ khắc này Đan Lô bầu trời, một cái huyết sắc giao long, quanh quẩn với Đan Lô bầu trời, phảng phất Hóa Giao là long.

"Keng, chúc mừng luyện chế Địa Giai trung phẩm Long Huyết Đan."

"Long Huyết Đan: Sau khi uống, vận chuyển Giao Long chi lực, tôi luyện Luyện Nhục Thân."

Sau đó Lâm Phàm đem mười phần tài liệu toàn bộ luyện chế xong sau, há miệng, đem chín viên thuốc ném tới trong miệng, khoái trá hưởng thụ đan dược mang đến kinh nghiệm.

Tuy nói bây giờ có thể vận chuyển đan dược công hiệu, nhưng là theo Lâm Phàm, đất này cấp đan dược căn (cái) vốn không cần như thế, dù sao cấp bậc thật sự là có chút thấp.

Còn không bằng duy nhất tăng lên tương đối khá.

Bất quá nếu để cho ngoại nhân biết, sợ rằng đều phải học máu, này mấy viên thuốc mặc dù là Địa Giai trung phẩm, nhưng là quả thật cấp trung phẩm bên trong khó khăn nhất luyện chế mấy loại đan dược.

Thậm chí độ khó luyện chế, còn phải so với Địa Giai thượng phẩm muốn khó hơn rất nhiều.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Không phục Lâm Phàm (cám ơn s Teven sáu trăm hai mươi lăm thứ 5 mình) tiểu thuyết: Mạ

Sắc trời dần dần tối lại, Lâm Phàm đã từ lâu đem đan dược toàn bộ luyện chế thành công, một loại trong đó đan dược Lâm Phàm không có hạp đi xuống, bởi vì này đan dược đối với chính mình hai tên đệ tử khá có chỗ dùng.

"Bổ Thiên Đan "

Dùng lâu dài đi xuống có thể tu bổ võ giả trời sinh thiếu hụt, có vô cùng diệu dụng.

Này "Bổ Thiên Đan" tổng cộng ba phần tài liệu, tuy nói Phẩm Giai chẳng qua là Địa Giai hạ phẩm, nhưng là trong này diệu dụng, đối với (đúng) bất kỳ võ giả mà nói, đều có chỗ tốt cực lớn.

Nhất là đối với (đúng) trương nhị cầu cùng Phong bắt giác hai người, còn có hiệu quả kinh người. Hai người tu vi thấp, tự thân thiếu sót còn rất nhiều, có này "Bổ Thiên Đan" đền bù tự thân thiếu sót, tu vi sẽ với tiến một bước.

Khoảng thời gian này, ở điều kiện phù hợp dưới tình huống, Lâm Phàm cũng sẽ vượt ve hai người đỉnh đầu, giúp kỳ tăng lên tư chất. Cái này nghề truyền thụ, diệu dụng vô cùng, Lâm Phàm biết rõ mình cũng không có đem cái này nghề tinh túy thâm moi ra, nếu như có thể chân chính đem tinh thông, chỉ sợ cũng là không phải a.

"Tông Chủ, dùng cơm đi." Giờ phút này trương nhị cầu cùng Phong bắt giác hai người bụng phong phú thức ăn từ bên ngoài đi tới.

"Ừ." Lâm Phàm gật đầu một cái, bình thường một ngày ba bữa, nếu như hấn không có ra ngoài, như vậy liền do trương nhị cầu hai người chuẩn bị xong đưa tới.

Trừ chỗ ở mới có nhiều chút không lớn trích (dạng), còn lại theo Lâm Phàm, cũng đều rất không tồi.

"Tông Chủ, đây là ta với sư đệ hai người từ trên tông môn lưu trong sông bắt Nguyệt Quế cá, có thể mỹ vị." Trương nhị cầu nói, bây giờ ở nơi này Vô Danh trên đỉnh núi ở thói quen, lại làm Tông Chủ đệ tử làm thói quen.

Mỗi ngày cứ như vậy tu luyện, đánh một chút thí, nói phét, đi ra ngoài dạo chơi mấy vòng, cuộc sống này ở trương nhị cầu xem ra cũng là mỹ tư tư.

Nhất là Tông Chủ đối với chính mình môn cũng không tệ, tuy nói Tông Chủ có lúc sẽ nhân nhạ tán ra ép khí, nhưng chính là này cổ ép khí đem trương nhị cầu cho thuyết phục.

"Đây là hai viên thuốc, sau khi trở về dùng, đối với các người chỗ tốt." Lâm Phàm đem hai quả "Bổ Thiên Đan" ném qua.

Trương nhị cầu sắc mặt vui mừng nhận lấy đan dược, vốn cho là "Hết thầy Ca," , chẳng qua là khi thấy này xa lạ đan dược lúc, không khỏi có chút thất vọng.

Đã chừng mấy ngày không có dùng "Hết thầy Ca," , thật có nhiều chút hoài niệm.

Phong bắt giác kiến thức Tự Nhiên so với trương nhị cầu cao hơn rất cao, vừa tiếp xúc đan dược, liền có thể cảm nhận được này bằng bạc Đan Khí, viên thuốc này tuyệt đối không phải đan dược thông thường.

"Cám ơn, Tông Chủ." Phong bắt giác bái tạ đạo.

"Các người cho ta đem nhà sửa đứng lên là được." Lâm Phàm nói.

"Ừ." Phong bắt giác gật đầu một cái.

Giờ phút này trương nhị cầu tội nghiệp nhìn Lâm Phàm, giọng cũng là do dự bất quyết, "Tông Chủ, ta đây có thể hay không dùng viên thuốc này đổi kia hết thầy Ca, a, người xem ta mấy ngày nay cũng gầy, muốn dùng "Hết thầy Ca," bỏ một chút thân thể."

Trương nhị cầu thật quá hoài niệm loại cảm giác đó,

Tuy nói đan dược này khẳng định bất phàm, nhưng là nếu để cho trương nhị cầu lựa chọn lời nói, nhất định phải chọn "Hết thầy Ca," bởi vì cái loại này đan dược mới là nam nhân hẳn dùng đan dược.

Ngang ngược, uy vũ, thoải mái méo mó.

"Đây chính là một quả Thần Đan, đối với các người có chỗ tốt cực lớn, người thật muốn đổi?" Lâm Phàm sững sờ, nhìn trương nhị cầu kia khăn cầu sắc mặt, không khỏi ngơ tào, còn nói đặc biệt sao gầy, các người nhà kia trong, đã sớm thiên sang bách không, ngay cả một ra đáng đặt chân phương cũng không có, còn muốn dùng tiếp tục đầm mặt đất.

Chẳng qua là xem ra này "Hết thầy Ca," thật sẽ cho người đập nghiền a.

"Ân ân, đổi, đổi." Trương nhị cầu không chút do dự cuồng gật đầu, phảng phất là đổi "Hết thầy Ca," mới là tối kiếm.

Phong bắt giác nhìn một chút trương nhị cầu, sau đó lại nhìn một chút trong tay đan dược, trong lòng cũng là có một tí ý tưởng, đây nếu là đổi lời nói, chắc không thua thiệt a.

Lâm Phàm giờ phút này không lời nào để nói, thấy Phong bắt giác lại có loại nghĩ (muốn) đổi đan dược xung động, cũng là không nên nói cái gì, chẳng lẽ tông môn sau này hai đại đệ tử, liền muốn trầm luân ở "Hết thầy Ca," diệu dụng bên trong không được.

Lâm Phàm ho nhẹ một tiếng, "Bản Tông có đôi lời muốn nói với các người, nếu như các người có ý muốn đổi lời nói, Bản Tông thành toàn cho các người."

"Ừ." Trương nhị cầu gật đầu, hơi có chút hưng phấn nói.

Lâm Phàm hơi chút nhắm mắt, sau đó một đôi thâm thúy tràn đầy vô biên học vấn đôi mắt nhìn hai người.

"Còn trẻ không biết tinh trần quý, già già Huyết vô ích rơi lệ."

"Chờ các người suy nghĩ ra những lời này, đang xác định có hay không muốn đổi đi." Lâm Phàm giờ phút này nói kia là chân tâm thật ý a, nếu không phải hai người này là đệ tử mình, quý đặc biệt sao mới có thể quán đây.

Muốn bạn lữ không bạn lữ, còn đập nghiền, đây nếu là sau này có bạn lữ có thể làm sao cho phải.

"Tông Chủ, ta đã minh bạch, ta còn là nhất định phải đổi." Lâm Phàm này vừa mới dứt lời, trương nhị cầu liền lập tức nói.

Lâm Phàm nhìn trương nhị cầu, cuối cùng coi là, nhận thức, chờ sau này hối hận thời điểm, cũng đừng lại tìm Bản Tông Chủ.

"Cũng mau chút." Lâm Phàm đem đan dược ném cho hai người, giống như liền con chó nhỏ một loại đem hai người đuổi đi.

Thật đặc biệt sao quá khiến người ta thất vọng, còn có thể có Bản Tông Chủ ngồi xuống hai đại đệ tử uy phong không, đây nếu là truyền đi, làm sao còn được (phải) a.

"Tông Chủ, ngài quả thật là ta trương nhị cầu cả đời bội phục nhất người." Trương nhị cầu giờ phút này mừng rỡ trong lòng, vỗ mông ngựa Thiên Bãng Địa Liệt.

"Còn có đem đan dược này ngày mai giao cho bọn họ, tối nay Bản Tông quá mệt mỏi, các người ngày mai đang uống." Lâm Phàm nói.

"Ừ... ."

Sau đó trương nhị cầu cùng Phong bắt giác hai người lập tức lui ra ngoài.

"Su huynh, Tông Chủ nói một câu nói kia là ý gì à? Su đệ không quá rõ." Phong bắt giác nhớ lại Tông Chủ vừa mới lời muốn nói một câu nói kia, cảm giác này ẩn chứa trong đó chí cao đạo lý, nhưng là trong đó mấy cái từ lại không quá rõ, không cách nào đi sâu vào biết.

"Ta nào biết a, chúng ta Tông Chủ vậy cũng là lợi hại nhất người, người xem một chút đan dược này hôm nay liền luyện chế xong, thật lợi hại a, một câu nói kia có lẽ là Tông Chủ nhân sinh cảm ngộ đi, giờ phút này nói cho chúng ta nghe, cũng chính là muốn cùng ta chia sẻ một chút, trong mắt của ta Tông Chủ nhất định là có có sự người, không đúng vậy sẽ không nói ra như thế cao sâu lời nói." Trương nhị cầu ánh mắt như thần, ngưng mắt nhìn đêm tối, là mình có thể có như vậy dựa vào cảm thấy tự hào.

"Ồ." Phong bắt giác cảm giác sư huynh nói rất có lý.

Bên trong nhà, Lâm Phàm đối với cái này hai tên đệ tử thật không biết nên nói cái gì.

Thần sắc dữ tợn nhìn trong tay "Hết thấy Ca," đan được này rốt cuộc là có cái gì dạng hiệu quả, lại để cho Bản Đại Gia hai đại đệ tử đều như vậy tâm mê.

Không được, tối nay Bản Đại Gia vô luận như thế nào đều phải thử một phen.

Ta cũng không tin, bằng vào ta lực ý chí còn có thể không khống chế được không được.

Đặc biệt sao, hợp lại, ai sợ ai, người đều là Bản Đại Gia luyện chế, chẳng lẽ còn có thể khắc chế Bản Đại Gia không được.

Nói làm liên làm, không chút do dự đem một quả "Hết thấy Ca," ném vào trong miệng.

Lâm Phàm ngồi xếp bằng, hít sâu một hơi, "Hết thấy Ca," vào miệng tan đi, hóa thành một dòng nước ấm thuận vào bên trong cơ thể.

"Đến đây đi." Lâm Phàm vẫn không nhúc nhích ngồi ở chỗ đó, trong lòng reo hò.

... .

Chỉ là không có quá lâu dài, bên trong nhà gỗ đột nhiên truyền tới một tiếng động tĩnh.

"Ngọa tào, thật có độc... ."

bây giờ đã kém chương mười bốn, trưng bày sau khi, cố gắng trong vòng mấy ngày đem bỏ toàn. Cảm ơn các vị ủng hộ, còn có bốn ngày trưng bày, muốn điều chỉnh một chút trạng thái, bắt đầu tiến vào nhiều căng trạng thái.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Nghĩ (muốn) làm tạp dịch nằm mơ đi đi tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả:

Hôm sau, ánh bình minh vừa ló rạng, Vô Danh đỉnh nơi giữa sườn núi, hai bóng người từ trên xuống dưới, lộ vẻ an tĩnh, cô độc.

"Sư huynh, tối hôm qua ngủ như thế nào?" Phong bắt giác đánh hà hơi, trong tay khiêng tuyên truyền đại kỳ, dầy mắt hai mí liễu mạng đi xuống treo, phảng phất chỉ cần rũ xuống tới liền sẽ vĩnh viễn không mở ra được.

"Người thì sao." Trương nhị cầu thờ ơ vô tình trở về đến.

"Không tốt." Phong bắt giác bắt đắc dĩ nói.

"Ta cũng thật không tốt... ." Trương nhị cầu trở về một câu.

Bọn họ không biết tối hôm qua Tông Chủ nơi đó rốt cuộc xảy ra chuyện gì, từng trận giống như dã thú tiếng gào thét từ Tông Chủ bên trong nhà truyền tới, vốn là bọn họ là nghĩ (muốn) đi xem một cái, nhưng là nghĩ đến Tông Chủ nói cho hai người không nên tới quấy rầy hân, bởi vì hai người này ôm lòng hiếu kỳ tiến vào trong mộng đẹp.

Có thể thanh âm này, chẳng những không có theo thời gian trôi qua dần dần chuyện nhỏ, mà là càng phát ra nặng nề, càng phát ra vang vọng.

Cuối cùng hai người có thể nói là một đêm không ngủ, chịu đủ Tông Chủ bên kia truyền tới Ma Âm

... .

Vô Danh trên đỉnh núi.

Lâm Phàm đầu đầy mồ hôi nằm ở nơi đó, trên trán đại mồ hôi nhỏ giọt, ánh mắt để lộ ra một loại muốn chết cảm giác, hân thê với trời, sau này nếu như ở đập đầu "Hết thấy Ca," liền bị thiên lôi đánh, chết không được từ tể, bấy cha, hoàn toàn chính là bấy cha đan dược a.

Bản Tông Chủ một đời thanh danh, hủy hết viên thuốc này tay, cũng không biết trương nhị cầu hai người có biết hay không thật tình.

Đội buổi tối hai người trở lại, nếu như hai người ánh mắt kia nhìn mình hơi khác thường lời nói, như vậy Bản Tông Chủ sẽ không để ý đem hai người quyền đường đứng lên, không để cho đi ra ngoài.

Đáng ghét, thật sự là quá đáng ghét, viên thuốc này đúng là ta Lâm Phàm số một địch.

Bất quá đan dược này uống vào sau khi cảm giác, thật đúng là đặc biệt sao thoải mái a, không hồ là Bản Đại Gia luyện chế, hiệu quả chính là tám.

... .

Bên ngoài trong môn phái, rất nhiều Ngoại Môn Đệ Tử cũng đi tới trương nhị cầu bọn họ thật sự bày sạp địa phương.

Hôm qua Ngoại Môn mười đại đệ tử thiên tài tất cả đều xuất quan, tới nơi này Luyện Đan, cũng không biết này tình huống cụ thể rốt cuộc như thế nào, đan dược này có hay không luyện chế thành công.

Bất quá dưới cái nhìn của bọn họ, Vô Danh đỉnh làm sao có thể đem đan dược luyện thành, những đan dược này dưới cái nhìn của bọn họ, có thể đều là vô cùng đan dược cao cấp, coi như là đặt ở Đan Đình trên đỉnh núi, đó cũng đều là bảo bối a.

Sao có thể nói luyện chế là có thể luyện chế được.

Hơn nữa luyện chế một phần phẩm cấp cao đan dược, cũng cần số lớn thời gian, nhiều tài liệu như vậy, trong một đêm là có thể luyện chế thành công, này theo Ngoại Môn Đệ Tử, tuyệt đối là chuyện không có khả năng.

Vì vậy bọn họ buổi sáng chạy tới nơi này, chính là tới xem một chút trò cười, nhìn một chút Vô Danh đỉnh khẩu xuất cuồng ngôn trò cười.

"Các người nhìn, Ngoại Môn Thập Đại Đệ Tử, một cái không có tới, ngay cả lá kia ít thiên đô không có tới, chắc hẳn căn bản là không có coi trọng Vô Danh đỉnh,

Cũng biết này tới cũng là tới uống, đan dược nhất định là không có thể luyện thành."

"Cũng không biết Diệp Sư Huynh với Vô Danh đỉnh rốt cuộc là quan hệ như thế nào."

"Này ai biết a, ồ, các người nhìn, Vô Danh đỉnh người đến, các người xem bọn hắn đáng vẻ, thật giống như thờ ơ vô tình, nhất định là đan dược không luyện thành, không biết rõ làm sao giao nộp." Một tên Ngoại Môn Đệ Tử trào cười nói.

"Ha ha, đợi một hồi ngược lại có trò hay nhìn, này Vô Danh đỉnh không có chút bản lĩnh thật sự, liền dám khoe khoang khoác lác, Giãn làm cho người ta cười đến rụng răng."

"Cũng không biết bọn họ có hay không Luyện Đan, những đan dược kia tài liệu cũng đều là giá trị liên thành a, nói không chừng bọn họ căn bản không có Luyện Đan, mà là đem tài liệu cho nuốt riêng."

... .

Mọi người nghị luận âm ỉ, rất hiển nhiên không có ai sẽ tin tưởng Vô Danh đỉnh có thể luyện chế ra những đan dược kia.

Trương nhị cầu cùng Phong bất giác không biết xa xa những Ngoại Môn đó đang thảo luận bọn họ, bất quá thấy nhiều người như vậy đang đợi bọn họ, trương nhị cầu nhưng là đánh chân tinh thần.

"Sư đệ, nhanh lên tinh thần, đợi một hồi cũng không thể ở những ngoại môn đệ tử này trước mặt, ném chúng ta Vô Danh đỉnh tinh thần." Trương nhị cầu nói.

Phong bất giác nghe một chút, lập tức ngẩng đầu ưỡn ngực, cố gắng lôi kéo mí mắt, không để cho rũ xuống, "Sư huynh, yên tâm đi."

... .

"Trương nhị cầu, mười đại sư huynh môn giao cho các người đan dược, các người có thể luyện chế xong? Xem các người bộ dáng chắc hẳn cũng không có luyện chế thành công đi." Giờ phút này một tên Ngoại Môn Đệ Tử cười hỏi, trong ánh mắt kia vẻ khinh thường vừa xem hoàn toàn không có, chút nào không sợ đắc tội đối phương.

"Ai... ." Phong bất giác giờ phút này nghe một chút, lập tức lên tiếng phản bác, đám người kia tụ tập ở chỗ này, nguyên lai là tới chế giễu.

Chẳng qua là này mới vừa mở miệng, liền bị trương nhị cầu cho kéo, Phong bất giác cùng sư huynh hai mắt nhìn nhau một cái sau, sau đó cười cười, không nói thêm gì nữa, xem ra sư huynh lại có cao kiến.

Trương nhị cầu nhìn mọi người kia cười nhạo bộ dáng, cũng không theo chân bọn họ tranh luận, bây giờ cho các người được nước một hồi, đợi một hồi đừng đừng đánh các người mặt.

Bộ này đường nhưng là với Tông Chủ học.

Trương nhị cầu nhớ Tông Chủ dạy bảo, "Người khác cười nhạo người, làm nhục người, không gấp, từ từ nổi lên cảm tình, cuối cùng hung hăng đánh nát bọn họ mặt."

Những lời này Phong bắt giác nghe xong cảm thụ không phải là quá lớn, nhưng là đối với (đúng) trương nhị cầu mà nói, những lời này hoàn toàn chính là danh ngôn chí lý a, cũng chỉ có như thế vĩ ngôn Tông Chủ đại nhân, mới có thể nói ra như thế có sâu sắc ý nghĩa lời.

"Luyện ra cùng luyện không ra, với các người có quan hệ gì?" Trương nhị cầu chấp hai tay sau lưng, không có chút rung động nào, một cổ Lão Từ miệt thị các người khí tràng, trong nháy mắt di tán toàn trường, để cho bọn ngoại môn đệ tử rất là khó chịu.

"Ha ha, quan hệ? Đương nhiên là không có quan hệ, bất quá các người Vô Danh đình nếu có thể luyện chế ra đan dược, vua ta bảo Phi phải đi các người Vô Danh đình làm tạp dịch." Ngoại Môn Đệ Tử nói.

Trương nhị cầu từ đầu ngã xuống liếc một cái, không chế nhạo một tiếng, "Người, tạp dịch tư cách cũng không có."

Vô Danh đình đó là địa phương nào, đây chính là tương lai đệ nhất thiên hạ đại tông môn, người này muốn dựa vào giễu cợt, liền muốn trở thành chúng ta Vô Danh đình đệ tử tạp dịch, thật là si nhân nằm mơ.

Chờ Vô Danh đình lớn mạnh, kia tạp dịch chức vị, còn không là người khác cướp liên quan (khô).

Trương nhị cầu ánh mắt chính là lâu dài, nội tâm đó cũng là tràn đầy tự tin, bởi vì bên hông túi đựng đồ kia trong, giả bộ cũng đều là Tông Chủ đại nhân luyện chế Thần Đan a.

Chờ sẽ để cho thập đại Ngoại Môn các sư huynh đến, đem đan dược lấy ra, còn không sáng mù các người mắt chó.

"Trương nhị cầu, người đừng thừa chót miệng nhanh, đợi một hồi xem các người có thể xuất ra cái gì."

"Hừ, không thú vị, lười nói cho người." Trương nhị cầu khoát khoát tay, không muốn cùng đến Ngoại Môn Đệ Tử làm ồn đi xuống, sau đó nhìn về phía phương xa, nghĩ ngợi trong lòng không thôi, này Ngoại Môn mười đại sư huynh môn thế nào còn chưa tới?

...

Lúc này, Ngoại Môn Đệ Tử chỗ ở.

"Kiếm Sư huynh, Lâm sư thúc nhất định đem đan dược luyện chế xong, cùng đi lấy đi." Diệp thiếu sáng sớm sớm tỉnh lại, từng bước từng bước chạy động đến, nhưng là hiệu quả nhưng là tạm được.

Các sư huynh đệ hiển nhiên không tin đan dược có thể luyện chế thành công.

Lần này mời các sư huynh đệ cổ động, Diệp thiếu Thiên cam kết ra không ít chỗ tốt, nhưng là ở Diệp thiếu Thiên xem ra, hết thấy các thứ này đều đáng giá, bởi vì Lâm sư thúc đối đãi mình như thế chân tâm thật ý, đã biết điểm hy sinh tính là gì.

"Diệp sư đệ, sư huynh hôm nay có chuyện, sẽ không đi, đan dược chuyện, sư huynh bất người tình, luyện cùng luyện không Thành Đồ đã không có vấn đề, Đan Đình đình Thái Thượng Trưởng Lão Thủ Tịch đệ tử đều không cách nào luyện chế, chẳng lẽ người cho là Vô Danh đình có thể làm? Được, sư huynh sẽ không đi." Bên trong nhà kiếm vô địch thanh âm bình tĩnh vô cùng, giống như chuỗi chuỗi lợi kiếm.

Diệp thiếu Thiên đứng ở cửa, không biết như thế nào cho phải, cuối cùng chỉ có thể thở dài một tiếng.

nhận được biên tập thông báo, ngày mùng 1 tháng 10 chung bày, gần đây giấc ngủ cũng không hề tốt đẹp gì, tuy nói đã là trải qua hai lần chiếc, nhưng là lần này so với dĩ vãng muốn càng căng thẳng hơn. Ai, thật khổ trương.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Diễn Đế lần nữa đăng tràng (cám ơn s Teven sáu trăm hai mươi lăm liên tục 4 mình) t

"Sur huynh, bọn họ người thế nào còn chưa tới?" Phong Bất Giác giờ phút này nghi ngờ hỏi.

"Không gấp, có lẽ chính đang trên đường đi." Trương nhị cầu lòng tin tràn đầy, đan dược này bây giờ đều đã luyện chế thành công, còn có cái gì tốt hư.

Giờ phút này Diệp thiếu thiên độc tự từ đằng xa đi tới, vẻ mặt hơi lộ ra cô đơn, các sư huynh đệ cũng không đến, trong lòng tiếc nuối vạn phần, là cái gì cũng không tin nhiệm một lần đây.

Lâm sư thúc thật là Luyện Đan kỳ nhân a, làm sao có thể thất tín.

Các ngoại môn đệ tử thấy người tới chỉ có Diệp thiếu Thiên một người, cũng đều thầm cười một tiếng, bọn họ cũng không dám chọc Diệp thiếu Thiên, vì vậy muốn cười nhạo cũng đều ẩn giấu ở trong lòng.

"Diệp Sư Huynh, sư huynh bọn họ đâu?" Trương nhị cầu vội vã tiến lên, mở miệng hỏi, sau đó một hàng Túi Trữ Vật, "Sư huynh, Tông Chủ đại người cũng đã đem đan dược luyện chế xong, chờ các sư huynh tới giao nộp đây."

Diệp thiếu Thiên vốn là không biết nên trả lời như thế nào, giờ phút này thấy trương nhị cầu đột nhiên xuất ra Túi Trữ Vật, nói đan dược đã luyện xong, nhất thời biến sắc, tuy nói trong lòng đã sớm tin tưởng Lâm sư thúc không sẽ khiến người ta thất vọng, nhưng giờ phút này có thể tận mắt nhìn thấy, vậy dĩ nhiên là càng hưng phấn.

Diệp thiếu Thiên mở túi đựng đồ ra, cứ như vậy nhìn một cái, nhất thời cười lớn, "Sư đệ, trước tiên đem đan dược cho ta, ta đi một lát sẽ trở lại."

Diệp thiếu ngày qua nhanh, đi vậy nhanh, căn bản không cho một điểm cơ hội phản ứng, thấy Diệp Sư Huynh nhấc chân chạy, trương nhị cầu bắt đắc dĩ tha cho nhiều đầu, đây là tình huống gì à?

Giờ phút này Ngoại Môn Đệ Tử bên kia vô cùng an tĩnh, tất cả mọi người đều ngừng thở, bọn họ vừa mới nghe được cái gì?

Đan dược luyện tốt?

Có thể điều này sao có thể, cứ như vậy một đêm, liền đem thuốc cao cấp luyện chế thành công? Vậy liền coi là là Đan Đình đình cũng không có bản lĩnh này a.

Không thể nào, nhất định là giả, Diệp thiếu Thiên cùng Vô Danh đình quan hệ tốt như vậy, nhất định là đồng mưu đứng lên gạt người, vừa mới bọn họ có thể cũng không nhìn thấy đan dược a.

Bất quá có Ngoại Môn Đệ Tử giờ phút này nhưng có chút tin tưởng, tuy nói trong lòng không dám tin, nhưng là Diệp Sư Huynh vừa mới biểu tình không thể nghi ngờ thực quá thật, căn bản không giống như là diễn trò, chẳng lẽ đan dược này thật luyện có được hay không.

Trương nhị cầu cười nhìn đến chung quanh Ngoại Môn Đệ Tử, sau đó liền hướng đứng như vậy.

Cũng không lâu lắm, một màn kinh người phát sinh.

Ngoại Môn Thập Đại Đệ Tử, vội vã từ đằng xa chạy tới, trên mặt mỗi người cũng mang sắc thái vui mừng.

Ngay cả kia lãnh khốc vô cùng kiêu vô địch, bộ mặt biểu tình cũng nhu biến hóa rất nhiều, phảng phất là có Thiên chuyện thật tốt.

Vừa mới Diệp thiếu Thiên cầm đan dược trở lại Ngoại Môn thời điểm, nói cho bọn hắn biết đan dược đã tại trong tay, này để cho bọn họ rất là không dám tin, cho đến tự tay bắt được đan dược sau, mới tin tưởng hết thấy các thứ này đều là thật.

Sau đó Ngoại Môn Thập Đại Đệ Tử, cảm giác mình dám người như vậy vô lý không đi dẫn Đan, sợ rằng đã tại người ta trong lòng lưu lại không ấn tượng tốt,

Vì vậy cũng tự mình tới cảm tạ một phen.

Mà kỳ nguyên nhân chủ yếu chính là, bọn họ muốn cùng Vô Danh đình đòi quan hệ tốt a.

Vô đạo một đường tu luyện tới cảnh giới cao hơn, không chỉ có yêu cầu tự thân, còn phải chính là những đan dược này phụ trợ.

Thân thể con người không phải là toàn năng, có lúc cũng cần đan dược giúp đỡ một cái.

Mà thuốc cao cấp kia có đơn giản như vậy có thể có được, trừ chính mình gom tài liệu ra, còn cần một tên bậc thầy luyện đan.

Nếu như có thể cùng một tên gọi bậc thầy luyện đan giao hảo, như vậy ở con đường tu luyện bên trên, đúng là một cái thiên đại bảo đảm a.

"Hai vị sư đệ, các sư huynh chậm chạp tới, xin tha thứ." Ngoại Môn Thập Đại Đệ Tử mạnh bạo cười nói.

"Long Huyết Đan" hẳn đã bắt vào tay, Đan trong dược kia dược lực bàng bạc, hẳn tràn đầy cảm thụ, nếu như uống vào sau, nhục thân định có thể tiến hơn một bước a.

"Không việc gì không việc gì." Trương nhị cầu vội vàng khoát tay nói, bây giờ cũng còn không hiểu rõ rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Bất quá trương nhị cầu tâm lý ngược lại có một chút như vậy mặt mũi, bất quá cũng không vạch trần, người dựa vào mặt cây dựa vào da, nếu không phải là cái gì đại sự, không đề cập tới cũng được.

Sau đó Ngoại Môn là đại đệ tử từng cái cảm tạ, để cho trương nhị cầu hai người thụ sủng nhược kinh, mà càng nhiều nhưng là tràn đầy tự hào, hết thấy các thứ này cũng đều là chúng ta Tông Chủ công lao a.

Tông Chủ đại nhân Luyện Đan Chi Thuật, nhất định chính là nghịch thiên a, coi trọng một chút, Ngoại Môn mười Đại Thiên Tài lại có thể thế nào, còn không bị ta Tông Chủ luyện chế thuật cho thuyết phục chứ sao.

Giờ khắc này những thứ kia lúc trước còn cười nhạo các ngoại môn đệ tử, mỗi một người đều im miệng, đến bọn hắn bây giờ cũng không dám tin, hết thấy các thứ này đều là thật.

Đan dược lại thật luyện chế thành công.

Nếu như bọn họ hoài nghi Diệp thiếu Thiên cùng Vô Danh đình là một nhóm, nhưng là bây giờ này Ngoại Môn mười Đại Thiên Tài cũng như vậy, chẳng lẽ còn có thể đều là một nhóm hay sao?

Đứng ở một bên Diệp thiếu Thiên khi bá đạo chưa giảm, khóe miệng lộ ra một tia ý vị thâm trường nụ cười, hiển nhiên là ở nói cho bọn hắn biết, không tin ta kia là sai lầm.

Ngoại Môn Thập Đại Đệ Tử, bây giờ đối với (đúng) Vô Danh đình Luyện Đan Chi Thuật, đó là tín nhiệm vô cùng, muốn lên đình núi bái kiến Lâm Phàm, nhưng là lại bị trương nhị cầu cho cự tuyệt.

Chúng ta chỉ Luyện Đan, không thấy mặt.

Phong Bất Giác nhân cơ hội này, nuôi lớn Kỳ, hô to một tiếng, "Có muốn Luyện Đan, sẽ tới đóng tài liệu."

Vô Danh đình có thể luyện chế thuốc cao cấp, này Luyện Đan Chi Thuật, Tự Nhiên không cần nghi ngờ, nếu như cùng Đan Đình đình lựa chọn, bọn họ càng muốn lựa chọn Vô Danh đình a.

Kiểm vô địch bọn họ không có tiến lên, mà là đứng ở một bên nhìn, bây giờ cũng đã được đến chính mình cần thiết đan dược, cũng sẽ không gấp luyện chế đan dược mới.

Vô Danh đình ngay tại Thánh Tông, còn có thể chạy không được.

Sau đó mọi người nhìn về phía Diệp thiếu Thiên, cũng đều cảm tạ gật đầu một cái, nếu như không phải là Diệp sư đệ lời nói, có lẽ bọn họ còn đang là đan dược mà khổ não đây.

"Ồ, người không phải là vừa mới giễu cợt chúng ta Vô Danh đình người mà, bây giờ làm sao còn có mặt mũi tìm chúng ta Luyện Đan." Vừa lúc đó, trương nhị cầu thấy một người lên lên lút lút, không dám ngẩng đầu thấy người, đem lòng sinh nghi, mà bây giờ như vậy nhìn một cái, lại là mới vừa kia giễu cợt người, không khỏi Si cười nói.

Ngoại môn đệ tử này sắc mặt một đỏ, không lời nào để nói, cúi đầu, "Sư huynh, vừa mới là sư đệ không đúng, mời sư huynh đại nhân không chấp tiểu nhân, vì sư đệ luyện chế một viên thuốc đi."

"Hừ, không thể nào, người đã là chúng ta Vô Danh đình không được hoan nghênh người, đi nhanh lên." Trương nhị cầu tức giận nói.

Vừa mới giễu cợt chúng ta Vô Danh đình, bây giờ còn nghĩ (muốn) Luyện Đan, nào có tốt như vậy sự tình.

Đệ tử kia không biết như thế nào cho phải, cuối cùng cúi đầu thở dài một tiếng, vì chính mình vừa mới hành vi cảm giác sâu sắc hối hận.

Mà ngay tại lúc này, một trận giống như sấm thanh âm từ trương nhị cầu thân truyền sau tới.

"Nhị cầu, làm là sư huynh, làm sao có thể như vậy khi dễ sư đệ."

Trương nhị cầu trong mắt tinh quang chợt lóe, sau đó trong nháy mắt chuyển hóa thành vẻ kinh ngạc, "Tông Chủ đại nhân."

Mà kiểm vô địch đám người, vốn là nhu hòa mặt mũi, đột nhiên biến hóa có chút mong đợi nhìn về phía vừa mới người nói chuyện.

Đồng thời một đám Ngoại Môn Đệ Tử cũng đều nghe tiếng nhìn lại.

Ở đó phía trước, một tên phảng phất Tuyết Đại Thiên Kiêu một loại nam tử, từ từ đi tới, không nhanh không chậm, trong lúc giờ tay nhắc chân, có loại dễ cho người tự ti mặc cảm cảm giác.

Phảng phất người kia là trên trời Hạo Nguyệt, mà bọn họ chính là Mễ Lạp Chi Quang.

Không dám cùng kỳ tranh phong.

Cám ơn, s Teven0 625 bốn cái biệt hiệu mình chủ, treo treo, không thể hồi báo, ngày mùng 1 tháng 10, tất cần cố gắng, sau này cũng cố gắng bùng nổ đi, thiếu chương hai mươi hai.

Hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 121: 1 tịch thoại làm rung động tất cả mọi người tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống t

"Tông Chủ." Phong Bất Giác đứng ở một bên cung kính thăm hỏi sức khỏe.

Lâm Phàm mang theo vô địch phong thái hạ xuống nơi đây, kia nhân nhậ thêm ưu nhã ép khí, lặng lẽ dâng lên, kia thâm thúy lóe sáng đôi mắt, để cho người lưu luyến quên về, không cách nào tự kèm chế.

Đi ngang qua trương nhị cầu thân bên lúc, Lâm Phàm lạnh rên một tiếng, nhất thời một trận sấm tiếng ở trương nhị tai chó bên nổ lên, trương nhị cầu giống như hồn phi phách tán một dạng hù dọa mặt như giấy trắng, cả người run rẩy.

Ngoại Môn Thập Đại Đệ Tử kinh dị nhìn chăm chăm Lâm Phàm, mọi người các có chút nhớ, người này chính là Vô Danh phong chủ người, Thánh Ma Tông Tông Chủ, bậc thầy luyện đan?

Nhìn mấy hơi sau khi, nhưng là kinh hoàng phát hiện, lại nhìn không thấu tu vi của người này, thậm chí ngay cả một chút khí tức đều không cách nào cảm nhận được.

Người này rốt cuộc là tu vi bậc nào, lại cường hãn tới mức như thế.

"Lâm sư thúc, Trương sư đệ hần... ." Diệp thiếu Thiên thấy Lâm sư thúc sắc mặt có chút khó coi, có phải là vì Trương sư đệ sự tình mà cảm giận, muốn ra mặt điều giải một phen, chẳng qua là khi kỳ lúc mở miệng sau khi, kia sắp phun ra lời nói, lại bị nhét trở lại.

"Người không cần vì hần giải bày." Lâm Phàm nghiêm nghị nói.

"Dạ, Sư Thúc." Diệp thiếu Thiên liếc mắt nhìn trương nhị cầu, sau đó thở dài một tiếng, không nói gì nữa.

Kiểm vô địch đám người kinh ngạc nhìn Diệp thiếu Thiên, bọn họ không nghĩ tới ngang ngược Lăng Vân Diệp sư đệ, lại bị người một lời quát lui, ngược lại hiếm thấy.

Lúc này Lâm Phàm đi tới vừa mới bị trương nhị cầu xua đuổi Ngoại Môn Đệ Tử trước mặt.

"Người tên là gì." Lâm Phàm sắc mặt ôn hòa hỏi.

Kia Ngoại Môn Đệ Tử nhìn Lâm Phàm, nội tâm dần dần run rẩy, giống như nước sôi sắp sôi lên một phen, sợ không thôi.

"Ta gọi là Vương bảo Phi." Kia Ngoại Môn Đệ Tử nuốt nước miếng một cái, khẩn trương nói, hần không biết đối phương là muốn làm gì? Chẳng lẽ là chính mình vừa mới giễu cợt Vô Danh đình, bây giờ muốn tìm chính mình tính sổ không được.

Vương bảo Phi nghĩ đến điểm này, hù dọa cũng sắp muốn khóc, chẳng qua là một giây kế tiếp, lại để cho Vương bảo Phi kinh hoàng thất thố.

"Vương sư diệt, Bản Tông này vô dụng đệ tử khi dễ người, Sư Thúc ở nơi này hướng người theo cái không vắng." Lâm Phàm lúc này giận kị không cạnh tranh, mặt lộ thương tâm không dứt vẻ, để cho người nhìn đến đều có chút lộ vẻ xúc động.

"Không thể, không thể, Lâm sư thúc chớ có chiết sát đệ tử a." Vương bảo Phi giờ phút này lập tức nói.

Hắn không nghĩ tới Lâm sư thúc lại sẽ hướng mình chịu tội, cái này làm cho Vương bảo Phi như thế nào cảm tưởng giống, nếu là lúc trước Vương bảo Phi đảo là sẽ không để ở trong lòng, nhưng bây giờ Lâm sư thúc nhưng là Vô Danh đỉnh bậc thầy luyện đan a.

Lâm Phàm thấy Vương bảo bay ra miệng ngăn lại, cũng không ở quần quít cái này, mà là cảm giác sâu sắc đau lòng thở dài một tiếng, sau đó ánh mắt nhập thần nhìn Trương Nhị cầu, "Người bây giờ có biết hay không sai, đây là người sư đệ, người làm sao có thể khi dễ hắn."

"Tông Chủ, ta sai." Trương Nhị cầu cúi đầu hối cải nói.

"Người có thể phải nhớ kỹ, Bản Tông tuy là Vô Danh đỉnh Thánh Ma Tông Tông Chủ, nhưng vẫn là Thánh Tông một phần tử, mà bọn họ chính là người sư đệ, người thân là sư huynh theo lý yêu bảo vệ bọn họ, làm sao có thể đối với bọn họ nói lời ác độc, một cái cường đại tông môn, nó nòng cốt chính là bên trong tông sư huynh đệ hồ hởi yêu, nếu như đều giống như người như vậy, tông môn như thế nào cường đại lên."

Giờ khắc này tại chỗ đệ tử, tất cả đều tròn mắt hốc mồm nhìn Lâm Phàm, đây là bọn hắn lần đầu tiên nghe được lời như vậy.

Vốn là cúi đầu Diệp thiếu Thiên, đột nhiên ngẩng đầu lên, hai tròng mắt tán ra ánh sáng khác thường, nội tâm đối với (đúng) Lâm Phàm nhưng là càng kính nể.

Đây chính là Lâm sư thúc, một cái kính yêu bất kỳ đệ tử Lâm sư thúc a.

Kiểm vô địch mấy người cũng là kinh ngạc nhìn Lâm Phàm, cảm giác có chút không dám tin, bọn họ vào Tông đã lâu, chưa từng thấy qua tông môn bất kỳ một tên cao tăng, sẽ hướng đệ tử nói không phải là.

"Vương sư diệt, không cần khẩn trương, không cần phải sợ, ở Bản Tông trong mắt, các người cũng đối xử bình đẳng, bọn họ tuy nói là đệ tử bản tông, nhưng là các người ở Bản Tông tâm lý, cũng như đệ tử một dạng bởi vì Thánh Tông chính là một cái đại gia đình a, sau này các người cũng đều là tông môn trụ cột vững vàng a." Lâm Phàm tình chân ý thiết vừa nói, kia lộ ra chân tình thần sắc, lay tại chỗ tất cả đệ tử.

Sau đó Lâm Phàm ánh mắt phong tỏa Trương Nhị cầu, "Nhị cầu, người là Bản Tông đại đệ tử, cần nhớ người địch nhân không phải là chung quanh các sư đệ, mà là những thứ kia muốn vùi và hại chúng ta này đại gia đình người, bọn họ mới là địch nhân chúng ta a."

"Sư Diệt môn, chúng ta vì sao phải tu Vũ Đạo, là muốn truy tìm kia cảnh giới chí cao, hay lại là nghênh đón càng nhiều tôn trọng, những thứ này có lẽ chúng ta cũng đang đeo đuổi, nhưng là chúng ta đang đeo đuổi võ đạo cảnh giới cao hơn lúc, quan trọng hơn là cái gì? Đó chính là bảo vệ chúng ta thân nhân, quen biết một trận chính là duyên phận, mà có thể chung nhau sinh hoạt chung một chỗ, đó chính là thiên đại duyên phận."

"Nhị cầu, lập tức hướng sư đệ chịu tội, nếu như không chiếm được sư đệ tha thứ, người sau này cũng sẽ không là ta Lâm Phàm đệ tử." Giờ phút này Lâm Phàm lạnh lùng nói, ống tay áo vung lên, càng là đem tình cảnh bầu không khí đẩy tới cao hơn một chút.

Trương Nhị cầu đôi mắt đỏ bừng, trong nháy mắt nhấc lên tự thân tâm tình, nước mắt phiêu sái, nước mũi Lăng Phong bay lượn, cực kỳ bi thương té nhào vào Lâm Phàm trước mặt, "Không... Tông Chủ, đệ tử cả đời đều phải hầu hạ ở Tông Chủ bên người a."

Trương Nhị cầu thanh âm vô cùng thâm trầm, nghe thương tâm, người nghe rơi lệ a.

Nhất là Vương bảo Phi càng là lộ vẻ xúc động, hắn không nghĩ tới Lâm sư thúc lại sẽ là một cái bình thường chính mình, phải đem đệ tử thân truyền đuổi ra khỏi tông môn.

"Lâm sư thúc, là ta không đúng, căn bản không trách Trương sư huynh, là Sư Diệt không biết điều, cười nhạo sư huynh ở phía trước, khẩn cầu Sư Thúc có thể tha thứ sư huynh." Vương bảo Phi giờ phút này nghẹn ngào nói.

"Hừ, sư đệ giúp người cầu tha thứ, chuyện này lúc đó coi là, nếu như tái phạm lần nữa, liền chính mình rút ra khỏi tông môn." Lâm Phàm nghiêm nghị nói.

"Dạ, Tông Chủ." Trương Nhị cầu chùi chùi nước mắt, sau đó đứng lên, "Sư đệ, cảm ơn."

"Sư huynh, là sư đệ xin lỗi người." Vương bảo Phi chân thành nói.

...

"Sau này chúng Sư Diệt như cần Luyện Đan, có thể tới Vô Danh đỉnh, không thu lấy bất kỳ lệ phí nào." Lâm Phàm nói.

"Cảm ơn, Sư Thúc." Giờ khắc này các ngoại môn đệ tử, đã thật bị Lâm Phàm kia buổi nói chuyện cho lộ vẻ xúc động.

Dưới cái nhìn của bọn họ, Lâm sư thúc là một vị giá trị được bản thân tôn trọng trường bối.

Có này Sư Thúc, còn cầu mong gì a.

Lâm Phàm nhẹ nhàng liếc về liếc mắt Ngoại Môn mười Đại Thiên Tài, thấy bọn họ không có tiến lên thăm hỏi sức khỏe chính mình, cũng sẽ không tin Tà, còn thật không tin bọn họ sẽ không lên trước.

"Được, hôm nay liền đến đây kết thúc, chúng Sư Diệt cũng tán đi, ngày khác có nhu cầu có thể tới Vô Danh đình." Lâm Phàm nói.

Mà đang ở Lâm Phàm xoay người chuẩn bị rời đi lúc, Ngoại Môn Thập Đại Đệ Tử môn mở miệng.

"Sư Thúc, chờ một chút."

Lâm Phàm khỏe miệng lộ ra vẻ tươi cười, còn thật không tin các người không chủ động.

"Lâm sư thúc, đa tạ cho chúng ta Luyện Đan." Mạnh hạo đám người cảm kích nói.

Đối với Lâm sư thúc vừa mới buổi nói chuyện, trong lòng bọn họ cũng thấu hiểu rất rõ, cảm giác này Lâm sư thúc thật cùng người khác không quá giống nhau.

"Chuyện nhỏ, chúng Sư Diệt cực kỳ tu luyện, sau này có cần Luyện Đan, có thể tới Vô Danh đình." Lâm Phàm gật đầu một cái, sau đó không nói thêm cái gì.

Dục cầm cổ tưng bộ này đường, Lâm Phàm hay lại là mình bạch.

Những thứ này Ngoại Môn Thập Đại Đệ Tử có thể đều không phải là tinh du đèn, so với những ngoại môn đệ tử này ước chừng phải tron nhãn rất, này lần đầu tiên biểu hiện quả mức nhiệt tình, ngược lại sẽ cái mất nhiều hơn cái được a. (www.uukanshu.com)

Lâm Lâm Phàm mang theo trương nhị cầu đám người rời đi sau khi, các ngoại môn đệ tử thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh, nhìn dần dần xa xa bóng người, cuối cùng các ngoại môn đệ tử liếc mắt nhìn nhau, lộ ra hữu hảo nụ cười.

...

"Nhị cầu, không người theo tới đi." Lâm Phàm hỏi nhỏ.

"Tông Chủ không có." Trương nhị cầu lên lên lút lút quay đầu.

"Ừ."

"Tông Chủ, lần này ta biểu diễn xuất chúng như thế, có thể phải cho ta hai miếng hết thầy Ca, a." Lần này trương nhị cầu coi như là bất cứ giá nào, diễn kỹ trong nháy mắt tăng vọt, càng bộ mặt biểu tình xử lý rất là đúng chỗ, không thể không khiến người bội phục.

Đây coi như là một loại chất bay vọt, một loại tinh khí thần thăng hoa.

"Biết, lần này tuy nói người biểu diễn không tệ, nhưng là áp tràng hay lại là Bản Tông Chủ kia một phen, người có thừa nhận hay không." Lâm Phàm thấy trương nhị cầu được nước bộ đáng, nhất thời không phục nói.

"Tông Chủ, ta vừa định nói chính là cái này, Tông Chủ ngài kia một phen, thật sự là quá cảm nhân." Trương nhị cầu là đan dược, nơi nào còn phải liêm sỉ, cũng là qua loa thôi phỏng đến.

"Tông Chủ ngài và sư huynh phối hợp thật tốt, ta cũng chưa có sư huynh thông minh như vậy, không cách nào giúp Tông Chủ." Phong Bất Giác có chút mất mát nói.

Lâm Phàm nhìn thất lạc không dứt Phong Bất Giác, sau đó cười cười, "Không việc gì, nhiều với sư huynh người học một ít, sau này cơ hội biểu hiện rất nhiều, Bản Tông coi trọng người."

"Ừ." Phong Bất Giác nặng nề gật đầu một cái.

Thầy trò ba người, đi ở không người trên ngọn núi, cười cười nói nói, hài hòa vô cùng.

PS; đoàn người còn có ba ngày liền chuẩn bị bắt đầu liên quan (khô), đoàn người chuẩn bị sẵn sàng... 123, vọt tới trước.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Chương 122: Đan Đỉnh đỉnh ngòi không yên tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Thời gian cực nhanh, mặc cho người tu vi cao hơn nữa, cũng không thể ngăn cản.

Nửa tháng sau.

Vô Danh đỉnh so với dĩ vãng muốn càng náo nhiệt hơn rất nhiều, đã từng thầy trò ba người ở Vô Danh trên đỉnh núi đánh độc thân, nhưng hôm nay lại người đến người đi, nối liền không dứt, bận rộn cũng không giúp được.

"Cầu ca, đây là tài liệu, xin ngài chuyển giao cho Lâm sư thúc." Một tên Ngoại Môn Đệ Tử, lấy lòng trương nhị cầu, đem gom một tháng tài liệu đưa cho trương nhị cầu.

Trương nhị cầu bây giờ thời gian qua rất là tiêu sái, ở ngoại môn bên trong, đó là được tôn kính.

Người ta gọi là cầu ca.

Đối với cái ngoại hiệu này, trương nhị cầu chẳng những không có cảm giác không ổn, ngược lại cảm giác cái này rất thích hợp bản thân.

Từ lần trước cùng Tông Chủ diễn kia một vỡ tuồng sau khi, Vô Danh đỉnh liền hoàn toàn ở trong ngoại môn đệ tử truyền ra.

"Sư đệ, yên tâm, người tài liệu sư huynh trước tiên giao cho Tông Chủ." Trương nhị cầu ở đỉnh núi lúi vào xây cất một cái băng đá, mỗi ngày ngồi ở chỗ đó chờ đợi các ngoại môn đệ tử đến.

"Cám ơn cầu ca." Ngoại Môn Đệ Tử sắc mặt vui mừng, chân thành cảm tạ.

"Không cần cảm ơn, phần này chứng minh người nắm, nhận đan dược thời điểm, ước chừng phải dùng đến." Trương nhị cầu không đọc qua sách gì, nhưng là đơn giản văn chữ vẫn là sẽ viết.

Bây giờ tìm kiếm Tông Chủ Luyện Đan đệ tử càng ngày càng nhiều, nếu như không làm một chút chứng minh, rất dễ dàng lúc đó làm lẫn lộn.

"Sư đệ, có bao nhiêu tài liệu?" Trương nhị cầu hỏi.

"Sư huynh, ta đây tổng cộng có 30 phần thuốc tài liệu." Phong Bất Giác kéo ra Túi Trữ Vật liếc mắt nhìn nói.

"Ừ, cho ta đi, ta cho Tông Chủ đưa đi." Mỗi lần tài liệu thu thập được số lượng nhất định thời điểm, trương nhị cầu liền cho Tông Chủ đưa qua.

Trong nửa tháng này, ít nhất đã cho mấy trăm tên Ngoại Môn Đệ Tử luyện qua Đan, thậm chí đệ tử tạp dịch bên kia, cũng không thiếu người tới.

Từ cấp thấp đan dược đến đan dược cao cấp, trương nhị cầu cùng Phong Bất Giác cũng thấy không ít, đan dược kiến thức lý luận cũng có tiến bộ rất lớn.

"Sư đệ, tối nay Diệp Sư Huynh mời ta đi tiểu uống một ly, người có đi hay không." Trương nhị cầu chuẩn bị đi đưa tài liệu thời điểm hỏi.

Phong Bất Giác do dự một chút, sau đó lắc đầu một cái, "Ta sẽ không đi, ta xem hán khó chịu."

Khoảng thời gian này, trương nhị cầu cùng Diệp thiếu thiên tướng nơi rất tốt, chẳng qua là Phong Bất Giác cùng Diệp thiếu Thiên gặp mặt thời điểm, lại với cừu nhân một dạng lẫn nhau cũng không định gặp, cái này làm cho trương nhị cầu rất là bất đắc dĩ.

...

Đan Đỉnh đỉnh.

Lý Thuận gần đây dần dần cảm giác có cái gì không đúng, tại trước 10 thiên thời sau khi, tới nơi này yêu cầu chính mình Luyện Đan Ngoại Môn Đệ Tử còn không phải số ít, nhưng ngay khi này sau năm ngày, hán đột nhiên phát hiện, mỗi ngày đến chính mình này Luyện Đan Ngoại Môn Đệ Tử, rất là thừa thớt, trên căn bản mỗi ngày hai ba cái.

Cái này làm cho Lý Thuận cảm giác rất là kinh khủng.

Lúc trước chính mình đi Ngoại Môn Đệ Tử bên kia thời điểm, ai thấy mình không phải là mặt lộ vẻ lấy lòng, đối với chính mình một mực cung kính,

nhưng hôm nay chính mình lại đi Ngoại Môn Đệ Tử bên kia thời điểm, lại phát hiện những thứ này đã từng đối với chính mình cung cung kính kính Ngoại Môn Đệ Tử, không thể nào quá chiều dài chính mình.

Cái này làm cho Lý Thuận rất là khó chịu, chẳng lẽ bây giờ cánh cứng rắn không được.

"Sư huynh, không tốt... ." Giờ phút này kia thời tiêu đồng tử hoang mang rối loạn từ đằng xa chạy tới.

"Ngạc nhiên, còn thể thống gì." Lý Thuận nhướn mày một cái, không vui nói.

"Sư huynh, hôm nay ta đi Ngoại Môn Đệ Tử bên kia thời điểm, phát hiện các ngoại môn đệ tử đều đi cái gì đó Vô Danh đỉnh Luyện Đan, không đến chúng ta Đan Đình đình." Thời tiêu đồng tử hốt hoảng nói.

Bọn họ Đan Đình đình phút nhiều cái khu vực, Lý sư huynh cùng với khác mười mấy vị sư huynh phụ trách là Ngoại Môn Đệ Tử bên này, mà bây giờ trước đây tới tìm yêu cầu Luyện Đan đệ tử, càng ngày càng ít hơn.

Vừa vặn hán hôm nay đi Ngoại Môn bên kia, đột nhiên phát hiện cái này chuyện kinh khủng, hù dọa hán lập tức chạy trở lại thông báo một tiếng.

Trước nửa tháng trước, hán còn với sư huynh nói chuyện này, Vô Danh đỉnh người ở ngoại môn bên kia bày sập Luyện Đan.

Ngay từ đầu không có đem coi ra gì, nhưng hôm nay sao có thể nghĩ đến, lại thật cướp đi toàn bộ Ngoại Môn Đệ Tử.

"Cái gì?" Lý Thuận rất ít xuống núi, vẫn luôn đợi ở Đan Đình đình, đối với Ngoại Môn bên kia tình huống, cũng không biết, bây giờ nghe chính mình đồng tử lúc này báo cáo tin tức, nhất thời sợ biến sắc, có chút không dám tin.

Sau đó nghĩ đến Đan Đình đình đoạn thời gian gần nhất tình trạng, kia vốn là bình thản hai trông mắt, đột nhiên biến hóa âm trầm.

Sau đó không có nói gì nhiều mà là đứng dậy đi về phía xa xa.

"Sư huynh... Sư huynh." Thời tiêu đồng tử thấy sư huynh sắc mặt âm trầm đáng sợ, cũng có nhiều chút sợ hãi, nhưng như cũ đi theo ở sau lưng.

...

Vô Danh trên đỉnh núi.

Lâm Phạm đợi trong phòng, luyện chế trương nhị cầu vừa mới đưa tới tài liệu, bây giờ trải qua số lớn đan dược chất đồng, Luyện Đan kỹ năng cấp bậc sắp đạt tới level 20 cánh giới viên mãn.

Mà những ngoại môn đệ tử này đưa tới tài liệu, mặc dù nói không có quá nhiều thuốc cao cấp, kinh nghiệm càng so với so với thừa thớt, nhưng gom ít thành nhiều, giống như nay, hán ít nhất đã dùng không thấp hơn mấy ngàn viên thuốc.

Đình miệng, trương nhị cầu cùng Phong Bất Giác ngồi ở chỗ đó, chờ đợi Ngoại Môn các sư đệ đưa tới tài liệu, đối với Tông Chủ Luyện Đan Chi Thuật, hai người bọn họ đó là thật bội phục không thôi, dưới cái nhìn của bọn họ, nhất định chính là treo rất a.

Trương nhị cầu tiếp xúc tầng diện có lẽ không cao, nhưng là đối với (đúng) Phong Bất Giác mà nói, Tông Chủ Luyện Đan hiệu suất, thật quá kinh khủng, người thường căn bản là không có cách chà lẫn nhau tương đối.

Mà lúc này bên ngoài trong môn phái, lại phát sinh một chuyện.

Một đám Đan Đình đình người, chính lộ qua Ngoại Môn Đệ Tử địa bàn, hướng Vô Danh đình đi tới.

Lý Thuận đối với Vô Danh đình cướp đệ tử sự tình, ghi hận trong lòng, đoạn thời gian này, không chỉ có chính mình không có đệ tử đi cầu Luyện Đan, liền ngay cả mình những sư huynh đệ kia, đều có để đó không dùng đi xuống rất nhiều ngày.

"Các vị các sư đệ, lần này chúng ta nhất định phải Vô Danh đình cho lời giải thích, Thánh Tông Luyện Đan nơi, chỉ có thể là Đan Đình đình." Lý Thuận tức giận nói.

"Đúng, Lý sư huynh nói đúng, này Vô Danh đình căn bản là đem chúng ta hướng Tử Lộ bên trên đuổi."

"Hừ, hôm nay Vô Danh trên đỉnh núi người, nếu là không biết điều lời nói, nhất định phải cho hán biết chúng ta Đan Đình đình lợi hại."

...

Các ngoại môn đệ tử nhìn nhóm người này khí thế hung hăng Đan Đình Phong đệ tử, từng cái cũng đều kinh ngạc không thôi, ngay từ đầu bọn họ còn không biết đây rốt cuộc là chuyện gì, có thể theo Đan Đình đình chỗ đi phương hướng lúc, lại phát hiện có cái gì không đúng.

"Bọn họ đây là muốn đi Vô Danh đình tìm Lâm sư thúc hay sao?"

"Đường này phương hướng chỉ có Vô Danh đình, nhất định là chúng ta bây giờ Luyện Đan chỉ đi Lâm sư thúc vậy, không đi Đan Đình đình, để cho bọn

họ không có mỡ thể kiểm, bây giờ đây là tới tìm Lâm sư thúc phiến toái."

"Đi, đoàn người đuổi sát theo, nếu như Đan Đình đình người dám đi Lâm sư thúc kia cản rờ, chúng ta nhất định để cho bọn họ đẹp mắt."

"Không sai, bắt quá các sư đệ trước không nên khích động, để ngửa là một cái hiểu lầm."

"Yên tâm đi, chúng ta tâm lý đều biết, Lâm sư thúc đối với chúng ta tình thâm ý trọng, thông cảm chúng ta những sư đệ này, bây giờ có người đến cửa tìm phiến toái, Tự Nhiên không thể ngồi yên không lý đến."

Giờ khắc này Đan Đình đình người đi ở phía trước, các ngoại môn đệ tử theo ở phía sau.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Chúng Sư Diệt ở chỗ nào tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

"Sư huynh, phía dưới thật giống như có chút náo nhiệt a, chẳng lẽ tới rất nhiều người hay sao?" Phong Bất Giác tu vi so với trương nhị cầu cao hơn rất nhiều, Ngũ Thức cũng so với trương nhị cầu bén nhạy rất.

"Há, thật sao?" Trương nhị cầu hơi có chút nghi ngờ, sau đó đứng dậy hướng giữa sườn núi nhìn lại, lại phát hiện nơi đó đen thui một mảnh, thật giống như có rất nhiều người.

"Sư huynh, chuẩn bị mở công phu, lần này người vừa tới tương đối nhiều, Tông Chủ đại nhân Luyện Đan Chi Thuật, quả thật là quá có sức hấp dẫn." Trương nhị cầu cười nói.

Tới yêu cầu Đan càng nhiều, đối với (đứng) trương nhị cầu mà nói, chính là vui sướng nhất sự tình.

Bởi vì này có thể tăng trưởng nổi tiếng a, lấy mình bây giờ ở ngoại môn địa vị, các sư đệ cũng xưng mình là cầu ca, nếu là danh tiếng lại lớn một chút, còn không Tôn xưng mình là Cầu gia.

...

"Sư huynh, những ngoại môn đệ tử này cũng đi theo lên." Đan Đình đình một tên Luyện Đan đệ tử xem đến phần sau đi theo một đám Ngoại Môn Đệ Tử, lên tiếng nói.

"Hừ, theo tới cũng tốt, đợi một hồi nhất định phải để cho bọn họ nhìn một chút, ai mới là Thánh Tông đệ nhất." Lý Thuận hừ lạnh nói.

Chuyện này, Lý Thuận không có chờ đợi, cũng biết không có thể chờ đợi, nếu như ở tiếp tục như vậy đi xuống, vậy bọn họ làm sao còn sống.

Bọn họ có thể ở tông môn sống như thế dễ chịu, kia cũng là bởi vì có vô số Ngoại Môn Đệ Tử tới bên này yêu cầu bọn mình Luyện Đan a.

Nhưng hôm nay bị này Vô Danh đình cướp đi tài nguyên, đạo đưa bọn họ Luyện Đan mỡ không ngừng giảm bớt, sâu hơn tới ở kéo dài nữa, ngay cả một cái canh đều không.

Giờ khắc này trương nhị cầu hai người nhìn đến lượng lớn sư đệ đi tới, nhất thời cười nói, "Các vị sư đệ, không nên gấp, xếp thành hàng, từng cái tới."

Bây giờ số người này, ở trương nhị cầu xem ra thật sự là quá nhiều, phải an bài xong trật tự, từng cái người, nếu không loạn hiện trường, coi như không tốt.

"Xếp hàng cái gì xếp hàng, đem các người Tông Chủ cho chúng ta gọi ra." Lý Thuận tiến lên tức giận trách mắng.

Vô Danh đình tuy bị Tông Chủ ban cho đối phương thành lập chi nhánh tông môn, nhưng là Lý Thuận cũng không đem coi ra gì.

Bọn họ nhưng là chính tông Đan Đình Phong đệ tử, chính mình càng là Đan Đình đình Thái Thượng Trưởng Lão môn hạ đệ tử, địa vị ở Đan Đình đình bên trong cũng là không thấp.

Về phần này cái gì chi nhánh tông môn, Lý Thuận thật đúng là không đem coi ra gì.

Nguyên lai nở nụ cười trương nghị cầu cùng Phong Bất Giác sắc mặt nhất thời biến đổi, những người này là từ nơi nào nhô ra, thật không ngờ càn rỡ, vừa mở miệng chính là muốn chúng ta Tông Chủ đi ra, thật là quá càn rỡ.

"Hừ, các ngươi có thể nghe cho kỹ, vị này là Đan Đình đình Thái Thượng Trưởng Lão tọa hạ đệ tử Lý Thuận Lý sư huynh, tranh thủ thời gian để cho các ngươi cái gì đồ Tông Chủ đi ra." Lý Thuận bên người thổi tiêu đồng tử ngăn đầu ưỡn ngực, ép khí bạo phát nói.

Nghe một chút là Đan Đình đình, trương nghị cầu hai người nhất thời minh bạch, nhìn đáng đáp đám người kia là tới đập phá quán.

Hai người tuy nói gần đây không đi qua Đan Đình đình, nhưng là Đan Đình đình tình trạng bọn họ vẫn biết, khẳng định rất thảm rất thảm.

Tông Chủ đại nhân xuất thủ, chẳng lẽ còn có thể có việc đến cơ hội không được.

"Càn rỡ, Vô Danh đình là các ngươi có thể càn rỡ phương nào? Các ngươi Đan Đình đình quanh năm tới nghiền ép Ngoại Môn các sư huynh đệ khổ cực tích lũy tài liệu luyện đan, bây giờ chúng ta Tông Chủ đại nhân không đành lòng các đệ tử khổ cực được bị các ngươi cường ép cướp lấy, mở cửa Luyện Đan, tạo phúc đệ tử, các ngươi lại còn có mặt mũi tới Vô Danh đình gây chuyện." Trương nghị cầu thần sắc nghiêm túc lạnh lùng nói, cái gọi là làm người lưu lại một đường, ngày sau tốt gặp nhau cái gì, hắn trương nghị cầu căn bản cũng không có cái ý nghĩ này.

"Hừ, miệng lưỡi bén nhọn, chính là hai người cũng muốn ngăn cản chúng ta Đan Đình đình, thật là si nhân nằm mơ, tranh thủ thời gian để cho các ngươi Tông Chủ đi ra." Lý Thuận một thân cao ngạo, miệt thị nhìn hai người.

Chính là chỉ có ba người Vô Danh đình, có bản lĩnh gì với Đan Đình đình gọi nhíp.

...

Đối với bên ngoài sự tình, Lâm Phàm đã sớm biết được, đối với Đan Đình trên đỉnh núi môn tìm phiền toái tình huống, Lâm Phàm đã sớm nghĩ tới.

Đây là không thể tránh khỏi sự tình.

Bất quá Lâm Phàm cũng không sợ những thứ này, Đan Đình đình lại có thể thế nào, chẳng lẽ còn có thể không cho người khác luyện đan bất thành.

Cái gọi là đồng hành là oan gia, muốn cảm hóa bọn họ cũng không phải là không thể sự tình, nhưng là đối với những người này, Lâm Phàm cũng lười nói thêm cái gì.

Lúc này Lâm Phàm từ trong nhà đi ra.

Trương nghị cầu cùng Phong Bất Giác hai người thấy Tông Chủ đến, lập tức tiến lên, "Tông Chủ, Đan Đình đình người đến gây chuyện."

"Ừ, ta đã biết." Lâm Phàm gật đầu một cái, đi tới Đan Đình đình trước mặt mọi người.

"Ngươi chính là Lâm Phàm?" Lý Thuận tiến lên nhìn thẳng Lâm Phàm, trong mắt lóe lên một tia vẻ khinh thường.

Ở Lý Thuận xem ra, người này cũng không có gì đặc biệt.

Về phần với Đan Đình đình cướp Luyện Đan, nhất định chính là tìm chết.

"Các ngươi có chuyện gì?" Lâm Phàm bình tĩnh hỏi.

"Ha ha." Lý Thuận nghe cười lạnh hai tiếng, bây giờ lại còn hỏi mình có chuyện gì, chẳng lẽ tâm lý còn rõ ràng hay sao?

"Ngươi này Vô Danh đình có tư cách gì Luyện Đan, có thể hay không có tông môn cho phép?" Lý Thuận nghiêm nghị hỏi, sau đó nhìn hướng về phía sau Ngoại Môn Đệ Tử, giờ lên hai cánh tay vung lên, hô lớn, "Các vị Ngoại Môn các sư đệ, các ngươi có thể ngăn vạn lần chó tham đồ nhất thời tiện nghi, mà hại chính mình, Luyện Đan một môn chú trọng là cha truyền con nối, Đan Đình đình tự Thánh Tông khai tông tới nay, liên lưu truyền tới nay, bây giờ các ngươi tham đồ nhất thời tiện nghi, dùng không có bảo đảm đan dược, này sau này nếu là xảy ra chuyện, coi như cũng hối hận không kịp a."

Lý Thuận lời nói này nói rõ ràng mạch lạc, đem Đan Đình đình lịch sử kể lại một phen, nếu như là người bình thường thật đúng là bị dao động ở, bất quá đối với các ngoại môn đệ tử mà nói, nhưng là ha ha một tiếng.

Nếu như lúc trước Đan Đình đình không hại người hãm hại ác như vậy, bọn họ ngược lại thật có khả năng tin tưởng, tới ở hiện tại mà, coi như nghe một chuyện tiểu lâm tốt.

"Các ngươi lần này tới Vô Danh đình, còn không phải là bởi vì các ngươi đã vô mỗ có thể vớt, các ngươi như vậy kiểm lấy sư huynh đệ mồ hôi và máu tài liệu luyện đan, nhất định chính là tông môn một mối họa lớn a."

"Các ngươi nhìn một chút, bao nhiêu thiên tư trác tuyệt đệ tử, liền bởi vì các ngươi số lớn thu lao công phí, đưa đến đan dược chưa đủ, đột phá không đủ, lãng phí chính mình số lớn thanh xuân, sống sờ sờ đem tu luyện tuổi thanh xuân lãng phí, bây giờ các ngươi còn có mặt mũi tới Vô Danh đình tới chất vấn, thật là không thể nói lý." Lâm Phàm căm giận nói.

Giờ phút này trong ngoại môn đệ tử, một ít đệ tử có một tí xôn xao, Sư Thúc vừa mới nói kia một phen, câu câu có lý, bất kể là bọn họ tự thân, hay lại là sư huynh đệ cũng gặp được loại tình huống này, lấy trước kia là không thể làm gì, nhưng hôm nay suy nghĩ một chút nhưng là càng nghĩ càng tức giận.

Nếu như không phải là nghiền ép quá ác, như thế nào lãng phí lớn như vậy tốt thời gian.

"Hừ, một bên nói vậy nói bậy." Lý Thuận không nghĩ tới đối phương lại can rờ, cũng là giận không kèm được.

"Nhị cầu tiền khách, sau này Đan Đình đình cùng cầu không cho phép vào bên trong." Lâm Phàm hất một cái ống tay áo, xoay người không muốn để ý tới.

"Dạ, Tông Chủ." Trương nhị cầu nói, sau đó thúc giục, "Đi nhanh lên, đi nhanh lên."

Lý Thuận nhìn trước mắt tình huống, nhất thời cười lớn, "Chỉ bằng hai người các ngươi, cũng muốn đuổi chúng ta đi hay sao? Hôm nay không đem lời nói rõ ràng ra, các ngươi Vô Danh đình đừng mơ tưởng an bình."

"Không sai, đem lời nói rõ ràng ra."

"Các ngươi Vô Danh đình lũng đoạn Ngoại Môn Đệ Tử, nếu như không cho lời giải thích, chúng ta ắt phải âm ỉ Tông Chủ bên kia."

...

Giờ phút này Lâm Phàm dừng bước lại, Đan Đình Phong đệ tử cười lạnh một tiếng, xem ra là bị sợ ở, nhưng khi Lâm Phàm vậy không tiết ánh mắt quét nhìn đến bọn họ thời điểm, nhưng lại làm cho bọn họ cảm thấy một trận buồn nôn.

"Hai cái?" Lâm Phàm nhẹ giọng hỏi ngược lại, sau đó hô to một tiếng, "Chúng Sư Đệ tử ở chỗ nào."

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Quỷ thần khó lường 1 chân tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

"Sư Thúc."

Ngay một khắc này, những thứ kia ở Đan Đình đình xem ra là vậy xem bầy bọn ngoại môn đệ tử môn nhất thời hô to hét.

Sợ Đan Đình đình mọi người biến sắc, không dám tin lẫn nhau mất đối mắt.

"Đưa bọn họ đuổi ra ngoài." Lâm Phàm nhẹ liếc về một tiếng, sau đó trở lại bên trong nhà, bên ngoài sự tình, hắn không đang quan tâm, đối với (đúng) Đan Đình đình người ôn tồn, có lẽ sẽ còn để cho đối phương cho là mình sợ bọn họ.

Nam nhân mà, có lúc đến lượt cứng rắn một chút.

"Mời rời đi đi." Trương nhị cầu khinh thường cười nói.

"Hừ, chẳng lẽ các ngươi còn dám làm gì được chúng ta hay sao?" Lý Thuận tiến lên vừa đứng, ngẩng đầu ưỡn ngực, Đình Thiên Lập Địa, không sợ hãi chút nào nhìn chằm chằm trương nhị cầu.

Hắn là Đan Đình đình Thái Thượng Trường Lão Tọa Hạ Đệ Tử, các ngươi còn có thể thế nào được (phải) hay sao?

"Ai đặc biệt sao đập?" Vừa lúc đó, không biết từ nơi nào toát ra một tảng đá, đập về phía Lý Thuận.

Lý Thuận tu vi không yếu, sau ót giống như mở mắt một dạng đưa tay đem bay tới hòn đá cầm, đột nhiên mặt như sương lạnh, bộc phát trận trận khí lạnh.

"Đi ra, ai đập." Lý Thuận ngồi xuống đồng tử thấy có người dám ném đá, cũng là cáo mượn oai hùm nổi giận nói.

"Đứng lại cho ta đến, hôm nay Lão Tử liền cẩn thận tốt dạy ngươi làm người như thế nào." Lý Thuận giận không kiềm được nổi giận nói.

"Ta đập." Lúc này một tên Ngoại Môn Đệ Tử đi ra.

"Ngươi tìm chết." Lý Thuận trong mắt ánh sáng lạnh lẽo chột lóe, trên người trước, muốn đem ngoại môn đệ tử này xách đi ra, thật tốt giáo huấn một phen, giết gà dọa dọt khi.

"Ngươi muốn làm gì?" Nhưng ngay khi cái này một khắc, những thứ kia đứng xem một đám Ngoại Môn Đệ Tử, thân thể đột nhiên về phía trước, trăm miệng một lời hét.

Một tiếng gầm này tin tức thể ngút trời, đỉnh tai nhức óc, phảng phất Đan Đỉnh đỉnh người nếu là còn dám động một cái, liền muốn quần khởi mà lên, đem hung hăng nghiền ép ở chỗ này.

Lý Thuận cả kinh, bước chân lui về phía sau mấy bước, theo phía sau sắc lạnh lẽo, chỉ những ngoại môn đệ tử này, "Các ngươi chẳng lẽ muốn tạo phản phải không?"

Đan Đỉnh đỉnh mọi người, không nghĩ đến những ngoại môn đệ tử này, thật không ngờ đoàn kết, cái này ở đã từng nhưng là chưa bao giờ có tình huống a.

Cái này Thiên từng cái chẳng lẽ cũng làm thuốc hay sao?

"Vội vàng cho chúng ta cút."

"Mẹ, Lão Tử đột phá lần thứ hai không thành công, đều là các ngươi đám này Hấp Huyết Quỷ hại."

"Bây giờ Lâm sư thúc đáng thương chúng ta, giúp chúng ta Luyện Đan, các ngươi lại còn dám quấy nhiễu, không còn biến, chúng ta liền với các ngươi liều mạng."

"Cút... ."

"Cút."

Giờ khắc này Ngoại Môn Đệ Tử tâm tình ngẩng cao, từng cái cặp mắt đỏ bừng, phảng phất nhớ tới đã từng chuyện cũ.

Một ít Ngoại Môn Đệ Tử nghĩ (muốn) từ bản thân thật vất vả tích lũy một ít tài liệu, chuẩn bị luyện chế một ít đan dược, dùng làm đột phá, có thể bị Đan Đỉnh đỉnh người cho hung hăng hãm hại một cái,

Cuối cùng đưa đến đan dược không đủ, đột phá thất bại.

"Các ngươi... Các ngươi." Lý Thuận nhìn những ngoại môn đệ tử này, trong lòng một cái lửa giận cháy hừng hực.

Trương nhị cầu nhìn bây giờ tình huống, khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười, nhai con, lại dám tới Vô Danh trên đỉnh núi trang bức, thật là không biết sống chết a.

Mà lúc này đây, trương nhị mất chó trước đột nhiên sáng lên, trong lòng dâng lên từng tia tiểu tâm tư.

"Các ngươi cũng phản thiên." Giờ phút này Lý Thuận càng nói càng là kích động, hắn không nghĩ tới này tới Vô Danh đỉnh lại sẽ phát sinh như vậy sự tình, những ngoại môn đệ tử này đều ăn gan hùm mật gấu, dám cùng bọn họ nói như vậy.

Mà ngay tại lúc này, vừa muốn mở miệng thả ra cuồng lời nói Lý Thuận, kia tức giận mặt mũi đột nhiên biến đổi.

"Gào ~."

Như sói như hổ tiếng kêu thảm thiết vào giờ khắc này truyền khắp toàn bộ Vô Danh đỉnh.

Trương nhị cầu từ phía sau lưng đánh lén, một cước tất trúng hai trúng một côn giữa, đây là trương nhị cầu lần đầu tiên sử dụng Tông Chủ đại nhân tuyệt kỹ, trong lòng có vẻ khản trương, càng nhiều là cái loại này mong đợi.

Hắn không biết một chiêu này rốt cuộc như thế nào, nhưng là hắn biết, một chiêu này rất đáng sợ, nắm giữ khả năng hủy thiên diệt địa, đoạn tuyệt nhân tính nguy hiểm.

Giờ khắc này mây gió đất trời biến sắc, chân trời Liệt Dương, phảng phất ngượng ngừng trốn vào trong mây đen.

Lý Thuận sắc mặt trong nháy mắt biến hóa trắng bệch vô cùng, bạch thật là dọa người, một cổ toàn tâm cảm giác đau đớn thao thao bất tuyệt, dao động trũng trũng một lay một cái, thậm chí có loại chết lặng cảm giác.

Phảng phất phía dưới không có một vật.

Giờ khắc này Lý Thuận tê liệt té xuống đất, thân thể run rẩy kịch liệt đến.

Trương nhị cầu giờ phút này chỉ có một loại cảm giác, đó chính là quá đặc biệt sao thoải mái. Loại cảm giác này trương nhị cầu không cách nào dùng ngôn ngữ biểu đạt ra ngoài, chỉ có thể hôn chân thể nghiệm một phen mới được.

"Hừ, không nghĩ tới không chịu được như vậy một đòn." Trương nhị Cầu Thần sắc khinh bỉ, hất tay một cái, nhìn về phía phương xa, phảng phất không đem Lý Thuận nhìn ở trong mắt.

Trương nhị cầu đối với mình hiện tại tại khí chất rất là hài lòng, chắc hẳn mình bây giờ khí tràng nhất định lây tất cả mọi người tại chỗ.

"Sur huynh... ." Đan Đình đình bên này người, nhìn một cái Lý Thuận tê liệt té xuống đất, toàn thân co quắp, nhất thời hô lớn. Bọn họ vừa mới cảm giác nhìn Ngoại Môn Đệ Tử, căn bản không thấy Lý sư huynh rốt cuộc là thế nào rồi.

Nhưng là đối với (đúng) những Ngoại Môn Đệ Tử đó mà nói, Lý Thuận bị cầu ca trong nháy mắt kích phá, nhất thời mừng rỡ trong lòng.

"Cầu ca!"

"Cầu ca! !"

Giờ khắc này trương nhị cầu ngẩng đầu nhìn không trung, khoe miệng có chút lời kéo ra vẻ tươi cười, kia hình tam giác ngược mặt, mặc dù ảnh hưởng toàn thể khí chất, nhưng là bây giờ ở trong mắt Ngoại Môn Đệ Tử, cầu ca tối vô địch.

Vừa mới một màn, Phong Bất Giác nhìn từ đầu tới đuôi, mặt đầy không dám tin nhìn sư huynh, hẳn không nghĩ tới sư huynh lại từ phía sau đối với (đúng) Lý Thuận vận dụng Tông Chủ đại nhân tuyệt kỹ.

Chuyện này... Đây.

Một cước này ở Phong Bất Giác xem ra giống như đã từng quen biết, bây giờ Lý Thuận liền như vậy tê liệt té xuống đất, hiển nhiên một cước kia lực sát thương là biết bao tàn bạo.

Sợ rằng năm người có thể thừa nhận được đi.

"Người đối với (đúng) Lý sư huynh rốt cuộc làm gì?" Đan Đình Phong đệ tử rống giận.

Trương nhị cầu biến sắc, nghiêm nghị quát lên, "Lập tức rút cho ta ra Vô Danh đình, nếu hắn không là kết quả chính là các ngươi kết quả."

Đan Đình đình mọi người bị trương nhị cầu kia dữ tợn mặt mũi dọa cho ớn, sau đó liếc mắt nhìn, những thứ kia tâm tình ngẩng cao Ngoại Môn Đệ Tử, cuối cùng nâng lên Lý Thuận rồi đi nơi này.

"Hừ, khiêu lương tiểu sư cũng dám tới Vô Danh đình càn rỡ." Trương nhị cầu khinh thường nói.

Đối với trương nhị cầu mà nói, hôm nay cái này ép gia bộ hắn rất thoải mái, có loại không nói ra được khoái cảm, cũng không biết khi nào có thể lại có như vậy cảm giác, hy vọng sau này có thể lại có cơ hội.

"Cầu ca, vô địch... ."

"Cầu ca vô địch... ."

Các ngoại môn đệ tử sùng bái nhìn trương nhị cầu, mà trương nhị cầu chính là nhàn nhạt cười một tiếng, "Các vị sư đệ, cũng trở về đi thôi, ngày mai đừng quên tới lấy đan dược."

Bây giờ ở Ngoại Môn Đệ Tử trong tâm khảm, Vô Danh đình liền là trong lòng bọn họ thần thánh đình núi, không cho phép người khác giẫm đạp lên.

Bọn họ biết Đan Đình đình những người đó tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, nhưng là này lại có thể thế nào, cùng lắm tới một lần đánh một lần, chẳng lẽ chúng ta Ngoại Môn Đệ Tử còn có thể sợ bọn họ không được.

Làm các ngoại môn đệ tử rồi đi sau khi, trương nhị cầu vui a cười lên, "Sư đệ, Tông Chủ đại nhân truyền thụ cho chúng ta tuyệt kỹ, thật đúng là đừng nói, thật sự là quá mạnh mẽ."

"Ngạcch... ." Phong Bất Giác nhìn sư huynh, sau đó nhìn một chút chân mình, trong lòng không khỏi run lên.

Công pháp này... Có chút cái đó a... .

mới vừa nhận được Website thông báo, ngày mùng 1 tháng 10 buổi sáng chừng bày, ngày đó ta sẽ bùng nổ, thể hiện một quyển sách giá trị cũng liền vào lúc đó, trên đời không có miễn phí bữa trưa, tiểu thuyết cũng là như thế, hai tháng, 300,000 chữ miễn phí, cũng coi là trong một quyển sách chiếc trước thành ý, hy vọng mọi người có thể ở ngày đó ủng hộ một chút, có thể đi bao xa thì nhìn các vị.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Lại dám lật đổ vạn năm quy tắc tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân P

Bên trong nhà, Lâm Phàm bắt đầu đi lắc đầu một cái, bây giờ người thật là nhỏ mọn a, này Đan Đình trên đỉnh núi những luyện đan sư kia, thật sự là không thể nào, gật đầu một cái cũng không có, không theo tự thân tìm nguyên nhân, còn gốc không sót mấy tới nơi này càn rỡ, nhất định chính là không có một chút đầu não.

Suy nghĩ một chút, Lâm Phàm liền cười ha ha, nhìn một chút mình bây giờ qua là biết bao thoải mái, không chỉ có được Ngoại Môn Đệ Tử kính ngưỡng, còn có luyện chế không xong đan dược.

Không chỉ có hung hăng kiếm bọn họ một khoản, còn để cho bọn họ vô cùng sùng bái chính mình, bản lãnh bậc này, trừ chính mình ai cũng không phục a.

Chẳng qua là Đan Đình đỉnh chắc hẳn tuyệt đối sẽ không lúc đó bỏ qua, nói không chừng sẽ đưa tới một ít lão gia, Ngoại Môn Đệ Tử là tông môn cơ tầng chỗ, Đan Đình đỉnh bao năm qua tới trông coi tông môn đệ tử đan dược chỉ cần, bây giờ lại bị chính mình cướp đoạt Ngoại Môn Đệ Tử này một nguồn hàng hóa, chỉ sợ là không dễ dàng như vậy.

Bất quá liên này thời gian nửa tháng, Lâm Phàm cũng có thể cảm giác sâu sắc Đan Đình đỉnh tài sản là kinh khủng dường nào.

Lấy Đan Đình trên đỉnh núi Luyện Đan tỷ lệ, mười phần tài liệu mới ra một phần thuốc, đây là biết bao bầy cha a, theo Lâm Phàm, này Đan Đình đỉnh chắc có lẽ từ thành phần.

Dù sao này Luyện Đan thành công tính thật sự là quá thấp, cùng mình này Luyện Đan tỷ lệ thành công lẫn nhau tương đối, thật là quá phé vật.

Bất quá những thứ này đều là Lâm Phàm suy đoán, tình huống cụ thể thật đúng là nói không chừng.

Sau đó Lâm Phàm cũng không nghĩ nhiều, đem tài liệu một phần phần xuất ra, từng cái một qua tay, trong đó không có gì tài liệu trân quý, cũng cũng đều như nhau có thể ở tông môn hỏi đòi Thảo Dược, xem ra những thứ kia tài liệu cao cấp, còn chỉ có thể là kiếm vô địch bọn họ một loại kia người mới được.

Hôm sau.

Đan Đình đỉnh từ hôm qua cũng chưa có an bình qua, Lý Thuận bị các sư đệ chưa từng tên gọi đỉnh nhắc trở lại, liền gào khóc kêu thảm thiết, sắc mặt trắng bệch, một mực kéo dài đến sáng ngày thứ hai.

Đan Đình đỉnh các đệ tử, nhìn Lý sư huynh giờ phút này hình dạng, trong lòng cũng cũng cảm giận không thôi.

"Vô Danh đỉnh đám người kia thật sự là quá mức."

"Đúng, chuyện này tuyệt đối không thể lúc đó coi là, không chỉ có cướp chúng ta nguồn hàng hóa, còn đem Lý sư huynh hãm hại thành như vậy."

"Lý sư huynh, người nói chúng ta nên làm cái gì, là không phải muốn đi Thái Thượng Trưởng Lão bên kia thưa hấn."

... .

Giờ phút này Lý Thuận hai tròng mắt vô thần tê liệt ngã xuống giường, kia u tối đôi mắt phiêu hốt bất định, phảng phất đối với lần này sinh đã mất đi hy vọng.

Ngồi xuống thổi tiêu đồng tử một bên khóc sụt sướt, nội tâm thật là thống khổ.

Lúc này Lý Thuận mở miệng, thanh âm khàn khàn vô cùng, traten oán niệm biểu lộ không bỏ sót.

"Vô Danh đỉnh khinh người quá đáng, chuyện này ta muốn báo cho biết Cổ trưởng lão." Lý Thuận oán hận nói, trong con ngươi thiêu đốt một đám lửa, chuyện này không để cho Vô Danh đỉnh trả giá thật lớn, thề không làm người.

"Đứng, báo cho biết Cổ trưởng lão, để cho hắn ra mặt." Mọi người nghe tiếng gật đầu.

Cổ trưởng lão là phụ trách Ngoại Môn một khối này cao tăng, thuộc về Thái Thượng Trưởng Lão đệ tử, ở tu vi bước vào nhập thần cảnh giới sau khi, có thể tuyển chọn trở thành Nội Môn Đệ Tử, hoặc là ở lại đỉnh núi trở thành một tên trưởng lão.

Mà Cổ trưởng lão chính là ở lại Thái Thượng Trưởng Lão bên người, trở thành Đan Đỉnh đỉnh trưởng lão, phụ trách Đan Đỉnh đỉnh Ngoại Môn hết thảy công việc.

Đan Đỉnh đỉnh, Ngoại Môn Luyện Đan Tổng Đường.

"Sư đệ Lý Thuận cầu kiến Cổ trưởng lão." Đan Đỉnh đỉnh một ngôi đại điện ra, Lý Thuận bị còn lại sư đệ đỡ, hô lớn nói.

"Lý sư huynh, trưởng lão chính đang luyện đan, còn xin chờ chốc lát." Lúc này một tên đệ tử vội vã chạy tới, ôm quyền nói.

...

Cũng không lâu lắm, trong đại điện truyền tới thanh âm

"Vào đi."

Lý Thuận đám người sau đó không bằng trong đại điện, lần này bọn họ nhất định phải mời Cổ trưởng lão ra đỉnh, vì bọn họ đòi lại một cái công đạo.

Làm vừa vào trong đại điện lúc, Lý Thuận lập tức cời ra mọi người đỡ, sau đó mang theo tiếng khóc nức nở xô ngã xuống đất.

"Trưởng lão, lần này ước chừng phải giúp chúng ta một tay a... ." Lý Thuận bị thiên thương hại kêu khóc, mà những sư đệ kia môn cũng là kịp phản ứng mặt lộ vẻ nước mắt khóc kể đến.

Cổ trưởng lão tuổi tác trung tuần, khẽ nhíu mày, "Xảy ra chuyện gì."

Loại tình huống này hắn vẫn là lần đầu tiên thấy, Đan Đỉnh đỉnh ở bên trong tông môn địa vị, hơi cao hơn còn lại đỉnh núi một đầu, chủ yếu là Đan Đỉnh đỉnh trông coi tông môn đan dược, vì vậy Đan Đỉnh Phong đệ tử, ở bên trong tông môn, cũng sẽ có được cùng ứng đối đối.

Bây giờ Lý Thuận đám người khóc sụt sướt đáng vẽ, thật ra khiến kỳ quái hoặc một chút.

"Sư huynh, vô danh kia đỉnh khinh người quá đáng a... ." Lý Thuận khóc kêu một tiếng, sau đó thêm dầu thêm mỡ nói ra nhóm người mình gặp bị thảm tạo ngộ.

Cổ trưởng lão vốn là bình tĩnh sắc mặt, dần dần có một tí biến hóa, nghe tới cuối cùng lúc, càng là giận dữ lên.

"Người nói đều là thật?" Cổ trưởng lão sắc mặt lạnh lẽo, đối với lần này có chút khó tin.

Một cái Vô Danh đỉnh lại đem Ngoại Môn Đệ Tử Luyện Đan chỉ cần cũng cho kéo qua đi, nếu quả thật là như vậy, như vậy đem Đan Đỉnh đỉnh đặt mình trong nơi nào.

Những chuyện khác, hắn cũng không thèm để ý, nhưng là ở có nghe hay không một tên Ngoại Môn Đệ Tử Lai Đan Đỉnh đỉnh Luyện Đan lúc, sắc mặt biến hóa rất là đáng sợ.

Nếu như Đan Đỉnh đỉnh không có Ngoại Môn Đệ Tử Luyện Đan, như vậy đã biết Đan Đỉnh đỉnh Ngoại Môn trưởng lão thì có ích lợi gì nơi, không phải là thành vô ích chiếc một loại?

"Sư đệ nói câu câu là thật a, ước chừng phải làm chủ cho chúng ta a." Lý Thuận khóc kể đến, thấy Cổ trưởng lão đã giận lên, đối với (đúng) vô danh kia đỉnh cũng là cười trên nỗi đau của người khác, chỉ cần Cổ trưởng lão ra mặt, chẳng lẽ còn có thể có vấn đề gì không được.

"Hừ, Vô Danh đỉnh quả thực đáng ghét, Tông Chủ đáng thương kỳ gặp gỡ, ban thường đỉnh núi, không nghĩ tới lại dám phá hư Thánh Tông vạn năm tới trật tự, thật là không thể bỏ qua. " Cổ trưởng lão trong mắt tức giận lóe lên, quyết định đem thế giới giải quyết.

"Trưởng lão, có cần hay không thông báo sư phó lão nhân gia ông ta." Lý Thuận hỏi.

"Không cần, sư phó lão nhân gia ông ta đang bế quan, chuyện này chỉ cần ta ra mặt liền có thể." Cổ trưởng lão nói.

Chuyện này coi như thọt đến Tông Chủ bên kia, cũng là Đan Đình đình chiếm lý, Vô Danh đình tự lập đình núi, bọn họ không lời nào để nói, đây là Tông Chủ quyết định, bọn họ không dám nói thêm cái gì, nhưng là bây giờ người này khi dễ đến Đan Đình đình núi bên trên, đâu còn có thể dung nhẫn.

"Sáng mai theo ta đi Vô Danh đình, Bồn Tọa ngược lại muốn nhìn một chút hấn có bản lĩnh gì." Cổ trưởng lão mặt lạnh nói.

Lý Thuận đám người giờ phút này mặt lộ nụ cười, "Trưởng lão, ngài đi qua, nhất định đem tiểu tử kia hù dọa tề ra quần."

...

Lâm Lý Thuận đám người từ bên này sau khi rời khỏi, người người mặt lộ cười trên nỗi đau của người khác nụ cười.

"Ngày mai Cổ trưởng lão đi trước, nhất định phải báo cáo hôm qua thù."

"Hừ, tuy nói hấn là Tông Chủ bổ nhiệm người, nhưng hấn phá hư quy củ ở phía trước."

"Người này cần phải lật đổ Đan Đình đình vạn năm quy tắc, kia có thể tha cho hấn ý nguyện."

...

Trong lòng một con giận thật lâu không thể phun ra Lý Thuận, giờ phút này cũng coi là hãnh diện, chỉ đợi ngày mai Cổ trưởng lão đi một lần, để cho biết Đan Đình đình lợi hại, nhìn hấn sau này còn dám can rõ không được.

Nhất là hấn đệ tử kia, chính mình phải thật tốt dạy dỗ một trận, lại dám đối đãi mình như vậy, nhất định chính là ăn gan hùm mật gấu.

"Sư huynh, ta đi người trở về đi thôi, ngày mai sắp có trò hay nhìn." Thối tiêu đồng tử nói.

"Ừ... ."

cám ơn đoàn người, bổ sung thêm một cái chứng bày cảm nghĩ tốt.

hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Quái vật tinh anh đánh tới tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Ngày đêm thay nhau.

Lâm Phàm một mực cần cù tu luyện, đối với đan dược một đường, hấn phát hiện mình dường như rất có thiên phú, mà đối với Luyện Khí, hấn cũng cho là mình thiên phú không kém gì người khác, nhưng là Đan Khí toàn năng a.

Ngày gần đây thật sự chuyện phát sinh, Lâm Phàm cũng không có đem đề ở trong lòng, hấn biết, thiên tài chính là dễ dàng chiều người ghen tỵ a.

Giờ phút này Lâm Phàm tay phải nắm "Hết thủy Ca,", sau tay cầm một cây cỏ thuốc.

"Dùng hợp... ."

Đem ném tới trong lò đan, Đan Lô ông ông tác hưởng, dâng lên đoàn đoàn sương mù.

"Keng, Luyện Đan thất bại."

Lâm Phàm bắt đầu đi lác đầu, đây đã là thứ ba mươi bảy lần thí nghiệm, cũng không có một quả thành công.

"Hết thấy Ca," loại đan dược này, Lâm Phàm rất là coi trọng, bởi vì theo Lâm Phàm, hắn có vô hạn tiềm năng.

Không tăng tu vi, không làm thương hại tự thân, lại có thể mang đến vô cùng thú vui.

Nếu như tốt nghiên cứu kỹ một phen, không chừng có thể luyện chế ra một quả Kỳ Dị đan dược.

Nhưng vào lúc này, Trương Nhị cầu từ Ngoại Môn vội vã đi vào, mặt đầy cấp sắc, "Tông Chủ, đệ tử vừa mới hỏi thăm được, ngày mai Đan Đình đình Ngoại Môn Cổ trưởng lão đem dẫn người tới chúng ta bên này, là chuyện luyện đan, thỉnh cầu một cái pháp."

Khi biết tin tức này thời điểm, Trương Nhị cầu cũng dọa sợ, hắn không nghĩ tới sự tình sẽ càng phát ra nghiêm trọng.

Vốn là Lý Thuận đám người, ở Trương Nhị cầu xem ra, căn bản không tính là cái gì, dù sao hắn cũng chính là Đan Đình đình hơi chút có địa vị đệ tử mà thôi, nhưng hôm nay này Đan Đình đình trưởng lão,

Có thể thì không phải là đùa.

"Ồ." Lâm Phàm mặt không đổi sắc đầu.

Trương Nhị cầu thấy Tông Chủ trấn định như vậy, nội tâm nhưng là gấp hơn, "Tông Chủ, chúng ta chẳng lẽ không còn sớm làm chuẩn bị sao?"

Lâm Phàm nhìn Trương Nhị cầu liếc mắt, khoe miệng lộ ra vẻ tự tin nụ cười, "Không sao, bình đến tướng đỡ, nước đến đất cản, Vô Danh đình cũng không phải là ai cũng có thể tới cản trở."

"Ừ." Trương Nhị cầu thấy Tông Chủ đại nhân, không nóng không vội, cuối cùng lui ra ngoài.

Không biết đây có thể có chuyện gì, có thể để cho Tông Chủ cả kinh thất sắc, dù là trong một sát na cũng được a.

Làm Trương Nhị cầu rời đi sau khi, vốn là bình tĩnh như nước Lâm Phàm, trong nháy mắt đứng lên, trên mặt nhất thời toát ra khó giải quyết vẻ.

Hắn nghĩ tới Đan Đình đình sẽ không lúc đó bỏ qua, nhưng là từ không nghĩ tới, này đột thứ hai, liền tới một quái vật tinh anh.

Vốn là theo Lâm Phàm, ít nhất cũng phải tới này đột trách đương đương khúc nhạc dạo a, nhưng hôm nay này cái gì trưởng lão ngày mai sẽ phải giết tới, cũng là để cho Lâm Phàm có chút không nói gì.

Làm sao bây giờ?

Tiền hạ thủ vi cường, Hậu Hạ Thủ Tao Ương, trước hết giết đến Đan Đình đình, đem cái gì đó trưởng lão ám toán thành bán thân bất toại.

Không được, không được, này đặc biệt sao ngay cả là ai cũng không biết, đi có ích lợi gì, huống chi mình một người tiến vào phe địch trận doanh, muốn là đụng phải cái gì Boss, kia cũng chỉ có quý mệnh a.

Giờ khắc này Lâm Phàm có loại nhàn nhạt ưu thương, Tông Chủ không dễ làm a, ở hai kẻ dờ hoi đệ tử trước mặt, chính mình phải một mực giữ Nhất Đại Tông Sư phong độ.

Dù là ngày mai có cường địch muốn tới, cũng phải ở trước mặt bọn họ giữ trấn định a.

Ngày mai người vừa tới, nếu là Đan Đình đình trưởng lão, như vậy tu vi khẳng định rất mạnh, lấy chính mình bây giờ Tiên Thiên Đại Viên Mãn chiến lực, sợ rằng liền đối phương không đủ để nhét kẻ rằng nhét a.

Đối với những trưởng lão này tu vi, ở Lâm Phàm tâm lý, thấp nhất bất kể thế nào cũng là Thiên Vị cảnh giới a.

Không được, phải nghĩ tốt cách đối phó, nếu không ngày mai mình bị đối phương hung hăng nghiền ép ở dưới chân, cái này sau làm sao còn tạo uy nghiêm.

Như thế nào để cho những Ngoại Môn Đệ Tử đó tôn kính chính mình.

Giờ khắc này, Lâm Phàm cảm thấy cảm giác nguy cơ. Ngẫm nghĩ đến ngày mai nên làm thế nào cho phải, phải lấy phương pháp gì tới ứng đối.

Mà nghĩ tới đây chính là một đêm.

...

Hôm sau.

Ánh ban mai dâng lên, các ngoại môn đệ tử ra khỏi phòng là tương lai bính bác đến.

Mà lúc này Lý Thuận đi theo Cổ trưởng lão bên người, đi ở ngoại môn bên trong, hướng vô danh kia đình chạy tới.

Các ngoại môn đệ tử khi nhìn đến Đan Đình đình người lúc, từng cái biến sắc, trước trời đã đã cho giáo huấn, chẳng lẽ còn chưa đủ, hôm nay lại tìm đến mắng không được.

Lý Thuận ngẩng đầu ưỡn ngực miệt thị nhìn chung quanh Ngoại Môn Đệ Tử, hôm nay Cổ trưởng lão đi cùng, này Vô Danh trên đỉnh núi người chẳng lẽ còn dám can rờ không được.

Mà những ngoại môn đệ tử này, chẳng lẽ cũng dám ở Cổ trước mặt trưởng lão ngăn chặn Đan Đình đình không được.

"Này Lý Thuận tại sao lại đến, chẳng lẽ ngày hôm trước giáo huấn còn chưa đủ hay sao?"

"Hừ, thứ người như vậy nên để cho cậu ca thật tốt giáo huấn bọn họ."

"Hừ, âm thanh, lần này thật giống như không thể có người a, Lý Thuận bên cạnh kia người thật giống như là Đan Đình đình Cổ trưởng lão a."

"Cái gì? Không thể nào." Ngoại Môn Đệ Tử nghe một chút, không dám tin nhìn kia Lý Thuận người bên cạnh.

Này nhìn một cái nhưng là tâm thần rung mạnh, này lại thật là Cổ trưởng lão.

"Trưởng lão, những ngoại môn đệ tử này ngày hôm trước ở Vô Danh đình ngăn chặn chúng ta Đan Đình đình, bây giờ trưởng lão rời núi, bọn họ ngay cả một thí cũng không dám thả." Lý Thuận vuốt mông ngựa đạo.

Cổ trưởng lão không có lời nói, mà là liếc mắt nhìn Ngoại Môn Đệ Tử, có thể cứ như vậy liếc mắt, lại để cho những Ngoại Môn Đệ Tử đó môn, tâm thần rung một cái, phảng phất có đạo lôi đình hung hăng đập ở trong lòng.

Các ngoại môn đệ tử biết, này Đan Đình đình mục đích nhất định là Vô Danh đình, nếu như không có Cổ trưởng lão lời nói, bọn họ khẳng định đem các loại người can ở ngoại môn bên này.

Nhưng bây giờ Cổ trưởng lão dẫn đầu, coi như cho bọn hắn thiên đại lá gan cũng không dám a.

Thánh Tông mặc dù hòa bình, nhưng dĩ hạ phạm thượng, nhưng là trọng tội.

Cho dù chết, cũng không phải là không thể.

Theo Đan Đình đình người dần dần đi xa, các ngoại môn đệ tử cũng đều theo sát ở phía sau, lần này trong lòng bọn họ cảm thấy bất an, chẳng lẽ sau này Vô Danh đình thật không có thể vì bọn họ luyện đan bất thành?

Từ trước tới nay, vẫn luôn là Đan Đình đình là tông môn Luyện Đan chỗ, bất kỳ đệ tử Luyện Đan có thể đi Đan Đình đình bên kia, vốn là có người Luyện Đan bán Đan, cũng không phải là cái gì đại sự, nhưng là Vô Danh đình trong thời gian thật ngắn, đem Ngoại Môn Đệ Tử bên này Luyện Đan nhu cầu cấp bao xuống.

Mà Đan Đình đình Ngoại Môn Luyện Đan nơi, chính là vô Đan có thể luyện, đối với Đan Đình đình đến, này là tuyệt đối không cho cho phép xuất hiện sự tình.

...

Vô Danh trên đỉnh núi.

Trương nhị cầu cùng Phong Bất Giác hai người võ trang đầy đủ, đảo qua dĩ vắng nhàn nhã.

"Sư đệ, trận chiến ngày hôm nay, ta người giữa có thể sẽ bỏ mạng tại này, sư huynh lại rất nhiều chuyện không có làm, nếu như sư huynh bất hạnh chết, nhờ sư đệ giúp ta hoàn Thành sư huynh tâm nguyện." Trương nhị cầu tay cầm đen nhánh Nanh Sói gậy to, Lang Nha Bổng bên trên Tiêm Thử toát ra, thậm chí dọa người.

"Sư huynh... ." Phong Bất Giác thương cảm nhìn trương nhị cầu, sau đó liếc mắt nhìn Tông Chủ chỗ nhà, nặng nề đầu.

"Sư đệ, bọn họ người đến." Giờ khắc này trương nhị cầu thân tử khê run lên, nội tâm rất là khẩn trương, đợi một hồi sự tình chắc chắn sẽ không người chết, nhưng là tuyệt đối cũng không khá hơn chút nào.

Tông Chủ đại nhân tu vi, trương nhị cầu mặc dù không biết, nhưng là hắn lại biết Tông Chủ là từ phân tông tới, bởi vì phân tông bị người diệt đạo, Tông Chủ đại nhân do Lão Tông Chủ liễu minh đưa tới, vì vậy này tự thân tu vi chắc chắn sẽ không cao đi nơi nào, không chừng ngay cả Đan Đình trên đỉnh núi trưởng lão cũng không bằng a.

Hắc Vân ép thành thành muốn tòi, giờ khắc này trương nhị cầu hai người, cảm nhận được một cỗ đầy trời áp lực, ép bọn họ hô hấp đều có chút trệ chậm.

Bọn họ đã đến.

ps: Tờ thứ nhất tới trước một lớp, yêu cầu đặt, yêu cầu khen thưởng, yêu cầu phiếu hàng tháng, yêu cầu hết thấy, có cái gì tới cái gì. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127: Ngọa tào, liền bực này tiêu chuẩn a (chương 2:) tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống

Đan Đình đình mọi người lên đỉnh núi cửa vào, trương nhị cầu cùng Phong Bất Giác hai người ngăn lại đường đi.

"Đứng lại, nơi này là Vô Danh đỉnh, các ngươi muốn làm gì?" Trương nhị cầu đã biết lai giả bất thiện, Lang Nha Bồng một con oanh trên đất, khí thế mười phần, không sợ cường quyền ngăn ở Đan Đình đình trước mặt mọi người.

"Hừ, can rở, Đan Đình đình Ngoại Môn trưởng lão tới, vội vàng đem các ngươi Tông Chủ cho chúng ta gọi ra." Lý Thuận tròn mắt nhìn, ngày hôm trước thù, hôm nay phải trả, bây giờ có Cổ trưởng lão chỗ dựa, chẳng lẽ bọn họ còn dám can rở hay sao?

"Hừ, chúng ta Tông Chủ chính đang bế quan, khỏi là các ngươi gặp nhau là có thể cách nhìn, các ngươi từ đâu tới trở về đi đâu, chớ buộc ta động thù." Trương nhị cầu khí thế bùng nổ, mặt đối trước mắt nhóm người này cường địch, không uly kị tí nào.

"Can rở... ." Ngay một khắc này, mặt như bình tĩnh Cổ trưởng lão mặt mũi tinh quang lóe lên, gầm lên một tiếng buột miệng mà, giống như sấm.

Trương nhị cầu đám người màng nhĩ bị dao động sát sát thấy đau, Phong Bất Giác ngăn ở trương nhị cầu trước mặt, ôm quyền nói, "Cổ trưởng lão, nơi này là Vô Danh đỉnh, Tông Chủ đại nhân ban tặng nơi, các ngươi Đan Đình đình tụ chúng tới, sợ rằng có chút không ổn đi."

"Cho các ngươi Tông Chủ đi ra, Bồn Tọa không muốn cùng ngươi môn nhiều phí miệng lưỡi." Cổ trưởng lão hai mắt hàn quang nhìn thẳng hai người.

Chuyện này vô luận như thế nào đều không thể lúc đó bỏ qua, nếu như mặc cho Vô Danh đỉnh như vậy phát triển tiếp, như vậy sau này lại đem Đan Đình đình đặt mình trong nơi nào.

"Cổ trưởng lão, Tông Chủ đại nhân đang bế quan, nếu như có chuyện, có thể ngày kế trở lại." Phong Bất Giác không Ti không lên tiếng đạo.

Hôm nay là ở trong tông môn, đương nhiên sẽ không nguy hiểm đến tánh mạng, lấy Tông Chủ tới hôm qua ý tứ, có thể kéo trước kéo một hồi.

"Can rở... ." Cổ trưởng lão giận dữ một tiếng, uy thế vô biên trong nháy mắt bùng nổ, giống như đợt sóng mãnh liệt tới, ép trương nhị cầu cùng Phong Bất Giác hai người biến sắc,

Khó khổ chống đỡ.

"Đưa bọn họ bắt lại, hôm nay Bồn Tọa ngược lại muốn nhìn một chút, Vô Danh đỉnh rốt cuộc có bản lĩnh gì cùng Đan Đình đình phân cao thấp." Giờ phút này Cổ trưởng lão khí thế ngút trời, mặt mũi giữa nộ khí trùng thiên.

Cùng Đan Đình đình cướp đoạt Luyện Đan tài nguyên, hoàn toàn liền là muốn chết.

Vây xem ở một bên các ngoại môn đệ tử, trở mắt nhìn nhau, thần sắc giữa Bá ba động cực lớn, bọn họ rất muốn trợ giúp Vô Danh đỉnh, nhưng là người trước mắt này nhưng là Đan Đình đình trưởng lão.

Bọn họ chẳng qua là Ngoại Môn Đệ Tử, không dám đi hạ phạm thượng, nếu như không tiếc lời, dù là bị đánh chết, cũng sẽ không có bởi vì kỳ minh oan.

"Dừng tay... ."

Ngay tại trương nhị cầu quảng lên Lang Nha Bồng thời điểm, Diệp thiếu Thiên vội vã mà tới.

"Cổ trưởng lão, xin cho đệ tử một cái mặt mỏng, thật tốt ngồi xuống nói một chút." Diệp thiếu Thiên biết được Đan Đình đình Ngoại Môn Cổ trưởng lão tới Vô Danh đỉnh thời điểm, liền đã biết không ổn.

Này Cổ trưởng lão là Đan Đình đình Ngoại Môn trưởng lão, tính tình nóng nảy, đồng thời Vô Danh đỉnh chuyện luyện đan, đề cho Đan Đình đình Ngoại

Môn vô mờ có thể vớt.

Cái này không quân đặt ở trên người người đó, cũng là không thể chịu đựng sự tình a.

"Diệp thiếu Thiên, chuyện này ngươi đừng nhiều quản, Cổ trưởng lão quyết định sự tình, cũng không phải là một mình ngươi Ngoại Môn Đệ Tử có thể ngăn cản." Giờ phút này Lý Thuận lên tiếng nói.

"Cổ trưởng lão, mọi người vốn đều là nhất tông, cần gì phải trợn mắt nhìn nhau... "

"Cút." Giờ phút này Diệp thiếu Thiên lời nói vẫn chưa hết, Cổ trưởng lão nhưng là vô tình cắt đứt, phần nộ quát.

Diệp thiếu Thiên hít sâu một hơi, sắc mặt biến hóa cực kỳ khó coi, trong nội tâm càng là lửa giận thiêu hủy.

Ấy ư, lại dám tức giận mắng Lão Tử.

Diệp thiếu Thiên từ bị Lâm Phàm cảm hóa sau khi, tính tình so với dĩ vãng, tự nhiên muốn ôn hòa rất nhiều, nhưng là sao có thể nhẹ nhàng như vậy thay đổi.

Bây giờ này tốt âm thanh lời nói, lại bị người khác nhục mạ, Diệp thiếu Thiên thân là Ngoại Môn Thiên Kiêu đệ tử, dĩ nhiên là không thể chịu đựng.

Giờ khắc này Diệp thiếu Thiên hai mắt đưa mắt nhìn, phách lối khí trong nháy mắt bùng nổ, "Hôm nay ai dám động đến một bước, đừng trách ta hạ thủ vô tình."

"Diệp thiếu Thiên, ngươi muốn làm gì?" Lý Thuận lui về phía sau một bước, đứng ở Cổ trưởng lão một bên, sau đó tức giận nói.

Hôm nay cũng phản không được.

Trưởng lão đến chỗ này, lại còn dám can rở.

... .

Lâm Phàm ở bên trong phòng đi tới đi lui, một mực ở suy nghĩ làm sao bây giờ, bên ngoài thanh âm hắc đều đã nghe được.

Lần này đặc biệt sao muốn bị kịch.

Này Boss, nghiền ép đến cửa, chính mình nên làm thế nào cho phải, ẩn thân chạy trốn, đây cũng không phải là không có nghĩ qua, nhưng là này chạy, thật có thể ném quá mất mặt phát.

Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ.

Lâm Phàm thần sắc cuống cuống, hai tay hồ chà xát, thật không biết nên làm thế nào cho phải, sau đó hần từ kia trong khe cửa nhìn ra phía ngoài.

Không biết bên ngoài tình huống rốt cuộc như thế nào.

"Ta đi, tới nhiều người như vậy, xem ra là thật muốn đem chính mình đuổi tận giết tuyệt a, Đan Đình đình thật sự là quá bá đạo đi."

Lâm Phàm liếc mắt quét tới, những Ngoại Môn Đệ Tử đó đến, lá kia ít trời cũng đến, hơn nữa nhìn đáng vẻ, thật giống như với Đan Đình đình người trưởng lão kia có chút mâu thuẫn.

"Ồ... ."

Vừa lúc đó, làm Lâm Phàm ánh mắt liếc về phía kia Đan Đình đình trưởng lão thời điểm, thần sắc nhưng là biến đổi.

"Nhập thần Sơ Giai... ."

Ngoạ tào... .

Lại là đặc biệt sao nhập thần Sơ Giai.

Giờ khắc này Lâm Phàm điên, hại chính mình một đêm chưa chợp mắt Đan Đình đình trưởng lão, cũng chỉ là một cái nhập thần Sơ Giai... .

Chuyện này... Này.

Không, cái gì cũng không.

Giờ khắc này Lâm Phàm sửa sang lại một phen ống tay áo, ngẩng đầu ưỡn ngực, khẽ hát hàm, khí thế uy nghiêm, ánh mắt như thần, một tay đẩy cửa gỗ ra.

Lúc trước kia lo âu lòng, quét một cái sạch, cướp lấy nhưng là kia miệt thị thiên hạ ngang ngược.

Ở Thương Linh Châu lúc, chính mình tu vi liền là Tiên Thiên Cửu Giai, đi tới nơi này bên sau khi, cô động thành Tiên Thiên Sơ Giai.

Nhưng hôm nay một cái chính là nhập thần Sơ Giai trưởng lão, liền muốn càn quét chính mình tông môn, nhất định chính là không đem Bản Tông Chủ coi ra gì a.

Bây giờ vừa vận Ngoại Môn Đệ Tử tự tập, cũng nên là thời điểm tạo một lớp uy nghiêm.

Một mực hữu hảo đối đãi người, sợ rằng thật là có người cho là mình dễ khi dễ, vừa vận hôm nay tới mấy cái đá mài đao, cũng để cho bọn họ cảm thụ một chút yêu quan tâm.

"Tất cả dừng tay cho ta." Giờ khắc này, một tiếng trầm đầy uy nghiêm lời ngăn cấm từ xa như vậy phương truyền tới.

Vốn chuẩn bị động thủ Diệt thiếu Thiên, hơi sững sờ, ánh mắt đưa mắt nhìn phía sau.

Trương nhị cầu cùng Phong Bất Giác càng phải như vậy, phảng phất trong lòng chủ định tới.

"Tông Chủ... "

Đan Đình đình mọi người nhìn về phía kia Lâm Phàm lúc, trong mắt hận ý lóe lên, chính là người trước mắt này cướp bọn họ làm ăn.

Mà Cô trưởng lão chính là mặt không đổi sắc quan sát tỉ mỉ đến đối phương.

Lúc này Lâm Phàm từ từ đi tới, từng bước từng bước, không chút hoang mang, chấp hai tay sau lưng, khẽ hát hàm, trong ánh mắt lóe lên để cho người không thể nhìn thẳng ánh sáng.

Một cổ cao nhân tuyệt thế phong độ, trong nháy mắt bùng nổ toàn trường, tất cả mọi người đều bị kỳ kia thâm trầm ép khí lây không thể tự kiềm chế.

"Bọn người Đan Đình Phong đệ tử, không đợi ở nhà mình đỉnh núi, tới Bản Tông này Vô Danh đình càn rỡ, là muốn làm gì? Chẳng lẽ là ở lần ta Vô Danh đình không người hay sao?" Lâm Phàm không giận tự uy, câu câu giống như lợi kiếm một dạng đi sâu vào Đan Đình Phong đệ tử trong lòng.

Giờ phút này trương nhị cầu đám người sững sờ.

Bọn họ phát hiện Tông Chủ biến hóa như trước kia có chút không giống.

Phảng phất lúc này trước mắt Tông Chủ càng giống như là Tông Chủ, một cổ không khỏi cảm giác sợ hãi tràn ngập toàn thân.

Hai người nhìn về phía Tông Chủ trong ánh mắt, tựa hồ tràn đầy sợ hãi.

ps; yêu cầu hết thầy, yêu cầu khen thưởng, yêu cầu phiếu hàng tháng, yêu cầu đặt. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Thần chi 1 chân tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Giờ phút này Lâm Phàm ép khí mười phần, này Đan Đình đình người nếu chủ động đưa tới cửa, vậy dĩ nhiên là không thể bỏ qua.

Tìm mình khăn trương một đêm, bây giờ bất kể như thế nào dĩ nhiên là muốn lấy lại giá vốn.

"Người chính là Lâm Phàm?" Cô trưởng lão nghiêm nghị hỏi, nhú chặt lông mày, ánh mắt giống như lợi kiếm, xuyên thấu lòng người.

Lâm Phàm nhìn trước mắt trưởng lão này, ha ha một tiếng, "Bồn Tọa chính là, các người Đan Đình đình tới đây là muốn làm gì?"

Giờ phút này, Cô trưởng lão lạnh rên một tiếng, "Đan Đình đình là Thánh Tông chỗ luyện đan, người Vô Danh đình phá hư Thánh Tông vạn năm quy tắc,

ta là tới nói cho ngươi biết, từ nay về sau cấm chỉ Luyện Đan, nếu không tự gánh lấy hậu quả."

Cổ trưởng lão bá đạo vô cùng, trong lời nói, không có một tí hòa hoãn khí, thậm chí trong này không có một tí chừa chỗ thương lượng, phảng phất ngươi không đồng ý, ngươi liền xong đời.

Những Ngoại Môn Đệ Tử đó nghe một chút, biến sắc, sau đó xì xào bàn tán, đối với (đúng) Đan Đình đình vận phần than phiền, nhưng là bây giờ Đan Đình đình trưởng lão ở chỗ này, bọn họ cũng không dám can rờ.

Lý Thuận nhìn tình huống chung quanh, cao ngạo ngẩng đầu lên, hơi híp mắt lại, tất cả đều là vẻ trào phúng.

Ngày hôm trước không phải là rất lợi hại sao? Bây giờ thế nào mỗi một người đều héo.

Lâm Phàm cười cười, sau đó biến sắc, ngang ngược trừng thiên, hai mắt như điện, gắt gao khóa lại Cổ trưởng lão, "Cần rờ, là ai cho ngươi lá gan, lại dám ở trước mặt ta nói khoác mà không biết ngượng, bản về bồi phạt, ngươi chính là chẳng qua là bồi."

Giờ phút này Trương Nhị cầu đã bị Tông Chủ kia khí bá đạo cho thuyết phục, hắn không nghĩ tới Tông Chủ cũng có bá đạo như vậy một mặt, đối mặt Đan Đình đình trưởng lão, như cũ lâm nguy không sợ, khí thế lăng nhâm, quả thật là ta Nhị cầu cảm nhận thần tượng a.

"Ngươi... ." Cổ trưởng lão thần sắc cứng lại,

Hắn không nghĩ tới đối phương lại dám can rờ như vậy, chỉ là vừa muốn mở miệng lên tiếng, lại bị đối phương giành trước.

"Đan Đình đình thật là càng sống càng trở về, ngươi thân là Đan Đình đình Ngoại Môn trưởng lão, không biết tiến thủ, chỉ biết từ trên người Ngoại Môn Đệ Tử khấu trừ mờ, hãm hại Ngoại Môn Đệ Tử, đưa đến tông môn thời kì giáp hạt, đây là một đại tội." Lâm Phàm hùng hổ dọa người, nghiêm nghị trách mắng.

"Ngươi cần rờ." Giờ phút này Cổ trưởng lão sắc mặt cực kỳ khó coi, cắn giận đáp lại.

"Hừ, cần rờ, cái gì cần rờ, bọn ngươi Đan Đình đình tự chúng tới Vô Danh đình gây chuyện, chẳng lẽ là muốn với Vô Danh đình khai chiến không được, không tự thân tăng lên Luyện Đan Chi Thuật, cả ngày nghĩ đủ phương cách ăn cắp Ngoại Môn Đệ Tử kế toán, quả thật bị người khinh bỉ."

"Mười phần tài liệu luyện chế một phần thuốc, bức này Luyện Đan Chi Thuật nhất định chính là sống ở cầu thân bên trên, coi như mới học Luyện Đan Chi Đạo đệ tử, cũng có thể thành công, "

"Một lò đan dược, thu Lục Tầng trở lên, sao có da mặt ra bức này cường đạo nói như vậy." Lâm Phàm giờ phút này ngang ngược vênh vao, chỉ Cổ trưởng lão thao thao bất tuyệt.

Chung quanh Ngoại Môn Đệ Tử nghe một tiếng này âm thanh khiển trách, nội tâm dâng trào, Lâm sư thúc đây là ra bọn họ tiếng lòng a.

Cổ trưởng lão từ nay khác sắc mặt đỏ bừng, ngực bò lổm ngổm không chừng. "Ngươi biết cái gì, chuyện luyện đan, lao tâm phí thần, đối với bọn ta tâm thần có tổn thương rất nặng, Thảo Dược giữa, Dược Tính mạnh yếu khác nhau trời vực, thập phần có thể ra một lò đã là bình thường, ngươi chớ có gán tội."

Cổ trưởng lão lúc này thở hổn hển, người trước mắt này thật sự là quá cần rờ, hôm nay sẽ làm đề cho đẹp mắt.

"Ha ha... ." Giờ khắc này Lâm Phàm cười lạnh một tiếng, "Lao tâm phí thần, thập phần ra một lò, học nghệ không tinh, sắp xuất hiện lò tỷ lệ, từ chối đến Thảo Dược trên, nhất định chính là người xấu, tròn to ngươi mắt chó thấy rõ ràng, chân chính Luyện Đan là như thế nào luyện chế."

Giờ khắc này Lâm Phàm vung tay áo một cái, bàn tay phải hướng lên trời, một đoàn Liệt Diễm từ trong lòng bàn tay toát ra, Liệt Diễm nhiệt độ thiêu đốt không gian đều có chút vận vẹo.

Này tất giữa ngọn lửa hiện lên, là hệ thống luyện trong nội đan, tự có năng lực.

Giờ phút này mọi người chung quanh đối mặt Lâm sư thúc ngón này, trong nháy mắt cũng nhìn sững sờ.

Bọn họ chưa từng thấy qua Lâm sư thúc là như thế nào Luyện Đan, bây giờ có thể thấy Lâm sư thúc hiện trường Luyện Đan, dĩ nhiên là kích động không thôi.

Trương Nhị cầu đám người cũng là như vậy, bọn họ đi theo ở Tông Chủ bên người có một đoạn thời gian, có lẽ không xem qua Tông Chủ quá trình luyện đan, bây giờ có thể nhìn một lần cho thỏa, trong lòng thật là mừng rỡ.

"Hừ, Bồn Tọa hiện trường luyện chế một lò tốc độ Nguyên Đan để cho ngươi xem một chút, chân chính Luyện Đan là nên như thế nào."

Giờ khắc này, Lâm Phàm từ trong túi đeo lưng lấy ra một phần tài liệu, đem ném vào bàn tay trong ngọn lửa.

Làm tài liệu vừa vào trong ngọn lửa, liền trôi lơ lửng ở trong ngọn lửa, không rơi cũng không bên trên, phảng phất có một cỗ lực lượng đem làm nổi bật.

Giờ khắc này trong ngọn lửa tài liệu, từ từ hòa tan, dần dần một trận quang mang chớp thốc, Đan mùi thơm khắp nơi.

Mười miếng tóc độ Nguyên Đan trôi lơ lửng ở trên bàn tay vô ích, óng ánh trong suốt, Đan thơm tho mê người, lóa lên trần trần bạch quang.

Giờ khắc này hiện trường mọi người trợn mắt hốc mồm, không dám tin, đan dược này dĩ nhiên cũng làm như vậy luyện thành, điều này sao có thể.

Mà Cổ trưởng lão lúc này nhìn một màn trước mắt, ánh mắt kinh ngạc, trong lòng có liên muốn, nhưng không biết như thế nào mở miệng.

"Hừ, có thể thấy rõ ràng..." Lâm Phàm lạnh rên một tiếng, đem mười miếng tóc độ Nguyên Đan ném ở Cổ trưởng lão trên mặt.

"Đừng đừng..."

Từng viên đan dược nện ở Cổ trưởng lão trên mặt, Cổ trưởng lão nắm được một quả, thần sắc càng là khiếp sợ không thôi.

Đan dược này... Đây.

Cổ trưởng lão hẳn không thể tin được, hết thảy các thứ này đều là thật, Luyện Đan khi nào có thể có như vậy thủ pháp.

"Không, ngươi chớ có cố làm ra vẻ huyền bí, ngươi lại nhiều lần lên tiếng nhục ta Đan Đình đình, hôm nay ta liền để cho ngươi biết Đan Đình đình lợi hại." Giờ khắc này thẹn quá thành giận Cổ trưởng lão, giận dữ lên, một quyền chân nguyên giăng đầy, đánh phía Lâm Phàm.

"Dừng tay..."

Đang lúc này, trong hư không đứng ba người.

Cổ trưởng lão nhìn một cái, nhất thời hù dọa run như cây sậy, lập tức chân nguyên thu về, rơi xuống từ trên không.

Mà Lâm Phàm cười lạnh một tiếng, có người tới cũng vô dụng, muốn tới thì tới, nghỉ (muốn) càn rỡ để cho Tứ, thật là không đem ta Vô Danh đình coi ra gì.

Hôm nay sẽ để cho ngươi dài trí nhớ, ngày sau chớ có càn rỡ.

Giờ khắc này Lâm Phàm đột nhiên về phía trước, hướng rơi xuống từ trên không Cổ trưởng lão đá quần chỗ, Mãnh câu một cước.

"Keng, chúc mừng đánh bại nhập thần Sơ Giai Cổ trưởng lão."

"Keng, chúc mừng « liêu trúng chân » thăng cấp."

"Gào..."

Giờ khắc này thiên địa biến sắc, một trận kêu thảm thiết vang dội toàn bộ Vô Danh đình.

Mọi người chung quanh sắc mặt đông lại một cái, này hét thảm một tiếng âm thanh, kích phá bọn họ tâm linh, phảng phất này chủ nhân thanh âm, chịu đựng sự thượng trầm trọng nhất thống khổ.

Đứng ở cách đó không xa Diệp thiếu Thiên, sắc mặt đột nhiên biến đổi, một cước này giống như đã từng quen biết, thậm chí tiếng kêu thảm kia cũng giống nhau như đúc a.

"Liêu trúng chân" một đòn trúng mục tiêu, Lâm Phàm không có quá nhiều do dự, lập tức hướng trong hư không ôm quyền nói, "Cung nghênh Tông Chủ."

Chung quanh các đệ tử giờ khắc này mới phản ứng được, cũng theo Lâm Phàm một dạng đồng thanh hô, "Cung nghênh Tông Chủ."

"Thái Thượng Trường Lão."

Lúc này trong hư không ba người, Lâm Phàm biết hai cái, một cái Tông Chủ, một cái Vô Nhai Thái Thượng Trường Lão, còn có một cái cũng không biết tình.

Bất quá chắc hẳn cũng là Thái Thượng Trường Lão đi.

Chẳng qua là không biết Tông Chủ bọn họ làm sao sẽ tới bên này, chẳng lẽ là bởi vì Đan Đình đình chỉ sự bất thành?

Giờ phút này Cổ trưởng lão tê liệt té xuống đất, hai tay che đáy quần, sắc mặt tái nhợt lẫn lộn, lẫn qua lẫn lại, gào khóc kêu thảm thiết.

Lý Thuận nội tâm Mãnh run rẩy, một cước kia hẳn đích thân thể nghiệm qua, thật rất đau rất đau.

Loại đau này, không phải là người có thể chịu đựng.

Loại đau này, giống như đợt sóng một dạng từng trận đánh tới, mang người đi lên đỉnh phong.

ps: Yêu cầu hết thầy, yêu cầu đặt, yêu cầu khen thưởng, yêu cầu phiếu hàng tháng, hy vọng mọi người ủng hộ một lớp. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 129: Cũng là thật tâm (bốn) tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Yến Tông chủ nhìn về phía Lâm Phàm thân sắc có chút cổ quái, ba người bọn họ trước trước cũng đã xuất hiện ở Vô Danh đình trong hư không, yên lặng chú ý phía dưới tình huống.

Ngày gần đây Ngoại Môn thật sự chuyện phát sinh, bọn họ cũng có chút nghe thấy, lần này Đan Đình đình Ngoại Môn tới Vô Danh đình, bọn họ liền đã sớm biết được, lần này tới, một là ngăn cản, hai là Lâm Phàm Luyện Đan Chi Thuật, để cho ba người bọn họ hơi nghi hoặc một chút.

Lúc trước một màn, Lâm Phàm tát Luyện Đan, sớm để cho bọn hắn ba người kinh ngạc vạn phần, thậm chí da mặt nhảy lên.

Đây là Luyện Đan Thuật bên trong, cao nhất luyện chế pháp môn.

"Nhất niệm Thành Đan "

Pháp môn này chính là danh tự này, ý niệm giữa, lẫn lộn ngọn lửa, từ nay thoát khỏi Đan Lô, đây đối với Luyện Đan Sư đến, có yêu cầu cực lớn.

Cho dù là Đan Đình đình Thái Thượng Trưởng Lão, cũng không có bản lĩnh bậc này, nắm giữ bản lĩnh bậc này người, Thánh Tông đã từng xuất hiện, đó là Thánh Tông thời kỳ huy hoàng nhất.

Bởi vì một tên tông sư luyện đan đại biểu không hề chỉ là đan dược, mà là cùng các tông giữa liên hệ mật thiết mối quan hệ.

Bây giờ lại không nghĩ rằng có thể nắm giữ loại này Luyện Đan Chi Pháp người, lại xuất hiện lần nữa ở Thánh Tông.

Hơn nữa còn là phân tông một tên đệ tử.

Yến Tông chủ nhìn về phía Lâm Phàm trong con mắt, toát ra dày đặc vui mừng, đây là tông môn chi bảo a.

Vô Nhại Thái Thượng Trưởng Lão nhìn về phía Lâm Phàm ánh mắt cũng thay đổi có chút kỳ quái, sau đó cũng muốn thông rất nhiều.

Bọn họ đem Lâm Phàm từ kế cận bên trong cứu sống, lấy chắc chắn thiên tư tan vỡ, sau này thành tựu có hạn, lại không nghĩ tới hôm nay có thể có bậc này Luyện Đan Chi Thuật.

"Tông Chủ,

Thái Thượng Trưởng Lão, các ngài ước chừng phải làm chủ cho chúng ta a, hẳn khinh người quá đáng a... ." Lý Thuận giờ phút này phốc thông một tiếng quỳ sụp xuống đất, khóc sụt sùi tố cáo.

Lý Thuận liếc trộm Lâm Phàm liếc mắt, mắt lộ ra cười trên nỗi đau của người khác, bây giờ Đan Đình đình Thái Thượng Trưởng Lão ở chỗ này, nhất định sẽ cho chúng ta lấy lại công đạo.

"Im miệng." Giờ khắc này trong hư không Đan Đình đình Thái Thượng Trưởng Lão, sắc mặt không vui khiển trách, "Vừa mới Lâm Phàm thật sự câu câu là thật, bọn người thật không ngờ nghiền ép Ngoại Môn Đệ Tử, tội không thể tha."

Lâm Phàm vui a cười một tiếng, nhìn về phía kia bây giờ đã bị kịch Lý Thuận, dạng, người còn cáo Bản Đại Gia hình, nhất định chính là tìm chết a.

Sau đó nhìn về phía này Đan Đình đình Thái Thượng Trưởng Lão, Lâm Phàm cũng là vui vẻ yên tâm đầu, này Thái Thượng Trưởng Lão không tệ a, rõ là không phải là a, nhiều năm như vậy, ít nhất không sống đến cầu thân lên a....

"Oan uổng a, chúng ta thật oan uổng a." Giờ phút này Lý Thuận các loại (chờ) người cũng đã dọa sợ, bọn họ không nghĩ tới Thái Thượng Trưởng Lão lại không giúp bọn hắn.

"Hừ, mười phần tài liệu chỉ có thể ra một lò, bốc lột Lục Tăng trở lên, thật là... Thật là... ." Đan Đình đình Thái Thượng Trưởng Lão khí râu bạc trắng trùng thiên.

Đan Đình đình danh tiếng đều bị kỳ bại a.

Này Lý Thuận cũng coi là đệ tử mình, lại không nghĩ rằng như thế chẳng không chịu thua kém

Đan Đình đình Ngoại Môn chuyện, hẳn rất ít hỏi tới, lại không nghĩ rằng sẽ biến thành bây giờ như vậy.

Giờ phút này Lý Thuận đám người run rẩy cúi đầu xuống, bọn họ có thể cảm nhận được Thái Thượng Trưởng Lão trong lòng tức giận, cũng không dám nhiều hơn nữa cái gì, chẳng qua là trong lòng đối với (đúng) Lâm Phàm oán hận lại càng dày đặc.

... .

Lúc này hư không ba người rơi xuống đất, Yến Tông chủ nhìn về phía Lâm Phàm lên tiếng nói, "Theo chúng ta tới."

Lâm Phàm nhìn ba người, không biết xảy ra chuyện gì, nhưng là hẳn chính là nhìn ra Tông Chủ ánh mắt kia vui sướng, chắc hẳn vừa mới lộ một ngón kia, đã đem bọn họ cho thuyết phục.

Sau đó Lâm Phàm đi theo Tông Chủ bọn họ hướng trong nhà mình đi tới.

Trương nhị câu lúc này xoa xoa con mắt, "Sur đệ, ta đây không phải là đang nằm mơ chứ?"

Phong Bất Giác lúc này cũng có nhiều chút ngẩn ra, "Hắn không phải là đi."

Đối với bọn hắn hai người đến, hết thảy các thứ này hẳn cùng là đang nằm mơ, có mộng ảo, cũng có chút giả tạo, nhưng là lại Chân Chân Thực Thực phát sinh ở trước mặt.

Phản chiếu Đan Đình đình bên kia như cùng chết cha mẹ sắc mặt, trương nhị câu nhất thời cười lớn.

"Ha ha, các ngươi hữu thụ, dám đến Vô Danh đình gây chuyện, sau khi trở về ước chừng phải bị kịch rồi."

Đan Đình Phong đệ tử thấy trương nhị câu cười trên nỗi đau của người khác, thần sắc tức giận không thôi, nhưng là nghĩ đến Thái Thượng Trưởng Lão kia tức giận sắc mặt, cuối cùng chỉ có thể cúi đầu xuống, không biết sau khi trở về, rốt cuộc sẽ có cỡ nào trừng phạt.

Giờ phút này Cổ trưởng lão kia đau buồn bộ dáng, Đan Đình Phong đệ tử đã không quan tâm, bọn họ chỉ quan tâm chính mình sau này sẽ như thế nào.

Bên trong nhà.

Lâm Phàm tâm cẩn thận nhìn ba người, thấy hiện trường có chút nghiêm túc, nhất thời cười nói, "Tông Chủ này có chuyện gì không?"

Lúc này Yến Tông chủ xoay người lại, thần sắc có chút nghiêm túc, "Ngươi đối với (đúng) Thánh Tông có thể chân tâm thật ý?"

Lâm Phàm không hiểu Yến Tông chủ lời này là ý gì, nhưng là thấy kỳ rất là nghiêm túc hỏi, hẳn tự nhiên là thu hồi nụ cười.

"Thánh Ma Tông thân là Thánh Tông phân tông, đệ tử chính là Thánh Ma Tông duy nhất đệ tử, tự nhiên là thật tâm thật ý, tuyệt sẽ không phản bội Thánh Tông, một vinh cụ vinh, nhất tổn câu tổn." Lâm Phàm nghiêm túc nói.

Thánh Ma Tông là Lâm Phàm bây giờ duy nhất, chỉ cần Thánh Tông không phụ chính mình, chính mình tuyệt sẽ không thua Thánh Tông.

"Được." Yến Tông chủ gật đầu, sau đó ba người thân ảnh không có vào trong hư không, rồi đi nơi này.

Chỉ để lại Lâm Phàm một người trợn mắt hốc mồm đứng tại chỗ.

Này đặc biệt sao là tình huống gì, tới nơi này chẳng lẽ là vì hỏi mình một cái vấn đề hay sao?

Chuyện này... .

Lâm Phàm có chút bất đắc dĩ, sau đó thở dài một tiếng, giá cao tay chính là cao thủ, ý tưởng cũng để cho người không đoán ra a.

Chẳng qua hiện nay chuyện này còn không có giải quyết, làm sao lại đi đâu rồi, này còn lại gian hàng chính mình nên thu xếp làm sao đây?

Dựa theo chính mình vốn là ý tứ, là thật tốt giáo huấn một chút Đan Đình đình đám người kia, nhưng hôm nay các ngươi quân sự xuất hiện, cũng chẳng quan tâm, bây giờ cái gì cũng không rút lui, này làm cho mình nên làm cái gì.

Mà ngay tại lúc này, một giọng nói từ hư không ra đem ra.

"Nghiệt Đồ, cho Bồn Tọa chạy trở về tới."

Thanh âm này hình như là Đan Đình đình Thái Thượng Trưởng Lão a.

Giờ phút này Lâm Phàm đẩy cửa đi ra ngoài, nhìn bên ngoài những thứ kia sắc mặt trắng bệch Đan Đình Phong đệ tử, khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười.

"Một đám tiện nhân, trở về quỳ đi đi."

Mà trương nhị cầu cũng là ở phía sau lớn tiếng cười nhạo, giống như đuổi đi heo một loại gào thét, "Cút nhanh lên trở về, còn dám tới Vô Danh đình càn rỡ, thật thì không muốn sống."

"Ho khan khục... ." Lúc này Lâm Phàm ho nhẹ một tiếng, chấp hai tay sau lưng, mặt lộ vẻ vẻ mỉm cười, khẽ hát hàm, từ từ đi tới.

Lần này mặc dù nửa đường hơi chút có như vậy một tia biến hóa, nhưng là chuyện lần này xử lý coi như đáng tin.

Nên giả bộ cũng đều giả bộ.

Nhất là chính mình cuối cùng một tay biểu hiện ra Luyện Đan Chi Thuật, sợ rằng đã đi sâu vào lòng người, muốn quên cũng không thể quên a.

"Tông Chủ vạn tuế." Giờ phút này trương nhị cầu hô to một tiếng.

"Lâm sư thúc vạn tuế." Ngoại Môn Đệ Tử cũng là hưng phấn hô to.

Vốn là dưới cái nhìn của bọn họ, Lâm sư thúc lần này có thể phải bị Đan Đình đình khi dễ, nhưng là sao có thể nghĩ đến sự tình sẽ biến thành như vậy, cũng là đại khoái nhân tâm a.

Lâm Phàm nhìn mọi người, có chút đầu, trên mép mọc ra một nụ cười, giọng thâm trầm không nghi ngờ gì nữa.

"Nhớ, tà bất thắng chính, thắng lợi mãi mãi cũng sẽ đứng ở chính nghĩa bên này." Lâm Phàm chấp tay sau lưng, nhìn xa hư không, dày đặc chính nghĩa cảm làm rung động thiên địa.

Vô số Ngoại Môn Đệ Tử nhìn về phía Lâm Phàm ánh mắt, cũng biến hóa vô cùng sùng bái, quá mức thậm chí đã hướng nào tàn bạo áp sát.

Về phần khi nào có thể đột phá, cũng chỉ kém một cái cơ duyên.

ps: Yêu cầu hết thấy, hy vọng đoàn người có thể tới ủng hộ Chính Bản, nhờ cậy. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Không hiểu, liền mù khoa tay múa chân (năm) tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác gi

Hôm sau.

Trải qua ngày hôm qua cùng một, Lâm Phàm yên tâm rất nhiều, người tông chủ này cùng nhị đại Thái Thượng Trưởng Lão cũng tới Vô Danh đình, hơn nữa nhìn mình trong con mắt, càng là tràn đầy vui mừng, hiển nhiên là không có chuyện gì.

Chẳng qua là để cho Lâm Phàm không nghĩ ra chính là, này hiện tại đang luyện đan rốt cuộc là cho luyện còn chưa cho luyện, hẳn cũng không chuẩn a.

Lâm Lâm Phàm ra khỏi phòng tử, trương nhị cầu lập tức tiến lên, "Tông Chủ."

Chuyện hôm qua, đã để cho trương nhị cầu thấy tốt đẹp tương lai, Tông Chủ cùng Thái Thượng Trưởng Lão cũng hạ xuống ngọn núi này cấp cho chúng ta Tông Chủ ủng hộ, cái này sau còn không thăng quan tiến chức nhanh chóng không được.

"Ừ." Lâm Phàm đầu, hôm nay tâm tình cũng rất là không tệ.

Mà đúng lúc này sau khi, một đám nhân ảnh xuất hiện ở lối vào, Lâm Phàm nhất thời cả kinh, chẳng lẽ này Đan Đình đình gia hỏa, lại tới không được.

Chẳng qua là khi thấy rõ đám người này ảnh thời điểm, Lâm Phàm lại là hơi nghi hoặc một chút.

Này nhiều chút là đồ chơi gì?

Vóc người lùn, da thịt phơi bày màu đen, hai lỗ tai nhỏ dài nhọn, giờ lên hai cánh tay tục tằng.

"Chuyện này... Yêu quái này a." Trương nhị cầu hù dọa nhất thời giật mình, hấn ở tạp dịch bên trong lâu như vậy, cũng không từng xem qua những sinh vật này, là người đi, cũng không giống người, nhưng muốn đây không phải là người, nhưng là dài lại có giống như vậy người.

"Các ngươi là ai?" Lâm Phàm khẽ nhíu mày, tiến lên hỏi.

Những thứ này màu đen gia hỏa, mỗi trong tay người cũng mang theo công cụ, những công cụ này theo Lâm Phàm có như vậy một tia xa lạ, không biết là đồ chơi gì.

Mà ngay tại lúc này,

Một giọng nói không biết đến từ đâu, truyền vào Lâm Phàm trong tai.

Đồng thời Lâm Phàm phát hiện đạo thanh âm này cũng chỉ có chính mình nghe, những người còn lại cũng không thể nghe được.

"Lâm Phàm, những thứ này là bám vào Thánh Tông trong lòng đất Ma, bọn họ đều là thể gian sắc nhọn Xảo Tượng, lần này tới là vì người đỉnh núi xây cất cơ sở thiết thi."

Thanh âm này là Yển Tông chủ thanh âm, Lâm Phàm giờ phút này ngược lại có chút ý tứ nhìn một chút những thứ này Địa Ma, hấn hưng thú gấp qua không ít, thật đúng là lần đầu tiên thấy như vậy sinh vật.

"Tông... Tông Chủ, bọn họ là cái gì à?" Trương nhị cầu hỏi.

Lâm Phàm cười cười, "Vô sự, những thứ này là tông môn là chúng ta phải để xây dựng nhà Địa Ma."

"Địa Ma?" Trương nhị cầu nghi ngờ nhìn, sau đó cũng như Lâm Phàm một loại hiểu kỳ đánh giá.

Giờ phút này nhiều chút Địa Ma bên trong, một con tương đối cao lớn Địa Ma đi tới Lâm Phàm trước mặt, cái miệng chít chít oa oa một đại đầy.

Đất này Ma xanh thăm thẳm trong ánh mắt lóe lên một tia nghi vấn vẽ, ngón tay trên không trung lẫn nhau ra dấu.

Trương nhị cầu lần đầu tiên thấy loại sinh vật này, cũng là hiểu kì không dứt, "Tông Chủ, bọn họ là ở cái gì chứ?"

Lâm Phàm giờ phút này có chút bất đắc dĩ, này đặc biệt sao đều không phải là tiếng người, Bản Tông Chủ nơi nào biết, nhưng là thấy trương nhị cầu kia nghi ngờ ánh mắt, Lâm Phàm yên lặng một hồi.

Mình bây giờ nhưng là Tông Chủ, nếu là ngay cả này cũng nghe không hiểu lời nói, như thế nào còn có thể để cho trương nhị cầu bái phục.

Bất quá là cùng đất này Ma đối thoại, Lâm Phàm ngược lại nghĩ đến một biện pháp tốt.

Lâm Phàm không có mở miệng, mà là mặt mỉm cười đầu, sau đó chỉ chỉ mình kia nhà gỗ cùng trương nhị cầu hai người kia nhà gỗ, sau đó lại nằng nặc đầu.

Ngược lại Lâm Phàm cũng không để ý đối phương có thể hiểu hay không chính mình ý tứ, cứ như vậy ra dấu, rất ý tứ rõ ràng, tự các người nhìn tới tốt.

Giờ phút này kia Địa Ma lại chít chít oa oa mở miệng, nhọn vai u thịt bắp ngón tay, trên dưới mù ra dấu.

Trương nhị cầu thấy Tông Chủ cùng Địa Ma có thể trao đổi, nhất thời mặt lộ vẻ sùng bái, ở trương nhị cầu xem ra, Tông Chủ rốt cuộc có cái gì thì sẽ không a.

Thật sự là thật là làm cho người ta sùng bái.

Phong Bất Giác từ trong nhà đi ra thời điểm, thấy nhóm người này đen thui lù gia hỏa lúc, cũng là dọa cho giật mình, sau đó vội vàng đi tới trương nhị cầu thân bên.

"Sư huynh, những thứ này là làm gì chứ?" Phong Bất Giác tâm cẩn thận đánh giá.

"Hừ, khác (đừng) lời nói, Tông Chủ đang cùng đám này Địa Ma trao đổi đầu rồi, chúng ta nghe không hiểu, cũng đừng chen vào nói." Trương nhị cầu đạo.

"Ồ nha... ." Phong Bất Giác đứng ở một bên đầu, sau đó như trương nhị cầu một loại yên lặng nhìn chăm chú nhà mình Tông Chủ.

... .

"Ok... ok." Lâm Phàm nâng tay phải lên, vòng lên một cái tròn trịa viên, duỗi thẳng ba ngón tay.

Ngược lại cũng nghe không hiểu những thứ này Địa Ma đem là cái gì, chính mình phô trương một chút tiếng Anh, bọn họ cũng nghe không hiểu, đây còn không phải là thỏa thỏa.

Cuối cùng, đất này Ma phảng phất đã minh bạch Lâm Phàm ý tứ sau, xoay người lại hướng về phía một đám Địa Ma chít chít oa oa một trận.

"Rống... ."

Sau lưng một đám Địa Ma, phát ra một trận tiếng gào, sau đó vũ động trong tay công cụ, hướng tứ phương tản đi.

"Tông Chủ, vừa mới kia cuối cùng thủ thế là ý gì à?" Trương nhị cầu hỏi.

"Chính là không thành vấn đề ý tứ, loại này cao thâm mật trắc ngôn ngữ, người không hiểu, tốt chúng ta trước xuống núi thôi, nơi này liền giao cho bọn họ" Lâm Phàm đạo.

"Ừ." Trương nhị cầu cùng Phong Bất Giác hai người đầu, cuối cùng cũng là âm thầm bội phục Tông Chủ bản lĩnh, thật sự là thật là làm cho người ta sùng bái.

... .

Giờ phút này Lâm Phàm chuẩn bị xuống núi thời điểm, lại có chút không yên lòng quay đầu liếc mắt một cái, hần với đất này Ma Đầu dẫn, trâu đều không đứng miêng ngựa, hai người có lẽ hoàn hết thấy đều không biết đối phương là ý gì, cứ như vậy lừa dối vượt qua kiểm tra, cũng không biết bọn họ là chuẩn bị làm sao làm.

Mà kia Địa Ma đầu lĩnh cũng là nhìn về phía Lâm Phàm, tùy tiện kéo ra miệng, lộ ra một hàng nhọn răng, phảng phất là ở.

"Các người đi thôi, nơi này giao cho chúng ta là được."

Những thứ này Địa Ma cuộc sống ở Thánh Tông đã có vạn năm dài, một mực được Thánh Tông che chở, bọn họ không cần bỏ ra cái gì, mà là làm Thánh Tông yêu cầu xây thứ gì thời điểm, liền do bọn họ ra mặt.

Bây giờ Vô Danh đỉnh yêu cầu bọn họ xây, đối với cái này bày yêu thích xây Địa Ma đến, kia là phi thường vui vẻ sự tình.

Mặc dù vừa mới cùng tên nhân loại này không tri giao lưu là cái gì, nhưng loại này khoa tay múa chân là bọn hần Địa Ma vạn năm tới truyền thừa xuống tập tục.

Đây là đối với (đúng) khoán trắng phương một loại thăm hỏi sức khỏe, một loại hình thức bên trên kiến trúc trao đổi.

Bọn họ coi như nhận thần phương, dĩ nhiên là muốn đem các loại tập tục truyền thừa xuống.

Ngược lại đối phương cũng nghe không hiểu bọn họ là cái gì, cuối cùng kiến trúc phải thế nào xây, cũng là xem bọn hần ý nguyện.

... .

Giờ phút này Lâm Phàm chỉ huy hai người đệ tử đi tới xuống núi.

Đi ngang qua Ngoại Môn Đệ Tử đối với (đúng) Lâm Phàm không phải là sợ hãi, mà là xuất phát từ nội tâm tôn kính.

"Lâm sư thúc, tốt."

"Sư huynh tốt."

Lâm Phàm yên lặng đầu, rất là hưởng thụ lời gọi này, nhìn Ngoại Môn Đệ Tử kia nhìn mình ánh mắt sùng bái, Lâm Phàm liền cảm giác mình hết thấy các thứ này làm đáng giá.

Đây chính là được vạn người ngưỡng mộ cảm giác a, thật sự là quá tuyệt.

Mà trương nhị cầu lúc này ngẩng đầu ưỡn ngực, đi theo sau lưng Lâm Phàm.

Đi theo Tông Chủ đại nhân đi ra, thật sự là quá có mặt mũi, bất quá nếu là tông chủ và sư đệ không có ở đây lời nói, như vậy tại chỗ toàn bộ ánh mắt đều đưa ngưng mắt nhìn ta nhị cầu một thân.

Loại cảm giác đó là tốt biết bao nhiêu a.

"Tông Chủ, ta nghĩ rằng đi một chuyến tạp dịch bên kia, nơi đó là ta đã từng nơi quy tụ, ta nghĩ (muốn) đi xem bọn họ một chút." Trương nhị cầu đạo.

"ừ, đi đi." Lâm Phàm khoát khoát tay.

Theo Lâm Phàm, nếu như mình hai cái này đệ tử không có ở đây lời nói, như vậy này vạn chúng ánh mắt đều đưa ngưng tụ ở trên người mình.

Loại cảm giác đó là nên có nhiều tốt a.

Phong Bất Giác nhìn một chút Tông Chủ, lại nhìn một chút sư huynh, nhất thời cảm giác mình thật giống như chính là một cái dư thừa.

"Tông Chủ, ta muốn đi xem ta đã từng bằng hữu." Giờ phút này Phong Bất Giác cảm giác mình cũng nên rút lui.

"ừ, đi đi." Lâm Phàm mặt mỉm cười đạo.

Rốt cuộc, chính mình hai người đệ tử rút đi. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 131: Già Lam đỉnh (sáu) tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Cùng nhau đi tới, Ngoại Môn Đệ Tử nhiệt tình như lửa, kia một đôi tràn đầy kính ngưỡng ánh mắt, để cho Lâm Phàm rất là hưởng thụ, hần thấy, những ngoại môn đệ tử này thật là một đám khả ái người a.

"Sư Thúc được, Sư Thúc đây là Sư Diệt vừa mới hái ngọc ô mai quả." Một tên Ngoại Môn Đệ Tử thấy Lâm Phàm thời điểm, lập tức tiến lên, đem một quả đã giặt rửa sạch sẽ trái cây đưa tới.

Lâm Phàm cười nhận lấy tay, "ừ, nhiều Tạ sư diệt."

Sau đó Lâm Phàm tiếp tục đi đến phía trước, tên kia cho Lâm Phàm trái cây đệ tử, chính là ngờ ngác đứng tại chỗ, thần sắc đột nhiên vô cùng kích động, nhảy cẫng hoan hô đứng lên.

Lâm sư thúc hướng mình cười, còn cảm ơn chính mình, chuyện này... Thật sự là thật là làm cho người ta kích động.

Nhớ tới Lâm sư thúc các loại uy phong, hần liền sùng bái không thôi.

Luyện Đan Chi Thuật cao siêu vô cùng, phảng phất đan dược gì ở Lâm sư thúc trong tay, đều bắt vào tay, không có bất cứ vấn đề gì.

Đan Đình đỉnh Ngoại Môn trưởng lão lên đỉnh núi đập phá, dĩ nhiên bị Lâm sư thúc không lời nào có thể diễn tả được.

Bực này uy phong ai có thể có, cũng chỉ có Vô Danh đỉnh Lâm sư thúc.

Đã từng Ngoại Môn Đệ Tử thấy chính mình hãy cùng con chuột thấy mèo một dạng xa xa né tránh, bây giờ ngoại môn đệ tử này vừa nhìn thấy chính mình, liền lặng lẽ nhích lại gần mình, sau đó một tiếng Lâm sư thúc, kêu Lâm Phàm tâm hoa nộ phóng, rất là chưa thoải mái.

Loại cảm giác này thật quá tốt.

Mặc dù chính mình bây giờ bối phận cao, mất đi không ít kinh nghiệm, nhưng là theo Lâm Phàm, này hết thảy đều đã đáng giá.

Lâm Phàm lưng đeo tay, mặt mỉm cười, mỗi khi có Ngoại Môn Đệ Tử đi ngang qua lúc,

Một tiếng Sư Thúc kêu xong sau, hần liền cười chum chim đầu.

Theo Lâm Phàm, bây giờ mình chính là mọi người trong tâm khảm vạn chúng ngôi sao a, những Ngoại Môn Đệ Tử đó nhìn mình ánh mắt, kia từng cái về sùng bái không có một tí giả tạo, đều là phát ra từ phế phũ.

Mà lúc này ở tạp dịch chỗ, trương nhị cầu cũng là danh tiếng vô lượng.

"Cầu ca... ."

"Cầu ca, thật là chúng ta chỗ tạp dịch Thiên Kiều, bái nhập Lâm sư thúc môn hạ, từ nay về sau nhất định là thăng quan tiến chức nhanh chóng a, khi đó cầu ca có thể chớ quên chúng ta a."

"Chúng ta cầu ca có thể là loại người như vậy sao? Không thấy cầu ca trở lại thăm một chút đoàn người sao?"

Giờ phút này một đám đệ tử tạp dịch đem trương nhị cầu bao vây trong đó, giống như như "chúng tinh phùng nguyệt", loại cảm giác này để cho trương nhị cầu rất là chưa thoải mái.

"Chư vị sư đệ, sư huynh dĩ nhiên là sẽ không quên các ngươi, lần này tới chính là tới xem một chút các vị các sư đệ." Trương nhị cầu cười chum chim đáp lại.

Lúc trước đi theo ở Tông Chủ bên người, mặc dù danh tiếng rất thịnh, nhưng là ánh mắt mọi người cũng đều dừng lại ở Tông Chủ trên người, cái này làm cho trương nhị cầu cảm giác mình có thể đi ra làm một mình một lớp.

"Cầu ca thật là có tình có nghĩa người, từng tại tạp dịch thời điểm, cầu ca liên đới với chúng ta chiếu cố có thừa."

Một tiếng này âm thanh cầu ca gào thét trương nhị cầu nội tâm hoan hỉ, trên mặt nụ cười kia càng Xán Lạn vô cùng.

... .

Mà ở cách đó không xa trong đám người, lỗ Viêm nhìn bị mọi người ủng hộ đến trương nhị cầu, mặt lộ một tia ghen ghét.

Ở lỗ Viêm xem ra, kia bị bày người ủng hộ người, hẳn là chính mình.

Sau đó lỗ Viêm không tự chủ sờ một cái đeo trên cổ kia một chuỗi Phật Châu, trong mắt thiêu đốt một trận hết sạch.

Đại Tự Tại Minh Vương châu.

Mấy cái lúc trước bị Lâm Phàm chọn đi làm cô mấy cái đệ tử tạp dịch, giờ phút này nhìn trương nhị cầu như thế rạng rỡ, trong lòng kia hối hận chồng chất a, thậm chí ngửa mặt lên trời kêu gào, vì sao lúc ấy lâm trận lùi bước, nếu như không thối lui, như vậy mình cũng sẽ cùng trương nhị cầu một dạng được người khác nhìn chăm chú a.

Nhưng là bây giờ này hối hận cũng đã vô dụng.

... .

Lúc này, Lâm Phàm nhìn một nơi đỉnh núi Thạch Bi.

"Già Lam đỉnh "

Đây là truyền bên trong Thánh Tông duy nhất chỉ lấy Nữ Đệ Tử đỉnh núi.

Mà ở Thánh Tông bên trong, Già Lam Phong đệ tử một loại không hạ sơn đỉnh, vẫn luôn đợi ở trên ngọn núi tu luyện, Lâm Phàm nhớ Diệp thiếu Thiên bạn cũ chính là Già Lam Phong đệ tử, chẳng qua là từ khi biết Diệp thiếu ngày sau, liền từ Già Lam đỉnh thối lui ra, trở thành một tên gọi Ngoại Môn Đệ Tử.

Đủ loại tin đồn, Lâm Phàm cũng có chút nghe thấy.

Bây giờ nếu đến, làm như vậy Sư Thúc có cần phải bên trên đi xem một cái đám này nữ sư Cháu.

Đi ở trên ngọn núi, Lâm Phàm gặp phải chừng mấy vị Nữ Đệ Tử.

Từ Lâm Phàm bên người đi ngang qua Nữ Đệ Tử, liên tục liếc mắt, đáp lời quá mức là tò mò, thậm chí đang nghĩ, này lên đỉnh núi nam đệ tử rốt cuộc là ai? Lại có chuyện gì?

Đi ngang qua vài tên Nữ Đệ Tử sau khi, Lâm Phàm bắt đầu đi thò dài một tiếng, nhìn xa phía trước, bên trong trong lòng có chút thất lạc, xem ra chính mình danh tiếng còn chưa đủ a.

Cái này ngay cả tiếp theo đi ngang qua vài tên Nữ Đệ Tử, lại cũng không biết mình, này theo Lâm Phàm, là tuyệt đối không thể chịu đựng sự tình.

Chính mình nhưng là Vô Danh đỉnh Thánh Ma Tông Tông Chủ, vô số Ngoại Môn Đệ Tử trong tâm khảm chí cao thần tượng.

Thậm chí có thể là Thánh Tông đệ nhất bậc thầy luyện đan.

Bây giờ... Bây giờ... Ai.

Lâm Phàm bắt động thanh sắc tiếp tục tiến lên.

Đồng thời thầm nghĩ đến một tia đối sách, chính mình đợi một hồi đến trên ngọn núi, ứng làm như thế nào giới thiệu chính mình, như thế nào để cho Già Lam đình nữ tử đối với chính mình sùng bái không thôi, này theo Lâm Phàm, lại đại sự hàng đầu.

Lâm Phàm không có thật xa lý tưởng, hắn chỉ muốn đem chính mình danh hiệu truyền khắp toàn bộ Thánh Tông, vang dội toàn bộ thiên địa.

Cái lý tưởng này, thật xa sao? Thật ra thì cũng không xa đại.

Già Lam trên đỉnh núi cảnh sắc ưu mỹ, Lâm Phàm tiến vào đỉnh núi một sát na kia, một cỗ đặc biệt mùi thơm của nữ nhân vị xông vào mũi, huyết dịch toàn thân không khỏi sôi trào một phen.

Thúy thúy oánh oánh, xanh xanh đỏ đỏ, oanh oanh yến yến, khoen mập Yến gầy, đẹp không thể tả.

Giờ khắc này Lâm Phàm ngược lại nhìn thẳng mắt, này Già Lam đình không hổ là nữ tử đỉnh núi.

Một đám nữ trong hàng đệ tử, đột nhiên xuất hiện một tên nam nhân, đột nhiên đưa tới ánh mắt mọi người.

Đôi mắt này một đôi đưa mắt nhìn tới ánh mắt, Lâm Phàm trấn định như thường, trầm tĩnh, khẽ nâng cằm, mặt lộ vẻ cười yếu ớt đi về phía trước.

Già Lam Phong đệ tử xì xào bàn tán.

"Người này là ai? Làm sao sẽ tới nơi này."

"Không biết, bất quá nhìn đáng đáp hẳn là đệ tử đi."

"Chẳng lẽ người này cùng lúc trước Đại Sư Tỷ đuổi đi kia một lớp Nội Môn Đệ Tử một loại hay sao?"

"Hừ, nam nhân không mấy đồ tốt."

"Cũng không tốt phủ định toàn bộ một đám đi."

"Đây là Thái Thượng Trưởng Lão."

...

Lâm Phàm nhìn những nữ đệ tử này, nội tâm hơi có chút thất vọng, không thể nào, nhiều người như vậy, chẳng lẽ liền không có một nhận thức ra chính mình hay sao?

Giờ khắc này Lâm Phàm bên trong lòng có chút thương, nhưng là lại không có nổi giận, mà là hất một cái ống tay áo, tiếp tục hướng phía trước, hắn cũng không tin, không người sẽ nhận thức được bản thân.

"Đứng lại... ." Mà đúng lúc này, Già Lam đình một tên Nữ Đệ Tử tiến lên đem Lâm Phàm ngăn lại, "Nơi này là Già Lam đình, cấm chỉ nam tử vào bên trong, niệm tình ngươi là cùng Tông, lập tức xuống núi."

Lâm Phàm khẽ mỉm cười, "Sur Diệt, Sur Thúc tới đây là vì tìm một cây cỏ thuốc."

Chu Dao Dao thân là Già Lam Phong đệ tử, có thù hờ Già Lam đình trách nhiệm, bây giờ thấy đệ tử này lén lén lút lút, ánh mắt liếc về phía các nơi, là có thể kết luận, người này tuyệt đối không phải người tốt lành gì, khẳng định nếu như không muốn hắn đỉnh núi nam đệ tử một dạng lòng không tốt, vì vậy giờ phút này lên tiếng phải đem kỳ đuổi đi, để ngừa đỉnh núi bên trong các sư muội thua thiệt.

Nhưng hôm nay nghe một chút đối phương lời nói, Chu Dao Dao nhất thời sắc mặt lạnh lẽo, giận rên một tiếng, người này lại dám chiếm chính mình tiện nghi.

ps: Đến đây đi, gấp đôi phiếu hàng tháng, làm (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 132: Băng lãnh Đại Sư Tử (bảy) tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Giờ phút này Lâm Phàm thấy này khả ái Sư Diệt thật giống như có chút tức giận, liền ho nhẹ một tiếng, "Bồn Tọa Vô Danh đỉnh Thánh Ma Tông Tông Chủ Lâm Phàm, hôm nay đi ngang qua Già Lam đỉnh lúc ngủi được một cổ Thảo Dược hương thơm, liền không mời mà tới lên núi tìm một phen."

Ở với bản thân đại danh lúc, Lâm Phàm dồi dào ngẩng đầu, thâm thúy hai tròng mắt phảng phất cười chum chím một loại nhìn mọi người.

Quả thật, ở Lâm Phàm ra bản thân lai lịch lúc, Già Lam đỉnh chúng Nữ Đề Tử, sắc mặt cũng hơi phát sinh biến hóa, mà những thứ kia vốn là cảnh giác nhìn hấn Nữ Đề Tử càng là giống như biến sắc mặt một dạng mặt lộ vẻ cười yếu ớt, giống như hoa nở.

"Lâm sư thúc, tốt." Giờ khắc này, trong suốt động nghe thanh âm vờn quanh ở Lâm Phàm bên tai, để cho mừng rỡ trong lòng, rất là hưởng thụ như vậy cảm giác.

Lâm Phàm tên ở Thánh Tông bên trong, cũng không phải là cái gì bí mật, thậm chí đông đảo đệ tử cũng có chút cái gọi là, chỉ là thấy qua kỳ diện mạo cũng chỉ có Ngoại Môn Đề Tử, đối với còn lại đỉnh núi đệ tử đến, chỉ nghe kỳ danh nhưng không biết người.

Bây giờ Lâm Phàm đem chính mình đại danh vừa báo, Già Lam đỉnh Nữ Đề Tử Tự Nhiên trong lòng biết mình.

Già Lam đỉnh Nữ Đề Tử, xi xào bàn tán, một đôi đôi mắt đẹp lưu liên ở Lâm Phàm trên người.

"Hắn chính là Vô Danh đỉnh bậc thầy luyện đan sao?"

"Là ngoại môn đệ tử lợi ích, không tiếc nổi giận Đan Đình đỉnh vị kia Lâm sư thúc sao?"

"Ra một câu kia, Thánh Tông chính là một cái đại gia đình, tâm hệ đệ tử Lâm sư thúc?"

...

Nghe Già Lam đỉnh Nữ Đề Tử thảo luận, Lâm Phàm nội tâm đã sớm không biết khỏi phải nói lái nhiều tâm.

Nhưng Lâm Phàm như cũ mặt mũi bình tĩnh, kia nhàn nhạt cười một tiếng,

Thật sâu in vào đến những nữ đệ tử này trong lòng.

Chu Dao Dao khẽ nhíu mày, sau đó mang theo vẻ nghi hoặc hỏi, "Người thật là Lâm sư thúc?"

Lâm Phàm nhìn mọi người cười chum chím không nói, "Hôm nay Sư Thúc lần đầu tiên thấy chúng Sư Diệt, thuận tiện lấy tốc độ Nguyên Đan mừng mừng chỉ Đan coi là lễ ra mắt, tặng cho chúng Sư Diệt đi."

Giờ phút này Lâm Phàm lấy ra Ngũ Mai tốc độ Nguyên Đan, giao phó đến Chu Dao Dao tay, Chu Dao Dao thần sắc kinh ngạc, có chút đần độn, sau đó nhìn lúc này đang ở phân tán đan dược bóng lưng, vốn là lãnh đạm mặt mũi, nhàn nhạt lộ ra vẻ tươi cười.

Này bay tới đan dược, không thu bạch không thu.

Giờ phút này im lặng là vàng, Lâm Phàm nói cái gì cũng không cần, tự lấy đan dược mở đường, bỏ đi mọi người trong lòng hoài nghi.

Tốc độ Nguyên Đan mặc dù không phải là cái gì thuốc cao cấp, nhưng có thể duy nhất xuất ra nhiều như vậy đan dược, chỉ sợ không phải bậc thầy luyện đan lời nói, không người có thể xuất ra đi.

"Cám ơn, Lâm sư thúc."

"Cám ơn, Lâm sư thúc."

...

Từng đạo dễ nghe nói cảm ơn âm thanh, để cho Lâm Phàm rất là vui sướng, tưởng bởi bất kể ở đâu cũng sẽ được người tôn kính, mà phóng khoáng chịu tán tài trưởng bối, vậy càng là được đệ tử yêu thích a.

Mà Lâm Phàm chính là phải làm kia bị người yêu thích thêm tôn kính trưởng bối.

Nhìn những thứ này lấy được đan dược, mà bao vây ở bên cạnh mình Nữ Đề Tử, Lâm Phàm cố gắng lộ ra một vệt trưởng bối nhìn vân bối kia yêu thích nụ cười.

Khác nhau mùi thơm nhàn nhạt từ trên người Nữ Đế Từ tản mát ra, chính mình giống như con bướm bị lạc ở trong biển hoa, rất là hưởng thụ a.

"Sur Thúc, đệ tử lúc trước cũng không biết Sur Thúc, xin Sur Thúc tha thứ." Chu Dao Dao lúc này tiến lên phía trước nói.

Chu Dao Dao nghĩ đến chính mình lại coi Sur Thúc là thành những nam nhân kia, liền cảm giác có chút lưu tâm.

Mặc dù chưa từng thấy qua Lâm sư thúc, nhưng là Lâm sư thúc đại danh ở tông môn nhưng là vang dội, thậm chí là rất nhiều đệ tử trong tâm khảm thần tượng.

"Không sao, là Sur Thúc lúc trước không có mình." Lâm Phàm cười yếu ớt đạo, không thêm đề ý chút nào, Lâm Phàm lần này tới, chủ yếu con mắt chính là lộ một lớp mặt, hút một lớp fan, bây giờ nhìn kỹ tình huống, hiệu quả lại là rất tốt a.

"Sur Thúc thật sự cần gì Thảo Dược, đệ tử lập tức đi hái." Chu Dao Dao cực kỳ ân cần nói.

"Không gấp, buổi cô kia thuốc chỉ có bốn sư chú một người nhận biết, các người sợ rằng còn không biết." Lâm Phàm cười yếu ớt khoát tay, đây cũng chỉ là hân thuận miệng thật sự lý do mà thôi.

Này Già Lam trên đỉnh núi lấy ở đâu Thảo Dược, hơn nữa cũng không có bọn họ không biết Thảo Dược a.

Mà đúng lúc này, từ đằng xa truyền tới tiếng hét phần nộ.

"Các người cũng đang làm gì?"

Một bộ cô gái quần áo trắng, vóc người cao gầy, mặt mày lạnh lùng giống như trên tuyết son một dòng Thanh Tuyền, tóc dài màu đen phiêu nhiên bay lượn, vài bướm bình leo lên kia tinh xảo mỹ hất thờ không thông đường ranh, băng tuyết khí tức bên trên nhiều hơn mấy phần sắc sỡ, nhỏ dài mày liễu xuống trông mặt đen còn như tỉnh không, trên người tự có một cỗ linh hoạt kỳ ảo khí chất lãnh ngạo.

"Đại Sư Tỷ... ." Chu Dao Dao đám người thấy người vừa tới, sắc mặt trong nháy mắt biến đổi.

Lâm Phàm quay đầu, quan sát tỉ mỉ đến đối phương, không thể không than thở một tiếng, mỹ nữ, quả thật là mỹ nữ a.

Da như ngọc mỡ, xinh đẹp động lòng người, không thể tả, chẳng qua là nhưng có chút lạnh giá.

"Già Lam đỉnh cầm chỉ người khác tiến vào, xin rời đi." Mộ băng khối từ từ đi tới, giống như Thiên thượng xuống tới tiên nữ.

Chẳng qua là thanh âm này lại lạnh giá thấu xương, phảng phất không tình cảm chút nào.

"Mộ sư tỷ, vị này là Vô Danh đỉnh Lâm sư thúc, Sur Thúc tới Già Lam đỉnh chẳng qua là tìm một cây cỏ thuốc." Chu Dao Dao biết Đại Sư Tỷ tính khí, Tự Nhiên không hy vọng xảy ra chuyện gì.

Lâm Phàm nhàn nhạt cười một tiếng, không nghĩ tới này Già Lam đỉnh Đại Sư Tỷ tu vi đã lớn nhập thần cảnh giới đại viên mãn, chỉ kém một bước, liền có thể đột phá vào vậy, đã như thần nhân một loại Thiên Vị cảnh giới.

Lâm Phàm mặt lộ vẻ cười yếu ớt, từ từ tiến lên, "Mộ sư diệt quả thật là Già Lam đỉnh Thiên Kiêu a, tông môn có thể có Sur Diệt đệ tử như vậy, Sur Thúc thật là vui vẻ yên tâm a."

Mộ băng khối bất động thanh sắc, không chút nào cho Lâm Phàm bất kỳ mặt mũi gì, theo sau đó xoay người rời đi, đem Lâm Phàm một người lúng túng lượng ở nơi nào.

"Thảo Dược lấy xong, tự đi cách đỉnh." Mộ băng khối bóng người dần dần đi xa, trong hư không truyền tới này một nhàn nhạt thanh âm.

Lâm Phàm khẽ cau mày, người sư diệt này có túm a, bắt quá Bản Đại Gia thích, không tệ, không tệ.

Giờ phút này hiện trường hoàn toàn yên tĩnh, Lâm Phàm phát hiện thật giống như có chút lúng túng, nhất thời cười ha ha một tiếng, nhìn về phía mọi người, "Mộ sư diệt ngược lại có chút lãnh đạm, bắt quá không sao, Sur Thúc liền thích như vậy có cá tính đệ tử."

Chu Dao Dao các đệ tử hơi có chút lúng túng.

"Sur Thúc, Mộ sư tỷ chính là tính tình này." Chu Dao Dao đạo.

"Không sao, Sur Thúc tâm rộng rất, nếu như gần như vậy động khí, vậy thì thật quá tâm nhân." Lâm Phàm cười nói.

"Sur Thúc tửu lượng cao." Chu Dao Dao một bên cung kính chờ đợi đạo."Mộ sư tỷ thế tục là Hoàng Triều Công Chúa, đối đãi người phương diện tương đối lạnh giá, bắt quá Sư Tỷ cũng không ý xấu, đối với chúng ta đều rất tốt."

Lâm Phàm đầu, không nghĩ tới hay lại là công chúa của một nước, kiêu ngạo, lạnh giá không việc gì.

Giờ khắc này Lâm Phàm đã đem mộ băng khối bày ra đến nhân vật công lược phổ hạng nhất.

Nếu như có thể đem như vậy cao ngạo xinh đẹp không thể tả cô em công lược, Tôn xưng mình là một tiếng Sư Thúc, đó là biết bao có thành tựu a.

Nếu có thể để cho điên cuồng đơn độc mê luyện chính mình, kia chính mình nhân sinh là nên biết bao thành công a.

Được, không mù nghĩ.

Giờ phút này Lâm Phàm vẫy đi trong lòng nghĩ vớ vẩn, này công lược độ khó khá lớn, yêu cầu một bước một cái dấu chân, cắt không thể nóng vội a.

Không thôi lộ thủy đỉnh tâm, tại sao nhuận hoạt cảm giác.

ps: Yêu cầu khen thưởng, yêu cầu hết thấy, (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133: Này ép, mẫn phần tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Thánh Tông một nơi chim hót hoa nở nơi.

Nơi này cách Thánh Tông phần hoa chi khu xa xôi, thiên về Thánh Tông một thính thoảng, dốc đỉnh núi dưới vách đá, là kia dãy sóng sóng biển đánh phía trước núi cao chót vót.

Mặt hướng biển khơi, xuân về hoa nở.

Nơi này là nuôi nhóm người đất, có thể làm cho người quên mất thống khổ, trở về Tự Nhiên, ôm chặt bản tâm nơi.

Chẳng qua là giờ khắc này ở kia trên ngọn núi, một tên thiếu niên, đối mặt biển khơi, từ từ gió biển thổi lên tí ti tóc dài, cương nghị mặt mũi giờ phút này lại tiêu tụy không dứt.

Cặp kia vốn nên có thần hai tròng mắt, dần dần âm đạm vô quang, tràn đầy không cam lòng.

"A... "

Thiếu niên mặt hướng biển khơi, ngửa mặt lên trời gào to, phát tiết trong lòng không cam lòng.

Đợt sóng vỗ vào núi cao chót vót thanh âm, phảng phất là ở đáp lại thiếu niên tiếng reo hò.

Thiếu niên té quỵ dưới đất, hai tay nắm thật chặt mặt đất, bởi vì dùng sức, đầu ngón tay rỉ ra tí ti vết máu.

"Phế nhân, cuối cùng là phế nhân a, ngay cả một tảng đá cũng có thể khi dễ ta." Thiếu niên chính là lần trước cầm địa lịch luyện, là cứu sư huynh, mà bị hấn Tông thiên chi kiều tử, một chương diệt căn cơ Nội Môn đệ tử Thiên Vũ.

Thiên Vũ không cam lòng đánh phía trước mặt đất, trong hai tròng mắt, cuộn cuộn nước mắt, theo gò má xuôi giò.

Mặc dù tông môn cũng không hề từ bỏ hấn, nhưng là hấn lại qua không trong lòng mình một cửa ải kia.

Các sư huynh đối đãi mình, như cũ rất tốt, nhưng là hấn lại không chịu nổi như vậy đã kích.

Đã từng cao cao tại thượng Nội Môn đệ tử thiên tài,

Một buổi sáng giữa trở thành tay trái gà không chặt phế vật, mỗi khi thấy đã từng ngửa mặt trông lên chính mình những đệ tử kia lúc, hấn liền có thể từ những người đó trong ánh mắt thấy một vết đáng thương về.

Bọn họ đây là đang đáng thương chính mình.

"Không... " Thiên Vũ ngửa mặt lên trời thét dài, hần không cần bất kỳ đáng thương, hần muốn căn cơ khôi phục, dù là bỏ ra hết thảy, cũng sẽ không tiếc a.

Có hi vọng liền có tương lai, một ngày nào đó chính mình đem lại đến đỉnh phong.

Nhưng là bây giờ trở thành phế nhân, thậm chí dù là một chút hy vọng cũng không có.

"Thiếu niên, ngươi tâm tình rất kịch liệt." Đang lúc này, một giọng nói ung dung từ đằng xa truyền tới.

"Ai." Thiên Vũ về mặt kịch liệt quay đầu.

Lâm Phàm từ Già Lam đình thượng xuống tới, hưởng thụ một phen chúng hoa bao vây, làm người được một cổ gió biển chi vị thời điểm, hần liền hướng đến bên này chạy tới.

Chẳng qua là khi đến nơi này thời điểm, lại thấy đến một tên đệ tử, chính đang phát tiết trong lòng mình tâm tình, vậy không cam khí tức, bao phủ toàn bộ tình cảnh.

Lâm Phàm đứng ở nơi đó, liền có thể thật sâu cảm nhận được.

"Ngươi là tới đáng thương ta sao? Biến, ta Thiên Vũ không cần bất luận kẻ nào đáng thương... " Thiên Vũ tâm tình chấp chèn cực lớn, thần sắc dữ tợn hướng Lâm Phàm giận dữ hét.

Giờ khắc này Thiên Vũ hần không muốn gặp người, cũng không muốn bất luận kẻ nào thương hại hần.

Hần là cường giả, mà không phải người yếu.

"Ngươi căn cơ bị hủy, nếu như sẽ cho ngươi một cơ hội, ngươi sẽ còn cứu ngươi người sư huynh kia sao?" Lâm Phàm giờ phút này đã nhận ra người trước mắt này là ai.

Ngày đó phương trên đồi, khiêng xuống đệ tử, chính là hần.

Đồng thời căn cứ tin đồn, lần này cầm địa lịch luyện, tổn thất nặng nề, một tên Nội Môn Thiên Kiêu căn cơ bị hủy, tông môn không thể cứu vãn.

Đối với bất luận kẻ nào đến, đã từng cao cao tại thượng, lại một buổi sáng giữa từ thiên đường đánh tới địa ngục, còn vĩnh viễn không ngày vron mình, này đối với bất kỳ người nào đến, cũng không phải là không thể dễ dàng tha thứ.

Lại càng không dùng, trước mắt này tuổi còn trẻ Thiên Kiêu.

Trải qua đủ loại thảm thiết chém giết, nhưng từ cảm thụ qua ngã vào địa ngục cảm giác, bây giờ thử một phen, Tự Nhiên là không có khả năng tỉnh ngộ.

"Ngươi rốt cuộc là ai? Lập tức từ nơi này rút ra ngoài." Thiên Vũ giờ phút này tâm tình chấp chèn rất lớn, bất kỳ lời nói cũng không nghe lọt.

Lâm Phàm cùng nhau đi tới, thấy người này, liền để cho hệ thống dò xét một phen.

Không thừa nhận cũng không được đây là một cái thiên tài.

Cái trán kia bên trên lơ lửng tu vi, để cho cảm giác nếu như thuận buồm xuôi gió đi xuống, tiền đồ bất khả hạn lượng a.

Chẳng qua là tu vi kia phía sau lại còn có một cái chữ.

Đó chính là... .

"Hủy."

"Ngươi sẽ cứu sao?" Lâm Phàm mở miệng lần nữa hỏi, không nhìn cái kia tức giận tâm tình.

Giờ khắc này Thiên Vũ lạnh run cười lên, phảng phất là ở tự giễu.

"Cứu, vì sao không cứu, đây chính là ngươi thật sự muốn câu trả lời, như vậy ngươi có thể rút." Thiên Vũ trong nháy mắt ngẩng đầu lên, mắt lộ ra như dã thú hung quang, bây giờ hần bất luận kẻ nào cũng không muốn thấy.

Hần không nghĩ khi nhìn đến trong mắt bọn họ đối với chính mình đáng thương ánh mắt.

Lâm Phàm kia dành riêng cười đùa da mặt, bây giờ đã thu hẹp, chuyển hóa nhưng là kia mặt đầy vẻ nghiêm túc, giống như Thế ngoại cao nhân một loại nhìn Thiên Vũ, kia trong ánh mắt không buồn không vui, lại lóe lên trợn trợn thần quang, phảng phất có thể nhìn thấu hết thảy, bắn thẳng đến Thiên Vũ nội tâm.

"Bồn Tọa cho ngươi nói một cái cổ sự như thế nào?" Giờ phút này Lâm Phàm chậm rãi mở miệng.

Thiên Vũ cúi đầu không nói, đã xem người trước mắt này quên mất, giống như chất bùn nát một dạng tê liệt té xuống đất, cặp mắt vô thần nhìn phương xa, phảng phất đang suy tư, chính mình bây giờ còn sống là tại sao.

"Truyền Đại Hoang Chi Địa, Thương Mãng Sơn Mạch bên trong có một tòa thôn trang được đặt tên là Thạch thôn, kia thạch trong thôn có một tên thiếu niên, được đặt tên là Thạch Hạo... ."

Lâm Phàm thanh âm trầm thấp, từ từ không ngừng, giảng thuật một cái khác Thiên tâm linh cháo gà.

Từ rồi đi Thiên Phủ học viện sau khi, Lâm Phàm liền rất ít giảng giải những thứ này, bây giờ thấy này bị phế đệ tử, hẳn cảm giác mình có cần phải cứu một phen.

Trọng yếu nhất một chính là, đem thu nhập ngồi xuống, trở thành tự thân hạng ba thời tiêu đồng tử, cung chính mình sai sử.

Chỉ tôn cốt, thiên tư có một không hai Vũ Nội, nhưng là thiên chi kiêu tử.

Thiên Vũ vốn không muốn nghe, nhưng là giờ phút này lại Tĩnh Tĩnh không tiếng động nằm ở nơi đó, ánh mắt có chút lóe lên một chút ánh sáng.

Giờ phút này hẳn do lúc trước cự tuyệt, chậm chậm bắt đầu lắng nghe.

Nghe tới chỉ tôn cốt bị tộc nhân sở đoạt, từ nay trở thành phế nhân lúc.

Hắn tâm tình dần dần lên một tia ba động.

Cô động chính là tinh hoa, Lâm Phàm cấp cho người khác mãnh quán tâm linh cháo gà đặc biệt biến hóa bắt đầu từ không nói nhằm liên thiên, chỉ chọn nặng thật sự.

Một nén nhang.

Ba nén nhang đi qua.

Thiên Vũ phảng phất đắm chìm trong Lâm Phàm trong chuyện xưa một dạng không thể tự kèm chế, vốn là tê liệt nằm ở đó, chẳng biết lúc nào lại ngồi thẳng lên, hai mắt chết nhìn chòng chọc Lâm Phàm.

"Không phá thì không xây được, Phá Nhi Hậu Lập, chỉ tôn cốt lần nữa ngưng tụ thành, thành tựu cảnh giới chí cao... ."

Giờ khắc này Lâm Phàm cố sự đã nói đến hồi cuối.

Lần này kể chuyện xưa, Lâm Phàm nhưng là hóa lực mở hết, phó chức nghiệp nhân sinh đạo sư chức năng toàn bộ sủy thượng, thật sự lời nói, giống như Ma Âm, rót vào lòng người.

Thiên Vũ cũng không có lúc trước như vậy nóng này, tâm tình cũng dần dần vững vàng, một mực lẩm bẩm Lâm Phàm cuối cùng thật sự một câu nói kia.

"Không phá thì không xây được, Phá Nhi Hậu Lập."

"Không phá thì không xây được, Phá Nhi Hậu Lập."

... .

Giờ khắc này Thiên Vũ ánh mắt khát vọng nhìn chăm chăm Lâm Phàm, "Ta căn cơ còn có thể giống như hắn một loại khôi phục sao?"

Lâm Phàm cạn cười một tiếng, ánh mắt ngắm nhìn hư không, phảng phất nhìn thấu tầng tầng hư ảo một dạng chấp hai tay sau lưng, giọng không nghi ngờ gì nữa.

"Ở diện tiền bốn tọa, không có không thể nào nói như vậy."

... .

Thiên Vũ thần sắc, dần dần lên biến hóa, "Xin tiền bối giúp ta."

... .

Lâm Phàm cười yếu ớt, sau đó cười lớn một tiếng, một quả "Hết thủy Đan" ném qua, "Viên thuốc này Bốn Tọa đưa người, cho người khôi phục tự tin, nhớ Bốn Tọa chính là Vô Danh đỉnh Thánh Ma Tông Tông Chủ Lâm Phàm, đối đãi người sau khi uống, đang xác định có hay không đến tìm Bốn Tọa đi."

... .

Tôi thần bí, đi tiêu sái.

Kia một phát ổng tay áo không mang đi một áng mây phong thái, đi sâu vào Thiên Vũ nội tâm, dần dần chôn một viên chờ đợi này mằm mằm mống.

Thiên Vũ đưa mắt nhìn trong tay đan dược, cầm thật chặt, trong mắt lộ ra vẻ kiên nghị.

"Không phá thì không xây được, Phá Nhi Hậu Lập."

Ta nhất định có thể đủ trở về đỉnh phong, tái chiến đỉnh phong chi lộ.

Vô Danh đỉnh Thánh Ma Tông... .

Giờ phút này trở về dọc đường, Lâm Phàm dừng dừng một tiếng, này ép, mẫn phản.

ps: Yêu cầu đặt, yêu cầu phiếu hàng tháng (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: 1 Tông 3 kiệt, mỗi cái thô bỉ tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Thiên địa Thương Mãng, Nhật Nguyệt Giao Thế.

Này mặt hướng biển khơi, xuân về hoa nở nơi, lại phát sinh một món làm người ta chuyện kinh khủng.

Ban đêm, ở tại kia dưới chân núi đệ tử, khuya khoắt biến hóa nghe được phía trên kia truyền tới trợn trợn kinh sợ tiếng gào thét, thậm chí còn có kia mặt đất rung chuyển âm thanh.

Bọn họ cũng đều biết kia trên ngọn núi, Thiên Vũ sư huynh ở nơi đó, nhưng là Thiên Vũ sư huynh đã trở thành phế nhân, như vậy đã kích đối với người nào đến, cũng không cách nào nhìn được.

Có lẽ Thiên Vũ sư huynh đã điên cũng không định.

... .

Hôm sau, sáng sớm.

"Sư đệ, người này là vì sao muốn thương tổn tới mình." Tông hận trời không bỏ được Thiên Vũ, cách mỗi hai ngày sẽ gặp tới nơi này một lần nhìn, nhưng là hôm nay Tông hận trời đến nơi này thời điểm, lại bị tình cảnh trước mắt cũng hù dọa sửng sốt.

Kia thiên sang bách không mặt đất, phảng phất chiêu được cái gì đòn nghiêm trọng một dạng mà sư đệ chính là tê liệt té xuống đất, mặt lộ ngây ngốc nụ cười, phảng phất si.

Thiên Vũ vô thần cười ngây ngô nhìn sư huynh.

"Sư đệ... ." Tông hận trời tâm thương yêu không dứt, nắm chặt quả đấm, đời này kiếp này, nhất định vì sư đệ báo thù a.

... .

Vô Danh trên đỉnh núi.

Địa Ma môn vẫn ở chỗ cũ khổ cực kiến tạo, Lâm Phàm cùng trương nhị cầu bọn họ tùy tiện tìm một chỗ nghỉ ngơi một đêm sau, sáng sớm ngày thứ hai, liền lại đi ra ngoài lang thang.

Mà Lâm Phàm trước đây chân mới vừa đi,

Trương nhị cầu chân sau cũng rời đi.

Chỉ để lại Phong Bất Giác một người cô khổ linh đình một người ở tại trên ngọn núi, cùng những Địa Ma đó làm bạn.

...

Ba ngày sau.

Lâm Phàm đã đem tông môn nên đi địa phương đều đi, mà cuối cùng lựa chọn nhiệt tình nhất hai cái địa phương.

Một cái Ngoại Môn Đệ Tử nơi, một cái khác chính là Già Lam đình.

Già Lam đình những sư diệt kia, Lâm Phàm rất là ưa thích, thuộc về mùi thơm kia xông vào mũi trong đám nữ nhân, Lâm Phàm tâm đều sắp bị tê dại.

Chẳng qua là để cho Lâm Phàm nghi ngờ chính là, bầu trời này làm sao còn chưa tới tìm chính mình, chẳng lẽ lạc đường hay sao?

Bất quá cũng không phải a, Vô Danh đình Thánh Ma tông như nay ở Thánh Tông nhưng là rất nổi danh, chỉ cần hỏi thăm một phen liền có thể tìm được, hoặc là dùng "Hết thấy Ca," sau khi, bởi vì đậm đặc cuối cùng hay sao?

Lúc rời lúc, Lâm Phàm lưu lại một mai "Hết thấy Ca," chủ yếu con mắt, chính là muốn để cho hắn tìm về tự mình, để cho hắn hiểu được, nam nhân không thể chính mình không được.

Sau năm ngày.

Địa Ma đã đem Vô Danh đình xây được, từng hàng nhà liên miên đi, liếc nhìn lại thật là đồ sộ, bây giờ hết thấy các thứ này mới giống như là một cái tông môn nên có diện mạo a.

Kia đã từng đáng vẻ cùng bây giờ tương đối, càng giống như là ổ chó.

"Thật to trích (dạng) tốt." Lâm Phàm hướng một đám Địa Ma giơ ngón tay cái lên.

Trương nhị cầu cùng Phong Bất Giác hai người cảm giác hạnh phúc tới quá nhanh, đã từng xấu cảnh, bọn họ ở nơi đó đã từ lâu thói quen, nhưng hôm nay Vô Danh đình diện mạo rực rỡ hẳn lên, cùng với khác đình núi lẫn nhau tương đối, cũng bất phân cao thấp, đây mới là bọn họ chân chính thuộc về a.

Địa Ma thủ lĩnh khoe miệng đột nhiên nổi lên, lộ ra nụ cười, xanh mon mon trong con ngươi lóe lên đắc ý hết sạch.

Sau đó hướng về phía Lâm Phàm chít chít oa oa một trận sau, đem một cây đại chùy kháng trên bờ vai, vung tay lên, một đám Địa Ma đi theo ở sau lưng rời đi.

Tới cũng vội vã, đi vậy vội vã, ở Lâm Phàm trong mắt, nhóm người này Địa Ma thật đúng là người tốt a.

"Ngày sau này liền là chúng ta tông môn." Lâm Phàm nhìn trước mắt hết thấy, nội tâm cảm giác tự hào than thở.

Trương nhị cầu cùng Phong Bất Giác đứng sau lưng Lâm Phàm, nội tâm thật rất vui vẻ.

Tông môn rốt cuộc giống như một cái tông môn.

"Chúc mừng Tông Chủ, đệ tử trương nhị cầu nguyện làm tông môn phục hưng dâng hiến hết thấy." Trương nhị cầu cùng Phong Bất Giác hai người hai mắt nhìn nhau một cái sau, song song lạy xuống.

Giờ khắc này bọn họ trong nội tâm, chân chính có một loại thuộc về, đó là một loại không thể nói rõ thuộc về.

Kẻ sĩ vì người tri kỷ mà chết.

Tông Chủ trọng dụng bọn họ, tín nhiệm bọn họ, tài bồi bọn họ.

Bọn họ không phải là không có lương tâm người.

Trương nhị cầu mặc dù âm hiểm xảo trá, nhưng ở này cá lớn nuốt cá bé thế giới, cũng chỉ có thể như vậy bảo vệ mình.

Trương nhị cầu tự biết chính mình thiên tư không được, tu vi càng là thấp kém, nhưng là lại được (phải) Tông Chủ thương thức, trở thành Thánh Ma Tông đệ tử, đồng thời hơn Thánh Ma Tông đại đệ tử.

Này một phần tình, trương nhị cầu ghi nhớ trong lòng.

Đời này kiếp này, không bao giờ phản bội, nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn, sau này tự mình bảo vệ tông môn, là tông môn khai rộng rãi lãnh thổ.

Trương nhị cầu như vậy, Phong Bất Giác cũng là tâm duyệt thần phục, nếu như lúc trước có lẽ có thật sự trở lại chính tông ý tưởng, nhưng là theo thời

gian trôi qua, hẳn đã thành thói quen nơi này.

Quá mức thậm chí đã đem tâm ở lại chỗ này.

Lâm Phàm giang hai cánh tay, ngẩng đầu nhìn lên không trung, có chút nhắm mắt, ngực có chút trôi lơ lửng, nhàn nhạt hút vào một hơi khí.

Cảm giác, chính là loại cảm giác này.

Thánh Ma lão tổ, tin tưởng ta đi, ta nhất định sẽ đem Thánh Ma Tông dẫn thành là tối cường tông môn.

Có một không hai Hoàn Vũ, giết trở về Thương Linh Châu, là hơn xuống cân nhắc vạn các sư huynh đệ báo thù, là tông môn báo thù.

"Nhị cầu, Bất Giác, từ nay về sau, Thánh Ma Tông đem là chúng ta hết thảy." Lâm Phàm sắc mặt nghiêm túc nói.

"Ừ." Trương nhị cầu hai người đầu kêu.

"Là tông môn, các đệ tử nguyện máu chảy đầu rơi."

Giờ khắc này thiên địa thê lương, thầy trò ba người sắc mặt nghiêm túc, đối với tương lai, bọn họ tràn đầy hy vọng, Thánh Ma Tông đem là bọn hắn hết thảy.

"Sư Thúc... Sư Thúc có ở đây không?" Đang lúc này, ngọn núi xa xa miện ra hiện tại một bóng người.

Lâm Phàm ngưng thần vừa nhìn, khóe miệng nhất thời lộ ra vẻ tươi cười.

Trương nhị cầu cùng Phong Bất Giác hai người, hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó lặng lẽ đối với (đứng) Lâm Phàm đầu.

Bọn họ đã biết phía dưới nên làm như thế nào.

Cá cắn câu.

Tông Chủ đã theo chân bọn họ qua, người này chính là kia khu trong nội môn, ở cấm địa lịch luyện lúc, bị người phế bỏ Thiên Kiêu.

Bây giờ tông môn mới vừa khởi bước, căn số lớn mới mẻ đệ tử, Tông Chủ đại nhân rất coi trọng bầu trời này.

Mà hai người bọn họ nhưng không biết người này có cái gì nhìn trúng, căn cơ bị hủy, kiếp này nào còn có hy vọng. Chẳng lẽ Tông Chủ đại nhân còn có thể có giúp người trọng tổ căn cơ bản lãnh hay sao?

Không sai, nhất định là vậy như vậy, Tông Chủ ở hai người bọn họ trong tâm khảm, đây chính là giống như thần nhân vật bình thường, nếu như là Tông Chủ đại nhân lời nói, nhất định có nắm chắc.

Giờ khắc này thiên địa thê lương lặng lẽ tản đi, vậy vừa nảy nghiêm túc không khí, nhất thời lạnh nhạt vô tồn.

Ở nơi này Vô Danh trên đỉnh núi, không chỗ không tràn đầy âm mưu vị.

Bầu trời này bây giờ đến cửa, sợ rằng muốn chạy là chạy không.

Lâm Phàm sắc mặt khẽ mỉm cười, một bộ quan tâm đệ tử thần sắc hiện ra, hướng lên trời Vũ đi tới, "Sư Diệt, chắc hẳn ngươi đã là nghĩ thông suốt."

... .

Thiên Vũ người khoác Hắc Bào, đem chính mình ẩn núp, là vì rời đi lúc không bị người khác nhìn thấy.

Bây giờ đây đối với Thiên Vũ tới là cơ hội cuối cùng, hắn không muốn làm cả đời phế nhân, cũng không muốn nói cho bất luận kẻ nào, tự mình tiến tới đến Vô Danh đỉnh.

Cho dù là Tông hận trời cũng không rõ.

Thiên Vũ lần này chuyển đi, chính là muốn làm cho tất cả mọi người cho là hắn rời đi, hắn tương hội tại trở lại đỉnh phong lúc, lấy chính mình mạnh nhất một mặt nói cho mọi người.

Ta Thiên Vũ cuối cùng rồi sẽ trở về. (chưa xong còn tiếp.)

Chương 135: 1 bộ hoàn mỹ phương án tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Bây giờ mới đến, đối với Thiên Vũ đến, thật sự là quá trễ, nhưng là lại không có cách nào, bởi vì là sư thúc lưu xuống viên thuốc đó, thật sự là quá mạnh mẽ.

Thiên Vũ thân là Nội Môn Thiên Kiêu, đan dược gì chưa từng thấy qua, chỉ cần ngửi vào một cái, liền có thể phân tích ra viên thuốc này là cái gì, nhưng là cái viên này "Hết thấy Đan" hẳn lại không có phân tích ra ra sao đan dược.

Lâm Phàm xuất hiện ở Thánh Tông khi đó, Thiên Vũ cũng không tại tông môn, mà là ở cấm địa lịch luyện.

Khi trở lại tông môn lúc, lại là căn cơ bị phí, thể xác và tinh thần gặp đòn nghiêm trọng, kia còn có thể ý đến tông môn phát ra sự tình, Tự Nhiên liền cũng không biết Vô Danh đỉnh đã bị Tông Chủ ban cho một tên đệ tử.

Về phần đan dược này có phải hay không độc dược, hẳn đã không để ở trong lòng, chính mình chính là một tên phế nhân, chẳng lẽ còn có thể có người tham niệm chính mình không được.

Mà khi dùng viên thuốc đó sau khi, Thiên Vũ sắc mặt trong nháy mắt biến hóa, trong cơ thể một cỗ chưa bao giờ có ngọn lửa cháy hừng hực, phẳng phát đem thân thể xanh phá.

Về phần sau khi tình huống, cũng chính là dùng "Hết thấy Đan" sau khi, ứng biểu hiện ra bộ dáng.

Mà khi Dược Tính đi qua sau khi, hẳn tê liệt té xuống đất, trong đầu nhớ lại vẫn luôn là kia đã từng phát sinh qua sự tình, mọi phiền não cũng quên đi.

Thần Đan, đây là Thiên Vũ sau khi uống, duy nhất có thể đưa ra câu trả lời.

"Sư Thúc, đệ tử Thiên Vũ đã nghĩ xong, xin Sư Thúc cứu đệ tử cùng trong bể khổ." Thiên Vũ bái phục trên đất, chân tâm thật ý thỉnh cầu nói.

"Đến, đứng lên." Lâm Phàm tiến lên đem Thiên Vũ đỡ dậy, "Chuyện này không cần yêu cầu ta, bốn sư chú tự nhiên sẽ để cho Sư Đệ diệt căn cơ khôi phục."

Trước mắt ngày này kiêu đệ tử, Lâm Phàm hay lại là mong muốn thu hẹp.

Giá căn cơ mặc dù bị phế, cũng không đại biểu không thể khôi phục, cái này muốn khôi phục như cũ, kia vẫn là một tên Thiên Kiêu a.

"Tu bỏ căn cơ, cũng không phải là một ngày công, bây giờ nơi này mới xây, vô ích rất nhiều nhà, đợi một hồi liền do bốn sư chú đệ tử dẫn người đi chọn một gian đi." Lâm Phàm ý tưởng rất đơn giản, chính là mong muốn kỳ lưu lại, sau đó dốc hết toàn tông lực, từ từ lác lư, đem lác lư tới tay.

Nhất là ở đối phương căn cơ bị hủy, nhân sinh rơi xuống thung lũng lúc, đó là dễ dàng nhất thành công.

"Đệ tử kia liền tạ Tạ sư thúc." Thiên Vũ đầu đạo, bây giờ hẳn cũng chỉ có thể đem hy vọng toàn bộ ký thác vào trên người đối phương, bất kể có tin hay không, cũng chỉ có thể thử một lần.

Thà như cầu một loại còn sống, còn không bằng đánh cược một lần.

Sau đó Phong Bất Giác mang theo Thiên Vũ đi chọn nhà.

"Tông Chủ, ta xem này lời kéo có khả năng rất thấp a, hẳn là bên trong tông môn môn Thiên Kiêu, đối với (đúng) Thánh Tông tình cảm thâm hậu, không thể nào tùy tiện vào chúng ta tông môn a." Trương nhị cầu đạo.

Lâm Phàm cười yếu ớt không nói, khẽ lắc đầu, hai mắt đưa mắt nhìn trương nhị cầu, "Nhị cầu nhớ, không có việc gì khó, chỉ sợ lòng không bền, bướng bỉnh cũng có thể mài thành châm, bây giờ hẳn là ở bất ý lúc, cần người khác đáp lời công nhận, đồng thời còn cần cảm tình quan tâm, sau này hai người liền khổ một ít đi."

"Dạ, đệ tử minh bạch làm gì." Trương nhị cầu đầu linh quang, suy nghĩ một chút liền thông.

Nửa tháng sau.

Thiên Vũ cũng đã ở Vô Danh trên đỉnh núi đợi nửa tháng, đến nay không có xuống núi, đối với Thiên Vũ biến mất, tông môn cũng không có bất luận

động tác lớn gì, nhưng là Tông hận trời nhưng ở toàn tông tìm kiếm qua, nhưng là đến nay không có tìm được.

Cuối cùng chuyện này cũng không chi, Thiên Vũ cũng liền ở Vô Danh trên đỉnh núi chờ đợi.

Đoạn thời gian này, Lâm Phàm chuyên chú Luyện Đan, càng về sau, Luyện Đan Chi Thuật thăng cấp càng khó, bây giờ kẹt ở Thập Cửu Tầng hồi lâu, chỉ kém như vậy một liên có thể đột phá.

Bất quá Lâm Phàm cũng không vội, Luyện Đan Chi Thuật lên cấp, tình thế bất buộc, Tự Nhiên nước chảy thành sông.

Trương nhị cầu thiên tư mặc dù chỉ là tầm thường, tốc độ tu luyện chậm chạp, nhưng là Lâm Phàm thành thạo tăng lên kỳ thiên tư, lại có số lớn đan được phụ trợ, tự thân tu vi cũng sắp đột phá Tiên Thiên Cảnh Giới.

Trương nhị cầu bọn họ không có hệ thống, Tự Nhiên yêu cầu dựa vào tự thân cố gắng vượt qua Tiên Thiên cửa kia hạm, về phần khi nào đột phá, cũng chỉ có thể nhìn chính hắn.

Phong Bất Giác vốn là Tiên Thiên cao cấp, bây giờ thực lực hùng hậu không ít, nhưng khoảng cách Tiên Thiên cảnh giới đại viên mãn còn kém như vậy một tia, nếu như đột phá lời nói, chắc hẳn cũng liền ở một tháng bên trong đi.

Về phần bầu trời này, bây giờ đối với (đúng) Lâm Phàm có thể chữa trị khỏi tự thân căn cơ đó là tín nhiệm không thôi.

Bởi vì bây giờ hắn đã có thể tự mình tu luyện, mặc dù tốc độ tu luyện chậm chạp, nhưng là nhìn trời Vũ đến, đây cũng là một cái vô cùng tiến bộ lớn.

Bây giờ có thể tu luyện, cũng hầu như so với đã từng phế nhân muốn tốt hơn nhiều.

Trương nhị cầu cùng Phong Bất Giác nhớ Lâm Phàm dạy bảo, nhìn trời Vũ những nhẽo đòi hỏi, bên tai hóng gió, thường thường kể lại Lâm Phàm nhân sinh sự tích, còn có kia danh ngôn chí lý.

Hết thầy các thứ này Lâm Phàm cùng hai người bọn họ, ngày đêm nói chuyện với nhau, cuối cùng tạo thành một bộ chung cực phương án.

Này phương án là căn cứ Thiên Vũ tự thân tình huống đặt làm

Tính cách, thói quen, tính khí các loại (chờ) khắp mọi mặt nhân tố mà tới.

Mà đồng thời còn sẽ theo Thiên Vũ dần dần biến hóa tâm tính, tiến hành sửa đổi, chắc chắn.

Đối với cái này một bộ phương án, cũng chỉ có Lâm Phàm đảm ba người nhận rồi buồn chán người mới sẽ có chút thời gian đặt làm

... .

Hôm sau.

Trong ngoại môn đệ tử đột nhiên vỡ tổ.

Đi ở ngoại môn bên trong các đệ tử, từng cái dừng bước lại, không chớp mắt nhìn về phía trước.

"Đó là Già Lam Phong đệ tử."

"Oa, thật là đẹp, người xem dẫn đầu vị kia, vóc người thật sự là quá hóa bạo."

"Hừ, âm thanh, Già Lam đỉnh Nữ Đệ Tử, tính khí cũng xấu rất a."

"Kỳ quái, Già Lam trên đỉnh núi đệ tử, một loại cũng không dưới núi, thế nào hôm nay nhiều người như vậy đồng thời xuống núi, chẳng lẽ xảy ra chuyện gì hay sao?"

"Không biết, chúng ta theo ở phía sau nhìn một chút, có lẽ sẽ có phát hiện mới."

... .

Chu Dao Dao lần này mang theo hơn mười người sư muội chỗ đi địa phương chính là Vô Danh đỉnh, đi tìm kia được người tôn kính Sư Thúc tìm xin giúp đỡ.

Cảm thụ chung quanh đệ tử kia sắc mê mê ánh mắt, Chu Dao Dao mặt lộ khinh thường, không khỏi lạnh rên một tiếng, những người này với Lâm sư thúc so với, thật sự là quá kém cỏi.

"Sư Tỷ, lần này nếu như Lâm sư thúc cũng không giúp chúng ta lời nói, thật có thể phải xui xẻo." Một tên Nữ Đệ Tử nước mắt lưng tròng, tội nghiệp đạo.

"Yên tâm đi, Lâm sư thúc nhưng là một cái rất tốt người, tuyệt đối sẽ không thấy chết mà không cứu." Chu Dao Dao kiên định nói.

... .

Giờ phút này các ngoại môn đệ tử phát hiện Già Lam đình Nữ Đệ Tử lần này chỗ đi địa phương lại là Vô Danh đình lúc, từng cái cũng đều có chút kinh ngạc.

Chẳng lẽ Già Lam đình cũng là đến tìm Lâm sư thúc luyện đan bất thành?

Đối với Vô Danh trên đỉnh núi Lâm sư thúc, bọn họ cũng đều là tôn kính rất lâu rồi, nếu không phải Lâm sư thúc, bọn họ những ngoại môn đệ tử này nơi nào còn có thể qua tốt như vậy.

Bây giờ Luyện Đan muốn tìm ai? Vậy dĩ nhiên là muốn tìm Lâm sư thúc.

Mặc dù Đan Đình đình Ngoại Môn tiến hành cải cách, sau này Luyện Đan hết thấy miễn phí, hơn nữa Luyện Đan tỷ lệ cũng đề cao thật lớn rất nhiều, nhưng là đối với (đúng) những ngoại môn đệ tử này đến, tuy vậy, cũng sẽ không đi Đan Đình đình.

Bởi vì Đan Đình đình thật sự là để cho bọn họ thương tâm xuyên thấu qua xuyên thấu qua, hướng chỉ Lâm sư thúc tốc độ luyện đan thật sự là kinh khủng, ngày đó cho tài liệu, ngày thứ hai liền có thể đi nhận, hơn nữa mỗi một lần cũng còn có thể có kinh hi phát sinh.

Hướng chỉ Lâm sư thúc bình dị gần gũi, môn hạ hai gã sư huynh, càng là theo chân bọn họ xưng huynh gọi đệ, tựa như cùng hảo hữu chí giao, có lúc còn có thể ở lại nơi đó với kỳ nói chuyện phiếm đàm thí, tốt không vui.

Về phần Đan Đình đình, hay là để cho hán một bên lạnh mầu đi đi. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Chuyện nhỏ 1 cộc tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

"Tông Chủ... Không được, có... Có một đám Nữ Đệ Tử vọt tới." Lúc này trương nhị cầu mặt đầy kinh hoàng, vội vã chạy tới.

Quá dọa người, thật sự là quá dọa người.

Bên ngoài một đám Nữ Đệ Tử khí thế hung hăng, nhìn trương nhị cầu cũng như cùng ném Hồn tựa như.

Lâm Phàm khẽ cau mày, Nữ Đệ Tử? Cái gì Nữ Đệ Tử, sau đó hướng đỉnh núi cửa vào đi tới, này nhìn một cái Lâm Phàm nhất thời cười, không nghĩ tới Già Lam Phong đệ sắp tới.

"Lâm sư thúc, tốt." Chu Dao Dao tiến lên một bước, mặt nở nụ cười hỏi thăm

"Lâm sư thúc, tốt." Còn lại Nữ Đệ Tử cũng đều như thế.

Trương nhị cầu một bên kinh ngạc vạn phần, hán không nghĩ tới Tông Chủ lại nhận biết nhiều như vậy Nữ Đệ Tử, nhưng là suy nghĩ một chút lại cảm thấy không khoa học a, Tông Chủ ở tông môn sau khi, chính mình theo ở bên người, bình thường cũng không thấy với người khác nhận biết a.

Kỳ quái, thật là quá kỳ quái. Bất quá thấy nhóm người này Nữ Đệ Tử thời điểm, trương nhị mất chó nhưng là nhìn thẳng.

Thật là kẻ gian đẹp đẽ a, nếu có thể cưới tới một làm con dâu, thật là tốt biết bao a.

Bất quá nhìn Tông Chủ với những sư muội này môn quan hệ tốt như vậy, hơn nữa Tông Chủ đối với (đúng) nhóm người mình lại rất chiều cố, chắc hẳn cũng sẽ hôn nhân do sắp đặt đi.

"Chúng Sư Đệ, hôm nay thế nào có rảnh rồi tới Vô Danh đình?" Lâm Phàm cười hỏi.

"Chúng ta tưởng niệm Sư Thúc, chẳng lẽ không thể tới nhìn một chút?" Chu Dao Dao đạo.

Lâm Phàm cạn cười một tiếng, "Qua bên kia ngồi đi, nếu đến, vậy hãy để cho Sư Thúc thật tốt chiều đãi các ngươi."

Bây giờ Vô Danh đỉnh trời cũng liền bốn người,

Đối với cái này to lớn địa phương, ngược lại lộ vẻ có chút vắng vẻ.

Bây giờ tới nhiều người như vậy, cũng là phi thường náo nhiệt.

Chu Dao Dao biết Vô Danh đỉnh, đã từng cũng là có đại rậm rạp, không người ở ở, bây giờ trong thời gian ngắn ngủi biến thành như vậy, nhất định là tông môn đại lực nâng đỡ.

Lâm sư thúc không hồ là Lâm sư thúc, trong thời gian ngắn ngủi, sẽ để cho tông môn như thế để ý, quả thật là phi phạm a.

Chẳng qua hiện nay thời gian cấp bách, đợi ở chỗ này đảo là không có khả năng, Chu Dao Dao hoạt bát làm nũng đến, "Sư Thúc, có thể không có thể giúp chúng ta một chuyện a."

Giờ phút này Chu Dao Dao nắm kéo Lâm Phàm ống tay áo, óng ánh trong suốt hai tròng mắt, đáng thương nhìn chăm chăm Lâm Phàm.

Lâm Phàm dừng dung một tiếng, giả trang ra một bộ trường bối cung chiều vãn bối như vậy vẻ mặt, "Đi, chuyện gì?"

"Sư Thúc, có thể hay không giúp ta luyện chế một ít đan dược, đều là rất dễ dàng luyện chế đan dược, bất quá chỉ là có chút gấp, tài liệu chúng ta đều đã mang tới." Chu Dao Dao đạo.

"Mời Sư Thúc giúp chúng ta một tay chứ sao." Giờ phút này đứng ở phía sau một đám Nữ Đế Tử xông tới, xin Lâm Phàm.

Hôm nay Già Lam đỉnh do Đại Sư Tỷ tổ chức một lần thực tập, mà thực tập chính là ở Già Lam đỉnh Bí Cảnh bên trong, bên trong mặc dù không có gì nguy cơ, nhưng là tình huống bên trong lại dị thường tồi tệ.

Đối với (đứng) cho các nàng đến, này Bí Cảnh Tự Nhiên không sợ hãi chút nào, chỉ phải chuẩn bị một ít nhu phẩm cần thiết là được.

Nhưng là đỉnh núi bên trong khu vực Đan lại không đủ, đưa đến một ít đệ tử không được chia đan dược.

Nếu như không có đan dược này, kia tiến vào Bí Cảnh bên trong, nhất định là phải bị Huyết Muối cho để mất tới.

Đến cuối cùng, Đại Sư Tỷ là công bình, trực tiếp phân phó bất kỳ không cho phép mang đan dược tiến vào Bí Cảnh bên trong.

Vì vậy ở cuối cùng thời gian, Chu Dao Dao nghĩ đến Lâm Phàm, chỉ hy vọng Lâm sư thúc có thể hỗ trợ một chút.

...

Trương nhị cầu đứng ở một bên hãm mộ nhìn Tông Chủ, khẽ thở dài một tiếng, Tông Chủ nữ nhân duyên quả thật là được a, muốn là mình đứng ở nơi đó mặt thật là tốt biết bao a.

Đáng tiếc này rõ ràng không thể nào.

"Được, tốt, bang... Đối với Lâm Phàm đến, Luyện Đan đó là đơn giản nhất sự tình, bây giờ này năm thứ nhất đại học bảy hậu bối xin chính mình Luyện Đan, vậy dĩ nhiên là không thể không cấp mặt mũi, làm sao có thể để cho bọn họ thất vọng đây.

"Sư Thúc, chúng ta chỉ cần 30 viên thuốc, lúc nào có thể tốt?" Chu Dao Dao đem đan dược giao cho Lâm sư thúc sau hỏi.

Đỉnh núi Bí Cảnh chẳng mấy chốc sẽ mở ra, các nàng còn cần đuổi này trở về đây.

"Rất nhanh." Lâm Phàm cạn cười một tiếng, sau đó phảng phất là cố ý một dạng muốn ở những sư đệ này trước mặt thể hiện tài năng.

Tay trái sôi trào, một đoàn Liệt Diễm cháy hừng hực, Lâm Phàm lấy ra Thảo Dược đem ném vào.

Chu Dao Dao bọn họ giờ phút này lại trợn mắt hốc mồm, bọn họ không biết đây là cái gì Luyện Đan Chi Pháp.

Trương nhị cầu sâu Lâm Phàm tinh túy, bây giờ Tông Chủ đại nhân ở trước người Luyện Đan, hơn nữa còn là dùng kia "Nhất niệm Thành Đan" phương pháp, hiển nhiên là ngụ ý sâu xa.

Tự mình thân là Thánh Ma Tông đại đệ tử, sao sao có thể không biết Tông Chủ đại tâm tư người.

Nhất là thấy đám kia chờ đợi nữ sư muội lúc, trương nhị cầu đã biết chính mình muốn làm gì.

"Nha, này lại là 'Nhất niệm Thành Đan', đây chính là Luyện Đan Chi Pháp cảnh giới tối cao a, ngay cả Thánh Tông Tông Chủ cùng các vị Thái Thượng Trưởng Lão cũng thần phục Luyện Đan Chi Thuật a." Trương nhị cầu giờ phút này mặt đầy kinh ngạc, kêu lên nói liên tục.

Thanh âm cực lớn, Già Lam đình Nữ Đệ Tử cũng có thể nghe thấy.

Trương nhị cầu những lời này hiệu quả, quả thật là lợi hại, Già Lam đình Nữ Đệ Tử từ nguyên bản liền rất thần sắc khiếp sợ, thay đổi thêm kinh ngạc.

Nhất là Chu Dao Dao càng là sùng bái vô cùng nhìn Lâm Phàm, nàng không nghĩ tới Lâm sư thúc như thế này mà cường.

Chẳng qua nếu như người cho là những thứ này chỉ đã đủ lời nói, như vậy cũng liền thật sự là quá nhìn trương nhị cầu sức chiến đấu.

"Loại này Luyện Đan Chi Pháp, Thánh Tông vạn năm tới chỉ đi làm một người, mà liền kia tiền bối, vận dụng này Luyện Đan Chi Pháp, đem tông môn đẩy lên đỉnh phong chi lộ, các đại tông môn cũng sẽ đăng Tông yêu cầu Đan a..." Trương nhị cầu thở dài nói, đồng thời ánh mắt cũng thỉnh thoảng chú ý tại chỗ Già Lam đình nữ sư muội sắc mặt.

Trương nhị cầu nhìn mặt mà nói chuyện năng lực rất là cường đại, chỉ cần hướng gió không đúng, lập tức biến chuyển.

Chẳng qua hiện nay tình trạng rất là rất tốt đẹp, hết thảy đều hướng thật sự mong đợi mục tiêu phát triển.

Luyện trong nội đan Lâm Phàm lúc này rất là hài lòng, nhị cầu không tệ, không hổ là Bản Tông ngồi xuống đại đệ tử, sau này thật tốt bồi dưỡng một phen, định có thể trở thành chính mình một sự giúp đỡ lớn.

"Chu sư diệt, xuất ra Túi Trữ Vật, chuẩn bị tiếp tục Đan." Ngay một khắc này, Lâm Phàm bàn tay ngọn lửa càng ngày càng thịnh vượng, trong ngọn lửa Thảo Dược, dần dần hòa tan, ngưng tụ thành từng viên đan dược.

"Ừ." Chu Dao Dao sững sờ, nàng không nghĩ tới này Luyện Đan thật không ngờ nhanh, cho tới bây giờ thời gian một nén nhang có thể cũng không có a.

Nhưng hôm nay Sư Thúc thúc giục, Tự Nhiên cũng không dám chậm trễ chậm, lập tức đem Túi Trữ Vật xuất ra.

"Mở ra."

"Ừ." Chu Dao Dao không dám do dự.

Giờ khắc này Lâm Phàm Hữu Chuông có chút run lên, trôi lơ lửng ở trong ngọn lửa đan dược, viên viên hướng bên trong túi đựng đồ bay đi.

Một quả.

Hai miếng.

...

Cuối cùng ước chừng một trăm hai mươi mai.

"Sư Thúc, quá nhiều."

"Một phần tài liệu có thể ra bốn miếng, vừa vặn." Lâm Phàm đạo.

Già Lam đình Nữ Đệ Tử cả kinh, lộ ra không dám tin, bọn họ cho tới nay đều là một phần tài liệu ra một quả, thế nào đến Lâm sư thúc như vậy, lại ra bốn miếng nhiều.

Trương nhị cầu thấy Già Lam đình Nữ Đệ Tử lại mặt lộ vẻ kinh ngạc, ngay sau đó nắm chặt cơ hội mở miệng nói, "Tông Chủ đại nhân Luyện Đan Chi Thuật có một không hai bên trong tông, Đan Đình đình Thái Thượng Trưởng Lão cũng tự nhận không bằng chúng ta Tông Chủ, này một phần rom có ra bốn viên thuốc, đã là rất chuyện bình thường."

Trương nhị cầu giống như là một cái giải thích viên một dạng Lâm Phàm nói cái gì cũng không cần, tất cả đều là để cho trương nhị cầu cho xong.

Quả nhiên, Già Lam đình các nữ đệ tử nhìn về phía Lâm Phàm ánh mắt, bây giờ đã không thể dùng sùng bái đến xem, mà là hẩn dưng điên cuồng.

Phảng phất nào tàn truy tình một loại điên cuồng.

Lâm Phàm dừng dừng một tiếng, vung phát ống tay áo, "Được, nếu cuồng cuồng, liền mau trở về đi thôi, viên thuốc này chuyện 1 cộc, không cần nhớ để ở trong lòng." (chưa xong còn tiếp.)

Chương 137: Thiên Địa Dung Lô tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Lâm Già Lam đỉnh xinh đẹp động lòng người Nữ Đệ Tử rời đi sau khi, nhị cầu đi tới Lâm Phàm bên người, hai tay có chút đầm, có vẻ hơi khẩn trương.

"Tông Chủ, người xem đệ tử như thế nào?" Trương nhị cầu thô bỉ lộ ra nụ cười hỏi.

"Cũng không tệ lắm, thế nào?" Lâm Phàm nhìn liếc mắt hỏi.

"Cái đó, cái đó, đệ tử cuộc sống này đại sự... ." Trương nhị cầu thật đúng là có chút ngượng ngừng mở miệng đầu rồi, này đi ra ngoài nhiều thẳng thừng a, nhiều đề cho người ngượng ngừng a.

Lâm Phàm bắt đầu đi nhìn trương nhị cầu, giờ khắc này hắn coi như là thấy rõ, tâm này nhị cầu nghĩ (muốn) cóc ghê mà đòi ăn thịt thiên nga a.

Lâm Phàm thờ dài một tiếng, có vẻ hơi bất đắc dĩ, "Nhị cầu, người là Bản Tông coi trọng nhất đệ tử, sau này cũng sắp là Bản Tông đệ thất nhậm Tông Chủ, Bản Tông đối với người kỳ thác kỳ vọng, chớ để cho Bản Tông thất vọng a."

Trương nhị cầu vốn chỉ muốn đề cho Tông Chủ cho giới thiệu một phen, muốn là vận khí tốt, còn có thể giải quyết nhân sinh đại sự đầu rồi, thật không nghĩ đến Tông Chủ lại hướng mình ra lời nói này, cái này làm cho trương nhị cầu rất là không tưởng được.

"ừ, Tông Chủ yên tâm, nhị cầu nhất định sẽ không để cho Tông Chủ thất vọng." Trương nhị cầu đột nhiên sắc mặt nghiêm túc.

Hắn đã bị Tông Chủ vừa mới kia một phen chấn trụ, Tông Chủ đại nhân coi trọng nhất đệ tử, Thánh Ma Tông đệ thất nhậm Tông Chủ, những thứ này cũng để cho trương nhị cầu cảm nhận được trên người mình cái thứ thật giống như càng nặng.

Hắn không nghĩ tới Tông Chủ thật không ngờ coi trọng chính mình, chính mình bất kể thế nào, nhất định không thể để cho Tông Chủ thất vọng.

"ừ, đi đi." Lâm Phàm vung tay một cái, sau đó hướng bên trong nhà đi tới.

Trương nhị cầu nhìn Tông Chủ bóng lưng, nặng nề đầu, lúc trước kia mới vừa có con gái tình, trong nháy mắt quên đi,

Cùng Tông Chủ coi trọng lẫn nhau tương đối, nhị nữ tình trường tính là gì.

Tông Chủ như thế tin tưởng chính mình, làm sao có thể để cho Tông Chủ thất vọng đây.

Một ngày.

Lâm Phàm tại địa ma đặc biệt chế tác Luyện Đan phòng, luyện chế một lò đan dược, đây là Ngoại Môn Thiên Kiêu kiếm vô địch nhờ cậy tự mình luyện chế một cái khác lò thuốc cao cấp.

"Thành."

"Oanh... ."

Trong óc, Đan Lô mở rộng ra, một viên thuốc tản ra trận trận mùi thơm, phơi bày tam sắc quang mang, bay xuống ở trong lòng bàn tay.

"Keng, chúc mừng luyện chế Địa Giai thượng phẩm tam sắc Thần Đan."

"Keng, chúc mừng phó chức nghiệp Luyện Đan thăng cấp."

"Keng, chúc mừng phó chức nghiệp Luyện Đan cấp bậc đạt tới 20 Tầng, mở ra lên cấp kiểu."

"Keng, chúc mừng phó chức nghiệp Luyện Đan Chi Thuật tấn thăng làm Thiên Địa Dung Lô (0/0)."

"Thiên Địa Dung Lô: Nấu chảy Thiên Luyện đất, không có gì không thay đổi."

Giờ phút này Lâm Phàm trong lòng vui a vạn phần, Luyện Đan Chi Thuật rốt cuộc lên cấp, mà bây giờ này tiến giai thành Thiên Địa Dung Lô, thật ra khiến Lâm Phàm có chút hiếu kỳ.

Nấu chảy Thiên Luyện đất, không có gì không thay đổi, đây rốt cuộc có thể có chút cùng người khác bất đồng chỗ đây?

Hơn nữa bây giờ xem ra, này Thiên Địa Dung Lô cũng không phải là cuối cùng mức độ, còn có thể đi vào xuống một giai đoạn.

Lâm Phàm tiến vào trong óc, mặc niệm Thiên Địa Dung Lô.

Trong nháy mắt, Lâm Phàm tâm thần rung một cái, ở đó trong óc, một người Thượng Thiên, hạ đất Đan Lô xuất hiện ở vậy, mà lò luyện đan này so với Lâm Phàm về phía trước sử dụng kia Đan Lô phải mạnh mẽ hơn nhiều, Liệt Diễm ngút trời, phảng phất đem trọn cái lò luyện cũng bao hàm ở trong đó.

Một cỗ Hằng Cổ già nua khí tức, từ nơi này lò luyện bên trên nhàn nhạt truyền tới, phảng phất nhìn này lò luyện liền đem người kéo vào hằng thời kỳ cổ.

...

Lâm Phàm giờ phút này chuẩn bị thí nghiệm một phen, muốn nhìn một chút này Thiên Địa Dung Lô rốt cuộc có tác dụng gì.

Dĩ vãng Luyện Đan chỉ có thể đặt vào Thảo Dược một loại vật phẩm, bây giờ không biết này tiến giai thành Thiên Địa Dung Lô sẽ có cần gì phải hiệu dụng.

Một quả tốc độ nguyên ném vào Thiên Địa Dung Lô bên trong, Lâm Phàm không có ở ném vào bất kỳ đan dược, mà là không ngừng đốt hao tổn, hùng hực Thiên Địa Chi Hòa đốt cháy.

Trong một sát na, một trận ánh sáng nhật thoáng qua, một viên thuốc từ Thiên Địa Dung Lô bên trong bắn ra.

"Keng, chúc mừng luyện chế Hoàng Giai trung phẩm tốc độ Nguyên Đan."

"Keng, chúc mừng kinh nghiệm +0."

...

Lâm Phàm giờ phút này vô cùng kinh ngạc, chính mình lúc trước Sở Luyện chế tốc độ Nguyên Đan chẳng qua là Hoàng Giai hạ phẩm mà thôi, nhưng hôm nay chính mình đem này Hoàng Giai hạ phẩm tốc độ Nguyên Đan ném vào Thiên Địa Dung Lô bên trong rèn luyện một phen, lại không nghĩ rằng tăng lên phẩm chất, này ngược lại có chút dễ cho người kinh ngạc.

Mà tấn thăng làm Thiên Địa Dung Lô sau khi, luyện chế đan dược thông thường, lại không tăng trưởng kinh nghiệm, xem ra cái này sau thăng cấp ngược lại có chút khó khăn.

Thí nghiệm cũng không có lúc đó kết thúc, nếu như liền chỉ một lời như vậy, cảm này cũng căn bản không xứng là Thiên Địa Dung Lô.

Giờ khắc này Lâm Phàm đem phẩm chất tăng lên Hoàng Giai trung phẩm tốc độ Nguyên Đan ném vào Thiên Địa Dung Lô bên trong, sau đó lấy ra một cái ở Thương Linh Châu, cướp nghề đầy trời lúc phải đến Huyền Giai trung phẩm trường kiếm tìm sương kiếm.

Kiểm này Lâm Phàm chưa bao giờ sử dụng qua, bây giờ tới Đông Lâm Châu, như vậy cũng không có bất cứ tác dụng gì, sẽ nhìn một chút, kiếm này với tốc độ Nguyên Đan, có thể hay không sinh ra tác dụng.

"Luyện..."

Giờ khắc này Thiên Địa Dung Lô thể lửa hung mãnh, Lâm Phàm thậm chí thấy kia tím sương kiếm ở Thiên Địa Dung Lô bên trong, trong phút chốc liền hòa tan thành một đoàn nước chảy cùng kia tốc độ Nguyên Đan dung hợp lẫn nhau.

Lâm Phàm rất là mong đợi, hẳn không biết đây rốt cuộc có thể luyện chế ra đan dược gì.

Nếu là luyện chế ra một quả Thần Đan, vậy coi như thật không lời có thể.

Lâm Phàm biết đây là Luyện Đan lịch sử lần đầu tiên thí nghiệm, nếu như đan dược thật có thể với bình khí dung hợp thành nhất thể lời nói, như vậy thật có thể là khai sáng mới Luyện Đan Chi Thuật.

Mà trong một sát na, Thiên Địa Dung Lô, Đan mũ mở ra, một quả màu đen nhánh đan dược xuất hiện ở Lâm Phàm trong lòng bàn tay.

"Keng, chúc mừng luyện thành Địa Giai hạ phẩm kiếm ý Nguyên Đan."

Kiểm ý Nguyên Đan: Do tốc độ Nguyên Đan thu nạp kiếm ý ngưng tụ thành.

Đây là xuất hiện sản phẩm mới, hơn nữa nhìn trả lại thật có thể dùng.

Kiểm ý... Kiếm ý.

Lúc này, Lâm Phàm bấp đui đánh một cái, nhất thời minh bạch.

Nghề đầy trời thân là Kiếm Các Thủ Tịch đệ tử, kiếm thuật cao siêu, hơn nữa chuỗi này tím sương kiếm dài năm đi cùng ở nghề đầy trời bên người, lâu ngày dĩ nhiên là hấp thu nghề đầy trời kiếm ý.

Bây giờ với đan dược này đều là một lò ngưng luyện, dĩ nhiên là hấp thu trong đó kiếm ý.

Thiên Địa Dung Lô, luyện hóa thiên địa, luyện chẳng qua là phần kia ý chí.

Tìm sương kiếm vốn là vật chết, bất kể thế nào luyện chế, cũng không khả năng trở thành đan dược, nhưng không quản đến là binh khí còn là cái gì, cũng từng bị người sử dụng qua, kia sử dụng qua sau, dĩ nhiên là lưu lại đôi phương tự thân tu luyện ý chí.

Giờ khắc này Lâm Phàm coi như là minh bạch.

Này Thiên Địa Dung Lô xác thực rất không tồi, bất quá còn chưa đủ, ở đi sâu vào thí nghiệm một phen.

Lâm Phàm đem kiếm ý Nguyên Đan ném vào Thiên Địa Dung Lô bên trong, sau đó lấy ra một cái thượng phẩm trường kiếm, này cây trường kiếm Lâm Phàm sử dụng qua, Tự Nhiên ẩn chứa chính mình ý chí.

Giờ khắc này Lâm Phàm không chớp mắt nhìn chòng chọc.

Đột nhiên, Lâm Phàm như có một cái, thất bại?

"Keng, chúc mừng thất bại, viên thuốc này không thể chịu đựng ba lần luyện hóa."

Thất bại còn đặc biệt sao chúc mừng, thật là đủ rất a.

Ba lần luyện hóa?

Xem ra này Hoàng Giai hạ phẩm tốc độ Nguyên Đan chỉ có thể chịu đựng lần thứ hai luyện hóa, chẳng qua là không biết đan dược này Phẩm Giai hơi chút lóp mủi, chịu đựng luyện hóa số lần có phải hay không liền sẽ nhiều hơn một chút.

Chẳng qua là thí nghiệm đến cuối cùng, Lâm Phàm hoàn toàn cạn rồi.

Này luyện hóa số lần cũng không phải là đan dược Phẩm Giai cao tự thành, mà là những đan dược khác với tốc độ Nguyên Đan một dạng nhiều nhất luyện hóa lần thứ hai, nhiều một lần cũng sẽ thất bại.

Không biết là chính mình không có phát hiện quy tắc mới, còn ngay tại rất là như thế, xem ra sau này còn phải mỳ mọ mỳ mọ. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 138: Ta muốn ra Tông tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Sau một tháng.

Lâm Phàm ngồi xếp bằng tu luyện, « đột sóng tinh thần sức lực » bây giờ đã tu luyện tới Thập Nhị Trọng tinh thần sức lực, « Vô Tướng Thiên Ma » cùng « kiếm ý » cũng đã đạt tới ba tầng cảnh giới đại viên mãn, « Nghịch Chuyển Càn Khôn », « Hắc Hổ Đào Tâm », « đỉnh hoa an ủi sẵn sóc hoa cúc chi » vân vân công pháp như cũ đậm chân tại chỗ đi.

Nhất là kia « Long Hoàng Bá Thế » tăng phúc công pháp, càng là ngay cả một lòng đều không tăng trưởng.

Tự thân tu vi càng là không có bao lớn tiến bộ, từ lượng cao kinh nghiệm, dựa vào hấp thu căn bản chẳng biết lúc nào mới là một đầu.

Mỗi ngày luyện chế đan dược mặc dù không ít, nhưng đại đa số nhưng đều là cấp thấp đan dược, hấp đi xuống sau, kinh nghiệm cũng gia tăng không bao nhiêu.

"Không được, phải đi ra ngoài lãng một lớp."

Cuộc sống an dật qua quá thoải mái, Lâm Phàm cũng cảm giác cả người khó chịu, phảng phất cả người không có tí sức lực nào.

Chính mình mục tiêu nhưng là thật xa rất, bây giờ ở nơi này bên trong tông môn, qua như thế an nhàn, kia giống như đợt sóng một loại mãnh liệt tâm đều bắt đầu bị hủ hóa.

Lăng... Lăng.

Chính mình cả đời, không cần gió thêm dầu vào lửa, mà là toàn dựa vào lăng, bây giờ không lăng, vậy còn có thể là mình sao?

Tiên Thiên Sơ Giai (6 mươi triệu / 1 trăm triệu)

Này điểm kinh nghiệm EXP đã để cho Lâm Phàm không lời có thể.

Chẳng qua nếu như có thể đột phá Tiên Thiên Sơ Giai, bước ra lần ranh kia, như vậy điểm kinh nghiệm EXP sẽ gấp giảm bớt.

Bây giờ ở Thánh trong tông, tự mình thân là Đệ nhất Tông Chủ, sao có thể làm ra kia tàn phá Sư Diệt hành vi, đây nếu là truyền đi, còn không bị người cho cười đến rụng răng?

Hơn nữa thế giới lớn như vậy,

Chính mình nên đi ra đi một chút.

Giờ khắc này Lâm Phàm đứng lên, đẩy ra cửa phòng, hai mắt đưa mắt nhìn hư không, nội tâm xuống quyết định trọng đại.

Lần này phải ra tông môn, đi ra bên ngoài nhìn một chút, đem tu vi tăng lên đi lên.

"Sư Thúc." Lúc này Thiên Vũ từ trong nhà đi ra, thấy Lâm Phàm, lập tức tiến lên thăm hỏi.

Khoảng thời gian này, Thiên Vũ ở chỗ này cảm nhận được thật sâu quan tâm, cùng trọng nhĩ cầu cùng Phong Bất Giác hai người bồi dưỡng thâm hậu cảm tình.

Nhất là trọng nhĩ cầu, Thiên Vũ đáp lời càng là có hảo cảm.

Mặc dù ở trên trời Vũ trong mắt, trọng nhĩ cầu tu vi thấp, thiên tư không được, đặt ở dĩ vãng càng thì sẽ không dùng nhìn thẳng đoán đệ tử, nhưng hôm nay theo thời gian dài sống chung đi xuống, hẳn phát hiện trọng nhĩ cầu đối với chính mình quan tâm, để cho hẳn nhớ lại từng là phạm nhân lúc, trong nhà huynh trưởng đáp lời quan tâm.

"Ừ, tu vi đã bước vào Tiên Thiên Sơ Giai, chắc hẳn muốn không bao lâu, là có thể trở lại đỉnh phong." Lâm Phàm ngưng mắt nhìn Thiên Vũ đạo.

Trong khoảng thời gian này, Thiên Vũ căn cơ, bây giờ bị Lâm Phàm khôi phục hơn nữa, mà lại bởi vì có cơ tầng làm nền tảng, tu vi này Tự Nhiên lên cao nhanh chóng.

Ở Lâm Phàm trong mắt, thiên tài chính là thiên tài.

Tự thân có hệ thống, mặc dù mới có lợi, nhưng cũng có chỗ xấu.

Chỉ cần có đủ kinh nghiệm, nghĩ (muốn) thăng bao nhiêu cấp liền thăng bao nhiêu cấp, với tự thân tâm tính không liên quan, mà bọn họ không có hệ thống, nếu như có thể bước qua một cái khe, liền có thể thăng cấp.

Này lẫn nhau tương đối, cũng là mỗi người mỗi vẻ a.

Đương nhiên hệ thống tệ đoan, cũng chỉ là ở thăng cấp phương diện mà thôi, nếu như bàn về những phương diện khác, vậy thì đưa bọn họ quăng ra trăm lẻ tám ngàn dặm, căn bản không có một khả năng so sánh.

"Hết thầy đều là Sư Thúc ban cho đệ tử tân sinh, đệ tử trọn đời nhớ." Thiên Vũ cung kính nói.

Đi theo ở Lâm Phàm bên người thời gian càng dài, Thiên Vũ càng phát ra cảm nhận được Sư Thúc thần bí.

Mà Thiên Vũ nhưng không biết chính là, vậy hẳn trong tâm khám giống như như thần Sư Thúc, nhưng là vạn phần khổ não, cũng bởi vì là trong lòng lưu lại không thể xóa nhòa ấn tượng, Lâm Phàm mỗi một lần làm bộ như thâm trầm rất là khổ cực, ngay cả thả ra chân thực chính mình không gian cũng không có.

Bất quá theo Lâm Phàm, hết thầy các thứ này cũng đều giá trị, căn cứ trọng nhĩ cầu thỉnh thoảng báo cáo, bầu trời này nội tâm đang ở dần dần thay đổi, có lẽ chỉ phải kiên trì, đem từ bên trong tông môn khiếu tới, cũng không phải là không thể sự tình.

"Tông Chủ, chúng ta trở lại." Giờ phút này trọng nhĩ cầu cùng Phong Bất Giác hai người từ đằng xa trở lại.

Hai người căn cứ Tông Chủ mệnh lệnh, đi tông môn hỏi dò một phen tin tức.

Lâm Phàm ở mấy ngày trước cũng đã có nghĩ ra tông môn tâm tư, vì vậy để cho hai người bọn họ trước đi tìm hiểu một phen tình huống.

"Có thu hoạch gì chưa?" Lâm Phàm hỏi.

"Có, mới vừa từ Nội Môn bên kia chúng ta hỏi thăm được, tông môn đem ở ngoài sáng ngày phái Nội Môn Đệ Tử đi phiêu miểu tuyết phong." Trương nhị cầu đạo.

Giờ phút này Lâm Phàm nhìn về phía Thiên Vũ, Thiên Vũ là Nội Môn Đệ Tử, hẳn biết chỗ đó.

Thiên Vũ cảm nhận được Lâm sư thúc ánh mắt, sau đó nói, "Sư Thúc, kia phiêu miểu tuyết phong thuộc về dung Thiên thành, phiêu miểu tuyết phong một năm bốn mùa phong tuyết không ngừng, là hung thú căn cứ phương, kia dung Thiên thành thuộc về các đại tông môn, trấn thủ bên kia, ngăn cản hung thú xâm phạm."

Lâm Phàm nghe đầu, "Có hay không đánh tra rõ ràng, lần này đi phiêu miểu tuyết phong là chuyện gì?"

"Có, bất quá cũng không biết thật giả, hình như là bên kia xuất hiện một con Thiên Vị hung thú, tình huống cụ thể cũng không được rõ lắm." Trương nhị cầu đạo.

"Sư Thúc, tông môn hẳn là phái người đi giết này một cái hung thú, Thiên Vị hung thú toàn thân là bảo, bất quá cũng hung hiểm cực kỳ, các tông chỉ sợ cũng sẽ có hành động." Thiên Vũ một bên đạo, hẳn đã từng tham dự loại chuyện này, trong lòng cũng Tự Nhiên minh.

"Thì ra là như vậy, các người mỗi người đi nghỉ trước đi." Lâm Phàm khoát khoát tay, sau đó hướng dưới ngọn núi mặt đi tới.

Hắn bây giờ phải đi Tông Chủ bên kia, thật tốt một, ngồi này quá giang xe.

Tru diệt hung thú cái gì, Lâm Phàm thích nhất, kinh nghiệm nhiều, còn dễ dàng bảo bối, đây nếu là vui ở trong tông môn, cũng không biết lúc nào mới có thể thăng cấp.

"Tông Chủ đây là muốn đi làm gì chứ?" Trương nhị cầu tha cho lượn quanh đầu, có chút không quá rõ.

"Sư Thúc hẳn chắc muốn đi đi." Thiên Vũ nhìn Sư Thúc rồi đi bóng lưng đạo.

...

Chưa từng tên gọi dưới đỉnh đến, dọc theo đường đi Lâm Phàm đối với (đúng) thật Ngoại Môn Đệ Tử liên tục đầu, đối với (đúng) ở hiện tại Ngoại Môn Đệ Tử đến, trong lòng bọn họ duy nhất lý tưởng đó là có thể trở thành Vô Danh trên đỉnh núi đệ tử.

Nhưng là thấy Lâm sư thúc vẫn luôn không có chiều nạp đệ tử ý tưởng, các ngoại môn đệ tử cũng không thể tránh được, trong lòng cũng là gấp hoảng.

Lúc trước Vô Danh đỉnh mới vừa khôi phục thời điểm, làm sao lại không thấy Vô Danh đỉnh sẽ có tiềm lực như vậy đây.

Bây giờ muốn vào đều khó khăn rồi.

Thánh Tông Tông Chủ đại diện, Lâm Phàm một đường thông suốt, lần này đi theo tông môn xuống núi, Lâm Phàm đó là nhất định phải được.

"Lâm Phàm cầu kiến Tông Chủ."

"Vào đi."

...

Tiến vào đại sảnh sau khi, vài tên Thái Thượng Trưởng Lão cũng ở đây, Lâm Phàm nhất thời lộ ra nụ cười rực rỡ, "Bái kiến các vị sư huynh."

"Nguyên lai là sư đệ a..."

Một tiếng này sư đệ dạy mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão rất là không thoải mái, nhóm người mình cũng tuổi đã cao, kêu một cái tuổi còn trẻ gia hòa vì sư đệ, thật đúng là quái dị.

Bất quá cái này cũng không có gọi sai, bây giờ Lâm Phàm là Vô Danh đỉnh phong chủ, lại tự lập tông môn, lấy địa vị đến xem, cùng bọn chúng ngang hàng.

Mà bối phận thì coi như là nhập môn chậm hơn, làm vì bọn họ sư đệ, cũng là trong tình lý a.

Yến Tông chủ nhìn Lâm Phàm, lộ ra vẻ tươi cười, "Có chuyện gì?"

"Tông Chủ, ta đây nghe không phải từ trong nội môn đệ tử chọn những người này đi chỗ đó phiêu miểu tuyết phong sao? Sư đệ cũng muốn đi theo." Lâm Phàm đạo.

"Không được." Lâm Phàm vừa mới dứt lời, còn lại vài tên Thái Thượng Trưởng Lão liền lập tức bác bỏ.

Bây giờ Lâm Phàm nắm giữ nhất niệm Thành Đan phương pháp, đã là tông môn bảo bối, làm sao có thể để cho đi chỗ đó hiểm mà mạo hiểm.

Huống chi những tông môn khác, mặc dù với Thánh Tông không thù không oán, nhưng là rất khó bảo đảm, bọn họ ở phát hiện Thánh Tông có năng lực nhất niệm Thành Đan đệ tử lúc, sẽ không thống hạ sát thủ, chấm dứt hậu họa. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: Bất đồng đãi ngộ tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Lâm Phàm biết bọn họ tại sao không để cho chính mình đi, còn chưa phải là sợ bị tổn thương gì.

Mình có thể nhất niệm Thành Đan, loại này Luyện Đan pháp môn đối với bất kỳ tông môn nào đến, cũng sẽ đem trở thành bảo bối một loại cung, kia có thể để cho đi ra ngoài đối mặt nguy cơ, nếu là có cái vạn nhất, đó đúng là tồn thất to lớn a.

Giờ phút này Yến Tông chủ hần không có lời nói, mà là ở nhìn Lâm Phàm.

Lâm Phàm tiến lên một bước, mặt mũi cương nghị, ôm quyền nói, "Thừa Móng Tông chủ cùng chư vị sư huynh ân cứu mạng, ta mới có thể ở đó tránh đại nạn bên trong sống sót, bây giờ vào Tông cũng có số Nguyệt chi lâu, nhưng lại chưa bao giờ cho tông môn ra khỏi bất kỳ lực, bây giờ cơ hội lần này bày ra ở trước mắt, xin Tông Chủ cùng các sư huynh tác thành."

"Sư đệ, cái này không thể được, ngươi là ngoại môn đệ tử Luyện Đan, cũng đã là thiên đại công lao, nào có chưa bao giờ xuất lực chi, huống chi lần này nguy cơ trùng trùng, chi nguy hiểm đến tánh mạng, sư đệ hay lại là đội ở tông môn được a." Đan Đình đình Thái Thượng Trưởng Lão lên tiếng nói.

Lâm Phàm bất khuất không buông tha, cũng không lúc đó bỏ qua, "Thiên Vị hung thú không tầm thường, các đệ tử đi chém chết nguy cơ rất lớn, nếu như có ta ở phía sau Luyện Đan, định có thể cứu càng nhiều đệ tử, xin Tông Chủ cùng các sư huynh tác thành."

"Chuyện này... ." Chúng Thái Thượng Trưởng Lão làm khó nhìn Tông Chủ, không biết này nên làm thế nào cho phải.

Này Lâm Phàm thật sự đại nghĩa lắm rồi, không có nửa giả tạo, đồng thời bọn họ cũng thừa nhận, nếu như hần đi theo đội ngũ lên đường, ở phía sau Luyện Đan, lấy kia Luyện Đan Chi Thuật, có lẽ thật có thể cứu rất nhiều đệ tử.

Lần này một nhóm, không thể tầm thường so sánh, đánh chết Thiên Vị hung thú là phụ, mà chủ yếu vẫn là là rèn luyện tông môn đệ tử.

Lần trước cấm địa lịch luyện, Thánh Tông nhưng là tổn thất nặng nề, nhất là tổn thất một tên Thiên Kiêu đệ tử, càng làm cho mọi người thờ dài liên tục.

Bây giờ người sư đệ này tu vi tuy có thể có thể không cao,

Nhưng là kia Luyện Đan Chi Thuật nhưng là sắc nhọn tồn tại, đối với tông môn đến, lại có trợ giúp rất lớn.

Lâm Phàm giờ phút này thấy mọi người do dự bất quyết, càng là vang vang có lực đạo, "Cấm địa lịch luyện, Thánh Tông tổn thất nặng nề, ở các tông trước mặt hết mặt mũi, lần này phiêu miểu tuyệt phong chuyển đi, sư đệ tất lấy chính mình đan dược lực, để cho tông môn đệ tử đừng mất vô song, để cho các tông người mở mắt nhìn một chút Thánh Tông uy mãnh, xin Tông Chủ tác thành."

Chúng Thái Thượng Trưởng Lão giờ phút này cũng đều có chút do dự, Lâm Phàm thật sự không phải là giả, lần trước cấm địa lịch luyện, đúng là để cho Thánh Tông không nề mặt, trở thành đồng đẳng tông môn hài hước, không gần như chỉ ở trong cấm địa, một vật không lấy, còn trắng bạch hao tổn một tên Thiên Kiêu đệ tử.

Này theo Thánh Tông thăm thiết tổn thất a.

Bây giờ Lâm Phàm đi theo Nội Môn Đệ Tử đi trước phiêu miểu tuyệt phong lời nói, có lẽ thật có thể lấy đan dược vì đó tông môn hòa nhau mặt mũi.

Chẳng qua là nghĩ tới nghĩ lui, hay lại là cảm giác không đáng tin cậy.

Nhất niệm Thành Đan a, đó là ngàn năm khó cầu Luyện Đan kỳ tài, nếu như một ... không ... Tâm bỏ mạng ở phiêu miểu tuyệt phong, vậy coi như không

phải là tồn thất một lượng tên gọi Thiên Kiêu đơn giản như vậy.

"Đi, có thể, chẳng qua là không có thể ở trước mặt người ngoài sử dụng nhất niệm Thành Đan." Giờ phút này Yến Tông nhìn Lâm Phàm, khoe mắt bên trong hiển lộ nụ cười.

Người này tâm tư không thuần a, không biết như thế hết sức tranh thủ đi ra ngoài là có cần gì phải con mắt, bắt quá đi theo tông môn đi, cũng không phải... gì đó chuyện xấu.

Vô đạo một đường, nhất định là dũng mãnh vô địch, phòng ẩm bên trong Hoa nhi, dễ dàng nhất chiết, không lịch sự rèn luyện khó khăn thành đại khí a.

"Tông Chủ, chuyện này... ." Chúng Thái Thượng Trưởng Lão không dám tin nhìn, bọn họ không nghĩ tới Tông Chủ lại sẽ đồng ý.

Lâm Phàm giờ phút này trong lòng vui mừng, "Tông Chủ yên tâm, đệ tử tuyệt đối sẽ không ở trước mặt người hiển lộ nhất niệm Thành Đan thuật."

"Ừ, bắt quá lần này đi trước phiêu miểu tuyết phong, người không được cùng bất kỳ tông môn nào tiếp xúc, gia tăng chú ý." Yến Tông chủ nhiều lần cảnh cáo.

"Ừ." Lâm Phàm giờ phút này cười càng sung sướng, không nghĩ tới thuận lợi như vậy là có thể thông bọn họ.

Chúng Thái Thượng Trưởng Lão, cuối cùng cũng không lời nói có thể, nếu như vậy, vậy thì đi tốt.

"Sư đệ, chờ một hồi người có thể bên trên Đan Đình đình, đi lấy nhiều chút dọc theo đường đi khả năng cần Thảo Dược, để phòng bất cứ tình huống nào." Đan Đình đình Thái Thượng Trưởng Lão đạo.

"Đa tạ sư huynh." Lâm Phàm cảm động nói, tự mình ở Vô Danh đình Luyện Đan, đều đưa Đan Đình đình làm ăn cho cướp, bây giờ sư huynh còn rộng rãi như vậy, cái này không làm rung động thật đúng là quá giả.

Bắt quá đối với Thái Thượng Trưởng Lão đời này đến, ai mạnh ai yếu đã không trọng yếu nữa, chỉ cần tông môn có thể rất mạnh mẽ, cho dù là Đan Đình đình giải tán cũng không có gì to tát.

Đây chính là chỗ đứng đưa không giống nhau, ý nghĩ trong lòng cũng không giống nhau.

...

Lâm Lâm Phàm rời đi sau khi.

"Tông Chủ, thật nếu để cho hắn đi theo Nội Môn đi ra ngoài sao?" Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão nghi ngờ hỏi.

"Ừ, người này từ sau khi đi tới nơi này, ta liền thường thường âm thầm chú ý, tuy có nhiều chút bất hảo, nhưng đối với Thánh Tông lại chân tâm thật ý, bây giờ hắn muốn đi xem một chút, chúng ta Tự Nhiên không thể bởi vì hắn lĩnh ngộ nhất niệm Thành Đan phương pháp liền đem kỳ vây khốn." Yến Tông chủ nhớ lại Lâm Phàm ở Vô Danh đình các loại, cũng là bắt đắc dĩ lắc đầu thở dài.

Đồng thời để cho mất Tông Chủ hơn nhìn trúng chính là, người này lại có thể khiến người khác trọng tổ căn cơ, ngược lại có chút không thể tưởng tượng nổi.

"Nhưng nếu như gặp nguy hiểm nên như thế nào." Lung chừng trời đình Lữ Minh dương Thái Thượng Trưởng Lão hỏi.

"Không sao, ta đã có dự định." Yến Tông chủ đạo.

"Như thế cho giỏi, người này như không ra ngoài dự liệu, đúng là Thánh Tông đời kế tiếp bên trong nhân vật dẫn đầu." Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão đối với (đúng) Lâm Phàm đánh giá rất cao.

"Vô Nhai sư huynh, người này đánh giá quá cao đi, Nội Môn Đệ nhất bên trong, nhưng cũng có thật nhiều kiệt xuất Thiên Kiêu a." Nhan triển văn Thái Thượng Trưởng Lão lắc đầu cười nói.

Đối với Vô Nhai sư huynh những lời này, không dám đồng ý.

"Sư đệ, sau này nhìn liền có thể." Vô Nhai cạn cười một tiếng, cũng không tên gọi.

Chúng Thái Thượng Trưởng Lão cũng đều cười không nói, đối với ai là đời kế tiếp người dẫn đầu, bọn họ cũng không thêm đề ý, chỉ cần tông môn có thể vạn cổ trường tồn, chính là may mắn nhất chuyện.

...

Giờ phút này Lâm Phàm dọc theo đường đi bài hát hừ, thoải mái méo mó, thật sự là quá thoải mái, không nghĩ tới hết thấy đều tiến hành thuận lợi như vậy, bằng vào chính mình kia ba tác bất lạn về, hơn nữa kia một diễn kỹ, trong nháy mắt thuyết phục rất nhiều trưởng lão.

Bây giờ Lâm Phàm hướng Đan Đình đình phương hướng đi tới, Thái Thượng Trưởng Lão đều đã buông lời, có thể tự đi quan trên hái.

Lấy trước kia là giống như lên lên lút lút, bây giờ nhưng là quang minh chính đại, trong này khác nhau có thể đại rất a.

Làm Lâm Phàm bên trên Đan Đình đình lúc, những Ngoại Đường đệ tử đó cũng đều thấy Lâm Phàm, từng cái giống như chim sợ nấp trong nháy mắt tan ra.

Đối với Lâm Phàm bọn họ cũng đều khắc sâu ấn tượng, đây là một cái vô cùng âm hiểm gia hỏa, hại bọn họ Ngoại Đường cũng đã bắt đầu không có gì ăn.

Bây giờ cũng không có bao nhiêu đệ tử nguyện ý Lai Đan Đình đình Luyện Đan, dù là bị Thái Thượng Trưởng Lão khiển trách sau khi, không thu tiền luyện đan dùng, cũng là như vậy.

Đã từng mười phần tài liệu tất ra một lò đan dược, bây giờ đã đổi thành năm phần tài liệu tất ra một lò.

Thậm chí đệ giai đan dược, phải nhị phần tài liệu bên trong tất ra một lò.

Những yêu cầu này đối với (đúng) Đan Đình đình Ngoại Đường Luyện Đan đệ tử đến, thật sự là quá quá khắt khe.

Nhất là Lý Thuận càng bị thảm hơn, dĩ vãng Luyện Đan còn có thể lái một chút kém, bây giờ Luyện Đan đó là tâm thần tự tập, không dám khinh thường chút nào.

Nếu không Luyện Đan thất bại, hết thấy đều là do chính mình gánh vác.

... .

Mà giờ khắc này đều là Vô Danh đình tên khốn kiếp kia tạo thành.

"Lý sư huynh, không được, Vô Danh đình tên khốn kiếp kia tới." Lúc này môn ngoài truyền tới kinh hoàng tiếng.

Lý Thuận đột nhiên đứng lên, ánh mắt kính sợ, thậm chí có nhiều chút tức giận, sau đó nổi giận dùng dùng đẩy cửa đi ra ngoài.

ps: Đoàn người xin cho lực, đến đây đi. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 140: Sư Thúc giúp người khai quang tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Đọc theo đường đi, Lâm Phàm cạn mạng mỉm cười, Đan Đình đình Ngoại Đường đệ tử môn kia u oán ánh mắt, Lâm Phàm cũng đều thu lăm ở đáy mắt bên dưới. Hương. Thôn.曉. Nói. Lười

Trong lòng thật là khổ sở, những thứ này đều là bị cừu hận che đậy cặp mắt hài tử a.

Bất quá coi là, cừu hận là trên thế gian lớn nhất động lực, có lẽ bọn họ oán hận chính mình, sau này là có thể vui đầu tu luyện, tranh thủ núi cao, sau này hung hăng đem chính mình nghiền ép ở dưới chân, ra năm đó ác khí.

Nếu như lấy chính mình khu, là có thể để cho những thứ này bị lạc ở lạc đường bên trong dê con lần nữa phấn đấu, Lâm Phàm cũng liền vui vẻ yên tâm.

Bất quá nếu bây giờ như vậy, Lâm Phàm dĩ nhiên cũng không ở ý nhiều hơn điểm cừu hận, để cho bọn họ càng oán hận chính mình, thậm chí để cho bọn họ bộc phát ra bú sữa mẹ khí lực, từ nay ở võ đạo một đường bên trên càng đi càng xa.

Giờ khắc này Lâm Phàm ánh mắt biến hóa, biến hóa giống như con nhà giàu một dạng ngang ngược càn rỡ, không ai bì nổi, đưa ngón tay ra, giống như chỉ điểm giang sơn một loại quát lên.

"Nhìn cái gì vậy, không thấy bốn sư chú tới sao? Còn không mau nghênh đón."

Lâm Phàm đối với cái này nhiều chút Đan Đỉnh đỉnh Ngoại Đường Đệ Tử, đã sớm nghĩ xong bộ sách võ thuật.

Phía dưới những đệ tử này dĩ nhiên là cảm giận không thôi, cảm giác mình bị làm nhục, từng cái nhãn thần thông đỏ nhìn mình, nội tâm thề, từ nay về sau, nếu như không đem Lâm Phàm nghiền ép ở dưới chân, thề không làm người.

Sâu hơn người ở Lâm Phàm nghĩ đến, nói không chừng chỉ bằng cái này, có thể kích thích ra trong đám người này một cái treo tia (to) nghịch tập khí chất cũng khó nói a.

Lâm Phàm một tiếng phách lối gầm lên, giống như Cửu Thiên Oanh Lôi, ở Đan Đỉnh đỉnh Ngoại Đường Đệ Tử trong tai âm âm nổ tung.

Hù dọa Đan Đỉnh đỉnh Ngoại Đường Đệ Tử môn tâm thần run rẩy, hai tròng mắt co rút nhanh.

Không tệ,

Không tệ, muốn chính là cái này hiệu quả.

Lâm Phàm trong nháy mắt, đem Đan Đỉnh đỉnh Ngoại Đường Đệ Tử thần sắc thu vào đáy mắt, loại này lấn áp, loại này bá đạo, xem ra là đúng.

Đương nhiên Lâm Phàm chưa bao giờ khi dễ người đồng tông, này gầm lên sau khi, cũng không chuẩn bị động thủ, dù sao hữu thương thiên hòa.

Nhưng ngay khi Lâm Phàm chuẩn bị chạy thẳng tới bồi dưỡng Thảo Dược nơi lúc, để cho ý không ngờ được sự tình phát sinh.

Nhóm người này bị chính mình gầm lên Đan Đỉnh đỉnh Ngoại Đường Đệ Tử, lại từng cái rụt rè e sợ chạy tới, thần sắc cung kính, mặt lộ vẻ sợ hãi chúc mừng. Nhìn nhanh nhất chương hồi liền lên xiã G cữn tiêu thuỗ. cóm

"Bái kiến Sư Thúc."

"Đệ tử bái kiến Sư Thúc."

.

Ta cái thảo.

Giờ khắc này Lâm Phàm sừng sờ, này đặc biệt sao bộ sách võ thuật không đúng, làm sao sẽ biến thành cái bộ dáng này, này Đan Đỉnh đỉnh Ngoại Đường Đệ Tử cũng quá không tự ái đi.

Liền chính mình phách lối như vậy thái độ, còn từng cái liếm mặt qua tới hỏi thăm đến.

Ai, xong, xong.

Giờ phút này Lâm Phàm không tiếng động thờ dài, Đan Đỉnh đỉnh thế hệ này coi như là xong đòi, thế nào đều là những đệ tử này đây.

Đối với Đan Đỉnh đỉnh Ngoại Đường Đệ Tử mà nói, cái này Đại Ma Vương, bọn họ đã sợ hãi.

Thật sâu sợ hãi, thậm chí ngay cả một chút phản kháng tâm cũng không có.

Luyện Đan Chi Thuật cao siêu, còn đặc biệt sao đặc nhân tâm, máu chốt nhất một chút chính là, Đan Đỉnh đỉnh Thái Thượng Trưởng Lão cũng đứng ở đối phương bên người.

Này để cho bọn họ có thể làm sao, lấy trứng chọi đá không biết tự lượng sức mình, cuối cùng bị hung hăng nghiền ép.

Còn không bằng lúc đó nhận thức, đòi quan hệ tốt, nói không chừng có thể có được cực nhỏ chỗ tốt, từ nay đi lên nhân sinh đỉnh phong, thăng quan tiến chức nhanh chóng a.

"Lâm sư thúc, ngài có chuyện gì cần chúng ta làm dùm sao?"

"Đan Đỉnh đỉnh chúng ta có thể quen thuộc rất, Lâm sư thúc có bất cứ chuyện gì còn xin phân phó, lên núi đao xuống chảo dầu, sẽ không tiếc a."

Đan Đỉnh đỉnh Ngoại Đường Đệ Tử đem Lâm Phàm làm thành một vòng, thao thao bất tuyệt vượt mông ngựa.

Nghĩ lại ngày đó chuyện thăm, bọn họ thì có loại muốn khóc xung động, trở lại Đan Đỉnh đỉnh sau khi, không chỉ có bị trưởng lão chịu phạt, còn bị sâu sắc giáo dục một phen.

Ngay cả kia Cổ trưởng lão, đều bị chê bai, trở thành Ngoại Đường bên trong một tên đệ tử.

Này thiên đại biến hóa, có thể tất cả đều là trước mắt này Lâm sư thúc một tay tạo thành a, bọn họ ở Đan Đỉnh đỉnh cũng chỉ muốn tìm một núi dựa, vót chút dầu Thủy, thật tốt hoà làm một không lý tưởng.

Bây giờ hết thấy các thứ này tất cả đều phao thang, bọn họ cũng liền nhận thức.

Nhìn những thứ này Ngoại Đường Đệ Tử đối với chính mình như thế tôn trọng, Lâm Phàm cái bọc kia đi ra về phách lối, ngược lại cũng không cũng may hiển lộ ở trên mặt.

Này nhưng đều là chính mình Sư Diệt a, bây giờ này biết sai có thể thay đổi, cũng không tính.

Giờ khắc này Lâm Phàm sắc mặt dần dần hòa hoãn rất nhiều, "ừ, không tệ, không tệ."

Bây giờ Lâm Phàm cũng không chuẩn bị kích thích bọn họ ẩn bên trong năng lực, đã như vậy thôi phòng Bản Đại Gia, vậy thì tốt tốt đối đãi các người được, tuy nói đã từng từng cái giết tới Vô Danh đình, bất quá ta Lâm Phàm cũng không phải ghi hận người, chuyện này cũng không tính.

.

"Phanh."

Mà ngay tại lúc này, một trận to âm thanh nhớ tới, một gian cửa phòng trong nháy mắt bị đẩy ra, một người trong đó nổi giận dưng dưng đi ra.

Lâm Phàm nhìn một cái, nhất thời vui a, nguyên lai là Lý Thuận Sư Diệt.

Giờ phút này Lý Thuận cặp mắt đỏ bừng, nộ khí trùng thiên, thấy cùng đình sư đệ, đem Lâm Phàm ủng hộ ở bên người, nịnh bợ cả ngày, càng là khí cả người run rẩy.

Giờ phút này Lý Thuận có vô số lời nói muốn nói, nhưng không biết như thế nào mở miệng, chỉ có thể dùng kia hung tợn ánh mắt căm tức nhìn Lâm Phàm.

Ở Lý Thuận xem ra, người này liền là cả đời mình đại cừu nhân.

Lý Thuận bây giờ thời gian qua rất thảm, không nói mở không, liền ngay cả mình kia yêu quý tiêu đồng tử, cũng cách mình đi, nghỉ lại tiêu đồng tử rời đi chính mình lúc ánh mắt, hẳn liền vạn phần không muốn a.

Hắn thấy, bây giờ hết thấy các thứ này đều là đối với phương tạo thành, nếu như không phải là hắn, hẳn Lý Thuận hay lại là Đan Đình đình Ngoại Đường bậc thầy luyện đan a.

Lý Thuận giờ phút này ngăn chặn trong miệng lời nói, không dám can rở đi ra, nhưng là hắn nhưng phải dùng chính mình cặp kia tức giận ánh mắt, chết nhìn chòng chọc đối phương.

Đề cho đối phương mình bạch, trong lòng mình là biết bao tức giận, biết bao không cam lòng.

"Lý sư huynh, Lâm sư thúc tới."

"Lâm sư thúc, Lý sư huynh nhất định là thấy ngài đến, quá hưng phấn, kích động con mắt đều đỏ."

.

Lý Thuận giờ phút này nghe được cùng Phong đệ tử nói tới, nhất thời lão đảo muốn ngã, thậm chí nghĩ (muốn) tức miệng mắng to, đám này không có chí khí đồ vật, ai đặc biệt sao kích động con mắt đều đỏ.

"Lý Thuận, thấy Lâm sư thúc, làm sao còn chưa tới thăm hỏi sức khỏe." Kia bị giảng chức thấp Cổ trưởng lão giờ phút này trà trộn ở trong hàng đệ tử lạnh lùng nói.

Hắn là như vậy thức thời vụ giả vi tuần kiệt, bây giờ cũng như vậy, còn có thể thế nào, chỉ hy vọng lấy, sau này còn có thể trở thành Ngoại Đường trưởng lão.

Giờ phút này Lâm Phàm cười cười, hắn không nghĩ tới này Lý Thuận, như thế cứng, cũng lúc này, còn có thể giữ đối với chính mình khó chịu lòng.

Phản này tinh thần đáng quý a.

Lâm Phàm từng bước một tiến lên, Lý Thuận chính là nửa chân sau một bước, lộ vẻ có chút sợ hãi.

"Nguyên lai là Lý sư đệ a, đã từng chuyện cũ thoáng qua như mây khói, Sư Diệt còn không cần ghi hận trong lòng a." Lâm Phàm tiến lên mặt đầy hữu hảo vỗ vỗ Lý Thuận bả vai.

Lý Thuận khẽ nhủ mày, bất minh sở dĩ, không biết đối phương muốn thế nào.

Còn lại Ngoại Đường Đệ Tử nhìn Lâm sư thúc, trong lòng lên tí tí áy náy, không nghĩ tới Lâm sư thúc thật không ngờ thâm minh đại nghĩa, bất kể hiềm khích lúc trước.

Lý Thuận cũng làm ra quá đáng như vậy chuyện, lại không có chút nào ghi hận, phần này bao dung để cho người kính nể a.

"Người muốn làm gì?" Lý Thuận cảnh giác nhìn Lâm Phàm

"Ai, Sư Diệt không cần khẩn trương, Sư Thúc đã từng những phía liên quan tới lẫn nhau thuật, hôm nay nhìn một cái, lại phát hiện Sư Diệt này tướng mạo giống như bị long đông Bảo Châu, thiên địa tài chi tướng a." Lâm Phàm giờ phút này nghiêm trang miệng đầy mê sảng.

Chủ yếu cũng là muốn làm một cái thí nghiệm, chính mình bây giờ như vậy, dựa theo bộ sách võ thuật mà nói, ở một ít trong tiểu thuyết, đó chính là con nhà giàu, chính đang ức hiếp nhân vật chính.

Lý Thuận sững sờ, sắc mặt có chút lộ vẻ xúc động, thiên địa tài, nhưng sau đó lại vừa là càng cảnh giác.

"Sư Diệt, với Sư Thúc đến, Sư Thúc giúp người khai quang, hy vọng Sư Thúc không có đoán sai." Lâm Phàm cười yếu ớt, vỗ Lý Thuận bả vai, hai người từ từ hướng phòng kia bên trong đi tới.

ps: Yêu cầu mọi người đặt đi lên, một quyển sách, không thể rồi bỏ các người ủng hộ, hi nhìn các người có thể làm cho ta Phi. (.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Trương 2 cầu cùng Phong Bất Giác liên thủ xuất diễn tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ th

Đan Đình đình Ngoại Đường Đệ Tử, trở mắt nhìn nhau, bọn họ không biết đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì, Lý Thuận như thế hận Lâm sư thúc, mà Lâm sư thúc lại lớn mở bộ ngực, tha thứ Lý Thuận, nhưng hôm nay hai người này vào phòng là tại sao?

Chẳng lẽ? Chẳng lẽ... .

Chúng đệ tử vội vàng vẫy cái đầu, làm sao có thể nghĩ tới đây loại dơ bẩn chuyện đây? Nếu để cho Lâm sư thúc biết, còn không bái bọn họ da a.

Mọi người ở đây cuống cuống chờ đợi thời điểm, đột nhiên, một trận kinh thiên thê thảm âm thanh, vang dội Cửu Thiên.

Xây ra chuyện?

Giờ khắc này mọi người thất kinh thất sắc, vừa muốn lên kiểm tra trước, Lâm Phàm lại từ trong nhà đi ra.

"Ai, đáng tiếc người không phải là a." Lâm Phàm tiếc nuối thờ dài một tiếng.

Nguyên lai hết thấy các thứ này đều là mình nghĩ quá nhiều, thế gian này nào có nhiều như vậy treo tia (to) nghịch tập bùng nổ sự kiện a.

Chẳng qua là khổ Lý sư diệt, cuộc sống này liên tục được hai lần đã kích, sợ rằng bất kể là thể xác và tinh thần hay lại là thân thể cũng bị nghiêm trọng tàn phá.

Mọi người thấy Lâm sư thúc, lại nghe nói bên trong nhà tiếng kêu thảm thiết, sắc mặt tái nhợt, hù dọa liên tiếp lui về phía sau, chỉ tào độc thủ.

Lâm Phàm khẽ lắc đầu, sau đó về phía trước đi tới.

Làm Lâm Phàm sau khi rời khỏi, chúng đệ đặt tiến lên, khi thấy nằm trên đất run không ngừng Lý Thuận lúc, từng cái lạnh hít một hơi.

Lý sư huynh lại gặp đòn nghiêm trọng.

Giờ phút này Lý Thuận chỉ cảm thấy trời sập xuống một dạng Âm Vô Thiên Nhật, nhân sinh mất đi hết thấy hy vọng.

Loại đau này, tuy nói đã thử một lần, nhưng là lần này ở Lý Thuận xem ra, càng khó nhịn.

"Sư Thúc, Sư Diệt lần sau cũng không dám... nữa..." Cực kỳ bi thương Lý Thuận, đã kinh sợ, hấn cũng không dám... nữa cần rồi, vừa mới vào nhà bên trong sau, vốn là còn rất tốt Sư Thúc, nói với tự mình một ít làm cho mình không giải thích được lời nói, nhưng là liền này trong một sát na.

Một đạo giống như Khai Thiên Tích Địa chân phóng mà khi đến, hần liền biết rõ mình muốn bi thảm, mà quả thật không ngoài dự liệu ra, mình là thật bị kịch.

... .

Lâm Phàm từ Đan Đình trên đỉnh núi tìm không ít Thảo Dược, một ít coi như cao cấp Thảo Dược, hần cũng thu quát không ít, nhìn những thứ kia tâm thương yêu không dứt dẽ từ lúc, Lâm Phàm chính là cười, đây chính là các người Thái Thượng Trưởng Lão làm cho mình tới lấy, thương tiếc cũng không hề có tác dụng.

Cuối cùng Lâm Phàm hài lòng trở về.

Ngày mai chính là đi theo tông môn đại bộ đội đi xa, hần phải luyện chế một ít đặc thù đan dược, để ngừa vạn bất đắc dĩ thời điểm, giữ mình dùng.

Lần này đi xa, Lâm Phàm vì chính mình định người kế tiếp tiểu mục tiêu, đột phá tu vi đến Tiên Thiên trung cấp cho giỏi.

Nếu có thể tiến hơn một bước, vậy liền tốt hơn.

... .

Ban đêm, Vô Danh đỉnh đèn đuốc sáng choang, từng ngọn bên trong nhà ánh đèn sáng lên, mặc dù nói không có người, nhưng là lại chiếu sáng cả Vô Danh đỉnh, để cho không cảm giác được cô độc.

Lâm Phàm giờ phút này chính ở bên trong phòng khắc khổ nghiên cứu Luyện Đan, luyện chế vậy mình cần thiết đan dược.

Trương nhị cầu cùng Phong Bất Giác hai người bung rượu và thức ăn, đi tới Thiên Vũ bên trong nhà.

Thiên Vũ bây giờ, ngày đêm tu luyện, là chính là trở lại đỉnh phong, giờ phút này Sư Thúc đệ tử tới, dĩ nhiên là dừng lại tu luyện, nhiệt tình chiêu đãi.

"Thiên Vũ sư huynh, hôm nay ta ba thật tốt uống một ly." Trương nhị cầu cười đem rượu thức ăn buông xuống, sau đó ly rượu rót đầy rượu, "Ngày là hôm nay mới từ Ngoại Môn tinh thông chưng cất rượu một tên sư đệ bên kia đem ra, nhưng là rượu ngon a."

"Được, hôm nay không say không về." Thiên Vũ cùng trương nhị cầu hai người cũng quen thuộc tất, dĩ nhiên là không có nửa điểm giả tạo ý.

Ba người nâng cốc ngôn hoan, nói chuyện với nhau rất nhiều, từng ly Liệt Tửu xuống bụng, ba sắc mặt người cũng xuất hiện ửng đỏ, lộ vẻ có chút men say.

"Các người nhìn, bây giờ Vô Danh đỉnh càng ngày càng tốt, những thứ này tháng tới cố gắng cuối cùng không có uống phí a." Trương nhị cầu giờ phút này hơi có chút men say mở miệng nói.

"Đúng vậy." Phong Bất Giác gật đầu một cái.

Thiên Vũ ngược lại không có bao nhiêu cảm giác, chẳng qua là cảm giác Vô Danh đỉnh có thể biến thành như vậy, cũng là không dễ.

"Sư huynh, thật ra thì có lúc, ta thỉnh thoảng ở nghĩ (muốn) nếu như có thể trở lại Ngoại Môn thật tốt a." Phong Bất Giác bất động thanh sắc, lạnh lẽo nói sang chuyện khác nói.

"Người muốn trở về?" Mà ngay tại lúc này, vốn là còn nở nụ cười trương nhị cầu, đột nhiên sắc mặt biến có chút lãnh đạm đứng lên, giọng dần dần có chút một tia bất thiện.

Bất quá Phong Bất Giác lại không cảm nhận được, như cũ tự mình nói ra.

Mà Thiên Vũ tuy nói say vào cơ thể, nhưng lại có thể cảm nhận được bầu không khí biến hóa, mới vừa muốn mở miệng đổi chủ đề, cũng đã không kịp.

"Đúng vậy, trở lại Ngoại Môn thật tốt, người nơi nào nhiều, cũng náo nhiệt... ." Phong Bất Giác cười nhẹ nói đạo.

"Im miệng." Giờ khắc này trương nhị cầu bộc phát ra Vô Danh đỉnh đại sư huynh uy nghiêm, "Sư đệ, người có phải hay không uống hồ đồ, người làm sao có thể nói ra những lời này, nếu để cho Tông Chủ nghe được, còn không hận Tông Chủ tâm."

"Trương sư đệ, người đừng vội, Phong sư đệ nhất định là uống nhiều, vô tình nói như vậy, vô tình nói như vậy a." Thiên Vũ vội vàng một bên khuyên giải nói.

Này vừa mới cũng còn khá hai người, nói thế nào làm ồn liền cãi vã.

"Sư huynh, người này thì không đúng, ta nói cách khác nói mà thôi, huống chi, Vô Danh đỉnh với tông môn đều là một nhà, đi đâu không đều giống nhau chứ sao." Phong Bất Giác ngăn lại Thiên Vũ, hướng trương nhị cầu nói.

"Ba... ."

Giờ khắc này Trương Nhị cầu đem ly rượu trong tay đập xuống đất, rượu bắn tràn đầy đất, giọng tức giận nói, "Không sai, Vô Danh đình với Thánh Tông là một nhà, nhưng là người cũng không thể nói ra lời như vậy, Tông Chủ đối với (đúng) chúng ta có đại ân, ngày đó người chịu nhục, là Tông Chủ giúp người tìm về mặt mũi, mang người vào Vô Danh đình, bây giờ người ngược lại được, lại muốn rời đi Tông Chủ, có phải hay không cảm giác nơi này không tha cho người con rồng này?"

Trương Nhị cầu càng nói càng tức giận, thậm chí thiếu chút nữa động thủ.

"Hai người các người chuyện gì xảy ra a, này thật tốt làm sao lại cãi vã, Trương sư đệ người cũng không đúng, Phong sư đệ nói cách khác nói mà thôi, còn có Phong sư đệ, người không việc gì nói cái này làm gì? Không phải là tìm sư huynh người tức giận sao?" Thiên Vũ kéo hai người, để ngừa động thủ, này ngày thường như keo như sơn hai người, nói thế nào nào liền nào đây.

"Đúng a, sư huynh, ta không liền nói nói sao? Ta cũng không phải là không có tim không có phổi người, làm sao biết rời đi đây." Phong Bất Giác nói.

"Hừ, Thiên Vũ sư huynh người tới phân xử thử, Tông Chủ đối với chúng ta có ân tái tạo, chúng ta coi như là trở lại Thánh Tông, đó cũng là mười triệu trong hàng đệ tử một tên, không người nhớ, mà ở chỗ này Tông Chủ coi chúng ta là người nhà một loại nhìn, tuy hai mà một, bây giờ hần bây giờ cánh cứng rắn, liền nghĩ (muốn) rời đi nơi này, người nói có đúng hay không không bằng cảm thử." Trương Nhị Cầu Thần sắc căng, kia trong con người đều tràn đầy tia máu.

"Sư huynh, ta chính là nói một chút mà thôi, ta làm sao có thể rời đi, Tông Chủ đối với ta có đại ân, huống chi Thánh Tông với Vô Danh đình vốn là một nhà, đợi ở nơi nào đều là đợi, còn không bằng đợi tại chính mình vui vẻ phương, mà ta ở Vô Danh đình có sư huynh còn có Thiên Vũ sư huynh phụng bồi, chúng ta làm sao có thể sẽ rời đi, huống chi bây giờ Vô Danh đình chính đang phát triển, ta cũng không khả năng rời đi, để cho Tông Chủ đau lòng a." Phong Bất Giác cổ lớn đỏ nói.

"Hừ." Trương Nhị cầu lạnh rên một tiếng, "Không uống, Thiên Vũ sư huynh, sư đệ lúc đó cáo từ."

Thấy sư huynh tức giận, Phong Bất Giác cũng hoảng hốt, vội vàng đuổi theo, "Sư huynh người hãy nghe ta nói a... ." Mà khi ra khỏi phòng giờ Tý sau khi, Phong Bất Giác quay đầu lại nhìn Thiên Vũ nói, "Sư huynh, sư đệ cáo từ trước."

"ừ, đừng làm ồn, với sư huynh người thật tốt giải thích." Thiên Vũ giờ phút này lòng có chút không yên nói, vừa mới hai người cãi vã kịch liệt, lại để cho hần có một tí xúc động cho.

Thiên Vũ ngồi ở trước bàn, nhìn lên trước mặt rượu và thức ăn, sau đó một thân một mình uống, có lẽ bọn họ nói đúng, coi như sau khi trở về, cũng là ngàn vạn trong hàng đệ tử một tên, bây giờ Lâm sư thúc đối với chính mình có ân tái tạo, nếu như căn cơ khôi phục sau khi, cứ vậy rời đi, kia tính là gì...
.

Trương Nhị công rãnh bên trong.

Hai người cũng không làm ồn, hai mắt tương đối, lông mày nhướn lên, nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ, "Sư huynh, kiểu nào."

"ừ, lần này người rất không tồi, có tiến bộ rất lớn." Trương Nhị cầu cười hắc hắc, hai người tới nay bàn rượu cãi vã, đó cũng là diễn xuất đến, là chính là đem Thiên Vũ sư huynh lưu lại.

"Hắc hắc, đây là Tông Chủ viết công lược cận kề a, sư huynh chúng ta vội vàng nhìn một chút, bước kế tiếp là cái gì, ta có thời gian cũng phải chỉnh mình một người luyện một chút, để ngừa xuất sai lầm." Phong Bất Giác cảm giác vừa mới chính mình lúc đó, biểu hiện rất là vượt trội, nhất là bộ mặt biểu tình cái gì, cũng dị thường đúng chỗ, chính là chỗ này thanh âm còn có chút vấn đề, không đủ kịch liệt, không đủ đi sâu vào lòng người.

Bất quá chính mình bây giờ có thể có công lực như vậy, cũng là tiến bộ không ít.

ps: Cảm ơn 0 625 hảo hai cái bạch ngân đại minh, xin đoàn người có thể chống đỡ Chính Bản, cho chút động lực, cảm ơn tạ. (chưa xong còn tiếp.) >{
Trùng Khánh đại học to. Nhũ hoa khôi tự quay, chân chính mặt trẻ to. Nhũ hình mời chú ý vì tín công chúng số hiệu tại tuyến nhìn mỹ nữ (mỹ nữ đảo lục soát mỹ Nữdao 123 đề lại 3 giây liền có thể sao chép)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 142: Sư Thúc tới Phân Đan thuốc rồi (cảm ơn s Teven sáu

trăm hai mươi lăm đại minh) tiểu

Hôm sau, Húc Nhật Đông Thăng, Từ Khí Đông Lai, Thánh Tông đệ thập đỉnh Tông Chủ chỗ đỉnh núi, một chiếc trăm trọng to Thuyền lơ lửng tại trong hư không, che khuất bầu trời, khí thế Hạo Nhiên, toàn thân Lưu Quang lóe lên, từng viên không biết Phù Văn phủ đầy to Thuyền mặt ngoài, tạo thành một cái trận pháp.

Lâm Phàm đối với to Thuyền rất là cảm thấy hứng thú, không biết đây là dùng đồ chơi gì, mới có thể đem chiếc này to Thuyền lơ lửng, ngược lại khiến người ta cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi.

"Ngục Trường lão, lần này chém chết hung thú chuyển đi liền giao cho người phụ trách."

"Dạ, Thái Thượng Trường Lão."

...

Lâm Phàm đứng ở đó một bên, nhìn lần này dẫn đội Ngục Trường lão, ngược lại cảm giác người này cả người trên dưới tản ra một loại để cho người kinh tâm khí tức, có cỗ phân nhân nhát cảm giác nguy hiểm.

Tiểu Thiên chức cao cấp tu vi.

Giờ phút này xuất hành Nội Môn Đệ Tử tổng cộng 20 vị.

Trong đó có một người Lâm Phàm đến từng thấy, chính là kia Tông hận trời, còn có một chút Lâm Phàm cũng Bình không nhận biết.

Bất quá theo Lâm Phàm, Nội Môn Đệ Tử chính là Nội Môn Đệ Tử, anh tư bộc phát, đương kim Thiên Kiêu con.

Lâm Phàm đứng ở trong đó ngược lại lộ vẻ có chút phổ thông.

Mà ở Lâm Phàm đánh giá những thứ này Nội Môn Đệ Tử thời điểm, Nội Môn Đệ Tử cũng đang quan sát Lâm Phàm.

Bọn họ không biết người này là ai, ở khu trong nội môn cũng chưa gặp qua, lần này chuyển đi, bọn họ hai mươi người mặc dù do Ngục Trường lão dẫn đội, có thể ở trong hàng đệ tử, thì lại lấy tông sư huynh làm chủ.

Hơn nữa lần này tuy nói lấy chém chết hung thú làm chủ,

Nhưng thứ yếu chính là với những tông môn khác vừa so sánh với cao thấp, bởi lần này chuyển đi thật sự chọn Nội Môn Đệ Tử, đều là trong tông môn đứng đầu chiến lực.

"Ngục Trường lão, lần này trừ chém chết hung thú ra, còn có một chuyện, liền là bảo vệ tốt Lâm sư đệ." Vô Nhai trưởng lão phải đem sự tình nói rõ ràng, lần này tuy nói chém chết hung thú rất trọng yếu, nhưng trọng yếu hơn chính là nhất định phải bảo vệ tốt Lâm Phàm.

"Dạ, trưởng lão." Ngục Trường lão kinh dị chốc lát, sau đó ánh mắt nhìn Lâm Phàm, ngược lại minh bạch một ít chuyện.

"Được, rời núi." Giờ khắc này Vô Nhai trưởng lão hô to một tiếng, đông đảo Nội Môn Đệ Tử lăng không lơ lửng bay lên to Thuyền.

Mà Lâm Phàm nhìn những sư đệ này từng cái bay lên, nhất thời gấp, tiểu gia ta lại không biết bay a.

Nhưng là rất nhiều Sư Đệ trước mặt, hẳn làm sao có thể bỏ lại cái mặt này, vì vậy mạnh mẽ nhảy, trực tiếp giống như đạn đại bác một dạng nhảy lên to Thuyền.

Vô Nhai lắc đầu cười khổ, cũng không biết nghề này sẽ xảy ra chuyện gì, bất quá theo lý không có nguy hiểm gì, chắc hẳn Tông Chủ đã ở trên người hắn lưu có hậu thủ.

Tuy nói khả năng có chút khổ ăn, nhưng nguy cơ phải làm thì sẽ không có.

Lâm Phàm đứng ở to trên đồ, nhìn phải nhìn trái, ngược lại có một tí hứng thú, một tay sờ lên to Thuyền.

"Keng, chúc mừng phát hiện Thanh Minh chiến thuyền."

"Thanh Minh chiến thuyền: Do trời Địa Huyền Tinh Thạch, Phi Dực Tam Đầu Giao hài cốt chế tạo."

...

Giờ phút này các nội môn đệ tử, nhìn này bên trái sờ lại sờ, phảng phất như đồng hương ba lão một loại Lâm Phàm, bên trong lòng có chút nhạo báng, "Vị sư đệ này, thế nào chưa từng thấy qua người."

Một tên Nội Môn Đệ Tử mở miệng hỏi, Nội Môn Đệ Tử tuy nói không ít, nhưng chỉ cần có chút bản lĩnh, bọn hắn cũng đều biết, nhưng hôm nay người

này chưa từng thấy qua, ngược lại muốn biết biết lai lịch.

Lâm Phàm nhìn này Nội Môn Đệ Tử, sao có thể không biết đối phương con mắt là cái gì, cuối cùng mặt mỉm cười, "Vị sư đệ này, người có thể nói sai, ta là Vô Danh đình Thánh Ma Tông Tông Chủ Lâm Phàm, theo như bối phận người hẳn là thầy ta Cháu."

Lâm Phàm này vừa nói, thật ra khiến chung quanh ngồi xếp bằng các nội môn đệ tử kinh ngạc vạn phần.

Bọn họ thân là Nội Môn Đệ Tử, đối với tông môn thật sự chuyện phát sinh, Tự Nhiên cũng rõ ràng là gì, mà Tông Chủ đem Vô Danh đình ban thưởng cho người khác sự tình, bọn họ cũng biết, nhưng một mực cũng đều không để ở trong lòng, dù sao này cùng bọn chúng chênh lệch khá xa.

Nhưng hôm nay lại không nghĩ rằng, người trước mắt này lại chính là Tông Chủ ban thưởng đình núi người, thật ra khiến bọn họ hơi kinh ngạc.

Kia Nội Môn Đệ Tử nghe một chút, khẽ nhủ mảy, sau đó nhìn về phía trước, không có ở đây với Lâm Phàm nói chuyện với nhau.

Đối với Nội Môn Đệ Tử, nhất là Thiên Kiêu mà nói, làm sao có thể tùy ý kêu người khác là sư thúc, nhất là cái này, dưới cái nhìn của bọn họ chẳng qua là vận khí nghịch thiên, bị Tông Chủ ban thưởng mới có thể bối phận lên cao.

"Ồ, Sư Đệ, người tại sao không nói chuyện?" Lâm Phàm ngược lại dây dưa tên này nội tâm đệ tử.

Đang lúc này, Thanh Minh to Thuyền khẽ chấn động, không ngừng nổi lên, Lâm Phàm cũng không để ý người sư đệ này, mà là tựa vào to Thuyền một bên, nhìn phía dưới cảnh sắc.

Giờ khắc này càng ngày càng cao, phía dưới vật thể càng ngày càng nhỏ, mà Lâm Phàm cũng là lần đầu tiên thấy Thánh Tông toàn cảnh.

Thật đẹp... .

To ngọn núi lớn từ từ nhỏ dần, dần dần giống như bóng đen một dạng càng đi lên áp lực càng lớn, một đạo thanh quang đem to Thuyền che phủ ở trong đó.

"Khoảng cách phiêu miểu tuyết phong, chỉ có một ngày chặng đường, lần này tiểu Thiên vị hung thú Tuyết vương sư tử chính là thượng cổ hung thú giận Thiên Tuyết sư tử đời sau, thực lực cường hãn, không thể liều mạng." Giờ phút này Ngục Trường lão từ to Thuyền phòng điều khiển bên trong đi ra, mở miệng nói.

"Ngục Trường lão, tuyết này Vương sư tử ở tuyết phong bên trong, thực lực sẽ tăng lên không ít, sợ rằng bằng vào chúng ta tu vi hẳn không phải là đối thủ đi." Tông hận trời nói.

Lâm Phàm ở một bên nghe, cũng là gật đầu đồng ý, hung thú trời sinh liền so với nhân loại mạnh hơn rất nhiều, ngang hàng tu vi, như thường là một đường nghiền ép.

Nếu như tình huống không đúng, Lâm Phàm đều đã nghĩ xong, ẩn thân chạy, không chút do dự.

Bất quá tông môn nếu không có phái cao cấp vô lực, khẳng định là có lý do, không thể nào để cho đệ tử không không chịu chết a.

"ừ, vốn là như vậy, bất quá, căn cứ thám báo, Tuyết vương sư tử ngày gần đây sinh con, tự thân tu vi mười chưa đủ năm, tu vi giảm nhiều, lần này chúng ta con mắt chính là, cướp đoạt Tuyết vương sư tử con non." Ngục Trường Lão Bình tĩnh nói, nhưng cũng biết, lần này chỉ sợ không phải dễ dàng như vậy.

Tuyết vương sư tử, tuy nói toàn thân là bảo, nhưng là không chống đỡ được kỳ con non, Thánh Tông muốn có được, những tông môn khác tuyệt đối không thể nào dùng tay như vậy.

Sợ rằng lại vừa là một trận long tranh hổ đấu.

"Tuyết vương sư tử không đáng sợ, nhưng mấu chốt nhất chính là các sư đệ cần cẩn thận những tông môn khác, nhất là Phong Thiên Tông." Giờ phút này Tông hận trời sắc mặt âm trầm nói.

Hắn sẽ không quên Phong Thiên trong tông một tên Thiên Kiêu, chính là tên kia Thiên Kiêu Hủy Thiên Vũ sư đệ căn cơ.

Như hôm nay Vũ sư đệ sinh tử biết trước, không biết đi nơi nào.

"Sư huynh người thật sự nói có đúng hay không Phong Thiên Tông tam đại Thiên Kiêu một trong lăng Ngao." Một tên Nội Môn Đệ Tử hỏi.

"Không sai, các vị sư đệ nếu như thấy người này, cần phải cẩn thận một chút." Tông hận trời nói, nếu như một lần nữa giao thủ, hẳn cũng không có nắm chắc có thể từ trong tay đối phương chạy thoát.

Bất quá lần này không phải là ở trong cấm địa, người này cũng sẽ không đối với (đúng) những tông môn khác thống hạ sát thủ.

Lúc này Lâm Phàm cảm giác không khí hiện trường có chút kiềm chế, không khỏi cười cười, "Các vị Sư Đệ, võ đạo một đường dĩ nhiên là cùng trời Đột Mệnh, bây giờ sắp đối mặt một trận ác chiến, Sư Thúc ngày đêm chế tạo gấp gấp một ít đan dược, vừa vận phân phối cho các người, nếu như gặp

phải nguy cơ liền đem đan dược đập về phía đối phương, có lẽ còn có thể có chút chỗ dùng."

Lâm Phàm đem chính mình đặc chất đan dược lấy ra, sau đó một người phân phối mấy viên.

"Ồ, đây là đan dược gì, thế nào chưa từng thấy qua."

"Đập về phía đối phương? Này đập tới có thể có ích lợi gì?"

... .

Giờ phút này Nội Môn Đệ Tử cái nổi nghị hoặc vạn phần, không quá rõ đan dược này có ích lợi gì.

"Còn không cảm ơn Lâm sư thúc." Giờ phút này một bên Ngục Trưởng lão mở miệng nói.

Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão trước khi đi, cố ý với chính mình giao phó bảo vệ cẩn thận người trước mắt, hơn nữa giọng nghiêm túc, không giống như là thuận miệng liếc mắt, sợ rằng người này ở bên trong tông địa vị cũng là rất cao.

Bây giờ hẳn sao có thể không nhìn ra, những thứ này Nội Môn Đệ Tử đối với (đúng) này Lâm sư thúc không quá để ở trong lòng, vì vậy cũng là lên tiếng giúp đỡ một phen.

Mà giờ khắc này Ngục Trưởng lão mở miệng, các nội môn đệ tử Tự Nhiên không dám phản bác, cũng đều kêu kêu một tiếng Lâm sư thúc, chẳng qua là có Nội Môn Đệ Tử cũng không có đem đan dược này để ở trong lòng, mà có thì là đem đan dược thu.

Nếu quả thật gặp nguy hiểm lời nói, sẽ không để ý thử một lần. (chưa xong còn tiếp.) > " Trùng Khánh đại học to. Nhũ hoa khô tự quay, chân chính mặt trẻ to. Nhũ hình mời chú ý vì tín công chúng số hiệu tại tuyến nhìn mỹ nữ (mỹ nữ đảo lục soát mỹ Nữdao 123 đề lại 3 giây liền có thể sao chép)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Mảnh thiên địa này như thế mềm mại (cảm ơn s Teven sáu trăm hai mươi lăm đại mình

Phong cảnh biển thiên, Nhật Nguyệt Giao Thế. Hương. Thôn.曉. Nói. Lười

Lâm Phàm rất khổ ép, ở nơi này Thanh Minh chiến thuyền bên trên, lại không một người nói chuyện với chính mình, giờ khắc này Lâm Phàm hoài nghi lên nhân sinh.

Chẳng lẽ dài quá tuần tú người, cứ như vậy bị người đồ kị sao?

Lâm Phàm chủ động trêu chọc một chút những tiểu sư đệ kia, có thể từng cái nhắm mắt ngồi xếp bằng trên đất, dĩ nhiên một cái ho khan cũng không có.

Sau đó, Lâm Phàm cũng không suy nghĩ nhiều như vậy, một thân một mình đi tới Thanh Minh chiến thuyền phía sau, từ hệ thống trong túi đeo lưng, cầm ra bản thân Lò Luyện Đan.

Lâm Phàm đáp ứng Tông Chủ, sẽ không ở trước mặt người biểu diễn nhất niệm Thành Đan phương pháp, nếu không nhất định phải ở những tiểu sư đệ này trước mặt, cô động giả bộ một ép, để cho mình bạch, các người không để ý tới bốn sư chú, vậy là các người tôn thất.

Chẳng qua là bây giờ nhìn trước mắt Đan Lô, Lâm Phàm tâm linh ngược lại lộ vẻ có chút tịch mịch, thuộc về trên bầu trời, gió nhẹ từ từ thổi tới, ngưng thần nhìn xa thiên địa, nhất thời sinh lòng một loại tầm mắt bao quát non sông cảm giác.

Vừa lúc đó, một tiếng vang thật lớn truyền tới, chỉ thấy vốn là phía sau không có một vật Thanh Minh chiến thuyền phía sau, đột nhiên xuất hiện một chiếc đại hình chiến thuyền.

Trận chiến này Thuyền nếu so với Thanh Minh chiến thuyền lớn hơn nhiều.

"Đó là Phong Thiên Tông chiến thuyền." Ngay một khắc này trong tu luyện các nội môn đệ tử, từng cái mở mắt, nhìn phía sau kêu lên một tiếng.

"Phong Thiên Tông đây là ý gì."

"Các người nhìn, kia đứng ở chiến thuyền phía trước người là ai?"

Giờ khắc này các nội môn đệ tử, biến sắc, có chút căm giận.

"Hắn là Lãng Ngao."

"Tông hận trời trong mắt lóe lên tức giận, quả đấm bóp kéo kẹt vang dội."

Giờ phút này Lâm Phàm nhập thần vừa nhìn, kia Phong Thiên Tông chiến thuyền phía trước, một thanh niên đứng ở chiến thuyền thuyền thủ, chấp hai tay sau lưng, kia tí ti tóc dài Lãng Phong bay lượn, một đôi coi rõ thiên địa ánh mắt phong tỏa ở Thanh Minh chiến thuyền bên trên.

Quả thật là một cái Thiên Kiều con a.

Lâm Phàm này nhìn một cái, liền từ trên người đối phương cảm thụ một cỗ dày đặc ép khí, này ép khí là Lâm Phàm bây giờ thấy người bên trong, thâm hậu nhất.

Lúc này ở Phong Thiên Tông chiến thuyền bên trên, một đám đệ tử cười lớn tiếng đến.

"Lãng sư huynh hướng trận chiến ấy, Thánh Tông đám người kia còn không hù dọa tề ra quần."

"Ha ha, lần trước cấm địa lịch luyện, Lãng sư huynh đem Thánh Tông một tên Thiên Kiều diệt, cũng không biết Thánh Tông đám người kia bây giờ là cái gì sắc mặt."

"Ha ha, lần này phiêu miểu tuyệt phong chuyển đi, chỉ cần có Lãng sư huynh ở, những tông môn khác đệ tử, còn không hù dọa khóc. Hương. Thôn.曉. Nói. Lười."

... .

Lãng Ngao kia anh tuấn băng lãnh mặt mũi, như trong thiên địa Hoàng Giả một dạng ánh mắt vẫn nhìn chăm chăm vào phía trước Thánh Tông, khóe miệng phẩy nhẹ ra vẻ tươi cười.

Thanh Minh chiến thuyền bên trong.

Một đám Nội Môn Đệ Tử khí sắc mặt đỏ bừng, Phong Thiên Tông thật sự là khinh người quá đáng, trời đất bao la, kia không đi, nhất định phải đi theo Thanh Minh chiến thuyền phía sau, chẳng lẽ là giễu cợt hay sao?

"Lãng Ngao, các người Phong Thiên Tông là ý gì?" Giờ phút này Tông hận trời tức giận hét.

"Ha ha... ." Giờ khắc này đứng ở thuyền thủ Lãng Ngao cười lạnh hai tiếng, trong thiên địa phảng phất chỉ có tiếng này."Này phiên thiên địa chẳng lẽ là các người Thánh Tông hay sao?"

"Người... ." Tông hận trời khí á khẩu không trả lời được.

Lâm Phàm nhìn trước mắt hết thấy, vừa mới kia một tiếng "Ha ha", hắn rất là chán ghét.

Phảng phất đối phương là đang giễu cợt bọn họ một dạng phảng phất là đang nói, ta đi gọi ạt cách vách.

Giờ khắc này Lâm Phàm đột nhiên nhảy lên Thanh Minh chiến thuyền lái thuyền trên.

Chấp hai tay sau lưng, ánh mắt đưa mắt nhìn hư không, trường sam vạt áo Lãng Phong bỗng bành, phong khinh vân đạm nhẹ giọng nói, "Bồn Tọa sắp đảo được mảnh thiên địa này Luyện Đan chỉ dụng, phía sau Tông hữu, mời lập tức rời đi."

Giờ phút này Thánh Tông Nội Môn Đệ Tử nhìn Lâm Phàm đứng ở lái thuyền, nhất thời người người kinh ngạc vạn phần, không biết người này rốt cuộc là muốn làm gì?

Mà Ngục Trường lão chính là biến sắc, cảnh giác phía sau, nếu như tình huống không đúng, tương lập ngựa xuất thủ.

"Ha ha... ." Giờ khắc này Lãng Ngao cười lớn một tiếng, cũng là lần đầu tiên nghe được như thế buồn cười chuyện, cũng không có đem đề ở trong lòng.

Phong Thiên Tông những đệ tử kia, càng là cảm giác buồn cười.

"Kia Thánh Tông đệ tử có phải hay không ngốc, đảo được mảnh thiên địa này Luyện Đan, da trâu thối lớn a."

"Nhìn một chút này Thánh Tông đệ tử, thật sự là quá khôi hài, nhưng trách Thánh Tông cái gì đó Thiên Kiều đệ tử, bị chúng ta Lãng sư huynh vấy tay một cái cho diệt... ."

Lâm Phàm khẽ lắc đầu, thanh âm lạnh nhạt, tay trái có chút một phen, kia Đan Lô trong nháy mắt lơ lửng lên.

Lâm Phàm trong mắt tinh quang chợt lóe, khoe miệng lộ ra một tia cười bí ối, liền để cho các người cố gắng nhìn một chút, cái gì gọi là kinh khủng.

Thánh Tông Nội Môn Đệ Tử thấy Lâm Phàm ngón này, mỗi cái kinh ngạc vạn phần, này Lâm sư thúc rốt cuộc là muốn làm gì?

"Vô cần chi hòa."

Giờ khắc này Đan Lô phía dưới đột nhiên toát ra một đám lửa, hung mãnh đốt cháy Đan Lô.

"Thiên địa."

Giờ phút này Lâm Phàm trầm thấp một tiếng, tay phải phảng phát đang ở nắm trong thiên địa một thứ gì đó, sau đó từng cái hướng trong lò luyện đan ném đi.

Một màn này nhìn mọi người trợn mắt hốc mồm, không hiểu đây là ý gì.

Mà giờ khắc này Lâm Phàm cũng không hiểu chính mình đang làm gì, này bất không khí cũng là chỉ dọa người mà thôi.

Mấu chốt nhất chính là, Lâm Phàm đem "Hết thấy Ca," lén lút ném vào trong lò đan.

Thời gian dần dần trôi qua.

Trên lò luyện đan bạch khí bay lên, phảng phát thật đang luyện chế mảnh thiên địa này.

Lăng Ngao khoe miệng một mực không uyển chuyển nụ cười, không đem đối phương coi là chuyện đáng kể.

"Oanh..."

Mà ngay một khắc này, trong thiên địa một trận nổ vang, kia Đan Lô đột nhiên kịch liệt đung đưa, phảng phát tùy thời cũng có thể nổ mạnh.

Giờ phút này Lâm Phàm hô to một tiếng, sắc mặt cuồng cuồng, phảng phát cái gì chuyện kinh khủng sắp phát sinh một dạng "Không được, phía sau Tông hữu xin cẩn thận, muốn nổ lò."

Giờ khắc này Lâm Phàm kinh hô, vội vàng một chương đem Đan mũ đẩy ra, nhất thời một đoàn dày đặc Bạch Vụ từ trong lò đan phiêu tán mà ra, theo con gió hướng, phiêu hướng Phong Thiên Tông.

Lăng Ngao giờ phút này khẽ lắc đầu, lộ vẻ rất là coi thường, lấy lòng mọi người, không đáng nhắc tới.

"Ha ha, Thánh Tông đệ tử kia căn bản là một kẻ ngu a."

"Luyện Đan, luyện thành như vậy, cũng là thiên hạ đệ nhất nhân, ngay cả một lông cũng không có."

"Còn thật sự cho rằng có thể luyện ra thứ gì, không nghĩ tới luyện nhưng là những đồ chơi này."

...

"Lâm sư thúc, người vừa mới rốt cuộc là đang làm gì à?" Giờ phút này có người không biết hỏi, da mặt cũng có chút không nén giận được, dù sao điều này thật sự là quá mất mặt.

Tông hận trời cũng là như vậy, không hiểu, người này muốn làm gì, chẳng lẽ chính là để cho đối phương chê cười sao?

"Không gấp, để cho hắn thổi một cái." Lâm Phàm cạn cười một tiếng, đem Đan Lô thu hồi, sau đó chấp hai tay sau lưng, mặt không đổi sắc nhìn Phong Thiên Tông.

Lúc này lăng Ngao đột nhiên phát hiện có cái gì không đúng, một Cổ khí tức cuồng bạo từ trong cơ thể đột nhiên bộc phát ra.

"Không tốt..." Giờ khắc này lăng Ngao đột nhiên phát hiện, kia Bạch Vụ có vấn đề.

"Khác (đừng) hút, kia Bạch Vụ có vấn đề."

Lăng Ngao đột nhiên chợt quát một tiếng, toàn thân quang mang chớp thốc, một màn ánh sáng ngăn cản ở phía trước, nhưng là giờ phút này cũng đã buổi tối.

Phía sau các đệ tử, cũng đã đem những Bạch Vụ đó cho hấp thu.

"A... Lăng sư huynh, ta muốn bùng nổ."

"Tại sao biết cái này loại cảm giác."

"Ta đại đao đói khát khó nhìn a."

... .

Giờ khắc này Phong Thiên Tông kia chiến thuyền bên trên đột nhiên bộc phát ra một trận tiếng nổ.

Sau đó ngay sau đó chính là kia giống như đóng cọc một loại thanh âm.

Tông hận trời bọn họ nghe phía sau Phong Thiên Tông chiến thuyền đăng lên tới thanh âm, cũng là nghi ngờ vạn phần, thanh âm này rốt cuộc là cái gì?

Giờ phút này Lâm Phàm càn cười một tiếng, từ lái thuyền nhảy xuống, tự thân thở một tiếng, vô cùng đau đớn đạo.

"Thiên địa chi bi thương a, thâm tuyệt nhân hoàn, trời đất không tha."

"Ai... ."

... .

"Sư Thúc, bọn họ rốt cuộc thế nào?" Một tên Nội Môn Đệ Tử không nhìn được hỏi.

"Người muốn biết?" Lâm Phàm quay đầu hỏi.

"Ừ." Tên kia Nội Môn Đệ Tử hỏi.

"Viên thuốc này nuốt vào sau khi, người liền có thể biết được." Lâm Phàm lấy ra một viên thuốc ném cho đối phương, có lẽ sau khi uống, sẽ không oán hận chính mình a.

Giờ khắc này Lâm Phàm phảng phất tịch mịch vô địch một dạng lưng đeo tay, đi tới chiến thuyền thuyền thủ, xa nhìn tiền phương kia liên miên không dứt tuyết phong.

Dung thiên thành, chúng ta đến.

Về phía sau phát sinh cái gì, Lâm Phàm đã không thêm để ý.

Mảnh thiên địa này, đang ở mở rộng vòng tay, nghênh đón tiểu gia đến. (chưa xong còn tiếp.)>-- giữ cửa sự kiện, nhìn gọi cảm Người mẫu xe hơi, nhìn hoa khôi mỹ nữ, nhìn ngôi sao Video ảnh mời chú ý vì tin công chúng số hiệu (mỹ nữ đảo lục soát mỹ Nữdao 123 đề lại 3 giây liền có thể sao chép)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 144: Nay giết cũng quá thoải mái tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Dung Thiên thành, Thái, Sở hai Đại Thế Gia trông coi thành này, trăm năm qua mình tranh ám đấu, là chính là nhất thống dung thiên thành. Hương. Thôn. 曉 . Nói. Lưới

Sở gia.

"Cha đại nhân, các đại tông môn những người lớn, sau bốn canh giờ liền có thể đến tới dung Thiên thành, lần này là chúng ta Sở gia cơ hội." Lúc này một tên thanh niên cung kính đứng ở một người đàn ông tuổi trung niên trước mặt nói.

"Lần này có hay không có thể lưu lại một Tông ở Sở gia, sẽ phải nhìn con em người muội." Chủ nhà họ Sở trong mắt lệ quang lóe lên, nếu như lần này có thể thành, như vậy dung Thiên thành chủ người đứng là Sở gia.

"Minh bạch." Thanh niên nặng nề gật đầu một cái.

... .

Tôi gần phiêu miểu tuyết phong, trong bầu trời liền bay lên bông tuyết, phía sau thanh âm dần dần biến mất.

"Sur Thúc... ." Giờ phút này chúng Nội Môn Đệ Tử đi tới Lâm Phàm trước mặt, trong ánh mắt mang theo đến một tia vẻ khác thường.

Phong Thiên Tông chiến thuyền đã rời đi, không có ở đây theo sau lưng, mà kia dùng đan dược Nội Môn sư đệ, cũng bị đỡ xuống đi nghỉ ngơi.

Dưới cái nhìn của bọn họ, hết thấy các thứ này thật sự là quá kinh khủng.

"Chúng ta là đi tòa thành kia, hay là đi bên trong ngọn núi kia?" Lâm Phàm hỏi.

"Sur Thúc, chúng ta là đi đỉnh ngọn núi kia, khi đến mục đích sau, sẽ gặp ở nơi nào xây dựng cơ sở tạm thời, công phật Tuyết vương sư tử."

"Ồ." Lâm Phàm gật đầu một cái.

Từng chiếc từng chiếc to lớn chiến thuyền từ dung Thiên thành lái qua, dung Thiên bên trong thành các con dân, từng cái ngẩng đầu nhìn, trong mắt tràn đầy kính sợ cùng vui mừng.

Tuyết vương sư tử xuất hiện ở phiêu miểu tuyết phong, đối với (đúng) dung Thiên thành mà nói chính là một tràng tai nạn.

Vô số hung thú từ bốn phương tám hướng tụ đến, đem dung Thiên thành bao vây ở trong đó, tạo thành vô số người chết, bây giờ những tông môn kia đại nhân tới, định có thể giải quyết dung thiên thành bây giờ thật sự đôi mắt khó khăn.

"Cha, tông môn những đại nhân kia môn đến." Thái gia trong đình viện, một tên thiếu niên ngửa mặt lên trời nhìn xa, từng chiếc từng chiếc khổng lồ to Thuyền che khuất bầu trời, phảng phất đem trọn cái dung Thiên thành đô che đậy.

"Ca ca, những thuyền kia làm sao biết Phi à?" Ở thiếu niên kia bên người một tên Tiểu La Ly mang béo mập ngón tay, chỉ trên trời chiến thuyền ôn nhu hỏi.

Một con dài thêm quyền màu đen tinh tế, thật to, quay tròn Tiểu Hạnh trong mắt lóe hào quang óng ánh, bột mập mập trắng trẻo gò má lộ ra một tia thẹn thùng, đầy đặn Thủy môi ở dưới ánh mặt trời chiếu sáng chiếu lấp lánh. Nhìn nhanh nhất chương hồi liền lên xiã G cùn tiểu thuõ. cóm

"Đây chẳng phải là thuyền, đó là chim." Thiếu niên khẽ vuốt ve muội muội đầu, khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, chẳng qua là này trong tươi cười, lại lộ ra một tia lo lắng.

"Ồ." Tiểu La Ly chớp chớp như nước trong veo mắt to, suy nghĩ chim không phải như vậy từ a.

"Thái nhi, lần này Sở gia chỉ sợ sẽ không lúc đó an ổn a." Chủ nhà họ Thái thở dài nói.

"Cha đại nhân, tông môn những đại nhân kia môn, cũng sẽ không hỏi tới chuyện thế tục đi." Thái hằng nhẹ nói đạo, chẳng qua là này trong giọng nói lại lộ vẻ không quá tự tin.

"Ai, sự tình không có đơn giản như vậy, tông môn những đại nhân kia môn cũng là người, cũng có cần thiết."

Thái hằng không nói gì, chẳng qua là như vậy nhẹ nhẹ nhìn Tiểu La Ly... .

... .

Rất nhanh, chiến thuyền vượt qua dung Thiên thành, đến phiêu miểu tuyết phong một khối rộng rãi mặt đất.

"Đến, xây dựng cơ sở tạm thời, lần này sợ rằng yêu cầu đội ở chỗ này hao tổn thêm mấy ngày." Ngục Trưởng Lão Tra nhìn tình huống chung quanh, cất ở đây không ít hung thú, bất quá không có gì to tát, đội một hồi đem diệt liền có thể.

Lâm Phàm từ chiến thuyền thượng xuống tới, nhìn bầu trời một chút, những tông môn khác chiến thuyền chính là mỗi người chọn địa phương, có thể nói là đem phiêu miểu tuyết phong cửa vào toàn bộ chiếm lĩnh, không để cho bất kỳ hung thú chạy thoát.

"Trưởng lão, ta đây liền mang các sư đệ đem chung quanh hung thú dọn dẹp sạch." Tông hận trời nói.

"Ừ, cũng tốt, mỗi người cẩn thận." Ngục Trưởng lão gật đầu kêu.

Lúc này Lâm Phàm nghe một chút phải đi tiêu diệt hung thú, nhất thời hứng thú, chính mình đi ra khỏi nhà là tại sao, đó là đương nhiên chính là tới thăng cấp, bây giờ * Boss, chính mình một người còn làm không hết, kia cảm những thứ này tiểu hung thú khai đao chẳng lẽ còn có thể có vấn đề không được.

"Sư Diệt chó vội, Sư Thúc với người đi trước đi." Lâm Phàm nói.

"Sur đệ, người hãy cùng ta đợi ở chỗ này cho giỏi, những chuyện nhỏ nhặt này giao cho bọn họ là được." Ngục Trưởng lão cũng không muốn Lâm Phàm biến mất ở trước mặt mình, lần này một nhóm, vô thời vô khắc đều phải chú ý.

"Không cần, ta cũng cần rèn luyện rèn luyện, có Sur Diệt môn ở, sẽ không có bất cứ chuyện gì." Lâm Phàm làm sao có thể thật đợi ở chỗ này, này cơ hội thật tốt nếu là buông tha lời nói, thật có thể hối hận không kịp.

Ngục Trưởng lão thấy Lâm Phàm tâm ý đã quyết, cũng không tiện nói thêm cái gì, "Hận trời, nhất định phải bảo vệ Sur Thúc an toàn."

"Dạ, trưởng lão." Tông hận trời gật đầu một cái.

Vốn là bọn họ cũng coi thường Lâm Phàm, nhưng là ở chiến đấu trên đồ, kia một lò không biết đan dược, làm Phong Thiên Tông bên kia tiếng kêu rên liên hồi, này liền để cho Tông hận trời đối với (đúng) Lâm Phàm hảo cảm trong nháy mắt nhộn nhịp.

"Mấy người các người cũng cùng đi chứ." Ngục Trưởng lão là lý do an toàn, 20 tên gọi Nội Môn Đệ Tử trực tiếp phái ra mười lăm người, nếu như không phải vì chuẩn bị một chút trụ sở, hận không được đều đưa kỳ phái đi ra ngoài.

Mà chính mình tuy nói muốn đi, nhưng là lại không thể đi ra, dù sao đợi một hồi những tông môn khác người dẫn đầu sẽ tụ tập tham khảo lần này công phạt cuộc chiến.

Sau đó Lâm Phàm đi theo Sur Diệt môn, đi về phía sâu bên trong.

"Sur Diệt môn a, Sur Thúc thương lượng với các người một chuyện." Đi trên đường Lâm Phàm mở miệng nói.

"Sur Thúc, có chuyện gì liền nói, còn cần cái gì thương lượng?" Tông hận trời cười nói.

Lâm Phàm đã nghĩ xong bộ sách võ thuật, lần này có lẽ thật là cái cơ hội a, mười lăm tên Tiểu Sur Diệt mỗi cái không phải là Phàm tay, giết lên những thứ này tiểu hung thú còn chưa phải là bắt vào tay.

"Bốn sư chú muốn luyện một lò đan dược, bất quá thiếu những thứ dữ kia tinh huyết, vì vậy đợi một hồi các người chỉ cần đem hung thú đồng phục, để cho bốn sư chú tới giết là được." Lâm Phàm nói.

"ừ, minh bạch." Tông hận trời gật đầu một cái, mặc dù không biết tại sao phải để lại cho Sur Thúc giết, nhưng nhất định là có Sur Thúc chính mình đạo lý.

Mười sáu người một đường về phía trước.

Nhất thời từng trận hung thú tiếng hô truyền tới, nếu là lúc trước gặp phải những thứ dữ này, Lâm Phàm chạy đều không kịp đây, nơi nào còn dám đánh giết, nhưng là bây giờ không giống nhau, chính mình bây giờ tu vi không chỉ có tăng lên, càng trâu còn là mình nhưng là có mười lăm tên còn đồ.

Mặc cho người hung thú ở trâu, cũng phải ôm hận ở chỗ này a.

Giờ khắc này một con thú dữ xuất hiện ở Lâm Phàm đám người trước mặt.

"Nhập thần Sơ Giai."

Ai u, này hung thú cũng không tệ lắm a.

Lâm Phàm giờ khắc này mừng rỡ trong lòng, ông tay áo vung lên, "Sur Diệt môn bên trên."

Tông hận trời đám người trong nháy mắt nhô lên, xông lên.

Tam vân Xích Hồ vốn ở nơi này tuyệt phong bên trong đi dạo đến, bây giờ nhìn một cái mười lăm như sói như hổ, tản ra khí tức cường giả người trào hướng mình, nhất thời hù dọa lông bay lên, muốn nhấc chân chạy.

Nhưng là này tam vân Xích Hồ kết quả, đã sớm định hình, nơi nào còn chạy.

Tông hận trời một tay đem tam vân Xích Hồ trong nháy mắt trấn áp, một cổ vang trời áp lực, ép tam vân Xích Hồ máu tươi ối như điên, trong nháy mắt mất sức chiến đấu.

"Sur Thúc, tiếp hảo."

Giờ khắc này, Tông hận trời đem tam vân Xích Hồ một tay phát tới.

Lâm Phàm hai mắt tỏa sáng, tâm lý vui a đại.

"Được."

"Súc sinh, ném thử một chút tiểu gia tuyệt sát chỉ một cái." Giờ khắc này Lâm Phàm hô to một tiếng, dính hoa an ủi sẵn sóc hoa cúc chỉ trong nháy mắt phát động, đầu ngón tay ánh sáng phát ra rực rỡ, chân nguyên ngưng tụ thành một đạo mũi tên nhọn hung hăng lọt vào hung thú sọ đầu bên trong.

"Keng, chúc mừng đánh chết nhập thần Sơ Giai hung thú tam vân Xích Hồ."

"Keng, chúc mừng gia tăng kinh nghiệm mười triệu."

"Keng, chúc mừng đạt được tam vân Xích Hồ móng."

"Tam vân Xích Hồ móng: Tài liệu luyện khí."

"Keng, chúc mừng đạt được tam vân Xích Hồ Nội Đan."

"Tam vân Xích Hồ Nội Đan: Âm Tính, Luyện Đan thuốc hay."

Giờ khắc này Lâm Phàm vui a, cười híp mắt đem đan dược thu vào trong túi đeo lưng, theo sau kẻ tục chờ đợi Tiểu Sư Diệp môn đưa ra hung thú.

Này kinh nghiệm thêm thật là quá đặc biệt sao thoải mái, hãy cùng mở auto.

Lấy chính mình tu vi, căn bản không có thể có thể giết chết những thú dữ này, nhưng là bây giờ lại bất đồng có nhóm người này miễn phí hung mãnh còn đồ, còn có cái gì chuyện không có khả năng.

Này kinh nghiệm thêm sáng khoái như vậy, chỉ có kia một lần, chính mình bằng vào chỉ số thông minh, đánh chết hai con nhập thần cấp hai hung thú Phần Thiên Tê a.

"Sư Diệt môn, cố gắng lên, nhiều ném một chút tới." Giờ khắc này Lâm Phàm hồ lớn, hận không được ở nhiều ném vài đầu tới, làm cho mình thoải mái một chút. (chưa xong còn tiếp.)>-- giữ cửa sự kiện, nhìn gọi cảm Người mẫu xe hơi, nhìn hoa khôi mỹ nữ, nhìn ngôi sao Video ảnh mời chú ý vì tín công chúng số hiệu (mỹ nữ đảo lục soát mỹ Nữdao 123 đề lại 3 giây liền có thể sao chép)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 145: Thăng cấp... Thăng cấp (một / sáu mươi hai) tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác g

Giờ phút này Lâm Phàm phủ hộ đến trở lại mấy cái nhập thần Sơ Giai hung thú là được.

100 triệu kinh nghiệm vừa mãn, lập tức liền bước vào Tiên Thiên trung cấp tu vi, sức chiến đấu trong nháy mắt tăng vọt, nhập thần cảnh giới cũng có thể bác nhất bác.

"Sư Thúc, tới... "

Ngay một khắc này, một cái khổng lồ hung thú thi thể, từ đằng xa bay tới, Lâm Phàm nhìn một cái, nhất thời cả kinh.

"Nhìn chi."

Lâm Phàm hô to một tiếng, lập tức đâm bạo nổ hung thú sợ đầu từ.

"Keng, chúc mừng đánh chết Tiên Thiên hung thú cấp cao Tuyết Tùng hồ."

"Keng, chúc mừng gia tăng kinh nghiệm một trăm ngàn."

"Keng, chúc mừng « dính hoa an ủi sẵn sóc hoa cúc chi » thăng cấp."

...

Không đúng, giờ khắc này Lâm Phàm có chút giận, này đặc biệt sao Tiên Thiên hung thú cấp cao thể nào chỉ gia tăng như vậy chút kinh nghiệm, không khoa học, hoàn toàn không khoa học a.

Bất quá sau đó Lâm Phàm hiểu ra, chính mình bây giờ tu vi mặc dù là Tiên Thiên Sơ Giai, nhưng là chiến lực có thể so với nhập thần cảnh giới, này Tiên Thiên hung thú cấp cao rơi vào trong tay mình, cũng là đường chết một cái, căn bản không có độ khó.

Vì vậy hệ thống cho kinh nghiệm khen thưởng cũng liền thiên thiếu.

Nghĩ thông suốt một điểm này sau, Lâm Phàm nơi nào còn muốn giết những thứ này, nhất thời hô lớn, "Sur Diệt môn, tìm một chút có hay không nhập thần cấp hung thú, này Tiên Thiên cấp không có chỗ gì dùng a."

Chính ở trước mặt tìm hung thú đánh chết Tông hận trời, thân thể khẽ run lên, có chút bất đắc dĩ,

Trong nơi này có nhiều như vậy nhập thần cấp hung thú a.

Này phiêu miểu tuyết phong vốn cũng không phải là cái gì cấm địa, bình thường quanh mình có thể có hung thú, cũng là những thứ kia tu vi Hạ Đẳng, bây giờ nếu như không phải là Tuyết vương sư tử ở nơi này đưa tới một ít hung thú cấp cao, sợ rằng ngay cả một nhập thần cũng có thể không có.

"Được, Sur Thúc, chúng ta tìm một chút." Tông hận trời trở lại.

Lâm Phàm giờ phút này tâm tình vui thích rất nhiều, chỉ kém ba chục triệu kinh nghiệm này kinh nghiệm cái liền tràn đầy.

Bây giờ Lâm Phàm cũng là minh bạch, muốn thăng cấp, liền muốn tổ một ít thực lực cao siêu đồng đội sau đó ném thi tới, làm cho mình bỏ một đao.

Nếu không dựa vào chính mình, chỉ sợ cũng có chút khó khăn.

"Rống... ."

Vừa lúc đó, một trận tiếng rống giận truyền tới, Lâm Phàm giờ phút này mừng rỡ trong lòng, có thể hô lên mạnh mẽ như vậy có lực thanh âm, nhất định là hung thú cấp cao.

"Các vị sư huynh, nhanh đến giúp đỡ, nơi này có một con nhập thần hung thú cấp cao, sư đệ một người đánh không lại." Ngay vào lúc này cách đó không xa truyền tới một tên đệ tử cứu viện âm thanh.

Lâm Phàm nghe một chút, nhất thời tâm hoa nộ phóng, nhập thần hung thú cấp cao? Đây nếu là bị chính mình một đao cho làm thịt, vậy còn không phát đạt.

Giờ khắc này Lâm Phàm thấy phía trước một mảnh kia cây cối ảm ảm ngã xuống đất, một cỗ cường hãn khí tức truyền mà tới.

Lâm Phàm lập tức tiến lên, đứng ở cách đó không xa nhìn tình huống trước mặt.

Kia một con thú dữ giống như Tây Phương Cự Long một dạng cao đến tầm hơn mười trượng, như là một toà núi nhỏ.

Tông hận trời đám người đem hung thú bao vây trong đó, hung hăng đánh đến.

"Sur Diệt môn, cố gắng lên, liên quan (khô) nằm úp sấp người này, để cho Sur Thúc tới bỏ đao." Lâm Phàm giờ phút này con mắt cũng nhìn thẳng, vung tay hô to, nhất định phải làm chết người này.

Tiểu gia có thể hay không thăng cấp cũng đều nhìn người này.

Giờ phút này con thú dữ kia máu me khắp người, Hung Tính đại phát, dường như muốn với Tông hận trời bọn họ liều mạng.

Nhưng là mười lăm trong đệ tử nội môn, Tông hận trời tu vi cao nhất, vững vàng nghiền ép đến con thú dữ này.

Mắt thấy này hung thú trong nháy mắt giận dữ, Tông hận trời nổi giận gầm lên một tiếng, một chưởng từ trên trời hạ xuống, chân nguyên ngưng tụ thành bàn tay lớn màu vàng óng mang theo vô địch thế, hung hăng đem hung thú áp chế ở phía dưới.

Nhất thời trận trận xương cốt tan vỡ tiếng vang lên, con thú dữ kia trong nháy mắt bị nghiền ép quỳ sụp xuống đất, hung hãn khí tức càng ngày càng yếu, thân hình khổng lồ bên trên, một cái lõm sâu dấu bàn tay, phảng phất đánh thủng thân thể.

"Sur Thúc, đến người." Tông hận trời hét.

"Tới." Lâm Phàm mừng rỡ trong lòng, nhấc chân tiến lên, chỉ một cái đánh vào hung thú trên ót.

Một cỗ phá hư tính kỳ cường khí tức, tràn vào hung thú đại não, tùy ý phá hư.

Oanh... .

Khổng lồ hung thú ảm ảm ngã xuống đất, kia Tính mất đồ, chết không nhắm mắt, vừa mới không xa ngàn dặm từ bên kia cấm địa chạy tới, còn không thấy Tuyết vương sư tử lại chết thảm ở đây.

Oan a... .

"Giết... ."

Giờ khắc này Lâm Phàm mừng rỡ trong lòng, rốt cuộc đặc biệt sao giết.

"Keng, chúc mừng đánh chết nhập thần hung thú cấp cao máu giác Tử Dục Long."

"Keng, chúc mừng kinh nghiệm gia tăng ba chục triệu."

"Keng, chúc mừng đột phá bình cảnh."

"Keng, đột phá tu vi Tiên Thiên trung cấp (0/ 200 triệu)."

"Keng, chúc mừng mở ra dung hợp chức năng."

"Keng, chúc mừng đạt được Huyết Long giác."

"Huyết Long giác: Tài liệu luyện khí."

"Keng, chúc mừng đạt được máu giác Tử Dục Long Tinh máu một giọt."

"Máu giác Tử Dục Long Tinh máu: Sau khi uống, trở thành nửa người nửa rồng."

... .

Giờ khắc này Lâm Phàm chỉ cảm thấy một cỗ cường hãn khí tức tràn ngập toàn thân, so với dĩ vãng chính mình, muốn càng cường đại hơn, cường đại Lâm Phàm cũng có chút không dám tin.

Chẳng qua là để cho Lâm Phàm không hiểu chính là, này kinh nghiệm tại sao không có giảm bớt, từ dĩ vãng hệ thống thăng cấp xem ra, chính mình hẳn là ở vào bình cảnh kỳ, chỉ cần vượt qua bình cảnh kỳ, thăng cấp cần kinh nghiệm hẳn đại phúc có lại mới được.

Nhưng hôm nay chẳng những không có giảm bớt, còn tăng gấp đôi, cái này làm cho Lâm Phàm có chút không nói gì.

Mà kia dung hợp chức năng lại để cho Lâm Phàm lại có chút hiểu kỳ, không quá rõ chức năng này là cái gì.

Bất quá bây giờ còn chưa phải là kiểm tra thời điểm, chính mình Tiểu Sư Điện môn, còn cũng chờ đợi mình đây.

"Sư Thúc, như thế nào?" Tông hận trời lên tiếng hỏi.

Bọn họ cũng không nghĩ tới lại sẽ gặp phải nhập thần hung thú cấp cao, xem ra này phiêu miểu tuyết phong, bởi vì Tuyết vương sư tử đến, đưa tới không ít cường hãn hung thú.

"Rất tốt, tài liệu đã không thành vấn đề, lần này có thể phải cảm ơn các vị Sư Điện, các loại (chờ) sau khi trở về, Sư Thúc cho các người luyện chế đồ tốt." Lâm Phàm cười nói.

Tông hận trời mấy người cũng là cười cười, đối với Sư Thúc đột phá, bọn họ một chút cũng không cảm giác được.

Bởi vì hệ thống hoàn toàn che dấu hơi thở, trừ phi Lâm Phàm chính mình chủ động tiết lộ khí tức, nếu không bất luận kẻ nào cũng không thể dò tra được.

Sau đó Lâm Phàm theo chân bọn họ từng cái một dọn dẹp chung quanh hung thú, một ít Hạ Đẳng hung thú, Lâm Phàm cũng không có đem nhìn ở trong mắt, cho tới khi nơi này dọn dẹp ra một mảnh khu an toàn sau khi, mọi người mới thu tay lại.

"Sư Thúc, thời điểm không còn sớm, chúng ta cũng nên trở về, chắc hẳn Ngục Trưởng lão đã với các tông người trao đổi được, chẳng qua là không biết rõ ngày nên như thế nào chính phạt Tuyết vương sư tử." Tông hận trời trên mặt lộ ra tia (to) tia (to) và lo âu.

Tuyết này Vương sư tử chính là tiểu Thiên vị cảnh giới, căn bản không phải những thứ kia nhập thần hung thú có thể so với, tuy nói sinh con tu vi giảm nhiều, nhưng cũng không phải mấy người bọn họ có thể liều mạng.

"Ngày mai không thể liều mạng, coi như liều mạng, cũng phải để cho những tông môn khác đánh trận đầu, nhớ lấy không muốn xảy ra danh tiếng." Lâm Phàm nói.

"Sư Thúc, như vậy sao được, lần này chuyển đi, trừ chính phạt Tuyết vương sư tử, còn có chính là tạo tông môn uy phong, làm sao có thể bị hấn Tông cướp đi." Tông hận trời nói.

Lâm Phàm nhìn Tông hận trời, trợn mắt một cái, này giới ả lằng đầu thanh, có thể sống đến bây giờ cũng là một kỳ tích.

"Ngày mai nghe Sư Thúc chỉ huy." Lâm Phàm nói.

Tổng hận trời mặc dù không đồng ý Sur Thúc ý tưởng, nhưng tới cuối cùng vẫn gật đầu. (chưa xong còn tiếp.)>// Thiên Tầm Thổ Đậu soạn lại 3d Phù Không huyền đầu thủ du « toàn dân Đại Chúa Tể » Open Beta á..., muốn chơi các thư hữu mời chú ý vì tin công chúng số hiệu tiến hành kế tiếp gần (tay bơi ra phục đại toàn lực soát sykfdq đề lại 3 giây liền có thể sao chép)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Dung hợp thành công (nhị / sáu mươi hai) tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả:

Trở lại doanh địa lúc, Ngục Trưởng lão cũng không ở nơi này, mà là đi bên kia cùng với khác mấy đại tông môn, bàn ngày mai chiến thuật.

Cường ép tấn công cũng không phải là không thể, nhưng là Tuyết vương sư tử chiến lực phi phạm, một loạt toàn bộ bên trên sợ rằng sẽ tổn thất nặng nề, huống chi bây giờ tình huống cụ thể vẫn chưa biết được, nếu như tuyết này Vương sư tử còn có hậu thủ lời nói, sợ rằng còn phải căn cứ tình huống cụ thể tiến hành biến hóa.

"Sur Thúc, sư huynh, vòng ngoài hung thú cũng biết lý sao?" Lâm Phàm đám người trở lại, nương tay vài tên Nội Môn Đệ Tử tiến lên hỏi

"ừ, cũng biết lý, không nghĩ tới ở mảnh địa phương này, lại cũng sẽ có nhập thần hung thú cấp cao, cũng không biết rốt cuộc hấp dẫn bao nhiêu hung thú cấp cao." Tông hận trời sắc mặt mang theo vẻ lo âu nói.

Một con nhập thần hung thú cấp cao, bọn họ còn có thể ứng phó, nhưng nếu như là mấy chục con, mấy trăm đầu, vậy coi như có chút phiền phức.

"Nhập thần cao cấp? Đây phiêu miểu tuyết phong chẳng qua là một tòa phổ thông đỉnh núi mà thôi, tuyết này Vương sư tử đến đây sinh con, làm sao biết dẫn đến như vậy nhiều hung thú cấp cao." Một tên Nội Môn Đệ Tử rất là nghi ngờ, cũng không khỏi lo lắng, hung thú cùng nhân loại so sánh, cuối cùng là chiếm giữ ưu thế, đồng giai bên trong vô địch a.

...

Giờ phút này Lâm Phàm trong đầu nghĩ cũng là kia dung hợp kỹ năng.

Theo Lâm Phàm, cái này nhất định lại là một rất trâu chức năng, dù sao đến bây giờ, hệ thống thật sự đề cử đi ra chức năng, cũng một mực rất cường hãn.

Sau đó Lâm Phàm với mọi người dặn dò một tiếng sau, liền tiến vào một bên trong lều vải, nghiên cứu một chút này "Dung hợp" rốt cuộc có cái gì hài hước.

Giờ phút này Lâm Phàm không kịp chờ đợi tiến vào trong óc, mở ra dung hợp này hạng nhất chức năng, nhất thời hai cái hình tròn lờ mờ xuất hiện ở trong óc, hai cái kim sắc đường cong, từ hình tròn trong lờ mờ dọc theo người ra ngoài, cuối cùng hội tụ ở hai cái hình tròn trên cái lờ mờ mặt một cái kim sắc trong lờ mờ.

Giờ khắc này Lâm Phàm xuất ra một ít Thảo Dược, đem ném vào, nhìn xem có thể hay không dung hợp, phát hiện cái này cũng không có thể dung hợp, sau đó lại lấy ra một ít đan dược, từng cái một thí nghiệm.

Cuối cùng vẫn không có thành công.

Thần binh lợi khí, Đồ Phòng Ngự vân vân, đều vô dụng, như vậy còn lại liền chỉ có công pháp.

Vì thực nghiệm mình một chút suy nghĩ có chính xác hay không, Lâm Phàm tiện tay bỏ vào hai môn công pháp, mà lúc này đây để cho Lâm Phàm kinh ngạc thời điểm phát sinh, kia thả có hai quyền công pháp lờ mờ, ánh sáng lưu động, sau đó tập hợp đến màu vàng kia trong lờ mờ.

"Keng, có hay không dung hợp « xoay chuyển càn khôn » cùng « Hắc Hổ Đào Tâm »."

Đùa, vẫn còn ở không thăm dò rõ ràng tình huống cụ thể thời điểm, hần làm sao có thể đem này hai quyền công pháp nghịch thiên cho dung hợp, muốn dung hợp cũng dung hợp những thứ kia không thường dùng a.

Sau đó Lâm Phàm đem hai quyển công pháp lấy ra, lần nữa bỏ vào hai quyển công pháp.

Hoàng Giai trung phẩm « bắt động Hoàng Quyền » cùng kia « Truy phong kiếm pháp ».

Này hai môn công pháp, Lâm Phàm dùng rất ít, bình thường đánh nhau cũng tương đối ít, hơn nữa coi như đánh nhau, cũng chưa dùng tới những công pháp này, vì vậy coi như đem này hai môn công pháp dung hợp thành rác rưởi, hẳn cũng không có chút nào thương tiếc.

"Keng, có hay không dung hợp."

"Dung hợp."

Lâm Phàm không có chút gì do dự, này hai môn công pháp hẳn thấy, nhất định chính là vô dụng, căn (cái) vốn liền không có đất dụng võ.

Giờ khắc này một đạo đầy trời che phủ Lâm Phàm cặp mắt, thậm chí không thấy rõ tình huống cụ thể.

"Keng, chúc mừng dung hợp thành công, mời làm không biết công pháp đặt tên."

Lâm Phàm đối với (đúng) đặt tên là nhức đầu nhất, này hai quyển công pháp dung hợp, nếu muốn làm cái tên, vậy thì kêu cái này tốt.

"Kiếm Hoàng."

Danh tự này theo Lâm Phàm ngang ngược mười phần, hơn nữa có một tí tia (tơ) ép khí lan ra, để cho người có loại không thể nhìn thẳng cảm giác.

"Tiện Hoàng" danh tự này cùng mình rất là xứng đôi.

"Keng, chúc mừng đặt tên thành công."

"Công pháp vô hạn thăng cấp, trước mặt cấp bậc 1."

Lâm Phàm cảm thụ này vừa mới dung hợp công pháp, cảm giác tự thân mang khí tức nếu so với không dung hợp trước cường quá nhiều.

Thậm chí theo Lâm Phàm, giống như có khác biệt trời vực chênh lệch.

Bây giờ này dung hợp đi ra công pháp, theo Lâm Phàm quả thật không tệ, nhưng hẳn như cũ không dám mạo hiểm, chỉ có nhiều thí nghiệm mấy lần sau khi, chắc chắn công pháp dung hợp sẽ không ra không may sau, mới sẽ xem xét có muốn hay không dung hợp còn lại mấy môn công pháp.

Lâm Lâm Phàm từ trong doanh trường lúc đi ra, sắc trời cũng đã dần dần tối lại.

"Đồ vật lưu lại, các ngươi liền có thể đi." Một tên Nội Môn Đệ Tử hướng về phía một ít hẳn là dung Thiên thành cư dân nói.

"Còn có nướng toàn bộ dê a." Lúc này Lâm Phàm thấy phía trước kia trên bàn dài để mấy con vịt quay, còn có một chút rượu ngon, cũng là cảm giác bụng có chút đói.

"Sur Thúc, ngài đi ra a, bữa ăn tối đều đã chuẩn bị xong." Một tên đứng ở bên cạnh bàn ăn đệ tử, nhìn trên bàn mỹ thực, thèm ăn mở rộng ra, giờ phút này thấy Sur Thúc từ bên trong trường đi ra, dĩ nhiên là tiến lên nghênh đón.

Tuy nói không biết Lâm sư thúc tu vi như thế nào, nhưng là chỉ bằng Lâm sư thúc có thể để cho Phong Thiên Tông ăn giám nhiều, liền có thể để cho bọn họ tồn kính.

Hướng chi Ngục Trưởng lão ngôn hành cử chỉ, bọn họ có thể đều thấy ở trong mắt, sao có thể không hiểu, Lâm sư thúc tánh mạng ở trong bọn họ là trọng yếu nhất.

"Các vị đại nhân, đây là tại hạ muối muối, có thể hay không nhìn một chút có thể bái nhập Quý Tông môn hạ." Lúc này một tên thiếu niên dắt một tên tiểu cô nương, thần sắc cung kính nhìn Tông hận trời nói.

Thiếu niên này chính là Thái gia trưởng tử Thái hằng, lần này tới, trừ để cho người làm là tông môn các vị đại nhân cung cấp mỹ thực trở ra, cũng hy vọng có thể làm cho mình muối muối bái nhập tông môn.

Thái hằng tự biết thiên tư không được, tuyệt đối không thể nào bị tông môn vừa ý, cũng chỉ có đem thật sự có hi vọng cũng ký thác vào muối muối trên người.

Ở Thái hằng xem ra, Sở gia nhất định cũng là nghĩ hết biện pháp thả nó tông môn gần hơn quan hệ, nếu như Sở gia thả nó tông môn đạt thành hiệp nghị lời nói, sợ rằng sẽ đối với Thái gia bất lợi.

Tông hận trời phẩy nhẹ liếc mắt thiếu niên, sau đó liếc mắt nhìn tiểu cô nương kia, nhàn nhạt nói một câu, "Tư chất quá kém." Liền cũng không ở để ở trong lòng.

Tông hận trời thân là Nội Môn Thiên Kiêu, Tự Nhiên có chính mình kiêu ngạo, đối với cái này các loại (chờ) phạm nhân, Tự Nhiên không có coi ra gì.

Đối với những gia tộc này, Tông hận trời không tri ngộ đến bao nhiêu, không người nào là muốn cùng tông môn nhờ và chút quan hệ.

Nếu quả thật là thiên tư trác tuyệt hạng người, ngược lại là có thể thu nhập tông môn, nhưng vừa vặn liếc mắt, Tông hận trời liền đem hai người nhìn thấu, tư chất không phù hợp tông môn yêu cầu.

"Sur Thúc." Giờ phút này Tông hận trời thấy Lâm sư thúc tiến lên, cung kính thăm hỏi sức khỏe một tiếng.

Lâm Phàm gật đầu một cái, nhìn kia đại khái chỉ có năm tuổi Tiểu La Ly, lộ ra nụ cười rực rỡ, "Tiểu muội muội, tên gọi là gì."

Lâm Phàm thấy này Tiểu La Ly, ngược lại nghĩ đến kiếp trước một ít người cùng một ít chuyện.

Đồng thời đối với (đúng) Tiểu La Ly cũng có sâu sắc nhận xét.

Da non mắt to vóc dáng nhỏ, đồ trang sức trang nhã quần áo trắng ngon giống vậy, miệng anh đào nhỏ ăn ít, có đường có bánh bột sẽ không làm ồn, nhu thuận đòi vui chân linh đứng dịp.

"Đại ca ca, ta gọi là Thái chi kiều." Thái Tiểu La Ly nắm thật chặt ca ca tay, tuy nói có chút sợ hãi, nhưng vẫn là mồm miệng rõ ràng, thanh âm linh động nói.

Lâm Phàm chậm rãi ngồi xổm người xuống, sờ một cái kỳ đầu, "Là mầm mống tốt."

Tông hận trời có chút nghi ngờ, nhưng bây giờ Lâm sư thúc nói như vậy, hấn tự nhiên cũng không phản bác được cái gì.

Thái hằng nhất thời trong lòng vui mừng, vốn là ở tại xem ra, là không có hi vọng, nhưng là sao có thể nghĩ đến phát sinh như vậy biến cố, bây giờ vừa nghe mình muội muội bái nhập tông môn sợ rằng thật là có hy vọng.

"Có nguyện ý hay không đi một địa phương khác, bất quá khả năng thời gian phải rất lâu không thấy được người nhà, nguyện ý không?" Lâm Phàm hỏi nhỏ.

Ở Lâm Phàm nghĩ đến, nếu có thể quẹo một đũa bé trở lại tông môn, có lẽ cũng có thể tăng thêm một chút sức sống, ít nhất không cần mỗi ngày thấy trương nhị cầu những thứ này lão nam nhân.

Thái hằng giờ phút này tâm tình vô cùng kích động, dất muội muội tay cũng có chút run rẩy, ánh mắt mong đợi nhìn muội muội, rất muốn nói, mau trả lời ứng... .

Thái Tiểu La Ly, sáng ngời giống như Hạo Nguyệt mắt to nhìn một chút Lâm Phàm, lại nhìn một chút ca ca, sau đó lắc đầu một cái, thậm chí lui về phía sau co rút co rút, "Cha mẹ ca ca ở đâu, ta ngay tại kia."

"Đại nhân, muội muội ta còn nhỏ, không hiểu chuyện... ." Giờ khắc này Thái hằng gấp, gấp vội vàng giải thích đến.

Một bên Tông hận trời lạnh rên một tiếng, không biết phải trái.

"Ngục Trưởng lão trở lại."

Lúc này thương lượng chính phạt chuyện Ngục Trưởng lão từ đằng xa trở lại. Lâm Phàm thấy ngục trưởng lão sắc mặt khó coi, hiển nhiên là xảy ra chuyện gì.

"Các ngươi là làm gì?" Ngục Trưởng lão thứ nhất, giọng nghiêm nghị hỏi.

"Dung thiên thành Thái gia trưởng tử Thái hằng, bái kiến đại nhân." Thái hằng giờ phút này thấy Ngục Trưởng lão cả người run lên, thần sắc có chút khẩn trương nói.

"Hừ, không đi trông coi bốn phía cửa ra, đợi ở chỗ này làm gì? Còn không đi." Ngục Trưởng lão tức giận nói, hiển nhiên trong lòng còn chèn ép nổi giận trong bụng.

"Dạ, là... ." Thấy trước mắt này Ngục Trưởng lão như thế nghiêm nghị, không chỉ có Thái Tiểu La Ly bị hù dọa, chính là hấn Thái hằng cũng là sợ hãi.

"Các ngươi đi về trước đi, đợi nơi này sự tình giải quyết, ta sẽ đến cửa viếng thăm." Lâm Phàm khẽ cười nói.

Chuyện có nặng nhẹ, về phần có thể hay không bắt cóc cái này Tiểu La Ly, còn phải nhìn có duyên hay không phút.

Vốn là vô hy vọng Thái hằng, nghe nói như vậy, nhất thời trong lòng vui mừng, vội vàng nói cảm ơn, cuối cùng dất muội muội cùng người làm cùng rời đi.

"Ngục Trưởng lão, chẳng lẽ xảy ra chuyện gì hay sao?" Lâm Phàm hỏi.

"Ai, đám đáng chém ngàn đao này khổn kiếp." Ngục Trưởng lão khí cắn chặt hàm răng, phảng phất có vô số miệng oán khí không chỗ phát tiết.

... . (chưa xong còn tiếp.)++ to. Nhũ mỹ nữ Lý Tuyết Đình gọi cảm thấu thị giả bộ tư phòng Video ảnh, hết sức đề cử mời chú ý vì tín công chúng số hiệu tại tuyến nhìn mỹ nữ (mỹ nữ nhà lục soát mỹ Nữjia 123 đề lại 3 giây liền có thể sao chép)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: Tình báo có sai tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

mọi người nghe Ngục Trường cách ngôn ngữ sau, sắc mặt mỗi một người đều biến hóa vô cùng quái dị. Hương. Thôn.曉. Nói. Lười

"Kính người quá đáng." Tông hận trời mặt âm trầm, từng khúc khí lạnh giăng đầy gò má, trong hai tròng mắt càng là lóe lên dày đặc sát ý.

Lâm Phàm trong lòng có chút nghi ngờ, tuy nói là đánh trận đầu, nhưng bất kể như thế nào, cũng có còn lại hai cái tông môn đi cùng, tuy nói chịu thiệt một chút, nhưng là không cần phải có như thế oán khí a.

"Ngày mai tuyển đầu chính là chúng ta Thánh Tông cùng Huyền Dương môn, Thái Nhất Môn, trong đó hai tông này môn, thực lực tổng hợp là lần này chinh phạt trong đội ngũ yếu kém nhất, ngày mai tuyển đầu chúng ta không chỉ có không chiếm được ưu thế, thậm chí rất có thể bị trong khi con chốt thí." Ngục Trường lão phảng phất nhìn ra Lâm Phàm nghi ngờ trong lòng, cuối cùng giải thích nói.

Lâm Phàm nghe trong lòng cũng là mình, lần này chinh phạt tông môn tổng cộng lục tông, nếu như lấy loại này phân phối phương thức lời nói, ngày mai Thánh Tông thật có khả năng ở nơi này Tuyết vương sư tử trong tay ăn giảm nhiều.

"Ngục Trường lão, tuyết này Vương sư tử tu vi rốt cuộc như thế nào?" Lâm Phàm hỏi.

"Tiểu Thiên chức cao cấp, bây giờ sinh con, thực lực mười không còn năm, nhưng là rất là khó giải quyết." Ngục Trường lão nói.

Giờ phút này Lâm Phàm nghe một chút lại là có chút nổ, này đặc biệt sao tiểu Thiên chức cao cấp, coi như thực lực chưa đủ một nửa, đó cũng là nghiền ép chính mình tồn tại a.

Hơn nữa coi như thực lực giảm xuống một nửa, cũng không phải người bình thường thật sự có thể đối phó, xem ra ngày mai có thể có chút nguy hiểm.

Này Phong Thiên Tông chẳng lẽ với Thánh Tông có huyết hải thâm cừu hay sao? Cái này ở trong cấm địa, môn hạ đệ tử ác hạ sát thủ phí Thánh Tông Thiên Kiêu đệ tử, bây giờ này vậy quét hung thú Tuyết vương sư tử, lại từ mọi phương diện gạt bỏ.

"Ngục Trường lão, người nói, Phong Thiên Tông có phải hay không với Thánh Tông có thù oán? Thế nào cảm giác hình như là cố ý tạo nên a.

"Lâm Phàm kỳ quái hỏi, chuyện này bị hãm hại cũng không tính, nhưng bất kể nói thế nào, cũng phải tới cái lý do đến.

"Hừ, không phải lúc trước cấm địa lịch luyện, Thánh Tông đệ tử chém Phong Thiên Tông vài tên Thiên Kiêu mà thôi, bây giờ Phong Thiên Tông ra một tên tuyệt thế Thiên Kiêu, giống như này cản trở." Ngục Trường lão rất là coi thường, nhất là ánh mắt kia càng là tràn đầy một tia vẻ bất đắc dĩ.

Hắn không nghĩ tới báo ứng tới nhanh như vậy, lúc trước Thánh Tông vẫn luôn là xa xa dẫn trước các tông, thật không nghĩ đến thế hệ này lại bị Phong Thiên Tông cho vượt qua đi qua.

Tông môn hai đại Thiên Kiêu đệ tử liên thủ đánh Phong Thiên Tông ngày đó kiêu, lại không nghĩ rằng bị người cho phản thảo, còn hao tổn một tên Thiên Kiêu đệ tử, này là bực nào báo ứng a. Hương. Thôn.曉. Nói. Lười

... .

Giờ khắc này Lâm Phàm trong lòng chỉ có một ý tưởng.

Đi ra lẫn lộn, sớm muộn là muốn còn.

Xem ra Phong Thiên Tông là muốn với Thánh Tông ăn thua đủ, đã báo cáo đã từng thù, bất quá Ngục Trường lão tâm cũng là rộng lớn rất a, đã từng chém người nhà nhiều tên Thiên Kiêu, bây giờ bị người ta một buổi sáng xoay mình đem ca xướng, lần áp không thể đang ức hiếp. Trong lòng khổ cũng chỉ có tự mình biết.

Phong Thiên Tông thực lực tổng hợp cùng Thánh Tông ngang sức ngang tài, chẳng qua là ở đệ tử truyền thừa phương diện, vẫn luôn là Thánh Tông xa xa dẫn trước, bây giờ này Phong Thiên Tông ra một cái tuyệt thế yêu nghiệt, cũng là để cho người bất đắc dĩ a.

Theo Lâm Phàm, thế gian này không có tuyệt đối chính nghĩa cùng tà ác.

Có chỉ có kia mỗi người vì doanh tình cảnh, bây giờ mình là Thánh Tông người, như vậy Thánh Tông làm hết thầy dĩ nhiên là chính nghĩa, mà đối địch với Thánh Tông liền đều là địch nhân.

Cho nên Lâm Phàm đương nhiên sẽ không cho là ai đúng ai sai.

"Ngày mai các người cẩn thận nhiều hơn, ngàn vạn lần không nên hao tổn ở chỗ này." Ngục Trưởng lão nặng nề báo cho, sau đó tâm tình nặng nề ngay cả phần cơm cũng không muốn ăn, liền trở lại bên trong doanh trường.

Tông hận trời đất người trở mặt nhìn nhau, không biết nên nói cái gì, bọn họ đã minh bạch, này tông môn là phân chia như thế nào.

Huyền Dương môn cùng Thái Nhất Môn vị trí hiện thời với Thánh Tông rất là gần, cũng thuộc về Thiên Hà phía nam, Tự Nhiên trở thành một thể, mà đối thành bên ngoài tam tông chính là ở phía bắc.

Chẳng qua là bi kịch chính là hai cái này tông môn thực lực tổng hợp có chút thấp.

...

"Được, nghĩ nhiều như vậy làm gì, nên làm gì làm gì, nghĩ (muốn) nhét đầy cái bao tử lại nói." Lâm Phàm khoát khoát tay, thấy người tiểu sư đệ này, từng cái tâm tình trầm thấp, cũng cười nói.

...

Phong Thiên Tông bên kia đệ tử, bởi vì ăn Lâm Phàm kia một lớp "Hết thấy Ca," từng cái tinh thần uể oải, ở chiến đấu trên đò, liền đem chiến thuyền mất ngoài, âm âm vang lớn, bây giờ càng là từng cái nằm ở doanh trường bên trong tu sinh dưỡng tức, nhưng là bọn hắn kia tiểu tụy trên mặt mũi, lại ngoài ý muốn hiển lộ đến một tia vẻ thỏa mãn.

Thiên Kiều lăng Ngao phát hiện kịp thời, thành quả né tránh này một lớp xâm phạm, tuy nói chỉ hút vào một chút, nhưng đó là trong cơ thể một cỗ ba động, như cũ để cho cảm thấy huyết dịch lẫn lộn, không có chút sức chống cự nào, càng không cần phải nói những sư đệ này.

Lần này đối với (đúng) Phong Thiên Tông mà nói, Tuyệt vương sư tử là chuyện nhỏ, mấu chốt nhất một chút chính là hung hăng bắt chết Thánh Tông.

"Dung Thiên thành Sở gia trưởng tử Sở Thần, cầu kiến đại nhân." Ngay tại lăng Ngao suy nghĩ ngày mai chuyện thời điểm, bên ngoài lại truyền tới thanh âm

Lăng Ngao cau mày một cái, dung Thiên thành Sở gia cùng Phong Thiên Tông có như vậy một tia sâu xa, nhưng cũng không đáng kể, bây giờ đối phương đến cửa, đảo cũng không sao.

"Vào đi." Lăng Ngao lãnh đạm nói.

Lúc này Sở Thần trong lòng vui mừng, sau đó nhìn mình muội muội Sở Tuyệt gật đầu một cái.

Mình điểm động lòng người Sở Tuyệt khoe miệng hơi lộ ra vẻ tươi cười, nhìn về phía kia doanh trường lúc, trong mắt tràn ngập chờ mong vẻ, cuối cùng hai người đi vào bên trong

...

Hôm sau.

Phiêu miểu tuyệt phong, Tuyệt vương sư tử cửa hang nơi.

Lục tông người tập hợp ở chỗ này.

Lâm Phàm luôn là cảm giác phảng phất có từng tia ánh mắt nhìn mình, kia từng tia ánh mắt bên trong bao hàm ý tứ, để cho Lâm Phàm đều cảm giác phía sau có chút lạnh cả người, mỗi khi Lâm Phàm tìm này ánh mắt chỗ thời điểm, lại phát hiện những ánh mắt này lại đột nhiên cứ như vậy biến mất.

Loại này bị người trộm sờ một cái nhìn chăm chú vào ánh mắt, để cho Lâm Phàm có loại hoa cúc bị người ta nhòm ngó cảm giác.

Nguy cơ, dị thường nguy cơ.

"Được, Tuyệt vương sư tử bây giờ ở nơi này mặt, con thứ nhất trận liền giao cho Thánh Tông, Huyền Dương Tông, thái nhất Tông, mà ba chúng ta Tông là nhân cơ hội tiến vào động, tìm Tuyệt vương sư tử con non, về phần phân chia như thế nào, có thể ở sau khi kết thúc lại nói." Phong Thiên Tông lĩnh đội trưởng lão, khí tức vững vàng, ánh mắt như thần thật chặt khóa lại động miệng nói.

Mà vào lúc này cách đó không xa lại bay tới mấy chiếc to Thuyền, lục tòng người nhìn về phía xa xa to Thuyền, sắc mặt như thường, không có bất kỳ ba động.

"Những thứ này chiến thuyền là chuyện gì xảy ra?" Lâm Phàm nghi ngờ hỏi.

"Những thứ này là những tông môn khác chiến thuyền, bất quá vô sự, bọn họ chẳng qua là mang tông môn đệ tử trước tới xem một chút mà thôi, cũng sẽ không tham gia lần này vây quét." Ngục Trưởng lão quét nhìn phương xa sau khi, bình thản nói.

Hiển nhiên loại chuyện này, đã không phải lần thứ nhất phát sinh.

"Lần này vây quét, lục tòng trưởng lão sẽ không xuất thủ, các người bằng bản lãnh của mình là được, sống hay chết, chỉ nhìn chính mình." Phong Thiên Tông lĩnh đội trưởng lão lên tiếng nói.

Lần này vây quét, con mắt chính là rèn luyện đệ tử.

Vừa lúc đó, Phong Thiên Tông dẫn đầu trưởng lão, khí tức toàn thân tăng vọt, râu tóc tất cả Phi, hét dài một tiếng tạo thành một đạo đánh vào, chạy thẳng tới thâm nhập quan sát miệng phóng tới.

Mà đúng lúc này, một đạo chìm tiếng gầm gừ từ động bên trong thuyền ra, đó là Tuyết vương Sư Hồng âm thanh.

Lâm Phàm giờ phút này tâm thần rung một cái, một cỗ hung mãnh khí tức từ kia trong động tràn ra mà ra, phảng phất bên trong có cái gì kinh khủng vật sắp đi ra.

"Rống... "

Tuyết vương sư từ tiếng thứ nhất trầm muộn vô cùng, mà tiếng thứ hai lại đình tai nhức óc, một cỗ mạnh mẽ khí lưu từ trong động cuốn mà ra, toàn bộ tuyết phong phảng phất đều bị này gầm lên giận dữ, cho dao động run rẩy.

Giờ khắc này ở đâu nước son trong hắc động, đột nhiên toát ra một đôi máu đỏ Cự Nhân, kia một đôi trong con mắt lớn tràn đầy vẻ bạo ngược.

Làm Lâm Phàm thấy rõ kia đi ra vật thời điểm, cả người cũng mộng so với.

Chuyện này... Đây.

Quá to lớn đi.

Lâm Phàm ngửa đầu nhìn về phía trước mắt hưng thú, toàn thân trắng như tuyết, thân hình như sư tử, trên trán một đôi Cự Giác rút ra Thiên lên, một cỗ hung mãnh vô cùng khí tức đem bốn phía bao phủ.

Giờ khắc này Lâm Phàm dùng hệ thống tra hỏi một phen, nhất thời sắc mặt kịch biến, chuyện này... Tình báo có sai.

ps: Đề cử một quyển sách « siêu cấp cao thủ hệ thống », có hứng thú tiểu đồng bọn có thể đi nhìn một chút. Thuận tiện hỏi báo một chút thành tích, quyển sách sắp vào tinh phẩm, hy vọng đoàn người có thể cho ta chút động lực, giúp ta một cái, cảm ơn, hoan nghênh tới khởi điểm xem Chính Bản, ta xem Chính Bản ta tự hào. Phía sau sẽ còn đổi mới, đoàn người không nên gấp, 62 mấy con số này là ta thiếu chương hồi. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 148: Cũng sắp giả chết đi tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

"Tiểu Thiên chức cao cấp (tràn đầy trạng thái). Hương. Thôn.曉. Nói. Lười "

"Ngọa tào, này đặc biệt sao ai nói là thời kỳ suy yếu, thật đặc biệt sao cầu." Giờ khắc này Lâm Phàm trong nháy mắt mộng so với.

Tuyết này Vương sư tử vừa ra tới, liền khí thế trùng thiên, toàn bộ không gian đều có loại sênh sếch cảm giác, lúc ấy hẳn liền cảm giác có cái gì không

đúng, bây giờ hệ thống này kiểm tra một phen, quả thật như thế.

Giờ khắc này Lâm Phàm lặng lẽ quan sát một chút những tông môn khác đệ tử biểu tình, phát hiện ban đầu còn muốn đại triển thân thủ mọi người, sắc mặt người người vô cùng nhợt nhạt, càng thậm chí có hai chân đều bắt đầu run lên.

"Điều này sao có thể." Máy đại tông môn trưởng lão biến sắc, bọn họ đã phát hiện tuyệt này Vương sư tử trạng thái chính là trạng thái tốt nhất, căn bản không có bất kỳ cảm giác suy yếu thấy.

"Rống... "

Giờ khắc này Tuyết vương sư tử ngửa mặt lên trời gào thét, toàn bộ phiêu miểu tuyết phong cũng run rẩy, những thứ kia vòng ngoài hung thú từng cái run rẩy nằm rạp trên mặt đất.

"Điều này sao có thể, mấy ngày trước, chắc chắn Tuyết vương sư tử sinh con tiến vào trạng thái suy yếu, làm sao sẽ biến thành cái bộ dáng này." Giờ khắc này mọi người sợ hãi nói, có người đứng bất động đứng nguyên tại chỗ, bọn họ không biết nên làm thế nào cho phải.

Nếu như Tuyết vương sư tử động thủ lời nói, như vậy đem quá kinh khủng.

Tiểu Thiên vị hung thú cấp cao, đây chính là chỉ có tiểu Thiên vị Đại Viên Mãn mới có thể trấn áp a.

Nhưng hôm nay nơi này trừ sáu Đại Trưởng Lão là tiểu Thiên chức cao cấp tu vi bên ngoài, những đệ tử khác căn bản là con chốt thí a.

... .

Không trung chiến đấu trên đó.

Mang đệ tử tới xem cuộc chiến như vậy tông môn người dẫn đầu,

Sắc mặt cũng là hơi đổi, sau đó tương chiến trên thuyền lên tới càng địa vị cao đưa, để ngừa bị liên lụy.

"Không nghĩ tới lại là trạng thái tốt cùng, lục tông người lần này sợ rằng nguy cơ." Chiến đấu trên đó một tên da mặt khô cằn giống như vỏ cây Lão Âu lạnh nhạt nói.

Đối với phía dưới phát sinh tình huống, các nàng không có một chút nghĩ (muốn) phải giúp ý tưởng.

"Trưởng lão, lục tông trưởng lão đều là tiểu Thiên chức cao cấp, mới có thể trấn áp Tuyết vương sư tử chứ?" Một tên Nữ Đệ Tử nói. Hương. Thôn.曉. Nói. Lười

Lão Âu lắc đầu một cái, "Tuyết vương sư tử chính là thượng cổ hung thú giận Thiên Tuyết sư tử hậu duệ, không phải là một loại hung thú có thể so với, cho dù là tiểu Thiên vị cảnh giới đại viên mãn nhân vật, đều cần bỏ ra vô cùng giá thật lớn mới có thể trấn áp."

... .

"Làm sao bây giờ."

Giờ khắc này tất cả mọi người tâm lý đều chỉ có ý nghĩ này.

Ngục Trưởng lão giờ phút này cũng là mòng so với, hẳn không nghĩ tới sẽ là như vậy, nếu như sinh con bước vào trạng thái suy yếu, thực lực mười chưa đủ năm, như vậy dựa vào những đệ tử này, chỉ cần đoàn kết nhất trí, liền có thể có hi vọng đem đồng phục, mà bây giờ tình huống lại không giống nhau.

Tuyết này Vương sư tử trạng thái tốt cùng, cho dù là bọn họ sáu người liên thủ, cũng không dám nói nhất định có thể đủ trấn áp.

"Các vị, lần này tình báo có sai, chúng ta sáu người kèm chế Tuyết vương sư tử, để cho môn hạ đệ tử rồi đi trước như thế nào?" Ngục Trưởng bột nờ sắc mang theo cấp sắc nhẹ giọng nói.

"Hừ! Dựa theo quy củ, do các người Thánh Tông, Huyền Dương Tông, thái nhất Tông ngăn cản, ba chúng ta Tông tiến vào trong huyết động, bây giờ tình huống tuy nói có biến, nhưng còn cần dựa theo quy củ tới." Phong Thiên Tông dẫn đầu trưởng lão nói.

"Thả người mẹ cái rắm." Ngục Trưởng lão nổi giận nói, này Phong Thiên Tông suy nghĩ bị lừa đá qua không được, lời này lại cũng không cảm thấy ngại nói ra.

Mà ngay tại lúc này, Tuyết vương sư tử rốt cuộc động, kia giống như một tòa núi nhỏ thân thể, trong mắt của mọi người, là như vậy kiểm chế, ép bọn họ đều có chút không thở nổi.

Kia khí thế ác liệt, phảng phất lợi kiếm một dạng đem tất cả mọi người sinh mệnh cũng cắt lấy.

"Tới... ." Giờ khắc này lục tông người hoảng.

Lâm Phàm giờ phút này cũng là trúng bể đầy đất, ta giới a rốt cuộc là cái nào heo hòi dò tin tức, nguyên vốn còn muốn lần đầu tiên ra tông môn, lăn lộn điểm chuyện thật tẻ, thật không nghĩ đến này vừa ra tới, liền gặp phải bực này không đáng tin cậy tình huống.

Mà bây giờ Tuyết vương sư từ cặp kia đồ mắt thần quét về phía Thánh Tông bên này, kia ác liệt móng nhọn, khẽ nâng lên, mạnh mẽ chụp mặt đất, mọi người cũng cảm giác đất rung núi chuyển.

"Các vị, Tuyết vương sư từ mục tiêu là Thánh Tông, chúng ta thừa dịp máy rút lui." Phong Thiên Tông trưởng lão giờ phút này sắc mặt vui mừng, quả thật là trời giúp Phong Thiên Tông, không nghĩ tới sẽ có chuyện tốt bực này.

Thân ở ở giá rét thấu xương phiêu miểu tuyết phong, Ngục Trường lão đám người lại lớn mồ hôi nhỏ giọt, nội tâm đột nhiên khiêu động lên.

"Chờ sẽ ta tới kèm chế, các người bảo vệ Lâm sư thúc rút lui." Ngục Trường lão tự biết giờ phút này tình huống không ổn, nhưng vô luận như thế nào cũng phải đảm bảo đến các đệ tử rồi đi, nhất là Thái Thượng Trưởng Lão nhờ trả Lâm Phàm.

"Trường lão, không thể, chúng ta cộng cùng tiến lùi." Mọi người biến sắc, đây là trưởng lão muốn hy sinh chính mình, cứu mọi người a.

Ngục Trường lão tuy nói là tiểu Thiên chức cao cấp cùng hung thú đồng giai tu vi, nhưng như cũ không thể nào là tuyết này Vương sư từ đối thủ a.

"Đừng nói nhảm, che chở Lâm sư thúc rồi đi." Ngục Trường lão thần sắc lạnh lẽo, ngút trời chiến ý giống như Liệt Diễm lao nhanh, chuẩn bị cùng Tuyết vương sư từ quyết tử chiến một trận.

Giờ phút này Lâm Phàm tâm lý một mực đang suy nghĩ cái gì một chuyện, đồng thời dùng hệ thống phân tích cụ thể một chút Tuyết vương sư từ cấu tạo, cuối cùng hai mắt tỏa sáng, lén lút vừa nói.

"Nghe bốn sư chú, cũng gục xuống cho ta già chết."

"A, Sư Thúc, chuyện này... ." Mọi người bắt mình sờ dĩ, không biết Lâm sư thúc đây là ý gì.

"Đừng nói nhảm, Ngục Trường lão, nghe ta, nhanh nằm xuống, ngừng thở." Giờ khắc này Lâm Phàm là bảo vệ tánh mạng, không chút do dự nằm xuống, chỉ hy vọng có thể hữu dụng đi.

Giờ phút này Ngục Trường lão cùng Tông hận trời đám người thấy Lâm Phàm đột nhiên nằm xuống, cuối cùng do dự một chút sau khi, cũng đều với Lâm Phàm một dạng lập tức nằm xuống, ở nơi này Tuyết vương sư từ trước mặt già bộ chết rồi.

Giờ khắc này, không trung hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người đều không biết Thánh Tông bên này người là muốn làm gì? Chẳng lẽ là biết một con đường chết, đã bỏ đi chống cự hay sao?

Mà kia thiên không chiến đấu trên đồ một ít tông môn cũng là hiếu kì vô cùng.

"Trường lão, Thánh Tông đây là đang làm gì?" Cửu Thiên Các Nữ Đệ Tử nghi ngờ hỏi.

"Không biết." Lão Âu lắc đầu nói. Trong ánh mắt lóe lên một tia vẻ khác thường, không hiểu Thánh Tông đây là đang làm gì?

Phong Thiên Tông các loại (chờ) khác tông môn, thấy Thánh Tông tất cả mọi người tất cả nằm xuống đất, cũng là nghi ngờ vạn phần.

Mà Lâm Phàm nội tâm chính là mãnh liệt khiêu động lên, nhất định phải thành a, không được thật có thể muốn xong đời.

Chỉ hy vọng kiếp trước sở học những kiến thức kia, ở chỗ này cũng có thể hữu dụng a.

Đáng càng lớn sinh vật, đối với đáng càng sinh vật nhỏ, trời sinh đều có loại miệt thị.

Mà khi kia đáng càng sinh vật nhỏ không nhúc nhích nằm trên đất lúc, liền sẽ cho rằng đối phương đã chết.

Giờ phút này Tông hận trời trong lòng thật sâu cảm thấy khuất nhục, chính mình quý vì Thiên Kiêu đệ tử, làm sao có thể làm ra như vậy sự tình.

"Trường lão, này bị hư hỏng thân phận, không bằng liều đi." Tông hận trời nói.

"Im miệng, nghe Lâm sư thúc." Ngục Trường lão híp mắt, trừng liếc mắt Tông hận trời, trong lòng mắng to heo như thế đệ tử, quả thật là tuổi còn trẻ, không biết trời cao đất rộng.

Gừng hay lại là lão lạt, Ngục Trường lão lăn lộn nhiều năm như vậy, cái gì không có trải qua, chỉ cần có thể giữ được mạng nhỏ, loại chuyện này tính là gì?

Xem ra sau khi trở về, muốn với Tông Chủ tổ nói một chút, cho những đến tuổi này nhẹ nhàng đệ tử, thật tốt bên trên một bài giảng.

Sinh tồn ở bên ngoài, chỉ cần có thể giữ được tánh mạng, còn lại hết thảy đều không trọng yếu.

Mà lúc này đây, tình huống đột nhiên phát sinh biến hóa.

Kia vốn là khí thể ngút trời Tuyết vương sư tử, bộ mặt hơi sùng sò, Tinh Hồng hai tròng mắt có chút co rút lại, phảng phất hơi nghi hoặc một chút, hơi thở phun ra một cái hơi nóng, cần quét Thánh Tông đệ tử trên người, lại phát hiện ban đầu còn rất sống động con kiến nhỏ, mỗi một người đều bất động.

Mà còn lại vốn là còn rất hưng phấn tông môn đệ tử, sắc mặt giờ khắc này đột nhiên biến hóa.

Chỉ thấy kia Tuyết vương sư tử ánh mắt dời đi, đưa bọn họ mọi người cho phong tỏa.

Một cỗ khí tức nguy hiểm bao phủ bọn họ, để cho người có loại hít thở không thông cảm giác.

"Không được, nguy cơ... "

ps; tiếp tục gõ chữ, đoàn người không nên gấp, ta ban ngày có chuyện, đổi mới một loại đều là sáu giờ bắt đầu, mỗi ngày bảo đảm không thấp hơn canh tư, nói được là làm được, thiếu chương hồi, chỉ cần thời gian đủ, cũng từ từ trả lại. Mọi người không nên gấp. (chưa xong còn tiếp.)++ to. Nhũ nữ Lý Tuyết Đình gọi cảm thấu thị giả bộ tư phòng Video ảnh, hết sức đề cử mời chú ý vì tin công chúng số hiệu tại tuyến nhìn mỹ nữ (mỹ nữ nhà lục soát mỹ Nữjia 123 đề lại 3 giây liền có thể sao chép)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 149: Cái này thí không phải a tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Ở nơi này tới thời khắc nguy cấp, Phong Thiên Tông trưởng lão, lâm nguy không loạn, kêu lên một tiếng, "Đoàn người nằm xuống giả chết cùng Thánh Tông."

Này vừa nói, Phong Thiên Tông trưởng lão lập tức nằm trên đất.

Vừa mới Thánh Tông bên kia giả chết thành công, bọn họ cũng phải học một lớp.

Nếu không nếu là với tuyết này Vương sư tử cứng rắn làm hơn, chỉ sợ cũng thật muốn toàn quân bị diệt.

Giờ khắc này khác mấy đại tông môn chen lấn bắt chước, từng cái nằm trên đất, có đệ tử là càng giống như thật, trực tiếp ngọ đầu, đem đầu lười cho phun ra.

Giờ phút này, mảnh này Thiên đột nhiên an tĩnh lại, bông tuyết bay lượn, không có lúc trước ồn ào, không có lúc trước như vậy khản trương.

Trên bầu trời chiến thuyền, giờ khắc này phảng phất đông đặc.

Cửu Thiên Các Lão ầu tròn mắt hốc mồm nhìn phía dưới.

Hết thấy các thứ này, hết thấy, biến hóa như vậy hư vọng, như vậy không thực tế.

Sáu đại tông môn bây giờ lại như cùng chết thi một loại nằm trên đất, mà kia thượng cổ gian Thiên Tuyết sư tử hậu duệ, bây giờ càng giống như là một cái giống như kẻ ngu, mê mang đứng ở đó trong thiên địa.

Vừa mới kia từng nhóm sống động con kiến nhỏ, thế nào đột nhiên động một cái bất động chết đi.

"Trưởng lão, tại sao có thể như vậy?"

Lão Ấu không nói gì, bởi vì tình cảnh trước mắt, thật sự là thật là làm cho người ta khó tin, cổ kim lui tới từ không có người có thể giấu giếm hung thú khừu giác.

Chúng sinh vô giả gặp phải hung thú sẽ làm chém chết, hoặc là lúc đó vẫn lạc, nhưng chưa từng thấy qua có người có thể ở hung thú trước mặt giấu giếm đi qua.

Nhất là này hung thú hay lại là thượng cổ hung thú gian Thiên Tuyết sư tử hậu duệ a.

Thân hình giống như núi nhỏ Tuyết vương sư tử, không có lập tức rời đi, mà là chân sau có chút co rút lại, ngồi ở đó cửa vào hang động nơi, kia to lớn móng nhọn, thả cho lượn quanh da mặt, Tinh Hồng cặp mắt gắt gao tập trung vào những thứ này đã chết con kiến nhỏ, phảng phất không hiểu những thứ này con kiến nhỏ vì sao trong lúc bất chợt liền chết đi như thế.

Chính mình mặc dù là một cái hung thú, nhưng cũng là một cái yêu thích học tập hung thú.

Nắm giữ thượng cổ hung thú huyết mạch, nó muốn hiểu rõ hết thảy các thứ này, vĩnh cửu ghi lại ở trong huyết mạch, từ nay truyền thừa tiếp, để cho đời kế tiếp mình bạch, này trước mắt một màn rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Lục tông người, cũng không biết đây rốt cuộc là nguyên nhân gì, lại có thể tránh thoát Tuyết vương sư tử con mắt, chẳng lẽ này nằm trên đất già chết, trong đó giấu giếm bí mật gì hay sao?

Vị này do bọn họ suy nghĩ nát óc, cũng không khả năng suy nghĩ ra, này đạo lý trong đó.

Lăng Ngao thân là Phong Thiên Tông Thiên Kiêu con, bây giờ nằm trên đất không nhúc nhích, đang đối mặt bức này cường hãn hung thú trước mặt, lăng là mình lợi hại hơn nữa, cũng không dám can rờ.

Nhưng là mọi người ở đây mừng thầm tránh qua một kiếp này thời điểm, lại phát hiện tuyết này Vương sư tử lại cũng không trở lại trong huyết động, mà là ngồi ở trước mặt mọi người, cứ như vậy Tĩnh Tĩnh chờ đợi.

Lâm Phàm giờ phút này trong lòng bất đắc dĩ, tuyết này Vương sư tử rốt cuộc muốn làm gì, có thể hay không cứt nhanh lên trở về chính mình trong hang ổ mặt đi, để cho chúng ta đi trước rút lui.

Không trung chiến thuyền bên trên mọi người, nhìn phía dưới tình huống, cũng tất cả câm miệng không nói, bây giờ tình trạng, cũng không thoát khỏi hiểm cảnh.

"Trưởng lão, chúng ta có cần hay không giúp bọn hắn một chút, dẫn ra tuyết này Vương sư tử?" Một tên đệ tử hỏi.

"Không cần, tình quan kỳ biến, lần này sự tình là bọn hắn lục tông chuyện, không có quan hệ gì với chúng ta."

"Chúng ta không hạ thủ Âm bọn họ một cái, chính là giúp bọn hắn, chính tốt xem bọn họ có thể giữ vững tới khi nào."

.

Không trung mấy đại chiến Thuyền tông môn, lẫn nhau thảo luận, đối với phía dưới tình huống, trong lòng bọn họ cũng là hiếu kỳ vô cùng, không biết cuối cùng lại sẽ biến thành hình dáng gì.

Bây giờ này sáu đại tông môn đệ tử, tiến thoái lưỡng nan, cũng là thích nghe ngóng.

.

"Trưởng lão, chúng ta nên làm gì bây giờ?" Lăng Ngao hỏi nhỏ.

"Không biết, chờ một chút." Phong Thiên Tông trưởng lão nhẹ nói đạo.

Huyền Dương Tông, thái nhất Tông, các loại (chờ) tông môn cũng đều như vậy, bọn họ bây giờ không biết nên làm gì bây giờ, chẳng lẽ cứ như vậy chờ đợi Tuyết vương sư tử trở lại trong hang động hay sao?

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Trên bầu trời phiêu tuyết càng lúc càng nhiều, sáu đại tông môn đệ tử trên thân thể, cũng bao trùm một tầng thật dày tuyết đọng.

Lâm Phàm hôm nay là đang suy nghĩ một cái vấn đề, đó chính là tiến vào ẩn thân trạng thái, lén lén lút lút chạy đến trong huyết động, đem kia con non thần thần bí bí cho trộm đi, sau đó ở ngay đầu một gạch, để cho tiến vào trạng thái hôn mê.

Nhưng là này suy nghĩ một chút cũng không tính, ẩn thân trạng thái mặc dù Ngưu B, nhưng là này hung thú đối với (đúng) khí tức rất là nhạy cảm, nếu như bị phát hiện thật có thể xong đời.

Lâm Phàm tuy nói nghĩ (muốn) thử một lần, nhưng xác thực không muốn thử, cuối cùng vẫn đành hoang đợi ở nơi nào, có lẽ các loại (chờ) Tuyết vương sư tử chính mình cảm giác buồn chán sau khi, liền sẽ rời đi đi.

.

Mọi người ở đây Tĩnh Tĩnh chờ đợi thời điểm, Thánh Tông trong một tên đệ tử, mang theo một tia nước nỏ nói, "Trưởng lão, Sư Thúc, ta nghĩ rằng thái lắm."

Đang suy tư sự tình Lâm Phàm, nghe được một câu nói này, thiếu chút nữa một cái lão huyết phun vậy ra.

Ngọa tào, có làm hay không, thời khắc mấu chốt này lại nghĩ (muốn) thôi lảm.

"Người chuyện gì xảy ra, nhập thần tu vi, tại sao có thể có loại phản ứng này?" Ngục Trường lão nhướn mày một cái nhẹ giọng a đạo.

"Trường lão, ta tu luyện lưu ly Kim Thân, trong cơ thể có một tí độc chất thời điểm, cũng sẽ thoát khí mà ra, ở nơi này trong băng thiên tuyết địa, trong cơ thể ta tích lũy số lớn khí lạnh, bây giờ lưu ly Kim Thân có chút bài xích." Tên đệ tử kia giờ phút này nhanh khóc.

Nếu như biết hôm nay sẽ phát sinh như vậy sự tình, coi như đánh chết hắc, cũng không dám tu luyện cái môn này công pháp.

Môn công pháp này tu luyện tới cực hạn, có thể ngưng tụ lưu ly Kim Thân, Bách Độc Bất Xâm, Vạn Tà Bất Nhập, nhục thân một mực duy trì trạng thái tốt nhất.

"Chịu đựng, muôn ngàn lần không thể lên tiếng." Lâm Phàm giờ phút này không lời nào để nói, đây thật là biến đổi bất ngờ, để cho người không lời chống đỡ.

"Sur Thúc, ta đã nhẫn rất lâu, thật được không." Tên đệ tử kia bởi vì ghen thời gian quá dài, sắc mặt cũng vu vi đỏ.

"Người." Lâm Phàm giờ khắc này chuẩn bị tìm một cái cái nắp ném qua, để cho chính hắc đem bên kia nhét đứng lên, có thể vừa lúc đó, một trận oanh thiên tiếng vang, đột nhiên bộc phát ra.

"Phốc."

Này một thí sự việc có lai lịch từ xa xưa, khí tức không ngừng, cao âm chân, Giọng trầm ổn, giống như thiên lại chi âm.

Có thể vào lúc này, nhưng là một cái bùa đòi mạng.

"Xong đòi." Giờ khắc này Lâm Phàm bắt đầu dĩ thờ dài một tiếng.

"Rống."

Kia đang suy tư đến Tuyết vương sư tử đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, kia to lớn móng trước hiện lên trận trận hàn quang, một móng hướng thanh âm chỗ chớp tới.

Một trào này bên dưới, phảng phất toàn bộ không gian đều bị cắt một dạng kéo ra năm cái thật dài hắc tuyến, vạn vẹo.

Ngục Trường bột nở sắc cả kinh, nổi giận gầm lên một tiếng, ánh sáng đại chấn, một quyền phảng phất Hủy Thiên Diệt Địa một dạng đánh phía Tuyết vương sư tử móng nhọn.

"Phanh."

Trong một sát na, không gian chấn động, Thiên Băng Địa Liệt, Ngục Trường lão giống như điều đứt dây, miệng to phun máu, bắn ra.

"Trường lão." Mọi người thất kinh thất sắc, bọn họ không nghĩ tới tuyết này Vương sư tử cường hãn như vậy, một móng bên dưới, Ngục Trường lão cũng không là đối thủ, này trình độ kinh khủng, đã vượt qua mọi người tưởng tượng.

Tuyết vương sư tử gầm nhẹ một tiếng, phảng phất là đang giễu cợt.

Lâm Phàm giờ khắc này không phục, từng ngón tay hướng Tuyết vương sư tử, "Tiểu gia hỏa, ngươi đừng đặc biệt sao quá can rờ."

Mà ở Lâm Phàm buông lời trong một sát na, không gian chấn động, Tuyết vương sư tử đột nhiên xuất hiện ở Lâm Phàm trước mặt, một cái đem Lâm Phàm cho nuốt xuống.

Tốc độ nhanh, để cho người trợn mắt hốc mồm, căn bản không có bất kỳ phản ứng nào đường sống.

"Sur Thúc." Mọi người kinh hoàng thất thố rống to.

.

"Chạy mau."

ps: Đề cử một quyển cây giống lão tử là Thiên Đế, người này nói so với hắc so với sẽ già vờ cool, ta không tin lắm. Đoàn người có phiếu hàng tháng, đầu đầu đi. Thương các người. (.)

Chương 150: Còn thật không tin Tà tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

"Các ngươi Lâm sư thúc đây?" Bị Tuyết vương sư tử một móng đánh bay Ngục Trưởng lão, mặt như màu đất hồng. Hương. Thôn.曉. Nói. Lười

"Trưởng lão, Lâm sư thúc bị kia Tuyết vương sư tử cho một miệng nuốt xuống bụng." Một tên đệ tử sắc mặt kinh hoàng nói.

Kinh khủng, thật sự là quá kinh khủng.

Bọn họ không nghĩ tới tiểu Thiên chức cao cấp Tuyết vương sư tử thật không ngờ kinh khủng, mọi người căn (cái) vốn không có sức đánh trả, nếu như không phải là Tuyết vương sư tử chiếu cố đến động con non, bọn họ nơi nào có thể có chạy thoát thân cơ hội.

"Cái gì?" Giờ phút này Ngục Trưởng lão chột vật đứng lên, nghĩ (muốn) phải đi về đem Lâm Phàm cứu ra.

"Trưởng lão, vô dụng, Tuyết vương sư tử quá mạnh mẽ." Tông hận trời đem Ngục Trưởng lão lôi kéo ở nói.

Ở Tông hận trời xem ra, Lâm sư thúc đã chết, căn bản không khả năng có việc mệnh cơ hội, Tuyết vương sư tử cường đại như thế, trừ phi Thái Thượng Trưởng Lão tới, nếu không thật không có bất kỳ hy vọng.

"Cút ngay." Ngục Trưởng lão phẫn nộ quát, nhưng bởi vì động khí tức, một ngụm máu tươi cuồn cuộn phun ra, sắc mặt thay đổi thêm trắng bệch.

.

Lúc này Lâm Phàm chỉ cảm thấy thiên hôn địa ám, chính mình phảng phất lơ lửng vô tận vực sâu một dạng toàn tới toàn đi, phảng phất không có cuối.

"Đây là nơi nào?"

Làm Lâm Phàm mở hai mắt ra, nhìn một màn trước mắt thời điểm, cả người cũng mộng so với.

Chờ chút.

Lâm Phàm ngẫm nghĩ một chút lúc trước tình huống, chính mình bởi vì không thể chịu đựng Tuyết vương sư tử quá mức tàn nhẫn, mà giờ cao ngón tay, để cho khiêm tốn một chút,

Sau đó trong một sát na, chính mình liền lâm vào trong một mảng bóng tối.

Chẳng lẽ chính mình cứ như vậy bị Tuyết vương sư tử cho nuốt hay sao?

Nghĩ tới đây, Lâm Phàm nhất thời mồ hôi đầm đìa, từng tia khủng hoảng xông lên đầu, chính mình lại bị hung thú cho nuốt, suy nghĩ một chút kia Tuyết vương sư tử thực lực, hẳn liền một mảnh sợ hãi.

Chẳng lẽ chính mình phải bị Tuyết vương sư tử cho tiêu hóa, cuối cùng hóa thành phân tiện, cuối cùng trở về thiên địa hay sao?

Suy nghĩ, suy nghĩ, Lâm Phàm liền cảm giác có chút sợ hãi.

Vừa lúc đó, Lâm Phàm đột nhiên nghe được một trận giống như dòng lũ đánh tới tiếng nước chảy, thanh âm này càng ngày càng gần, càng ngày càng gần, làm Lâm Phàm ngẩng đầu một cái lúc, nhưng trong nháy mắt sững sờ.

"Ngọa tào."

Một mảnh màu vàng ngút trời nước sông cuộn cuộn tới, đem Lâm Phàm cuốn mà đi, hướng phía dưới vọt tới.

Này chất lỏng màu vàng sắc, mùi vị gay mũi, Lâm Phàm ngừng thở, không dám cái miệng.

"Keng, chúc mừng phát hiện Tuyết vương sư tử ăn mòn dịch. Nhìn nhanh nhất chương hồi liền lên xian G cũn tiểu thuơ. cóm "

"Keng, chúc mừng không diệt ma trải qua nghiệm + 20000."

Giờ khắc này gợi ý của hệ thống âm thanh không ngừng vang lên, Lâm Phàm cũng không lo này gay mũi ăn mòn dịch, trong lòng nhất thời vui nở hoa.

Hắn không nghĩ tới này ăn mòn dịch lại cũng có thể tăng trưởng kinh nghiệm.

Không đủ giờ phút này Lâm Phàm cũng không muốn theo này ăn mòn dịch tiếp tục tiếp, dựa theo hắn suy đoán, phía dưới này thì hẳn là dạ dày, nếu như các loại (chờ) tiêu hóa hết sau khi, nên mở rộng ra cánh cửa tiện lợi, đem chính mình cho tống ra đi.

Chẳng qua hiện nay không gấp, nếu đi tới nơi này, thì phải nhìn một chút có hay không tiện nghi có thể chiếm.

Này từ bên ngoài cứng rắn gang, nhất định là gang bất quá tuyệt này Vương sư tử, bây giờ cũng chỉ có từ bên trong này nghĩ biện pháp, mang đến trong cơ thể nỗ lực, để cho tuyệt này Vương sư tử biết, đem tiêu gia nuốt vào là phải trả giá thật lớn.

Giờ khắc này Lâm Phàm đưa tay lôi kéo trụ cùng nhau máu thịt, không để cho mình bị này một đoàn ăn mòn dịch cuốn đi.

Cũng không lâu lắm, khi này ăn mòn dịch trào xuống phía dưới sau khi, Lâm Phàm buông tay ra, quan sát chung quanh.

Đây đã là Tuyệt vương sư tử trong cơ thể, từng miếng màu đỏ máu thịt, giống như vật còn sống một dạng có chút khuếch trương đến, sau đó lại từ từ co rút lại.

Nhìn Lâm Phàm trái tim nhỏ cũng có chút khẩn trương, kinh khủng, thật sự là quá kinh khủng.

Lâm Phàm chậm chạp xuống phía dưới đi, dần dần khi thấy phía dưới kia một bãi hồ nước màu vàng thời điểm, cả người tất cả đều là không nói gì, thật may vừa mới thông minh không có đi xuống, nếu không thật có thể buồn nôn hơn người chết.

Kia hồ nước màu vàng bên trong, nổi lên lưng thâm khùng xương trắng, nhìn đáng vẻ đại đa số là hung thú, mà bây giờ những thú dữ kia lại bị ăn mòn dịch cho hủ hóa, hóa thành đồng đông bạch cốt, cũng là bất đắc dĩ.

Giờ phút này Lâm Phàm tinh tế suy nghĩ, chính mình nên như thế nào giết chết tuyệt này Vương sư tử, bây giờ ở nơi này trong cơ thể, đến lượt thật tốt đùa bỡn một đùa bỡn mới được.

Nếu như có thể đem tuyệt này Vương sư tử từ bên trong hại chết, như vậy thật có thể phải kiếm đại phát.

Tiểu Thiên vị hung thú cấp cao, thật là tăng dài bao nhiêu kinh nghiệm a.

Suy nghĩ một chút cũng để cho người có chút kích động.

Bất quá này phương pháp cụ thể còn phải nghĩ xong mới được.

Giờ phút này Lâm Phàm móc ra một quả "Hết thấy Ca," không biết đan dược này ném vào kia ăn mòn trong đầm nước có hữu dụng hay không nơi, Tuyệt vương sư tử thông qua tiêu hóa hung thú tới vì chính mình cung cấp chất dinh dưỡng, bây giờ đem này "Hết thấy Ca," ném vào, mới có thể có chút tác dụng nơi đi.

Lâm Phàm cũng không dám hứa chắc có hữu dụng hay không, nhưng này thử một lần vẫn là có thể, sau đó Lâm Phàm sợ một quả không đủ, xuất ra mười miếng, ném về kia tiêu hóa trong đầm nước.

Mười viên thuốc vừa rơi xuống trong đầm nước, lật lên một tia bong bóng sau khi, liền biến mất vô Ảnh mất tăm.

Lâm Phàm các loại (chờ) chốc lát, lại phát hiện không có bất cứ động tĩnh gì, nhất thời hơi nghi hoặc một chút, chẳng lẽ là tuyệt này Vương sư tử đáng quá lớn, này "Hết thấy Ca," Dược Lực không đủ mãnh liệt hay sao?

Đúng nhất định là như vậy, nếu không liền nói không thông.

Sau đó cắn răng một cái, đem chính mình tích lũy xuống "Hết thấy Ca," toàn bộ ném vào, sau đó ngồi ở chỗ đó Tĩnh Tĩnh chờ đợi, muốn đem Tuyệt vương sư tử liên quan (khô) nằm úp sấp, như vậy nhất định Tu để cho nàng kiệt sức.

Bất quá đây đối với Tuyệt vương sư tử mới có thể có chút chỗ dùng đi.

Dù sao đây chính là tiêu gia trăm ngàn cay đắng luyện chế mà thành Thần Đan, theo lý thư hùng thông sát.

Bên ngoài, sáu đại tông môn đã đối với (đúng) Tuyệt vương sư tử không có bất kỳ ý tưởng.

Không là bọn hắn không có hứng thú, mà là Tuyệt vương sư tử trạng thái tốt cùng, căn bản không phải bọn họ có thể trấn áp.

Giờ phút này có thể chạy ra khỏi, cũng là Tuyệt vương sư tử là trông chừng hang động, sẽ không đuổi theo đánh ra, nếu không sợ rằng nơi này không

người có thể còn sống.

Đối với Thánh Tông tôn thất, Phong Thiên Tông ngược lại mừng rỡ trong lòng.

Thoải mái thật sự là thoải mái a.

"Ngục Trưởng lão, Cửu Thiên Các, sấm đánh Tông các loại (chờ) mấy cái tông môn, chuẩn bị đối với (đúng) Tuyết vương sư tử xuất thủ." Tông hận trời nói.

Ngục Trưởng lão giờ phút này trong lòng vui mừng, bất kể như thế nào, chỉ cần có thể đem Tuyết vương sư tử trấn áp, liền có thể tìm được Lâm Phàm thì thế.

Đối với Lâm Phàm, Ngục Trưởng lão cũng đã nhận định không hy vọng.

Chẳng qua là Phong Thiên Tông ở biết tin tức này lúc, nhưng là cả kinh thất sắc, mấy cái này tông môn lại muốn đối với (đúng) Tuyết vương sư tử hạ thủ, đáng ghét.

Nhưng là bọn hắn lại không có bất kỳ biện pháp nào, nghĩ đến Cửu Thiên Các các loại (chờ) tông môn, có gan đối với (đúng) Tuyết vương sư tử hạ thủ, như vậy lần này lĩnh đội trưởng lão, hiển nhiên tu vi cao hơn Tuyết vương sư tử.

Nhìn bây giờ tình huống, cũng chỉ có thể tiện nghi bọn họ.

Cửu Thiên Các, sấm đánh Tông, Cự Kiếm Tông tam tông lần này dẫn đội đều là tiểu Thiên vị cảnh giới đại viên mãn.

Bây giờ lục tông trưởng lão tu vi không cao, không cách nào trấn áp Tuyết vương sư tử, như vậy đã như vậy, bọn họ cũng chỉ có thể cố mà làm đem cho trấn áp, thuận tiện chia nhỏ toàn thân là bảo Tuyết vương sư tử.

Nhất là kia Tuyết vương sư tử con non, bọn họ càng là tình thế bất buộc. Dù sao điều này đại biểu nhưng là một con đại Thiên Vị hung thú.

Cửu Thiên Các người dẫn đầu, thiên cơ Lão Âu, tu vi tiểu Thiên vị cảnh giới đại viên mãn.

Sấm đánh Tông người dẫn đầu, còn vô sinh, tu vi tiểu Thiên vị cảnh giới đại viên mãn.

Cự Kiếm Tông người dẫn đầu, Chương Thiên hoành, tu vi tiểu Thiên vị cảnh giới đại viên mãn.

Tam đại tiểu Thiên vị cảnh giới đại viên mãn người, trấn áp Tuyết vương sư tử, nhưng cũng là dư dả.

Tam tông đệ tử không có xuất chiến, tất cả đều đội ở chiến đấu trên dò chờ đợi.

Mà sáu đại tông môn chính là đứng ở cách đó không xa nhìn, mặc dù bọn họ không có năng lực làm, nhưng cũng phải xem đến tuyết này Vương sư tử là như thế nào bị trấn áp.

"Chương Thiên hoành, Đệ Nhất Kích cứ giao cho ngươi tới." Thiên kỹ năng Lão Âu tay cầm ba tong, ba tong sừng nhọn có chút oanh trên mặt đất, nhất thời một đạo giống như đợt sóng sóng gọn, hướng bốn bề tản ra, đem diện tích đất đai tuyết toàn bộ chấn động mà tán.

Cự Kiếm Tông trưởng lão Chương Thiên hoành, Nhất Chi Kinh Thiên, khí thế đột nhiên tăng lên, một đạo mây trắng trượng Cự Kiếm ngưng tụ sau lưng.

"Phách."

"Àm."

Giờ khắc này tuyết phong hang động kịch liệt đung đưa, giống như Thiên Băng Địa Liệt.

"Rống."

Hang động bên trong Mãnh nổ lên một trận kinh thiên nộ hồng, phảng phất vừa mới một đòn, đã đem Tuyết vương sư tử hoàn toàn chọc giận.

Giờ khắc này ở Tuyết vương sư tử trong cơ thể Lâm Phàm, đã nổi điên.

Hắn không tin mình "Hết thấy Ca," đối với (đúng) Tuyết vương sư tử vô dụng, sau đó không tin Tà điên cuồng luyện chế.

Số lớn "Hết thấy Ca," giống như không cần tiền một loại ở Tuyết vương sư tử trong cơ thể nổ tung lên, một đoàn bột lọc mặt bị Tuyết vương sư tử máu thịt hấp thu.

"Tiểu gia, hôm nay cũng không tin."

Mà giờ khắc này, Lâm Phàm đột nhiên cảm giác một tia khác thường, kia ăn mòn trong đầm nước ăn mòn dịch không ngừng giảm bớt, phảng phất là bị Tuyết vương sư tử nuốt.

Máu thịt bên trên phụ thuộc vào từng cây một to bằng cánh tay hung ác gân mạch, giờ phút này chính đang kịch liệt co rúc lại, phảng phất đang hấp thu cái gì.

"Thành." Lâm Phàm trong lòng kinh dị một tiếng.

Tuyết này Vương sư tử chẳng lẽ thật muốn bạo động không được.

.

Tam tông trưởng lão, sắc mặt bình tĩnh nhìn trước mắt hết thấy.

"Lục tông trưởng lão, lần này Tuyết vương sư tử liền do ba chúng ta Tông trấn áp, xin chớ trách." Thiên cơ Lão Âu giống như vỏ cây trên mặt mũi không uyển chuyển về tươi cười, phảng phất Tuyết vương sư tử đã là bọn hắn vật trong túi.

ps: Yêu cầu phiếu hàng tháng, yêu cầu đặt, yêu cầu khen thưởng, đề cử một quyển sách Thần Môn có hứng thú có thể đi nhìn một chút. (.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Này đặc biệt sao có cái gì không đúng a tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả

Lục tông người không thể làm gì, lần này vây quét không ngờ ra, điều tra ra hiện tại nghiêm trọng sai lầm, nếu như sớm biết như vậy, tông môn thì sẽ không phải bọn họ tới. Nhìn nhanh nhất chương hồi liền lên xiã G cũn tiểu thuồ. cóm

Bây giờ lại chỉ có thể nhìn tam tông đem kia Tuyết vương sư tử bỏ vào trong túi.

Tuyết vương sư tử bây giờ tuy là trạng thái tốt cùng, nhưng là ở ba vị tiểu Thiên vị Đại Viên Mãn cao thủ vây quét xuống, chỉ sợ cũng chỉ có thể chết ở đây.

"Thiên cơ Lão Âu, Thánh Tông chỉ cần lột ra Tuyết vương sư tử bụng, tìm về môn nhân hài cốt, nhất định nhất định có hậu tạ." Ngục Trưởng lão luyện luyện thở dài, bây giờ cũng chỉ có thể như vậy.

"Đây là chuyện nhỏ." Thiên cơ Lão Âu da mặt lay động, nhẹ giọng truyền tới.

"Chờ sẽ Tuyết vương sư tử vừa xuất hiện, ta ngơoi ba ngơoi, trong nháy mắt xuất thủ, hoàn toàn đem trấn áp." Cụ Kiếm Tông trưởng lão Chương Thiên hoành ánh mắt như kiếm, kiếm ý ngút trời, đứng ở nơi đó giống như cắt rời tầng tầng hư không.

"Được..." Sấm đánh Tông trưởng lão còn vô sinh song chương lời rần rong ruồi, chỉ cần Tuyết vương sư tử vừa xuất hiện ở cửa hang, đem lấy tới cường lực lượng đem hoàn toàn trấn áp xuống.

"Rống..."

Lúc này, hang động bên trong truyền tới trện trện trầm thấp tiếng gào, như lúc trước bất đồng, tiếng gầm nhẹ này âm thanh dần dần nhanh lên, thậm chí có loại lôi đình nổ mạnh cảm giác.

Lục tông người đứng ở đằng xa, thần sắc kịch biến, "Này thật giống như có cái gì không đúng."

Ngục Trưởng chau mày, không thể không lên tiếng, nhắc nhở tam tông người, "Các vị, tuyết này Vương sư tử thanh âm có cái gì không đúng, còn cần gia tăng chú ý."

Bất quá tam tông ba vị trưởng lão, hiển nhiên không có đem đề ở trong lòng, khóe miệng nhàn nhạt lộ ra vẻ tươi cười, "Ngục huynh đừng lo,

Các ngơoi tu vì cùng sức sinh này đồng giai, tự nhiên sẽ bị khí thế của nó ảnh hưởng."

Tam tông lời này có chút chói tai, lục tông người nghe trong lòng có chút không vui, này tam tông hơi quá đáng, lời này âm thầm không phải là đưa bọn

họ nói thành súc sinh sao?

Giờ phút này thiên địa biến sắc, nhiều đóa mây đen đem bầu trời bao trùm, trong đó còn có lời đình rong ruổi.

Tại phía xa dung Thiên thành cư dân, xa xa liền có thể thấy phiêu miểu tuyết phong bên kia tình trạng, trong lòng cũng cũng sợ hãi vạn phần.

Không biết bên đó như thế nào, như vậy tông môn đại nhân có hay không đã đem hung thú chém chết, hết thảy các thứ đối với bọn hắn mà nói, hết thảy đều là không biết.

Sở gia giờ phút này nhưng là làm cuối cùng chuẩn bị, dung thiên thành chỉ có thể có một cái quản sự, mà Thái gia cũng sắp ở tông môn những người lớn đem hung thú trấn áp sau khi, hoàn toàn từ dung thiên thành biến mất. Nhìn nhanh nhất chương hồi liền lên tiên G cũn tiểu thuơ. cóm

... .

"Bàn tay huynh, người xem tiểu súc sinh này, trước khi chết, còn làm ra những chuyện này, ngược lại thú vị." Còn vô sinh cương nghị trên mặt mũi, lộ ra một nụ cười lạnh lùng, cặp kia nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt trong lòng lóe lên tí ti chiến ý.

"Vùng vẫy giẫy chết." Chương Thiên hoành thân nhẹ một tiếng, không nhìn thiên địa biến sắc, mạnh mẽ kiểm ý xé hư không, chặt đứt vật trước mắt.

Ba người bọn họ chính là tiểu Thiên vị cảnh giới đại viên mãn, nếu như vẫn không thể trấn áp chính là tiểu Thiên vị hung thú cấp cao, vậy thật là bị đòi người chê cười.

Tuy nói Tuyết vương sư tử chính là thượng cổ hung thú giận Thiên Tuyết sư tử hậu duệ, nhưng trong cảnh giới nghiền ép, bất kể là người hay là hung thú, đều không cách nào thay thế.

"Oanh... ."

Đang lúc này, một màn kinh người phát sinh.

Kia lúc trước bị Chương Thiên hoành một kiếm bổ ra đỉnh núi, một đôi Tinh Hồng Cự Trảo đem ngọn núi kia lỗ hồng gỡ ra, cuộn cuộn Sơn Thạch giống như dòng lũ một dạng mãnh liệt vọt xuống.

Một đạo hồng quang từ lỗ hồng kia bắn thẳng đến thiên địa, khiêu động thiên địa biến sắc, Tinh Hồng một mảnh, một Cổ khí tức cuồng bạo tràn ngập toàn bộ thiên địa.

"Súc sinh này chuyện gì xảy ra?" Lúc này tam tông trưởng lão cả kinh thất sắc.

"Rống... ."

Một trận phảng phát chấn vỡ hư không tiếng rống giận, cuồng bạo tản ra, dao động mọi người thân hình không yên.

"Trưởng lão, kia Tuyết vương sư tử có cái gì không đúng." Tông hận trời về mặt khiếp sợ hét.

Ngục Trưởng lão nhìn một màn trước mắt, trong lòng vén lên cơn sóng thần, ở nơi này là có cái gì không đúng, nhất định chính là không thể nào a.

Kia một thân trắng như tuyết lông Tuyết vương sư tử, bây giờ lông lại biến hóa đến đỏ bùng vô cùng, thậm chí có từng cổ một hơi nóng từ kia lông bên trong lan ra, đem trọn cái phiêu miểu tuyết phong Phiêu Tuyết cũng cho hòa tan.

"Rống... ."

Giờ khắc này cuồng bạo tuyết rơi vừa Vương sư tử ngửa mặt lên trời gào thét, Tinh Hồng hai tròng mắt, so với lúc trước muốn càng cuồng bạo, cặp kia móng nhọn Mãnh đánh phía trước mặt đất, toàn bộ phiêu miểu tuyết phong phảng phát đều phải bị kỳ cho đánh thành hai nửa.

Kia dài sinh nhật, thẳng tắp giờ lên, bài tiết cửa hang, khê trương khê hợp, cuộn cuộn hơi nóng từ kia toát ra, tạo thành một đạo mãnh liệt khí lưu.

"Đây rốt cuộc là chuyện gì?" Kia lúc trước tràn đầy tự tin thiên cơ Lão Âu, bây giờ nhưng là mặt đầy không dám tin nhìn kia vật khổng lồ, tuyết này Vương sư tử rốt cuộc là thế nào.

Giờ phút này Tuyết vương sư tử trong cơ thể Lâm Phàm, bây giờ qua cũng không được khá lắm.

Vốn là Tuyết vương sư tử trong cơ thể coi như mát lạnh, nhưng hôm nay lại với miệng núi lửa một dạng nhiệt cũng để cho có nhiều chút được không.

Kia ăn mòn trong đầm nước, lẫn lộn lên trận trận nhiệt ngâm (cưa), giống như nấu chín nước nóng.

Một trận cuồng hân hấp lực, trong nháy mắt lại biến thành một cỗ cuồng hân thổi lực, để cho Lâm Phàm ở Tuyết vương sư tử trong cơ thể, qua lại lẫn lộn, căn bản không dừng được.

Giờ khắc này Lâm Phàm có chút nhớ nhung khóc.

Này đặc biệt sao có cái gì không đúng, hoàn toàn chính là bấy cha a.

Theo Lâm Phàm, cái này nhất định là "Hết thấy Ca," phát huy tác dụng, nhưng là này tác dụng hẳn thấy, thật sự là hơi mãnh liệt.

Lâm Phàm mình cũng quên ở Tuyệt vương sư tử trong cơ thể bạo nổ bao nhiêu mai "Hết thấy Ca," nhưng là này luyện chế "Hết thấy Ca," tài liệu, lại đã sớm rõ tuếch.

Theo Lâm Phàm, mấy trăm quả là tuyệt đối chạy không.

Bây giờ Tuyệt vương sư tử cặp kia Tinh Hồng hai trông mắt, quét nhìn thiên địa, hoàn toàn đem tam tông người không nhìn đi qua, cặp kia Tinh Hồng trong trông mắt, phảng phất là ở vội vàng tìm kiếm cái gì.

"Tuyệt này Vương sư tử thật giống như không đem chúng ta coi ra gì." Còn vô sinh khẽ nhủ mảy nói.

"Bây giờ không động thủ, còn phải chờ tới khi nào, giết." Chương Thiên hoành nổi giận gầm lên một tiếng, một thanh Cự Kiếm từ trong hư không lóe lên mà ra, mang theo không thể địch nổi kiếm ý tập bên trên Tuyệt vương sư tử.

Thiên cơ Lão Âu cùng còn vô sinh cũng không cam chịu rơi ở phía sau, nhô lên, khí thế chợt tăng, một cỗ Hủy Thiên Diệt Địa lực lượng tràn ra mở ra.

Tam đại tiểu Thiên vị Đại Viên Mãn cao thủ, Toàn Lực Nhất Kích, cho dù là hư không cũng có thể chấn vỡ, càng không cần phải nói chính là hung thú.

Lục tông người, bây giờ đã bị trước mắt này biến dị Tuyệt vương sư tử cho hoàn toàn rung động, cho dù là lục tông trưởng lão, Nội Môn sâu bên trong không khỏi sâu bên trong một tia ý khiếp đảm.

Trước mắt Tuyệt vương sư tử căn bản là không có cách địch nổi.

Mà kia tam tông trưởng lão, lại sẽ như thế nào.

Cuồng bạo tuyệt rơi vừa Vương sư tử, gầm nhẹ liên tục, một đoàn một dạng hơi nóng từ kia hơi thở bên trong xì ra, nàng muốn phát tiết, nàng phải tìm Hùng Tinh, nhưng là trước mắt trắng xóa như tuyết.

Giờ phút này nàng nhìn thấy ba con kiến hướng chính mình vốn là, nhất thời nổi giận gầm lên một tiếng, phảng phất là ở nói cho bọn hắn biết.

"Các ngươi quá nhỏ, không đủ phân lượng."

...

"Thiên địa chém một cái." Chương Thiên hoành giận dữ một tiếng, trong tay Cự Kiếm, ánh sáng phát ra rực rỡ, ẩn chứa Thiên Địa Quy Tắc, phải đem kia Tuyệt vương sư tử một kiếm hai đoạn.

"Cửu Tiêu Lôi Đình." Còn vô sinh song chương vô hạn phóng đại, Lôi Đình Chi Lực cuộn trào mãnh liệt, biến ảo thành một tòa lôi đình quốc độ, đem Tuyệt vương sư tử bao phủ trong đó.

Thiên cơ Lão Âu trong tay ba tong, trong nháy mắt bắn ra, không ngừng xoay tròn, đem hư không vạn vật đồng thời, phải đem Tuyệt vương sư tử xuyên thấu.

...

Ba đại tông môn trưởng lão, khí thế phi phàm, không thể địch nổi.

Không trung chiến đấu trên đó, những đệ tử kia ngưng thần ngắm nhìn, nhiệt huyết sôi trào, các trưởng lão rốt cuộc xuất thủ, dưới cái nhìn của bọn họ, như vậy hung thú nhất định phải bỏ mạng ở các trưởng lão trong tay.

Giờ khắc này Tuyệt vương sư tử nổi giận gầm lên một tiếng, toàn bộ hư không tầng tầng chấn động.

Nàng cần phải tìm mục tiêu lớn hơn, trước mắt ba con kiến, thật sự là quá cản trở.

Một móng huoi ra, xé hư không.

"Ba... ."

Tam đại trưởng lão tối cường lực lượng, từng khúc tan rã, tan thành mây khói.

"Phanh... ."

"Trưởng lão... ."

Giờ khắc này tam đại chiến thuyền bên trên các đệ tử, tan nát tâm can reo hò.

Lục tông người trong nháy mắt trợn mắt hốc mồm, không dám tin nhìn một màn trước mắt.

Điều này sao có thể... .

ps: Canh thứ nhất đến, chủ yếu ban ngày ta có công việc, chỉ có thể buổi tối đổi mới, bất quá mỗi ngày bốn càng không biết ít. Mời đoàn người ủng hộ Chính Bản tới khởi điểm đặt, cho ta chút động lực. (chưa xong còn tiếp.)// Thiên Tầm Thổ Đậu soạn lại 3d Phù Không huyền đấu thủ du « toàn dân Đại Chúa Tể » Open Beta á..., muốn chơi các thư hữu mời chú ý vì tín công chúng số hiệu tiến hành kế tiếp gần (tay boi ra phục đại toàn lục soát sykfdq đề lại 3 giây liền có thể sao chép)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 152: Khó coi 1 màn tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Miêu sát?

Không còn sức đánh trả chút nào?

Tiểu Thiên vị cảnh giới đại viên mãn ba người, lại đang này hung thú trong tay, không chịu nổi một kích, chuyện này... Này. Tám một √ mạng tiếng Trung √★√ ku ku ku

Lục tông trưởng lão đã không thể tin được chính mình con mắt, đây chỉ là tiểu Thiên chức cao cấp Tuyệt vương sư tử a, làm sao có thể cường hãn như vậy.

Cho dù là Tuyệt vương sư tử nắm giữ thượng cổ hung thú giận Thiên Tuyệt sư tử huyết mạch, cũng không khả năng có thực lực như vậy a.

"Trưởng lão, làm sao đây?" Tông hận trời thân thể khẽ run một phen, hắc thân là Thiên Kiêu con, theo lý không sợ hãi chút nào, nhưng là bây giờ tuyệt này Vương sư tử tàn bạo trình độ, lại để trong lòng hắn có một tí biến hóa.

Phong Thiên Tông thiên kiêu số một lăng Ngao, bây giờ cũng đã sùng sờ, thực lực bức này, căn bản cũng không phải là bọn họ có thể đối kháng.

Tiểu Thiên vị cảnh giới đại viên mãn đều không phải là một móng dịch, như vậy chẳng lẽ đã đạt tới đại Thiên Vị cảnh giới hay sao?

... .

Thiên cơ Lão Âu, Chương Thiên hoành, còn vô sinh ba người bị Tuyệt vương sư tử một móng vững vàng chụp trên mặt đất, lõm sâu mặt đất, đã sớm hộc máu không thôi.

Ba người vốn là khí huyết đầy đủ sắc mặt, trong nháy mắt biến hóa vô cùng nhợt nhạt, không có một tia huyết sắc.

"Làm sao có thể, làm sao có thể." Thiên cơ Lão Âu đã sùng sờ, cả người xương cốt phảng phất thối liệt một dạng thậm chí ngay cả không thể động đậy được.

Vừa mới Tuyệt vương sư tử một móng đánh tới, khí tức cực kỳ cường hãn, ba người ở tại một móng bên dưới, giống như trong nước thuyền nhỏ, trong nháy mắt bị đợt sóng nuốt mất.

Bây giờ ba người vui mừng,

Tuyệt vương sư tử cũng không có đem ba người coi ra gì, mà là tìm kiếm khắp nơi đến một thứ gì đó.

Tam tông đệ tử thừa này lập tức từ chiến thuyền thượng xuống tới, đem ba vị trưởng lão cứu đi, sau đó chiến thuyền lập tức lên cao rồi đi phiêu miểu tuyệt phong.

Chuyện này phải báo cho biết tông môn, tuyệt này Vương sư tử biến dị.

... .

Giờ phút này Tuyết vương sư tử khí tức càng ngày càng cuồng bạo, trong cơ thể phảng phất có một cỗ lực lượng không chỗ tiết.

Đang lúc này, Tuyết vương sư tử nổi giận gầm lên một tiếng, cuồng bạo Trùng lực, đem trọn cái thiên địa liền khuấy hợp lại cùng nhau, nằng phảng phất đã không cách nào nhìn được.

Đang lúc này, Tuyết vương sư tử bốn vó chạy như điên, chạy về phía đỉnh núi sắc nhọn, móng nhọn vung lên, đem kia tuyết phong chẻ thành tấc tảng núi còn, sau đó trong ánh mắt tuôn ra một cỗ khát vọng ý, đặt mộng ngồi lên.

"Tuyết vương sư tử đang làm gì?" Giờ khắc này lục tông người hoàn toàn mộng so với, tất cả mọi người đều cảm giác thế giới này phảng phất biến hóa.

"Chuyện này... Đây." Lục tông trưởng lão nhìn một màn trước mắt, đã sớm nói không ra lời bọn họ không dám tin trước mắt sở chứng kiến một màn, tuyết này Vương sư tử lại làm ra loại này bị hư hỏng thiên lương sự tình.

... .

"Gào... ."

Lúc này từng trận tràn đầy vui sướng, thỏa mãn tiếng gầm nhỏ truyền khắp toàn bộ phiêu miểu tuyết phong, thậm chí ở dung Thiên thành các cư dân, cũng cũng nghe được nghe được những âm thanh này.

Mọi người trong lòng nghi ngờ vạn phần, vừa mới kia từng trận rống giận, bây giờ thế nào biến hóa thấp như vậy chìm

Chẳng lẽ tông môn những người lớn, đã đem Tuyết vương sư tử hàng phục không được, bây giờ đây chỉ là Tuyết vương sư tử tiếng cầu xin tha thứ.

... .

Lúc này ở Tuyết vương sư tử trong cơ thể Lâm Phàm, bây giờ đã sắp muốn nổ mạnh.

Này đặc biệt sao qua lại xoay tròn coi như, này nhưng hôm nay này lúc lên lúc xuống, lại là chuyện gì xảy ra.

Hơn nữa tại sao ở Tuyết vương sư tử trong cơ thể, sẽ thỉnh thoảng có đỉnh núi xuất hiện.

Này bên ngoài rốt cuộc sinh cái gì.

Mà ngay tại lúc này, kia vốn là biến mất đỉnh núi, giống như lời đỉnh một dạng trong nháy mắt xuất hiện ở Lâm Phàm trước mắt, hù dọa Lâm Phàm lập tức trốn một bên.

Ở Tuyết vương sư tử trong cơ thể, Lâm Phàm lúc lên lúc xuống lắc lư, toàn bộ người cũng đã mộng so với.

"Chẳng lẽ, tuyết này Vương sư tử, đang dùng... Dùng... ."

Lâm Phàm đã không dám tưởng tượng, bởi vì này quả thực quá cay con mắt.

Tuy nói "Hết thủy Ca," dùng tương đối nhiều, kích thích Tuyết vương sư tử kia tươi tốt, nhưng cũng không thể như vậy a.

"Tuyết vương sư tử, ngươi đặc biệt sao nhưng là một con sư tử cái tử a, ngươi làm sao có thể làm ra loại này không nên ép mặt sự tình a."

"Mau dừng lại, tiểu gia ta đặc biệt sao phải bị ngươi làm tan vỡ."

Lâm Phàm giờ khắc này thương tâm muốn chết, không lời nào để nói, chính mình thế giới quan bị đầu này Tuyết vương sư tử cưỡng ép cho ô nhục.

Tại sao? Tại sao?

Làm sao có thể liền làm ra như vậy sự tình đâu rồi, cái này sau ngươi làm cho mình có mặt mũi nào ở hung thú nhóm bạn trước mặt ngẩng đầu lên a.

Bên ngoài lục tông người, bây giờ đã ngốc.

"Trưởng lão, Sư Thúc hấn còn có thể cứu sao?" Thánh Tông một tên đệ tử trọn mắt hốc mồm hỏi.

Ngục Trưởng lão yên lặng không nói, không phải nói cái gì.

Tuyết vương sư tử hành động như vậy, từ xưa đến nay, chưa bao giờ có, thậm chí ngay cả một chút ghi chép cũng không có.

Mặt trời lặn phía tây.

Lục tông người cứ như vậy đứng ở nơi đó, suốt nhìn một ngày, thậm chí ngay cả mí mắt cũng không nháy mắt một cái.

Lần này chuyển đi, Phong Thiên Tông vốn là tranh thủ bắt lại Tuyết vương sư tử con non, nhưng hôm nay thấy trước mắt một màn, lại đã không có một tia ý tưởng.

Tàn bạo, thật sự là quá tàn bạo.

Ngay cả một tòa không có bất kỳ sinh mạng nào đỉnh núi cũng không buông tha.

Trước đây chưa từng thấy.

Trước đây chưa từng thấy a... .

Các tông trong lòng than thở vạn phần, nếu như kia Tông đem Tuyết vương sư tử con non phải đi, có lẽ sau này cũng sẽ hối hận không kịp a.

Bọn họ không nghĩ tới Tuyết vương sư tử nhất mạch bên trong, lại sẽ có bức này khó coi tập tục, mà nếu như đem Tuyết vương sư tử con non bồi dưỡng đến thành thực thời kỳ, sợ rằng ngày nào điên lên này vừa ra, thật đúng là không người có thể ngăn cản.

Chuyện này, bọn họ phải ghi nhớ trong lòng, trở lại tông môn sau khi, nhất định phải đem viết lên tông môn bí văn bên trong.

Để cho hậu nhân nhớ chuyện hôm nay, sau này hung thú con non, cắt không có thể nuôi dưỡng Tuyết vương sư tử, nếu hấn không là ngày sẽ làm hối hận không kịp.

Ba ngày sau.

Mọi người cũng ở nơi đây đợi ba ngày, bọn họ không phải là không muốn đi, mà là muốn biết, cuối cùng này rốt cuộc sẽ như thế nào.

Ngày này, quần quanh ở trong tai mọi người kêu gào âm thanh, rốt cuộc dừng lại.

Kia cuồng bạo tuyết rơi vừa Vương sư tử dần dần bình tĩnh, kia Tinh Hồng lông biến trở về nguyên lai màu trắng như tuyết.

Mà để cho mọi người không tưởng được chính là, kia thờ bình thường lại Tuyết vương sư tử, đột nhiên nóng nảy, đem kia từng ngọn đỉnh núi toàn bộ hủy diệt, cuối cùng thờ hồn hên, trở lại đen nhánh kia trong huyết động.

Mọi người trở mắt nhìn nhau, hoàn toàn không hiểu, này sinh cái gì.

"Kết thúc, chúng ta làm sao bây giờ?"

"Tuyết vương sư tử không phải chúng ta thật sự có thể đối phó, các trở về tông môn đi."

... .

"Trưởng lão, kia Lâm sư thúc... ." Tông hận trời hỏi.

Ngục Trưởng lão thần sắc có chút âm đạm, bây giờ ba ngày đã qua, lấy Tuyết vương sư tử tiêu hóa bản năng, sợ rằng đã sớm hóa thành tro bụi, muốn tìm được hải cốt là tuyệt đối chuyện không có khả năng.

"Là Lâm sư thúc túc trực bên linh sàng ba ngày, chôn cất ở đất này."

"Ừ."

... .

Tuyết vương sư tử trở lại hang động sau khi, chậm rãi nằm ở chỗ này, phảng phất tiêu hao quá độ dần dần tiến vào ngủ say bên trong.

Mà lúc này ở Tuyết vương sư tử trong cơ thể Lâm Phàm, đã sớm choáng váng, nôn mửa liên tục, ở Tuyết vương sư tử trong cơ thể, Lâm Phàm cảm giác đó là một ngày bằng một năm a.

Sớm biết như vậy, tình nguyện chết, cũng sẽ không cho Tuyết vương sư tử xuống nặng như vậy "Hết thấy Ca," nếu không phải mình « không diệt ma thân » tương đối cao cấp, sợ rằng đã sớm bị ngọn núi này đụng chết.

Giờ khắc này, Lâm Phàm rốt cuộc có thể an ổn ngồi xuống nghỉ ngơi một hồi, chắc hẳn đan dược hiệu quả cũng đã qua, chính mình rốt cuộc an toàn.

Phía dưới sự tỉnh, chính là nghĩ biện pháp đi ra ngoài trước, không thể bị vây ở chỗ này cả đời a.

Chẳng qua là này đi ra ngoài, chính mình phải nên làm như thế nào, Tuyết vương sư tử còn không một móng vuốt đem chính mình đập chết a.

Giờ khắc này, Lâm Phàm khóc... .

ps: Tiếp tục đăng chương mới, phiên toái lớn hóa, đặt ủng hộ một lớp. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 153: 1 chọn người tính cũng không có thắng cấp tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác gi

"Trưởng lão, năm Tông đã rời đi. Ku" Tông hận trời nhìn trước mắt kia một cái mộ bia, nhẹ nói đạo.

"Ừ." Ngục Trưởng lão nhắm mắt ngồi xếp bằng ngòi này chút ít đầu, lần này vậy quét lấy thất bại kết thúc, tông môn thật sự giao phó chính mình bảo vệ Lâm sư thúc, cũng chết thâm ở đó hung thủ miệng, lúc này đi không biết nên như thế nào giao phó.

Ai... .

Dung Thiên thành.

Phong Thiên Tông không có cứ vậy rời đi, lăng Ngao thân là Phong Thiên Tông Thiên Kiêu số một, Tự Nhiên lời nói có trọng lượng để cho Phong Thiên Tông dừng lại ở dung Thiên thành một đêm.

Mà nguyên nhân chủ yếu này, chính là lăng Ngao đã đáp ứng Sở gia, giúp kỳ một chuyện nhỏ.

Cái này chuyện nhỏ ở lăng Ngao xem ra rất là đơn giản, nhưng là đối với (đúng) Sở gia mà nói, nhưng là trọng yếu chuyện.

Sở gia.

Đền lan san, phi thường náo nhiệt.

Phong Thiên Tông đệ tử, việc trải qua lần này đánh một trận, trong lòng đã sớm có chút ngăn cách, tuyết này Vương sư tử mang cho bọn hắn càng nhiều chính là kinh khủng.

Bây giờ Sở gia cổ động chiêu đãi, rượu ngon món ngon hưởng dụng vô tận, ngược lại hóa giải bọn họ sâu trong nội tâm kia vẻ khẩn trương cảm giác.

"Sở gia đem nhớ đại nhân đại ân." Chủ nhà họ Sở hứng thú ngẩng cao, bây giờ chỉ phải đại nhân ra mặt, như vậy Thái gia còn chưa phải là giống như con kiến hôi một dạng không phí nhiều sức, từ nay ở dung Thiên thành xóa tên.

Mà Sở gia cũng sẽ trở thành dung Thiên thành duy nhất người trông coi.

Loại chuyện này, hắn nằm mơ đều muốn, lại không nghĩ rằng cuối cùng có một ngày, giấc mộng này lại sắp trở thành sự thật.

"Chuyện nhỏ mà thôi.

"lăng Ngao lãnh đạm nói, nếu như không phải là ngu người ta khuê nữ, lăng Ngao đương nhiên sẽ không quản những chuyện này.

Bất quá cũng được, giải quyết chuyện này, lúc đó xóa bỏ.

Nữ nhân này còn không có tư cách thành vì chính mình bạn hữu.

"Đại nhân, có thể hay không mang Tuyết nhi đồng thời trở về tông môn, Tuyết nhi nghĩ (muốn) cả đời hầu hạ ở bên người đại nhân." Sở Tuyết yếu điệu khẽ rên đến, trong mắt xẹt qua vẻ mong đợi.

Sở gia phụ tử hai người cũng đều nín thở mong đợi, nếu như Sở Tuyết có thể đi theo đại nhân trở lại Phong Thiên Tông, như vậy Sở gia địa vị sẽ không còn người có thể giao động.

Lăng Ngao khò miệng lộ ra một tia khinh thường nụ cười, "Người không đủ tư cách."

Lăng Ngao những lời này cố gắng hết sức tổn thương người, nhưng là ở lăng Ngao trong mắt, những người này cũng tựa như cùng con kiến hôi, đối đãi con kiến hôi Tự Nhiên không cần cố kỵ mặt mũi.

Sở gia phụ tử lúng túng cười một tiếng, sau đó đem ả núp, nổi giận một tiếng, "Tuyệt nhi, người làm sao có thể với đại nhân nói lên vô lý như thế yêu cầu, đại nhân có thể trợ giúp Sở gia, đã là thiên đại mặt mũi, chớ có được voi đòi tiên."

"Dạ, cha." Sở Tuyệt thần sắc hơi lộ ra trầm thấp, chẳng qua hiện nay đại nhân liền ở bên người, Tự Nhiên cũng là miễn cưỡng cười vui, thật tốt hầu hạ lăng Ngao.

Phong Thiên Tông trưởng lão, một mực ở chiến đấu trên đồ, đối với những gia tộc này chuyện, hẳn không có một tia hứng thú, lúc còn trẻ, thể nghiệm nhiều, Tự Nhiên không thú vị.

Tông môn chỉ người đi tới những thứ này phạm thế gia tộc, cũng đều bị tôn sùng là khách quý, a dua nịnh hót, nói liền không dứt, để cho người chán nản không dứt.

Lăng Ngao là Phong Thiên Tông từ trước tới nay cường đại nhất Thiên Kiều một trong, Tự Nhiên cần phải thật tốt bồi dưỡng.

Bây giờ chuyện này, cũng làm như làm một lần rèn luyện thôi, nếu như lăng Ngao trầm mê ở nữ sắc, đem kia Sở gia con gái mang về tông môn, như vậy cô gái này kết quả cũng sắp dị thường thảm.

"Hôm nay người liền phái người đi nói cho Thái gia, để cho dời khỏi dung Thiên thành, nếu như không dời đi, như vậy ngày mai ta sẽ đích thân xuất thủ." Lăng Ngao nói.

"Dạ, đại nhân." Chủ nhà họ Sở mừng rỡ trong lòng.

...

Thái gia trong đại viện cùng Sở gia lẫn nhau tương đối, nhưng là lộ ra cô đơn.

"Cha, Phong Thiên Tông những đại nhân kia môn, đã cư ngụ ở Sở gia." Thái hằng thần sắc rất là lo âu nói.

Này tôi không muốn gặp lại sự tình rối cuộc sinh, Sở gia cuối cùng với tông môn những đại nhân vật kia liên lạc với.

"Hằng nhi, kia Thánh Tông những người lớn đây?" Chủ nhà họ Thái hỏi.

Thái hằng cúi đầu không nói, sắc mặt có chút tiêu điều, đối với đại nhân vật môn mà nói, nhóm người mình cuối cùng chẳng qua là con kiến hôi, có lẽ đáp ứng nhóm người mình sự tình, cũng chỉ là một câu nói đùa mà thôi.

"Lão gia, Sở gia người vừa tới, nói để cho chúng ta tới nay liền dời khỏi dung Thiên thành, nếu không ngày mai muốn đi cũng đi không." Thái gia quần gia vội vã chạy tới.

"Sở gia khinh người quá đáng." Chủ nhà họ Thái sắc mặt khó coi hết sức.

"Cha, bây giờ chúng ta nên làm cái gì." Thái hằng không khỏi lo lắng, chẳng lẽ Thái gia thật phải rời khỏi đợi trăm năm dung Thiên thành chứ sao.

...

Lúc này ở Tuyệt vương sư tử trong cơ thể Lâm Phàm, mơ màng tỉnh lại, vốn là uể oải thân thể, cũng thay đổi tinh thần phấn chấn.

Bây giờ đến lượt phải nghĩ thế nào đi ra ngoài, tuyệt này Vương sư tử trong cơ thể, còn thật không phải là người đợi.

Lâm Phàm dọc theo máu thịt một mực về phía trước, bất kể như thế nào cũng phải từ Tuyệt vương sư tử trong miệng đi ra ngoài, về phần từ kia hoa cúc chỗ đi ra ngoài, kia là không có khả năng, dù là chính mình chết, cũng sẽ không làm ra như vậy sự tình.

Này có thể quan hệ đến đến nhân cách vấn đề.

Trải qua trăm ngàn cay đắng, Lâm Phàm cảm giác mình hẳn đi tới Tuyệt vương sư tử cổ họng nơi.

Giờ phút này Lâm Phàm dừng bước lại, chính mình có lẽ nên bạo nổ một lớp, từ trong ra ngoài, từ Tuyệt vương sư tử cổ họng nơi, đánh vỡ một đạo thông thiên đại đạo, từ nay ngao du thiên địa a.

Nơi này coi như là Tuyệt vương sư tử trừ hoa cúc chỗ, mềm mại nhất địa phương. Mạnh bạo nổ một lớp, mới có thể thành.

Giờ khắc này, Lâm Phàm có chút nhắm mắt, nổi lên cuối cùng bạo nổ.

"Tối cao kiếm ý."

Giờ khắc này Lâm Phàm toàn thân khí thể chợt tăng, một cỗ Trùng Thiên Kiếm ý, ngưng tụ một thân.

"Vô Tướng Thiên Ma."

Thiên Ma chỉ tướng ngưng tụ sau lưng, cùng tối cao kiếm ý dung hợp lẫn nhau.

"Kiếm Hoàng."

Hai môn công pháp dung hợp mà ra tuyệt chiêu, cùng tối cao kiếm ý dung hợp lẫn nhau, mang theo Đế Hoàng Chi Khí.

"Long Hoàng Bá Thể."

Tăng phúc Chiến Kỹ toàn diện mở ra, tự thân khí tức trong nháy mắt tăng vọt, một cỗ gió lốc lấy Lâm Phàm làm trung tâm trong nháy mắt bạo nổ mà ra.

« xoay chuyển càn khôn », « Hắc Hồ Đào Tâm », « đỉnh hoa an ủi sẵn sóc hoa cúc chi » ... , vân vân công pháp trong nháy mắt bạo nổ, thêm được cùng tự thân.

Giờ khắc này Lâm Phàm hai tròng mắt trong lúc triển khai, một đạo tinh quang lóe lên, tối cao khí trong nháy mắt bạo nổ mà ra.

"Tuyệt vương sư tử, ném thử một chút tiểu gia, một kích mạnh nhất đi." Giờ khắc này Lâm Phàm vận chuyển « đột sóng tinh thần sức lực », Thập Nhất Trọng kinh đạo toàn lực bạo nổ, còn không đem người oanh nát bét.

"Keng, chúc mừng đánh chết tiểu Thiên vị hung thú cấp cao Tuyệt vương sư tử."

"Keng, kinh nghiệm gia tăng 600 triệu."

"Keng, chúc mừng thăng cấp."

"Keng, chúc mừng bước vào Tiên Thiên cao cấp."

"Keng, chúc mừng bước vào Tiên Thiên Đại Viên Mãn."

"Keng, đạt được thượng cổ hung thú giận Thiên Tuyệt sư tử tinh huyết một giọt."

... .

Chờ chút, đây là cái gì chuyện.

Giờ khắc này, Lâm Phàm đều đã chuẩn bị bạo nổ, có thể đặc biệt sao hệ thống đột nhiên tới đây một cái tiếng nhắc nhở, trong nháy mắt để cho Lâm Phàm có chút mộng so với.

Tuyệt này Vương sư tử rốt cuộc là tình huống gì, tại sao sẽ đột nhiên treo?

Chẳng lẽ là bị tiểu gia vừa mới kia một thân cực kỳ cường hãn khí thế cho chấn nhiếp không được, sòng sò dọa cho không chết được?

Không đúng, hẳn không phải là như vậy.

Lâm Phàm mặc dù tự tin vô cùng, vô cùng tự yêu mình, nhưng là hẳn biết Tuyệt vương sư tử tuyệt đối không phải bị chính mình khí thế dọa cho chết.

Chẳng lẽ là bởi vì hấp "Hết thấy Ca," duy nhất hấp quá nhiều, sau đó tinh khí thần tiêu hao quá nhiều, trong nháy mắt ợ ra rắm hay sao?

Bất quá cái này không khoa học a, cõi đời này chỉ có một chết trâu, cũng không canh xấu Điền a.

Tuyệt này Vương sư tử nói thế nào cũng là một con mẩu.

Coi là, chết đều chết, bất quá cũng không chết vô ích, dầu gì coi là là mình đánh chết, này kinh nghiệm thêm cũng là rất có thành ý, nhất là bức này cấp thăng Lâm Phàm rất là sáng khoái a.

Giờ khắc này Lâm Phàm một đường về phía trước, thấy kia sâm sâm mạo hiểm khí lạnh răng, trực tiếp nhắc tay một cái, mở ra đôi cẳng trên, nhảy ra ngoài.

Làm sau khi đi ra ngoài, Lâm Phàm nhìn kia không nhúc nhích tê liệt ở nơi nào Tuyệt vương sư tử, tâm lý mặc niệm mấy giây, nhìn Tuyệt vương sư tử kia bị thảm bộ dáng, Lâm Phàm trong lòng có một tia tội ác cảm giác.

Này dừng mảnh hung thú, dĩ nhiên cũng làm như vậy hấp được quá nhiều, chơi bởi mà chết.

Bi thảm, thật sự là quá bi thảm.

Hết thấy Ca, tuy tốt, chó tham ăn a.

Từ đó Lâm Phàm thế, "Hết thầy Ca," sẽ bị liệt vào đơn được trân quý nghề, ngay cả tiểu Thiên vị hung thú cấp cao, cũng không chịu nổi được lực này, còn có ai có thể tiếp nhận được.

Nhìn trước mắt này thì thể khổng lồ, Lâm Phàm ồng tay áo vung lên, đem thu vào trong túi đeo lưng.

Tuyệt này Vương sư tử toàn thân là bảo, các loại (chò) trở lại tông môn thời điểm, ở tốt nghiên cứu kỹ một phen.

Đúng nhìn đáng đáp nơi này là Tuyệt vương sư tử hang động, như vậy tuyệt này Vương sư tử con non khẳng định cũng ở đây.

... .

ps: Yêu cầu đặt, yêu cầu phiếu hàng tháng, yêu cầu khen thưởng, hy vọng đoàn người có thể tới khỏi điểm ủng hộ một lớp. Không thành tích không động lực nha. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 154: Tiểu bối, người có chút càn rỡ tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Pho

Giờ phút này Lâm Phàm trong lòng ngọt ngào, nhìn vậy vừa nảy ra đòi không lâu, vẫn không thể mở mắt con non, khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười. √ tám Nhất Trung vẫn ★ lười

Trắng như tuyết lông, trên đầu còn không có dài ra hai sừng, thật với sư tử nhỏ giống nhau như đúc.

Lâm Phàm lặng lẽ kéo ra con non chân sau, nhìn một chút, nhìn một chút là cha là mẹ.

Theo Lâm Phàm, nếu là công thật là tốt biết bao, dù sao công sức chiến đấu, một loại cũng so với mẫu mạnh hơn rất nhiều, bất quá thật đáng tiếc, cái này con non là một mẫu.

Lâm Phàm không biết, tự mình ở nơi này đã đợi bao lâu, cũng không biết tông môn đệ tử có không hề rời đi, sau đó đem con non thu nhập trong túi đeo lưng, không chút do dự xuất động Huyết.

Lâm Phàm trước mộ bia, một tên đệ tử, khóc sụt sùi, giống như tiếng than đồ quỳên, thương tâm không dứt.

"Sư Thúc a, thật thật xin lỗi, đều là Sư Diệt sai, hy vọng ngài có thể tha thứ ta à." Bây giờ ở Lâm Phàm trước mộ khóc kẻ người chính là ngày đó thúi lăm đệ tử.

Kia một cái thí, thiếu chút nữa thả toàn quân bị diệt.

"Sư Thúc, bây giờ ngài có thể xác định không nghe được ta lời nói, nhưng là ta hy vọng lòng ta âm thanh có thể truyền tới ngài bên kia... ."

"ừ, ta đã nghe được." Vừa lúc đó, một đạo thanh âm trầm thấp phá vỡ đêm tối.

"Ai." Đệ tử kia cả kinh, lập tức đứng lên, cảnh giác chung quanh. Nhất thời một cỗ gió lạnh thổi tới, để cho đệ tử này nội tâm đột nhiên co rút nhanh đến.

Cái trán cũng dần dần rỉ ra một tia mồ hôi.

"Chẳng lẽ bốn sư chú, người cũng không nhận biết sao?" Giờ phút này Lâm Phàm đứng ở mộ bia phía sau,

Thình thoảng dùng Ân Thân Thuật, nhất thời xuất hiện, nhất thời biến mất, giống như quỷ mị.

"Sư... Sư Thúc... ." Giờ khắc này, tên đệ tử kia giọng đều bắt đầu run lên, có chút không dám tin tưởng chính mình con mắt.

"Người biết sai sao? Người cái đó thí, hại chết bốn sư chú." Lâm Phàm đề thanh âm, âm u nói.

Tên đệ tử kia giờ phút này hai tròng mắt phóng đại, nhìn này như ẩn như hiện bóng người, đột nhiên tuôn ra một trận thanh âm hoảng sợ.

"Quý a... ."

"A lô." Lâm Lâm Phàm lên tiếng chuẩn bị gọi lại đối phương thời điểm, đối phương đã sớm ngay cả trèo mang cút chạy mất tăm.

"Ai, thật đặc biệt sao nhất gan, còn đặc biệt sao Thánh Tông Nội Môn Đệ Tử." Lâm Phàm bắt đầu dĩ thử dài một tiếng, sau đó nhìn này mộ bia, ngược lại cười cười, cả đời này còn chưa tới đâu, lại bị người lập hai tòa mộ bia, ai... .

Lần này chuyển đi, Thánh Tông trong các đệ tử lòng tham là trầm thấp, chẳng đạt được gì, còn hại Lâm sư thúc chết thảm, chẳng lẽ ông trời thật không bao giờ nữa hữu Thánh Tông hay sao?

Suy nghĩ một chút Thánh Tông tới nay, ra ngoài ắt gặp tai nạn, nơi nào còn có dĩ vãng kia thể như chẻ tre khí thể.

"Trưởng lão, sư huynh, có quý a... ." Tên đệ tử kia mặt đầy kinh hoàng chạy trở lại, bây giờ suy nghĩ một chút cũng cảm giác có chút kinh khủng.

"Hừ, nói cái gì mê sảng đây." Ngục Trưởng lão tâm tình thật không tốt, giọng nghiêm nghị nổi giận nói.

"Đúng vậy, thật có quý, Lâm sư thúc biến thành quý trở lại... Vừa mới liền xuất hiện ở trước mặt ta."

... .

"Tiểu Sư Đệ, Sư Thúc trở lại, làm sao lại biến thành quý." Lúc này trong bóng tối truyền tới một giọng nói.

Mọi người vừa nghe, sắc mặt đông lại một cái, mà đệ tử kia nhưng là hù dọa núp ở ngực trưởng lão thân sau, hấn cái gì cũng không sợ, chính là sợ quý.

Làm thân ảnh kia dần dần đi tới, mượn ánh trăng thấy bóng người thời điểm, Ngục Trưởng lão thần sắc đột nhiên kích động vạn phần. Mà những đệ tử khác càng là kích động hét to lên.

"Lâm sư thúc, ngươi không chết... ."

Lâm Phàm cười cười, "Cái gì có chết hay không, bốn sư chú thực lực thông thiên, điểm này tính là gì."

"Chúng ta tận mắt nhìn thấy, ngươi bị kia Tuyệt vương sư tử nuốt xuống, này sao lại thể." Ngục Trưởng già hơn trước mặt đầy không dám tin, phảng phất đối với Lâm Phàm xuất hiện ở trước mặt, lộ vẻ đề cho người khó tin.

Giờ phút này Lâm Phàm hất một cái ống tay áo, quay lưng lại tử, chấp hai tay sau lưng, sắc bén ánh mắt nhìn về phía kia treo cao trên không trung Minh Nguyệt, phong khinh vân đạm nói.

"Bốn sư chú là ai ? Bốn sư chú chính là Thánh Tông Vô Danh đình Thánh Ma Tông thứ sáu Nhâm Tông chủ, còn con này Tuyệt vương sư tử, như thế nào là bốn sư chú đối thủ, bây giờ bốn sư chú đã xem Tuyệt vương sư tử tru diệt, con non cũng bị bốn sư chú lấy được."

Giờ khắc này Lâm Phàm ép khí giống như trận bạo như gió, đám đông che phủ ở trong đó.

Mọi người nghe càng không dám tin.

Tuyệt vương sư tử bị tru diệt?

"Chuyện này... ."

Lâm Phàm nhẹ rên một tiếng, phảng phất đối với (đúng) mọi người không tin mình, rất là không vui, "Nhìn một chút, đây là cái gì."

Giờ khắc này làm mọi người thấy kia lông trắng như tuyết Tuyệt vương sư tử con non thời điểm, từng cái hít một hơi lạnh khí.

"Sư Thúc, đây là thật?" Tông hận trời không dám tin hỏi.

Tuyệt vương sư tử trình độ cường hãn, bọn họ nhưng là quá rõ ràng, đó là thật cực kỳ cường hãn a, nhất là kia cuối cùng màu đỏ Tuyệt vương sư tử, càng là tàn bạo đến cực hạn.

"Này tự nhiên là thật, còn có thể là giả không được."

... .

Cuối cùng mọi người đã tin tưởng hết thảy các thứ này, về phần Lâm sư thúc rốt cuộc vận dụng biện pháp gì tru diệt Tuyệt vương sư tử, liền không biết được, bất quá mọi người nhìn về phía Lâm sư thúc trong ánh mắt, lóe lên trận trận về sừng bãi.

Nguyệt hắc phong cao chi dạ.

Tối nay Minh Nguyệt rất tròn rất sáng, dù là không đốt đèn ánh sáng, đất đai như cũ bị tấm ảnh rất là sáng ngời.

Giờ khắc này dung Thiên thành có chút yên lặng, có chút điều tàn.

"Giết... ."

Sát ý ngút trời, máu tanh nồng đậm.

Ở nơi này một mảnh hài hòa trong thành phố, sinh một trận thảm tuyệt nhân hoàn sự tình.

"Các ngươi thân là tông môn đại nhân, lại ra tay với chúng ta, còn mặt mũi nào mặt có thể nói a." Một tên thân mặc áo bào xanh người đàn ông trung niên, cả người đầm máu thê thảm đạo.

"Phiền nào."

Đạo quang kiếm ánh, ánh sáng chọi hiện.

Một cái đầu lâu thật cao vút lên, ở nghiêm nghị trong đêm tối, vạch ra một vệt ánh sáng ảnh.

"Quân gia... ."

Chủ nhà họ Thái thể lương gào thét, nhìn trước mắt kia giống như như thần, không thể ngăn cản người, thể xác và tinh thần trong nháy mắt một mội, không có một tí ngăn cản lực.

"Hừ, một bày kiến hôi, vốn đã cho các ngươi cơ hội, lại không hiểu được quý trọng, chết không oán được người khác." Lăng Ngao giống như cao cao tại thượng thần, mắt nhìn xuống trước mắt bày kiến cỏ này.

"Thái quái, đại nhân đã cho ngươi cơ hội, là chính ngươi không quý trọng, có thể không oán được người khác, dung Thiên thành chỉ có thể có một cái chủ nhân, mà chủ nhân này chính là ta Sở gia." Sở gỗ lâm cười lạnh nói.

Thái hằng tay cầm trường kiếm, nhìn kia từng cỗ thi thể, những thứ này đều là Thái gia con cháu, bây giờ lại biến thành cụ cụ lạnh như băng thi thể.

Gần người gần nhất, lại giết Thái gia không còn sức đánh trả chút nào, cái loại này khác biệt trời vực chênh lệch, đã làm cho không người nào có thể đáng lên một tia lực phản kháng.

"Cha... ." Thái chi kiều Tiểu La Ly, vốn là đỏ thắm khuôn mặt nhỏ bé, bây giờ cũng là biến hóa trắng bệch vô cùng, thật chặt hoảng ở Thái quái sau lưng.

Thái quái nhìn người chung quanh, cuối cùng chậm rãi cúi đầu xuống, "Đại nhân, Thái gia nguyện ý rời đi, mời đại nhân thả chúng ta một con đường sống."

Thế gia giữa được làm vua thua làm giặc, chính là lẽ thường, bây giờ là cắt giữ huyết mạch, cũng chỉ có thể cúi đầu nhận thua.

Sở gỗ lâm nhìn trước mắt hết thấy, trong lòng đã sớm mừng rỡ, "Được, ta Sở mộc cũng không phải đuổi tận giết tuyệt người, các ngươi... ."

Sở gỗ lâm cũng không chuẩn bị đuổi tận giết tuyệt, chỉ cần đuổi ra ngoài liền có thể, nhưng này lời còn chưa nói hết, lại bị một đạo lạnh giọng cắt đứt.

"Ta có nói các ngươi có thể còn sống rời đi sao?" Lăng Ngao kia hơi thờ lạnh như băng bao phủ toàn trường, kia một cỗ giống như sóng biển khí thể áp chế tất cả mọi người tại chỗ, từ đáy lòng sinh ra cảm giác vô lực.

"Hôm qua đã cho các ngươi cơ hội, hôm nay nói gà chó không để lại, vậy liền gà chó không để lại." Lăng Ngao trong mắt sát ý đòi dảo, tàn sát những tục nhân này, giống như tàn sát con kiến hôi.

Chiến đấu trên đò Phong Thiên Tông trưởng lão, mắt lạnh nhìn phía dưới hết thấy, đối với lăng Ngao quyết định, nhưng là hài lòng gật đầu một cái.

Phong Thiên Tông không cần mang lòng có lòng tốt hạ người, nếu đã cho cơ hội, không hiểu quý trọng, hậu quả kia cũng chỉ có thể tự gánh vác.

"Tối nay Thái gia các ngươi, gà chó không để lại." Giờ khắc này lăng Ngao sát ý ngút trời, vẫy tay một cái, tan tành mây khói.

Thái gia mọi người kinh hoàng nhìn trước mắt vị này không thể địch nổi Sát Thần, trong nội tâm dâng lên thật sâu tuyệt vọng.

Thái quái nhẹ nhàng cúi đầu con gái đầu, khéo mắt chỗ sau khi rơi xuống hời nước mắt.

"Tiểu bối, ngươi có chút can rời."

Ngay vào lúc này, một đạo nhân nhả thanh âm, từ trong hư không truyền mà tới.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại.

Ở đó mình dưới ánh trăng, một chiếc dăng vóc to chiến thuyền, Tĩnh Tĩnh trôi lơ lửng ở kia.

Một đạo nhân ảnh giống như Thiên như thần, từ bầu trời như ẩn như hiện hạ xuống.

Lâm Phàm bóng người, nhất thời xuất hiện, nhất thời biến mất.

« Ân Thân Thuật » vận chuyển cực hạn, hư thật biến hóa.

Thần Chi Hựu Thần, Huyền Chi Hựu Huyền.

Kia một phản ung dung khí tức, lây mọi người, đẩy tán bao phủ ở chỗ này sát ý.

Roi xuống đất không tiếng động, dài phiêu dật, ở dưới ánh trắng, tản ra trận trận Quang Hoa, Lâm Phàm chấp hai tay sau lưng, kia xuyên qua hết thấy hai tròng mắt, lạnh lùng nhìn lăng Ngao, giọng trầm thấp thêm không nghi ngờ gì nữa.

"Thái gia, cùng Bồn Tọa hữu duyên."

ps: Đề cử một quyển sách « săn giết toàn cầu », không liên quan chuyện ta a, lần này là có py giao dịch, các người khác (đừng) phun ta. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 155: Tốc độ cao liên hoàn giẫm đạp tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Pho

Khởi hành trở về Tông lúc, Lâm Phàm nghĩ đến cùng Thái gia ước định, đem kia Tiểu La Ly mang về Vô Danh đình, tự thân ngồi xuống gặp nhau thêm. . . nửa một tên khả ái đồng tử, bức này mua bán cũng là tính toán. Tám √ một ★ mạng tiếng Trung √ ku★ ku★ ku ku√ ★

Ở đến dung Thiên thành lúc, hắn thấy Thái Phủ huyết quang văng khắp nơi, sát khí ngút trời, thậm chí nói có chút không ổn, Bồn Tọa coi trọng Tiểu La Ly cũng không thể lúc đó chết yếu, nếu không vậy thì thật là táng tận lương tâm.

"Bồn Tọa, muốn thu cô gái này là quan môn đệ tử, mà các loại (chờ) muốn làm gì? Chẳng lẽ không đem Bồn Tọa coi ra gì hay sao?" Lâm Phàm ánh mắt âm trầm, lóe lên từng luồng ánh sao, phong tỏa lăng Ngao đạo.

"Đại nhân... ." Từ trên xuống dưới nhà họ Thái nguyên bốn đã chết đi tâm, ở Lâm Phàm xuất hiện một khắc kia, lần nữa bốc cháy.

Tôi nay đối với bọn họ mà nói có lẽ là Thái gia diệt vong ngày, nhưng lại không nghĩ rằng lại có như vậy chuyển biến.

Thái hằng kích động nắm chặt quả đấm, huyết dịch sôi sùng sục, đại nhân không có gạt người, cũng không có quên, loại này to vui mừng thật lớn để cho hắn nhất thời không cách nào biến chuyển tới.

Sở gỗ lâm lúc này thần sắc hơi đổi, nhìn bầu trời một chút bên trong kia chiến thuyền, lại nhìn một chút đứng ở trước mặt, phong khinh vân đậm nam tử, nội tâm không khỏi khẩn trương.

Thái gia cũng có tông môn đại người hỗ trợ, mà càng làm cho kỳ không thể nào tin nổi chính là, đại nhân lại muốn thu Thái gia con gái làm đệ tử.

Lâm Phàm khẽ ngừng đầu, bình thân nói, "Yên tâm, hôm nay có Bồn Tọa ở, không người có thể ở diện tiền bồn tọa cản trở."

Giờ phút này lăng Ngao khẽ cau mày, thần sắc có chút kinh dị, "Người không có chết?"

Ngày đó tình huống, mọi người cũng đều quá rõ ràng, người này đã bị Tuyết vương sư tử nuốt vào đi xuống, không thể nào có sống còn khả năng, bây giờ này bình an vô sự xuất hiện ở nơi này, thật ra khiến người có chút không dám tin.

"Bồn Tọa chết tại không chết,

Cùng người tiểu bối này có gì liên quan, Thái gia ngày sau do Bồn Tọa che chở, người còn dám can đảm cản trở hay sao?" Giờ khắc này Lâm Phàm ngang ngược vênh vao, thái độ cương quyết, cái bá khí phong độ, không biết đem bao nhiêu người cho mê hoặc.

Lăng Ngao thân là Phong Thiên Tông Thiên Kiều đệ tử, kia bị bức này làm nhục, người trước mắt này, câu câu bức người, không chút nào coi mình ra gì, thật là đáng ghét rất a.

Giờ khắc này lăng Ngao lên cơn giận dữ, trong ánh mắt sát ý lóe lên, cắn răng nghiêng lợi nổi giận nói, "Người đừng quá can rờ."

Lâm Phàm lúc này đi đang ép trên đường, càng lún càng sâu, đã không cách nào tự kèm chế, bây giờ cũng chỉ có thể một lớp cứng rắn làm tiếp.

Này lăng Ngao thực lực không tệ, cùng Tông hận trời một dạng bất quá chiến lực so với Tông hận trời mạnh hơn nhiều, nếu không cảm địa lịch luyện hôm đó, cũng không thể xuất hiện hai người không đánh lại người ta một cái tình trạng.

"Hôm nay Bồn Tọa thu học trò chính là đại sự, bọn người Bồn Tọa cũng không muốn nói nhiều, đi qua một trận cũng tốt, vừa vặn cũng nhìn một chút người tiểu bối này có bản lĩnh gì." Lâm Phàm chấp hai tay sau lưng, ánh mắt bình tĩnh không dứt.

"Người..." Lăng Ngao không nghĩ tới người trước mắt, không chút nào cho đường lui, chính mình còn không có nói mấy câu, liền trực tiếp khai chiến.

Vốn là cân nhắc đến làm một giới người bình thường, còn không đáng sinh mâu thuẫn, nhưng hôm nay người này từng bước bức người, làm cho mình không có bất kỳ nấc thang có thể xuống, cũng đúng lúc lúc đó đi qua một trận cũng tốt.

Lâm Phàm đưa mắt nhìn chung quanh một vòng, nhìn những thứ kia đã chết, hóa thành cụ cụ lạnh như băng thi thể Thái gia đệ tử, không khỏi lắc đầu một cái, trên ánh mắt dò, nhìn về phía Thánh Tông chiến thuyền.

"Vô giả si nhục, tông môn si nhục, chúng Sư Diệt môn, sau này nhớ lấy không thể ý lớn hiếp nhỏ, lạm sát người tầm thường, bức này có thể không phải chúng ta nên làm." Lâm Phàm giọng khinh bỉ nói.

"Ừ." Chiến đấu trên đò, Tông hận trời đám người gật đầu kêu.

Nhất là Tông hận trời thấy lăng Ngao lúc, trong lòng có loại mãnh liệt đem đối phương phế bỏ cảm giác, nhưng bây giờ Sư Thúc xuất thủ, hẳn cũng chỉ có thể đem phần tức giận này áp chế ở đáy lòng.

Mà Tông hận trời cũng muốn nhắc nhở Sư Thúc, này lăng Ngao thủ đoạn dị thường nhiều, nhưng bây giờ Sư Thúc chiếm lĩnh danh tiếng, hẳn tự nhiên không thể tán dương lăng Ngao, tổn hại Sư Thúc mặt mũi.

Ngục Trường lão đứng ở thuyền thủ, mặt vô biểu tình nhìn phía dưới tình huống, mọi người cũng không nhìn ra Ngục Trường luôn có cỡ nào ý tưởng.

"Người can rờ..." Giờ khắc này lăng Ngao hoàn toàn giận, chiến ý dồi dào, người trước mắt này, hẳn phải để cho mình bạch, làm nhục chính mình giá trị cuộc là cái gì.

"Đi chết đi..."

Giờ khắc này lăng Ngao khí thế đột nhiên bạo nổ, hàm chứa sức mạnh vô thượng một quyền, hướng Lâm Phàm đánh tới.

Lâm Phàm đứng ở nơi đó, lâm nguy không sợ, khoe miệng một mực mang theo vẻ tươi cười.

Nhãi con, hôm nay sẽ để cho ngươi biết, cái gì mới gọi là thống khổ.

"Phanh..."

Giờ khắc này thiên địa biến sắc.

Hai tông đệ tử, cũng đều kêu lấy ngắm, Thánh Tông Nội Môn Đệ Tử, kích động trong lòng vạn phần, này lăng Ngao hủy bọn họ sư huynh, bây giờ Sư Thúc xuất thủ, còn không hung hăng trả thù tuyệt hận.

Mà Phong Thiên Tông chính là đối với (đúng) lăng Ngao ôm có không gì sánh nổi hy vọng, bởi vì lăng Ngao là bọn hắn sư huynh, càng là Phong Thiên Tông Thiên Kiều đệ tử.

Giờ phút này Lâm Phàm bắt lăng Ngao quả đấm, lăng Ngao sắc mặt hơi đỏ, muốn lùi về quả đấm, có thể vừa lúc đó, Lâm Phàm khoe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

Thân thể trong nháy mắt biến mất.

Mà ở Lâm Phàm trong nháy mắt biến mất chớp mắt, lăng Ngao thân sắc hơi sùng sờ, trong một sát na có một chút do dự, phảng phất là đang suy nghĩ đối phương tại sao sẽ đột nhiên biến mất.

Giờ khắc này thiên địa hoàn toàn yên tĩnh, Lâm Phàm phảng phất thật từ trên thế giới này biến mất.

Rất nhiều chưa từng vùng Thần Khí a, hôm nay cuối cùng cũng có người đất dụng võ.

Ân thân trong trạng thái Lâm Phàm, trong phút chốc, Cửu Ngũ đại hồng chuyển trong nháy mắt xuất hiện ở lăng Ngao trên ót, liền như vậy nhẹ nhàng đánh một cái.

Thần không biết quỷ không hay, không có một chút do dự, ở trong mắt mọi người Lâm Phàm cũng chỉ là biến mất như vậy trong nháy mắt mà thôi.

"Hừ, không chịu nổi một kích."

Mà làm mọi người thấy Lâm Phàm bóng người thời điểm, Lâm Phàm một ngón tay điểm ở lăng Ngao trên ót, sau đó có chút đẩy một cái, lăng Ngao thân thể lui về phía sau ngã xuống, phẳng phát được cái gì đã kích trọng đại.

"Chuyện này... Làm sao có thể." Mọi người thất kinh thất sắc, này trong một sát na rốt cuộc sinh cái gì.

Có thể sự tình còn không có lúc đó kết thúc, ở lăng Ngao bình ngã xuống đất thời điểm, Lâm Phàm bóng người lại trong nháy mắt biến mất.

Chờ sau đó mặt cảnh tượng, thật sự là có tồn thất hình tượng, làm sao có thể để cho mọi người thấy.

Giờ khắc này, Lâm Phàm bắt lăng Ngao hai chân, trực tiếp nâng lên kéo ra.

Giờ khắc này, Lâm Phàm trong mắt tinh quang lóe lên, một cỗ Hủy Thiên Diệt Địa khí tức trong nháy mắt biến hóa nổ lên tới.

"Đoạt Mệnh liên hoàn giẫm đạp."

Giờ phút này dưới trạng thái ân thân Lâm Phàm, đùi phải Mạnh nâng lên, hướng lăng Ngao đáy quần chỗ, mãnh liệt động thể công.

Nhanh!

Chuẩn!

Ác!

Dồn dập, không có một chút do dự, một chiêu này hồn nhiên thiên thành, chút nào không tìm được sơ hở.

"Phanh... Phanh."

Giờ khắc này một cỗ phá âm tiếng truyền vào trong tai mọi người, cả vùng cũng run lấy bầy.

Trong một sát na, cao liên hoàn giẫm đạp mấy chục chân sau, Lâm Phàm một tay nắm lên lăng Ngao đầu, trực tiếp đem quảng phương xa.

"Hừ, Phong Thiên Tông Thiên Kiêu đệ tử, cũng không gì hơn cái này..." Giờ khắc này, Lâm Phàm chấp hai tay sau lưng, mặt không đổi sắc lạnh nhạt nói.

Hết thầy sinh đều là nhanh như vậy, thậm chí ngay cả một chút xú lòng phòng bị cũng không có.

ps: Yêu cầu đoàn người đầu điểm phiếu hàng tháng, bây giờ sách mới phiếu hàng tháng mười hai tên gọi, thiếu chút xíu nữa là có thể vào trước 10. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Nhân sinh thứ 1 cái Tiểu La Ly học trò tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả:

Giờ khắc này, thiên địa đột nhiên an tĩnh. Ku

Giờ khắc này, Phong Thiên Tông Nhân xưng sờ.

Giờ khắc này, Thánh Tông người xưng sốt.

Bọn họ cả đám trợn mắt há mồm nhìn phía dưới tình huống, kia hết thấy dưới cái nhìn của bọn họ là biết bao không thực tế, biết bao không thể nào.

Trận này long tranh hổ đấu kết thúc như vậy?

Kia Thiên Bằng Địa Liệt cảnh tượng đây? Làm sao có thể trong nháy mắt lúc đó kết thúc, chuyện này... Này.

Lâm Phàm chấp hai tay sau lưng, bình tĩnh ánh mắt cứ như vậy nhìn thẳng Phong Thiên Tông, không có nói một câu, cũng không động một cái.

Một cỗ lạnh nhạt khí tức bao phủ toàn trường, ép Phong Thiên Tông trong lòng mọi người hoang mang.

"Người này hôm nay đối với bản tọa bất kính, Bồn Tọa hơi thi trừng phạt, nếu có lần sau nữa định chém không tha." Lâm Phàm thần sắc bình tĩnh nói, nhưng là lời muốn nói lời nói lại giống như tiếng sấm nổ, đánh vào Phong Thiên Tông đệ tử trong lòng.

Phong Thiên Tông Nội Môn Đệ Tử, không thể tin được Lăng sư huynh cứ như vậy bại.

Người trước mắt này, tuổi còn trẻ, tại sao biết cái này sao cường.

Chẳng lẽ người này là Thánh Tông mạnh mẽ nhất kiểu đệ tử sao?

Giờ khắc này chiến đấu trên đò Ngục Trường lão ánh mắt ngưng hướng Phong Thiên Tông trưởng lão, hơi lộ ra vẻ tươi cười, kia bình tĩnh trong tươi cười, phảng phất bao hàm ngàn vạn tình cảm.

Giữa cột, khinh thường... .

"Đi... ." Phong Thiên Tông trưởng lão sắc mặt âm trầm như nước,

Đáng sợ cực kỳ, cuối cùng trong kẽ răng phun ra một chữ.

"Phong Thiên Tông, đệ tử bản tông bị phế đó là tài nghệ không bằng người, có thể ngày sau cấm địa lịch luyện, Quý Tông cũng phải cẩn thận." Ở Phong Thiên Tông gần sắp rời đi lúc, Lâm Phàm thanh âm nhàn nhạt bay tới.

Phong Thiên Tông trưởng lão thân tử khê run lên, trong mắt lóe lên một tia vẻ tàn nhẫn, "Đa tạ thành thật khuyên."

... .

Lâm Phong Thiên Tông rời đi sau khi, còn rất nghiêm túc Lâm Phàm, đột nhiên thở phào một cái, trong lòng vô cùng sáng khoái, vừa mới này một lớp ép, nhưng là tiêu hao toàn thân ép khí, ít nhất một tháng bên trong, không cách nào ở vận dụng.

Bây giờ Lâm Phàm minh bạch, « Ẩn Thân Thuật » quả thật là một môn Thần Kỹ, diệu dụng không chỉ có ẩn thân, mà là chiến đấu lúc, đột nhiên tiến vào ẩn thân dưới trạng thái, có thể để cho đối phương ngẩn ra, nhất thời không cách nào kịp phản ứng.

Mà liền này ngẩn ra trong một sát na, càng là quyết phân thắng thua thời điểm.

Vừa mới nếu như súng thật đạn thật đối với (đúng) một lớp, Lâm Phàm tâm lý còn thật không dám nói, mình có thể đem lăng Ngao trấn áp xuống.

Bất quá thắng thì thắng, công pháp là một cái nguyên nhân, Thần Khí cực gạch cang là một cái không cách nào hình dung đại sát khí, cho dù là thần, bị chính mình chụp một gạch, vậy cũng phải quỳ.

Giờ khắc này các đệ tử từ chiến thuyền thượng xuống tới, vây tụ ở Lâm Phàm bên người.

"Sư Thúc, quá lợi hại."

"Kia lăng Ngao tính là gì, trong tay Sư Thúc, đây còn không phải là giống như con kiến."

"Ta đến bây giờ cũng không biết kia lăng Ngao rốt cuộc là như thế nào bị Sư Thúc đánh bại, thật sự là quá nhanh, nhanh ta đều không thấy rõ."

Đối mặt chúng Sư Diệt thời phong, Lâm Phàm khoe miệng lộ ra một tia cười yếu ớt, "Được, không nói chuyện này, người này cũng chỉ là Sư Thúc trong mắt một cái khách qua đường mà thôi, không đáng nhắc tới."

... .

Vừa mới một màn, đã để cho người Thái gia nhìn sững sờ, bọn họ không thể tin được, lúc trước kia giống như như thần địch nhân, trong nháy mắt, liền bị trước mắt đại nhân cho đánh bại.

Hơn nữa dưới cái nhìn của bọn họ, vậy càng là không còn sức đánh trả chút nào, thậm chí ngay cả một chút đường phản kháng cũng không có, thật sự là quá kinh khủng.

Thái gia đạt đến, thật muốn đạt đến.

Thái quái bây giờ kích động lão lệ tung hoành, tiểu nữ nhi có thể lạy người này thầy, đó là Thái gia bách thế đã tu luyện có phúc a.

Giờ phút này, người nhà họ Sở đã mộng so với, bọn họ không nghĩ tới sự tình sẽ biến thành như vậy, ban đầu có thể ổn được việc tình, lại trong nháy mắt tan biến.

Đây đối với người nhà họ Sở mà nói, không thể nghi ngờ không phải là một đả kích.

"Thái lão ca, ta sai, van cầu người tha chúng ta một con ngựa a." Giờ khắc này Sở gỗ lâm rơi đầy mặt, ồm một tiếng quỳ dưới đất cầu xin tha thứ.

Này trong nháy mắt biến chuyển, để cho Sở gỗ lâm có chút được không.

"Đại nhân, người xem?" Thái quái cẩn thận từng li từng tí dò hỏi, bây giờ đại nhân coi trọng hán tiểu nữ nhi, Tự Nhiên không dám chọc đại người tức giận, loại chuyện này, tự nhiên muốn để cho đại nhân tới định đoạt, để tránh huyên tân đoạt chủ, chọc đại nhân không vui.

"Chuyện này cứ giao cho tự các người tới xử lý." Lâm Phàm đối với này chuyện không nghĩ tới hỏi, cũng không muốn dính vào, sau đó nhìn Tiểu La Ly, "Cân nhắc như thế nào, có nguyện ý hay không trở thành Bồn Tọa đệ tử."

"Đại nhân, tiểu nữ nguyện ý." Thái quái vội vàng nói.

Lâm Phàm khoát khoát tay.

"Chuyện này yêu cầu chính nàng trả lời, Bồn Tọa không thích làm người khác khó chịu." Lâm Phàm nói.

Thái chi kiều có chút sợ hãi núp ở Thái quái sau lưng, chuyện tối nay, để cho đây chỉ có năm tuổi Tiểu La Ly, chịu đủ khủng hoảng, bây giờ còn không có hoàn quá thần lai.

Thái quái giờ phút này nội tâm gấp vạn phần, lần này là cái cơ duyên vô cùng to lớn, nếu như có thể bắt, sau này Thái gia định đem thăng quan tiến chức nhanh chóng a.

Ban đầu nếu như Thái gia có thể có một người bá nhập tông môn, bên kia là phúc lớn bằng trời, mà bây giờ trước mắt này đại nhân, muốn thu tiểu nữ làm đệ tử, vậy càng là bách thế đã tu luyện phúc phận a.

Trước mắt này đại nhân, ở trong tông môn địa vị nhất định không thấp, mà tiểu nữ có thể thành là quan môn đệ tử, sau này thành trụ nhất định bất khả hạn lượng.

"Đại nhân, có thể hay không cho phép ta cùng với tiểu nữ nói mấy câu." Thái quái vội vàng nói.

"Ừ." Lâm Phàm gật đầu một cái.

Đối với Lâm Phàm mà nói, Vô Danh đình bây giờ kia là nhân tài điều linh, muốn bồi dưỡng trung thành đệ tử, vậy dĩ nhiên là muốn từ con nít nắm lên, dù sao từ nhỏ bồi dưỡng, đó mới có lớn hơn quy chúc cảm a.

Hơn nữa này dưỡng thành kiều, cũng là Lâm Phàm thật sự mong đợi.

Này từ nhỏ bồi dưỡng, sau này sau khi lớn lên, sẽ là như thế nào Thiên Kiều, hết thấy các thứ này Lâm Phàm cũng rất chờ mong.

Dù sao nhân sinh đạo sư cái này nghề, vẫn luôn không có ích gì Vô chi đất, cũng nên là thời điểm bạo nổ một lớp.

Thánh Tông đệ tử bây giờ xì xào bàn tán, không hiểu Sư Thúc như thế nào thu cô bé này làm đệ tử.

Bọn họ Tự Nhiên nhìn ra, đứa nhỏ này thiên tư cũng không khá lắm, như vậy thiên tư ở trong tông môn vừa nắm một bó to, cơ bản đều là hèn hạ vô vi, sau này cũng sẽ không có quá đại thành tựu.

Nhưng hôm nay Sư Thúc muốn thu cô gái này là quan môn đệ tử, chẳng lẽ cô bé này có cái gì là bọn hắn không có nhìn ra bất phạm hay sao?

Giờ phút này Lâm Phàm chờ chốc lát sau khi, Thái quái mang theo Tiểu La Ly tới.

"Có nguyện ý hay không?" Lâm Phàm hỏi.

"Đệ tử, nguyện ý." Thái chi kiều thân thể nho nhỏ, quỳ lạy trên đất, cho Lâm Phàm đi đơn giản lễ bái sư.

Giờ khắc này Lâm Phàm nhàn nhạt cười, "Được."

Đây coi như là Lâm Phàm thứ nhất đệ tử chính thức.

Thái quái cùng Thái hăng hai người thần sắc có tí ti Bất Xá, nhưng là ở trước mặt đại nhân, cũng không dám biểu hiện quá mức.

"Chỉ kiêu, đây là cha cho ngươi, muốn hệ trên ngươi, thật tốt với đại nhân học nghệ, chớ chọc đại nhân phiền lòng." Thái quái quý vì Thái gia chỉ chủ, giờ phút này khóe mắt nhưng cũng ửng đỏ, đem một khối ngọc thất ở chỉ kiêu cổ.

Thái hằng chịu đựng trong lòng Bất Xá, nhẹ khẽ vuốt vuốt muội muội đầu.

Nhưng là đối với muội muội mà nói, đây là lựa chọn tốt nhất, có thể bá nhập tông môn, là tốt nhất thuộc về.

Có lẽ lúc gặp lại không biết muộn quá lâu dài... .

ps: Ta đang ở nhanh gõ chữ, được, tiếp tục gõ chữ, đoàn người không gấp, ta chỉ có buổi tối có thời gian gõ chữ. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 157: Rạng rỡ trở về Tông tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Ban đêm

Xanh ngắt quần sơn chồng chất, uyển như trên biển lên xuống sóng, như ẩn như hiện

Lâm Phàm đứng ở thuyền thủ mắt nhìn xuống phía dưới cảnh đêm, chỉ kiêu Tiểu La Ly đứng ở một bên, thần sắc có chút khản trương, cũng có chút sợ hãi. Tám một ★★ mạng tiếng Trung ★★ √ ku

Lâm Phàm đưa bàn tay đưa đến chỉ kiêu Tiểu La Ly trước mặt, trong mắt kêu nụ cười.

Chỉ kiêu nhìn Lâm Phàm, mịn màng giống như Bạch Ngọc tay nhỏ, cẩn thận từng li từng tí đặt ở Lâm Phàm trong lòng bàn tay.

Lâm Phàm dắt học trò tay, khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười.

Phong Thiên Tông chiến đấu trên đò.

Lăng Ngao bị Thánh Tông đệ tử thể nhanh như chớp không kịp bịt tai trong nháy mắt đánh bại, để cho Phong Thiên Tông một mực thuộc về trầm thấp trạng thái.

Phong Thiên Tông trưởng lão sắc mặt một mực âm trầm vô cùng, không có một tia huyết sắc, đây là tức giận đến mức tận cùng biểu hiện.

Giờ phút này, lăng Ngao nằm ở nơi đó, trong đầu tất cả đều là lúc trước tình cảnh, kia đáy quần chỗ thống khổ, nhìn lăng Ngao sắc mặt tái xanh.

Nơi đó có lẽ nói, đã không có bất kỳ cảm giác.

Nhưng là lại có thể cảm nhận được đau đớn.

Thánh Tông... Lâm Phàm

Lăng Ngao thần sắc dữ tợn, tức giận vạn phần.

Hắn không biết mình là như thế nào mất đi cảm giác, chẳng qua là cảm giác lúc ấy rất là quái dị mà thôi.

Nhưng là cái thù này,

Hắn cuối cùng phải báo.

... .

Chiến thuyền bay vọt nặng nề quần sơn, vượt qua điều điều Giang Hà, rốt cuộc Thánh Tông đỉnh núi xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Kia tầng tầng lớp lớp đỉnh núi, càng ngày càng rõ ràng, khoảng cách tông môn càng ngày càng gần.

Các đệ tử nhìn về phía trước tông môn, trong lòng tràn đầy vui sướng cảm giác.

"Rốt cuộc trở lại."

"Đúng vậy, cách Tông nhiều ngày, ngược lại có chút tưởng niệm."

"Lần này tuy nói không phải là toàn thắng, nhưng là lại để cho Phong Thiên Tông lãng Ngao ăn cái giáo huấn, bên kia là thành công."

...

Lúc này Lâm Phàm dắt chỉ kiều tay nhỏ, chỉ chỉ phía trước, "Bên kia chính là người sau này nhà."

Thái chỉ kiều mình mắt sáng, nhìn tòa kia quần sơn, trong mắt lóe lên từng tia vẻ hưng phấn.

Trở về tông môn trên đường đã nhiều ngày, Lâm Phàm cùng mình này duy nhất đệ tử, quan hệ cũng là nơi rất tốt, ít nhất đã đánh vỡ lúc trước lúng túng.

Nguyên nhân chủ yếu này, hay lại là Lâm Phàm đầu não thông minh, như thế nào đem một đứa bé dễ thật vui vẻ phương pháp vẫn là rất nhiều.

"Sur phó, sau này ta cũng sẽ ở nơi đó sao?" Thái chỉ kiều mắt to đáng yêu đáng yêu nói.

Lâm Phàm cười sờ một cái Tiểu La Ly đầu.

...

Hôm nay Thánh Tông phi thường náo nhiệt.

Tông môn Nội Môn Đệ Tử lần xuất chinh này, không biết tình huống như thế nào, lần trước cảm địa lịch luyện, tổn thất nặng nề, rất nhiều tông môn trước mặt hao tổn mất mũi, không biết lần này có thể hay không lật trở về một ván.

"Tông Chủ đại nhân có thể trở lại." Trương nhị cầu đứng ở trong đám người, kích động vạn phần, hẳn có thể sắp muốn chết Tông Chủ.

"Sur huynh, người này nghĩ là Tông Chủ hết thầy Ca, đi." Một bên Phong Bất Giác bạch liếc mắt, rất là vô tình phơi bày.

Trương nhị cầu có chút không vui, "Người người này bây giờ thế nào thành thật như thế, người không thấy không chỉ ta một người nghĩ (muốn) à?"

Phong Bất Giác nhìn một chút cách đó không xa Diệp thiếu Thiên, cũng là bất đắc dĩ thở dài một tiếng.

Bất quá trong lòng hẳn cũng là dị thường hoài niệm "Hết thầy Ca," được liệu.

Tuy nói Tông Chủ rời đi nửa tháng lâu, nhưng là đối với bọn họ mà nói, lại giống như một ngày bằng một năm a.

Giờ phút này trên tông môn vô ích một chiếc to lớn chiến thuyền đậu ở chỗ đó, cuối cùng chậm chạp hạ xuống, rất nhiều đệ tử nhìn chăm chú xuống, lần xuất chinh này Nội Môn Đệ Tử từ chiến thuyền thượng xuống tới.

Một cái.

Hai cái.

...

Hai mươi.

"Các người nhìn tất cả đều bình an vô sự, không có bất kỳ tổn thương." Một ít cẩn thận đệ tử đếm từ chiến đấu trên đò đi xuống đệ tử, kích động nói.

"Ồ, trả thế nào nhiều tiểu cô nương?"

Trong khi chờ đợi các đệ tử, thấy Lâm sư thúc bên người một cô bé, cũng đều nổi lên nghi ngờ. Chẳng qua hiện nay bọn họ càng để ý chính là, lần này chuyến đi thành quả rốt cuộc thế nào.

"Tông Chủ, trưởng lão, lần này bình an trở về." Ngục Trưởng lão thứ nhất từ chiến thuyền thượng xuống tới, sau đó đi tới Tông Chủ cùng Thái Thượng Trưởng Lão trước mặt nói.

"Được." Yên Tông chủ gật đầu một cái.

Giờ phút này Lâm Phàm tiến lên, nhìn đồng đạo đệ tử, hơi lộ ra vẻ tươi cười, đối với bây giờ Thánh Tông mà nói, xác thực yêu cầu một món phần chần

lòng người sự tình mới được.

"Cũng nhường một chút... ." Giờ phút này Lâm Phàm lạnh nhạt nói, sau đó từ trong túi đeo lưng, đem Tuyết vương sư tử lấy ra.

Kia trông trái tràng địa thượng, đột nhiên một con thân thể khổng lồ, bộ mặt dữ tợn hung thú xuất hiện ở chúng đệ tử trước mặt, cũng là hù dọa chúng đệ tử kêu lên liên tục.

"Đây là cái gì hung thú, đây cũng quá đại đi."

"Này chẳng lẽ chính là Tuyết vương sư tử?"

"Cái gì? Kia tiểu Thiên vị cảnh giới đại viên mãn Tuyết vương sư tử?"

"Như vậy hoàn chỉnh Tuyết vương sư tử, chẳng lẽ đều bị chúng ta Thánh Tông lấy được hay sao?"

Mọi người kêu lên luyến một chút, lớn tiếng thảo luận, mỗi người trong ánh mắt, cũng tiết lộ ra khác thường vui mừng.

Mà giờ khắc này ngay cả Yến Tông chủ cùng mấy vị Thái Thượng Trưởng Lão cũng có chút kinh ngạc, tuyết này Vương minh sư tử thân thể lại đều mang về, chẳng lẽ những tông môn khác cũng hào phóng như vậy hay sao?

"Tông Chủ, trưởng lão, lần này chuyển đi, Lâm sư thúc không thể bỏ qua công lao, nếu như không phải là Lâm sư thúc, sợ là chúng ta không chỉ có muốn hao tổn nhiều người, thậm chí ngay cả một chút vật cũng mang không trở lại." Tông hận trời giờ phút này nói.

Giờ khắc này tất cả mọi người ánh mắt đồng loạt nhìn về phía Lâm Phàm.

Lâm Phàm khoe miệng hơi lộ ra vẻ tươi cười, mà một bên Thái chỉ kiều bị những ánh mắt này tránh có chút sợ hãi, co rút sau lưng Lâm Phàm.

Yến Tông chủ cùng các Thái Thượng trưởng lão, nhìn về phía Lâm Phàm, ngược lại càng xem càng không tưởng tượng nổi, tuyết này Vương sư tử bọn họ nhưng là biết, thực lực cường hãn, chỉ bằng vào bọn họ lực, sợ rằng vẫn không thể bắt lại.

Nhưng hôm nay tuyết này Vương minh sư tử thân thể, hoàn hảo không chút tổn hại xuất hiện ở nơi này, như vậy những tông môn khác rốt cuộc là như thế nào nguyện ý?

Lâm Phàm nhìn mọi người kinh ngạc ánh mắt, khẽ nâng cằm, ánh mắt phiêu miêu, phảng phất hết thấy tất cả đều nằm trong lòng bàn tay, "Tuyết này Vương minh sư tử thân thể, đào còn không coi vào đâu, trong tay Bốn Tọa, cũng chỉ là tan tành mây khói vật, phía dưới đó mới là trọng điểm."

Mọi người vừa nghe, nhất thời kinh hãi, theo như Lâm sư thúc ý tứ, chẳng lẽ tuyết này Vương minh sư tử thân thể còn chưa phải là tốt nhất? Kia rốt cuộc là thứ gì, mới có thể coi như là tốt nhất.

Yến Tông chủ cùng vài tên Thái Thượng Trưởng Lão hai mắt nhìn nhau một cái, tâm lý cũng là cười cười, tiểu tử này, thật đúng là thích vòng vo a.

Nhìn mọi người kia mong đợi ánh mắt, Lâm Phàm nhàn nhạt cười một tiếng, bàn tay mở ra, một con trắng như tuyết Tuyết vương sư tử con non, Tĩnh Tĩnh nằm ở Lâm Phàm trong lòng bàn tay, an tường ngủ say đến.

Ở Tuyết vương sư tử con non xuất hiện một khắc kia, tất cả đệ tử cũng khiếp sợ.

"Đó là Tuyết vương sư tử con non a."

"Không thể nào, lần này chuyển đi, Tuyết vương minh sư tử thân thể bị chúng ta lấy được, bây giờ cả kia con non cũng bị chúng ta lấy được, kia những tông môn khác được cái gì?"

Mọi người giờ khắc này kinh ngạc nói không ra lời, cảm giác hết thấy các thứ này cũng biến hóa có chút không chân thật.

Giờ phút này Yến Tông chủ cùng các Thái Thượng trưởng lão trong lòng cũng lên một tia gọn sóng, lần này vậy quét rốt cuộc sinh chuyện gì. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 158: 0 vạn không thể đánh này tập tục tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân P

? giờ phút này Lâm Phàm cười không nói, bây giờ tình cảnh này, còn cần nổi lên một phen, Tuyết vương mình sư tử thân thể đã cho bọn hắn một lớp cường mà có lực đánh vào, mà Tuyết vương sư tử con non càng làm cho bọn họ không dám tin.

Bây giờ Tự Nhiên cần để cho bọn họ chậm một chút tâm thần, để ngừa kích động quá độ, choáng váng não coi như không tốt.

Nhìn của bọn hắn kia thần sắc khiếp sợ, Lâm Phàm nội tâm chính là nhàn nhạt cười, quả thật này vạn người nhìn chăm chú cảm giác chính là được a, lấy mình bây giờ này một lớp đánh vào, Vô Danh đỉnh danh tiếng kia đem càng vang dội.

"Những thứ này tính là gì, Lâm sư thúc nhưng là một hơi thở không tới liền đem kia Phong Thiên Tông Thiên Kiêu lăng Ngao đánh sụp." Giờ phút này một tên Nội Môn Đệ Tử nhẹ nói đạo, thanh âm này mặc dù không lớn, nhưng tất cả đệ tử lại cũng có thể nghe được.

Lâm Phàm kinh ngạc một chút, nhìn liếc mắt tên kia Nội Môn Đệ Tử, đem nhớ ở trong lòng.

Có người giúp người đang gặp nạn, có người thêm gắm thêm hoa, mà có lúc này thêm gắm thêm hoa có thể so với này giúp người đang gặp nạn muốn càng trọng yếu hơn.

Quả nhiên ở nơi này Nội Môn Đệ Tử sau khi nói xong, đám người chi » vô > sai » trong tiểu thuyết lại trong nháy mắt bộc phát ra càng kịch liệt thanh âm.

"Cái gì? Lâm sư thúc một hơi thở giữa liền đem Phong Thiên Tông Thiên Kiêu cho đánh bại?" Có biết Phong Thiên Tông Thiên Kiêu đệ tử người kinh hô.

"Sư huynh, kia Phong Thiên Tông Thiên Kiêu rốt cuộc là ai vậy, vì sao các người khiếp sợ như vậy?"

"Kia Phong Thiên Tông Thiên Kiêu, chính là ở cấm địa lịch luyện thời điểm, Hủy Thiên Vũ sư huynh căn cơ người kia a."

"Cái gì? Chính là cái tên kia, hắn không phải là rất mạnh sao? Làm sao biết không địch lại Lâm sư thúc một hơi thở."

"Hừ, Lâm sư thúc là nhân vật nào, liền kia ép thẳng nhóc con, rơi vào Lâm sư thúc trong tay, còn chưa phải là tiện tay trấn áp?"

"Đại khoái nhân tâm,

Thật sự là lớn nhanh lòng người a."

"Lâm sư thúc vô địch."

"Lâm sư thúc vô địch."

... .

Giờ khắc này một truyền mười, mười truyền một trăm, tất cả đệ tử cũng đều biết kia Phong Thiên Tông đệ tử hành vi, người này cấm địa lịch luyện hủy đồng môn sư huynh căn cơ, đó chính là tất cả mọi người cừu nhân, bây giờ Lâm sư thúc một hơi thở giữa đem đối phương đánh bại, đó thật đúng là đại khoái nhân tâm a.

Yến Tông chủ cùng với khác vài tên Thái Thượng Trường Lão thần sắc trong nháy mắt biến hóa, nếu như lúc trước để cho hắn kinh ngạc lời nói, như vậy hiện tại chính là khiếp sợ.

Kia Phong Thiên Tông Thiên Kiêu, trong lòng bọn họ cũng biết, nếu để cho kỳ trường thành tiếp, tương lai trở thành cường giả tuyệt thế cũng là nhất định, nhưng hôm nay cũng không địch Lâm Phàm một hơi thở giữa, chuyện này... .

Yến Tông chủ bọn họ biết Lâm Phàm tình huống, không nghĩ tới thiên phú luyện đan Dĩ Nhân ra, thực lực bản thân lại cũng mạnh như vậy, quả thật là để cho người không thể tưởng tượng nổi.

Lâm Phàm cảm thụ Sư Diệt môn kia ánh mắt sùng bái, khoe miệng hơi lộ ra vẻ tươi cười, theo sau trong lòng rất dễ ý, mặt ngoài lại giả vờ làm không thèm để ý vậy vẫy tay.

"Được, tốt, những thứ này vốn là không có gì, kia Phong Thiên Tông Thiên Kiêu thật ra thì cũng không gì hơn cái này, ngược lại không phải là nhân vật như thế nào."

Lâm Phàm cảm giác mình hẳn khiêm tốn một chút, Tự Nhiên không thể quá mức kiêu ngạo.

Mà Yến Tông chủ đám người nghe được Lâm Phàm lời này, lại là có chút lúng túng, tông môn Thiên Kiêu đệ tử đều có một tên bỏ mạng ở trong tay đối phương, bây giờ tiểu tử này lại nói đối phương không gì hơn cái này, không phải là một nhân vật, như vậy này mặt bên cũng không phải là hung hăng

đánh bọn họ mặt sao?

Chẳng qua hiện nay coi là.

Lâm Phàm là Thánh Tông người, này ở trong lòng bọn họ là không có thể thay đổi.

Giờ phút này Yến Tông chủ tiến lên nhìn hoảng sau lưng Lâm Phàm tiểu cô nương, không khỏi có chút hiếu kỳ hỏi, "Đứa trẻ này là chuyện gì xảy ra?"

"Tông Chủ, đây là ta ở dung Thiên thành mới thu học trò chi kiều." Lâm Phàm sờ một cái đệ tử nào cười nói.

Yến Tông chủ nhìn Thái chi kiều, trong ánh mắt có chút lên một tia biến hóa, khẽ thở dài một tiếng, "Tông môn chú trọng là truyền thừa, chuyện này... "

Yến Tông chủ không có nói như vậy minh bạch, hẳn đã nhìn ra cô bé này thiên tư cũng không đi, ở trong tông môn, cũng chỉ là một loại tư chất, có lẽ với tạp dịch bên kia lẫn nhau tương đối không sai biệt lắm.

Mà hẳn cũng muốn nói cho Lâm Phàm, đệ tử lựa chọn, cần phải cân nhắc đến thiên tư, nếu không một cái tông môn không thể nào truyền thừa quá lâu.

"Tông Chủ, những thứ này ta minh bạch." Lâm Phàm khẽ cười nói.

Đối với Lâm Phàm mà nói, thiên tư cái gì, hoàn toàn chính là vô dụng bàn về, cho dù là một con heo, Lâm Phàm cũng có lòng tin đem bồi dưỡng thành Thần Trư.

Huống chi này khả ái như vậy Tiểu La Ly, tuy nói thiên tư thiếu chút nữa, nhưng là mình cái này nghề nhân sinh đạo sư cũng không phải là ăn chay, đem thêm được đến đại, còn không chinh ra cái vận cô tuyệt thế kỳ tài.

Một điểm này, Lâm Phàm vẫn rất có lòng tin.

"Minh bạch liền có thể." Yến Tông chủ gật đầu một cái, không nói thêm gì nữa, bắt quá đối với Yến Tông chủ mà nói, trong tông môn đột nhiên nhiều hơn một đứa bé, đào cũng coi như là một chuyện tốt.

"Tông Chủ, tuyệt này Vương minh sư tử thân thể liền giao cho tông môn, ta cũng chỉ cần một chút da lông là được, về phần tuyệt này Vương sư tử con non ta chuẩn bị để cho trở thành đồ đệ của ta bạn sinh thú." Lâm Phàm đã sớm nghĩ xong hết thảy các thứ này.

Tuyệt này Vương sư tử ngược lại không tệ hưng thú, nhất là là thượng cổ hưng thú gần Thiên Tuyệt sư tử hậu duệ, nếu như huyết mạch thuần độ có thể tinh luyện đi lên, tái hiện thượng cổ hưng thú rạng rỡ cũng không phải là không thể sự tình.

Bây giờ vừa vận cũng chỉ là con non, sẽ để cho kỳ đi cùng học trò cùng nhau lớn lên tốt.

"Nếu như đem chú nhóc này để cho tông môn bồi dưỡng, có lẽ có hy vọng rất lớn để cho phân tổ a." Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão lúc này nói.

"Tông môn cường đại không cần một con thú dữ, nhưng là con thú dữ này đi cùng ở đồ đệ của ta bên người, có lẽ có thể đảm bảo nòng một đời, cho nên trưởng lão xin lỗi, ta đây không thể đáp ứng." Lâm Phàm Tự Nhiên có ý nghĩ của mình.

"Sư đệ, cái này thì để cho Lâm Phàm chính mình quyết sách được, lần này có thể viên mãn trở về, cũng là hẳn công lao." Tuyệt vương sư tử con non tuy nói là một thứ tốt, nhưng là đối với (đúng) tông môn mà nói, cũng là có cũng được không có cũng được, không cần bởi vì chuyện này mà hán đối phương tâm.

"Nhiều Tạ Tông chủ." Lâm Phàm cảm kích nói.

"Chờ sẽ ta để cho người đưa một quyển Ngự Thú pháp môn, người có thể truyền cho người này Tiểu Đồ Đệ, Tuyệt vương sư tử trời sinh tính tàn bạo, bắt quá có này Ngự Thú pháp môn, ngược lại là có thể đem hàng phục." Yến Tông chủ nói.

Ngục Trưởng lão các loại (chờ) một đám tham gia lần này vây quét đệ tử, thấy tuyệt này Vương sư tử con non, trong ánh mắt lóe lên một tia vẻ khác thường.

Ngày đó Tuyệt vương sư tử hành vi, bọn họ ký ức hẳn còn mới mẻ, nhất định chính là cực kỳ tàn ác a, không có một chút thiên lý có thể nói, đỉnh núi kia gắng gượng bị hành hạ hủy diệt, đơn giản là thiên địa bị thương a.

Lần này một nhóm, hoàn toàn kết thúc, chúng đệ tử hải lòng ai đi đường này, chuyện hôm nay đại khoái nhân tâm, Thánh Tông trên dưới một mảnh vui mừng.

Mà Lâm Phàm giờ phút này cùng trương nhị cầu đám người cũng xếp hàng đi trước, trở lại Vô Danh đỉnh.

"Tông Chủ đại nhân, cái này sau chính là chúng ta tiểu sư muội sao?" . Dọc theo đường đi, trương nhị mắt chó thần tình thoàng đánh giá Thái chi kiều.

Kìa thô bỉ ánh mắt, để cho Thái chi kiều Tiểu La Ly rất là sợ hãi.

"Theo như Bản Tông ý tứ, nàng có thể làm các người Sư Tỷ." Lâm Phàm càn cười nói.

"Không muốn a, Tông Chủ đại nhân, hay lại là sư muội được, như vậy sau này chúng ta cũng có thể nhiều hơn quan tâm a." Trương nhị cầu lập tức khóc kể đến.

"Được, sau này các người nhiều chiếu cố một chút tiểu sư muội, đừng để cho nàng được khi dễ, nếu không các người phải đẹp mắt." Lâm Phàm đối với trương nhị cầu bọn họ đã mất đi hy vọng.

Chỗ này thời gian dài, cũng liền càng già càng Du.

Đã biết Tiểu La Ly đệ tử, sau này nhất định phải hết lòng dạy dỗ, muôn ngàn lần không thể dính loại này thói quen.

Nếu không suy nghĩ một chút sau này, chính mình duy nhất một vị nữ đệ tử, ra ngoài liền mang theo ép khí, đi tới kia chứa kia, kia là bức nào bị ai, bức nào thể lương a.

PS; đề cử một quyển sách « Vị Diện chuyển kiếp lúc vô ích Chủ Thần » có phiếu đề cử có thể bỏ cho cho quyển sách này. , « Tiên Vũ khoa học kỹ thuật » có hứng thú có thể đi nhìn một chút. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 159: Kỹ năng mới xuất hiện tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

? Vô Danh đỉnh.

Lâm Phàm chỗ ở, trương nhị cầu hai người giờ phút này đang ở hồi báo chiến huống.

"Tông Chủ, từ ngài sau khi đi ra ngoài, ta cùng sư đệ hai người một mực tuân theo đến ngài phân phó nhìn trời Vũ sư huynh tẩy não, ở nơi này nửa tháng bên trong, ta theo sư đệ hai người cãi vã ba lần, cố ý tẩy não bốn lần, hiệu quả rõ rệt, Thiên Vũ sư huynh hẳn đã nghĩ thông suốt." Trương nhị cầu hồi báo ngao nhân chiến tích, đây là bọn hắn hai người lần đầu tiên hợp tác, hơn nữa hiệu quả còn rất hi nhân.

Lâm Phàm tinh tế lắng nghe, thỉnh thoảng gật đầu, đối với trương nhị cầu hai người báo cáo, trong lòng của hắn rất là hài lòng, khóe miệng hơi lộ ra vẻ tươi cười.

Bầu trời này muốn coi cách nơi này, không thể nghi ngờ si nhân nằm mơ, không sợ quang minh chính đại chỉ sợ thâm bị người nhớ.

"Ừ, rất tốt, các người không để cho Bản Tông thất vọng." Lâm Phàm giờ phút này trong lòng vui a cười nói, "Bất quá các người cũng chớ khinh thường, bây giờ chính là trọng yếu thời kỳ, cũng không thể lúc đó buông lỏng đi xuống."

"Ừ." Trương nhị cầu hai người gật đầu một cái, sau đó trương nhị cầu muốn nói lại thôi, do do dự dự, "Cái này, Tông Chủ đại nhân, người xem... Người xem"

Nhìn trương nhị cầu giờ phút này bộ dáng, Lâm Phàm sao có thể không biết là tình huống gì, còn không phải là muốn "Hết thấy Ca,", chẳng qua hiện nay Lâm Phàm chính mình nguyên liệu cũng không có, sao có thể có hiện hóa.

"Ngày mai cho các người muốn, các người đi xuống trước cho tiểu sư muội sửa sang lại nhà, bên trong nhà chỉ cần có giường gác cũng cho ta ma bình." Bây giờ thật vất vả lặc lư một đứa bé lạy chính mình thấy, Lâm Phàm dĩ nhiên là phải biết quý trọng.

"Ừ." Trương nhị cầu hai người gật đầu kêu, sau đó lui ra ngoài.

Đối với hai người mà nói, Tông Chủ đối với (đúng) tiểu sư muội như thế để ý, thật đúng là để cho người hâm mộ rất.

Giờ phút này Lâm Phàm lấy ra Tuyệt vương sư tử con non,

Trong mắt long lánh hết sạch, Tuyệt vương sư tử là thượng cổ hung thú giận Thiên Tuyệt sư tử hậu duệ, muốn đem Tuyệt vương sư tử con non tăng lên tới giận Thiên Tuyệt sư tử, như vậy nhất định Tu luyện huyết mạch.

Bất quá đối với hung thú mà nói, muốn tăng lên huyết mạch, trừ tự thân tu luyện bên ngoài, một cái khác chính là có dùng những Thần Đan đó.

Giờ phút này một giọt Tuyết vương sư tử tinh huyết trôi lơ lửng ở Lâm Phàm trước mặt, đây là chú nhóc này mẹ tinh huyết, đối với con non mà nói, có chỗ đại tác dụng.

Kia mơ màng chìm vào giấc ngủ con non, lúc này ngửi được từng tia mùi quen thuộc, mí mắt mặc dù không thể mở ra, nhưng là lại đưa ra màu hồng đầu lưỡi, khẽ liếm lấy Lâm Phàm lòng bàn tay.

Sau đó Lâm Phàm đem con non để dưới đất, tay trái một đám lửa đột nhiên toát ra, sau đó đem tinh huyết đầu nhập trong đó, tiến hành ngưng gọn tinh luyện.

Tuy nói để cho con non dùng giọt máu tươi này, đối với tự thân sẽ có trợ giúp rất lớn.

Nhưng là này cuối cùng chẳng qua là Tuyết vương sư tử tinh huyết, cũng không phải là giận Thiên Tuyết sư tử tinh huyết.

Mà tinh huyết là một con thú dữ bản mệnh Tinh Nguyên chỗ, tuy nói tinh luyện sau khi, hiệu dụng sẽ hạ xuống rất nhiều, nhưng là lại nhất định có thể từ trong giọt máu tươi này bên trong, đề luyện ra thượng cổ hung thú huyết dịch.

Kia giọt tinh huyết ở trong ngọn lửa, vang lên xèo xèo, một giọt máu, dần dần cô đọng, cuối cùng chỉ có ban đầu 1 phần 3 lớn nhỏ.

"Keng, chúc mừng đề luyện ra giận Thiên Tuyết sư tử huyết dịch một giọt."

Giờ khắc này kia vốn là đồ tươi tinh huyết, bây giờ lại biến thành kim sắc, Lâm Phàm từ trong cảm nhận được từng cỗ một thượng cổ hung thú uy nghiêm.

Thành.

Lâm Phàm giờ phút này trong lòng vui mừng, tuy nói đây chỉ là một trích (dạng) phổ thông huyết dịch, nhưng là giận Thiên Tuyết sư tử huyết dịch, nếu để cho chú nhóc này sau khi dùng, nhất định là có chỗ đại tác dụng.

Như hôm nay đất, thượng cổ hung thú đã sớm diệt tuyệt, tỷ như Tuyết vương sư tử muốn phản tổ, kia làm sao có thể tính cực kỳ thấp.

Coi như là Thánh Tông, cũng chỉ dám nói có chút nắm chặt, cũng không dám nói 100%, mà có chút nắm chặt, chính là tiêu hao số lớn tài nguyên, nếu như những thứ này số lớn tài nguyên, tiêu hao ở đệ tử trên người lời nói, sợ là không biết có thể bồi dưỡng ra bao nhiêu tiểu Thiên vị đệ tử.

Lúc này, kia Tuyết vương sư tử con non đột nhiên phát ra gào khóc âm thanh, phảng phất có vật gì hấp dẫn nàng một bên, tuy nói không thể đứng lập, nhưng là tứ chi lại trên đất, mãnh liệt hoạt động.

Lâm Phàm cười cười, một tay bóp ra Tuyết vương sư tử con non miệng, đem giọt máu này ném vào trong đó, "Vật nhỏ, sau này thì nhìn chính ngươi tạo hóa."

Khi này Tuyết vương sư tử con non dùng giọt máu này sau khi, kia giống như mặt nhăn nhó bên trên, lộ ra vẻ hài lòng.

Kia vốn là trắng như tuyết lông, thay đổi thêm sáng trắng, thậm chí lóe lên trận trận Quang Hoa, cùng lúc trước phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Sau đó Lâm Phàm đem con non thu hồi trong túi đeo lưng.

"Lâm sư thúc, đây là Tông Chủ đại nhân là ngài đưa tới đồ vật." Lúc này môn ngoài truyền tới thanh âm.

"Ừ, vào đi." Lâm Phàm nói.

Người vừa tới chắc là Tông Chủ bên người đại nhân đệ tử.

Lâm Phàm nhìn một chút đồ vật, một quyển Ngự Thú công pháp, còn có chút Tuyết vương sư tử lông.

Này Ngự Thú công pháp Lâm Phàm ngược lại có chút hứng thú, mà Tuyết vương sư tử lông, chính là luyện chế Đồ Phòng Ngự thú tốt.

Những lông này đối với (đúng) Lâm Phàm không có một chút tác dụng nào, nhưng là đối với chính mình này Tiểu Đồ Đệ lại có chỗ chỗ đại dụng.

"Keng, chúc mừng phát hiện Ngự Thú công pháp « Ngự Thú Quyết » có hay không học tập?"

"Học tập."

Lúc này Lâm Phàm trong đầu xuất hiện từng miếng đã từng không biết kiến thức.

Trong này giảng giải chính là, như thế nào hàng phục hung thú, đem tuần hóa thành tự thân bạn sinh thú.

Cái gọi là bạn sinh thú liền là võ giả dùng đặc thù biện pháp, đem hung thú con non tuần hóa thành chính mình Thủ Hộ Giả, nếu như Chúa nhân tử vong,

như vậy bạn sinh thú cũng sẽ chết, mà bạn sinh thú Tử Vong cũng sẽ không đối với tự thân tạo thành bất cứ thương tổn gì.

Chẳng qua là loại công pháp này nhìn rất cường đại, nhưng là lại rất vô dụng.

Không có một võ giả nguyện ý tiêu hao thời gian tới bồi dưỡng một con con non.

Hơn nữa hung thú con non tuy nói dễ tìm, nhưng là cường đại hung thú con non, nhưng là vạn phần khó khăn.

Vì vậy đối với bây giờ võ giả mà nói, chẳng đem thời gian này tiết kiệm nữa, tăng lên thực lực của chính mình.

"Keng, « Ngự Thú Quyết » cùng phó chức nghiệp nhân sinh đạo sư, lẫn nhau dính líu, có thể dung hợp, có hay không dung hợp là phó chức nghiệp « điều giáo sư » ?"

Lâm Phàm vốn chuẩn bị trước nghiên cứu một phen, có thể giờ phút này nghe một chút này gợi ý của hệ thống âm thanh, nhất thời trong lòng tê rần.

Điều giáo sư... .

Điều giáo... .

Giờ khắc này Lâm Phàm mặt nhỏ đỏ lên, trên mặt lộ ra một tia ngượng ngùng nụ cười, nhưng là nhưng trong lòng thì vạn phần mong đợi.

Này điều giáo sư rốt cuộc là tình hình gì phó chức nghiệp?

Nhìn đáng vẻ, thật giống như rất lợi hại a.

Giờ phút này Lâm Phàm nghĩ đến một tia không tốt hình ảnh, nhưng là sau đó vầy vầy đầu, mặt đầy nghiêm túc, tự mình thân là Vô Danh đỉnh Thánh Ma Tông thứ sáu Nhâm Tông chủ, làm sao có thể có ý nghĩ như vậy.

Chính mình sau này nhưng là Đình Thiên Lập Địa, thế nhân xưng bá chí cao Đại Đế.

Đem vẫn lạc Thánh Ma Tông lần nữa dẫn đi về phía huy hoàng con đường người nối nghiệp.

Loại này phó chức nghiệp, nghe tên, liền biết không phải là cái gì tốt kỹ năng, coi như liêm sỉ tràn đầy đại nhân vật mà nói, làm sao có thể dung hợp ra bậc này kỹ năng.

Không được, tuyệt đối không được.

"Dung hợp... ." Giờ khắc này Lâm Phàm nghiêm trang, vừa mới trong đầu xuất hiện do dự toàn bộ lật đổ.

Theo Lâm Phàm, người chẳng phân biệt được sang hèn, kỹ năng chẳng phân biệt được chính nghĩa hoặc tà ác, hết thảy đều phải nhìn người sử dụng bản thân.

Mà phó chức nghiệp « điều giáo sư » định có thể ở tiểu gia trong tay, đại phát hào quang, điều giáo ra ngàn vạn nhân tài, tạo phúc thế giới.

"Keng, chúc mừng dung hợp thành công."

"Điều giáo sư: Vô cấp bậc."

"Điều giáo sư: Tuân hóa thiên hạ vật, tranh thủ thành tài, kèm theo điều giáo khí tràng." (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 160: Người này đồ án có vấn đề tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

? giờ phút này Lâm Phàm ngửa mặt lên trời thở dài.

Điều giáo sư? Người rút cuộc là có tác dụng gì.

Bây giờ, Lâm Phàm chỉ cảm thấy tâm hoang mang, hệ thống bây giờ càng ngày càng lười, cho một cái kỹ năng mới, cũng không cho một cái hoàn chỉnh giới thiệu.

Có lẽ hết thấy các thứ này cũng chỉ có thể dựa vào tự mình tìm tòi.

Giờ khắc này Lâm Phàm đẩy cửa ra, chuẩn bị đi một chỗ tốt, thử một lần này "Điều giáo sư" rút cuộc có diệu dụng gì.

Bên ngoài, phong cảnh rất đẹp, trời cao đất rộng.

Chính mình vậy đáng yêu tiểu đệ tử bây giờ đã ngủ say, nếu nhận thức tên đệ tử này, như vậy tự nhiên muốn thật tốt bồi dưỡng mới được.

Giờ phút này, Lâm Phàm thấy trương nhị cầu kia sa sút bóng lưng, ngồi ở đó hẳn đã từng ngồi qua trên băng đá, ngược nhìn toàn bộ thiên địa.

Lâm Phàm chậm rãi đi trước, hẳn có thể đủ cảm nhận được trương nhị cầu kia cô đơn tâm.

"Nhị cầu, nghĩ gì vậy?" Lâm Phàm đứng ở trương nhị cầu phía sau, nhìn đó cũng làm người ta không thích mặt, hỏi nhỏ.

"Tông Chủ đại nhân, ta đang suy nghĩ tương lai đường."

Lâm Phàm hơi kinh ngạc, không nghĩ tới không có tiết nhị cầu, lại cũng sẽ có như vậy thời điểm.

Chẳng qua là... Như vậy không thể được a.

"Nhị cầu."

"Hừ?"

"Người như vậy sa sút, để cho Bồn Tọa không thấy được tông môn tương lai a." Lâm Phàm nhẹ giọng bắt đầu dĩ thời dài nói.

Nhất thời một cỗ đề cho người khó mà đoán uy áp,

Bao phủ ở mảnh thiên địa này.

Loại khí tức này, rất nhạt, lãnh đạm người khác rất khó phát hiện, thậm chí ngay cả Lâm Phàm đều không cảm nhận được.

Vốn là còn rất trầm thấp trương nhị cầu, sắc mặt nhất thời biến hóa, trong ánh mắt tràn đầy một cỗ xấu hổ cảm giác, sau đó giống như biến sắc mặt một dạng trong nháy mắt đứng lên.

"Tông Chủ đại nhân, ta sẽ đi ngay bây giờ tu luyện, nhất định khiến Tông Chủ thấy tông môn tương lai." Trương nhị cầu thần sắc nghiêm túc nói, sau đó cũng không đợi Lâm Phàm nói thêm cái gì, lập tức trở lại trong nhà mình.

Lâm Phàm giờ phút này hơi sững sờ, có chút bất minh sờ dĩ, chẳng lẽ vừa mới chính là phó chức nghiệp "Điều giáo sư" uy năng sao?

Lâm Phàm có chút còn không quá rõ, sau đó cũng không ở ý những thứ này, mà là hướng tông môn Hình Phật đại điện đi tới.

Hình Phật đại điện chính là thụ hình địa phương, nơi đó nhốt phạm sai lầm đệ tử, cũng có một chút nó Tông mãnh nhỏ.

Lâm Lâm Phàm đi tới Hình Phật đại điện thời điểm, cửa đệ tử cũng thấy Lâm Phàm.

Ở trong tông môn, Lâm Phàm có thể nói là danh nhân, tuy nói còn không đạt tới người người từng thấy, nhưng là tên cũng không người không biết, mà đệ tử này chính là một gã Ngoại Môn Đệ Tử, may mắn gặp qua Lâm Phàm, dĩ nhiên là kích động vạn phần.

"Lâm sư thúc, ngài làm sao tới này?" Tên kia Ngoại Môn Đệ Tử hỏi.

"Sur Diệt a, Sur Thúc lần này tới muốn đi vào trong gặp một lần, những thứ kia bị giam ở bên trong Sur Diệt, tuy nói phạm sai lầm, nhưng là bốn sư chú cũng muốn để cho bọn họ sớm ngày hối cải, thấy mặt trời lần nữa." Lâm Phàm mở mắt nói bừa, thế gian không người có thể so sánh.

Đối với kia trông chừng cửa đệ tử mà nói, nhưng là vạn phần làm rung động, hẳn không nghĩ tới Sur Thúc lại có thể có như vậy tâm, thật sự là đề cho người tôn kính.

"Sur Thúc, Sur Diệt không thể không nhắc nhở ngài, trong này bây giờ Quan đệ tử, đều là cùng hung cực ác, đã mất lòng người súc sinh hạng người." Trông chừng đệ tử nói.

Lâm Phàm cười cười, gật đầu một cái, "Ừ."

Đối với Lâm Phàm mà nói, muốn thí nghiệm "Điều giáo sư" cái này nghe, muốn là đối thủ quá bạc nhược, vậy thì thật không có ý nghĩa.

Cùng hung cực ác, phát điên hạng người, đó là thích hợp hơn.

Sau đó Lâm Phàm đi vào bên trong, bên trong hãy cùng địa lao một dạng quanh co khúc khuỷu, hai bên có thật nhiều phòng giam, mà bên trong nhốt rất nhiều phạm nhân.

Ở trong này, sát ý trùng thiên, giống như Cửu U Địa Ngục, không có ai kêu oan, có chăng qua là kia như là dã thú tiếng hô, còn có kia kinh người kinh hãi lời nói.

"Giết... Giết... ."

Lâm Phàm chậm chạp đi vào bên trong, phía trước có một tia sáng, mà từng trận roi da quất thanh âm truyền vào Lâm Phàm trong tai.

Lâm Lâm Phàm đi vào thời điểm, thấy một tên người trần truồng đệ tử bị trói ở đen nhánh trên cột sắt, một tên đệ tử nắm đặc chất roi hung hăng quất vào trên người đối phương.

"Ha ha, ta diệt Cùng Kỳ sau khi đi ra ngoài, nhất định đem các nguoi đầu từng cái hái xuống làm cầu để đá, đến, đánh, dùng điểm lực." Cột vào trên cột sắt đệ tử, cơ nhộn nhịp, đầu không một phát, ánh mắt tàn bạo, như là dã thú.

Giờ phút này Lâm Phàm đi tới, Tự Nhiên đưa tới người khác chú ý.

"Ồ, Lâm sư thúc, ngài làm sao tới." Một tên ngồi ngay ngắn tại chỗ đó đệ tử vội vàng đứng lên, cung cung kính kính đi tới.

"Ừ, đến xem thử, người này là ai?" Lâm Phàm chỉ trên cột sắt đệ tử hỏi.

"Sư Thúc, người này là Nội Môn Đệ Tử, đã từng là tông môn Thiên Kiêu, một lần cầm địa lịch luyện, là đoạt được bảo bối, tàn nhẫn sát hại đồng môn sư đệ." Nội Môn Đệ Tử thần sắc căm giận nói.

"Người này chuẩn bị xử trí như thế nào?" Lâm Phàm hỏi.

"Roi Hình sáu năm, phế trừ tu vi, đuổi ra Thánh Tông."

Lâm Phàm tiến lên đi tới, ánh mắt ngưng mắt nhìn cột vào trên cột sắt diệt Cùng Kỳ, quan sát tỉ mỉ đến.

"Nhìn cái gì vậy, có tin hay không Lão Tử đem nguoi đánh thành bánh bột." Diệt Cùng Kỳ thần sắc điên cuồng, quả thật là có chút phát điên.

"Ba... ."

"Không rất đúng Lâm sư thúc cần rồi." Một bên đệ tử, đột nhiên một roi ngẩng lên, hung hăng quất vào diệt Cùng Kỳ trên người.

"Ha ha... ." Diệt Cùng Kỳ chịu đựng một roi, lớn tiếng cười như điên, chút nào không đem coi ra gì.

Tuy nói toàn thân tu vi bị trưởng lão phong bế, nhưng là thân cường độ, lại đạt tới không thuộc mình mức độ.

"Tiểu Thiên chức cao cấp (Phong Ấn)."

Đây là Lâm Phàm ở trong đệ tử nội môn, xem qua tu vi cao nhất.

Lâm Phàm không thể không than thở, cái này diệt Cùng Kỳ không thể không nói là Thánh Tông Thiên Kiêu nhân vật đứng đầu.

Bây giờ Thánh Tông Nội Môn Đệ Tử, còn thật không có người nào có thể cùng sánh vai.

Suy nghĩ một chút bây giờ Thánh Tông đệ tử, bị những tông môn khác treo đánh, nếu như người này không có phạm sai lầm, có lẽ tình huống liền không hề cùng dạng.

"Tiếc nuôi, quả thật là tiếc nuôi a." Lâm Phàm bắt đầu đi lắc đầu, "Tiểu Thiên chức cao cấp, tông môn Thiên Kiêu, làm sao có thể đồng môn tương tàn, thật sự là khiến người ta thất vọng a."

"Hừ, Lão Tử nghĩ (muốn) giết ai thì giết, đóng nguoi chuyện." Diệt Cùng Kỳ hung tợn nói, kia trọc đầu gân xanh nổi tung, rất là hung tàn.

"Sư Thúc, nơi này xấu cảnh bản thủ, ngài hay lại là đi về trước đi." Tên này thẩm Hình đệ tử, trong ánh mắt lóe lên lửa giận, người này lại dám nhục mạ Lâm sư thúc, đợi một hồi Lâm sư thúc sau khi đi, không muốn cho kỳ đẹp mắt.

"Vô sự, ta xem đệ tử này, tuy nói hung tàn vạn phần, nhưng là ta lại có thể cảm nhận được hấn lương tâm chưa mất, có lẽ còn có thể cứu về tới." Lâm Phàm giờ phút này khoát tay nói.

"Sư Thúc, hấn đã hoàn toàn điên, vốn là hấn tội đáng chết, nhưng là Tông Chủ niệm tình hấn là tông môn lập được công lao, khai ân tha cho một trong

số đó mệnh, chỉ phé trừ tu vi, để cho tự sinh tự diệt."

"Các ngươi tất lắm nắm cái gì, Lão Tử diệt Cùng Kỳ không cần bắt luận kẻ nào khai ân, coi như giết Lão Tử, Lão Tử cũng sẽ chuyển thế trở về, đem toàn bộ các ngươi giết chết." Diệt Cùng Kỳ kịch liệt giùng giăng.

Lúc này Lâm Phàm hơi cau mày, luôn cảm giác có chút đặc biệt sao có cái gì không đúng.

Kiếp trước Lâm Phàm duyệt sách vô số, thứ người như vậy, hoàn toàn chính là Hắc Âm Hệ chủ giác mô bản a.

Tu vi cao cấp, làm người phách lối, giết tâm rất nặng, máu chó nhất là còn đặc biệt sao không sợ chết. Một loại nhân vật phản diện đến lúc sắp chết, cũng sẽ quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, nhưng này diệt Cùng Kỳ lại không có chút nào sợ.

Có vấn đề, tuyệt đối có vấn đề a.

Có lẽ chính mình hần thử một lần. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Chung cực ảo nghĩa, lăng không hoa thức tiên sách tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống t

"Sur Thúc ngươi xem, người này đã hoàn toàn điên. Tám ★ một ★ mạng tiếng Trung " tên đệ tử kia rất là tức giận nói.

"Không sao, bốn sư chú nghĩ (muốn) thử một lần, các ngươi đi trước đi ra ngoài." Lâm Phàm đem roi da từ một bên đệ tử trong tay dùng để nói đạo.

"Ừ." Tên đệ tử kia gật đầu một cái, bây giờ người này tu vi bị đóng chặt, cũng sẽ không uy hiếp được Sur Thúc, về phần Sur Thúc nói muốn cứu người này, đó là tuyệt đối chuyện không có khả năng.

Đối với cái này tên gọi Thiên Kiêu đệ tử, tông môn đã từng cũng không muốn từ bỏ, nhưng là qua nhiều năm như vậy, này diệt Cùng Kỳ càng ngày càng điên cuồng, hoàn toàn biến hóa một người.

Bên ngoài.

Mấy tên đệ tử xì xào bàn tán.

"Sur huynh, Sur Thúc đây là ý gì? Chẳng lẽ kia diệt Cùng Kỳ thật đúng là có thể sửa đổi hay sao?" Một tên Ngoại Môn Đệ Tử nghi ngờ hỏi.

"Không biết Sur Thúc muốn làm gì, nhưng là diệt Cùng Kỳ là tuyệt đối không thể nào sửa đổi đến, đã từng Tông Chủ đại nhân tự mình tới, người này vẫn ở chỗ cũ Tông Chủ trước mặt đại nhân can rờ, nói muốn trăm sát Thánh Tông tất cả đệ tử."

"Chuyện này hẳn nắm bắt một chút trường lão, này diệt Cùng Kỳ tuy nói tu vi bị đóng chặt, nhưng vẫn là một nhân vật nguy hiểm."

"Ừ."

...

Giờ phút này, bên trong nhà.

Lâm Phàm tinh tế nhìn diệt Cùng Kỳ, khóe miệng hơi lộ ra vẻ tươi cười.

"Tiểu tử, nhìn ta." Giờ khắc này Lâm Phàm than nhẹ một tiếng, hai mắt ngưng mắt nhìn diệt Cùng Kỳ.

"Nhìn ngươi cái gì?" Diệt Cùng Kỳ nổi giận gầm lên một tiếng.

Hung tàn kia ánh mắt gắt gao khóa lại Lâm Phàm, hận không được đem Lâm Phàm đầu bẻ xuống.

"Người cũng đã biết sai?" Lâm Phàm nghiêm nghị hỏi, một tay nắm lại roi da, ông một tiếng vang lên tới.

"Hừ, ta diệt Cùng Kỳ giết người chưa bao giờ biết sai."

"Ba... ."

Liền này trong một sát na, Lâm Phàm một roi quất vào diệt Cùng Kỳ đáy quần chỗ. Một roi cường độ không lớn không nhỏ, lại có trận trận nổ tung chi âm.

Diệt Cùng Kỳ nhục thân cường hãn, không cần điểm lực đạo thật đúng là không được.

Hơn nữa vị trí này là Lâm Phàm tuyển chọn tỉ mỉ, căn cứ Lâm Phàm hiện hữu kinh nghiệm, này điều giáo theo lý là để cho cảm thấy xấu hổ cảm giác, sau đó thần phục chân mình xuống.

Giờ khắc này diệt Cùng Kỳ thâm thiết gào thét, kia nhãn thần hung ác bên trong, tiết lộ ra một tia không tưởng tượng nổi.

Chính mình nhục thân đại thành, làm sao biết cảm giác đau đớn.

"Người dám làm nhục ta như vậy, ta muốn giết người." Diệt Cùng Kỳ giờ phút này so với trước kia muốn càng nóng nảy, nhưng là tự thân tu vi bị đóng chặt, tứ chi bị trói, chỉ có thể đem xích sắt kia làm rào vang lớn.

Lâm Phàm khẽ nhíu mày, cảm giác có cái gì không đúng, này "Điều giáo sư" thật giống như không hiệu quả gì a.

Lâm Phàm trầm tư một hồi, thật không dám xác định là hay không như chính mình suy nghĩ như vậy.

Giờ khắc này, Lâm Phàm roi da rút ra, đầu roi giống như Linh Xà, đem bốn cái khóa khóa toàn bộ mở ra, diệt Cùng Kỳ cũng roi xuống đất, khôi phục tự do.

Diệt Cùng Kỳ hai tay chống đất, không có ngẩng đầu, cũng không nói gì, nhưng là ánh mắt kia lửa giận nhưng là cháy hừng hực đến.

"Chết cho ta." Diệt Cùng Kỳ giờ phút này không thăng thân có hay không có tu vi, mà là liễu mạng hướng Lâm Phàm phóng tới.

"Cần rồi... ." Giờ khắc này Lâm Phàm chợt quát một tiếng, trong tay roi da trên không trung đùng đưa lưỡng đạo sóng gọn, bây giờ sấm một dạng bạch bạch vang dội, hung hăng quất vào diệt Cùng Kỳ trên mặt.

Giờ khắc này vốn là muốn đứng dậy diệt Cùng Kỳ, đột nhiên phát hiện tình huống bốn phía có biến biến hóa.

Một cỗ không cách nào nói nói uy áp tràn đầy toàn bộ bên trong nhà, uy thế như vậy để cho diệt Cùng Kỳ Nội Môn ừm ừm khiêu động lên.

"Cảm giác này... ." Diệt Cùng Kỳ che bộ ngực mình, cảm giác dị thường không tốt.

Giờ phút này Lâm Phàm hiện tại diệt Cùng Kỳ khác thường, trong lòng hơi sững sờ, chẳng lẽ "Điều giáo sư" chức năng vung hay sao?

Mà theo Lâm Phàm, này diệt Cùng Kỳ hoàn toàn chính là một cái ngoan cố phân tử, như muốn điều giáo thành công, không dưới điểm ác công phu xem ra là không được.

Giờ khắc này, Lâm Phàm tiến lên, một cước đem đạp phải trên đất, giẫm ở trên ngực, chợt quát một tiếng, "Nhìn ta."

"Không nhìn... ." Diệt Cùng Kỳ giờ phút này nội tâm có như vậy một chút sợ hãi, loại cảm giác này là hắn chưa bao giờ có cảm giác.

Chính mình viên kia bắt khuất tâm, lại sẽ sợ hãi, thậm chí có loại muốn thần phục cảm giác.

Lâm Phàm lạnh rên một tiếng, cổ tay chuyển một cái, kia roi da giống như Xà Bàn toàn một dạng từng vòng xoay tròn, sau đó tương diệt Cùng Kỳ đáy quần thật chặt quần vòng quanh.

"A... ."

Diệt Cùng Kỳ kêu thảm một tiếng, chính mình đáy quần vật, thật chặt quần quanh, phảng phất đầy máu quá nhiều, muốn nổ mạnh.

Loại này trừng phạt là Lâm Phàm lần đầu tiên thí nghiệm, tâm lý có chút sợ hãi, cũng có chút khẩn trương, nhưng là vì thực nghiệm mới phó chức nghiệp, loại chuyện này tính là gì.

"Nhìn ta... ." Lâm Phàm lần nữa quát lên, trong tay roi da mãnh liệt vừa nhấc, diệt Cùng Kỳ tiếng kêu rên liên hồi, phảng phất bên kia muốn gãy xuống.

Loại này cực kỳ tàn ác trừng phạt, diệt Cùng Kỳ chưa bao giờ thể nghiệm qua, bây giờ lần này, diệt Cùng Kỳ cảm giác tự thân phảng phất bị hủy.

Chính chờ ở bên ngoài đến các đệ tử, nghe bên trong kia thê thảm tiếng kêu thảm thiết, da đầu đều có chút tê dại.

"Sur Thúc rốt cuộc là đang làm gì?"

"Không biết, đây là ta lần đầu tiên nghe được diệt Cùng Kỳ gào thét thê thảm như vậy."

"Ha ha, xem ra Sur Thúc xuất thủ, này diệt Cùng Kỳ không biết điều, đắc tội Sur Thúc, còn chưa phải là tìm chết."

... .

"Nhìn ta... ."

Giờ phút này diệt Cùng Kỳ có chút quay đầu, nhìn Lâm Phàm, trong ánh mắt hơi tràn đầy cảm giác sợ hãi. Nhưng càng nhiều là đầy quần chỗ trần kia trần lòi xé cảm giác, để cho hắn cảm thấy từng trận xấu hổ.

"Biết sai chưa?" Lâm Phàm hỏi.

"Ta diệt Cùng Kỳ, vĩnh còn lâu mới có được sai." Diệt Cùng Kỳ không dám nhìn thẳng Lâm Phàm hai mắt, nhưng như cũ rất là phách lối hét.

"Hừ, không biết tiến bộ." Giờ khắc này Lâm Phàm giận, một cước tương diệt Cùng Kỳ đá bay lên, sau đó dùng đưa roi da, tương diệt Cùng Kỳ chuyển động tới.

"Cho ta nằm... ." Lâm Phàm giờ phút này đột nhiên phát hiện có cái gì không đúng, nhưng là cũng đến lúc này, cũng chỉ có thể kiên trì đến cùng đi về phía trước.

Phanh... .

Diệt Cùng Kỳ từ trời cao hạ xuống, hai đầu gối quỳ xuống đất, hai tay chụp trên đất, Lâm Phàm trong tay roi da, giống như mọc ra mắt một dạng trong nháy mắt tương diệt Cùng Kỳ quần lột ra.

"Đừng đừng... ."

Kia giống như Linh Xà roi da, trên không trung dùng đưa nhiều đóa đọt sóng, một roi một roi quất vào diệt Cùng Kỳ trên móng.

"Điều giáo sư" đặc hiệu thêm được, kia phổ thông roi da giống như thân binh lợi khí một dạng ở diệt Cùng Kỳ trên móng, lưu lại một điều điều màu đỏ không thể xóa nhòa dấu ấn.

Giờ phút này diệt Cùng Kỳ thần sắc trong nháy mắt biến hóa, mỗi một đánh xuống, diệt Cùng Kỳ liền cảm giác mình nội tâm, phảng phất hủy diệt một lần.

"Không muốn... ."

"Không muốn... ."

"Ta sai."

Giờ khắc này vốn là còn rất phách lối diệt Cùng Kỳ, rốt cuộc thê thảm thừa nhận mình sai.

Giờ phút này Lâm Phàm nghe nói như vậy, trong lòng nhất thời mừng rỡ, dù sao loại này táng tận lương tâm ngược đãi, có chút khó coi.

Có thể vừa lúc đó, Lâm Phàm đột nhiên phát hiện có cái gì không đúng.

"Keng, « điều giáo sư » hoàn mỹ điều giáo một lần chính thức mở ra, phụ tặng chung cực áo nghĩa, lăng không hoa thức tiên sách."

"Keng, hệ thống tự bản thân phụ tặng hoàn mỹ tài liệu giảng dạy một lần, mời kí chủ không nên chớp mắt con ngươi, dùng tâm học tập."

"Ngọa tào... Đừng... ." Lâm Phàm nghe một chút trong nháy mắt mộng so với, tiểu gia không phải là ngược đãi cuồng a... . (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 162: « Bất Tử Bất Diệt » tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

? có thể lúc này, hết thấy đều đã trị, dù là Lâm Phàm muốn hết sức phản kháng, nhưng là thân thể lại sâu thâm bán đứng hắn, cái loại này thuần thực động tác, kia một cỗ lạnh nhạt khí tức, phảng phất Thiên Chuy Bách Luyện.

Lâm Phàm giang hai tay ra, hít sâu một hơi, trong tay roi da thẳng đứng rơi xuống đất, kia liếc xéo ánh mắt, phảng phất nhìn thấu hết thấy, xuyên thấu qua tầng tầng hư không, nhìn thấu áo nghĩa bản chất, lĩnh ngộ bản chất bên trong tinh túy.

"Áo nghĩa — lắng không hoa thức tiên sách."

Lâm Phàm môi có chút mở ra, nhẹ nhàng phun ra mấy chữ này, trong mắt tinh quang lóe lên.

Long Xà diễn luyện, thiên địa biến hóa, đầy trời tiên sách.

Kia diệt Cùng Kỳ phảng phất bị một cỗ vô hình lực lượng cố định hình ảnh tại trong hư không, tứ chi mở rộng ra, áo quần giờ khắc này bắn ra, người trần truồng một mảnh.

Kia cuồng ma Loạn Vũ roi da, không thấy rõ bóng người, tại trong hư không kéo vỡ trận trận Lôi Âm.

Diệt Cùng Kỳ nhìn trước mắt hết thấy, kia phách lối, hung ác thần sắc tan thành mây khói, cướp lấy chính là tràn ngập sợ hãi.

"Ta sai, không muốn a... ."

"Phanh... ."

Lâm Phàm có chút nhắm mắt, không đành lòng nhìn thẳng, nhưng là chung cực áo nghĩa, chính mình phải lĩnh ngộ, dù là phía trước cảnh tượng như thế cay mắt, nhưng là là nghệ thuật, là tương lai, là cứu thế nhân, Lâm Phàm cũng cam tâm tình nguyện.

Ta không vào Địa Ngục, ai vào địa ngục.

Giờ khắc này bên trong phòng chỉ có kia phá không tiếng roi, còn có diệt Cùng Kỳ tiếng kêu thảm thiết, lưỡng đạo Âm Luật lẫn nhau kết hợp, tạo thành từng đạo đặc biệt thiên lại chi âm.

Lâm Phàm trong tay roi da lôi kéo qua từng đường để cho người khó mà hiểu được vết rách,

Nhưng là Lâm Phàm giờ phút này cũng đã minh bạch.

Điều giáo chung cực áo nghĩa, không phải là làm nhục người khác, mà là lãnh đạo chúng sinh đi về phía nhân sinh quang minh con đường.

Ném tự thân nổi khổ, phương đắc thấy chân lý.

Lâm Phàm trong lòng đón ngộ, chẳng qua là đón ngộ một lát sau, Lâm Phàm bắt đắc dĩ thở dài một tiếng, chính mình thật sự là không biên được.

Này điều giáo chung cực áo nghĩa, hoàn toàn chính là ngược đãi a.

... .

Chỉ chớp lát sau, áo nghĩa kết thúc, Lâm Phàm từ trường học bên trong tỉnh ngộ lại, nhìn mảnh nhỏ thể đầy thương tích diệt Cùng Kỳ, Lâm Phàm trong mắt lóe lên tí ti áy náy.

Cả người trên dưới, tất cả đều là kia màu đỏ trường điều dấu roi, mỗi một đạo dấu roi đều là một cái sỉ nhục a.

Đây đối với bất kỳ một cái nào Đỉnh Thiên Lập Địa đại trọng phụ mà nói, lần này hành vi giống như giết người lấy mệnh a.

"Ta sai, ta thật sai, sau này ta nhất định nghe lời." Vừa lúc đó, cái miệng trần diệt Cùng Kỳ ngay cả trào mạng cút bò qua tới.

Nước mắt nước mũi hoa lệ chảy xuống, để cho người nhìn đều có chút có lòng không đành lòng.

"chờ một chút... ." Giờ phút này Lâm Phàm lên tiếng chặn lại nói.

Đùa, cái miệng trần chạy tới, muốn làm gì?

Diệt Cùng Kỳ giờ phút này thật sợ hãi Lâm Phàm, bây giờ Lâm Phàm để cho đứng lại, nơi nào dám không nghe lời.

"Cho ta mặc quần áo xong." Lâm Phàm nói.

"Ừ." Lúc trước còn rất phách lối diệt Cùng Kỳ, giờ phút này lại phát sinh trọng đại thay đổi một dạng cả người cũng ngoan thuận không ít.

Bực này biến hóa, để cho Lâm Phàm trong lòng rất là vui vẻ yên tâm, ít nhất chính mình cố gắng không có uống phí a.

Sau đó Lâm Phàm tìm cái băng ngồi xuống, nhìn đằng hoàng diệt Cùng Kỳ mở miệng hỏi, "Đem người nghĩ (muốn) nói với ta, cũng cho ta đằng hoàng nói ra."

"Ừ." Diệt Cùng Kỳ gật đầu, không có một chút do dự, cũng không dám có một tí giả tạo, người trước mắt này, ở diệt Cùng Kỳ trong lòng chôn thật sâu sợ hãi, thấy người trước mắt này, diệt Cùng Kỳ liền cảm giác mình thể xác và tinh thần không có một tí tia (to) phòng bị, phảng phất hết thấy đều bị đối phương công phá.

"Ta là Thánh Tông Thiên Kiêu đệ tử, bởi vì một món bảo bối đối với ta rất trọng yếu, cho nên ta là bảo bối giết sư đệ, món đó bảo bối có thể để cho ta công pháp gần hơn một nước, có thể đạt tới Chuyển Sinh không chết cảnh giới." Diệt Cùng Kỳ nói.

Lâm Phàm khẽ gật đầu nghe, chẳng qua là khi nghe được diệt Cùng Kỳ nói môn công pháp kia lúc, nhưng trong nháy mắt không tin, đặc biệt sao cái này còn có thể có công pháp này?

Chuyển Sinh không chết? Đó không phải là chết là có thể Chuyển Sinh làm lại lần nữa? Nhưng là chẳng lẽ thật có loại công pháp này hay sao?

Giờ khắc này Lâm Phàm giận, này diệt Cùng Kỳ chẳng lẽ còn chưa thành công điều giáo hay sao? Dám ở trước mặt mình chạy xe lừa hay sao?

Đột nhiên trong mắt thất, bầu không khí biến hóa có chút kiềm chế, diệt Cùng Kỳ cũng phát hiện Lâm Phàm có chút tức giận, lập tức nói, "Ta nói đều là nói thật, không có một chút giả tạo, công pháp này là ta ở một nơi trong di tích lấy được, cái di tích kia tông môn cũng có ghi chép, là Thượng Cổ Thời Kỳ Đại Năng Giả thật sự còn sót lại."

"Công pháp kia tên gì?" Lâm Phàm hỏi.

"Bất Tử Bất Diệt." Diệt Cùng Kỳ run sợ nói.

"Nói ra, cho ta xem nhìn thật giả." Lâm Phàm mặt không đổi sắc nói, nhưng trong lòng thì vui đại phát, đặc biệt sao, trâu như vậy công pháp, muốn là mình tu luyện, vậy còn không Phi Thiên a.

« Bất Tử Bất Diệt » nghe danh tự này cũng biết là treo rất a, lấy đã biết hệ thống thêm được, còn không vô hạn thăng cấp.

"Ta không biết." Diệt Cùng Kỳ suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng phun ra mấy cái này miệng, đồng thời ánh mắt sợ hãi nhìn Lâm Phàm, "Ta thật không biết."

Giờ khắc này Lâm Phàm híp mắt, cười nhìn đến diệt Cùng Kỳ, nội tâm bắt đầu có chút tan vỡ, người này chẳng lẽ ở cùng ta giả vờ tội hay sao? Đã biết sao chân tâm thật ý yêu quý người, người liền đặc biệt sao đối với ta như vậy, không thể bỏ qua a.

Giờ khắc này Lâm Phàm nắm chặt roi da, có lẽ vừa mới điều giáo còn chưa đủ thành công, có lẽ thời điểm nên tới một lớp ác.

Giờ phút này, diệt Cùng Kỳ thấy Lâm Phàm đứng lên, vừa sợ chỉ nhìn vậy để cho kỳ sợ hãi roi da, cả người cũng run rẩy.

"Ta thật không biết, lúc ấy chính là một đạo ý chí tiến vào trong biển ý thức của ta, mỗi lần muốn nhìn rõ ràng công pháp kia thời điểm, công pháp kia liền hoàn toàn mơ hồ, căn bản không thấy rõ." Diệt Cùng Kỳ vội vàng nói, chính là sợ hãi nếu như buổi tối nói, sẽ lại gặp được một hồi roi da.

Lâm Phàm nhìn diệt Cùng Kỳ kia sợ hãi thần sắc, chân mày có chút giãn ra, đây rốt cuộc là chuyện gì, nhìn diệt Cùng Kỳ bộ dáng kia, cũng không giống là đang ở với chính mình dùng mảnh lối, chẳng lẽ này « Bất Tử Bất Diệt » có cái gì không thể cho ai biết bí mật hay sao? Cho tới căn bản là không có cách sao chép.

"Ta có lúc nằm mơ, cũng sẽ nằm mơ thấy một cái rất kỳ quái địa phương, nơi đó có rất nhiều sinh vật kỳ quái, cũng có thật nhiều võ giả, những người đó Khai Thiên Tích Địa, Trích Tinh Nhật Nguyệt không gì không thể, nhưng là đột nhiên tất cả mọi người đều chết, không trung hoàn toàn đỏ ngầu, từng cái thi thể hạ xuống... ."

Nói lúc này, diệt Cùng Kỳ vẻ mặt cũng biến hóa có chút điên cuồng, tay run rẩy ra dẫu, phảng phất là cái gì chuyện kinh khủng.

"Được, cầm miệng cho ta." Lâm Phàm giờ phút này đầu đều lớn hơn, cái này thì ở trước mặt thứ tốt, có thể nhưng không cách nào lấy được, cũng là đủ đặc biệt sao không nói gì.

Mà đang ở Lâm Phàm chuẩn bị tiếp tục hỏi thời điểm, bên ngoài truyền tới thanh âm.

"Trưởng lão, Lâm sư thúc đang ở bên trong trùng phạt diệt Cùng Kỳ." Bên ngoài một tên đệ tử nói.

"Ừ, vào xem một chút, này diệt Cùng Kỳ cùng hung cực ác, cũng không thể thương Lâm sư đệ."

Giờ khắc này Lâm Phàm trừng liếc mắt diệt Cùng Kỳ, để cho kỳ thành thật một chút, sau đó cầm trong tay roi da ném qua một bên, sắc mặt hơi đổi, lộ ra cái loại này ôn hòa dạy dỗ biểu tình.

Phảng phất, hết thấy đều là tốt đẹp như vậy.

"Người có thể biết sai chưa?"

... .

đoàn người ta thật hết sức, mặc dù là kỳ nghỉ, nhưng là ta cũng phải chạy công trường cùng họa đồ, đổi mới đều là ở buổi tối, thật rất mệt mỏi, nhờ cậy đoàn người không muốn nuôi, như vậy rất đau đớn, một ngày canh tư, thật là cực hạn. Mỗi các vị tha thứ. Đề cử một quyển sách « Hoa Ngu tông sư » có hứng thú có thể đi nhìn một chút. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 163: Rất nghe lời diệt Cùng Kỳ tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

?

Hình Phật Đường trưởng lão Thôi trưởng lão, trông chừng Hình Đường vô số phạm nhân, mỗi khi có tông môn đệ tử bị giam lúc đi vào sau khi, nội tâm của hắn đều rất đau, này nhưng đều là tông môn đệ tử a, lại không nghĩ rằng sẽ biến thành như vậy.

Mà ở này mấy trăm phạm nhân bên trong, để cho Thôi trưởng lão đau lòng nhất chính là kia diệt Cùng Kỳ, đó là tông môn Thiên Kiều đệ tử, trăm năm khó có được một thiên tài, trên tông môn xuống cao tăng, cũng đáp lời ôm có hi vọng, cho là Thánh Tông tương lai, đem ở trong tay người nọ phát huy, nhưng lại không nghĩ rằng, người này lại phát điên sát hại đồng môn.

Chỉ một một điểm này, liền không thể để cho người tha thứ.

Sáu năm tiên sách chi Hình, không phải tông môn ý tứ, dù là hắn hữu hối lỗi ý, tông môn cũng sẽ không nhắc chuyện cũ, lần nữa trọng dụng.

Nhưng là đang bị giam vào Hình Phật Đường một khắc kia, diệt Cùng Kỳ liền hoàn toàn biến hóa, vô pháp vô thiên, không đem bất luận kẻ nào coi ra gì.

Bây giờ Lâm sư đệ muốn cho diệt Cùng Kỳ quay đầu lại là bờ, đây không thể nghi ngờ là si nhân nằm mơ.

Ở tông môn xem ra, diệt Cùng Kỳ đã hoàn toàn mê muội, không có bất kỳ cứu hy vọng.

Nhưng khi Thôi trưởng lão đẩy cửa ra, thấy trước mắt một màn thời điểm, sắc mặt nhất thời biến đổi, khóa lại diệt Cùng Kỳ còng tay lại toàn bộ cởi ra.

Mà lại nhìn một cái, lại phát hiện Lâm sư đệ bất động thanh sắc ngồi ở chỗ đó.

"Sư đệ, ngươi không có chuyện gì chứ." Thôi trưởng lão lập tức tiến lên, quan tâm hỏi, chính là sợ hãi nghiệt đồ này thương Lâm Phàm, nhưng là thấy Lâm Phàm bình an vô sự, trong lòng cũng là thở phào một cái.

Lâm Phàm cạn cười một tiếng, khoát khoát tay, biểu thị không việc gì.

"Nghiệt Đồ, ngươi làm gì?" Giờ phút này Thôi trưởng lão thấy diệt Cùng Kỳ ánh mắt kia tràn đầy hung ý, liền hung tợn cả giận nói, bây giờ tu vi bị Thái Thượng Trưởng Lão Phong Ân,

Lại còn dám can rỡ, thật là không có thuốc nào cứu được.

Tông môn bất hạnh, thật sự là tông môn bất hạnh a.

"Hừ, giết, Lão Tử với ngươi hợp lại." Vốn là còn thành thật diệt Cùng Kỳ, giờ phút này nhất thời giận dữ lên, hai tròng mắt hung quang lóe lên, phảng phất là muốn với đối phương liều mạng.

Dù là mất hết tu vi, cũng phải hung hăng đem đối phương nghiền ép.

Ý cảnh như thế này không liên quan tâm tính, theo Lâm Phàm, này diệt Cùng Kỳ là hoàn toàn biến hóa, cái loại này Hung Tĩnh, đã thành hình, muốn để cho thay đổi, thật là so với lên trời còn khó hơn.

Thôi trưởng lão giờ phút này sắc mặt đông lại một cái, tiếc nuối lắc đầu, người này đã không cứu.

Có thể vừa lúc đó, để cho Thôi trưởng lão các đệ tử không thể tin được một màn phát sinh.

"Quý xuống cho ta."

Ôn hòa ngồi ngay ngắn tại chỗ đó Lâm Phàm, ánh mắt bình tĩnh, mặt không đổi sắc than nhẹ đạo.

Đối với diệt Cùng Kỳ, Lâm Phàm trong lòng đã có một tia ý tưởng, người này, bây giờ coi như là bị chính mình cho thuận phục, bất quá đối với người khác, diệt Cùng Kỳ vẫn duy trì đến tự thân Hung Tĩnh, đây đối với Lâm Phàm mà nói, đảo là một chuyện tốt.

Lâm Phàm thanh âm rất tầm thường, nghe vào Thôi trưởng lão các loại (chờ) trong tai người, ngược lại rất bình thường, không có bất kỳ khiếp sợ cảm giác, nhưng là nghe vào diệt Cùng Kỳ trong tai, nhưng lại như là cùng sấm chi âm, kia cuồng bạo nội tâm, đột nhiên run lên, một loại để cho không thể ngăn cản Ma Âm, tràn đầy nội tâm, để cho không thể không phục tùng.

"Phốc thông... "

Trong một sát na, vốn là còn rất tàn bạo diệt Cùng Kỳ, đột nhiên quỳ sụp xuống đất, kia cao ngạo đầu chôn thật sâu xuống, lúc trước kia Hung Tĩnh, trong nháy mắt không còn sót lại chút gì.

"Chuyện này... " Vốn là phải đem diệt Cùng Kỳ trấn áp Thôi trưởng lão trọn mắt hốc mồm nhìn một màn trước mắt, hắn thật sự là không thể tin được, cái này đã mất nhân tính diệt Cùng Kỳ, lại sẽ nghe Lâm sư đệ lời nói, đây quả thực để cho người không thể tưởng tượng nổi.

"Điều này sao có thể." Một bên đệ tử kinh ngạc hỏi.

"Này diệt Cùng Kỳ, chính là mất nhân tính, ai cũng không đem coi ra gì, nhưng hôm nay làm sao biết như thế nghe lời."

"Này Lâm sư thúc rốt cuộc dùng phương pháp gì đưa hắn hàng phục."

Chúng đệ tử lẫn nhau tham khảo, quả thực không thể tin được hết thấy các thứ này, bọn họ cùng diệt Cùng Kỳ sống chung thời gian, cũng tương đối lâu dài.

Này diệt Cùng Kỳ thực lực cường đại, bất kể là ai, cũng không đem coi ra gì.

Đã từng Tông Chủ đại nhân tới để cho hỏi cái để làm người mới, lại bị người này mắng cầu huyết lâm đầu, cuối cùng Tông Chủ trong cơn tức giận, đem buông tha, để cho tự sinh tự diệt, bây giờ để cho bọn họ không nghĩ tới chính là, đây tuyệt đối hung thần, lại bây giờ nghe Lâm sư thúc lời nói.

Đây quả thực không thể nào a.

"Hừ, người là như thế nào với Thôi trưởng lão nói chuyện, còn không cho ta nhận sai." Lâm Phàm không giận tự uy, kia nhàn nhạt lời nói, ở Thôi trưởng lão các loại (chờ) trong tai người, lại giống như sấm.

Bực này ngôn ngữ bọn họ đều nghe qua Tông Chủ đại nhân nói qua, nhưng là đối với (đúng) diệt Cùng Kỳ mà nói, lại không có một chút tác dụng nào.

Nhưng là bây giờ cảnh tượng, bất kể có tin hay không, lại chân thực phát sinh ở trước mắt.

Diệt Cùng Kỳ nâng lên kia cao ngạo đầu, nhìn Thôi trưởng lão cùng sau lưng mấy tên đệ tử, trong ánh mắt tràn đầy vẻ sợ hãi.

"Thôi trưởng lão, thật xin lỗi, đệ tử sai."

Ngắn ngủi này một câu nói, rất là bình thường từ diệt Cùng Kỳ trong miệng toát ra, nhưng là nghe vào Thôi trưởng lão các loại (chờ) trong tai người, lại giống như sấm chi âm, để cho người không dám tin.

Thôi trưởng lão kia kinh ngạc ánh mắt ngưng hướng Lâm Phàm, "Sư đệ, người rốt cuộc là dùng biện pháp gì?"

Thôi trưởng lão không thể tin được trước mắt hết thấy, hắn không nghĩ tới bực này ngoan cố không thay đổi đệ tử, lại sẽ như thế nghe Lâm Phàm lời nói, chuyện này... Này.

Giờ phút này Lâm Phàm càn cười một tiếng, nâng lên cái trán, mặt lộ vẻ tiếc nuối, "Những đệ tử này cũng đều là hài tử a, bây giờ đi lên lạc đường, còn cần chúng ta hết lòng dẫn dắt, để cho đi trở về nhân sinh đại đạo, này diệt Cùng Kỳ tuy nói căn tính bất hảo, nhưng cũng không phải không cách nào cứu, vừa mới cùng hắn nói chuyện với nhau một hồi, để cho minh bạch một ít đạo lý lớn, tuy nói hiệu quả rất tốt, nhưng còn cần khảo sát một đoạn thời gian."

Đối với Lâm Phàm mà nói, đệ tử bực này, đều là tông môn Thiên Kiêu, mà bây giờ cái này nghe "Điều giáo sư" như thế trâu bò, Lâm Phàm Tự Nhiên

không thể đem kỳ lãng phí, phải thật tốt lợi dụng.

Nếu như có thể đem này diệt Cùng Kỳ kéo tự té ngồi xuống, vậy sau này có thể không được.

Nhất là này diệt Cùng Kỳ, theo Lâm Phàm, căn bản là có chung cực Hắc Ám Hệ chủ giác mô bản, nhất là kia « Bất Tử Bất Diệt » công pháp, ở Lâm Phàm nghĩ đến, càng là một cái ngón tay vàng, hơn nữa trong này nhất định dính dấp rất đại bí mật.

Lâm Phàm mặc dù không biết trong này rốt cuộc dính dấp cái gì, nhưng là căn cứ bộ sách võ thuật, các loại (chờ) phát triển đến phía sau, nhất định sẽ được phơi bày.

Mà thôi diệt Cùng Kỳ bây giờ tình huống xem ra, cố sự còn nên tính là giai đoạn trước.

Lâm Phàm đầu não linh hoạt, ý tưởng Tự Nhiên so với người khác muốn linh hoạt rất.

Giai đoạn trước, bất kỳ cao cấp nhân vật ngu ngốc, đến trung hậu kỳ, khẳng định chính là đầy đất chạy nhân vật.

Lâm Phàm coi như nắm giữ lớn nhất ngón tay vàng nhân tài, Tự Nhiên lòng biết rõ, tình huống trước mắt, trọng yếu nhất chính là vội vàng tăng thực lực lên, kỳ hấn cũng không cần suy nghĩ nhiều như vậy.

Thôi trưởng lão nghe Lâm Phàm lời nói, sắc mặt hơi đổi, nhưng trong lòng thì bất đắc dĩ cực kỳ a.

Hắn chúng ta đối với diệt Cùng Kỳ khi nào chưa từng có, để cho trở về tông môn ý tưởng, nhưng là này diệt Cùng Kỳ lại mất nhân tính, căn bản không cho bất cứ cơ hội nào.

Bây giờ lại như thế nghe theo Lâm Phàm lời nói, nhưng lại làm cho bọn họ có chút kinh ngạc.

Giờ phút này Lâm Phàm nhìn mọi người, khoe miệng hơi lộ ra vẻ tươi cười, này diệt Cùng Kỳ nếu là dám không nghe mình nói, như vậy chờ đợi hắn chính là « điều giáo sư » chung cực áo nghĩa. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: Tự nhận là rất thất bại Tông Chủ tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tâ

?

Lâm Phàm không có tương diệt Cùng Kỳ mang đi, mà là để cho tiếp tục đợi ở chỗ này, này lần đầu tiên thí nghiệm toàn thể mà nói, coi như thành công, nhưng là còn phải xem đến tiếp sau này liệu hiệu.

Này diệt Cùng Kỳ bất kể nói thế nào, cũng là phách lối người hung ác, hay là chờ điều giáo hoàn toàn, có cơ hội thời điểm, lại đem kỳ mang ra ngoài, mới là tốt nhất.

"Nếu muốn hỏi cái để làm người mới, người liền cho ta dâng hoàng một chút." Lúc sắp đi, Lâm Phàm chỉ diệt Cùng Kỳ bình thân nói.

"Ừ." Diệt Cùng Kỳ rất là nhu thuận, một chút không dám cản trở gật đầu một cái.

Lâm Lâm Phàm rồi đi sau khi, Thôi trưởng lão đám người trợn mắt hốc mồm nhìn, hắn thật sự là không nghĩ ra, đây rốt cuộc là chuyện gì, tại sao hung ác vạn phần diệt Cùng Kỳ ở Lâm Phàm trước mặt, sẽ khôn khéo như vậy nghe lời.

...

Hình phạt kèm theo phạt Đường rồi đi sau khi, Lâm Phàm trong lòng đã sớm vui nở hoa, này « điều giáo sư » kỹ năng theo Lâm Phàm quả thật là cường hãn rất.

Chẳng qua là này điều giáo thủ pháp theo Lâm Phàm có chút thô bạo, có lẽ đối với cái này loại nguyên bản là rất nghe lời trương nhĩ cầu các loại (chờ) người mà nói, này điều giáo không cần như vậy, một câu nói, một cái ánh mắt, là có thể để cho đối phương biết mình ý tứ.

Diệt Cùng Kỳ thay đổi, ở trong tông môn trong nháy mắt tan ra.

Tất cả đệ tử đều biết, Lâm sư thúc đi Hình Phật Đường, thấy hung ác vạn phần không biết hỏi cái diệt Cùng Kỳ.

Mà kết quả cũng là ra mọi người tưởng tượng, kia diệt Cùng Kỳ lại thật ở Lâm sư thúc dạy dỗ bên dưới nhượng bộ, biết được chính mình sai lầm, đây quả thực là để cho người không thể tin được sự tình.

Tông Chủ đại diện.

Thôi trưởng lão đứng sự thật hồi báo ở Hình Phật nội đường nghe thấy.

"Tông Chủ, diệt Cùng Kỳ xác thực phát sinh thay đổi, đây là ta tận mắt nhìn thấy." Thôi trưởng lão sắc mặt nghiêm túc nói.

Yến Tông chủ thần sắc hơi đổi, trong lòng như cũ có chút không quá tin tưởng, đối với diệt Cùng Kỳ, hấn bỏ ra rất nhiều, đã từng cho là tông môn đem ở trong tay người này phát huy, nhưng là này diệt Cùng Kỳ lại để cho Á Yến Tông chủ thất vọng.

"Bồn Tọa tùy người đi chỗ đó nhìn một chút." Yến Tông chủ như cũ không tin, có lẽ chỉ có tận mắt nhìn thấy mới được.

Hình Phật trong sảnh, diệt Cùng Kỳ như cũ bị giam ở trong phòng giam, chẳng qua là với lúc trước lẫn nhau tương đối, diệt Cùng Kỳ an tĩnh rất nhiều, không có ở cái lộn, cũng không có ác nói cuồng ra.

Cả người nhìn qua, phảng phất là thật phát sinh thay đổi.

U ám Hình Phật trong nội đường, hư không ở bên trong, một đạo sáng gọn có chút chấn động, hai đạo nhân ảnh từ trong hư không đi ra.

Người vừa tới chính là Yến Tông chủ cùng Thôi trưởng lão.

Đối với đã từng Thiên Kiêu đệ tử, Yến Tông chủ rất là để ở trong lòng, dù là bây giờ phạm sai lầm, Yến Tông chủ như cũ nghĩ (muốn) đối với (đúng) mới có thể lạc đường biết quay lại.

Bây giờ nghe Thôi trưởng lão ý tứ, Yến Tông chủ trong lòng cũng có chút không dám tin tưởng, bất kể như thế nào, hấn cũng muốn xem thử xem là có hay không.

"Đồ nhi... ." Lúc này Yến Tông chủ thấy kia bị khóa ở trên cột sắt bóng người lúc, kia Vĩnh Hằng Bất Biến sắc mặt, có chút lên một tia biến hóa, cái loại này biến hóa là đau lòng.

Diệt Cùng Kỳ Thiên Kiêu con, Yến Tông chủ đã từng đem thu làm đồ đệ, hết lòng dạy dỗ, bây giờ lần nữa thấy, Yến Tông chủ trong lòng như cũ lên một tia ba động.

Bây giờ diệt Cùng Kỳ bị khóa ở cột sắt trên, kia cúi đầu khẽ nâng lên, vốn là bình tĩnh trong ánh mắt, nhất thời lóe lên một tia hung quang, cổ họng chỗ phát ra trợn trợn trầm thấp tàn bạo tiếng, như là dã thú.

"Giết... ."

"Ai... ." Yến Tông chủ than nhẹ một tiếng, thần sắc có chút cô đơn.

"Diệt Cùng Kỳ, đây là Tông Chủ đại nhân, người làm sao có thể càn rỡ." Thôi trưởng lão hơi nghi hoặc một chút, này diệt Cùng Kỳ lúc trước có thể không phải như vậy a, thế nào bây giờ vẫn là như vậy.

"Ta sẽ đem bọn người từng cái bóp chết... ." Diệt Cùng Kỳ gào thét, kia khóa lại tứ chi xích sắt, kịch liệt đung đưa, kia nhân thần hung ác bên trong, dường như muốn đem người trước mắt chiếm đoạt.

"A... A... ." Yến Tông chủ khoát khoát tay, vốn là còn ôm có một tí hy vọng, vào giờ khắc này cũng là tan thành mây khói.

"Tông Chủ đại nhân, tình huống tuyệt không phải là như vậy, hết thấy các thứ này các loại (chờ) Lâm sư đệ tới thời điểm, liền có thể biết được rõ ràng." Thôi trưởng lão vội vàng nói.

Tuy nói diệt Cùng Kỳ hung ác vạn phần, nhưng là hôm nay chuyện hấn chính là nhìn ở trong mắt, kia diệt Cùng Kỳ thật có biến hóa, nhưng hôm nay làm sao sẽ biến thành như vậy.

"Được, nếu như Lâm Phàm trở lại, người cho ta biết một tiếng liền vâng." Yến Tông chủ nhẹ nói đạo, như cũ không tin diệt Cùng Kỳ thật đã thay đổi.

"Ừ." Thôi trưởng lão gật đầu một cái, bây giờ hết thấy chỉ có thể chờ đợi Lâm Phàm đến.

...

Mấy ngày trong

Lâm Phàm vẫn luôn hướng Hình Phật Đường bên kia chạy đi, « điều giáo sư » cái này nghề theo Lâm Phàm, quả thật là lợi hại rất a.

Bất quá đang không có hoàn toàn thăm dò tình huống thời điểm, Lâm Phàm có thể sẽ không tùy ý sử dụng.

Mà đối với diệt Cùng Kỳ, Lâm Phàm trong lòng đã càng ngày càng có nắm chắc, này diệt Cùng Kỳ có thể nói là đã bị mình cho điều giáo rất đúng chỗ.

Lâm Phàm cũng đối với những khác vài tên phạm sai lầm đệ tử thí nghiệm một dạng cuối cùng ra kết luận, cũng đều như dự đoán một dạng rất là đúng chỗ.

Bất quá đối với những đệ tử kia, Lâm Phàm không có một chút ý tưởng.

"Đứng ngay ngắn cho ta." Giờ phút này Lâm Phàm nói.

Trong lòng sợ hãi không thôi diệt Cùng Kỳ lập tức đứng thẳng người, không dám chút nào ở trước mặt căn rờ.

Lâm Phàm nhìn trước mắt hết thấy, nhưng trong lòng thì vui a một phen, nhìn dáng dấp này diệt Cùng Kỳ coi như là bị chính mình hoàn toàn điều giáo tốt.

Chẳng qua là để cho Lâm Phàm nhức đầu không thôi chính là, bây giờ nên dùng phương pháp gì đem này diệt Cùng Kỳ mang đi ra ngoài đây?

Này sát hại đồng môn cũng không phải là tiểu tội a, cũng không biết Tông Chủ có đồng ý hay không.

Mà ở trong mật thất, hai bóng người ẩn núp tại trong hư không.

"Điều này sao có thể..." Yên Tông chủ mặt đầy không dám tin, này trước mắt còn là kia đối chính mình ác nói tương hướng đệ tử sao? Thế nào bây giờ đối mặt Lâm Phàm lại như thế ngoan ngoãn, đây quả thực là khác nhau trời vực a.

"Tông Chủ đại nhân, ngài bây giờ cũng thấy, này diệt Cùng Kỳ ở Lâm sư đệ trước mặt, quả thật là nhu thuận rất a, cũng không biết này Lâm sư đệ rốt cuộc dùng biện pháp gì." Thôi trưởng lão kinh dị nói.

Loại chuyện này bọn họ không nghĩ ra, cũng không biết Lâm Phàm rốt cuộc dùng biện pháp gì.

Yên Tông chủ tại trong hư không nhìn một lát sau, cuối cùng lộ ra chân thân.

Ở hai người hiện lộ chân thân một khắc kia, Lâm Phàm sắc mặt hơi đổi.

"Tông Chủ..." Lâm Phàm vốn là còn đang suy nghĩ rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ, không nghĩ tới Tông Chủ đại nhân, lại sẽ xuất hiện.

"Ai..." Yên Tông chủ thở dài một tiếng, sau đó nhìn về phía diệt Cùng Kỳ, mà vốn là thần sắc còn rất bình tĩnh diệt Cùng Kỳ, đột nhiên trong mắt hung quang lóe lên, rất là dữ dội.

"Ừ..." Lâm Phàm phát hiện diệt Cùng Kỳ ánh mắt này lúc, nhất thời không vui lạnh rên một tiếng.

Này một tiếng hừ lạnh, nghe vào diệt Cùng Kỳ trong tai, giống như nổ mạnh chi âm một dạng trong nháy mắt biết điều rất nhiều.

Yên Tông chủ nhìn trước mắt hết thấy các thứ này, ngược lại có chút lúng túng, hẳn không nghĩ tới diệt Cùng Kỳ đối với chính mình như thế dữ dội, nhưng là lại bị Lâm Phàm kia một tiếng hừ lạnh, dọa cho đang hoảng, điều này thật sự là... Nhân sinh thất bại a.

"Tông Chủ, này diệt Cùng Kỳ bây giờ đã biết hối cải, ta nghĩ rằng nên cho một lần hối cải để làm người mới cơ hội." Lâm Phàm nói.

Yên Tông chủ nhìn Lâm Phàm, sau đó nhìn một chút diệt Cùng Kỳ, trong lòng suy nghĩ ngàn vạn, có chút bị thương, cũng có chút thương cảm.

Hắn đột nhiên phát hiện, đã biết làm Tông Chủ thật sự là quá thất bại, chính mình đường đường Thánh Tông Tông Chủ, lại dám cảm hóa không đồng nhất tên đệ tử, chuyện này... Ai.

"Được..." (chưa xong còn tiếp.)

Chương 165: Treo lên đánh tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

? giờ phút này Lâm Phàm mừng rỡ trong lòng, Tông Chủ đồng ý, diệt Cùng Kỳ dĩ nhiên là có thể mang đi ra ngoài.

Lấy đã biết điều giáo cổ tay, diệt Cùng Kỳ sớm đã bị mình tuần hóa.

Tiểu Thiên chức cao cấp cảnh giới.

Tu vi này nhưng là rất cao, ở trong tông môn, cũng là hoành hành ngang ngược nhân vật.

Tuy nói ở trong tông môn rất an toàn, căn bản không cần sợ hãi người khác hãm hại, nhưng là Lâm Phàm chính mình nhưng là có ý tưởng.

"Tông Chủ đại nhân đại nghĩa cho người một lần tân sinh, người còn vội vàng lạy Tạ Tông chủ." Lâm Phàm đưa mắt nhìn diệt Cùng Kỳ lạnh lùng nói.

"Tạ Tạ Tông chủ đại nhân, cho đệ tử một cơ hội." Ở Lâm Phàm kia điều giáo khí tràng dưới áp chế, diệt Cùng Kỳ đang hoảng nói.

Mà Lâm Phàm nhưng không biết chính là, diệt Cùng Kỳ càng như vậy, Yên Tông chủ trong lòng càng đau đớn.

Này đã từng coi trọng đệ tử, bây giờ lại như vậy, loại đau này ai có thể hiểu được.

"A... A... ." Giờ khắc này Yên Tông chủ phảng phất cũng muốn thông một dạng phát tay một cái, một đạo khí tức tản đi.

Diệt Cùng Kỳ trên người đột nhiên bạch bạch vang dội, sau đó một cỗ khí thể trong nháy mắt bộc phát ra.

Phong Ấn giải trừ.

Giờ khắc này Lâm Phàm trong lòng Ichikaru, kia diệt Cùng Kỳ tu vi bị biết sau khi, một cỗ cường hãn khí tức xông vào mũi, bất quá đối với Lâm Phàm mà nói, lại không có một tia cảm thụ.

"Người cuối cùng là mắc phải sai lầm lớn, sau này người đang ở đây trong tông môn, liền đổi tên vui mừng họ đi." Yên Tông chủ nói, sau đó ném ra một cục mặt nạ da người, "Này là có thể thay đổi mặt mũi đạo cụ."

Lâm Phàm đứng ở một bên,

Bây giờ Tông Chủ coi là là đồng ý, này liền là một chuyện tốt, đồng thời còn nghĩ đến tiếp sau này sự tình, cái này làm cho Lâm Phàm trong lòng rất là sung sướng.

"Tông Chủ, bây giờ như vậy, sẽ để cho kỳ đổi tên là Cùng Kỳ đi." Lâm Phàm nói.

"Ừ." Yên Tông chủ gật đầu một cái, đồng ý điểm này. "Được, nếu vô sự, ta liền đi trước."

Còn không chờ Lâm Phàm nói gì nữa, Yên Tông chủ bóng người dần dần rơi vào trong hư không, rồi đi nơi này.

Lâm Phàm nhìn Yên Tông chủ kia rồi đi bóng lưng, trong lòng luôn cảm giác có chút vấn đề, này Yên Tông chủ thật giống như có chút trầm thấp a, thật giống như cũng có chút không vui.

Bất quá sau đó Lâm Phàm hắt đầu một cái, những thứ này với tự có quan hệ, chỉ cần có thể đem này diệt Cùng Kỳ mang đi ra ngoài là được, nghĩ nhiều như vậy làm gì.

Thôi trưởng lão nhìn trước mắt hết thấy, khẽ thở dài một tiếng, "Tông Chủ, đây là đau lòng a."

Thôi trưởng lão sao có thể không hiểu Tông Chủ tâm tình, này đã từng vạn phần coi trọng đệ tử, không chút nào không cho hấn bất kỳ mặt mũi gì, mà là nghe theo người khác lời nói, loại cảm giác này giống như là chính mình con trai ruột kêu người khác kêu ba ba, mà không gọi mình.

Lâm Phàm nhìn Thôi trưởng lão, cuối cùng bất đắc dĩ đầu đầu vai, cũng không biết nên nói cái gì cho phải, chẳng lẽ còn có thể nói cho hấn biết, diệt Cùng Kỳ như thế nghe mình nói, đó là bởi vì bị chính mình cho hung hăng điều giáo hay sao?

...

Lâm Phàm mang theo diệt Cùng Kỳ đi tới Vô Danh đình thời điểm, trương nhị câu hai người hoan nghênh nhiệt liệt cái này mới gia nhập gia hỏa.

Chẳng qua hiện nay diệt Cùng Kỳ đã sớm mang theo Tông Chủ tặng mặt nạ, dung mạo đã sớm phát sinh biến hóa, đây nếu là không nguy trang một phen, để cho nhận biết người thấy, còn không hù dọa hồn phi phách tán.

"Sau này người này chính là các người sư đệ." Lâm Phàm nói.

"Tông Chủ đại nhân, người sư đệ này thế nào cảm giác trầm trầm, thật giống như không quá vui vẻ nói chuyện a." Trương nhị cầu len lén nhìn liếc mắt đứng ở nơi đó không nhúc nhích mới sư đệ, lặng lẽ nói.

Đối với mới tới một sư đệ, trương nhị cầu Tự Nhiên rất là vui vẻ, dù sao hắn là Thánh Ma Tông đại sư huynh, phía dưới này nhiều người, sau này cũng là bị có mặt mũi a.

"Sư đệ, người tên gì?" Phong Bất Giác chủ động chào hỏi.

Nhưng là diệt Cùng Kỳ nhưng là không treo Phong Bất Giác, kia bình tĩnh ánh mắt, chẳng qua là nhẹ nhàng liếc về liếc mắt, liền không đem coi ra gì, ở diệt Cùng Kỳ xem ra, người này tu vi thấp như vậy xuống, thật là liên lụy lý tới.

Đối với cái này mới tới sư đệ, không thể nào yêu giận đáp người, Phong Bất Giác ngược lại lúng túng tha cho nhiều đầu.

Trong lòng cũng là bất đắc dĩ, xem ra sau này rất khó sống chung a.

"Sư huynh hỏi người lời nói, tại sao không nói chuyện?" Giờ khắc này Lâm Phàm nghiêm nghị quát lên.

Diệt Cùng Kỳ nghe được Lâm Phàm này một thân khiển trách, nội tâm đột nhiên run lên, "Sư huynh, ta gọi là Cùng Kỳ, sau này có chuyện gì, xin cứ việc phân phó."

Diệt Cùng Kỳ giờ khắc này lập tức mở miệng, nơi nào còn dám giả bộ lạnh lẽo cô quạnh.

Trương nhị cầu cùng Phong Bất Giác hai người hai mắt nhìn nhau một cái, cũng không có cách nào tha cho nhiều đầu, hiển nhiên không hiểu, người sư đệ này thế nào bị Tông Chủ như vậy một khiển trách, thì trở nên ngoan như vậy.

Chẳng lẽ người sư đệ này hữu thụ ngược nghiêng về hay sao?

Lúc này, ở bên trong phòng ngủ Thái chỉ kiều thấy Lâm Phàm trở lại, lập tức chậm chậm đi tới, sáng ngời mắt to nhìn Lâm Phàm, thanh âm êm dịu hô, "Sư phó... ."

Giờ phút này Lâm Phàm nhẹ giọng cười một tiếng, đem Thái chỉ kiều ôm, sau đó chỉ diệt Cùng Kỳ, "Này sau này sẽ là người sư đệ, còn không hướng Sư Tỷ hỏi."

"Sư Tỷ tốt." Diệt Cùng Kỳ đang hoảng nói. Đối với một đứa bé làm chính mình Sư Tỷ, diệt Cùng Kỳ tuy nói trong lòng vạn phần khó chịu, nhưng là lại không dám phản kháng.

Cứ như vậy liếc nhìn Lâm Phàm, diệt Cùng Kỳ nội tâm cũng sụp đổ, nếu là Lâm Phàm này một thân gằm lên đi xuống, như vậy đối với (đúng) diệt Cùng Kỳ mà nói, giống như Thiên Bãng Địa Liệt.

Lâm Phàm biết diệt Cùng Kỳ tu vi cường hãn, không thể không nhắc nhở người này, "Nhớ, đây là người Sư Tỷ, người nếu là không che chở Sư Tỷ, cần thận ta treo lên đánh người."

"Ừ... Vâng." Diệt Cùng Kỳ rụt rè e sợ nói.

Vừa nghe đến này "Treo lên đánh" hai chữ, diệt Cùng Kỳ liền nghĩ đến ở trong mặt thất tình cảnh.

Kinh khủng, thật sự là quá kinh khủng, hắn căn bản không nghĩ tại thể nghiệm lần thứ hai.

Trương nhị cầu hai người nhìn diệt Cùng Kỳ, trong lòng là người sư đệ này cảm thấy bi ai, Tông Chủ đại nhân tốt như vậy người, là có thể chọc tức giận, đó là biết bao cần ăn đòn a.

"Sư phó, cái gì gọi là treo lên đánh à?" Thái chỉ kiều sáng ngời đôi mắt, mang theo ngây thơ hỏi.

"Này sau này người cũng biết." Lâm Phàm cười yếu ớt sờ một cái đệ tử đầu, thần sắc ôn tồn nói.

"Ồ."

"Thiên Vũ đây?" Lâm Phàm hỏi.

"Tông Chủ đại nhân, Thiên Vũ sư huynh vẫn luôn ở trong tu luyện." Trương nhị cầu nói.

"Ừ."

Đối với cái này cái Thiên Vũ, Lâm Phàm cũng là đang suy nghĩ, là thời điểm đem cho thu hẹp, này tuyến lúc buông đang lúc cũng dài đủ, thu lưới thời gian cũng nên đến.

"Hai người các ngươi mang theo sư muội đi Già Lam đình đi dạo một vòng." Lâm Phàm đem Thái chỉ kiêu giao cho Trương Nhị cầu, đợi một hồi sự tình, thật có thể là đại sự.

Bây giờ thật vất vả điều giáo một tên thực lực không tệ đệ tử, Tự Nhiên không thể cứ như vậy lãng phí.

Nếu không bị thiên lôi đánh cũng có thể a.

"Ừ." Trương Nhị cầu hai người gật đầu một cái.

Đối với tiểu sư muội này, hai người hay là rất thích, nhất là Trương Nhị cầu loại này không có nữ nhân duyên dân F.A mà nói, càng là làm rung động muốn khóc.

Đời này, cũng chỉ có tiểu sư muội để ý tới chính mình.

Tuy nói tiểu sư muội còn nhỏ, nhưng là đối với (đúng) Trương Nhị cầu mà nói, cũng đã đủ.

"Ngươi theo ta đi vào..." Lâm Phàm nhìn diệt Cùng Kỳ, sau đó ngoắc ngoắc ngón tay.

"Dạ, Tông Chủ." Diệt Cùng Kỳ nhìn Lâm Phàm tốt lắm giống như lòng không tốt động tác, nội tâm mãnh liệt run lên, thật sợ hãi các loại (chờ) sẽ chuyển phát sinh.

Chẳng lẽ lại phải đem chính mình treo ngược lên đánh hay sao? (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Người là trêu chọc ta chơi đùa sao? Tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân

? diệt Cùng Kỳ đi theo sau lưng Lâm Phàm, tiểu trái tim ùm ùm khiêu động lên.

Sợ hãi, khẩn trương các loại (chờ) nhân tố tràn ngập ở diệt Cùng Kỳ tâm lý, hắn không biết Tông Chủ rốt cuộc muốn làm gì.

Hắn muốn chạy đường, nhưng là vừa nghe tới Tông Chủ kia kèm theo khí tức, diệt Cùng Kỳ liền không có can đảm.

Diệt Cùng Kỳ rất muốn hỏi mình vì sao sợ hãi người trước mắt này, nhưng dĩ nhiên suy nghĩ nát óc, diệt Cùng Kỳ cũng không hiểu.

Giờ phút này Lâm Phàm trong lòng có trận trận cảm giác vui sướng, loại cảm giác này phảng phất là đợi một hồi sắp sẽ có cái gì đại thu hoạch một dạng rất là dễ cho người kích động.

Bên trong nhà.

Lâm Phàm cùng diệt Cùng Kỳ lẫn nhau mắt đối mắt, cái kia thâm thúy thêm không có hảo ý ánh mắt, phảng phất nhìn thấu hết thảy, để cho diệt Cùng Kỳ rất là khẩn trương.

"Tông Chủ, này có chuyện gì không?" . Diệt Cùng Kỳ cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Đến, đánh ta..." . Giờ phút này Lâm Phàm mở miệng nói, này vừa mở miệng liền để cho diệt Cùng Kỳ trong nháy mắt mộng so với.

Này đặc biệt sao ý gì?

"Dùng một tầng lực đánh ta." Lâm Phàm nhìn diệt Cùng Kỳ kia mộng so với thần sắc, lần nữa mở miệng nói.

Bây giờ có này tiểu Thiên chức cao cấp đệ tử, nếu là không thật tốt lợi dụng một phen, vậy thì thật là óc heo.

« không diệt ma thân » tu luyện tới bây giờ, đã không thể nào thăng cấp.

Lâm Phàm cũng sắp lời nói ném ở chỗ này, nếu là không đem « không diệt ma thân » cấp bậc thăng lên, cũng không dưới đỉnh núi.

"Tông Chủ, ta không dám, ta sợ... ." Diệt Cùng Kỳ giờ phút này sợ hãi nói,

Hắn không dám tưởng tượng muốn là mình đánh xuống, Tông Chủ cuối cùng sẽ như thế nào treo lên đánh chính mình.

Nhìn diệt Cùng Kỳ kia rụt rè e sợ đáng vẽ, Lâm Phàm liền giận không chỗ phát tiết, sau đó hai mắt nhìn chung quanh, phảng phất là đang tìm thứ gì.

"Tông Chủ, ngài đang tìm cái gì." Diệt Cùng Kỳ hỏi.

"Ta tìm roi, người không đánh ta, ta sẽ tới treo lên đánh người." Lâm Phàm lạnh lùng nói.

"Đừng, ta đánh." Vừa nghe đến "Roi da" hai chữ này, diệt Cùng Kỳ nội tâm cũng có chút tan vỡ.

"Ừ, nhanh lên một chút, một tăng lực." Lâm Phàm thúc giục, diệt Cùng Kỳ tiểu Thiên chức cao cấp tu vi, một tăng lực lời nói, không sai biệt lắm cũng liền đủ, nếu là lực lượng dùng nhiều, nói không chừng có thể đem Bản Tông Chủ đập chết.

Diệt Cùng Kỳ giờ phút này lòng tham thương, hắn gặp qua rất nhiều người, nhưng chưa từng thấy qua có người muốn ăn đòn.

Bây giờ lúc này ngược đãi chính mình Tông Chủ, muốn chính mình đánh hắn, diệt Cùng Kỳ cũng chỉ có thể ổn định dũng khí động thủ.

"Tới." Lâm Phàm giờ phút này chuẩn bị sẵn sàng, « không diệt ma thân » có hay không có thể thăng cấp, cũng liền nhìn hắn.

"Tông Chủ, ta tới." Diệt Cùng Kỳ giờ bàn tay lên hướng Lâm Phàm ngực đánh tới.

Lâm Phàm nhìn diệt Cùng Kỳ một chương này, trong lòng nhất thời mừng rỡ, đến đây đi, đến đây đi, giống như đợt sóng kinh nghiệm, mau đem tiểu gia ta bao phủ đi.

Diệt Cùng Kỳ một chương này còn như giao long vào biển, hung mãnh vô cùng, khí thế dậy sóng, tuy nói tốc độ hơi có chậm chạp, nhưng là theo Lâm Phàm, khí thế vẫn là rất chân.

"Keng, chúc mừng « không diệt ma thân » kinh nghiệm + 10."

Lâm Phàm mặt lộ nụ cười, chờ đợi kinh nghiệm tăng trưởng, có thể vừa lúc đó, này tăng tận lương tâm mười chút kinh nghiệm, trong nháy mắt đem Lâm Phàm cho đánh mộng so với.

Diệt Cùng Kỳ hơi co lại đến thân thể, một chương lại một bàn tay cẩn thận từng li từng tí vỗ vào ở Lâm Phàm nơi ngực.

"Keng, chúc mừng « không diệt ma thân » kinh nghiệm + 10."

...

Vốn là còn rất hưng phấn Lâm Phàm, nhất thời hí hửng, kia trong ánh mắt lóe lên hết sạch, dường như muốn tương diệt Cùng Kỳ cho giết giống như chết.

"Người là trêu chọc ta chơi đùa sao?" . Lâm Phàm thần sắc bình tĩnh, hỏi nhỏ.

Mà bình thân thanh âm, nghe vào diệt Cùng Kỳ trong tai, giống như trận trận Ma Âm, Thiên Băng Địa Liệt.

Diệt Cùng Kỳ tại này cổ bình thân trong hơi thở, ben nhảy khứu giác đến một cổ khí tức nguy hiểm, này hắn thấy, là một cổ chưa thỏa mãn dục vọng khí tức.

"Tông Chủ, ta sai, tôi thật, một tăng lực." Liền tại sát na này giữa, một cổ mãnh liệt khí tức trong nháy mắt từ diệt Cùng Kỳ trên người bộc phát ra.

Kia vốn là bình thân không có gì lạ một chương, phảng phất xuyên thấu tầng tầng hư không một dạng đánh vào Lâm Phàm trên người.

"Ta... ." Mà mới vừa muốn nói chuyện Lâm Phàm, Mãnh gặp một chương này, mãnh liệt bắn ra, một ngụm máu tươi ở đó không trung phiêu sái mà ra.

"Keng, chúc mừng « không diệt ma thân » kinh nghiệm + 300 ngàn."

"Tông Chủ... ." Diệt Cùng Kỳ nhìn một cái Lâm Phàm bắn ra, nhất thời hù dọa mặt cũng bạch, chính mình lại đem Tông Chủ cho đánh học máu, như vậy đợi một hồi nghênh đón chính mình sẽ là bực nào tàn nhẫn khốc hình a.

"Treo... ." Mà ngay tại lúc này, Lâm Phàm trên không trung toàn đi một vòng, vững vàng dừng lại, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

"Được, liền cho ta giống như vậy tới." Lần này Lâm Phàm là thực sự cảm nhận được kinh nghiệm tăng trưởng khoái cảm, « không diệt ma thân » có lẽ cần phải dựa vào diệt Cùng Kỳ tới thăng cấp.

Diệt Cùng Kỳ nhìn Tông Chủ vậy để cho người có chút rợn cả tóc gáy bộ dáng, không khỏi run rẩy một phen.

Tông Chủ hẳn rốt cuộc là thế nào, vì sao phải làm cho mình đánh hẳn, hơn nữa tại sao Tông Chủ nhìn qua thật giống như rất thoải mái.

Chẳng lẽ... Chẳng lẽ.

Diệt Cùng Kỳ đã không dám suy nghĩ nhiều như vậy, hết thấy ở diệt Cùng Kỳ xem ra, đều là nguy hiểm như vậy.

Chẳng qua hiện nay Tông Chủ lại muốn chính mình cứ như vậy đánh, là không chọc Tông Chủ tức giận, cũng chỉ có thể như thế.

"Tông Chủ, cẩn thận." Giờ khắc này diệt Cùng Kỳ lần nữa một chương vỡ tới.

"Keng, chúc mừng « không diệt ma thân » kinh nghiệm + 300 ngàn."

... .

"Đánh cho ta nhanh lên một chút." Lâm Phàm ổn định thân thể, từng chương thừa nhận.

"Ừ." Diệt Cùng Kỳ gạt đầu kêu, sau đó song chương đều xuất hiện, trong nháy mắt không trung chỉ có thể nhìn được từng đạo tàn ảnh.

Giờ khắc này Lâm Phàm đột nhiên có loại sắp Phi Thăng cảm giác, hết thấy các thứ này cắt tới quá đột ngột, để cho người đều có chút không thể nào tiếp thu được.

... .

Vô Danh đỉnh giữa sườn núi.

Sắc trời đã dần dần hơi trở.

Trương nhị cầu đem tiểu sư muội cười trên đầu, Phong Bất Giác một bên đi theo.

"Tiểu sư muội, hôm nay ngươi với ngọc Lan tỷ tỷ trò chuyện cái gì à?" Trương nhị cầu dò hỏi.

Trương nhị cầu hai người có thể đi Già Lam đình, nguyên nhân chủ yếu, hay là bởi vì Lâm Phàm, nếu như không phải là Lâm Phàm, hai người này sợ rằng mới vừa gia nhập Già Lam đình sẽ bị đánh ra.

Cười ở trương nhị cầu chó Thượng Thái chi kiều, lấp lánh con ngươi, chột lóe chột lóe, "Không có a, ngọc Lan tỷ tỷ nói đúng là sư huynh rất tuần tú, ngọc Lan tỷ tỷ rất thích."

Vốn là còn rất tùy ý trương nhị cầu, đột nhiên biến sắc, dừng tại chỗ.

Mà vậy không dám tin sắc mặt, trong nháy mắt biến hóa mừng như điên, đem tiểu sư muội ôm đi xuống.

"Tiểu sư muội, ngươi nói đều là thật sao?" . Trương nhị cầu đột nhiên cảm giác hạnh phúc tới quá nhanh.

Trương nhị cầu đối với (đúng) kia Ngọc Lan rất có hảo cảm, bất quá lại tự biết mình, bất quá có lúc có thể thấy, đối với (đúng) trương nhị cầu mà nói liền là một niềm hạnh phúc.

Thái chi kiều kia béo mập tay nhỏ, đưa vào trước mặt kia tiểu ba lô nhỏ trong, sau đó xuất ra Già Lam đình các sư tỷ tặng quà, cũng chính là một mặt gương đồng nhỏ.

"Sư huynh, cái này ngươi có thể tự nhìn a." Thái chi kiều béo mập bàn tay nhỏ nắm phía trước gương đồng, dọc tại trương nhị cầu trước mặt.

Trương nhị cầu không hiểu cái gì ý tứ, sau đó nhìn trong gương đồng chính mình, không khỏi chùi chùi cằm.

"Thật giống như thật có một chút như vậy đẹp trai a." Trương nhị cầu lẩm bầm lâu bâu nói.

Phong Bất Giác đứng ở một bên, nhất thời cảm giác tâm tính thiện lương mệt mỏi.

Thái chi kiều nháy nháy mắt, sau đó đem gương đồng cẩn thận từng li từng tí thả vào trước mặt xách tay bên trong, leo đến trương nhị cầu đầu chó bên trên.

"Tiểu sư muội, ngươi nói sư huynh có đẹp trai hay không?" Trương nhị cầu hỏi.

"Không biết nha." Thái chi kiều ngây thơ nói.

... .

đề cử một quyển sách « mạnh nhất trừ bá », có hứng thú có thể đi nhìn một chút. Thuận tiện chính ta yêu cầu phiếu hàng tháng. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 167: Tôi nay lại vừa là đêm không ngủ tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân

♂. . , tiểu thuyết đặc sắc vô dạn song đọc miễn phí!

"Keng, chúc mừng « không diệt ma thân » thăng cấp."

"Nhục thân: Nhập thân trung cấp."

Ở thăng cấp chớp mắt, một dòng nước nóng tràn ngập toàn thân, « không diệt ma thân » chính là « thái cấp Ma Thân » bản thăng cấp, mà bây giờ cũng là Lâm Phàm duy nhất thủ đoạn phòng ngự.

Nhục thân bên trên ánh sáng nội liễm, so với lúc trước muốn càng cường đại hơn.

Điện cuồng đánh Lâm Phàm diệt Cùng Kỳ, thấy trước mắt một màn, trong tròng mắt cũng là kinh ngạc vạn phần, cảm thấy không thể tưởng tượng được, hẳn có thể cảm nhận được Tông Chủ tự thân phát sinh biến hóa.

"Dùng tầng 2 lực." Lâm Phàm mừng rỡ trong lòng, đối với hắn mà nói, chính mình đây nhất ý một chuyện, liền đem diệt Cùng Kỳ cho thuận phục, đây cũng là làm cho mình miễn phí thăng cấp chuyên dụng khí a.

"Được." Diệt Cùng Kỳ bây giờ cũng đã phát hiện Tông Chủ bắt phạm, này tuy nói chỉ khống chế một tầng lực, nhưng là vỗ vào nhiều như vậy xuống, coi như là một khối thiết, cũng bị chính mình cho đập nát a, có thể sao có thể nghĩ đến, Tông Chủ nhưng là càng ngày càng có tinh thần.

Giờ khắc này ở diệt Cùng Kỳ tâm lý, cũng chỉ có một ý tưởng, Tông Chủ không chỉ có thích ngược đãi người khác, cũng thích bị người ngược đãi.

Bất quá hẳn không ngạc, Tự Nhiên không thể nào nói đúng sự thật, nếu không rất khó tưởng tượng chính mình đem sẽ phải gánh chịu cái dạng gì cực kỳ tàn ác gặp gỡ.

Giờ khắc này diệt Cùng Kỳ khí thế tăng lên, so với trước kia tăng lên một tầng thực lực, một quyền vung đến, ép hư không bịch bịch vang dội.

Tiểu Thiên chức cao cấp cảnh giới, đã sớm mò thấy hư không đại đạo, trong một chiều, cũng hàm chứa tối cao hư không uy năng, nghiền ép hết thảy tồn tại.

Bây giờ diệt Cùng Kỳ tuy nói áp chế thực lực,

Nhưng là một quyền giữa, như cũ không thể coi thường.

"Phanh... "

Một quyền vung tới cùng Lâm Phàm thân thể mãnh liệt va chạm, đem đưa một cổ trầm muộn chi âm.

"Keng, chúc mừng « không diệt ma thân » kinh nghiệm + hai trăm ngàn."

"Ồ... "

Có cái gì không đúng a, rõ ràng để cho diệt Cùng Kỳ dùng tầng 2 lực, có thể thế nào này kinh nghiệm thêm so với trước kia còn ít hơn, chẳng lẽ là người này lười biếng hay sao?

Bất quá nhìn diệt Cùng Kỳ kia sợ hãi chính mình ánh mắt, chắc hẳn cũng không khả năng, chẳng lẽ là « không diệt ma thân » thăng cấp sau, tầng 2 lực đạo còn chưa đủ?

Có lẽ chắc là như vậy.

... .

"Dùng ba tầng lực." Lâm Phàm mở miệng nói.

"Ừ." Đối với Lâm Phàm phân phó, diệt Cùng Kỳ nơi nào dám không nghe lời, sau đó không chút do dự mãnh liệt vỗ tới.

"Keng, chúc mừng « không diệt ma thân » kinh nghiệm + 300 ngàn."

Mỗi khi diệt Cùng Kỳ một chương vỡ lúc tới sau khi, trong cơ thể khí huyết liền mãnh liệt chấn động một phen, chắc hẳn cái này đã chính là mình bây giờ có thể cực hạn chịu đựng.

Bất quá cũng không gấp, từ từ đi, tóm lại có thể đem cấp bậc đi lên.

... .

"Tiểu sư muội, tối nay muốn ăn cái gì?" Vô Danh đỉnh mấy người một ngày ba bữa, đều là trương nhị cầu phụ trách, bây giờ có người tiểu sư muội này, hơn nữa còn là Tông Chủ đại nhân tương đối coi trọng tiểu sư muội, trương nhị cầu tự nhiên muốn tất lòng chiều cổ tốt.

Huống chi trọng yếu hơn chính là, chính mình sau này có thể hay không đi Già Lam đình, sẽ phải dựa vào cái này tiểu tổ tông.

"Ồ, này trăm muện thanh âm là từ đâu Thiên truyền tới?" Trương nhị cầu khẽ nhíu mày, không hiểu thanh âm này là từ nơi nào tới.

"Hình như là Tông Chủ đại nhân bên kia đi." Phong Bất Giác nói.

"Hẳn là Tông Chủ đại nhân chính đang luyện đan đi." Trương nhị cầu không nghĩ ra, thanh âm này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, bất quá hẳn có thể là Tông Chủ Luyện Đan lúc phát ra âm thanh.

"Sư huynh, ta muốn đi xem." Cười ở trương nhị đầu chó Thượng Thái chỉ kiều hiếu kỳ nói.

Từ dung Thiên thành lúc rời đi sau khi, Thái chỉ kiều sẽ còn khóc khóc rống rạo, nhưng là theo thời gian trôi qua, Lâm Phàm đám người kiên nhẫn câu thông, cuối cùng để cho một đứa bé, dần dần thói quen nơi này, cũng không ở sáo sảo nháo nháo.

Có lẽ theo Lâm Phàm, nếu như ở chỗ này sinh hoạt mấy năm thậm chí còn vài chục năm, như vậy đã từng người nhà ấn tượng cũng sẽ dần dần tiêu tan đi.

"Sư huynh, cái này có chút không tốt sao, nếu như bị Tông Chủ đại nhân phát hiện... ." Phong Bất Giác một bên nói, này lén lén lút lút nhìn, nếu như bị Tông Chủ biết, khẳng định sẽ bị hành hạ một phen.

Trương nhị cầu cũng là do dự bất quyết, bất quá nhìn tiểu sư muội kia mong đợi ánh mắt, trương nhị cầu nhượng bộ, này ăn người ta mềm miệng, người kia nương tay, sư huynh này sau này cuộc sống hạnh phúc, cũng đều phải dựa vào tiểu sư muội đâu rồi, nếu là bây giờ đem tiểu sư muội cho tội, sau này hối hận có thể cũng không kịp.

... .

"Chúng ta, đừng lên tiếng, liền trộm liếc mắt nhìn." Trương nhị cầu xuống trọng đại quyết tâm nói.

"Sư huynh thật tốt, chỉ kiều tuyệt đối sẽ không lên tiếng." Thái chỉ kiều nháy mắt to nói.

"Được, chúng ta liền lén lén nhìn một chút."

... .

Ba người lén lén lút lút, rón rén, không dám phát ra chút thanh âm nào, lén lén nằm ở một góc, xuyên thấu qua khe hở nhìn.

Làm trương nhị cầu đám người thấy bên trong tình cảnh lúc, tốt lắm kỳ trên mặt mũi trong nháy mắt tròn mắt hốc mồm, có chút không dám tin tưởng.

Này ở trong lòng bọn họ sùng Cao Tông chủ đại nhân, sao lại thế... Biết.

"ừ, thoải mái, không tệ... ." Giờ phút này Lâm Phàm nhắm hai mắt, cảm thụ kinh nghiệm tăng vọt, loại cảm giác này thật sự là quá tuyệt, nhất là Lâm Phàm mặt kia bên trên biểu hiện ra thoải mái cảm giác, càng làm cho trương nhị cầu hai người run như cây sậy.

Tông Chủ đại nhân hẳn, chẳng lẽ có cái loại này ham mê không được.

Giờ khắc này nhìn lén bên trong trương nhị cầu, thần sắc đột nhiên biến đổi, hẳn đột nhiên kịp phản ứng, nhóm người mình nếu như bị Tông Chủ phát hiện, vậy còn.

Nhất là Tông Chủ đại nhân cùng kia mới tới sư đệ, đang ở... Kia.

Không dám nghĩ, quả thực không dám tưởng tượng.

"Sur huynh, sư phó hẳn đang làm gì nha." Giờ phút này Thái chi kiều mê mang vẫn đạo

"Hừ, nhỏ tiếng một chút." Giờ khắc này trương nhị cầu toàn thân lông măng chợt nổi lên, tiểu sư muội thanh âm không nhỏ, còn rất thanh thúy.

Đắm chìm trong kinh nghiệm tốc độ tăng bên trong Lâm Phàm, không có cảm nhận được bên ngoài có người, nhưng là một trận này thanh thúy thanh thanh âm, lại truyền vào Lâm Phàm trong tai.

Lâm Phàm sắc mặt hơi đổi, này đặc biệt sao có người ở bên ngoài nhìn lên, thanh âm này không cần nghĩ cũng biết là đồ đệ mình thanh âm.

Mà trương nhị cầu bọn họ khẳng định cũng ở đây một bên, chính mình vừa mới kia cần ăn đòn biểu tình, khẳng định cũng bị bọn họ nhìn ở trong mắt.

Chính mình coi như Thánh Ma Tông thứ sáu Nhâm Tông chủ, làm sao có thể ở đệ tử trong tâm khảm hủy diệt hình tượng.

Giờ khắc này Lâm Phàm suy nghĩ ngàn vạn, nhất thời hai mắt tỏa sáng.

Một chương huoi ra, nặng nề vỗ vào diệt Cùng Kỳ trên ngực.

Sau đó vung tay áo một cái, ánh mắt nhiệt độ và bình tĩnh, "Vừa mới người một bộ này Chương Pháp, lực đạo chưa đủ, sơ hở trăm chỗ, còn cần nhiều hơn rèn luyện mới được." Sau đó nhìn về phía cửa nhẹ giọng nói, "Các người vào đi."

Trương nhị cầu cùng Phong Bất Giác hai người hai mắt nhìn nhau một cái, trong mắt mang theo từng tia bất đắc dĩ, đúng là vẫn còn bị phát hiện.

"Sư phó, người đang làm gì à?" Thái chi kiều không cao tiểu thân thể, vượt qua ngưỡng cửa, đi tới Lâm Phàm trước mặt, ngẩng đầu lên, mặt đầy không biết gì hỏi.

Lâm Phàm cạn cười một tiếng, sờ một cái Tiểu Đồ Đệ đầu, mặt không đỏ tim không đập nói, "Sư phó vừa mới đang dạy sư đệ võ học, các người hôm nay thế nào trở về sớm như vậy?"

Thái chi kiều cái hiểu cái không gật đầu, "Sư phó, thiên đô đen á..., đã không muộn."

Lâm Phàm sững sờ, sau đó nhìn ra phía ngoài, lại không chú ý tới thời gian qua nhanh như vậy, Thiên đều đã đen.

"Cùng Kỳ, người một bộ này Chương Pháp, còn cần thật tốt suy nghĩ, tối nay người cũng đừng đi, Bản Tông Chủ cho người hảo hảo rèn luyện một phen." Lâm Phàm nói.

"Ừ." Diệt Cùng Kỳ nào dám nói thêm cái gì, cũng chỉ có thể gật đầu một cái, nhưng là kia vô tội trong ánh mắt, nhưng là nước mắt tràn đầy, có loại muốn khóc xung động.

Tối nay lại chính là một cái thống khổ đêm không ngủ a.

ps: Hy vọng mọi người dâng hiến một cái Tiểu Tiểu đặt, để cho ta đây kiên trì tiếp đi. (chưa xong còn tiếp.)(mạnh nhất hệ thống. . 545 415 5)--(mạnh nhất hệ thống)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168: Làm rung động khóc tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Lâm Phàm là bọn hắn Tông Chủ, vậy dĩ nhiên là nói cái gì thì là cái đấy, bất quá may mắn tốt bản thân đầu óc thông minh, có thể trong nháy mắt kịp phản ứng.

Bây giờ nhìn của bọn hắn kia bái phục thần sắc, Lâm Phàm trong lòng cũng là chưa thoải mái không ít. Bất cứ chuyện gì trong tay Bản Tông, vậy cũng là hóa thứ tâm thường thành thần kỳ, chưa bao giờ mất mặt a.

Trương nhị cầu an bài cơm nước, mọi người ăn xong sau khi, Lâm Phàm liền để cho bọn họ tự đi về nghỉ ngơi, đồng thời trong lòng nghĩ đến, chính mình là một gã phụ trách Tông Chủ, buổi tối cho đệ tử quá mức khai tiêu táo, để cho tăng lên thực lực bản thân.

Bên trong nhà, tĩnh lặng.

Diệt Cùng Kỳ hiện tại đang khẩn trương rất, không phải là Tông Chủ dài thật đáng sợ, mà là đơn độc cùng với Tông Chủ, diệt Cùng Kỳ trong nội tâm thì có loại cảm giác sợ hãi.

Lâm Phàm giờ phút này cười yếu ớt nhìn diệt Cùng Kỳ, này càng xem càng thích, xem ra sau này phải tìm đệ tử, cũng đều phải giống như diệt Cùng Kỳ một loại cho phải đây.

"Được, tiếp tục." Lâm Phàm đáp lời ngoắc ngoắc tay.

Không đem diệt Cùng Kỳ toàn bộ tiềm năng kích thích ra, vậy mình người tông chủ này vẫn thật là bạch làm.

"Phanh... ."

"Phanh... ."

"Keng, chúc mừng « không diệt ma thân » kinh nghiệm 300 ngàn."

"Keng, chúc mừng « không diệt ma thân » kinh nghiệm 30."

Cảm thụ kinh nghiệm nhanh mạnh tăng trưởng, Lâm Phàm nội tâm liền giống như nhiều đóa nở rộ hoa.

Theo Lâm Phàm, thực lực cao thấp cũng không trọng yếu, mấu chốt nhất là muốn giữ được mạng nhỏ mình.

Dùng lời bây giờ mà nói, công phu cao hơn nữa, cũng sợ dao bầu, thực lực này lại Ngưu B, vậy cũng có khinh thường thời điểm.

Chỉ có đem chính mình nhục thân lấy được vạn tà không phá, Vạn Pháp Bất Xâm mức độ, đó mới là nhất đáng tin.

Diệt Cùng Kỳ bây giờ hơi mệt chút, này ngày kế, hai tay liền đặc biệt sao không có ngừng qua, mỗi lần dừng lại thời điểm, cũng sẽ gặp phải Tông Chủ kia cực kỳ tàn ác khiển trách.

Diệt Cùng Kỳ tự thân tuy là tiểu Thiên chức cao cấp cảnh giới, nhưng cũng là người a, tóm lại cũng cần nghỉ ngơi mới được.

Nhưng là khi thấy Tông Chủ kia chưa thỏa mãn dục vọng mặt mũi lúc, diệt Cùng Kỳ dù là trong lòng mệt mỏi đi nữa, cũng không dám biểu hiện ra, bởi vì hắn thấy, nếu là đem Tông Chủ đắc tội, vậy coi như là thực sự muốn bị kịch.

Thời gian cứ như thế trôi qua.

Lâm Phàm cũng trực tiếp nằm xuống nghỉ ngơi.

"Liên hướng ta phản lưng đánh, Bản Tông trước nghỉ ngơi một hồi, sau khi tỉnh lại, ngươi liền có thể nghỉ ngơi." Lâm Phàm nói.

Diệt Cùng Kỳ nhìn Tông Chủ, trong ánh mắt mang có vẻ cầu xin về, phảng phất là muốn Tông Chủ thả một trong số đó ngựa.

Lâm Phàm nhìn diệt Cùng Kỳ, tuy nói người này đã bị mình điều giáo rất đúng chỗ, nhưng là mình cũng không phải là cái loại này lòng dạ ác độc người, dĩ nhiên muốn có vài người tình vị.

Sau đó Lâm Phàm sắc mặt bình tĩnh, ngữ trọng tâm trường vỗ vỗ diệt Cùng Kỳ bả vai, "Cùng Kỳ a, ngươi phải biết, Bản Tông hết thảy các thứ này đều muốn tốt cho ngươi a, ngươi phải nhớ kỹ, trên trời hạ xuống nhiệm vụ lớn với tư nhân vậy, trước phải khổ kỳ tâm chí, đối kỳ da thịt, Bản Tông cho ngươi như vậy, là vì rèn luyện ngươi tâm trí, sau này Thánh Ma Tông không thể không có người nối nghiệp, ngươi tuy nói bồi phận nhỏ, nhưng là Bản Tông coi trọng ngươi."

"Tông Chủ... ." Diệt Cùng Kỳ bị Lâm Phàm điều giáo thuần phục, tuy nói sâu trong nội tâm đã bị Lâm Phàm gieo xuống sợ hãi mầm mống, nhưng là suy nghĩ cũng liền giống như người bình thường, có cảm tình, có tư tưởng, hy vọng lấy được công nhận, lấy được quan ái.

Bây giờ Lâm Phàm những lời này, nhưng là thật sâu đánh vào diệt Cùng Kỳ nội tâm, để cho cảm kích rơi nước mắt.

"Cùng Kỳ a, ngươi cũng không nên trách Bản Tông đối với ngươi hà khắc như vậy, dù sao người nối nghiệp cũng không phải là tốt như vậy làm, ngươi phải đem kỳ hóa thành động lực, tăng lên tự thân tâm trí cùng tu vi, biết chưa?" Lâm Phàm nói.

"Minh bạch." Diệt Cùng Kỳ nặng nề gật đầu một cái.

"Ừ, minh bạch, liền có thể, Bản Tông rất là vui vẻ yên tâm." Lâm Phàm cảm giác mình làm quá mệt mỏi, thủ hạ một đám đi theo chính mình ăn cơm hài từ quá nhiều, thường thường cần phải tiến hành trấn an, bất quá hết thảy các thứ này đối với (đúng) Lâm Phàm mà nói cũng đều đáng giá.

Dù sao ai làm cho mình là cao thượng như vậy người.

"Tiếp tục đi." Lâm Phàm khoát khoát tay, sau đó hướng kia một nằm úp sấp, nhắm mắt tiến vào trong mộng đẹp, về phần diệt Cùng Kỳ có thể hay không tràn đầy động lực, hết thảy các thứ này cũng không cần nghĩ.

Theo Lâm Phàm, thật đúng là không người có thể chạy thoát đã biết mấy câu lời vàng ngọc.

Chẳng qua là Lâm Phàm bây giờ cũng không biết lời như vậy với vài người nói qua.

...

Nhìn Tông Chủ dần dần chìm vào giấc ngủ, diệt Cùng Kỳ vốn là bất đắc dĩ tâm tình, quét một cái sạch, mà là vô cùng sung mãn lực lượng.

Phảng phất Lâm Phàm vừa mới một phen, hóa thành lực lượng nguồn suối, diệt Cùng Kỳ kia khô héo nội tâm, lần nữa tràn đầy sức sống.

"Tông Chủ, ta nhất định sẽ không để cho ngươi thất vọng." Diệt Cùng Kỳ vô thần trong tròng mắt, vô cùng sung mãn động lực.

"Ba... ."

"Keng, chúc mừng « không diệt ma thân » kinh nghiệm 300 ngàn."

"Keng, chúc mừng « không diệt ma thân » kinh nghiệm 300 ngàn."

...

Trương nhị cầu đảm người giờ phút này khó mà chìm vào giấc ngủ, Tông Chủ bên kia truyền tới trận trận thanh âm, thanh âm này giống như là vật gì đụng vào nhau.

Trầm muộn, rắn chắc, liên miên không dứt.

"Không có cách nào ngủ." Khó mà ngủ trương nhị cầu ngồi dậy, nhìn một chút Tông Chủ nhà, cuối cùng buông xuống muốn đem Tông Chủ chém chết tâm, sau đó ngồi xếp bằng, tiến vào trong tu luyện.

Đi tới Vô Danh đỉnh cũng có hồi lâu, trương nhị cầu tu vi một mực không thể nào tăng lên, nhưng là trương nhị cầu trải qua Lâm Phàm mấy lần tăng lên, tư chất cùng linh ngộ đều được thay đổi cực lớn.

So với đã từng đó là mạnh hơn rất nhiều.

Này vừa nhập định, trương nhị cầu liền cảm nhận đến trong cơ thể một cỗ rắn chắc khí huyết không ngừng lăn lộn, đánh thẳng vào trong cơ thể các nơi Huyết Đạo.

Tiên Thiên Chi Cảnh, tùy thời có thể vào.

Bất quá trương nhị cầu nghe theo Tông Chủ lời nói, không nên gấp với đột phá Tiên Thiên, trước đem cơ tầng mài rắn chắc.

Đối với trương nhị cầu mà nói, có thể gặp phải Lâm Phàm cũng là Thiên Đại Hạnh Vận.

Trương nhị cầu vốn là thiên phú nát như cắt, dù là cố gắng nữa tu luyện, tu vi cũng sẽ không có quá tiến bộ lớn, nhưng là này vừa vận đối với (đúng) trương nhị cầu mà nói là một cái cơ hội.

Trương nhị cầu gặp phải Lâm Phàm, tự thân thiên tư cùng linh ngộ tăng lên trên diện rộng, tu luyện, dĩ nhiên là nước chảy thành sông, mài tốt cơ tầng, sau này thành tựu cũng sẽ không quá thấp.

Một đêm này, toàn bộ Vô Danh trên đỉnh núi, chỉ có Thái chi kiều một người có thể tiến vào ngủ say bên trong, trương nhị cầu, Phong Bất Giác, Thiên Vũ ba người bị này trầm muộn thanh âm, dao động nội tâm thật lâu không thể bình tức.

Bọn họ không biết Tông Chủ với kia mới tới sư đệ, rốt cuộc là đang làm gì, tại sao này hơn nửa đêm muốn chỉ điểm công pháp, chẳng lẽ ban ngày không được sao?

Hôm sau.

Lâm Phàm có chút mở mắt, tối hôm qua kia ngủ một giấc xác thực rất sáng khoái, không chút nào chịu ảnh hưởng.

Mà khi mở mắt chớp mắt, Lâm Phàm liền cảm nhận đến từng cỗ một Chưởng Lực đánh vào trên người mình.

"Keng, chúc mừng « không diệt ma thân » kinh nghiệm 1."

Lúc này Lâm Phàm nghe được cái này gợi ý của hệ thống âm thanh, nhất thời bên trong lòng căng thẳng, đây là tình huống gì, thế nào chỉ có một chút kinh nghiệm.

Nhưng khi Lâm Phàm tra nhìn một chút bảng sau, coi như là minh bạch, « không diệt ma thân » thẳng cấp, mà chính mình lại đang say ngủ dưới trạng thái, không có một chút cảm giác.

"Nhục thân, nhập thân cao cấp."

Làm Lâm Phàm liếc mắt nhìn về phía diệt Cùng Kỳ thời điểm, hắn cũng không khỏi không có chút than thở.

Quả nhiên là một đứa nhỏ ngốc.

Này đều đã uể oải, thần sắc đã có tí ti tiêu tụy về.

"Người đi về nghỉ ngơi đi." Lâm Phàm khoát khoát tay, "Buổi tối tiếp tục."

"Ừ... ."

ps: Quá đói, ta đi ra ngoài trước ăn một bữa cơm. (chưa xong còn tiếp.)

(mạnh nhất hệ thống)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 169: Chịu được nhàm chán mới có thể vô địch tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác g

Trong vòng nửa tháng, Lâm Phàm không thể nào ra khỏi Vô Danh đình, lao thẳng đến diệt Cùng Kỳ giữ ở bên người, một khắc cũng không buông tha tăng lên không diệt ma trải qua nghiệm.

Mà ở một đoạn thời gian trước, trương nhị cầu đàm người mỗi ngày buổi tối đều khó ngủ, sau thời gian dài, tu vi cũng đều tiến nhiều, nhất là trương nhị cầu dừng lại ở Hậu Thiên Cảnh Giới, trong cơ thể khí huyết đông đặc rất là dày đặc, trong hô hấp, khí huyết quay cuồng, giống như sức thể đả phát núi lửa.

Bất quá này sau thời gian dài, trương nhị cầu các loại (chò) dè dặt hướng Tông Chủ nói một chút ý kiến, đối với bọn hán mà nói, cuộc sống này một hai ngày ngược lại không có gì, nhưng sợ nhất chính là này một kéo dài chính là mấy ngày, sao có thể chịu đựng.

Lâm Phàm thấy trương nhị cầu đàm người, thần sắc ngày càng sa sút, thật giống như mỗi đêm đều không thể nào ngủ ngon một dạng cuối cùng thiện tâm đại phát, cũng sẽ không lại ban đêm hành hạ bọn họ.

Dù sao mình nhưng là một cái có ái Tông Chủ, mà không phải đặc biệt tới hành hạ đệ tử. ,

"Hô" Lâm Phàm thở ra một hơi. ,

Trong cơ thể khí tức giống như giao long, thôn vân thổ vụ, ngao du ở trong người mỗi một góc hẻo lánh.

"Keng, chúc mừng không diệt ma thân thăng cấp."

"Nhục thân: Tiểu Thiên chức cao cấp."

Lâm Phàm nhìn bảng bên trong số liệu, khoe miệng cũng là lộ ra vẻ mỉm cười, đây cũng là nửa tháng tới khổ cực cố gắng đổi lấy, bây giờ nhục thân cường độ tiểu Thiên chức cao cấp, không phải là cảnh giới đại viên mãn phá không.

Mà liền bộ thân thể này, ở trong tông môn cũng là hoành hành ngang ngược tồn tại, trừ Tông Chủ cùng những Thái Thượng trưởng lão này bên ngoài, còn có ai có thể phá chính mình phòng ngự.

Bất quá thấy không diệt ma thân kia phía sau số lớn kinh nghiệm thời điểm, Lâm Phàm trái tim nhỏ cũng không khỏi nhảy lên một phen.

Ác, thật sự là quá ác.

Liên này kinh nghiệm, nếu như không có đặc biệt cao thủ cho mình Uy kinh nghiệm lời nói, sợ rằng rất khó thắng cấp a.

Bất quá giống như nay như vậy, Lâm Phàm đã rất là hài lòng ,

Đây đối với bất kỳ một cái nào võ giả mà nói, có thể có được như vậy nhục thân, vậy cũng là một món cực kỳ hưng phấn sự tình.

Diệt Cùng Kỳ tu vi là tiểu Thiên chức cao cấp cảnh giới, nhưng là hần nhục thân cường độ, lại xa xa không có đạt tới cảnh giới bậc này.

Nhưng chính là như vậy, diệt Cùng Kỳ ở tự thân tu vi bị phong ấn dưới trạng thái, cũng có thể dựa vào nhục thân cường độ, cưỡng ép chịu đựng vài năm tiên sách chỉ Hinh.

Bây giờ diệt Cùng Kỳ một chương đánh vào Lâm Phàm trên người, đã tăng trưởng không cái gì kinh nghiệm, đối với nửa tháng này đến, Lâm Phàm vẫn là rất cảm tạ diệt Cùng Kỳ, nếu như không phải là hần, mình muốn đạt tới trình độ như vậy, cũng không biết muốn năm nào tháng nào.

"Cùng Kỳ a, ngươi đã hoàn thành Bồn Tọa đối với ngươi khảo nghiệm, sau này ngươi liền có thể tự do hoạt động, cũng không cần tới Bồn Tọa bên này." Lâm Phàm nhìn thần sắc tiêu tụy diệt Cùng Kỳ nói.

Diệt Cùng Kỳ nghe được Lâm Phàm lời này thời điểm, kia dần dần rũ xuống mí mắt, đột nhiên cự ra đến, mặt đầy hưng phấn.

Tuy nói hần biết đây là Tông Chủ đáp lời khảo nghiệm, nhưng là này dài đến thời gian nửa tháng đi xuống, hần cũng thật mệt mỏi, nếu như không phải là dựa vào ý chí đó tiếp tục chống đỡ, sợ rằng ngay từ lúc mấy ngày trước cũng đã tan vỡ.

Mỗi ngày tái diễn một cái động tác, là một người cũng đều sắp bị lộng điên.

"Tông Chủ, ta đã có thể không?" Diệt Cùng Kỳ không dám tin hỏi.

"Dạ, đã có thể." Lâm Phàm cạn cười nói.

Nửa tháng này đến, không chỉ diệt Cùng Kỳ bắt đắc dĩ, ngay cả Lâm Phàm mình cũng cảm thấy một trận cảm giác vô lực, dù sao ngồi ở chỗ đó bất động bị người nện, người bình thường cũng chịu không được a.

Nếu như không phải là Lâm Phàm trong đầu, có kia đem không diệt ma thân thăng lên động lực, chỉ sợ cũng được không như vậy thời gian.

"Tông Chủ, đệ tử kia liền đi về nghỉ trước." Diệt Cùng Kỳ cung kính nói, đối với diệt Cùng Kỳ mà nói, hần bây giờ phải đi về nghỉ ngơi cho khỏe, thật không nghĩ tại mở mắt, cho dù là mỗi ngày buổi tối có thể nghỉ ngơi, nhưng là kia nhắm mắt lại, đầy đầu đều là mình hai tay hình ảnh.

.

Khoảng cách Thánh Tông ngoài ngàn dặm, một chiếc đáng vóc to chiến thuyền lơ lửng tại trong hư không, nhanh chóng hướng Thánh Tông lái tới.

Chiếc này chiến thuyền so với Thánh Tông lần đó xuất hành lúc sử dụng lớn hơn rất nhiều, hơn đồ sộ.

Một mặt màu đỏ cờ xí cắm ở chiến thuyền trung gian, một đám đệ tử vây quanh ở chiến đấu trên đồ, mắt nhìn xuống toàn bộ thiên địa.

"Trưởng lão, khoảng cách Thánh Tông chỉ có ngàn dặm, buổi trưa chắc hẳn liền có thể đến tới." Giờ phút này một tên đệ tử cung kính đi tới một ông già trước mặt, thấp giọng nói.

"Ừm." Lão già sắc mặt bình tĩnh, lấp lánh có thần hai tròng mắt ngưng mắt nhìn phía trước, kia thâm thúy hai tròng mắt phảng phất nhìn thấu tầng tầng hư không.

Vô Danh trên đỉnh núi.

Lâm Phàm giờ phút này tâm tình thật tốt, đợi ở trên ngọn núi cũng đã có nửa tháng lâu, thời gian dài như vậy không có xuống núi, cũng không biết những tiểu sư diệt kia môn có nhớ hay không đọc chính mình.

Vô Danh đỉnh chân chính khởi bước, chính là Lâm Phàm tự mình Luyện Đan lên, bất quá ở thắng cấp trong khoảng thời gian này, Lâm Phàm sẽ không cho các ngoại môn đệ tử Luyện Đan.

Đan Đình đình từ lần trước sự kiện sau khi, cũng đều biến hóa biết điều rất nhiều, hơn nữa Luyện Đan tỷ lệ thành công phương diện, cũng đều tăng lên rất nhiều, mặc dù vẫn không thể với Lâm Phàm như nhau, nhưng ít ra đồng tấu vô khi, không có phát sinh hãm hại Ngoại Môn Đệ Tử tình huống.

Hơn nữa Lâm Phàm không có Luyện Đan, một ít Ngoại Môn Đệ Tử cũng liền đi Đan Đình đình, nhìn một chút Đan Đình đình tình huống bây giờ như thế nào.

Cuối cùng phát hiện Đan Đình đình với so với trước kia so với, thật là phát sinh biến hóa long trời lở đất. ,

Đan Đình đình các đệ tử, Luyện Đan không bao giờ nữa có hòng người, hơn nữa Luyện Đan tỷ lệ thành công cũng đều tăng lên rất nhiều, vì vậy dần dần các ngoại môn đệ tử lại lần nữa tin tưởng Đan Đình đình.

Mà Lâm Phàm tuy nói đã không Luyện Đan, nhưng là ở Ngoại Môn Đệ Tử trong tâm khảm địa vị cũng không người thay thế, dù sao bọn hắn cũng đều không ngốc, biết Đan Đình đình có thể có như vậy thay đổi, hết thảy đều với Lâm sư thúc ký thác không can hệ.

Lâm Phàm đi ở trong ngoại môn đệ tử.

Chung quanh Ngoại Môn Đệ Tử, đã có đoạn thời gian không thấy Lâm sư thúc, Tự Nhiên cũng đều nhiệt tình như lửa hồi thăm.

Lâm Phàm nhất nhất gật đầu, đối với lần này biểu thị đáp lại, bất quá nhìn những ngoại môn đệ tử này bận rộn như vậy, trong lòng của hắn đến lúc đó hơi nghi hoặc một chút.

"Các người thế nào bận rộn như thế, có phải là có chuyện gì hay không phát sinh." Lâm Phàm ngăn lại một tên đệ tử thăm hỏi sức khỏe.

Tên kia Ngoại Môn Đệ Tử sùng bái nhìn Lâm Phàm, sau đó hít sâu một hơi, "Lâm sư thúc, Cửu Tiêu Tông Nhân hôm nay sẽ đến Thánh Tông, Các sư huynh đệ đều đang bận rộn tiệc rượu chuyện."

Cửu Tiêu Tông?

Này tông môn Lâm Phàm cũng là lần đầu tiên nghe qua.

"Này Cửu Tiêu Tông là tình huống gì? Chẳng lẽ theo chúng ta Thánh Tông giữa rất có sâu xa hay sao?" Lâm Phàm hỏi.

"Đúng vậy, Sư Thúc, này Cửu Tiêu Tông thị xử ở Cực Tây Chi Địa, cách chúng ta Thánh Tông cực xa, mà chúng ta Thánh Tông với Cửu Tiêu Tông giữa có ba năm cuộc chiến, chính là mỗi ba năm cũng sẽ lẫn nhau tỷ thí, chọn lựa ra mạnh mẽ nhất kiều đệ tử, này tập tục đã kéo dài có mấy ngàn năm, mỗi một lần cũng phi thường long trọng." Tên này Ngoại Môn Đệ Tử cười nói, phảng phất mỗi ba năm lúc này, đều là vui vẻ nhất.

Lâm Phàm gật đầu một cái, trong lòng ngược lại có một tí hứng thú, không nghĩ tới Thánh Tông lại còn sẽ có loại này tiết mục.

Mạnh mẽ nhất kiều đệ tử?

Lâm Phàm dừng lại một lát sau, liền về phía trước đi tới, không biết mình có thể hay không tham gia.

Bất quá đã biết nếu là tham gia, ngược lại có chút ý lớn hiệp nhỏ, dù sao mình nhưng là Thánh Ma Tông thứ sáu Nhâm Tông chủ a, chẳng qua nếu như không tham gia lời nói, như vậy giám khảo tịch, cũng hẳn cho mình một cái chỗ ngồi đến. Chưa xong còn tiếp.

(mạnh nhất hệ thống)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 170: Làm người không thể quá lương gió tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân

Tiến vào nội môn đệ tử chỗ tu luyện, Lâm Phàm ngược lại phát hiện nơi này an tĩnh rất nhiều, không có thường ngày như vậy náo nhiệt.

Ở một ít vách đá thẳng đứng trên, lao nhanh hung mãnh dưới thác nước, đều có thể nhìn đến một ít đệ tử đang ở nơi đó tu luyện.

Nhìn những thứ này liều mạng như vậy tu luyện Nội Môn Đệ Tử, Lâm Phàm cũng không có tiến lên quấy rầy.

Lâm Lâm Phàm hướng Tông Chủ ngọn núi kia đi tới thời điểm, Tông hận trời dâm đầu đi tới.

"Lâm sư thúc." Khi thấy Lâm sư thúc thời điểm, Tông hận trời trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, từ vây quét sau khi trở về, liền cũng chưa có xem qua Lâm sư thúc.

"Sur Diệt, nhìn như người vậy nhân nhả, mong rằng đối với này mạnh mẽ nhất kiều tranh đoạt rất có lòng tin đi." Lâm Phàm cười nói.

Tông hận trời có chút lúng túng cười cười, "Sur Thúc, ngài cũng đừng phùng sát Sur Diệt, Sur Diệt cũng là bởi vì không tin rằng, mới ra đến giải sầu một chút."

"Này cũng còn không có tranh đoạt, làm sao lại như thế không tin rằng đây." Lâm Phàm nói.

"Sur Thúc, người sur diệt này thật không tin rằng." Tông hận trời hiện nay áp lực rất lớn, tông môn một ít sư đệ, đối với này lần mạnh mẽ nhất kiều tranh đoạt chiến rất là nhìn hảo chính mình.

Nhưng là Tông hận trời trong lòng mình rõ ràng nhất, lần này mạnh mẽ nhất kiều đệ tử tranh đoạt chiến, hẳn là một chút lòng tin cũng không có. ,

Ba năm trước đây, hẳn chính là đã tham gia một lần, bị kia Cửu Tiêu Tông Thiên Kiều trực tiếp với chơi đùa tựa như treo ngược lên đánh, bây giờ trong ba năm này, Tông hận trời vươn lên hùng mạnh, liều mạng tu luyện, tuy nói tiến bộ rất lớn, nhưng cũng không dám nói mình có thể thắng.

"Làm hết sức là được, đúng với bốn sư chú nói một chút, này mạnh mẽ nhất kiều chiến đấu rốt cuộc là ý gì." Lâm Phàm cùng Tông hận trời hai người tới một nơi bằng đá chỗ,

Hai người ngồi xuống trò chuyện với nhau.

"Sur Thúc, này phải nói, liền muốn từ ba ngàn năm trước nói đến, lúc ấy Thánh Tông Tông Chủ cùng Cửu Tiêu Tông Tông Chủ là sinh tử chi giao, hai vị lão tổ hay lại là đệ tử thời điểm, ở cảnh địa lịch luyện thời điểm làm quen, sau đó liền trở thành tri tâm bằng hữu, bất quá căn cứ ghi chép, có một lần hai người bởi vì thảo luận tông môn đệ tử ai càng hơn một bậc thời điểm cãi vã, cuối cùng không ai phục ai, liền quyết định mạnh mẽ nhất kiều chiến đấu loại này trận đấu, liền một mực lan tràn đến hôm nay." Tông hận trời nói.

"Như vậy thắng trận đấu sẽ có thưởng sao?" Lâm Phàm hỏi.

"Không có." Tông hận trời lắc đầu nói.

Lâm Phàm nghe một chút, nhất thời sững sờ, không khen thưởng vẫn như thế hợp lại, cũng là bất đắc dĩ lắc đầu, "Kia này có ý gì, này không khen thưởng, các đệ tử sao có thể có động lực?"

Tông hận trời nghe được Lâm Phàm lời này thời điểm, lập tức lắc đầu sửa chữa, "Sur Thúc, đây cũng không phải là, mặc dù nói không có thưởng nhưng là này mạnh mẽ nhất kiều chiến đấu đối với (đúng) tông môn rất là trọng yếu, cho nên tuyệt đối với (đúng) không thể thua."

Lâm Phàm nhìn Tông hận trời bộ dáng kia, cũng có nhiều chút bất đắc dĩ, xem ra này mạnh mẽ nhất kiều chiến đấu, chính là ba ngàn năm trước hai cái lão tổ không ai phục ai, cuối cùng quyết định một quy củ.

Mà nhiều chút hậu bối vẫn lan tràn đến bây giờ, cũng thật là làm cho người ta bất đắc dĩ.

"Ừ, thật tốt cố gắng lên, bốn sư chú coi trọng người." Lâm Phàm đứng dậy vỗ vỗ Tông hận trời bả vai, chuẩn bị rời đi.

"Ừ, Sur Thúc, ta cũng chỉ có thể làm hết sức." Tông hận trời gật đầu kêu.

...

Buổi trưa.

Một chiếc to lớn chiến thuyền xuất hiện ở Thánh Tông trên.

Mà Thánh Tông các đệ tử, nhìn trên bầu trời chiến thuyền thấp giọng thảo luận.

Đối với có chút đệ tử mà nói, này là lần đầu tiên thấy Cửu Tiêu Tông, nhưng là đối với một chút kinh nghiệm qua ba năm một lần mạnh mẽ nhất kiều chiến đấu đệ tử mà nói, những thứ này Cửu Tiêu Tông đệ tử thật sự là để cho người chán ghét.

Lâm Phàm đứng ở trong đám người, nhìn trên bầu trời to lớn chiến thuyền, cũng không khỏi không than thở, ai nói tông môn không sĩ diện, này Cửu Tiêu Tông khẳng định chính là một cái cực kỳ sĩ diện tông môn.

Liền này chiến thuyền so với Thánh Tông chiến thuyền lớn hơn gấp mấy lần, nếu như Thánh Tông chiến thuyền nổi bồng bềnh giữa không trung, này một tương đối, nhưng chính là tiểu vũ kiến đại vũ.

Lần này nghênh đón chính là do Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão chủ trì.

"Vô Nhai, mấy năm không thấy, các người Thánh Tông địa bàn ngược lại càng ngày càng nhỏ, ngay cả chúng ta Cửu Tiêu Tông chiến thuyền đặt nơi cũng không có." Chiến đấu trên đó, một tên lão giả râu bạc trắng tiếng cười đạo.

Lâm Phàm nhìn trước mắt tình huống, cũng là cảm giác lão đầu này có chút treo a, này vừa mở miệng chính là Hòa Dược mười phần a.

"Dịch ban đầu huynh, vài năm không thấy, ngược lại già nua không ít, nếu đến, còn không xuống tự một tự." Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão mỉm cười lắc đầu nói.

"Được." Giờ khắc này Cửu Tiêu Tông Thái Thượng Trưởng Lão lưng Dịch ban đầu áo dài trắng theo gió đung đưa, từ chiến đấu trên đò hư độ mà xuống, đi tới Vô Nhai trước mặt.

Giờ khắc này, Lâm Phàm mới nhìn rõ này Cửu Tiêu Tông Thái Thượng Trưởng Lão bộ dáng.

Vóc người không cao lớn lắm, hình thể hơi có chút êm dịu, giống như Bất Đào Ông một dạng kia thật to mu mỡ, phảng phất mang thai mười tháng.

Hai vị Thái Thượng Trưởng Lão lẫn nhau mắt đối mắt, hai cặp bình tĩnh trong ánh mắt, phảng phất tràn đầy vô hạn gay tình yêu.

"Ha ha." Hai người mắt đối mắt hồi lâu, cuối cùng cười ha ha, ôm nhau một phen, phảng phất cảm tình rất là thâm hậu.

Thánh Tông cùng Cửu Tiêu Tông sâu xa đã lâu, ba ngàn năm trước, bởi vì hai vị lão tổ kết giao, bây giờ lâu dài đi xuống, cảm tình Tự Nhiên thâm hậu không ít.

Đương nhiên cái này cũng gần là đối với thế hệ trước mà nói mà thôi, đối với tân nhất bối đệ tử mà nói, có thể cũng không phải như vậy.

"Được, tất cả xuống đi." Lưng Dịch ban đầu vung một phát ống tay áo, chiến thuyền từ từ nhỏ dần, mà từng tên một Cửu Tiêu Tông Thiên Kiêu đệ tử từ chiến thuyền bên trên bay lượn xuống.

Từng cái thần sắc cao ngạo, ánh mắt sắc bén quét nhìn Thánh Tông.

"Vô Nhai huynh, người xem coi thế nào?" Lưng Dịch ban đầu cười nói, đối với Cửu Tiêu Tông đời này đệ tử, hẳn rất là hài lòng, ra không ít nhân tài, bây giờ mang tới này Thánh Tông, đó cũng là có vẻ sắp xếp ý.

Vô Nhai liếc mắt nhìn, an ủi sẵn sốc an ủi sẵn sốc râu bạc trắng, thật lâu không nói gì, cuối cùng cười nói, "Không tệ, không tệ, có mấy cái hạt giống tốt a."

"Vô Nhai huynh, người cái này thì không có phúc hậu, chẳng lẽ chính là hạt giống tốt hay sao?" Lưng Dịch ban đầu nói.

Vô Nhai cười cười, không nói gì, bất quá tâm lý lại là có chút khó chịu, bất quá hẳn không khỏi không thừa nhận, lần này tới những đệ tử này, trong đó mấy cái, không phải bình thường hạt giống tốt.

Có thể cùng ba năm trước đây Bản Tông diệt Cùng Kỳ lẫn nhau tương đối, chẳng qua là này diệt Cùng Kỳ... Ài.

Lâm Phàm nhìn Cửu Tiêu Tông kia mười mấy tên đệ tử, trong lòng cũng là than thở một phen, quả nhiên lợi hại rất a.

Chẳng qua là những thứ này Cửu Tiêu Tông đệ tử, có chút đặc biệt sao có cái gì không đúng a.

Từng cái mũi vênh lên trời, thật giống như thiên hạ Lão Tử đệ nhất đẳng, nhất là những đệ tử kia, từng cái chấp hai tay sau lưng, thật giống như ở làm cao nhân tuyệt thế.

Kia lạnh lẽo cô quạnh không đem tất cả mọi người coi ra gì bộ dáng, càng làm cho người có loại nghĩ (muốn) đánh một trận xung động.

Chung quanh Thánh Tông đệ tử, xì xào bàn tán.

"Người xem cái tên kia ánh mắt, thật sự muốn đánh hẳn một trận."

"Đúng vậy, còn có cái tên kia, ánh mắt kia thật giống như chính là không đem chúng ta Thánh Tông coi ra gì một dạng thật là làm cho người khó chịu."

"Hừ, bọn hắn bây giờ ở nơi này giả bộ, đợi một hồi Thiên Kiêu thời chiến sau khi, Nội Môn những sư huynh kia nhất định sẽ thật tốt giáo huấn bọn họ."

...

"Vô Nhai huynh, vừa vặn cho người xem một chút ta đây đệ tử thân truyền, lưng gió tới bãi kiến một chút Vô Nhai tiền bối." Lưng Dịch ban đầu hướng sau lưng một tên đệ tử hô.

Ở Cửu Tiêu Tông đệ tử hàng trước, một tên phong thần như ngọc thiếu niên, thần sắc lạnh nhạt tiến lên đi tới, kia mỗi đi một bước cũng dị thường chậm chạp, nhưng là lại trong nháy mắt đi tới lưng Dịch ban đầu bên người.

Súc Địa Thành Thốn.

Một loại vô cùng sự cao thâm công pháp.

"Lưng phong, bãi kiến một chút Vô Nhai tiền bối." Lưng Dịch ban đầu nói.

"Ừ, " lương phong nhìn Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão, cứ như vậy lạnh nhạt gật đầu một cái, coi như là bái kiến qua.

"Vô Nhai huynh, ngưng ngưng a, ta đệ tử này liền tính cách này, thế nào đổi cũng không đổi được a." Lương Dịch ban đầu mỉm cười nói, nhưng là trong lòng rất ý tứ rõ ràng, đệ tử ta chính là túm, không có biện pháp.

Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão lắc đầu cười cười, đối với lần này biểu thị không đề ở trong lòng.

Lâm Phạm nhìn cái này lương gió, trong lòng mười ngàn đầu Thảo Nê Mã lao nhanh qua, người này lại so với chính mình còn túm, xem ra cần phải thật tốt chèn ép một phen mới được.

Đề cho mình bạch, làm người không thể quá lương gió.

ps: Chính ta chạy cái lâu dài vai quần chúng, một cái tràn đầy chính nghĩa vai quần chúng. (chưa xong còn tiếp.)(mạnh nhất hệ thống. 545 415 5)--(mạnh nhất hệ thống)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 171: Sai (cám ơn Lạc Dương Thần Tinh làm bạn mình chủ) tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thốn

♂. . , tiểu thuyết đặc sắc vô đạn song đọc miễn phí!

Lương Dịch ban đầu đối với mình này đệ tử thân truyền rất là mưu đồ, thiên tư cao có thể so với Cửu Tiêu Tông các đời lão tổ, bây giờ này mang ra ngoài cũng là bị có mặt mũi, nhất là tại chính mình người lão hữu này trước mặt, lại có thể thật tốt khoe khoang một phen.

"Vô Nhai huynh, không biết các ngươi tông môn Thiên Kiêu đệ tử như thế nào? Kia tên gọi diệt Cùng Kỳ đệ tử ở chỗ nào, ba năm trước đây ta đồ đệ này làm chứng được (phải) Thiên Vị cảnh giới, cường ép bé quan, không có thể tới kịp tham gia, năm nay đảo là muốn cho kỳ cùng đệ tử kia tương đối." Lương Dịch ban đầu ưỡn đến tròn trịa bụng cười nói.

Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão, nhìn lão già này, trong lòng cũng là có chút không vui, "Dịch ban đầu huynh a, tại sao ta cảm giác ngươi đây là muốn theo ta tranh cãi đây?"

Đối với mình người lão hữu này tính cách gì, hẳn sao có thể không biết, đi tới Thánh Tông liền muốn khoe khoang, ba năm trước đây lần đó mạnh mẽ nhất kiêu chiến đấu, diệt Cùng Kỳ lấy thủ đoạn cường ngạnh đoạt được đệ tử, để cho Cửu Tiêu Tông mất hết mặt mũi.

Bây giờ xem ra, này Cửu Tiêu Tông là chuẩn bị đầy đủ, chuẩn bị hôm nay thật tốt hòa nhau một ván.

"Vô Nhai huynh, ngươi có thể đừng như vậy nghĩ, chúng ta hơn một trăm năm giao tình, sao có thể như vậy tục khí đầu rồi, hai chúng ta Tông quan hệ mật thiết, ta đây coi như trưởng bối không phải là quan tâm một phen à?" Lương Dịch ban đầu mở mắt nói bừa, nói với thật.

Vô Nhai liếc xéo liếc một cái đệ tử bản tông, thật đúng là không tìm ra có thể cao hơn đối phương một con Thiên Kiêu đệ tử.

Ở thấy lương Dịch ban đầu này đệ tử thân truyền thời điểm, Vô Nhai trong lòng cũng đã minh, năm nay như quả không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, này mạnh mẽ nhất kiêu chiến đấu hạng nhất, không phải là cái này lương gió mạc chúc.

Lúc này, Vô Nhai đưa mắt phong tỏa ở Lâm Phạm trên người, tên tiểu tử này vẫn luôn thần thần bí bí, ngay cả kia tiểu Thiên chức cao cấp Tuyệt vương sư tử cũng có thể giết chết, chắc hẳn thủ đoạn ẩn giấu rất nhiều a.

Bây giờ này tông môn gặp phải vấn đề khó khăn,

Thân là tông môn đệ tử, có lý do là tông môn ra mặt a.

Huống chi nhìn lương Dịch ban đầu kia mặt đầy đắc ý thần sắc, Vô Nhai trong lòng chính là khó chịu, lão này được nước bắt quá chính mình, bây giờ sẽ dùng học trò tới cường ép nổi tiếng, làm sao có thể để cho được như ý.

Giờ phút này Vô Nhai sắc mặt bình tĩnh, hơi lộ ra vẻ tươi cười, "Nếu Dịch ban đầu huynh muốn gặp, vậy thì gặp một lần được, vị kia chính là Bản Tông Thiên Kiêu một trong đệ tử, Lâm Phàm, tới bài kiến một chút tiền bối."

Lâm Phàm giờ phút này đứng tại chỗ, tâm lý còn đang suy nghĩ, nên dùng biện pháp gì, thật tốt cả ngay ngắn một cái cái này lương gió.

Đối với Lâm Phàm mà nói, cái này mũi vênh lên trời gia hòa thật sự là quá tùm, kia lạnh nhạt tràn đầy ép phần rỗng thần, có loại cần ăn đòn cảm giác, để cho trong lòng người rất là khó chịu.

Mà bây giờ thấy Vô Nhai trưởng lão kêu tới mình, Lâm Phàm nhất thời có loại nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy cảm giác, giờ khắc này hẳn trong nội tâm có một Cổ sôi trào mãnh liệt lực lượng xông tới.

Bình thường bị tông môn nhớ người, có lẽ không phải là cái gì trọng yếu người, nhưng là ở tông môn mặt mũi bị đá kích thời điểm, có thể bị trưởng lão nhớ, như vậy người này ở trong tông môn, một nhất định có hết sức quan trọng địa vị.

Giờ khắc này, Lâm Phàm ngắc đầu lên, so với kia lương gió cao hơn Ngạo, cặp mắt đã không thấy được phía trước, mà là chỉ có thể nhìn được kia Bích Lam không trung.

Lâm Phàm nghễnh đầu, chấp hai tay sau lưng, hướng trưởng lão bên kia đi tới.

Kia từng bước từng bước rất là chậm chạp, là làm ra mãnh liệt thị giác cảm giác, Lâm Phàm thỉnh thoảng vận chuyển « Ân Thân Thuật », để cho thanh âm nhất thời biến mất, nhất thời xuất hiện.

Giờ khắc này tông môn đệ tử, từng cái kêu lên không dứt.

Bọn họ đã bị Lâm Phàm kia tiêu sái động tác chấn trụ, sau đó xì xào bàn tán.

"Lâm sư thúc, làm sao có thể như vậy ngang ngược."

"Không phải, ánh mắt ta muốn mù, Lâm sư thúc thân hình này, bộ pháp này, còn có này một cỗ lạnh nhạt khí tức, cho ta một loại áp lực rất lớn."

"Hừ, ta liền nói, này Cửu Tiêu Tông Thiên Kiêu cũng không gì hơn cái này, ở Lâm sư thúc trước mặt, còn chưa phải là hoàn toàn bị nghiền ép."

... .

Vô Nhai nhìn Lâm Phàm lúc này bộ dáng, trong lòng cũng là trong nháy mắt bất đắc dĩ, nhưng là trên mặt mũi nhưng là hơi lộ ra vẻ tươi cười, đối với (đúng) Lâm Phàm rất là công nhận.

Tông môn thiếu chính là như vậy đệ tử, chính là loại này có thể thể nghiệm ra tông môn khí thế đệ tử.

Kia không nhanh không chậm bước chân, kia như ẩn như hiện bóng người, kia ngẩng lên thật cao đầu, không một không có nghĩa là Thánh Tông tôn nghiêm.

"Trưởng lão." Lâm Phàm đứng ở Vô Nhai bên người, lạnh nhạt nói.

"ừ, với Lương tiền bối vấn an, Lương tiền bối là bốn trưởng lão hảo hữu chí giao." Vô Nhai nói.

Lâm Phàm hơi cúi thấp đầu, nhưng là đầu này ngang vẫn còn có chút quá đáng, ánh mắt kia muốn đi xuống lơ lửng, mới có thể thấy được lương Dịch ban đầu kia trên đầu trọc một cọng lông tóc.

Lâm Phàm không có lãnh đạm rên một tiếng, bởi vì này theo Lâm Phàm, thật sự là không cách nào thể hiện xuất từ thân phong cách.

"Thỉnh thịch... ."

Lâm Phàm mũi có chút run rẩy một cái, phát ra hai tiếng, coi như là chào hỏi.

Vô Nhai nhìn Lâm Phàm, ánh mắt kia càng xem càng thích, sau đó mang theo áy náy nói, "Dịch ban đầu huynh, ngưng ngừng, tông môn ngày này kiêu đệ tử chính là tính tình này, thế nào đối cũng là đối không, còn chớ để ở trong lòng a."

Lương Dịch mới nhìn đến Vô Nhai, sau đó hí mắt nhìn Lâm Phàm, tâm lý có chút mất hứng, đệ tử này đặc biệt sao thật là có nhiều chút treo.

Lương gió khẽ nhíu mày nhìn Lâm Phàm, trong lòng rất là không vui, người này, lại so với chính mình cao hơn Ngạo, chẳng lẽ thực lực còn có thể có chính mình cường đại hay sao?

Cửu Tiêu Tông những Thiên Kiêu đó đệ tử, cũng đều rất là khó chịu nhìn Lâm Phàm, dưới cái nhìn của bọn họ, người này thật sự là quá cần rở a.

Kia nghễnh đầu, lấy hai cái lỗ mũi đối mặt bọn họ gia hòa, thật sự là quá mức.

Sau đó tất cả mọi người đem Lâm Phàm mặt mũi thật sâu ghi ở trong lòng, ở trên trời kiêu tranh tài thời điểm, nhất định phải để cho hắn hiểu được, quá

mức cần rồi rốt cuộc sẽ có kết quả gì.

"Ha ha, Vô Nhai huynh, đệ tử này, có chút không đơn giản a, chẳng qua là tu vi này thật giống như... ." Lương Dịch ban đầu cười nói, trước mắt đệ tử này, trên người không có một tí chân nguyên ba động, căn bản không cảm giác được tu vi.

Tới ở trước mắt đệ tử này dùng phương pháp gì, giấu giếm qua cặp mắt mình, kia là căn bản không thể nào, như vậy cuối cùng chỉ có một cái khả năng, đó chính là đệ tử này căn bản là không có tu vi.

Vô Nhai sao có thể không hiểu này mập lùn ý tứ, bất quá Vô Nhai có lúc cũng là nghi ngờ, tiểu tử này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, toàn thân không có một tí khí tức, cho dù là Tông Chủ cũng không nhìn ra tiểu tử này tu vi, thật sự là quái dị rất.

"Lương Trưởng Lão, vẫn bối hời ngại, chúng ta tu luyện là tại sao?" Lâm Phàm phong khinh vân đậm mở miệng hỏi.

"Vô Nhai huynh, đệ tử này ngược lại có chút ý tứ, lại tới khảo nghiệm ta, bất quá cũng tốt, bây giờ chúng đệ tử đều tại, ta đây làm tiền bối cũng sẽ vì các người chài vớt một chút tốt."

"Chúng ta tu luyện con mắt là cái gì? Đó chính là siêu thoát hết thấy, từ nay ngao du thiên địa giữa... ." Lương Dịch sơ diện mang vẻ mỉm cười, thẳng thắn nói, hẳn muốn cho những bọn tiểu bối này, thật tốt học một khóa, để cho mình bạch, người này tu luyện tới đây là tại sao?

"Như thế nào?" Lương dễ xử cười nói.

Cửu Tiêu Tông đệ tử, nghe trưởng lão trả lời, phảng phất trầm mê ở chí cao đạo lý bên trong, liên tục gật đầu, rất là đồng ý.

Ngay cả Thánh Tông đệ tử, có cũng là khẽ gật đầu, đồng ý thuyết pháp này, Nhân tu luyện không phải là là siêu thoát hết thấy... .

Chẳng qua là giờ khắc này, Lâm Phàm mắt nhìn phía trước, một cỗ lạnh nhạt xa xa khí tức dần dần tản mát ra, giọng bình thản thêm trầm thấp.

"Sai... ."

"Chúng ta tu luyện cũng không phải là theo đuổi những thứ này... ."

Lâm Phàm lời này một nơi, toàn trường xôn xao, Cửu Tiêu Tông Thiên Kiêu đệ tử, càng là nắm chặt quả đấm, người này thật sự là đặc biệt sao quá cần rồi.

Làm người làm sao có thể giống như hắn như vậy, đáng ghét, thật sự là đáng ghét a.

ps; cảm ơn, Lạc Dương Thần Tinh làm bạn mình chủ, bên trong lòng có chút kích động ha. (chưa xong còn tiếp.)(mạnh nhất hệ thống. 545 415 5)--(mạnh nhất hệ thống)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 172: Người có dám tiếp tục ta 1 gạch tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Pho

♂. . , tiểu thuyết đặc sắc vô đạn song đọc miễn phí!

"Siêu thoát hết thấy, ngao du nhân nhả, Vinh Hằng nhân nhả, nhưng là này Vinh Hằng ai có thể Vinh Hằng, nhân nhả lại nói dễ dàng sao, Thánh Tông vạn năm đại nghiệp, trăm vị lão tổ, có thể hay không có một người có thể Vinh Hằng, có thể hay không nhân nhả, Lương Trưởng Lão, người có thể hay không Vinh Hằng? Luyện võ tại sao? Đó chính là tăng lên tự thân cực hạn, Khoái Ý Ân Cửu, bảo vệ trọng yếu vật, vừa vào tông môn liền không phải là nhân nhả, mà là trên tông môn xuống bắt kẻ người là Thiên Kiêu đệ tử hay lại là đệ tử tạp dịch, vậy cũng là không thể thiếu một phần tử."

"Tông môn mạnh, người liền mạnh, tông môn suy, người liền suy, thân là tông môn một phần tử, vậy liền phải bỏ ra hết thấy tâm huyết, để cho tông môn càng cường đại hơn, nói chi là nhân nhả... ." Lâm Phàm giờ khắc này cũng là nói nhiều phụ thể, quả người có hiểu hay không, tới trước một đồng lớn lời nói, làm đối phương á khẩu vô.

Vinh Hằng nhân nhả cái gì, Lâm Phàm khẳng định đồng ý, này tu luyện không truy tìm Vinh Hằng nhân nhả vậy còn luyện cái rắm a.

Chẳng qua hiện nay lão đầu này như thế túm, không chèn ép chèn ép kia là không có khả năng.

Tuy nói có thể sẽ bị lão đầu này ghét, nhưng là Lâm Phàm cũng không sợ, chính mình nhưng là Thánh Tông người, cũng không phải là Cửu Tiêu Tông Nhân, còn có thể sợ đối phương cho mình mang giày nhỏ hay sao?

"Được, Lâm sư thúc nói quá tuyệt...".

"Lâm sư thúc, câu câu chân lý, tu luyện là vì thủ hộ chính mình trọng yếu nhất đồ vật, ta tự thân thiên tư không cao, mãi mãi hăng nhân nhả làm sao có thể đạt tới."

...

Thánh Tông đệ tử từng cái phụ họa, mặc dù bọn họ là Lâm sư thúc đầu này, nhưng là mới vừa Lâm sư thúc lời muốn nói những lời này, đối với bọn họ nội tâm có rất lớn ba động.

Có đệ tử thiên tư vốn cũng không được, tu vi chậm chạp nói không thăng nổi đến, muốn truy tìm Vĩnh Hằng nhân nhả, không thể nghi ngờ là si nhân nằm mơ.

Bây giờ Lâm Phàm những lời này,

Thật ra khiến bọn họ tìm được người sinh theo đuổi.

Bọn họ là tông môn đệ tử, vậy dĩ nhiên hy vọng tông môn càng ngày càng lớn mạnh, vì vậy chỉ có bỏ ra tất cả tâm huyết, bảo vệ tông môn, đem tông môn khai sáng càng ngày càng tốt.

...

Lương Dịch ban đầu giờ phút này có chút mộng so với, hắn bị đêm nay bồi hồi kích á khẩu vô, thậm chí cũng không biết làm như thế nào phản bác.

Nhất là một câu kia "Người hay không có thể Vĩnh Hằng nhân nhả" càng làm cho lương Dịch ban đầu không biết nên nói thế nào.

Cửu Tiêu Tông bao năm qua tới lão tổ, có cái nào có thể Vĩnh Hằng nhân nhả? Cái này thật đúng là không có.

Nhất là chính mình, có thể Vĩnh Hằng tự có ở đây không? Kia hoàn toàn chính là si nhân nằm mơ.

Coi như hắn còn muốn cứu danh dự, cũng không dám nói mình có thể Vĩnh Hằng a.

"Ai, thế nhân cũng lấy tu luyện được, cũng không biết vừa vào tu hành sâu như biển, nào có nghĩ (muốn) đơn giản như vậy." Giờ khắc này Lâm Phàm lắc đầu thở dài, lão khí hoành thân nói.

Cái này ép, giờ khắc này cũng bị Lâm Phàm trực tiếp cho thổi nổ.

Vô Nhai kinh ngạc nhìn Lâm Phàm, hắn không nghĩ tới tiểu tử này lại có thể nói ra lời nói này, hơn nữa lời nói này cẩn thận tỉ mỉ, còn giống như thật có một tí tạo như thế tiểu đạo lý.

"Hừ."

Vừa lúc đó, một cổ ác liệt Cương Mãnh kiếm ý đột nhiên bộc phát ra.

"Ông...".

Một thanh trường kiếm từ hư không tới, sắc bén quang phảng phát chém cắt hết thảy, vạn hư không chỉ chấn động không ngừng, phảng phất tùy thời cũng có thể bị xé rách ra tới.

"Vật cạnh thiên trạch, cá lớn nuốt cá bé, chỉ có người yếu mới có thể tìm lý do trốn tránh hết thảy, cường giả chính là kiên định nội tâm, Vĩnh Hằng nhân nhả, chính là cảnh giới tối cao, cuộc đời này không oán không hối, kia sợ thất bại, ít nhất tuân theo nội tâm, người có dám tiếp ta một kiếm." Giờ khắc này, lương gió tóc dài bay lượn, ánh mắt sắc bén giống như Kiếm Mang, chặt đứt trước mắt hết thảy trở ngại.

Một kiếm chỉ ở Lâm Phàm trước mặt.

"Có dám tiếp ta một kiếm." Lương gió lạnh lùng nói.

Nội tâm của hắn đã tức giận, người này so với chính mình còn phải túm, cho dù là trưởng lão đều tại trước mặt á khẩu vô, hắn thân là Cửu Tiêu Tông Thiên Kiêu đệ tử, phải là tông môn thắng trở về mặt mũi.

Hắn phải dùng mạnh nhất kiếm ý, để cho đối phương minh bạch, cái gì gọi là chênh lệch, dù là đạo lý nhiều hơn nữa, ở thực lực tuyệt đối trước mặt, cũng phải thấp kém kia cao ngạo đầu.

Lương Dịch ban đầu trong lòng hơi lộ ra vẻ tươi cười, nhưng là thần sắc trên nhưng là hiển lộ một tia vẻ không vui, "Đồ nhi, người làm sao có thể như vậy, còn không mau thanh kiếm ý thu hồi, nếu là cho Thánh Tông những sư đệ kia môn mạng đến ảnh hưởng, người coi như phạm sai lầm lớn."

Lương gió mặt không đổi sắc, cặp mắt như thần, chết nhìn chòng chọc Lâm Phàm, cũng không có bởi vì lão sư lời nói, mà có thu liễm.

Hắn đi theo lão sư bên người vài chục năm, lão sư từng cái đi bên trong biểu đạt ý tứ, hắn đã sớm như lòng bàn tay.

Bây giờ lão sư lời nói này, trên mặt nổi tuy nói làm cho mình thu hồi kiếm ý, nhưng là hắn hiểu được, lão sư đây là đang nói.

"Thả ra đi, để cho bọn họ minh bạch người lợi hại... ."

Thánh Tông một ít tu vi thấp đệ tử, ở cổ kiếm ý này bên dưới, sắc mặt dần dần trắng bệch, cái trán mồ hôi hột thấp, cổ kiếm ý này phảng phất một cỗ như núi lớn, nặng nề ép ở tại bọn hắn trong lòng.

Sâu hơn tới giống như lợi kiếm, đang ở xé nát bọn họ nội tâm, thậm chí để cho bọn họ sinh ra một tia sợ hãi.

Cửu Tiêu Tông Thiên Kiêu các đệ tử, khóe miệng nghiêng về, dần dần cười.

Sư huynh đây là giận, sư huynh đây là lại để cho bọn họ minh bạch, thực lực giữa chênh lệch.

Trước khi tới, trưởng lão cũng đã theo chân bọn họ phân tích qua.

Ba năm trước đây ngày đó kiêu đệ tử diệt Cùng Kỳ bởi vì sát hại đồng môn, đã bị giam lại, bây giờ càng là không có trụ cột, về phần kia Tông hận trời tuy nói thực lực cường hãn, nhưng là cùng lương gió so với, vẫn là chênh lệch quá nhiều, quá nhiều.

Vì vậy giờ phút này lương Phong Kiếm ý hoành hành, tạo thành kiếm ý lĩnh vực, Thánh Tông càng là không có đệ tử có thể ngăn cản.

"Kiếm này bắt phạm, là vật gì?" Lâm Phàm chấp hai tay sau lưng, phong khinh vân đạp một bước về phía trước, kia nhàn nhạt ánh mắt, ngưng mắt nhìn phong mang tất lộ lương gió.

"Kiếm chính là kiếm... ." Lương gió lạnh lạnh nói, trong hai tròng mắt có hai thanh ngút trời kiếm ý ngưng tụ thành trường kiếm, tản ra khí tức bén nhọn.

"Đón người một kiếm, lại ngại gì, thanh kiếm cho ta." Lâm Phàm giờ khắc này ngang ngược vênh vao, cặp kia nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt hai tròng mắt, phảng phất đem thế giới vạn vật cũng không coi vào đâu.

Lương gió lạnh rên một tiếng, trường kiếm trong tay ông mình một tiếng, thoát khỏi bàn tay, đi tới Lâm Phàm tay.

"Kiếm cả đời chỉ có một chủ nhân, cẩn thận tay." Lương gió nhìn thẳng Lâm Phàm, kiếm này tràn đầy tới cao kiếm ý, người khác trong tay kiếm này, đều sẽ bị kiếm này trúng kiếm ý cho hành hạ tâm trí, thật không ngờ hắn sẽ không để ý, để cho đối phương minh bạch, kiếm này rốt cuộc có bao nhiêu kinh khủng.

Lâm Phàm trong tay trường kiếm, khóe miệng hơi lộ ra vẻ tươi cười.

"Keng, chúc mừng « không diệt ma thân » kinh nghiệm + 1 vạn."

Đang nắm chắc trường kiếm một khắc kia, Lâm Phàm liền cảm nhận đến chỗ này kiếm bên trong có một cỗ kiếm ý hung mãnh đánh tới, rót vào bên trong cơ thể, nhưng rất là tiếc nuối, đây đối với Lâm Phàm mà nói, cũng không treo dùng.

Cửu Tiêu Tông Thiên Kiêu đệ tử, thấy đối phương có thể bắt được lương Phong sư huynh trường kiếm, cũng đều kinh ngạc vạn phần, rất là không dám tin.

Lương Dịch ban đầu kia một mực mang theo nụ cười, vào giờ khắc này nhưng dần dần thu liễm.

Này Thánh Tông đệ tử, có vấn đề, đồ đệ mình kiếm, nhưng là quanh năm tu luyện một chút đến, dung nhập vào vô cùng kiếm ý a.

Có thể đệ tử này, lại một chút chuyện cũng không có, Giản làm cho người ta không thể tưởng tượng nổi.

"Kiếm này ngược lại hảo kiếm, chẳng qua là đáng tiếc." Lâm Phàm bình thản như nước, tiếc nuối lắc đầu.

Mà liền tại sát na này, để cho mọi người kinh ngạc một màn phát sinh.

Lâm Phàm một tay giờ kiếm, nặng nề chém trên người.

Coong... .

Kim loại tiếng vỡ vụn vang lên.

Lương gió trường kiếm ở chạm được Lâm Phàm thân thể một khắc kia, lại trong nháy mắt bề tan tành, chia năm xẻ bảy, cuối cùng mảnh vụn tán lác đầy đất.

Chuyện này... .

Giờ khắc này mọi người hoàn toàn sững sờ, ngay cả Vô Nhai cùng Lương Dịch ban đầu hai người đều có chút sững sờ.

"Người có dám tiếp ta một gạch." Giờ khắc này Lâm Phàm đưa tay phải ra, trong tay phải nắm một khối màu đỏ cục gạch.

Này cục gạch bình thường, không có một tí đặc sắc.

Nhưng là cứ như vậy một viên gạch đầu, hợp với Lâm Phàm kia đặc biệt tư thế, lại làm cho người ta một loại vô cùng cường đại áp lực. (chưa xong còn tiếp.) (mạnh nhất hệ thống. 545 415 5)--(mạnh nhất hệ thống)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: Chẳng lẽ này 1 cắt đều là nghĩ quá nhiều sao? Tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống t

Lương gió kia lạnh lẽo cô quạnh mặt mũi, còn không có từ trong khiếp sợ kịp phản ứng.

Chính mình kiểm cứ như vậy chưa?

Đây chính là chính mình tâm tâm khổ khổ dung nhập vào vô cùng kiếm ý trường kiếm a, làm sao có thể... Điều này sao có thể.

Lương trong gió lòng tham là tức giận, nhưng là hẳn biết, chính mình phải nhịn ở, nếu như mình giận, như vậy Cửu Tiêu Tông mặt mũi đem không còn sót lại chút gì.

Lương trong gió tâm ba động rất lớn, nhưng lại đang cố nén, an ủi.

Không có thể động khí, muốn ngàn lần không thể động khí.

Bây giờ dù là lại thương tiếc, cũng không thể biểu hiện ra, phải lộ ra mặt đây không có vấn đề đáng vẻ, để cho đối phương biết, này trường kiếm đối với chính mình mà nói, căn bản có cũng được không có cũng được.

Có thể lương gió miễn cưỡng cười vui, nội tâm lại thật rất đau.

Kiểm ý lĩnh vực biến mất, để cho Thánh Tông các đệ tử phục hồi tinh thần lại, nhưng là khi nhìn đến trước mắt một màn thời điểm, lần nữa lâm vào đờ đẫn bên trong.

Sau đó mọi người hưng phấn tham khảo đến.

"Lâm sư thúc thật sự là quá lợi hại."

"Kia một thanh trường kiếm, chính là chỗ này sao liếc mắt nhìn, ta đều có thể cảm nhận được một trận kinh hãi, thật không nghĩ đến Lâm sư thúc lại có thể sử dụng nhục thân trực tiếp chấn vỡ, thật sự là kinh khủng."

"Ha ha, đây chính là Cửu Tiêu Tông Thiên Kiêu đệ tử a, binh khí này đều bị chúng ta Sư Thúc cho chơi đùa xấu, thật sự là lớn nhanh lòng người a."

"Tại hẳn sử dụng chuỗi này kinh khủng trường kiếm thời điểm, ta cho là Thánh Tông không người có thể địch, nhưng là ở Lâm sư thúc phong khinh vân đậm đánh ra kia một chút thời điểm,

Ta biết là chính ta suy nghĩ nhiều."

"Các người nhìn Cửu Tiêu Tông những đệ tử kia, mặt cũng bạch."

... .

"Có dám tiếp ta một gạch." Giờ khắc này, đã là Lâm Phàm lần thứ ba mở miệng.

Kia trong tay phải gạch đỏ, ở Viêm Dương nhuộm đầm xuống, càng đỏ tươi, càng lóe sáng.

Thiên biến, gió ngừng.

Thời không phảng phất ngừng một dạng Lâm Phàm cứ như vậy đứng, cặp kia bình thần hai tròng mắt, nhìn chăm chú lương gió.

Tên oắt con này, như thể giả vờ cool, Lâm Phàm thật sự là không cách nào nhìn được.

Người có thể kinh sợ, người có thể thô bỉ, hết thảy các thứ này Lâm Phàm cũng có thể chịu được, cũng đều sẽ đem kỳ trở thành tro bụi một dạng vung một phất ống tay áo, không mang đi một mảnh, nhưng là vì sao nhất định phải giả vờ cool.

Chẳng lẽ không biết, ta Lâm Phàm là ghét nhất giả vờ cool người sao?

Lương gió nhìn Lâm Phàm, nội tâm có chút khiêu động lên, hắn có loại hít thở không thông cảm giác, nhưng là hắn rất ghét loại cảm giác này.

Người trước mắt này, chính là Thánh Tông Thiên Kiêu đệ tử, mình tại sao có thể đưa cho hắn.

Sau đó nhìn một chút Lâm Phàm kia trong tay phải màu đỏ cục gạch, đây là một cái rất phổ thông cục gạch, không có một tí chân nguyên ba động.

Đây không phải là Huyền Bình, cũng không là thần binh lợi khí gì.

Chẳng lẽ... .

Giờ khắc này lương gió tâm lý đột nhiên có một cái ý nghĩ, đó chính là người trước mắt này, cũng không phải là muốn làm gì mình, mà là vì để Cửu Tiêu Tông có nấc thang có thể xuống, cố ý xuất ra một người bình thường cục gạch.

Này cục gạch chụp tới trên người mình sẽ có kết quả gì? Những thứ này không cần suy nghĩ, lương gió cũng có thể minh bạch, dĩ nhiên là này cục gạch trong nháy mắt bẻ tan tành, tựa như cùng chính mình trường kiếm một dạng chia năm xẻ bảy.

Mà chính là như vậy, liền có thể hoàn toàn huê nhau, ai cũng không trách ai, chuyện này lúc đó kết thúc, thật tốt nghênh đón mạnh mẽ nhất kiêu chiến đấu.

"Ha ha... ." Nghĩ thông suốt hết thảy lương gió đột nhiên cười lớn, hắn đã nhìn thấu hết thảy, hết thảy các thứ này cốt cũng chỉ là một nấc thang.

Vì để Cửu Tiêu Tông Bảo tồn mặt mũi, mình bị này cục gạch vỗ một cái lại có thể thế nào.

Vô Nhai cùng lương Dịch ban đầu hai mắt nhìn nhau một cái, trong lòng hai người cũng như lương gió bên kia, có rõ ràng ý tưởng.

Này cục gạch bình thần không có gì lạ, không có một tí chân nguyên ba động, cứ như vậy vỗ một cái, lấy lương gió nhục thân cường độ, tuyệt đối sẽ không có bất cứ chuyện gì.

Vô Nhai cùng lương Dịch ban đầu giữa tuy nói có cái vã, nhưng là hai người cảm tình lại rất vững chắc, bây giờ sự tình đến mức độ này, tuy nói đều có thua thiệt, nhưng cũng coi là huê nhau.

Vô Nhai nhìn về phía Lâm Phàm, cũng không khỏi gật đầu một cái, tên tiểu tử này rất biết điều, cũng rất hiểu bảo vệ hữu Tông giữa quan hệ.

Loại này biết bảo vệ hữu Tông mặt mũi đệ tử, Vô Nhai rất là coi trọng, tuy nói tên tiểu tử này là Vô Danh đình Thánh Ma Tông thứ sáu Nhâm đệ tử.

Nhưng là Thánh Ma Tông chính là Thánh Tông phân tông, có cùng nguồn gốc, nếu như thật tốt bồi dưỡng một phen, coi như sau này thừa kế vị trí Tông chủ, đó cũng là đủ.

Vô Nhai không nói gì, hết thảy các thứ này cũng chờ này một gạch đi xuống sau đó mới nói, sau này chính mình nên trọng điểm chú ý hắn, thậm chí hắn hướng Tông Chủ đề cử một phen.

Một tên đệ tử kiệt xuất, đối với (đúng) tông môn rất là trọng yếu, mà một tên hiểu chuyện thêm đệ tử kiệt xuất, đó chính là càng thừa thót.

Gánh Nhâm Tông chủ, không chỉ cần muốn thực lực cường hãn, nhưng trọng yếu hơn chính là, có khéo léo tâm.

"Dịch ban đầu huynh, đệ tử bản tông nếu tiếp tục một kiếm, như vậy liền lẫn nhau chịu đựng một phen, sau đó dùng bữa đi." Vô Nhai nói.

Lương Dịch mới nhìn đến Vô Nhai thần sắc, sau đó hơi cười cợt, đáp lời cũng là giờ ngón tay cái lên, biểu thị Thánh Tông có thể có như vậy hiểu chuyện đệ tử rất là Hữu Phúc phút a.

"Đồ nhĩ, đã như vậy người liền tiếp tục một gạch đi." Lương Dịch ban đầu cười nói.

"Ừ." Lương gió giờ phút này trong lòng một tia cũng không úy kỵ, tiếp tục một gạch, lại không phải là cái gì đại sự, hơn nữa này cục gạch vẫn chỉ là phổ thông cục gạch mà thôi.

Lương gió giờ khắc này cũng có một loại thông minh gặp nhau cảm giác.

Hai người bọn họ tính cách giống nhau, đồng thời còn đều ở cùng một cái cảnh ngộ bên dưới, ngược lại có chút vừa ý.

Chờ chuyện này sau khi kết thúc, lương gió không ngại chính mình nhân sinh sử thượng có người bạn thứ nhất.

Lương gió ngưng thần nhìn Lâm Phàm, kia cao ngạo trong ánh mắt, đem Lâm Phàm mặt mũi in vào nội tâm.

Người người bạn này, ta lương gió là đồng định.

"Đến đây đi." Lương phong cao Ngạo ngắc đầu lên, đồng thời thân thể khẽ nghiêng, đem đầu về phía trước duỗi duỗi, phảng phất là muốn cho Lâm Phàm đánh thuận tay một chút.

Giờ phút này Lâm Phàm trong lòng liên tục cười lạnh, nhìn trong tay mình Cửu Ngũ đại hồng gạch, như thế Thần Khí, rốt cuộc có đất dụng võ.

"Được... , yên tâm đi, sẽ không có bất kỳ thương thế." Lâm Phàm nói.

Lương gió cúi đầu, khoe miệng hơi lộ ra vẻ tươi cười, cái này tự nhiên thì sẽ không có bất kỳ thương thế, chính mình đường đường Cửu Tiêu Tông Thiên Kiêu đệ tử, làm sao có thể ngay cả một khối phổ thông cục gạch cũng không chịu nổi.

Bằng hữu, người yên tâm đi, người tâm, ta bây giờ đã minh bạch.

Giờ khắc này Lâm Phàm tay trái có chút di động, phảng phất không có một chút khí lực.

Chung quanh các đệ tử, nhìn một màn trước mắt, cũng là nghi ngờ, đây là chuyện gì xảy ra?

Nhưng là một giây kế tiếp, tất cả mọi người trong nháy mắt minh bạch.

"Phanh... ."

Nhẹ nhàng đụng chạm.

Lâm Phàm xoay người lại, nhìn cũng không nhìn liền đem cục gạch cho thu hồi đến trong túi đeo lưng.

"Hết sức thất vọng, không chịu nổi một kích a... ." Lâm Phàm ngửa mặt lên trời thở dài, tiện tay chỉ một cái nhẹ một chút lương gió cái trán.

"Oanh... ."

Để cho người không dám tin sự tình phát sinh, lương gió thân thể dĩ nhiên cũng làm như vậy té xuống đất.

Giờ khắc này chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người đều mở to hai mắt, bọn họ không hiểu đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

Lâm Phàm nhìn Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão, có chút gật đầu một cái, sau đó đi về phía xa xa, dần dần một giọng nói từ kia cách đó không xa truyền tới.

"Cửu Tiêu Tông Thiên Kiêu đệ tử, cũng không gì hơn cái này a... ."

Bóng người không thấy, nhưng thanh âm giống như tiếng sấm nổ một dạng ở hai tông giữa đệ tử nổ ầm nổ tung, thật lâu không thể tiêu tan.

Vô Nhai nhìn Lâm Phàm kia biến mất bối cảnh, sau đó lại nhìn một chút ngã xuống đất không nổi lương gió, cả người đều có chút mộng so với.

Hết thấy các thứ này, chẳng lẽ cũng là chúng ta nghĩ quá nhiều hay sao? (chưa xong còn tiếp.)(mạnh nhất hệ thống. . 545 415 5)--(mạnh nhất hệ thống)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 174: Trương 2 cầu quật khởi kế hoạch tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân P

♂. . , tiểu thuyết đặc sắc vô đạn song đọc miễn phí!

Giờ phút này Lâm Phàm cũng không quay đầu lại đi về phía trước, khi xác định đã cách xa bên kia thời điểm, liền thả chậm bước chân, kia nghiêm túc biểu tình trong nháy mắt giống như Xán Lạn chi hoa nở rộ một dạng dị thường vui vẻ.

Lâm Phàm suy nghĩ vừa mới tình huống, liền không nhịn được lộ ra tiếu cợt bỉ ổi cho.

Nếu như muốn cho mình chấm điểm lời nói, Lâm Phàm muốn cho mình đánh một trăm phần.

Cao ngạo ra sân, đem danh tiếng rất thịnh lương gió nghiền đè xuống, nhất là vô tình chém mạnh chính mình một kiếm kia, càng là đem bầu không khí đẩy về phía đỉnh phong, cuối cùng kia một cục gạch oai, tư tư... Lâm Phàm cũng có chút ngượng ngừng nhớ lại.

Dùng một câu hình dung, đó chính là rất treo, treo đã không thể ở treo.

Suy nghĩ một chút Vô Nhai Thái Thượng Trương Lão kia trợn mắt hốc mồm biểu tình, hiển nhiên là bị đã biết một tay chân trụ, cũng không biết Vô Nhai trưởng lão trong lòng có nhiều sung sướng.

Nhất là lần này sẵn sàng hy sinh tính mạng trước nguy hiểm, giữ được tông môn mặt mũi, không thông báo có tương thưởng gì a.

Chẳng qua là để cho Lâm Phàm kỳ quái chính là, bên kia thế nào không truyền tới tiếng hoan hô a, chẳng lẽ đến bây giờ cũng còn đắm chìm trong trong khiếp sợ hay sao?

Bất quá coi là, Lâm Phàm hiện tại tâm tình rất là vui sướng, vui a trở lại Vô Danh trên đỉnh núi.

... .

Giờ phút này Thánh Tông son môn miệng.

Vô Nhai có chút bất đắc dĩ nhìn lương Dịch ban đầu, kia hơi có chút áy náy thần sắc, phảng phất là đang nói, ngượng ngừng a, cho các người mất thể diện.

Nhưng là bây giờ sự tình đều đã phát sinh,

Cũng đã cứu vãn không.

Lương Dịch ban đầu viên kia viên đồ da khẽ run một chút, thần sắc có chút vô tội, cũng có chút mong so với.

Cửu Tiêu Tông những Thiên Kiêu đó đệ tử, bây giờ cũng đều im lặng, mỗi một người đều có chút không dám tin.

Này lương Phong sư huynh, cứ như vậy thua?

Nói thật là khí phách đây? Nói tốt nghiền ép đây?

Cửu Tiêu Tông Thiên Kiêu đệ tử chú ý tới Thánh Tông những đệ tử kia ánh mắt lúc, cũng từng cái có chút ngượng ngừng.

Bọn họ đoán trúng mò đầu, nhưng không thể biết được kết cục.

... .

"Oa... ."

Liền tại sát na này giữa, Thánh Tông các đệ tử bộc phát ra mãnh liệt tiếng hoan hô.

Lâm sư thúc thật sự là quá lợi hại, lợi hại cường độ cũng đã làm cho bọn họ không dám tin, liền như vậy nhẹ nhẹ một gạch, sẽ để cho này cái gì Thiên Kiêu đệ tử trong nháy mắt ngã xuống đất.

Lâm sư thúc Luyện Đan Chi Thuật để cho bọn họ sùng bái, mà bây giờ Lâm sư thúc thực lực, càng làm cho bọn họ đầu rạp xuống đất.

Bọn họ cũng chưa từng từ kia cục gạch bên trong cảm nhận được một tia chân nguyên ba động, liền có thể nói rõ, này cục gạch chỉ là một khối phổ thông cục gạch mà thôi.

Ở tại bọn hán nghĩ đến, nhất định là Sư Thúc thực lực quá mạnh, sợ dùng thần binh lợi khí sẽ đem đối phương làm bị thương, cuối cùng cũng chỉ có thể lựa chọn một khối phổ thông cục gạch.

Chẳng qua là Lâm sư thúc thật sự là quá lợi hại, đều đã sử dụng phổ thông gạch đỏ, cũng có thể trong nháy mắt đem đối phương đánh xỉu, thực lực bực này để cho bọn họ ngửa mặt trông lên a.

... .

Một phút đồng hồ sau, té xuống đất lưng gió mơn màng tỉnh lại, ở tỉnh lại một sát na kia, lưng gió cũng không biết xảy ra chuyện gì.

Chẳng qua là nhìn tình huống chung quanh, lưng gió nhất thời cảm giác có cái gì không đúng, sau đó có chút nhắm mắt, thật giống như nhớ lại cái gì, nhất thời kia nghi ngờ mặt mũi trong nháy mắt biến hóa tức giận không thôi.

Hắn không nghĩ tới chính mình lại sẽ bị thua, hơn nữa còn để cho Cửu Tiêu Tông lãng nhục.

"Lão sư, ta... ." Giờ khắc này lưng gió cảm giác mình thẹn với tông môn, thẹn với lão sư bồi dưỡng, ở thời khắc mấu chốt này, lại như Xe bị tuột xích.

Lương Dịch ban đầu bây giờ trong lòng buồn bực không thôi, nhìn mình lão hữu, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, chẳng lẽ lão thiên lại không thể cho mình một lần nổi tiếng cơ hội sao?

"Dịch ban đầu huynh, các vị Thiên Kiêu đệ tử, Bản Tông đã sớm chuẩn bị xong rượu ngon món ngon vì đó đón gió tẩy trần, cũng đi theo ta đi." Vô Nhai đổi chủ đề nói, không nghĩ mọi người ở vào này lúng túng tình cảnh.

"Vô Nhai huynh a, lợi hại, lợi hại... ." Lương Dịch ban đầu đứng ở Vô Nhai trước mặt, tâm tình buồn rầu nói.

"Dịch ban đầu huynh, điều này cũng không có thể toàn bộ trách chúng ta Thánh Tông a, dù sao đây là nguoi khơi mào." Vô Nhai nói.

Lương Dịch ban đầu liếc mắt nhìn Vô Nhai, cuối cùng không lời nào để nói, trực tiếp khoát tay, không nói... .

Đã sắp phải đến đạt đến Vô Danh đình Lâm Phàm, nghe phía sau kia tiếng nổ lúc, lộ ra vẻ tươi cười, tuy nói này hoan hô hơi chậm một chút, nhưng là lại rất đúng chỗ, đây là đối với (đúng) tông môn công thần một loại đồng ý a.

... .

"Lão sư... ." Lúc này trước mặt khoác bọc nhỏ Thái chi kiều nhún nhảy một cái đi tới Lâm Phàm bên người làm nũng.

Lâm Phàm sờ một cái chính mình yêu quý Tiểu Đồ Đệ đầu nhỏ, phân biệt chi buồn đối với tiểu hài tử mà nói, là quên mất nhanh nhất, dù sao tiểu hài tử còn nhỏ, nơi nào có đại nhân như vậy đa sầu đa cảm.

"Lão sư, ta sủng vật được không?" Thái chi kiều đáng yêu đáng yêu nhìn Lâm Phàm hỏi.

"Được, lão sư bây giờ liền cho nguoi." Tuyết vương sư tử con non hấp thu kia một giọt tổ tiên máu tươi sau khi, trải qua tu dưỡng, đã hoàn toàn dung vào bên trong cơ thể, về phần sau này có thể đến cảnh giới gì, cũng chỉ có nhìn tự thân tạo hóa.

Giờ phút này Lâm Phàm đem Tuyết vương sư tử con non thả ra, tên tiểu tử này bây giờ đã có thể mở mắt, chính nằm ở Lâm Phàm trong tay, nha nha kêu.

Tiểu con non vừa ra tới, liền thật sâu đem chi kiều sự chú ý cho hấp dẫn tới.

"Lão sư, này thật là đáng yêu, ta muốn ôm." Thái chi kiều kéo Lâm Phàm cánh tay, làm nũng nói.

"Được, tốt, lão sư truyền cho nguoi một môn Ngự Thú pháp môn, sau này không hề biết sẽ tới hỏi lão sư." Lâm Phàm không dám cho chi kiều quán thâu Tâm Pháp cùng công pháp.

Dù sao bây giờ còn nhỏ, sợ hãi tâm pháp này quán thâu, sẽ để cho kỳ bởi vì tò mò tâm, mù suy nghĩ, cuối cùng xảy ra vấn đề.

Vì vậy Lâm Phàm chuẩn bị tay nắm tay dạy dỗ, các loại (chò) có nhất định kiến thức thời điểm, ở tới quán thâu.

Lâm Lâm Phàm đem Ngự Thú pháp môn quán thâu cho chi kiều sau hỏi, "Ồ, Đại sư huynh của nguoi đây?"

Thái chi kiều nhìn Lâm Phàm, có chút ngẩn ra, theo rồi nói ra, "Ở bên kia... ."

Lâm Phàm nhìn bên kia, tâm lý hơi nghi hoặc một chút, nơi đó không phải là vách đá sao? Qua bên kia làm gì, chẳng lẽ lại bắt đầu hoài nghi nhân sinh hay sao?

Sau đó Lâm Phàm đem chi kiều đuổi đi sau, liền hướng bên kia đi tới, hắn ngược lại là phải nhìn một chút, tám này nhị cầu rốt cuộc là đang làm gì?

Vô Danh đình vách đá chỗ, phong cảnh rất đẹp, mệnh môn bát ngát Bạch Vân, giống như Nhân Gian Tiên Cảnh.

Giờ phút này là ở chỗ đó, có hai bóng người đứng ở nơi đó, không nhúc nhích.

"Ngọc Lan, ta rất thích ngươi." Trương nhị mặt chó sặc đỏ bừng, lấy hết dũng khí, khó khăn nói.

Giờ khắc này, đứng ở cách đó không xa Lâm Phàm, đột nhiên dừng bước lại, vốn là trong bình tĩnh tâm, đột nhiên lật lên cơn sóng thần.

Lâm Phàm không thể tin được, trương nhị câu lại cũng sẽ hướng người khác biểu lộ.

Chuyện này... Thật sự là thật là làm cho người ta khiếp sợ.

Lúc này một đạo giọng nữ dần dần vọng đến.

"Trương ca, ngươi người thật rất tốt, ngươi ôn nhu ta một mực ghi nhớ trong lòng, nếu như chúng ta có sáng nhận biết liền có thể."

"Ngọc Lan, chúng ta bây giờ nhận biết cũng không muộn a." Trương nhị câu nghe được Ngọc Lan khen mình, trong lòng cũng là mỹ tư tư, cảm giác mình còn có chút hy vọng.

Mà dưới trạng thái ẩn thân, đứng ở đó bên Lâm Phàm, nhưng là bất đắc dĩ lắc đầu một cái.

Nhị câu, vì sao ngươi như thế đàn, lại nghe không ra những lời này ý tứ.

Theo Lâm Phàm, những lời này có thể hiểu như vậy.

"Nhị câu, ta thật không nghĩ đi cùng với ngươi, ánh sáng ôn nhu là không đủ, ngươi tu vi thật quá thấp, ngươi nên sớm có giác ngộ."

...

"Trương ca, ta nên trở về đi, nếu không sẽ bị Sư Tỷ trách mắng." Ngọc Lan nhẹ giọng nói, sau đó cũng không lo trương nhị câu giữ lại, cứ như vậy vô tình rời đi.

Giờ khắc này, toàn bộ thiên địa đều an tĩnh.

Trương nhị câu yên lặng đứng ở bên vách đá, kia nhỏ hẹp trong tròng mắt, theo gió lên luồng đạo rơi lệ.

Lâm Phàm nhìn trương nhị câu kia bị thương bóng lưng, không khỏi có chút thương cảm.

Thầy như cha.

Đồ đệ mình, làm sao có thể như thế không có mặt mũi.

Giờ khắc này, Lâm Phàm trong lòng lập tức tạo một cái mới kế hoạch.

« trương nhị câu quật khỏi con đường »

ps: Quyển sách này có thể cho đoàn người mang đến cười vui, như vậy thì đã đạt tới con mắt. Hi hi. (chưa xong còn tiếp.)(mạnh nhất hệ thống. . 545 415 5)--(mạnh nhất hệ thống)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 175: Hiếu khách chi đạo tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Lâm Phàm bất động thanh sắc trở lại, đối với trương nhị câu điều giáo kế hoạch, đã tại Lâm Phàm trong lòng dần dần thành hình, nhưng là tình huống cụ thể, còn cần thật tốt ý tưởng một phen.

Gặp nhân sinh đòn nghiêm trọng trương nhị cầu, sợ rằng phải sa sút hồi lâu.

Buổi chiều, tới gần màn đêm buông xuống lúc, Vô Danh đình tới một đám khách không mời mà đến.

"Lâm Phàm, tông môn không có chỗ an trí bọn họ, liền để cho bọn họ ở chỗ này ở một đêm." Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão tự mình tới nói.

"Không thành vấn đề, này hoan nghênh nhiệt liệt a." Lâm Phàm này nghe một chút, sao có thể không đồng ý a, chính mình nhưng là một cái hiếu khách người, này có bạn từ phương xa tới, phi thường cao hứng a.

"Trưởng lão, người cứ yên tâm đi, ta nhất định sẽ chiếu cố thật tốt bọn họ." Lâm Phàm mặt đầy nghiêm túc nói, sau đó nhìn hướng về phía sau kia một đám Cửu Tiêu Tông đệ tử, khóe miệng hơi lộ ra một tia hiếu khách cười yếu ớt.

"Này ngược lại cũng không cần, ngày mai chính là mạnh mẽ nhất kiều tranh đoạt chiến, cũng chỉ mượn ở một đêm." Vô Nhai gật đầu cười nói.

Tuy nói buổi sáng chuyện phát sinh, để cho Cửu Tiêu Tông Nhân mặt mũi mất hết, nhưng là hấn tin tưởng Lâm Phàm nhất định không phải là cố ý.

"Được, không thành vấn đề, ta đây Vô Danh đình bình thường cũng vắng ngắt, bây giờ ngược lại náo nhiệt lên." Sau đó Lâm Phàm chào hỏi trương nhị cầu, "Còn không mau an bài một chút ngôi nhà, nhớ, đem đầu Tây tốt mà nhất phương cho dọn ra."

Trương nhị cầu hôm nay tuy nói cảm tình bị thương, nhưng ả núp vẫn tương đối thâm, vì vậy lập tức mặt mày vui vẻ tiến lên.

"Đến, đến, các vị sư huynh, đi theo ta." Trương nhị cầu tuy nói chiều dài nhiều chút mộc mạc, nhưng là này nhiệt tình hiếu khách mặt mũi, lấy được về hảo cảm.

Giờ phút này lương gió mặt đầy u oán nhìn Lâm Phàm,

Đối với (đúng) ở hôm nay sự tình, đó là kỷ ức hầy còn mới mẽ a, không thể quên lại, yển hội tuy nói phong phú, nhưng là đối với (đúng) lương gió mà nói, lại ăn thì không ngon, suy nghĩ trong lòng đều là chuyện hôm nay tình.

Bây giờ đi tới nơi này Vô Danh đình, lại thấy người này, trong lòng Tự Nhiên rất là khó chịu.

"Dịch ban đầu huynh, tối nay rồi mời tạm ở nơi này." Vô Nhai trên đài trưởng lão cười nói.

"Được, nơi này xấu cảnh ngược lại cũng không tệ, rất là an tĩnh, tối nay để cho các đệ tử nghỉ ngơi cho khỏe, ngày mai cũng có thể đoạt được tốt thứ tự a." Lương Dịch ban đầu đã sớm đem sáng nay sự tình cho quên đi, tuy nói ném điếm mặt mũi, nhưng là ngày mai mạnh mẽ nhất kiều chiến đấu, liền có thể phân ra thắng bại.

Khi đó đoạt lại mặt mũi, cũng là rạng rỡ rất a.

"Vô Nhai trưởng lão, nơi này giao cho ta là được, ta nhất định đem Thánh Tông hiếu khách chi đạo, hiện ra dằm dề tận trí, để cho bọn họ trí nhớ sâu sắc." Lâm Phàm vỗ ngực nói.

Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão, rất là hài lòng gật đầu một cái, tông môn có thể có như vậy đệ tử, cũng là tông môn may mắn a.

"Dịch ban đầu huynh, vậy các người liền sớm đi nghỉ ngơi đi." Vô Nhai rời đi lúc hướng lương Dịch ban đầu nói cáo từ.

...

Lâm Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão rời đi sau khi, Lâm Phàm kia lời thề son sắt bảo đảm mặt mũi, trong nháy mắt biến hóa, biến hóa cười bí ỏi không thôi.

Thiên đường có đường người không đi, địa ngục không cửa người lại tới, đây nếu là không cố gắng chiêu đãi một phen, thật đúng là có thể không thể hiện được, ta đây Vô Danh đình phong tục.

Ngày mai mạnh mẽ nhất kiều chiến đấu, thân là Thánh Tông một phần tử, tự nhiên muốn để cho Thánh Tông đệ tử lấy được tốt thứ tự.

Lâm Phàm không phải là hèn hạ âm hiểm người vô sỉ, này thấp hèn thủ đoạn, Tự Nhiên khinh thường trở nên.

"Lão sư, tối thật là nhiều người a." Thái chi kiều nhìn vốn là thanh tịnh Vô Danh đình tới nhiều người như vậy, cũng là vỗ tay vui vẻ nói.

Lâm Phàm không nói gì, Tĩnh Tĩnh sờ Thái chi kiều đầu nhỏ, kia thâm thúy ánh mắt nhìn Cửu Tiêu Tông đệ tử lúc, chợt hiện đến một chút ánh sáng.

...

Màn đêm buông xuống.

Cửu Tiêu Tông đệ tử hội tụ một Đường, lương Dịch ban đầu nói ra ngày mai chuyện.

"Ngày mai, mạnh mẽ nhất kiêu chiến đấu, các ngươi phải cho ta xuất ra thực lực mạnh nhất, đoạt được tốt thứ tự." Lương Dịch ban đầu giờ khắc này tràn đầy lòng tin, lần này trước tới tham gia trận đấu đệ tử, cũng đều là Cửu Tiêu Tông đệ tử tinh anh.

Nhất là đồ đệ mình, vậy càng là Thiên Kiêu lung chừng trời kiêu, tuy nói buổi sáng chuyện, có chút thất lợi, nhưng là hẳn thấy, cũng chỉ là nhất thời khinh thường mà thôi.

Ngày mai trận đấu trên đài, cạnh tranh công bình, có thể thì không phải là như vậy.

"Trưởng lão, yên tâm, ngày mai chúng ta nhất định toàn lực ứng phó, đoạt được đầu bài." Cửu Tiêu Tông Thiên Kiêu đệ tử tự tin nói.

"Ừ, rất tốt, đều tự trở về, nghỉ ngơi dưỡng sức, ngày mai tựu xem các ngươi biểu hiện." Lương Dịch ban đầu nói.

...

Mà giờ khắc này Lâm Phàm trong chỗ .

Lâm Phàm, trương nhĩ cầu, diệt Cùng Kỳ, Phong Bất Giác bốn người, ngồi quanh ở một đoàn, lẫn nhau nhẹ giọng thảo luận.

"Tông Chủ, tối nay chuẩn bị làm sao bây giờ?" Trương nhĩ cầu đó là biết Tông Chủ chỗ lợi hại, những người này, muốn ở Vô Danh trên đỉnh núi an ổn vượt qua một đêm, cũng không phải là đơn giản sự tình.

Lâm Phàm nhìn bên ngoài đèn đuốc sáng choang nhà, khoe miệng hơi lộ ra vẻ tươi cười, sau đó ngoắc ngoắc tay, mấy người nghiêng đầu, tinh tế lắng nghe, cuối cùng bốn người liếc mắt nhìn nhau, cuối cùng tiện cười lên.

Đêm, rất đen, Vô Danh trên đỉnh núi cũng rất là an tĩnh, thỉnh thoảng vang lên một trận dạ đề âm thanh.

Mặt tây nhà, đó là Cửu Tiêu Tông đệ tử chỗ ở địa phương.

Mỗi người đệ tử nhà giữa cũng cách mấy cái nhà.

Vương Dương lâm là Cửu Tiêu Tông một tên Thiên Kiêu đệ tử, tuy nói cùng lương gió lẫn nhau tương đối, hơn một chút, nhưng bất kể là tu vi vẫn thiên tư đều là không thể coi thường tồn tại.

Lần này đại biểu Cửu Tiêu Tông tới Thánh Tông tranh đoạt mạnh mẽ nhất kiêu chiến đấu, dĩ nhiên là làm thật đầy đủ chuẩn bị.

Tuy nói lương Phong sư huynh rất mạnh, nhưng là đối với (đúng) Vương Dương lâm mà nói, cũng chưa hẳn không nghĩ đánh một trận.

Giờ phút này Vương Dương Lâm Bàn đầu gối ngồi ở trên giường, tiến vào trạng thái tu luyện, từng đạo giống như dòng chảy khí tức, từ lỗ mũi bên trong, bắn ra, vây quanh tự thân, cuối cùng hội tụ một chút, ngưng tụ ở trên đỉnh đầu.

Lúc này bên ngoài truyền tới một tiếng động tĩnh, Vương Dương mọc như rừng ngựa mở mắt, hơi cảnh giác.

"Sư huynh, người nói cái này có phải hay không thật a, chúng ta Vô Danh đỉnh thật có quý?"

"Ta làm sao biết, bất quá người khẳng định không biết Vô Danh đỉnh lai lịch chứ ?"

"Lai lịch ra sao?" Người mở miệng, giọng có chút khàn trương.

"Vô Danh đỉnh đã từng gọi là Thiên Táng đỉnh, mai táng các đời là tông môn chết trận đệ tử, tuy nói sau đó tông môn đem các loại dòi, nhưng là đến mỗi ban đêm lúc, nhiệt độ cũng sẽ đột nhiên hạ xuống, khi đó chính là những Âm Hồn đó đi ra thời điểm a."

...

"Sư huynh, người đừng làm ta sợ, ta nhất gan."

"Yên tâm đi, coi như những Âm Hồn đó đi ra, cũng sẽ không hại chúng ta, chúng ta nhưng là bọn họ sư đệ a."

"Ồ nha... ."

...

Ngoài cửa thanh âm dần dần biến mất, nhưng là đem các loại lời nói nghe vào trong tai Vương Dương lâm lại không thể trấn định.

Thiên Táng đỉnh? Đã từng chết đi đệ tử mai táng chỗ.

Chuyện này... .

Vương Dương lâm không khỏi cảm giác cả người run lên, cặp kia hơi có chút khàn trương hai mắt, đưa mắt nhìn chung quanh một vòng, thật giống như

thật có chút lạnh a.

Chẳng lẽ thật có quỷ sao?

Giờ khắc này Vương Dương lâm đứng lên, cảnh giác đánh giá bốn phía.

ps: QQ con đường bên kia bạn đọc, nơi đó bị người ác ý quét một sao, không cần phải để ý đến, không cần hỏi, tùy tiện quét, Tình Tình đọc sách liền có thể. (chưa xong còn tiếp.)(mạnh nhất hệ thống. 545 415 5)--(mạnh nhất hệ thống)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 176: Khẩn trương 1 buổi tối tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Trời đã rất đen.

Bên ngoài gió hồng học diễn tấu đến, thỉnh thoảng có một ít bóng đen khắc ở màu trắng giấy trên cửa sổ.

Vốn là những thứ này đối với (đứng) Vương Dương lâm xem ra, đều là rất bình thường tình huống, nhưng vừa vặn nghe được kia một phen sau khi, nội tâm của hắn liền có một tí tia (to) khẩn trương.

Vương Dương lâm nhíu chặt mày, có chút thả lỏng triển, không khỏi tự giễu một tiếng.

Trên thế giới này làm sao có thể có quỷ, hướng chỉ các sư huynh đệ cũng đều ở ở chung quanh, coi như là quỷ đến, cũng phải đem nghiền ép.

Sau đó cũng không nghĩ nhiều Vương Dương lâm ngồi xếp bằng trên giường, lần nữa tiến vào trạng thái tu luyện.

Bên ngoài rất an tĩnh, không có một tí tiếng ồn ào.

Có thể vừa lúc đó, Vương Dương lâm đột nhiên cảm giác ngoài nhà thật giống như có vật gì một dạng lập tức mờ mắt.

Mà vừa mờ mắt, lại hù dọa Vương Dương lâm, cả người run lên, kia giấy ngoài cửa sổ, thật giống như có một bóng người tĩnh lặng đứng nơi đó, không nhúc nhích... .

"Ai... ." Vương Dương lâm thanh âm trầm thấp, cảnh giác nói.

Nhưng chính là như vậy, bóng người kia vẫn không có lên tiếng, cũng không có di động, cứ như vậy tĩnh lặng.

Vương Dương lâm giờ phút này hô hấp có chút gấp thúc, tiểu trái tim ùm ùm khiêu động lên, cuối cùng cắn răng một cái, trong nháy mắt xuất hiện ở cửa, đem cửa phòng mạnh mẽ mở.

Hắn muốn nhìn một chút rốt cuộc là người nào dám ở chỗ này giả thần giả quỷ.

Nhưng mà bên ngoài nhưng không ai, mà từ bên ngoài nhìn, kia giấy trên cửa sổ bóng đen cũng biến mất không thấy gì nữa.

Vương Dương lâm nuốt nước miếng một cái, sau đó mãnh tướng đầu duỗi vào trong nhà nhìn về phía giấy cửa sổ, lại kinh hoàng phát hiện, kia giấy trên cửa sổ bóng đen vẫn còn ở đó.

Thậm chí bóng đen kia còn đang di động, phàng phất là nghiêng cổ, phun ra kia thật dài đầu lưỡi.

"Ai... ." Giờ khắc này Vương Dương lâm giật quát một tiếng.

"Sư huynh, thế nào?" Mà này gầm lên một tiếng, cũng là kinh động những người khác.

"Không có gì." Vương Dương lâm dần dần bình tức đến chính mình vậy không an Nội tâm, "Sư đệ, người bên kia, có cái gì không dị trạng?"

"Không có a." Tên đệ tử kia nghi ngờ lắc đầu nói, sau đó đi tới Vương Dương lâm trước mặt nghi ngờ hỏi, "Sur huynh, người có phải hay không quá khản trương?"

"Không... ." Vương Dương lâm thở phào một cái, chẳng lẽ thật là mình quá khản trương hay sao? Có thể vừa lúc đó, Vương Dương lâm hai tròng mắt đột nhiên tròn to, vậy mình sư đệ sau lưng, lại có một người mặc áo trắng, tóc dài che kín gương mặt Quỷ Ảnh.

Vương Dương lâm nhất mặt kinh hoàng lui về phía sau mấy bước, nháy nháy mắt, vậy vừa nãy thấy bóng người áo trắng, lại trong nháy mắt biến mất.

"Sur huynh, thế nào... ."

Vương Dương lâm giờ phút này hô hấp có chút gấp thót, "Không có, là ta nhìn lầm, quá khản trương... ."

"Há, sư huynh, sớm nghỉ ngơi một chút đi, khác (đừng) quá khản trương."

"Ừ."

...

Khi trở lại bên trong nhà sau, Vương Dương lâm nâng bình trà lên chuẩn bị rót một ly Thủy, ép đề một cái nội tâm, có thể vừa lúc đó, Vương Dương lâm đột nhiên phát hiện, này trong bình trà đổ ra nhưng là Tinh Hồng huyết dịch.

Vương Dương lâm thân thể run lên, bình trà phanh một tiếng, rơi trên mặt đất, chia năm xẻ bảy.

Mà càng làm cho Vương Dương lâm kinh hoàng là, kia trên giường, lại nhiều hơn một ít Tinh Hồng kiểu chữ.

"Ta chết thật oan a... ."

Giờ khắc này, Vương Dương lâm thân thể Mãnh lui về phía sau, kinh hoàng nhìn trước mắt hết thấy.

Những Tinh Hồng đó chữ to, ở Vương Dương lâm trong tâm khảm, giật mình con sóng thần.

Dưới trạng thái ẩn thân Lâm Phàm, nhìn Vương Dương lâm kia kinh hoàng thần sắc, cũng là hơi lộ ra vẻ tươi cười.

Cái này hù dọa không sai biệt lắm, có thể tìm người khác thử một lần.

Mà Vương Dương lâm cũng bởi vì bị này hù dọa một cái, một buổi tối đều không ngủ, một mực đều bảo trì độ cao cảnh bị trạng thái.

Một đêm này là chưa chợp mắt, đối với Cửu Tiêu Tông có đệ tử mà nói, một đêm này là kinh tâm như vậy động Phách.

Hôm sau.

Mạnh mẽ nhất kiểu chiến đấu chính thức bắt đầu.

Lần này mạnh mẽ nhất kiểu chiến đấu tổ chức địa điểm chính là ở lưng chừng trời đỉnh, nơi đó có đến tông môn tới tỷ võ đài.

Đồng thời tỷ võ đài bốn phía trận pháp, cũng là do lưng chừng trời đỉnh Lữ Minh dương Thái Thượng Trường Lão tự mình bố trí, có thể nhường cho đệ tử đại triển quyền cước, sẽ không ảnh hưởng đến xem đệ tử an toàn tánh mạng.

Bây giờ lưng chừng trời trên đỉnh núi, người ta tấp nập, Thánh Tông đệ tử lục tục trình diện, đối với ba năm một lần mạnh mẽ nhất kiểu chiến đấu, bọn họ cũng mong đợi vạn phần, này không chỉ có hy vọng nhà mình tông môn có thể chiến thắng, cũng là muốn nhìn một chút tông môn Thiên Kiêu sư huynh anh tú.

Lâm Phàm giờ phút này đang cùng Vô Nhai Thái Thượng Trường Lão hai người thảo luận sự tình, đối với cái này mạnh mẽ nhất kiểu chiến đấu, Lâm Phàm nguyên bản chính là không nghĩ tiếp cận nào nhiệt này, nhưng là lại bị Vô Nhai Thái Thượng Trường Lão cho cưỡng ép buộc lên đài.

"Lâm Phàm a, hôm qua đã nói người là tông môn Thiên Kiêu đệ tử, cho nên lần này coi như khổ cực người, lên đài so một lần." Vô Nhai Thái Thượng Trường Lão nói.

Lâm Phàm nhìn Vô Nhai, "Trường lão, người đây sẽ không là đối với (đúng) tông môn đệ tử không có hi vọng đi."

Lâm Phàm thật đúng là có ý nghĩ này, hẳn thấy, này Vô Nhai Thái Thượng Trường Lão, nhất định là tâm lý không có ai chọn, cuối cùng cũng chỉ có thể đem hết thấy hy vọng ký thác vào trên người mình, dù sao ai không để cho mình quản ở nơi nào đều là như vậy sáng ngời đây.

Vô Nhai trường lão liếc xéo nhìn Lâm Phàm, trong ánh mắt ý tứ, phảng phất chính là, người biết quá nhiều.

"Cửu Tiêu Tông Nhân tới." Lúc này, trong đám người rối loạn tung bồng, tự bản thân tránh ra một con đường.

Đi ở phía trước chính là lương Dịch ban đầu trường lão, mà Cửu Tiêu Tông Thiên Kiêu các đệ tử, chính là đi theo ở phía sau.

Chẳng qua là để cho Thánh Tông đệ tử có chút kinh ngạc chính là, Cửu Tiêu Tông mở nhiều chút đệ tử, thế nào thấy thật giống như có cái gì không đúng a.

Giống như mấy ngày không có nghỉ ngơi một dạng mặt đầy tiều tụy, uể oải không dao động.

"Ồ, các người nhìn Cửu Tiêu Tông những đệ tử kia, cũng chuyện gì xảy ra, thật giống như rất mệt mỏi đáng về a."

"Không biết nha, các người nhìn, người đệ tử kia bộ dáng tiều tụy, thật giống như cũng muốn té xỉu."

...

Vương Dương lâm giờ phút này đi theo ở trong đội ngũ, cả người cũng thờ ơ vô tình, chuyện hôm qua, để cho hắn cả đêm cũng thuộc về khẩn trương cao độ trạng thái.

Thậm chí mí mắt cũng không dám nhắm một chút, chỉ sợ chính mình nhắm mắt một khắc kia, sẽ có cái gì chuyện kinh khủng phát sinh.

Lâm Phàm nhìn Vương Dương lâm bộ dáng kia, cũng có nhiều chút bất đắc dĩ a, tu vi này cũng cao như vậy, còn đặc biệt sao nhất gan như vậy.

Sợ quỷ? Này nói ra, thật có thể muốn cười chết người.

Sau đó Lâm Phàm cái gì cũng không nói, đi tới Nội Môn Thiên Kiêu đệ tử vị trí phương.

Tông hận trời không nhúc nhích ngồi ở chỗ đó, nhắm mắt dưỡng thần.

"Thế nào." Lâm Phàm tiến lên vỗ bả vai hỏi.

"Sur Thúc, tạm được." Tông hận trời bây giờ trong lòng cũng là có chút khẩn trương, nhất là thấy khí thế kia bức người lương gió lúc, mí mắt cũng là có chút nháy động một cái.

"Lâm sư thúc, cố gắng lên a." Lúc này Diệp thiếu Thiên từ đằng xa đi tới nói.

"Ừ." Lâm Phàm gật đầu một cái.

"Sur Thúc, chúng ta một chuyến từ đầu tại nơi đó cho người cố gắng lên bom hơi đầu rồi, lần này Cửu Tiêu Tông ngày qua kiêu đệ tử cảm giác so với lần trước lợi hại hơn rất nhiều, Sur Thúc còn cần cẩn thận nhiều hơn." Diệp thiếu Thiên bọn họ tuy nói là Ngoại Môn Đệ Tử, nhưng thiên tư, ngộ tính, cũng không so với Nội Môn những sư huynh kia kém bao nhiêu, mà chẳng qua là tự thân tu vi còn chưa tới Nội Môn Đệ Tử trình độ.

Bất quá này dưới cái nhìn của bọn họ, cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Có lẽ lần kế, bọn họ liền có cơ hội tham gia. (chưa xong còn tiếp.)(mạnh nhất hệ thống. 545 415 5)--(mạnh nhất hệ thống)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 177: 1 chỉ vượt mười ngàn pháp tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Lưng chừng trời đỉnh trên đài cao.

Thánh Tông Tông Chủ ngồi ngay ngắn ở phía trên, nhẹ giọng hỏi, "Vô Nhai sư đệ, lần này Thánh Tông có thể có hi vọng?"

"Yên tâm đi, sư huynh, tối hôm qua ta để cho bọn họ ở tại Vô Danh đỉnh." Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão hơi lộ ra vẻ tươi cười.

"Ừ..." Yên Tông chủ nghe, cũng là hài lòng gật đầu một cái, "Bồn Tọa tự mình nghênh đón một phen, cũng tốt biểu thị đối với (đúng) Cửu Tiêu Tông coi trọng."

... .

Vô Nhài trưởng lão đi theo ở sư huynh một bên, lần này mạnh mẽ nhất kiêu chiến đấu, Thánh Tông nhất định phải thắng, tuy nói bây giờ tông môn Thiên Kiêu đệ tử không bằng lần trước, nhưng là thắng thua cũng không phải là thực lực mạnh là có thể thắng, có lúc còn cần dựa vào mưu kế.

Đem Cửu Tiêu Tông an bài ở Vô Danh đỉnh, Lâm Phàm tiểu tử này còn không cố gắng chiêu đãi bọn họ một phen hay sao?

"Dịch ban đầu huynh, đêm qua nghỉ ngơi khỏe không." Yên Tông chủ tự mình tới, lương Dịch ban đầu Tự Nhiên tôn kính đối đãi.

"Làm phiền Tông Chủ bận tâm, đêm qua hết thấy đều tốt." Lương Dịch ban đầu nói, chẳng qua là tâm lý đối với (đúng) cá biệt đệ tử, uể oải không dao động hơi có chút nghi ngờ, không biết xảy ra chuyện gì.

Bất quá những thứ này cũng không có vấn đề, chỉ cần mình đệ tử thân truyền hết thấy bình yên, đoạt được Thiên Kiêu cuộc so tài hạng nhất đi liền.

... .

Lâm Phàm đợi ở trên trời kiêu trong hàng đệ tử, chờ đợi mạnh mẽ nhất kiêu chiến đấu khai mạc, loại này trận đấu đối với hai tông mà nói rất là trọng yếu, tuy nói kiến thức hai tông Tổ Tiên quyết định ước định, nhưng là cho tới bây giờ không sai biệt lắm cũng là hai tông giữa đệ tử một loại tỷ đấu.

"Đừng... ."

Giờ phút này một trận la tiếng vang lên,

Vô Nhài dài đứng hàng đài cao, "Thứ 1000 giới mạnh mẽ nhất kiêu chiến đấu chính thức bắt đầu, vốn cuộc so tài quy tắc, Thánh Tông mười tên đệ tử, Cửu Tiêu Tông mười tên đệ tử, hai tông đệ tử lẫn nhau rút ra số hiệu, Thánh Tông Nhất Hào đối với (đúng) Cửu Tiêu Tông Nhất Hào, hữu nghị số một, trận đấu thứ hai, không thể thực hiện mệnh, người thắng sau cùng, đúng là hai tông công nhận mạnh mẽ nhất kiêu, bây giờ bắt đầu rút ra số hiệu."

"Sư Thúc, đi rút ra số hiệu đi." Tông hận trời đứng dậy nói.

"Ừ."

Ở đó tỷ vô Đài Trung đang lúc, có hai cái dán kín cái rương, hai tông đệ tử lên đài rút ra số hiệu.

Lâm Phàm đi tới trên đài một khắc kia, hướng Thánh Tông đệ tử bên kia phát tay một cái.

"Sư Thúc tất thắng... ."

"Sư Thúc tất thắng... ."

Vừa lúc đó, trương nhị cầu đài đầu, đứng đang quan sát trên đài, phát cờ hò reo, cái này ở ngày hôm qua, trương nhị cầu liền nghe từ Tông Chủ chỉ thị, chế tác một cây cờ lớn.

Nhất là bây giờ sân nhà nhưng là ở Thánh Tông a, phải về mặt khí thế áp đảo đối phương, để cho đối phương tâm thấy sợ hãi.

Mà trương nhị cầu khu vực này đầu, những thứ kia sùng bái Lâm Phàm Ngoại Môn Đệ Tử, từng cái hoan hô lên, toàn bộ lưng chừng trời trên đỉnh núi, truyền khắp là Lâm Phàm tiếng reo hò thanh âm.

Ở những ngoại môn đệ tử này tâm lý, Lâm Phàm nhưng là bọn họ sùng bái nhất người, bây giờ này mạnh mẽ nhất kiêu chiến đấu, bọn họ dĩ nhiên là nghĩ (muốn) nhà mình tông môn thắng lợi.

Trên đài cao Yên Tông chủ, trên mặt hơi lộ ra vẻ tươi cười, đối với (đúng) tình cảnh này, biểu thị vui vẻ yên tâm.

"Dịch ban đầu huynh, người xem Thánh Tông đệ tử có thể hay không có sức sống?" Vô Nhài Thái Thượng Trưởng Lão cười hỏi.

Lương Dịch ban đầu liếc mắt nhìn Vô Nhài, không nói gì, "Tạm được đi."

Lương Dịch ban đầu tự để cho không thể nào thừa nhận những thứ này, bất quá đồng thời cũng sắp một màn này ghi ở trong lòng, các loại (chờ) lần kế mạnh mẽ nhất kiêu thi đấu, sân nhà đến Cửu Tiêu Tông thời điểm, nhất định phải để cho bọn họ biết một chút về, Cửu Tiêu Tông đệ tử sức sống.

Đứng ở rút ra số hiệu trên đài Cửu Tiêu Tông đệ tử, nghe này liên miên không dứt tiếng reo hò, trong lòng cũng là có chút lên một tia ba động.

Rung động, thật sự là quá rung động.

Bọn họ từ sâu trong nội tâm, đều bắt đầu có chút khẩn trương.

Hai tông đệ tử bắt đầu rút ra số hiệu, sau đó đứng thành một hàng, một tên phổ thông trưởng lão tiến lên, bắt đầu ghi danh.

"Sư Thúc, người số mấy?" Tông hận trời nhìn lấy trong tay bảng số, sau đó hỏi.

"Số mười." Lâm Phàm liếc mắt nhìn nói.

"Không biết, Cửu Tiêu Tông kia lương gió rút ra số mấy." Tông hận trời hơi khản trương nói.

Lâm phủ thông trưởng lão, đem bảng số cũng ghi danh tốt sau, Lâm Phàm liếc mắt nhìn, này lương gió rút ra là Nhất Hào, ngược lại cùng mình không phải là một đường.

"Bắt đầu tranh tài."

"Cửu Tiêu Tông Nhất Hào lương gió đối chiến Thánh Tông Nhất Hào thù thiên nhiên."

Thánh Tông bên này.

"Sur đệ, cố gắng lên." Tông hận trời nhìn thù thiên nhiên vỗ vỗ bả vai nói.

"Ừ." Thù thiên nhiên gật đầu một cái, có chút hít một hơi, sau đó nhảy một cái nhảy đến trên đài.

Cửu Tiêu Tông bên này ngược lại an tĩnh rất nhiều, lương gió mặt vô biểu tình lên đài, hẳn địch nhân chỉ có Lâm Phàm, về phần những người khác, lương gió cũng không có đem coi ra gì.

Người xem trên đài các đệ tử, là tông môn các sư huynh reo hò.

"Ta không muốn thương tổn ngươi, ngươi nhận thua đi." Lương gió đứng ở trên đài, thần sắc lạnh nhạt nói.

"Lương Phong sư huynh, sư đệ biết không phải là đối thủ của ngươi, nhưng là cái này không chiến đấu mà sợ hãi, là không có khả năng." Thù thiên nhiên nói.

Lương gió lạnh rên một tiếng, không nói thêm gì nữa.

"Bắt đầu tranh tài..."

Đang bình thường trưởng lão ra lệnh một tiếng, cuộc so tài thứ nhất chính thức bắt đầu.

"Sư huynh, đắc tội." Giờ khắc này thù khí thiên nhiên thế tăng vọt, một thanh trường kích từ trong hư không bị bắt nặn ra tới.

Trên khán đài các đệ tử từng cái kêu lên không dứt, bị cảnh tượng trước mắt khiếp sợ.

"Thiên nhiên đứa nhỏ này, quả thật không tệ." Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão nhìn dưới đài tình huống, gật đầu nói.

"Bất quá, còn chưa đủ." Lương Dịch ban đầu cười nói.

Thánh Tông tên đệ tử này tuy nói thực lực không tệ, nhưng là với đồ đệ mình tương đối, coi như chênh lệch quá lớn.

"Hừ." Vô Nhai rên một tiếng, lão này, vẫn như thế già bộ.

"Cửu Long diệt."

Ngay một khắc này, thù thiên nhiên chợt quát một tiếng, toàn thân kim quang chợt hiện, chín con rồng vàng, bắn ra, quán quanh ở Trường Kích trên, phá vỡ tầng tầng hư không, hướng lương gió đánh tới.

Chấp hai tay sau lưng đứng tại chỗ lương gió, lâm nguy không loạn, khẽ nâng lên tay, đưa ra một ngón tay.

"Phá."

Trong một sát na, không gian phảng phát ngừng.

Thù thiên nhiên Trường Kích chạm được lương gió ngón tay lúc, nhất thời dừng lại, sau đó phảng phát gấp một cỗ không thể chịu đựng lực lượng, dần dần tan rã.

Quán quanh ở Trường Kích bên trên chín con rồng vàng, kêu thảm một tiếng, trong nháy mắt tan tành mây khói.

Một đạo Hắc Quang thoáng hiện.

Thù thiên nhiên chỉ cảm giác mình tim phảng phát hít thở không thông một dạng làm kịp phản ứng lúc, lại phát hiện một đầu ngón tay để ở trên trán mình.

Giờ khắc này thù thiên nhiên nội tâm chợt lạnh, một cỗ khí tức từ vong vấy quanh ở trong lòng.

"Người bại." Giờ khắc này lưng gió thu ngón tay lại, quay lưng lại từ nói.

Thù thiên nhiên Tình Tình đứng ở nơi đó, cuối cùng cúi đầu xuống, ôm quyền nói, "Đa tạ sư huynh hạ thủ lưu tình."

Trên khán đài Thánh Tông các đệ tử, kinh ngạc im miệng, bọn họ không nghĩ tới cuộc so tài thứ nhất cứ như vậy thua.

Trong một sát na, thật là trong một sát na, ngay cả một chút phản ứng cũng không có a.

Mà xem xét lại Cửu Tiêu Tông bên này, nhưng là hoan hô lên, kia từng trận hoan hô, giống như chuỗi Trống Chùy một dạng hung hăng đem Thánh Tông đệ tử kia trong hưng phấn tâm, oanh chia năm xẻ bảy.

"Vô Nhai huynh, như thế nào, chỉ một cái vượt mười ngàn pháp, kiếm đạo cảnh giới chí cao." Lương Dịch ban đầu cười nói.

"Hừ... ." Vô Nhai niên đầu qua, không muốn trả lời đối phương, cũng hướng đối phương ném ra một cái liếc mắt.

"Trận đầu, Cửu Tiêu Tông lưng gió thắng lợi."

"Trận thứ hai, Cửu Tiêu Tông số 2 gió cười linh đối chiến Thánh Tông số 2 Tông hận trời." (chưa xong còn tiếp.)(mạnh nhất hệ thống . 545 415 5)--(mạnh nhất hệ thống)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 178: Mảnh này Thiên Tướng thuộc về ta (cảm ơn s Teven sáu trăm hai mươi lăm minh chủ) ti

"Là hần... . Tám một mạng tiếng Trung ★ ★ ku " giờ khắc này, Tông hận trời nhìn Cửu Tiêu Tông kia đứng lên bóng người, thần sắc biến đổi.

"Hần là ai?" Lâm Phàm hỏi.

"Hần là Cửu Tiêu Tông một tên Thiên Kiêu đệ tử, thực lực rất cường đại, lúc trước ở Cẩm địa lúc gặp một lần, rất mạnh." Tông hận trời bây giờ trong lòng cũng có chút không có yên lòng.

Ngay từ đầu không chú ý, bây giờ nghe được cái tên này, ngược lại nhớ tới.

Cuộc so tài thứ nhất, Thánh Tông đại bại, đối với (đúng) tông môn khí thế có ảnh hưởng, vốn là Tông hận trời là nghĩ chính mình trận thứ hai, chắc thắng một trận, ổn định khí thế, nhưng hôm nay nhìn tình huống, sợ không phải đơn giản như vậy.

"Các vị sư huynh đệ, ta không có thể thắng." Giờ phút này thù thiên nhiên cúi đầu đi tới, thần sắc có chút trầm thấp, hiển nhiên đối với chính mình thua hết, canh cánh trong lòng, đồng thời đối với chính mình trận đầu liền đụng phải lưng gió cảm thấy bất đắc dĩ.

"Sư đệ, không nên tự trách, này lưng gió sợ rằng chỉ có Sư Thúc có thể với kỳ đối kháng, người có thể có dũng khí đánh với hần một trận, chính là tối đại thắng lợi." Tông hận trời nói.

"Ừ." Thù thiên nhiên nhìn Tông hận trời sau đó gật đầu một cái, "Sư huynh, cuộc kế tiếp chính là người, cố gắng lên."

Tông hận trời gật đầu một cái, đối với lần này không có lượng quá lớn cảm.

Lâm Phàm nhìn Cửu Tiêu Tông bên kia gió cười linh, lấy Tông hận trời bây giờ thực lực, muốn thắng được cuộc tranh tài này, sợ rằng rất khó, tỷ lệ rất nhỏ.

Gió này cười linh thực lực, tuy nói không bằng này lưng gió, nhưng cũng là một cái nhân vật cường hần.

Đặc biệt sao.

Lâm Phàm càng xem càng là tới khí, này Thánh Tông cũng sao,

Thế nào cùng tông khác môn lẫn nhau tương đối, cũng yếu với cái gì tựa như.

Bất quá nghĩ đến diệt Cùng Kỳ sau, Lâm Phàm cũng coi là minh bạch.

Này diệt Cùng Kỳ nếu như không có phạm sai lầm lời nói, sợ rằng ở trên trời kêu trong hàng đệ tử, kia là nhân vật vô địch.

Coi như là này lương gió chỉ sợ cũng là không đối thủ, bây giờ này diệt Cùng Kỳ phạm sai lầm, bị chính mình thuần phục, không có thể tham gia trận đấu, vậy dĩ nhiên là không người có thể nghiền ép đối phương.

"Vô Nhai huynh a, gió này cười linh tuy nói không bằng ta đệ tử kia, nhưng là ở tông môn đó cũng là số một số hai Thiên Kiêu, chỉ sợ các người đệ tử kia, cũng là thua mệnh a." Lương Dịch ban đầu cười nói.

Vô Nhai liếc mắt nhìn Tông Chủ, thấy Tông Chủ thần sắc nhiệt độ và bình tĩnh, không chút nào bởi vì làm đệ tử thua hết trận đấu mà được ảnh hưởng, cũng là thờ dài, "Ai thắng ai thua còn chưa nói được đâu rồi, Dịch ban đầu huynh, cũng đừng lật thuyền trong mương."

"Cái này không thể nào." Lương Dịch ban đầu khoát khoát tay, này người hay là chớ suy nghĩ quá nhiều, lấy bọn họ tu vi, ai mạnh ai yếu một mực nhưng.

...

"Hận trời, người có mấy tầng đem ta có thể thắng?" Lâm Phàm hỏi.

"Ba tầng." Tông hận trời do dự một chút, cuối cùng cho ra khả năng lớn nhất tính.

Tông hận trời không phải là khiêm tốn người, nếu như chắc thắng, đương nhiên sẽ không như vậy lo lắng, nhưng mấu chốt chính là, hắn bây giờ thật không có nắm chắc.

Ở trong cảm địa, Tông hận trời chưa cùng kỳ đã giao thủ, nhưng là lại xem qua đối phương xuất thủ, Tự Nhiên biết đối phương có thể mạnh bao nhiêu.

"Bồn sư chú, có thể cho người chắc thắng, nhưng là lại phải bị nhiều chút khổ." Bây giờ này áp trực, tuy nói là chính mình, nhưng là cái này ngay cả thua hai tràng, cũng sợ rằng có chút không ổn, bất kể nói thế nào, cũng phải mang đến huê a.

"Sư Thúc, chỉ cần có thể thắng, khổ gì ta đều có thể được." Giờ khắc này Tông hận trời kích động nhìn Lâm Phàm, chỉ cần có thể thắng, dù là thiên đại khổ, hắn cũng có thể chịu đựng.

Lâm Phàm nhìn Tông hận trời kia quyết định mặt mũi, cuối cùng gật đầu một cái, sau đó ngoắc ngoắc tay, "Đến, các người đem chúng ta vây quanh."

Còn lại Thiên Kiêu đệ tử, mặc dù không hiểu Lâm sư thúc đây là ý gì, nhưng cuối cùng cũng đều nghe kỳ chỉ huy, đem Lâm Phàm cùng Tông hận trời vây lại, không để cho ngoại giới thấy tình huống bên trong.

Giờ phút này Lâm Phàm kéo xuống ống tay áo, "Đến, nhét vào trong miệng, khác (đừng) gọi ra."

Giờ khắc này Lâm Phàm chuẩn bị đại khai sát giới, phát điên đối người mình hạ thủ.

"Liêu trướng chân" có hai loại công hiệu, loại thứ nhất công hiệu liền để cho người trong nháy mắt mất đi chiến đấu lực, còn có một loại công hiệu chính là, đòn nghiêm trọng chưa đủ, để cho đối phương lâm vào điên cuồng trạng thái, hòa lực mờ hết.

Bất quá này hai loại tuy nói công hiệu không giống nhau, nhưng là này cảm giác đau đớn, có thể nói là giống nhau như đúc.

Tông hận trời thấy Lâm sư thúc thần sắc nghiêm túc như vậy, cuối cùng hít sâu mấy hơi, đem ống tay áo nhét vào trong miệng, sau đó nặng nề gật đầu một cái, tỏ ý Lâm sư thúc đến đây đi.

** Lâm Phàm nói.

Tông hận trời không có chút gì do dự, lập tức mở ra chân.

Giờ khắc này Lâm Phàm thần sắc có chút sinh ra một tia biến hóa, hai mắt ngưng mắt nhìn Tông hận trời đáy quần chỗ.

Đại não trong nháy mắt vận chuyển, bắt đầu tính toán, góc độ, thụ lực vân vân thừa số.

Tông hận trời cái trán có chút rỉ ra một tia mồ hôi, những thứ này mồ hôi không phải là bởi vì đau đớn, mà là nội tâm giờ phút này thật sự là quá khẩn trương, hắn không biết Lâm sư thúc rốt cuộc muốn đối với chính mình làm gì?

Muốn dùng biện pháp gì, làm cho mình chắc thắng.

Nhưng nhìn Lâm sư thúc kia nghiêm túc biểu tình, hắn biết, phương pháp kia nhất định không đơn giản.

"Được, nhìn được." Ngay một khắc này, Lâm Phàm trong mắt tinh quang lóe lên, Đoạn Tử Tuyệt Tôn Cước mang theo tối cao uy thế, phá vỡ tầng tầng hư không, hướng Tông hận trời đáy quần chỗ mãnh liệt một đòn.

"Phanh... ."

Giờ khắc này trăm muện âm thanh âm vang lên, Tông hận trời thân thể chợt run lên, phảng phất cả người cũng hít thở không thông.

Tông hận trời vốn là hơi đỏ thắm mặt mũi, đột nhiên vu vi đỏ, trên cổ gân xanh nổi lên, kia trong mắt giăng đầy tầng tầng tia máu, thậm chí ngay cả hô hấp đều bắt đầu biến hóa dồn dập.

Tông hận trời chậm rãi đem trong miệng ống tay áo xuất ra, sau đó hai chân chụm lại, thân thể có chút bẻ cong, há miệng, phảng phất có rất nhiều lời phải nói, lại đau ngay cả một câu nói đều không nói được.

"Được, nhìn được, biệt trụ này cổ khí, xông lên, kiên đảo đối phương." Lâm Phàm biết Tông hận trời giờ phút này khẳng định rất thương, nhưng là nếu nghĩ (muốn) phải thắng, vậy nhất định phải nhìn được.

"Mời hai vị lên đài." Phổ thông trưởng lão hô lớn nói.

Gió cười linh khốc miệng mang theo nụ cười, phong thái tiêu sái bay tới trên đài, dài lưng lay, mặt mũi anh tuấn, hai ngón tay bắn ra, trong tay quạt xếp không tiếng động tự khai.

Khí tràng này, này tư thế, để cho vô số người, mặc cảm.

Thánh Tông Nữ Đế Từ, tuy nói nên vì tông môn cố gắng lên, nhưng là bây giờ thấy đây giống như nam như thần gió cười linh, cũng đều bị mê luyến ở.

"Tốt tuấn thiếu niên." Lữ Minh dương ngồi ngay ngắn ở trên đài, không khỏi cảm thán đạo.

Lương Dịch ban đầu nghe chính là cười cười, "Hắn là Bản Tông phong thái bàng hạm nhất, vô số Nữ Đế Từ trong tâm khảm lý tưởng bạn hữu, thực lực cùng dũng mạo kiên, hoàn mỹ hình đệ tử."

Nhìn lương Dịch ban đầu như vậy được nước, Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão từng liếc mắt Lữ Minh dương, đây không phải là phỏng người khác chí khí, diệt uy phong mình sao?

Lữ Minh dương nhìn Vô Nhai sư huynh ánh mắt kia, cũng là bất đắc dĩ cười cười.

Mà lúc này đây, Tông hận trời ra sân.

Chẳng qua là để cho người kinh ngạc một màn sinh.

Tông hận trời hai chân chụm lại, phảng phất hai chân xảy ra vấn đề một dạng rất là chặt vật đi tới trên đài, kia tức cười đáng vẽ, để cho Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão, lão mặt tối sầm, có chút không đành lòng nhìn thẳng.

Mất thể diện, tông môn mặt đều bị mất hết a.

"Vô Nhai huynh, này tông môn đệ tử ra sân tư thế, ngược lại kỳ lạ, ngàn năm khó gặp một lần." Lương Dịch ban đầu cười lớn nói.

"Ha ha... , tên kia có phải bị bệnh hay không." Cửu Tiêu Tông Thiên Kiêu đệ tử, từng cái cười lớn, chỉ Tông hận trời cười nói.

"Này Thánh Tông quả thật là nhân tài liên tục xuất hiện a."

... .

Giờ phút này Tông hận trời cảm giác mình chỉ có khép lại đến hai chân, mới có thể hóa giải tự thân thống khổ.

Đối với Lâm sư thúc phương pháp, Tông hận trời giờ khắc này còn không có thể nghiệm đến có cái gì không giống nhau, trừ đáy quần chỗ đau đớn, không có bất kỳ thêm được.

Nhưng là hắn tin tưởng Sư Thúc sẽ không lừa gạt mình.

Lâm sư thúc tự nói với mình.

Tại chính mình đứng thẳng hai chân một khắc kia, mảnh này Thiên, đem thuộc về ta Tông hận trời. (chưa xong còn tiếp.)

Chương 179: Sinh không thể yêu tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Trên đài tỷ võ. Ku ku

Hai vị Thiên Kiều đệ tử, vốn là cân sức ngang tài, nhưng hôm nay Tông hận trời bộ dáng như vậy, nhưng là để cho người mở rộng tầm mắt, giờ khắc này trên đài tỷ võ, gió cười linh anh tư đem Tông hận trời nghiền ép ngay cả một lòng đều không thừa.

"Ồ Cửu Tiêu Tông, ta nghe qua tên ngươi, Thánh Tông đương thời mạnh mẽ nhất kiều một trong đệ tử." Gió cười linh khen nói, chẳng qua là này vừa mới nói xong, danh tiếng nhưng là chuyển một cái, "Nhưng là nghe danh không bằng gặp mặt, ngược lại khiến người ta thất vọng hết sức, ngươi căn bản không xứng cùng ta cùng nổi danh."

Gió cười Linh Phong độ nhẹ nhàng, quạt xếp nhỏ nhẹ đóng đưa, không chút nào đem Tông hận trời coi ra gì, kia lạnh lẽo cô quạnh trong ánh mắt, tiết lộ ra một chút khinh bỉ.

Giờ phút này Tông hận trời rất muốn đem đối phương hung hăng nghiền ép, nhưng là đáy quần chỗ đau đớn, để cho hắn căn bản là không có cách mở miệng, này vừa mở miệng, hắn chỉ sợ chính mình sẽ không nhịn được ngắt xù.

Lâm sư thúc biện pháp thật quá ác, nếu như cho hắn biết sẽ là loại biện pháp này lời nói, hắn tình nguyện thua, cũng không muốn được như vậy đau.

Loại đau này, không đơn thuần là nhục thân bên trên đau, càng là một loại về tinh thần đau.

"Tông sư huynh, cố gắng lên... ." Giờ phút này dự thi Thiên Kiều đệ tử vùng tay, là Tông hận trời cố gắng lên.

Trận đấu trên đài các đệ tử, trở mắt nhìn nhau, cuối cùng cắn răng một cái, cũng là quơ múa.

Bất kể nói thế nào, Tông hận trời cũng là bọn hắn sư huynh, dù là bây giờ mất hết mặt, cũng hy vọng tông sư huynh có thể thắng a.

"Bắt đầu tranh tài... ." Phổ thông trường lão liếc mắt nhìn Tông hận trời, bất đắc dĩ thở dài một tiếng, tông môn bây giờ rốt cuộc cũng thế nào.

Chẳng lẽ năm nay thật muốn thảm bại hay sao?

"Vô Nhai huynh,

Vấn này xem ra lại nếu như Cửu Tiêu Tông Doanh." Lương Dịch mới nhìn đến trên đài tình huống, khóe miệng hơi lộ ra vẻ tươi cười.

Vô Nhai không nói gì, ánh mắt ngưng mắt nhìn tỷ võ đài, đối với lương Dịch ban đầu như vậy được nước, cũng là không lời nào để nói.

Cạnh tranh điểm khí a... .

Giờ khắc này gió cười linh quạt xếp hợp lại, Lãnh Ngạo chỉ Tông hận trời, "Ra chiêu đi, ta sợ ta trong lúc xuất thủ, ngươi không có trả tay đường sống."

Gió cười linh này vừa nói, Thánh Tông đệ tử khí thần sắc đỏ bừng, cảm giận lẫn nhau thảo luận.

"Người này thật sự là quá kiêu ngạo, so với kia lương Dịch còn phách lối."

"Tông sư huynh hôm nay trạng thái tuy nói không biết tại sao lại bên này, nhưng cũng không phải là người nào cũng có thể khinh bỉ."

"Tông sư huynh nhưng là chúng ta tông môn mạnh mẽ nhất kiều một trong, hắn dựa vào cái gì nhỏ như vậy nhìn tông sư huynh."

"Tông sư huynh cố gắng lên, để cho người này biết chúng ta Thánh Tông lợi hại."

... .

Tông hận trời kia tràn đầy tia máu hai tròng mắt nhìn chằm chằm gió cười linh, bây giờ hắn đau thật đã không có bất kỳ tâm tình. Tuy nói người này rất là phách lối, để cho người rất là tức giận, nhưng là cùng mình đáy quần chỗ lẫn nhau tương đối, hắn vẫn càng để ý chính mình đáy quần.

"Ra tay đi, khác (đừng) lãng phí thời gian." Gió cười linh giờ phút này chấp hai tay sau lưng, nhìn thẳng Tông hận trời.

"Đứng lên đi, nhanh lên một chút giải quyết, phía dưới còn rất nhiều cuộc tranh tài." Giờ phút này Lâm Phàm thúc giục.

Theo Lâm Phàm, ở Tông hận trời bạo nổ một khắc kia, gió cười Linh Ứng nên liền không phải là đối thủ.

Hắn mặc dù chưa bao giờ cho người khác thêm được qua, bây giờ Tông hận trời vẫn là thứ nhất thí nghiệm người, nhưng là hắn tin tưởng, hệ thống xuất phẩm, tất chúc tinh phẩm.

"Người kia đồng môn ngược lại có ý tứ, biết người phải thua, thúc giục nhanh lên một chút kết thúc, ta nhớ người hẳn nhận thua, dù sao này không phải là cái gì mất mặt sự tình." Gió cười linh cười nói.

"Người sai... ." Giờ khắc này, Tông hận trời hít sâu một hơi, thanh âm có chút khàn khàn nói.

"Ừ?" Gió cười linh sắc mặt hơi đổi.

Chỉ thấy Tông hận trời run rẩy chậm rãi đứng, đó cũng long hai chân, có chút tách ra, tại sát na này, Tông hận trời trong cơ thể đã luyện đến cực hạn khí huyết đột nhiên bạo nổ ra trận trận tiếng nổ.

"A... ."

Tông hận trời giờ phút này thần sắc dữ tợn, tràn đầy tia máu hai tròng mắt, trong nháy mắt vu vi đỏ, ở đứng lên một khắc kia, một cỗ không ai sánh bằng đau, thẳng tới đỉnh phong.

Kia theo gió phiêu dật dài, vào giờ khắc này căn cứ giờ lên.

"Ta được không, chiến đấu..." Giờ khắc này Tông hận trời nổi giận gầm lên một tiếng, Bạo chi thanh âm, dao động tu vi thấp các đệ tử, tâm thần chấn động.

Lâm Phàm kinh ngạc nhìn trên đài một màn, trực tiếp trong nháy mắt mộng so với.

Hắn không nghĩ tới này "Liêu trướng chân" thêm được thật không ngờ Mạnh, này Tông hận trời hoàn toàn hãy cùng lúc trước khác biệt trời vực a.

"Điều này sao có thể?" Trên đài cao lương Dịch ban đầu biến sắc, có chút không dám tin nhìn phía dưới.

Vừa mới một sát na kia, đệ tử kia trên người đột nhiên tuôn ra một Cỗ khí tức cuồng bạo.

"Ồ... ." Nguyên bản không có bao nhiêu hy vọng Vô Nhai, nhất thời thần phục một tiếng, Tông hận trời trên người biến hóa, hắn đã cảm nhận được.

Cỗ hơi thở này, ít nhất so với trước kia phải mạnh hơn rất nhiều, rất nhiều.

"Tới..." Giờ phút này Tông hận trời nổi giận gầm lên một tiếng, dưới chân một cỗ gió lốc nổi lên, hai tay nắm thật chặt đầu, nơi dùng quần cảm giác đau đớn, chạy tới đầu não nơi, đau cũng đã làm cho hắn được không.

Gió cười linh vốn là lạnh lẽo cô quạnh thần sắc, vào giờ khắc này cũng là trong nháy mắt biến hóa.

"Chuyện này..."

Gió cười linh lời còn chưa thốt ra miệng, đã không thể nhịn được nữa Tông hận trời Mạnh tuôn ra đến, khí tức cuồng bạo cuốn toàn trường.

"Tiếp ta một bàn tay."

Giờ phút này Tông hận trời, từng bước đi tới, mỗi một bước cùng mặt đất đụng vào nhau, ra trận trận trầm muộn thanh âm.

Một chương chân nguyên bao trùm, mang theo không thể ngăn trở cuồng bạo lực, hướng gió cười linh nghiền ép mà tới.

Giờ khắc này gió cười Linh Thần sắc biến đổi, cả người chân nguyên lẫn, "Cứng đối cứng, ta thích."

Gió cười linh giống vậy một chương vỡ ra, muốn với Tông hận trời thử một lần, ai mạnh hơn.

Lâm Phàm đứng ở Thiên Kiêu trong hàng đệ tử nhìn trước mắt hết thấy, khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, "Thắng bại đã định, không cần nhìn."

"Phanh..."

Trong một sát na, tiếng nổ nổ lên, lưỡng đạo chân nguyên ngưng tụ thành Cự Chương đụng vào nhau, sinh ra mãnh liệt chân nguyên gió bão.

"Cũng không gì hơn cái này..." Giờ phút này gió cười linh cười lạnh một tiếng, chẳng qua là tại sát na này giữa, gió cười Linh Thần sắc biến đổi, không dám tin kinh hô.

"Điều này sao có thể."

Giờ phút này Tông hận trời sắc mặt đỏ bừng, một đoàn một dạng khói trắng từ Tông hận trời đỉnh đầu xì ra.

"Phanh... ."

Tông hận trời một chường huoi ra, lực đạo thể không thể đỡ, gió cười linh thân tử giống như điều đứt dây một dạng rơi vào dưới đài.

Giờ khắc này toàn trường xôn xao.

Cửu Tiêu Tông đệ tử trở mắt nhìn nhau, không dám tin, này vừa mới rốt cuộc sinh chuyện gì, gió cười linh làm sao biết cứ như vậy bại.

Trên đài lương Dịch canh đầu là đứng lên, trợn mắt hốc mồm nhìn một màn trước mắt, thậm chí nghĩ (muốn) điên cuồng hét lên hơn một tiếng, không thể nào.

"Dịch ban đầu huynh, ngưng ngừng, thắng nhỏ." Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão từ trong kinh ngạc kịp phản ứng, cười một tiếng nói.

Yến Tông chủ toàn trường không nói gì, nhưng nhìn cho tới bây giờ một màn, khóe miệng ngược lại lộ ra một tia cười yếu ớt.

Mà trên khán đài các đệ tử, giờ khắc này điên cuồng hoan hô lên.

"Thắng... Thắng... ."

"Ha ha, không nghĩ tới thắng thoải mái như vậy."

"Tông sư huynh không hổ là tông sư huynh, người này vừa mới còn rất chánh, còn không bị chúng ta sư huynh cho một bàn tay đánh bay ra ngoài."

Thậm chí ngay cả một ít Nữ Đệ Tử cũng là mặt lộ vẻ khinh bỉ, trông khá được mà không dùng được, không nghĩ tới yếu như vậy.

"Trận thứ hai, Thánh Tông Thiên Kiêu đệ tử Tông hận trời thắng."

... .

"Trở lại... ." Tông hận trời nhìn Phi đồ lại trình bày gió cười linh, giận hét lên điên cuồng đến.

Vừa mới một chường, đó là mồ hôi mồ hôi đầm đìa, một chường vỡ ra, cảm giác đau đớn yếu giảm một phần, nhưng hôm nay người này ra sân khải, vậy mình nên làm cái gì.

Dưới đài gió cười linh chật vật đứng lên, mặt đầy mộng so với nhìn Tông hận trời, đến bây giờ hẳn đều làm rõ ràng, rốt cuộc sinh chuyện gì, tại sao chính mình bại trắng thán như vậy, chuyện này... Này.

Mà khi gió cười linh thấy chung quanh các đệ tử ánh mắt lúc, anh tuần bất phạm mặt mũi nhất thời một đỏ, cảm giác có chút mất thể diện.

Cuối cùng ở trên đài cuồng tiếng rống giận Tông hận trời bị Lâm Phàm khiến người khác cho kéo xuống tới.

Này "Liêu trướng chân" tác dụng phụ thật đúng là lớn a, không chỉ có có thể kích tiềm lực, còn có thể đem một người biến hóa ham chiến, này đều đã phân ra thắng bại, còn đứng ở trên đài hướng về phía người khác khiêu khích đến, điều này khiến người ta khuôn mặt nhỏ nhắn đề nơi nào a.

Nhìn một chút gió kia cười linh kia sinh không thể yếu sắc mặt, thì biết rõ Tông hận trời cho đối phương mang đến nhiều bất đã kích. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 180: Bộ sách võ thuật chơi đùa chuẩn, đi khắp thiên hạ cũng không sợ tiểu thuyết: Mạ

"Tông sư huynh, quá lợi hại. Tám Nhất Trung văn √ lưới ★★ ku ★ "

Ở Tông hận trời bị người cho kéo xuống sau khi, Thiên Kiêu các đệ tử cũng là chúc mừng đến, này tuy nói trận đầu bại, nhưng là tông sư huynh nhưng ở

trận thứ hai cường ép nghiền ép, thắng trở về một ván, cũng là phần chấn lòng người.

Giờ phút này ngồi ở chỗ đó Tông hận trời hơi chút bình tĩnh lại, ánh mắt sùng bái nhìn Lâm Phàm, "Hết thấy các thứ này đều là Lâm sư thúc công lao, nếu như không phải là Lâm sư thúc, ta không nhất định là tên kia đối thủ."

Bây giờ Tông hận trời suy nghĩ một chút tự mình ở trên đài, hai tay chùi ngực, hướng gió cười linh rỗng giận, bây giờ suy nghĩ một chút đảo là có chút ngượng ngùng.

Tự mình ở tông môn thật vất vả tạo dựng lên hình tượng, vào thời khắc ấy cũng là không còn sót lại chút gì.

"Lâm sư thúc, vậy rốt cuộc là cái gì Bí Kỹ a." Tông hận trời nghi ngờ hỏi, hắn còn chưa từng nghe qua có như vậy công pháp.

Mà có thể tăng cao tu vi Chiến Kỹ, hắn là biết, nhưng là những Chiến Kỹ đó cũng rất ít ỏi, đồng thời tu luyện cũng rất khó khăn, tăng phúc hiệu quả, cũng tuyệt đối không có vừa mới mạnh mẽ như vậy.

"Đây chẳng phải là công pháp, chỉ là một loại thủ pháp mà thôi, cảm giác thế nào." Lâm Phàm hỏi.

"Rất thương, bây giờ ta đều cảm giác toàn thân vô lực, phảng phất tinh khí thần đều bị móc sạch." Tông hận trời nói.

Lâm Phàm trong lòng cũng hơi lớn khái, nhìn dáng dấp này tăng phúc sau khi, chính là toàn thân vô lực, chẳng qua là không biết này "Liêu trưng chân" đối với chính mình có hiệu quả hay không.

Bất quá mới vừa có ý tưởng này, liền bị Lâm Phàm cho lật đổ, đùa, chính mình lại đã không tới chính mình.

"Các ngươi như thế nào đây? Có muốn hay không thử một lần?" Giờ phút này Lâm Phàm nhìn một bên Tiểu Sư Diệp môn cười hỏi.

Những ngày qua kiều đệ tử nghe một chút, lập tức khoát tay.

"Sư Thúc, được rồi, thắng thua không có vấn đề, máu chốt hết sức liền có thể."

"Đúng vậy, cuối cùng chỉ cần Sư Thúc đoạt được Thiên Kiều hạng nhất là được, chúng ta cũng liền hết sức là được."

... .

Đùa, vừa mới tông sư huynh đáng vẻ, bọn họ cũng đều là nhìn ở trong mắt, kia dữ tợn thần sắc, xem bọn họ nội tâm đều có chút quẩn quít.

Còn có đó cũng long đến hai chân tư thế, càng làm cho bọn họ không cách nào nhìn được.

Này thua trận đấu không có vấn đề, nhưng máu chốt là, vô số các sư muội đang ở người xem đài thượng khán, làm sao có thể lúc đó mất thể diện mặt.

Như vậy sau này này bạn lữ làm sao còn tìm a.

Lâm Phàm nhìn bọn họ liếc mắt, có chút bất đắc dĩ, muốn nhiều thí nghiệm mấy lần, phân tích một chút hiệu quả, xem ra là không có khả năng.

... .

Phía dưới trận đấu có thua có thắng, bất quá cục diện bên trên nhưng là Cửu Tiêu Tông đệ tử chiếm giữ ưu thế.

Mà Lâm Phàm cũng có ra sân một lần, bất quá kết quả cuối cùng, chính là Lâm Phàm lấy nghiền ép hình thức thắng lợi.

Lâm Phàm hướng bộ kia bên trên vừa đứng, ép khí trong nháy mắt bạo nổ, liền chỉ một về mặt khí thế, liền thắng được đối phương một nước, để cho đối phương không có bất kỳ lòng phản kháng, hết thấy đều là nước chảy thành sông, không có bất cứ vấn đề gì.

Cuối cùng tỷ thí, chỉ có năm người lưu lại.

Cửu Tiêu Tông ba tên đệ tử, Thánh Tông nhị tên đệ tử.

"Vô Nhai huynh, ta xem các ngươi này phân thắng không lớn a." Giờ phút này lương Dịch ban đầu đối với cái kết quả này coi như hài lòng, nhưng cùng tâm lý mong đợi, vẫn có như vậy một tia chênh lệch.

Ở lương Dịch mới nhìn đến, này cuối cùng quyết chiến đệ tử, theo lý cũng nên Cửu Tiêu Tông đệ tử.

Bất quá liền tình huống trước mắt, Cửu Tiêu Tông là chắc thắng.

"Này có thể không nhất định, phân thắng còn rất khó nói." Vô Nhai mỉm cười nói.

"Vô Nhai huynh, người xem đệ tử kia, bây giờ hai chân cũng đã bắt đầu run lên, cũng chỉ là nò hết đà, có thể không tính là, tầm ảnh cứ tính toán như thế đến, nhưng chính là 3-1 a." Lương Dịch ban đầu cười nói.

"Ha ha... ." Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão không có trả lời, dùng kia lạnh lùng chỉ cười, hồi kích đối phương.

... .

"Sur Thúc, ta sợ ta thì không được." Tông hận trời giờ phút này tiếc nuối nói.

Đang tiếp thụ Sur Thúc kia tăng thực lực lên sau khi, Tông hận trời cũng đã toàn thân vô lực, có thể chịu đựng đến cùng, cũng là vận khí.

"Không việc gì... ." Lâm Phàm khoát khoát tay, thần sắc ổn định nói.

Tông hận trời nhìn Lâm sư thúc kia ổn định thần sắc, trong lòng cũng là ổn định lại, nhìn Lâm sư thúc như vậy, nhất định là rất có nắm chắc thắng lợi.

Về phần có hay không chính mình, xem ra cũng đã không có vấn đề.

Giờ phút này Lâm Phàm nhìn Cửu Tiêu Tông bên kia ba gã Thiên Kiêu đệ tử, trong lòng cũng là hơi lúng túng một chút, lần này coi như là bẫy cha.

Này ba cái Cửu Tiêu Tông Thiên Kiêu đệ tử, dựa theo thực lực mà nói, chính mình một cái cũng không làm hơn.

Mặc dù nói mình có thể đứng ở thế bất bại, nhưng cũng không thể không đem đối phương đánh bại a.

Chờ hội yếu là lên đài, chính mình có thể nên làm cái gì a.

Giờ phút này trên khán đài các đệ tử, lẫn nhau tham khảo, bây giờ đến nước này, dựa theo tình huống trước mắt xem ra, rất là bất lợi.

"Các ngươi nói cuối cùng sẽ là như thế nào?"

"Không biết, Cửu Tiêu Tông kia ba gã Thiên Kiêu đệ tử, thực lực rất mạnh, này không thừa nhận cũng không được."

"Đúng vậy, tông sư huynh thật giống như có chút kiệt lực, bây giờ chỉ có Lâm sư thúc một người chống giữ, tình huống sợ rằng không ổn."

"Đúng, các ngươi có biết hay không Lâm sư thúc tu vi à?" Một tên đệ tử hiếu kỳ hỏi.

"Ngạch... Cái này còn thật không biết."

"... ."

Giờ phút này Lâm Phàm biết rõ mình phải nghĩ một cái biện pháp, đây nếu là từng cái đánh tới, sợ rằng thật là có nhiều chút không đáng tin cậy.

Nếu như trực tiếp với lương gió đối diện, có lẽ còn có thể nghĩ một chút biện pháp.

Giờ khắc này Lâm Phàm một bước tiến lên, khẽ ngẩng đầu, ngưng mắt nhìn Cửu Tiêu Tông đệ tử, "Lương gió, ta ngươi đều là mạnh mẽ nhất kiêu đệ tử, cũng liền không nên lãng phí thời gian, ta ngươi hai người lên đài, đấu một trận như thế nào?"

Lương gió nhìn Lâm Phàm, cảm giác một tiếng, "Được."

Lâm Phàm nói như vậy, Cửu Tiêu Tông đệ tử, mỗi một người đều không có bất kỳ câu oán hận, đúng như Lâm Phàm lời muốn nói như vậy, lương gió là Cửu Tiêu Tông mạnh mẽ nhất kiêu đệ tử, trong lòng bọn họ cũng đều hiểu.

Này lãng phí thời gian, chẳng để cho hai người một quyết định thắng bại.

"Vô Nhai huynh, ngươi đệ tử này cũng là thông minh, biết ta đồ đệ này tính cách, bất quá coi như đùa bỡn những thứ này thông minh vật, đợi một hồi cũng muốn thua." Lương Dịch ban đầu nói.

"Vậy ngươi nói, ngươi kia mấy cái khác Thiên Kiêu đệ tử, coi như lên đài là có thể như thế nào? Còn chưa phải là lãng phí thời gian?" Vô Nhai nói.

... .

Giờ phút này Lâm Phàm cùng lương gió hai người đứng ở trên đài tỷ võ, hai người lẫn nhau mắt đối mắt, trong hai tròng mắt quang mang chớp chớp.

"Chuyện hôm qua, là ta khinh thường, bất quá hôm nay ngươi đừng mơ tưởng được như ý." Đối với chuyện hôm qua, lương gió ghi nhớ trong lòng, kia cục gạch rất có gì đó quái lạ, vì vậy lần này, lương gió tuyệt đối sẽ không để cho đối với (đúng) mới có cơ hội nhích lại gần mình.

"Ai, Phong huynh, chuyện hôm qua, thâm biểu áy náy, sau khi trở về, ta cũng là tự đòi một phen, có chút xin lỗi." Lâm Phàm thở dài một tiếng nói.

"Hừ, nói nhiều vô ích, lòng bàn tay xem hư thực, mạnh mẽ nhất kiêu đệ tử vị trí, đúng là ta lương gió." Lương gió lạnh Ngạo nói.

Vốn là lương gió cho là gặp phải cùng loại người, có chút thông minh gặp nhau, cảm giác có lẽ có thể trở thành chính mình người bạn thứ nhất, nhưng

không nghĩ đến người này, nhưng là không coi mình ra gì, cái này làm cho lương gió không cách nào nhịn được.

Lần này hẳn nhất định phải để cho đối phương minh bạch, chính mình kinh khủng.

Lâm Phàm nhìn lương gió vậy không đem mình đánh ngã xuống đất thì không bỏ qua ánh mắt, đại não trong nháy mắt vận chuyển, bắt đầu nhớ tới bộ sách võ thuật, lần này nhất định phải để cho đối phương minh bạch, thế gian hiểm ác, cẩn thận tốt hơn. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 181: 6 kiếm bồi tội tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Giờ khắc này, mạnh mẽ nhất kiều chiến đấu đến đỉnh phong thời khắc. Tâm √ một mạng tiếng Trung √★ √

Vô số đệ tử ngừng thở, không chớp mắt nhìn tỷ võ đài.

Bên kia hai vị phong thái trác tuyệt người, đại biểu hai tông mạnh mẽ nhất kiều đệ tử.

Trận chiến này rốt cuộc như thế nào? Ai thắng ai thua, bọn họ cũng mong đợi vạn phần.

Thậm chí dưới cái nhìn của bọn họ, toàn bộ không khí hiện trường cũng trở nên ngột ngạt vô cùng, trên đài tỷ võ phảng phất có hai tia chớp đang ở đọng vào nhau, tuôn ra làm người ta kinh ngạc khí tức.

Ở những đệ tử kia xem ra, Lâm sư thúc cùng lương gió hai người không nhúc nhích, nhất định là đang so liều mạng khí thế, cuộc chiến đấu này đúng là long tranh hổ đấu.

Lương Dịch ban đầu cùng Vô Nhai hai người hai mắt nhìn nhau một cái, lẫn nhau cười một tiếng, không có lúc trước kia cãi vã cảnh tượng, phảng phất là đang mong đợi cái gì.

"Dịch ban đầu huynh, lúc ấy chúng ta lần đầu tiên quen biết gặp mặt, chính là ở nơi này trên đài tỷ võ chứ?" Vô Nhai cười hỏi.

"Đúng vậy, này một cái chớp mắt, cũng đã qua một trăm năm, thời gian qua thật đúng là nhanh, bất quá khi đó chúng ta sân tỷ võ cảnh, ta còn ký ức hãy còn mới mẻ, lúc ấy người bị ta đánh khóc bộ dáng, bây giờ suy nghĩ một chút thật đúng là khôì hài a." Lương Dịch ban đầu nhớ lại đã từng chuyện cũ nói.

"Người nói người cũng một trăm năm đi qua, còn tính tình đến chết cũng không đổi, lúc ấy ai đem ai đánh khóc, không cần ta nói đi." Vô Nhai phiết liếc mắt, biểu thị có chút bất đắc dĩ.

"Vô Nhai huynh, người cũng đừng giả bộ lão hồ đồ, năm đó nếu không phải Yến Tông chủ, kia mạnh mẽ nhất kiều chiến đấu hạng nhất, vững vàng là ta a." Lương Dịch ban đầu nói.

"Được, không muốn cùng người tranh luận, lần này các người Cửu Tiêu Tông là thua định."

"Nói với thật tựa như.

"

... .

Giờ phút này trên đài tỷ võ.

Lâm Phàm nhìn cao ngạo lương gió, trong lòng cũng đã có một tia bộ sách võ thuật.

"Ai... ." Giờ khắc này Lâm Phàm thở dài một tiếng, "Phong huynh, Thánh Tông cùng Cửu Tiêu Tông là hữu hảo chi Tông, ta người hai người chó xấu quan hệ, chẳng qua hiện nay đánh một trận là tránh cho không, xin ra chiêu đi."

"Hừ." Lương gió lạnh rên một tiếng, toàn thân khí thế tăng vọt, từng đạo kiếm ý ngưng tụ thành trường kiếm, lóe lên vô cùng sắc bén huy hoàng, sáu

chuôi tăn ra tới cao uy thế trường kiếm trôi lơ lửng ở lưng gió sau lưng.

Lâm Phàm tiến lên một bước, chắp hai tay sau lưng, lạnh nhạt mở miệng, "Đến đây đi... ."

Bây giờ chính mình cảnh giới chỉ là Tiên Thiên cảnh giới đại viên mãn, sức chiến đấu cao nhất, cũng chính là nhập thần đình phong, nơi nào đã làm này tiểu Thiên chức cao cấp lương gió.

Bất quá có lúc hết thầy đều nói không chừng, tỷ đấu giữa, càng nhiều vẫn là phải dựa vào suy nghĩ a.

"Ta sẽ không cần tính mạng ngươi." Giờ khắc này lương gió lạnh Ngạo nói, ngón tay vung lên, trôi lơ lửng ở sau lưng một thanh kiếm ý ngưng tụ thành trường kiếm, tiếng rít mà ra, xuyên thấu tầng tầng hư không, mang theo không thể ngăn cản thế, hướng Lâm Phàm đánh tới.

"Dịch ban đầu huynh, ngươi này đệ tử thân truyền ngộ tính ngược lại đứng đầu, không nghĩ tới đem « Thương Thiên kiếm » tu luyện tới hư không kiếm cảnh." Vô Nhai than thở nói.

Lương Dịch ban đầu cười cười, " Dĩ nhiên, bất quá còn cần rèn luyện, cảnh giới đủ, kém chẳng qua là ý cảnh."

Một thanh kiếm ý ngưng tụ thành trường kiếm, tại trong hư không vạch ra một ánh hào quang, giống như Tinh Mang một dạng chói mắt mê người, cho dù là ngồi ở trên khán đài đệ tử, cũng có thể từ trong cảm nhận được một cỗ mãnh liệt kiếm ý.

"Lâm sư thúc thế nào? Thế nào không nhúc nhích."

Giờ khắc này trên khán đài đệ tử kinh hô lên.

Tông hận trời cùng trời kiều đệ tử ngồi ở chỗ đó, cũng là lo lắng đề phòng, bọn họ không nghĩ tới này lương gió mạnh như vậy, nhưng là Lâm sư thúc thế nào như cũ đứng ở nơi đó.

« Thương Thiên kiếm » là lương Dịch ban đầu Bất Truyền Chi Bí, từ một nơi di tích thượng cổ chỉ ở bên trong lấy được nhưng kiếm pháp, dĩ Cừu vi Cực giới hạn, tu luyện tới cảnh giới tối cao, liền có thể tại trong hư không, ngưng luyện chín thanh trường kiếm.

Mà bây giờ lương gió ngưng luyện sáu thanh trường kiếm, chính là đạt tới hư không kiếm cảnh.

Mà lúc này kiếm ý ngưng tụ thành trường kiếm, trực bức Lâm Phàm ngực, mà Lâm Phàm nhưng là không nhúc nhích.

Trong một sát na, Lâm Phàm không nghe được hệ thống kinh nghiệm tiếng nhắc nhở, trong lòng cũng là có chút tiếc nuối, nhưng là hôm nay là thời khắc mấu chốt, Lâm Phàm làm bộ thân hình lui về phía sau, phun một ngụm máu tươi rơi vãi mà ra.

Giờ khắc này tất cả mọi người đều chờ đợi.

Trên khán đài đệ tử đứng lên, bọn họ không thể tin được, Lâm sư thúc lại sẽ cứng rắn đập một đánh.

Yến Tông chủ cùng Vô Nhai đám người sắc mặt cũng là hơi đổi.

"Ngươi vì sao không hoàn thủ." Giờ khắc này lương gió sắc mặt lạnh lẽo, lên tiếng phẫn nộ quát, "Chẳng lẽ ngươi là ở làm nhục ta hay sao?"

Lâm Phàm xoa một chút khóe miệng máu tươi, đứng thẳng người, mặt đầy không hối hận vẻ, "Chuyện hôm qua, chịu đựng một kiếm hướng Phong huynh tạ tội."

Thần sắc Lãnh Ngạo lương gió, vào giờ khắc này cũng là kinh ngạc, "Ngươi... ."

Hắn không nghĩ tới đối phương lại là hướng mình nói xin lỗi, mà cứng rắn ai chính mình một kiếm, chuyện này... .

"Phong huynh, còn có Ngũ Kiếm, đến đây đi." Giờ khắc này Lâm Phàm ngẩng đầu lên, thần sắc nghiêm túc nói.

Kia không hối hận mặt mũi, để cho trên khán đài các đệ tử, không khỏi có chút lộ vẻ xúc động.

Mà Cừu Tiêu Tông những Thiên Kiều đó đệ tử, thần sắc cũng sinh một tia biến hóa, bọn họ không nghĩ tới để cho bọn họ tới đáng ghét gia hỏa, thật không ngờ hào khí ngất trời.

Giờ phút này lương gió cũng có chút lộ vẻ xúc động, nhưng là vừa nghĩ tới chính mình kia uẩn dưỡng hồi lâu binh khí chính là bị người này hủy diệt, nội tâm cũng là đưa ngang một cái.

"Hừ, ta khuyên ngươi tốt nhất đánh trả, nếu không chết cũng đừng trách ta." Lương gió lạnh lùng nói.

"Sư Thúc, trả đũa a." Thánh Tông Thiên Kiều đệ tử bên kia, Tông hận trời hô lớn nói.

"Sư Thúc, hồi kích a... ." Thánh Tông đệ tử cũng là cao quát lên.

"Người nghe được, người những thứ kia đồng môn, cho người đánh trả, người êm tai nhất bọn họ, vừa mới một kiếm chẳng qua là yếu nhất một kiếm..."
Lương gió nói.

Lâm Phàm đứng ở nơi đó, lắc đầu một cái, "Sáu kiếm, chính là sáu kiếm, Phong huynh bình khi bị ta thật sự hủy, ta hổ thẹn trong lòng, liền chịu đựng Phong huynh sáu kiếm bồi tội, nếu như ta chết, đó cũng là lỗi do tự mình gánh."

...

"Yến Tông chủ, Vô Nhai huynh, các người nhìn chuyện này..." Lương Dịch ban đầu giờ phút này có chút hơi khó nói.

"Ta đồ đệ này, tuy nói chẳng qua là tu luyện tới hư không kiếm cảnh, nhưng là mặt sau này mấy kiếm, một kiếm so với một kiếm cường hãn, này lấy nhục thân chống cự, sợ rằng..."

Mà liền tại sát na này giữa.

Kiểm thứ hai mang theo so với đệ nhất kiếm càng mãnh liệt hơn kiếm ý, phá không mà ra.

Này kiếm thứ hai uy lực so với đệ nhất kiếm càng cường hãn hơn.

"Phốc..."

Giờ khắc này, Lâm Phàm lần nữa ngã xuống đất, máu tươi bay đầy không trung.

"Kiếm thứ ba..." Lâm Phàm giờ phút này đứng lên lần nữa, bước lên trước, ngưng mắt nhìn lương gió.

"Phong huynh, người không cần nương tay, ta biết trong lòng người đối với ta có chút hận ý, mặc dù tiết ra đến, ta có thể chịu đựng." Đang nói chuyện trong một sát na, Lâm Phàm lại phun một ngụm máu tươi đi ra.

"Sư Thúc..." Giờ khắc này Thánh Tông các đệ tử, có chút không đành lòng.

Cửu Tiêu Tông Thiên Kiêu đệ tử, lẫn nhau mắt đối mắt, bọn họ trong ánh mắt lóe lên thật sâu về khiếp sợ.

Người nọ là chân hán tử...

Dần dần, bọn họ đối với người này thái độ, cũng sinh đổi cái nhìn.

Đây là một cái đáng giá tôn kính đệ tử. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 182: Không thể vượt qua bộ sách võ thuật tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: T

"Người chẳng lẽ liền thật không sợ không chết được?" Giờ khắc này lương gió hỏi. Tám ✓ một mạng tiếng Trung ✓★ ✓

Lương gió tâm bắt đầu có chút giao động, người này thứ nhìn một cái, liền để cho lương gió có một tí người trong đồng đạo cảm giác, thậm chí có loại muốn kết giao ý tưởng.

Tuy nói lần đầu tiên gặp mặt cảnh tượng, để cho lương gió rất là tức giận, nhưng bây giờ tình huống, lại để cho hắn do dự.

Giờ phút này Lâm Phàm chúi chúi miệng giác vết máu, "Phong huynh, đến đây đi, kiếm thứ ba."

"Người..." Lương gió thấy đối phương như vậy, nội tâm bắt đầu giao động.

Nhìn đối phương kia thấy chết không sờn thần sắc, lương gió cảm giác mình không nên mới hạ thủ, nếu không sẽ hối hận suốt đời.

Giờ phút này trên đài cao.

Vô Nhai cùng Yến Tông chủ truyền âm cho nhau.

"Tông Chủ, tại sao ta cảm giác trong này có chút vấn đề a." Vô Nhai nhìn trăng thượng tinh huống, cũng có nhiều chút cảm giác không đúng lắm, Lâm Phàm tiểu tử này bọn họ từ kỳ thu lưu lại sau, liền một mực bí mật quan sát.

Cuối cùng ra kết luận chính là.

Hãm hại, hãm hại, hãm hại... "

Tất cả đều là hãm hại, không chỉ có thần thần bí bí, hơn nữa còn rất thô bỉ.

Đối với mạng nhỏ coi trọng nhất người, làm sao có thể lộ ra mặt đầy thấy chết không sờn đáng vẽ.

"Quyết định chiến thuật hết thảy, chờ đợi kết quả đi." Yến Tông chủ mặt không đổi sắc, truyền âm qua.

Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão gật đầu một cái,

Không nói gì.

Lữ Minh dương liền không biết Lâm Phàm tình huống, nhưng là giờ phút này thấy Tông Chủ cùng Vô Nhai sư huynh, cũng không nóng không vội đáng vẽ, trong lòng cũng là nghi ngờ vạn phần.

Giờ khắc này Lâm Phàm tiến lên một bước, "Kiếm thứ ba, đến, chớ có để cho ta áy náy cả đời, Thánh Tông cùng Cửu Tiêu Tông ba ngàn năm nay một mực trợ giúp lẫn nhau, nâng đỡ lẫn nhau, chớ có đến chúng ta thể hệ này, ta người hai người sinh ra khúc mắc trong lòng, từ nay đoạn quan hệ, như vậy ta Lâm Phàm đứng là tông môn tội nhân a. "

Lúc này Lâm Phàm nổi giận gầm lên một tiếng, thiên địa thương hại, vốn là quang đăng không trung, dần dần lên một tia mây đen.

Cửu Tiêu Tông cùng Thánh Tông đệ tử, thần sắc kịch liệt biến đổi, tất cả đều bị Lâm Phàm này buổi nói chuyện cho lấy.

Đúng vậy, Cửu Tiêu Tông cùng Thánh Tông ba ngàn năm nay, cũng đều là giống như thân nhân một loại a.

Giờ khắc này, Cửu Tiêu Tông Thiên Kiêu đệ tử nhìn về phía Thánh Tông bên kia, đang so Võ một khắc kia, trong lòng bọn họ đối với (đúng) Thánh Tông xông ra về khinh thường.

Bây giờ này buổi nói chuyện, giống như sấm tiếng, vang vọng đất trời, dao động bọn họ sinh lòng áy náy cảm giác.

Tông hận trời cùng gió cười linh xa xa mắt đối mắt, hai người sau đó yên lặng cúi đầu, cuối cùng ngẩng đầu lên, mang trên mặt vẻ tươi cười.

Phảng phất lúc trước hết thảy ngăn cách, vào giờ khắc này tan thành mây khói.

"Thánh Tông, Lâm Phàm, ta đã đem ghi ở trong lòng."

"Ta cũng vậy, Thánh Tông là chúng ta Cửu Tiêu Tông đồng minh, là chúng ta hữu Tông, người này, ta phải đem đại danh truyền khắp toàn bộ Cửu Tiêu Tông, để cho các sư huynh đệ biết, ở Thánh Tông có một người như vậy."

"Ta hy vọng lương Phong sư huynh không muốn xảy ra kiếm."

"Không, người không hiểu, một kiếm này phải ra, lương Phong sư huynh hẳn so với chúng ta càng phải để ý người này."

...

"Vô Nhai huynh, nếu không lần này coi vậy đi." Lương Dịch ban đầu lúc này nói.

"Dịch ban đầu huynh, người liền không thèm để ý tên thứ nhất này sao?" Vô Nhai cạn cười nói.

Lương Dịch ban đầu lắc đầu một cái, "Vô Nhai huynh, người lòng biết rõ, cần gì phải hỏi ta đầu rồi, mạnh mẽ nhất kiêu chiến đấu, chính là lão tổ môn, là liên lạc hai tông giữa quan hệ, không để cho xa lạ, mới thiết lập trận đấu, ai đây được (phải) số một, giờ phút này cũng không trọng yếu, bây giờ Thánh Tông ra tên đệ tử này, ta không nghĩ hẳn chết yếu ở này, đây đối với Thánh Tông đối với (đúng) Cửu Tiêu Tông cũng là một loại tổn thất a."

"Thậm chí, đối với (đúng) đồ đệ của ta mà nói, cũng là một cái vĩnh viễn gây khó dễ khảm."

Vô Nhai nhìn tỷ võ đài, than nhẹ một tiếng, "Dịch ban đầu huynh, chuyện cho tới bây giờ, cũng không cần ngăn cản, không ra một kiếm này, người học trò càng vượt không ra đạo khảm này, liền như năm đó, nếu như ta không đem người đánh khốc, ta người giữa sẽ là như vậy sao?"

Lương Dịch ban đầu ngay từ đầu còn rất cảm khái, nhưng là đột nhiên phát hiện, lời này ý tứ không đúng, sau đó rên một tiếng, không muốn để ý tới Vô

Nhai, "Tùy ngươi, Người chết ngươi đừng khóc."

... .

"Tối... ." Giờ khắc này Lâm Phàm hét.

Lương gió nhìn Lâm Phàm, thân thể khẽ run lên, "Được, bất kể như thế nào, ngươi người bạn này, ta lương gió nhận định."

"Kiếm thứ ba, bắt đầu từ hôm nay, liên vì tâm đầu ý hợp kiếm"

Giờ khắc này, Kiếm Mang chiếu sáng hư không, lương gió thân hình động một cái, đơn tay nắm chặt kiếm ý này ngưng tụ thành tâm đầu ý hợp kiếm, xông về Lâm Phàm

Lâm Phàm đứng ở nơi đó, khoe miệng hơi lộ ra vẻ tươi cười.

Một kiếm này Quang Hoa bao trùm trước mặt hai kiếm, thậm chí lương gió phía sau kiếm kia ý ngưng tụ thành năm thanh trường kiếm, đều bắt đầu chấn động đứng lên, ở nơi này kiếm thứ ba tản quang mang một khắc kia.

Còn lại kiếm ý ngưng tụ thành năm thanh trường kiếm, hóa thành Lưu Quang, tràn vào đến kia kiếm thứ ba bên trong.

Giờ phút này, lương Dịch ban đầu Mãnh đứng lên, thần sắc lộ ra một tia không tưởng tượng nổi.

"Đây là đột phá."

Cửu Tiêu Tông cùng Thánh Tông đệ tử, từng cái đứng lên, trong ánh mắt mang theo một tia lo lắng.

Cũng không thể có chuyện a.

Mà chuẩn bị nghênh đón kiếm thứ ba Lâm Phàm, sắc mặt hơi đổi, hần hiện tại này lương gió đột phá.

Này kiếm thứ ba thật giống như sinh biến biến hóa, so với vừa mới khi thể muốn càng cường đại hơn.

Nhưng là không biết vì sao, Lâm Phàm lại một chút cũng không cảm giác được tim đập rộn lên.

Ở nơi này kiếm thứ ba chạm được Lâm Phàm ngực chớp mắt, cũng không có kia mãnh liệt đánh vào cảm giác, mà là này kiếm thứ ba từng khúc băng liệt cuối cùng tan rã.

"Tâm đầu ý hợp kiếm, không bị thương mặc nghịch chi giao." Lương gió cánh tay khoắc lên Lâm Phàm trên bả vai, lộ ra nhân sinh tới nay chân thành nhất nụ cười.

Lâm Phàm cũng là cười cười, giống vậy vỗ lương gió bả vai.

"Phong huynh."

"Lâm huynh... ."

Hai người lẫn nhau mắt đối mắt, kia tràn đầy thiêm quang đôi mắt, thật lâu không thể dời đi.

"Lâm huynh."

"Phong huynh."

Nhất thời hai người cười ha ha, câu kiên đáp bồi.

"Phong huynh, hôm nay có thể nhận biết ngươi như vậy bằng hữu, ta Lâm Phàm cũng có may mắn, này mạnh mẽ nhất kiêu chiến đấu, tuy nói chỉ là một đi ngang qua sân khấu, nhưng là sau này hậu nhân, nhất định phải có một cái hạng nhất, vì vậy, ta thối lui ra nhận thua, do Phong huynh đảm nhiệm lần này hạng nhất." Lâm Phàm chân thành nói.

"Không, Lâm huynh, ngươi không cần thối lui ra, ta lương gió không có bằng hữu, hôm nay có thể nhận biết như ngươi vậy mặc nghịch chi giao, đầu tiên là ai, đã không trọng yếu, ta thối lui ra." Lương gió ngăn lại Lâm Phàm nói.

"Không được... Ta thối lui ra." Lâm Phàm nói.

"Lâm huynh, ta thối lui ra, ngươi không phải cùng ta cướp, nếu không ngươi chính là không nhận ta người bạn này." Lương gió nói.

"Phong huynh... ." Giờ khắc này Lâm Phàm mới vừa muốn nói gì, lương gió lại chính mình quả quyết nhảy đến bên ngoài sân.

Cuối cùng chỉ để lại Lâm Phàm một người đứng ở trên đài.

"Thứ 1000 giới mạnh mẽ nhất kiêu chiến đấu, người thắng sau cùng Thánh Tông Lâm Phàm."

Giờ khắc này phổ thông trường lão, đem Lâm Phàm cánh tay bắt lại, giờ lên thật cao.

Lâm Phàm đứng ở nơi đó, mặc cho phổ thông trường lão giờ cao cánh tay mình.

Chuyện này... .

"Thánh Tông vạn tuế."

"Cửu Tiêu Tông vạn tuế."

... .

Trên khán đài các đệ tử tiếng hoan hô hô to, giờ khắc này mạnh mẽ nhất kiêu Chiến Khí phân chân chính đạt tới ngọn núi cao nhất.

Lâm Phàm nhìn lương gió, nhìn Cửu Tiêu Tông Thiên Kiêu đệ tử.

"Đừng đừng... ."

Giờ phút này lương gió cùng Cửu Tiêu Tông Thiên Kiêu các đệ tử, phồng lên bàn tay, là Lâm Phàm ủng hộ đến.

Giờ khắc này, Lâm Phàm một tay chúi chúi khoe mắt, ngẩng đầu lên, ngắm hướng thiên không.

Hôm nay đối với (đúng) Lâm Phàm mà nói, thật sự là thật là vui.

Hôm nay cái này ép là hấn đầy nhất ý một cái ép.

Không chỉ có lấy được hạng nhất, còn để cho đối phương cam tâm tình nguyện vì chính mình vỗ tay, còn được một phần trân quý hữu nghị.

Có lẽ sau này chính mình khả năng không cách nào nữa càng cái này ép, nhưng là bây giờ đối với (đúng) Lâm Phàm mà nói, hấn đã hài lòng.

Giờ khắc này, Lâm Phàm chân chính thể nghiệm đến, cái gì gọi là một mũi tên trúng ba con chim.

Trên đài cao.

"Vô Nhai huynh, tại sao ta cảm giác, thật giống như có như vậy một ít có cái gì không đúng a." Lương Dịch ban đầu giờ phút này phồng lên bàn tay, quay đầu, hơi nghi hoặc một chút hỏi.

Vô Nhai vỗ tay cười cười, "Không có, hết thảy đều rất hoàn hảo, Thánh Tông đệ nhất."

Lương Dịch ban đầu: "... ."

ps: Cái này tình tiết cấu tứ mấy phút, ít nhất cảm giác còn coi như viên mãn. Dù sao luôn đá đáy quần, cũng không tiện nha. Đề cử một quyển sách « Hồng Kông vương triều » có hứng thú bằng hữu, có thể đi xem một cái. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 183: Vô Vĩnh Hằng có thể nói (cám ơn s Teven sáu trăm hai mươi lăm minh chủ) tiểu thuyết:

Vốn là ở mạnh mẽ nhất kiêu chiến đấu kết thúc một khắc kia, Cửu Tiêu Tông đệ tử liền phải đi về, nhưng là giờ phút này tất cả mọi người như thể vui vẻ, hưng phấn, lương Dịch ban đầu quyết định cuối cùng ở chỗ này dừng lại lâu một đêm. Tám Nhất Trung văn ✓ lưới ★★ ★

Lương Dịch ban đầu bây giờ coi như là kịp phản ứng, Cửu Tiêu Tông lại một lần nữa tài trong tay Thánh Tông.

Tuy nói mạnh mẽ nhất kiêu chiến đấu ai số một, cũng không đáng kể, nhưng là liên tục bị Thánh Tông được (phải) hai giới, lúc này đến tông môn cũng không tiện giao phó a.

Bóng đêm hạ xuống.

Vô Danh đỉnh phi thường náo nhiệt, Cửu Tiêu Tông Thiên Kiêu đệ tử cùng Thánh Tông Thiên Kiêu đệ tử, gặp nhau ở chỗ này, đốt đồng lửa, ba lượng một dạng ngồi ở chỗ đó, uống rượu thịt nướng nói chuyện với nhau.

"Này hung thú hần là Tuyết vương sư tử chứ?" Giờ phút này Thái chi kiêu ôm Tuyết vương sư tử ngồi ở Lâm Phàm trong ngực, lưng gió nhìn về phía tuyết này Vương sư tử con non nói.

"Ừ, là một con con non Tuyết vương sư tử, lưu ta cái này cũng không có chỗ gì dùng, liền khiến nó trở thành ta đây Tiểu Đồ Đệ bạn sinh thú, cũng tốt giải buồn một chút." Lâm Phàm cười nói.

Trải qua mạnh mẽ nhất kiêu chiến đấu chuyện, hai người trở thành bạn, tuy nói mới nhận biết ngày thứ nhất, nhưng có lúc, chú trọng đó là một cái duyên phận.

"Cái này là ta ở trong cấm địa một quyền công pháp, bây giờ nắm giữ thượng cổ hung thú huyết mạch hậu duệ tuy nói không ít, nhưng là chú nhóc này nhưng là cực kỳ hiếm thấy, công pháp này có thể kích hưng thú huyết mạch, tuyết này Vương sư tử con non có lẽ có thể kích thượng cổ huyết mạch." Giờ phút này lưng gió đem một quyền công pháp đưa cho Lâm Phàm.

Lâm Phàm cười cười, cũng không khách khí, đem công pháp lấy tới, "Chi kiêu, tạ ơn thúc thúc."

"Lâm huynh, ta mới hai mươi mấy tuổi, cái này gọi là lão đi." Lưng gió hôm nay nụ cười so với đã từng phải nhiều ra rất nhiều. Kia lạnh lẽo cô quạnh mặt mũi bây giờ cũng hòa hoãn không ít.

Thái chi kiêu đáng yêu đáng yêu nhìn lão sư,

"Lão sư, ta hẳn gọi Sư Thúc... "

Nhìn mình này Tiểu Đồ Đệ như thế thông minh, Lâm Phàm cũng là cười cười, "Đúng, vậy thì kêu Sư Thúc đi."

Lưng gió nhìn Thái chi kiêu, sau đó sờ một cái Thái chi kiêu đầu, lộ ra vẻ tươi cười, "Cũng là lần đầu tiên nghe có người kêu Sư Thúc a."

Lâm Phàm cùng lưng gió hai người, không có cái gì đó hào khí ngất trời nói chuyện với nhau, chẳng qua là rất bình thường trao đổi.

"Lâm huynh, người đồ đệ này, thiên tư không cao lắm, sau này muốn có thành tựu cao hơn, sợ rằng phải ăn không ít khổ a." Lưng gió nói.

"Không việc gì, từ từ đi, sau này sự tình ai cũng không nói chắc được." Lâm Phàm cười nói, chỉ cần có phó chức nghiệp điều giáo kỹ năng nơi tay, hẳn có lòng tin đem chính mình đồ đệ này bồi dưỡng thành tuyệt thế Thiên Kiêu.

"Lâm huynh, đây là « Thương Thiên kiếm », công pháp này là sư phụ ta từ thượng cổ trong cấm địa lấy được, không cần quá cao tư chất, người tiểu sư đệ này thiên tư tuy nói không cao, nhưng là ngộ tính lại không tệ." Giờ phút này lưng gió xuất ra một cái Ngọc Sách, này trên sách ngọc rậm rạp chằng chịt ghi chép rất nhiều văn tự cùng đồ án.

"Phong huynh, cái này không thể được, này « Thương Thiên kiếm » là Lưng Trường Lão công pháp, người này cho đồ đệ của ta, không thích hợp." Giờ phút này Lâm Phàm tâm lớn hơn nữa, cũng bị tình huống này làm có chút kinh ngạc.

Hắn không nghĩ tới này lưng gió lại đem « Thương Thiên kiếm » lấy ra, đưa cho mình này Tiểu Đồ Đệ.

Người này tiện nghi có thể chiếm, nhưng có lúc chiếm nhiều, có thể liền hơi quá đáng.

"Lâm huynh, nếu như người thật đem ta trở thành bằng hữu, cũng không cần nói một chữ không." Lưng gió nhìn Lâm Phàm nói.

Lâm Phàm nhìn lưng gió, cuối cùng gật đầu một cái, đem ngọc này sách nhận lấy.

"Chi kiêu, còn không tạ Tạ sư thúc." Lâm Phàm nói.

Thái chi kiêu cũng không biết ngọc này sách đại biểu cái gì, nhưng là nàng vẫn là rất nghe lời thầy.

Đã biết Tiểu Đồ Đệ có lẽ không biết ngọc này sách đại biểu là cái gì, nhưng là Lâm Phàm ở nhận lấy Ngọc Sách một sát na kia, nhưng trong nháy mắt biết.

« Thương Thiên kiếm » Thượng Cổ Thời Kỳ chí cao kiếm đạo thuộc về Thiên Giai cao cấp công pháp, mà « Thương Thiên kiếm » không chỉ là một môn công pháp, càng là một môn Tâm Pháp, mặc dù cùng « Vô Tướng Thiên Ma », « Kiếm Điện » đồng giai, nhưng là giá trị lại so với chúng nó cao hơn nữa.

Này « Thương Thiên kiếm » thuộc về Tuyệt Thế Trần Bảo, có lẽ thả ở bên ngoài, đều phải bị người cạnh tranh bẻ đầu chảy máu, mà lương gió lại không bất cứ chút do dự nào, không thêm để ý chút nào những thứ này, cái này làm cho Lâm Phàm tâm lý không thể không bội phục.

"Lâm huynh, người nhưng chớ đem ta nghĩ rằng cao thượng như vậy, này « Thương Thiên kiếm » thuộc về tối cao công pháp, Tự Nhiên không thể nào tùy ý làm cho người ta, nhưng là ta lại thật đưa người trở thành bằng hữu." Lương gió ngưng mắt nhìn Lâm Phàm nói.

"Đúng, chúng ta là bằng hữu." Lâm Phàm nhìn lương gió gật đầu một cái, sau đó từ trong túi đeo lưng, xuất ra một ít đan dược, "Ta này không thứ tốt gì, nhưng là này hết thấy Ca,, là ta tác phẩm đỉnh cao, mặc dù nói không có gì kinh thiên công hiệu, nhưng là về tâm cảnh không thông thời điểm, có thể dùng."

"Hết thấy Ca," đan dược này tuy nói không phải là cái gì tuyệt thế Thần Đan, nhưng là diệu dụng vô cùng, căn cứ Lâm Phàm nhiều lần thí nghiệm, hẳn hiện tại này "Hết thấy Ca," có một cái tác dụng đặc biệt, chính là về tâm cảnh tắc nghẽn lúc, dùng một viên sau khi, tâm cảnh đem rộng rãi khai thông.

"Được." Lương gió cười đem đan dược thu.

...

Lương Dịch ban đầu cùng Vô Nhai hai người, nhìn đám này trò chuyện với nhau thật vui vẻ từ, trong lòng cũng rất là vui vẻ yên tâm.

"Vô Nhai huynh, như vậy tình cảnh, không chính là chúng ta thật sự mong đợi sao?" Lương Dịch ban đầu cười nói.

"Đúng vậy." Vô Nhai nhìn hết thấy các thứ này, cảm thán.

"Ài, cũng không biết chúng ta còn có bao nhiêu đầu năm có thể sống a, Huyền Hoàng giới từ một chia làm hai sau khi, lại cũng không có người đột phá cảnh giới cao hơn, cho dù là đại Thiên Vị cảnh giới viên mãn, cuối cùng cũng chỉ có thể Tĩnh Tĩnh chờ chết." Lương Dịch ban đầu thở dài nói.

Vĩnh Hằng chi đạo, ai có thể không nghĩ, nhưng là bây giờ Huyền Hoàng giới đã không có Vĩnh Hằng có thể nói.

"Người ta các loại (chờ) người cũng đã dừng lại ở đại Thiên Vị cảnh giới viên mãn, cực kỳ lâu, ta cùng với Tông Chủ đám người một mực đang tìm chân tướng, năm đó vị chí tôn kia vì sao phải đem Huyền Hoàng giới chia ra làm hai, đoạn tuyệt Vĩnh Hằng con đường... "

"Vô Nhai huynh, coi là, không nói những thứ này, hôm nay tâm tình không tệ, chúng ta cũng nhiều năm không có uống một ly, lần này nhìn chúng ta một chút ai trước ngã xuống đất." Lương Dịch ban đầu khoát tay nói.

"Được... "

...

Hôm sau.

Ánh ban mai dâng lên, Thánh Tông sơn môn miệng, đứng một đám người.

Lương Dịch ban đầu ồng tay áo vung lên, một chiếc chiến thuyền từ kia tay áo trong miệng trôi nổi lên, cuối cùng càng ngày càng lớn, Tĩnh Tĩnh trôi lơ lửng ở nơi đó.

"Lâm huynh, chúng ta phải đi về, sau này có cơ hội, chúng ta tái tụ." Lương gió đi tới Lâm Phàm trước mặt nói.

"Ừ, đi được, chậm nhất là bất quá ba năm, bất quá ta nghĩ dùng không ba năm, ta sẽ gấp đi tìm người." Lâm Phàm cười nói.

"Sư Thúc, gấp lại sau." Thái chi kiều đứng ở Lâm Phàm bên người, hướng lương gió phất tay một cái.

Lương gió sờ một cái Thái chi kiều đầu, cuối cùng cùng Lâm Phàm không tiếng động mất đối mắt, lưỡng nhân tâm ý, bây giờ không cần phải nói ra, liền có thể minh bạch.

"Vô Nhai huynh, ba năm sau Cừu Tiêu Tông thấy." Lương Dịch ban đầu có chút Bất Xá nói.

"Được." Vô Nhai gật đầu một cái.

...

Còn lại Thiên Kiêu đệ tử cũng đều với Thánh Tông các bằng hữu cáo biệt đến, bọn họ chiều nay, cũng đều biết bạn mới.

"Lâm huynh, cáo từ." Giờ khắc này lương gió ôm quyền nói, sau đó đi theo lão sư bóng người, bay đến chiến đấu trên đò.

Lâm Phàm nhìn không lồ kia chiến thuyền, phất tay một cái. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 184: Hung Sát Chi Địa tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Cửu Tiêu Tông rời đi sau khi, Thánh Tông tông môn lần nữa khôi phục lại nguyên lai bộ dáng. ★ ku √★ ku ku★

Đối với lấy được mạnh mẽ nhất kiểu chiến đấu hạng nhất, Lâm Phàm ngược lại không quá lớn cảm giác, cái gì cũng không có, cũng không có gì đãi ngộ đặc biệt, hết thấy đều là an tĩnh như vậy.

Cái này làm cho Lâm Phàm bên trong lòng có chút đau đớn a.

Đã từng nhìn những tiểu thuyết đó, tranh tài gì hạng nhất, không phải là bị tông môn coi trọng, ngay cả có tướng thưởng phong phú.

Nhưng là này mạnh mẽ nhất kiểu chiến đấu, nhưng ngay cả một lông cũng không có, cũng là đủ bất đắc dĩ.

Bất quá đối với này phóng khoáng lương gió, Lâm Phàm vẫn là rất yêu thích.

«Thương Thiên kiếm» cao đoan như vậy công pháp, ngay cả mí mắt đều không nháy mắt một chút sẽ đưa cho mình, cũng là không thể không khiến người bội phục a.

Bên trong nhà.

Lâm Phàm chuẩn bị trước đem hai môn công pháp cho học, sau đó ở truyền cho mình kia Tiểu Đồ Đồ.

"Keng, hiện tại Thiên Giai cao cấp công pháp «Thương Thiên kiếm» có hay không học tập."

"Học tập."

"Keng, chúc mừng học được «Thương Thiên kiếm», cấp bậc 1."

Đối với hệ thống, Lâm Phàm thích nhất một chút, chính là này bất kỳ công pháp nào, đến trong tay mình cũng có thể học được, căn bản không cần phải từ từ lĩnh ngộ, trực tiếp nhập môn, bắt đầu tu luyện.

Giờ phút này Lâm Phàm hai tròng mắt đông lại một cái, vốn là an ổn bình tĩnh bốn phía, đột nhiên sinh ra ba động, hư không giống như vẩn nước một dạng tán ra tràn tràn ba động.

"Kiếm ý..."

"

Đây là «Thương Thiên kiếm» kiếm ý, Lâm Phàm có thể cảm nhận được này cổ uy thế, mà chính mình kia dung hợp lại công pháp, giờ phút này nhưng thật giống như bị «Thương Thiên kiếm» chế trụ.

Mà học tập «Kiếm Điển» Tâm Pháp, vào giờ khắc này cũng sinh một tia biến hóa.

Phảng phất là bị «Thương Thiên kiếm» hấp dẫn.

Vo ve..."

Ngay một khắc này, một thanh kiếm ý ngưng tụ thành trường kiếm, tĩnh lặng lơ lửng sau lưng Lâm Phàm.

Lâm Phàm trong lòng vui mừng, này học được sau khi, liền có thể ngưng tụ kiếm ý, quả thật là lợi hại rất a.

Giờ phút này Lâm Phàm thử một phen, ngón tay vung về phía trước một cái, thanh kiếm kia ý ngưng tụ thành trường kiếm, trong nháy mắt bạo nổ mà ra, hướng Lâm Phàm chỉ địa phương đánh tới.

Tại sát na này giữa, Lâm Phàm thu hồi trường kiếm, sau đó một tay nắm chặt kiếm ý ngưng tụ thành trường kiếm, cảm giác có chút quái dị.

Kiểm ý này ngưng tụ thành trường kiếm, giống như vật thật, nhưng là sờ ở trong tay, lại nhẹ nhõm, không có bất kỳ sức nặng, thậm chí có thể cảm nhận được này trường kiếm bên trong bằng bạc kiếm ý.

Lúc này Lâm Phàm có nghĩ (muốn) dung hợp công pháp ý tưởng, nhưng là suy nghĩ một chút cũng không tính, đang không có thăm dò rõ ràng trước, Lâm Phàm có thể không dám mạo hiểm

Về phần phía sau môn nào công pháp, theo Lâm Phàm, ngược lại đối với chính mình không có chỗ nào xài.

Công pháp này tác dụng duy nhất, chính là chậm rãi kích hưng thú huyết mạch, về phần muốn kích tới khi nào, vậy thật là liền khó nói chắc.

Lâm Lâm Phàm từ trong nhà đi ra thời điểm, nhìn chân trời đoàn kia một dạng Hắc Vân, trong lòng có ý tưởng.

Qua một thời gian ngắn, cũng nên thời điểm đi ra ngoài một chuyến, bây giờ tình huống, tăng lên chính mình tu vi là trọng yếu nhất.

Mấy ngày sau.

Khoảng cách Thánh Tông xa vạn dặm một một khoảng trời.

Một chiếc chiến thuyền ở nơi này trời xanh mây trắng bầu trời, nhanh phi hành, mãnh liệt gió mạnh, thổi vào mặt, lại bị một cỗ lực lượng cho ngăn che bên ngoài.

Cửu Tiêu Tông đệ tử, bây giờ đã đuổi một nửa chặng đường, mấy ngày nữa liền có thể đến tới Cửu Tiêu Tông.

Đoạn đường này tới, cũng không có gặp đến bất kỳ nguy hiểm nào, điều này cũng đúng may mắn.

"Phong nhi, người đem « Thương Thiên kiếm » đưa cho tiểu tử kia?" Lương Dịch ban đầu nhìn đồ đệ mình, tâm lý cảm giác là lạ, đã biết học trò từ nhỏ đã với ở bên cạnh mình, thế nào lần này rộng lượng như vậy.

"Ừ, là, lão sư, ta không có được ngài đồng ý, liền đem « Thương Thiên kiếm » đưa cho hắn, xin lão sư bớt giận." Lương gió cúi đầu nói.

"Không sao, công pháp mà thôi, cho cũng tốt." Lương Dịch ban đầu khoát khoát tay, cũng không để ý, chẳng qua là ở càng tới gần Cửu Tiêu Tông thời điểm, lương Dịch ban đầu liền cảm giác có chút bất đắc dĩ.

Này chính mình sau khi trở về, nên nói như thế nào đây?

Vốn là mang theo toàn tông mong đợi, tới Thánh Tông là vì đoạt được mạnh mẽ nhất kiểu chiến đấu hạng nhất, nhưng bây giờ thua, hơn nữa thua còn tâm phục khẩu phục, đây nếu là trở về cũng thật không biết làm sao bây giờ a.

Mà ngay tại lúc này, lương Dịch ban đầu biến sắc, vẫy tay một cái, tương chiến Thuyền dừng lại.

"Lão sư, thế nào?" Lương gió thấy lão sư sắc mặt nghiêm túc, cũng không khỏi hơi nghi hoặc một chút.

"Nơi này có vấn đề." Lương Dịch sơ lập lập tức tới đến thuyền thủ, sau đó ngưng thần xuyên thấu không trung Bạch Vân, nhìn xuống phía dưới.

Cửu Tiêu Tông Thiên Kiêu đệ tử thấy chiến thuyền dừng lại, trong lòng cũng là nổi lên nghi ngờ, sau đó cũng như lương Dịch ban đầu một dạng hướng phía dưới nhìn lại.

"Tốt nồng Hung Sát Chi Khí." Ngay từ đầu chiến thuyền đang chạy bên trong, loại khí tức này bọn họ cũng không có cảm giác được, nhưng hôm nay dừng lại sau khi, này một cỗ Hung Sát Chi Khí, từ mặt đất dâng lên, tràn ngập toàn bộ không trung.

"Kỳ quái, lúc tới sau khi, tại sao không có hiện tại." Lương Dịch ban đầu rất là nghi ngờ, "Các người ở nơi này chờ ta, ta đi xuống xem một chút."

Giờ phút này lương Dịch ban đầu bay bổng lên, hướng phía dưới bay đi.

Làm càng đến gần mặt đất thời điểm, lương Dịch sơ diện sắc càng ngưng trọng.

Này Hung Sát Chi Khí, thật sự là quá nồng, thậm chí cũng sắp tạo thành thể lỏng.

"Nơi này là cái thôn trang."

Lương Dịch ban đầu sau khi rơi xuống đất, về mặt nghiêm túc, chung quanh những thứ kia nhà không khí trầm lắng, đã không có bất kỳ sinh khí nào.

Kia vốn là khô vàng đất đai, bây giờ cũng là một mảnh đen nhánh, phảng phất tới địa ngục bên trong.

Lương Dịch ban đầu theo khí tức một đường về phía trước, chẳng qua là khi thấy hơi thở kia chỗ thời điểm, nhưng là mặt mũi sùng sốt một chút.

Một cái sâu không thấy đáy hố to, vô duyên vô cớ xuất hiện ở nơi đó, một đoàn một dạng hắc khí từ kia trong hố lớn, mãnh liệt bay lên.

Lương Dịch lần đầu tiên phát ống tay áo, một đạo gió mạnh thổi lên, đem những hắc khí kia cuốn tản ra, có thể trong một sát na, hắc khí kia lại từ trong hố lớn, mãnh liệt tuôn ra đến, lần nữa bao phủ toàn bộ thôn trang.

"Hừ, ngược lại muốn nhìn một chút, rốt cuộc là thứ gì, dám ở chỗ này gieo họa người vô tội." Lương Dịch ban đầu lạnh rên một tiếng, đi sâu vào kia trong hố lớn.

Lương Dịch ban đầu đại Thiên Vị cảnh giới viên mãn, ở Đông Linh Châu, đó là trên đời vô địch tu vi, còn thật không sợ bất kỳ nguy hiểm nào.

Theo đi sâu vào, lương Dịch Sơ Thần sắc liền càng ngày càng ngưng trọng, càng hướng xuống, phía dưới Hung Sát Chi Khí càng dày đặc, thậm chí tạo thành trở ngại, ngăn trở bất luận kẻ nào tiến vào.

Làm lương Dịch ban đầu rơi xuống đất sau khi, tỉ mỉ quan sát, này hồ to phía dưới giống như một địa cung một loại Âm U kinh khủng.

"Đây rốt cuộc là địa phương nào?" Lương Dịch ban đầu giờ phút này rất là nghi ngờ.

Lương Dịch ban đầu nhìn chung quanh, tất cả đều là đen nhánh núi cao chót vót, với hắn mà nói, Đông Linh Châu có cái gì hiểm địa, trong lòng của hắn đều biết, còn thật không biết nơi này tại sao có thể có như vậy địa phương.

Nồng như vậy dày Hung Sát Chi Khí, lại không có đưa tới tông khác chú ý, nghĩ như vậy tất cũng hắn xuất hiện không bao lâu đi.

"Kiệt kiệt... "

Vừa lúc đó, một trận âm trầm tiếng cười, từ bốn phương tám hướng truyền tới.

"Đi ra." Lương Dịch ban đầu lạnh rên một tiếng, toàn thân kim quang chọi hiện, đem điều này địa cung tẩm ảnh thông suốt vô cùng, hết thảy đều biến hóa rõ ràng như vậy. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185: Phản máu tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Ở chiếu sáng cung điện giờ khắc này, kia âm trầm thanh âm lạnh như băng lần nữa truyền tới, thanh âm này giống như Ác Ma thanh âm một dạng đề cho người run như cây sậy. Tám một √ mạng tiếng Trung √★√√ ku ku ku

"Nhân loại nhỏ yếu... "

Một đạo đen nhánh móng nhọn không biết đến từ đâu, xuyên thấu tầng tầng hư không, đột nhiên xuất hiện ở lương Dịch sơ diện trước.

"Chém... "

Trong một sát na, lương Dịch ban đầu đột nhiên tuôn ra vô cùng khí tức, đem này đen nhánh móng nhọn, trong nháy mắt đẩy lui, sau đó thân hình chọi lui, cảnh giác ngưng mắt nhìn chung quanh.

Vừa mới kia một móng, vô thanh vô tức, để cho lương Dịch ban đầu cả kinh thất sắc, nếu như không phải là phản ứng nhanh, chỉ sợ cũng muốn đạo.

Thậm chí để cho lương Dịch ban đầu kinh hoàng chính là, tự thân tu vi đại Thiên Vị cảnh giới viên mãn, đều đang cảm thấy kinh hãi.

Ở nơi này cái lúc, bốn phương tám hướng, có vô số Hắc Vụ ngưng tụ đến, cuối cùng ở lương Dịch ban đầu phía trước hội tụ thành một bóng người.

Thân ảnh này không thấy rõ mặt mũi, nhưng lại dị thường cao lớn, một Cổ khí tức kinh khủng, từ bóng đen kia trên người tản ra đến, đem trọn cái cung điện che phủ ở trong đó.

"Người rốt cuộc là ai?" Lương Dịch ban đầu tức giận quát lên, bực này kỳ quái vật, chưa từng thấy qua.

Dù là lương Dịch ban đầu suy nghĩ nát óc, cũng vì từ chính mình biết trong điển tịch, tìm được dù là một tia dấu vết.

"Thời điểm không còn sớm, người thân thể này ta muốn." Ngay một khắc này, bóng đen kia âm u thanh âm lần nữa truyền tới, một cỗ không thể ngăn cản khí thế, lần nữa mãnh liệt tuôn ra tới.

"Không tốt... ." Giờ phút này lương Dịch sơ diện sắc đại biến,

Một cỗ không tốt tâm tình dùng tới đau lòng.

Này cỗ bóng đen gây áp lực cho hắn thật sự là quá lớn.

"Người bực này tà ma, hôm nay phải chết." Lương Dịch ban đầu tuy nói không biết cái này rốt cuộc là thứ gì, nhưng là lại biết, này các thứ tuyệt đối không phải thứ tốt gì, khí tức quá mức tà ác.

"Phân máu."

Giờ khắc này lương Dịch ban đầu nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân khí thế trong nháy mắt tăng vọt, một đạo máu đỏ ánh sáng, từ trong cơ thể Mãnh bạo nổ mà ra.

Kia nhỏ thấp, thân thể mập mạp, đột nhiên run lẩy bẩy, bắp thịt toàn thân không ngừng co động, xương cốt âm thanh rung động ùng ùng.

Lương Dịch ban đầu kia lùn thân thể nhỏ vào giờ khắc này, lại trong nháy mắt tăng vọt.

Kia trên mặt mũi già nua, giống như lột da một dạng như đồng thời đang lúc hồi tưởng một dạng biến thành tuổi trẻ bộ dáng.

Kia màu da trên, Quang Hoa lóe lên, còn như lưu ly Ngọc Thân.

"Thật là tuổi thọ thiên cận sinh vật, là kéo dài sinh mệnh, lại Phong Ấn tự thân khí huyết sức sống, đem người giao cho ta đi, cho người Vĩnh Hằng bắt diệt." Bóng đen kiết kiết nói.

Giờ khắc này, lương Dịch ban đầu Mãnh mở ra hai tròng mắt, kia anh tuấn trên mặt mũi, tuôn ra vô cùng chiến ý, một đạo tinh quang từ kia trong hai tròng mắt bạo nổ mà ra.

"Yêu Tà, chết cho ta." Giờ khắc này khôi phục lại trạng thái tốt cùng lương Dịch ban đầu, Mãnh nhô lên, một đạo vô cùng uy mãnh khí tức, sắp tới ảnh che phủ ở trong đó.

Bóng đen này cho lương Dịch ban đầu cảm giác rất là nguy cơ, đây là lương Dịch ban đầu chưa bao giờ có cảm giác.

Đại Thiên Vị cảnh giới viên mãn sau khi, nếu như có ở đây không có thể đột phá, như vậy cũng chỉ có thể từ từ chết già, lương Dịch ban đầu là kéo dài tự thân sinh mệnh, liền đem hơn nửa khí huyết Phong Ấn trong cơ thể, duy trì kia Sinh Mệnh Chi Lực.

Bây giờ gặp phải loại thực lực này cường đại tà ma, lương Dịch ban đầu cũng không dám khinh thường.

... .

"Oanh... ."

Giờ khắc này toàn bộ trong cung điện, một ánh hào quang Mãnh bạo nổ mà ra, toàn bộ cung điện lung lay muốn chết, phảng phất sắp sụp đổ.

Bên ngoài, chiến đấu trên trời.

Lương gió đám người nhìn chăm chú phía dưới tình huống, trong lòng cũng là không khỏi có chút khẩn trương.

Vừa mới kia một cỗ hơi thở mãnh liệt, bọn họ đã cảm giác, đó là lão sư khí tức, cũng không biết lão sư ở phía dưới gặp phải bực nào khó khăn, lại sẽ quyết tâm.

Rầm rầm... .

Lúc này, tiếng nổ vang lên, kia phía dưới mặt đất, đột nhiên sụp xuống, cuốn lên một trận tro bụi.

"Trường lão, không có sao chứ." Lúc này, một tên Thiên Kiêu đệ tử, không khỏi khẩn trương hỏi.

Lương gió không trả lời, ánh mắt gắt gao ngưng mắt nhìn phía dưới.

Lúc này, một đạo nhân ảnh, từ phía dưới dần dần bay tới, lương Phong Thần sắc hơi đổi.

"Là trường lão." Lúc này một ít Thiên Kiêu đệ tử thấy bóng người, hơi kích động hô.

... .

"Lão sư, không có sao chứ." Lương gió vội vàng tiến lên hỏi.

"Ừ, không việc gì, chẳng qua là một ít phiền toái nhỏ mà thôi, bất quá đã giải quyết." Giờ phút này lương Dịch ban đầu khôi phục lại ban đầu bộ dáng, từ tốn nói.

"Lão sư, không việc gì liền có thể." Lương gió gật đầu một cái, bên trong lòng cũng không khỏi thở phào một cái, mà kia phía dưới, vốn là dày đặc Hung Sát Chi Lực, vào giờ khắc này cũng dần dần tiêu tán ra.

Ở lương gió xem ra, kia đồ bên trong, nhất định là bị trường lão cho tiêu diệt.

"Trở về Tông... ." Giờ khắc này lương Dịch ban đầu vung tay áo một cái, chiến thuyền tiếp tục tiến lên.

Thấy sự tình đã kết thúc, Thiên Kiều các đệ tử cũng không ở quan tâm cái này, mà là mỗi người bận rộn chuyện mình.

Lương Dịch ban đầu đứng ở thuyền thủ chỗ, nhìn kia dần dần biến mất hố to, khoe miệng hơi lộ ra vẻ tươi cười, trong hai tròng mắt, một tia hắc khí lóe lên.

... .

Thánh Tông

Lâm Phàm mỗi ngày đều đang bận rộn, tăng cao tu vi đó là đại sự, mà đối với trương nhị cầu kia tí ti có cái gì không đúng, cũng đã bị Lâm Phàm cho nhận ra được.

Xem ra trương nhị cầu bị Già Lam đình gì đó Ngọc Lan, thương cũng không nhẹ a.

Thái chỉ kiều bình thường đều thích đi Già Lam đình tìm những sư tỷ kia môn, một loại trương nhị cầu cũng sẽ chủ động đi theo, làm Thái chỉ kiều bảo tiêu, nhưng là bây giờ nhưng cũng không đi, mà là để cho chỉ kiều một người đi trước.

"Tông Chủ, ta hiện tại, sư huynh gần đây có cái gì không đúng." Phong Bất Giác lén lén lút lút, thần thần bí bí nói.

"Ừ, ta đã biết, qua một thời gian ngắn, ta sẽ với các ngươi họp nghị thảo luận một phen." Lâm Phàm lạnh nhạt nói.

Trương nhị cầu sự tình, cũng không phải là một mình hấn sự tình, mà là toàn tông từ trên xuống dưới sự tình.

Này thay đổi kế hoạch, Tự Nhiên yêu cầu mọi người cùng đi ra lực mới được.

Bất quá tới ở hiện tại, Lâm Phàm còn có một cái càng chuyện trọng yếu.

Đó chính là, Thiên Vũ đi ở.

Bầu trời này từ bị phế sau khi, vẫn luôn là đội ở Vô Danh trên đỉnh núi, bây giờ tu vi này dần dần khôi phục, thiên tư cũng dần dần bổ toàn, Lâm Phàm cũng không muốn chờ đợi.

Sau đó liền để cho trương nhị cầu, đem Thiên Vũ cho kêu đến, chuẩn bị hỏi một phen.

... .

Hôm sau.

"Thiên Vũ Sư Diệt, bây giờ ngươi tu vi khôi phục không sai biệt lắm, cũng hẳn đi nói cho tông môn người, sau này ngươi cũng nên trở lại khu trong nội môn." Lâm Phàm ngồi ở chỗ đó bình tĩnh nói.

Thiên Vũ thần sắc hơi đổi, cuối cùng cúi đầu xuống, Lâm sư thúc nói đúng, chính mình tu vi đã khôi phục không sai biệt lắm, là thời điểm trở về.

Nhưng là ở chỗ này, Thiên Vũ đã có nhiều chút không bỏ đi được.

"Sư Thúc, ta không đi trở về, ta học sinh mới này là Sư Thúc cho, ta muốn ở lại chỗ này." Thiên Vũ nói.

"Chuyện này... ." giờ khắc này Lâm Phàm mặt lộ vẻ khó xử, "Sư Diệt a, ta cho rằng ngươi hẳn trở về."

Lúc này trương nhị cầu đám người một bên thỉnh cầu đến, "Tông Chủ đại nhân, xin để cho Thiên Vũ sư đệ ở lại chỗ này, ở trước đây không lâu, Thiên Vũ sư đệ, nói với chúng ta qua, hẳn muốn trở thành Vô Danh Phong đệ tử, đã nhận thức chúng ta là sư huynh, xin Tông Chủ tác thành."

"Chuyện này... ." Lâm Phàm nhìn Thiên Vũ, lại nhìn một chút trương nhị cầu, cuối cùng bất đắc dĩ thở dài một tiếng, "Cũng được, nếu như vậy, vậy thì ở lại đây đi, sau này, ngươi chính là Thánh Ma Tông vị thứ năm đệ tử."

"Ta, Tông Chủ tác thành." Thiên Vũ giờ phút này mặt lộ nụ cười nói.

Lâm Phàm trong lòng cũng là vui a cười một tiếng, quả nhiên là thành.

"Lão sư, ta đây có phải hay không chính là Sư Tỷ?" Thái chi kiều cống lấy sau lưng xách tay nhỏ, mong đợi hỏi.

Lâm Phàm cười lắc đầu một cái, "Không, ngươi chính là sư muội."

"A... ." Thái chi kiều há miệng, có chút thất vọng, nàng không nghĩ tới chính mình hay lại là sư muội.

... (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 186: Kế hoạch áp dụng tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Một một cái nguyệt hắc phong cao chi dạ. Ku √ √

Một gian ánh đèn sáng tỏ, lại lén lén lút lút bên trong nhà.

Mấy bóng người tĩnh lặng vây tụ ở một đoàn, lẫn nhau nhẹ giọng tham khảo đến.

"Sự tình đại khái, các ngươi trong lòng bây giờ cũng hẳn minh bạch, trương nhị cầu là các ngươi đại sư huynh, nhưng là gần đây tình thần hoảng hốt, chán ăn, bức này triệu chứng, tuy nói chuyện nhỏ, nhưng để cho lâu dài đi xuống, chỉ sợ cũng là xảy ra đại sự, vì vậy hôm nay ta triệu tập các ngươi tới, liền chỉ có một việc tình."

"Cho các ngươi đại sư huynh khôi phục bình thường, thay đổi bây giờ tình trạng, không thôi mặt mũi kinh thế người, mà thôi khí chất động thiên xuống."
Lâm Phàm nhìn mọi người nhẹ nói đạo.

Diệt Cùng Kỳ, Thiên Vũ, Phong Bất Giác ba người gật đầu một cái, nội tâm đều có chút ngưng trọng, đây không phải là một chuyện nhỏ, mà là một đại sự.

Đại sư huynh trương nhị cầu gần đây triệu chứng bọn họ cũng đều thấy ở trong mắt, bình thường tuy nói với không việc gì như thế, nhưng có lúc, lại sẽ hiện tại, trương nhị cầu thường thường một người ngây ngô, tình thần hoảng hốt.

Bọn họ mặc dù nói không có qua bị một cái thích nữ tử cự tuyệt, nhưng là lại có thể từ trương nhị cầu thân bên trên, cảm nhận được cái loại này bị cự tuyệt thống khổ.

"Tông Chủ, vậy ngươi nói, chúng ta nên làm gì bây giờ?" Thiên Vũ hỏi.

"ừ, hôm nay gọi các ngươi tới, chính là tới nghiên cứu một chút cái vấn đề này, trước, đoàn người tiếp thu ý kiến hữu ích, suy nghĩ một chút có biện pháp gì hay hay không, có thể làm cho các ngươi đại sư huynh thay đổi một phen, cuối cùng chúng ta cẩn thận nghiên cứu một phen, hoạch định ra phương án tốt nhất, tiến hành sửa đổi." Lâm Phàm tuy nói suy nghĩ rất chuẩn, nhưng là đối với bây giờ tình huống này, hắn vẫn thật không nghĩ tới biện pháp gì tốt.

Nếu không phải trương nhị cầu là đại sư huynh, hẳn mới lười lý a.

Giờ phút này Phong Bất Giác nhìn mọi người,

"Tông Chủ, này phải cải biến, nhất định phải minh bạch đại sư huynh là dạng gì người."

"Phong sư huynh, đại sư này huynh là dạng gì người?" Thiên Vũ nghi ngờ hỏi.

Phong Bất Giác giờ phút này có chút do dự, "Các ngươi có thể phải bảo đảm không cho phép cho ta mách lẻo."

"Ô kìa, yên tâm đi, chuyện này quan hệ đến đến đại sư huynh cả đời, huống chi ngươi xem chúng ta giống như là mách lẻo người sao?" Thiên Vũ nói.

"Tốt lắm, thật ra thì đại sư huynh người này, hẳn ưu điểm chính là khuyết điểm quá nhiều, trước, xấu xí, cái này mọi người trong lòng cũng đều hiểu, nhất là ánh mắt kia, còn có mặt kia bộ hình dáng, ta Phong Bất Giác dám đối với Thiên Thệ, là ta gặp được xấu xí nhất." Phong Bất Giác giờ phút này thao thao bất tuyệt nói.

Lâm Phàm nhìn Phong Bất Giác, nháy nháy mắt, sau đó lại nhìn cửa một chút, cuối cùng lại chuyển qua ánh mắt, tiếp tục xem Phong Bất Giác báo cáo.

"Còn nữa, đại sư huynh hẳn người này, khí chất thô bỉ, hơn nữa còn không phải bình thường thô bỉ, cái này cùng mặt mũi xứng đôi sau khi thức dậy, thật là càng thô bỉ, nếu như hẳn không phải là Đại sư huynh ta, ta còn thực sự không dám đi cùng với hẳn."

"Còn nữa, nhất gan, có sắc tâm không Sắc Đam."

"Căn cứ ta ý tứ đến xem, nếu như những thứ này không thay đổi lời nói, đại sư huynh muốn ký thác đơn, căn bản là chuyện không có khả năng."

Mọi người thấy Phong Bất Giác đem trương nhĩ cầu nói không đáng giá một đồng, cũng là không điểm dứt đến đâu, thần sắc cũng là có chút có một tí biến hóa, chỉ hy vọng đợi một hồi không nên quá thảm.

Nhất là Lâm Phàm cũng là trợn mắt hốc mồm, những lời này, nhất định chính là ư Lâm Phàm tưởng tượng, để cho người cũng có chút không dám tin.

"Các ngươi xem ta này nói thế nào?" Phong Bất Giác giờ phút này hỏi.

"Lợi hại... ." Lâm Phàm hít sâu một hơi, gật đầu một cái, sau đó nhìn về phía Phong Bất Giác ánh mắt, cũng biến hóa có chút thương hại ỷ.

"Này thật ra thì cũng không có gì, cũng liền bình thường nhiều hơn quan sát mà thôi, bắt quá các ngươi cũng không thể cho ta nói ra." Phong Bất Giác giờ phút này đảo là có chút ngượng ngùng nói.

Mà ngay tại lúc này, cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra, Phong Bất Giác nhìn người tới, nhất thời hù dọa hồn phi phách tán.

"Nếu muốn người không biết, trừ phi mình đừng làm, được a, Phong Bất Giác, bản sư huynh đối với ngươi không tệ, ngươi dĩ nhiên cũng làm đem ta cách chức như vậy không đáng giá một đồng, xem ra, ta không xuất ra đại sư huynh uy nghiêm, sau này ngươi còn có thể Phi." Đây cửa vào trương nhĩ cầu, thần sắc tức giận, ngực cũng là lúc lên lúc xuống hô hấp.

Hắn giờ khắc này là thực sự giận, nếu như không phải là Tông Chủ đại nhân, ban ngày lạng lẽ đem chính mình kéo đến một bên, kể lể chuyện này, hẳn còn thật không thể tin được chuyện này.

Vừa mới ở bên ngoài nghe lên một hồi, nghe được đã biết sư đệ, nói như vậy chính mình, hiển nhiên là không coi mình ra gì.

Suy nghĩ một chút Tông Chủ lời nói, trương nhĩ cầu cũng cảm giác Tông Chủ nói đúng.

"Nhĩ cầu a, ngươi bây giờ là Thánh Ma Tông đại sư huynh, ngươi phải xuất ra đại sư huynh uy nghiêm, nếu không không thể phục chúng a."

Vốn là ở trương nhĩ cầu xem ra, các sư đệ làm sao biết không phục mình, nhưng hôm nay nghe được những lời này sau, trương nhĩ cầu coi như là mình bạch, Tông Chủ đại nhân nói không tệ, này ngay cả mình thân cận nhất sư đệ cũng không phục mình, càng không cần phải nói người khác.

...

Phong Bất Giác giờ phút này mộng so với, nhìn sát khí kia băng bạc đại sư huynh, tiểu trái tim cũng là ùm ùm nhảy lên, sau đó có chút lui về phía sau.

"Đại sư huynh, ngươi đừng nóng giận, hết thảy các thứ này cũng là hiểu lầm, hiểu lầm a." Phong Bất Giác giờ phút này muốn khóc, đây rốt cuộc là chuyện gì a, đại sư huynh tại sao sẽ ở ngoài cửa nghe lên a.

"Hiểu lầm cái đầu ngươi, hôm nay nếu là không đem ngươi một lớp da cho rút ra, ta thì không phải là Đại sư huynh của ngươi." Giờ khắc này trương nhĩ cầu từ phía sau xuất ra một cây thô thô côn gỗ, hướng về phía Phong Bất Giác đồ ập xuống chính là một hồi Mãnh rút ra.

"Ai u... Đại sư huynh, ta sai, không muốn a, đây thật là hiểu lầm a, Tông Chủ cứu ta... ." Phong Bất Giác rút chân lên liền chạy ra ngoài, trương nhĩ cầu cũng sau đó vội đi ra ngoài.

Tiếng mắng chửi, tiếng kêu rên, ở tối nay vang dội toàn bộ Vô Danh đình.

Lâm Phàm nhìn đen nhánh kia trong bầu trời đêm, hai cái truy đuổi bóng người, cuối cùng tiến lên đem cửa đóng lại, sau đó nhìn hai người, "Được, kể thử nhất hoa thành công, phía dưới chúng ta thăm khảo một chút đến tiếp sau này kế hoạch."

"Dạ, Tông Chủ." Diệt Cùng Kỳ cùng trời Vũ gật đầu một cái.

Đối với Lâm Phàm mà nói, này kể thử nhất hoa, cũng chỉ có Phong Bất Giác thích hợp nhất.

Trước một chút, Phong Bất Giác với trương nhĩ cầu quan hệ tốt nhất, tuy nói Phong Bất Giác tu vi so với trương nhĩ cầu cao hơn, nhưng tuyệt đối không

dám trả đũa, mà nếu để cho diệt Cùng Kỳ tới làm lời nói, nói không chừng diệt Cùng Kỳ nhất thời không nhịn được, cũng có thể một chương đem trưng nhị cầu đập chết.

Về phần Thiên Vũ vậy càng thêm không thích hợp, tuy nói ở Vô Danh đình ở một thời gian ngắn, nhưng là đoạn văn này, thật đúng là không phù hợp Thiên Vũ tính cách.

Cuối cùng cũng chỉ có thể khổ Phong Bất Giác.

Sau đó ba người tiếp tục vui đầu thảo luận, tranh thủ đem kế hoạch lấy được hoàn mỹ.

Mà giờ khắc này Thiên Vũ lòng có chút không yên, tâm lý không khỏi sinh ra từng tia ưu thương.

Chính mình ở lại Vô Danh đình, sẽ không cũng là bị kế hoạch một phen đi.

Bất quá coi là, lưu đều lưu lại đến, còn nghĩ nhiều như vậy làm gì.

Một đêm này, đối với Vô Danh đình người mà nói, đều là chưa chợp mắt.

Thái chi kiều bị động tĩnh này thức tỉnh, mơ hồ vuốt mắt, nằm ở cửa sổ bên trên, phảng phất giống như xem diễn, nhìn bên ngoài truy đuổi hai người (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 187: Điều này có thể cảm ngộ đến cái gì tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác gi

Thời gian trôi qua, thời gian một tháng cứ như vậy trôi qua lặng lẽ, trưng nhị cầu thay đổi kế hoạch, cũng như dầu sôi lửa bỏng tiến hành, Vô Danh đình bây giờ tình trạng hết thảy như thường, không có gì xảy ra đại sự. Tám √ một ★ mạng tiếng Trung √ ku★ ku★ ku ku/ ★

Bây giờ Vô Danh đình sức chiến đấu cao nhất, chính là diệt Cùng Kỳ, Lâm Phàm thân là Vô Danh đình Thánh Ma Tông Tông Chủ, tâm lý cũng là có chút gấp, bây giờ chính mình tu vi mới Tiên Thiên Đại Viên Mãn, tuy nói gặp phải khó khăn, có người cao đỉnh, nhưng là hấn chưa bao giờ quên Đông Linh Châu bên kia Thương Linh Châu cùng mình Huyết Cừu.

"Lão sư, ta có thể để cho Tiểu Bạch nghe lời." Lúc này, Thái chi kiều từ đằng xa vui sướng chạy tới, sau lưng chính là đi theo một cái trắng như tuyết giống như con chó nhỏ một loại Tuyết vương sư tử con non.

Tuyết này Vương sư tử con non, để cho Lâm Phàm rất là quái dị, này bị chính mình giết chết cái đó trưởng thành Tuyết vương sư tử rốt cuộc là với cái gì hung thủ đánh một pháo, chú nhóc này làm cho người ta một loại rất cảm giác kỳ quái, từ nơi này trên mặt mũi, lại có nhiều chút không giống Tuyết vương sư tử.

Vốn là Lâm Phàm ngay từ đầu còn không có thể nào để ý, sau đó có một ngày, đột nhiên phát hiện chú nhóc này trên lưng lại có một đôi màu trắng tiểu cánh, đây là Tuyết vương sư tử không được từng có.

"Không sai." Lâm Phàm sờ một cái Thái chi kiều đầu, tư chất mặc dù thiếu chút nữa, nhưng là cái này không có vấn đề, hấn cơ bản hai ba ngày, liền vì Thái chi kiều tăng lên một lần tư chất, cái này nghề kỹ năng tuy nói cường đại, nhưng là này tăng lên tư chất đã là Nghịch Thiên Cải Mệnh, tư chất càng cao, tăng lên hiệu quả càng tiểu, bất quá Lâm Phàm không gấp, chỉ phải kiên trì không ngừng, vài năm sau khi, hấn tin tưởng, nhất định sẽ có một tên tuyệt thế thần tài từ trong tay mình sinh ra.

Sau đó Thái chi kiều chỉ huy Tiểu Bạch, ở Lâm Phàm trước mặt đứng đưa đủ loại tư thế.

Tuyết này Vương sư tử con non, kia đáng yêu đáng yêu mắt to, thủy uông uông nhìn Lâm Phàm, đứng, dựng ngược, lăn lộn đầy đất... .

Trêu chọc Lâm Phàm cũng là cười cười, vật nhỏ này sau này lớn lên, nếu là nghĩ đến khi còn bé như vậy, không biết sẽ ra sao.

Thánh Tông đệ thập đình.

"Tông Chủ, ta muốn đi ra ngoài lịch luyện một phen." Lâm Phàm nghĩ (muốn) hồi lâu, nếu muốn biến hóa cường đại hơn, như vậy chỉ có một đầu đường vào này mệnh mông trong thế giới.

Yến Tông chủ nhìn Lâm Phàm, thật ra thì nói thật, hắn cũng không muốn Lâm Phàm đi ra ngoài, tuy nói này có chút ích kỷ, nhưng là nhất niệm Thành Đan đối với (đúng) một cái tông môn mà nói, vạn phần trọng yếu, nhưng là hắn biết, Lâm Phàm tới nói với tự mình muốn đi ra ngoài, đó là tôn trọng chính mình, làm chính mình đem Vô Danh đỉnh ban cho Lâm Phàm một khắc kia trở đi, hắn chính là một cái Libero, đi đâu cũng không cần người khác hỏi tới.

"Người theo ta tới." Yến Tông chủ không có nói gì nhiều, trực tiếp hướng đại điện sâu bên trong đi tới.

Lâm Phàm không biết Yến Tông chủ muốn dẫn mình đi nơi nào, hơn nữa này đệ thập đỉnh, bình thường cũng không cho phép đệ tử đi lên, một loại điều chỉ có Tông Chủ một người một mình đợi ở trong đại điện.

Lâm Phàm với sau lưng Tông Chủ, đánh giá tình huống chung quanh, làm xuyên qua tòa đại điện này sau khi, xuất hiện ở Lâm Phàm trước mặt là một tòa cao cửa đá lớn.

Chỗ ngồi này đại môn, phong cách cổ xưa, trầm ổn, càng có một loại làm người ta kinh ngạc khí tức, vậy không biết chất liệu gì chế tạo trên cửa điêu khắc một bóng người.

Bóng người này, người trần trụi mà đứng, Đỉnh Thiên Lập Địa, tay cầm một thanh Đại Phũ, cứ như vậy hai mắt nhìn nhau một cái, Lâm Phàm nội tâm lại mãnh liệt run lên, phảng phất có Cổ ý chỉ mãnh liệt xông về sâu trong nội tâm, để cho tháo chạy.

Giờ khắc này Yến Tông chủ tiến lên, một tay dè ở trên cửa, kia cửa đá thật to trên, nhỏ nhẹ ba động, giống như vẩn nước rạo rức, xuất hiện một cái cao hơn người liêm động.

"Theo ta vào đi." Yến Tông chủ bóng người dần dần không có vào trong đó, Lâm Phàm không có suy nghĩ nhiều, lập tức đi theo ở sau lưng, đi vào.

Đến bây giờ Lâm Phàm cũng không biết đây là vật gì, nhưng là hắn nhìn một cái nơi này, cũng biết bất phàm.

Tông Chủ một loại tuyệt đối sẽ không ra đệ thập đỉnh, chẳng lẽ đợi ở chỗ này, vẫn luôn là đang thủ hộ nơi này hay sao?

Hơn nữa nhìn bây giờ như vậy, Tông Chủ chẳng lẽ là muốn cho mình thứ tốt gì hay sao?

Ở đi vào đen nhánh kia liêm động thời điểm, Lâm Phàm mắt tối sầm lại, phảng phất làm vào vô biên trong bóng tối, nhưng loại cảm giác này trong một sát na liền biến mất không thấy gì nữa.

Lâm Lâm Phàm mở mắt, nhìn về phía trước thời điểm, lại phát hiện Yến Tông chủ chẳng biết lúc nào, đã quỳ ở một cái pho tượng trước mặt, trong miệng lầm bầm

Mà pho tượng kia bộ dáng, bất ngờ với trên cửa đá giống nhau như đúc, mà để cho Lâm Phàm hơn kinh hoàng chính là, pho tượng kia con mắt, phảng phất hầy cùng thật một dạng lóe lên trần trần thần quang.

Có lúc trước tình huống, Lâm Phàm cũng không dám nhìn thẳng pho tượng kia, mà là cúi đầu, từ từ đi tới Tông Chủ sau lưng.

"Tông Chủ, đây là cái gì?" Lâm Phàm nhẹ giọng nghi ngờ hỏi.

Yến Tông quỳ xuống đất nhắc tới một phen sau, sau đó đứng lên, "Đây là Thánh Tông khai sơn lão tổ, người tới lão tổ trước mặt, mưu đồ cảm ngộ."

"Ồ... ." Lâm Phàm không biết Tông Chủ đây là ý gì, bất quá cũng không nói gì nhiều, sau đó Tông Chủ một dạng quỳ xuống pho tượng kia trước mặt.

Quỳ xuống sau khi, Lâm Phàm cũng không có cảm giác có cái gì bất đồng a, phải nói có cái gì không giống nhau chính là, mi này trước cao lớn pho tượng thật sự là quá lớn, làm cho người ta một loại cảm giác bị áp bách, nếu là pho tượng kia đột nhiên ngã xuống, vậy phải làm thế nào.

"Tông Chủ, không có cảm giác gì a." Lâm Phàm ngạo đầu hỏi.

"Đừng nói chuyện, mưu đồ cảm thụ pho tượng, lão tổ hắn sẽ chỉ dẫn người." Yến Tông chủ thần sắc nghiêm túc nói.

Sau đó Lâm Phàm nghe theo Tông Chủ lời nói, hết sức cảm thụ, nhưng là hiện tại này quỳ có chút không thoải mái, cuối cùng Lâm Phàm ngồi xếp bằng, một tay chạm ở pho tượng bên trên, nhắm mắt cảm thụ.

Yến Tông chủ nhìn một màn trước mắt, muốn mở miệng, cuối cùng lại nhin được.

Thánh Tông truyền thừa vạn năm dài, cũng chính là ở Huyền Hoàng giới bị thần bí Chí Tôn chia ra làm hai lúc, Thánh Tông lão tổ khai sơn môn, thu môn nhân, Thánh Tông mỗi một thời đại bị chọn làm Tông Chủ đệ tử, đều phải đến pho tượng kia trước mặt, Tĩnh Tâm cảm ngộ, truyền thừa nội tình.

Mỗi một đảm nhiệm mới Nhâm Tông chủ truyền thừa lại nội tình không hề giống nhau, nhưng đại đa số đều là công pháp.

Bây giờ hắn đem Lâm Phàm mang tới con mắt, liền để cho Lâm Phàm truyền thừa tông môn nội tình, tuy nói Thánh Tông người nhậm chức môn chủ kế tiếp có lẽ không phải là Lâm Phàm, nhưng là Lâm Phàm hết thầy, hắn đều có bí mật quan sát.

"Cái gì đồ chơi a, này sờ nửa ngày thế nào cái gì cũng không cảm giác được a." Nhắm hai mắt Lâm Phàm, tâm lý bắt đầu nhỏ nước bọt, người tông chủ này có phải hay không ngốc a, người lão tổ này cũng không biết chết thời gian bao lâu, hơn nữa trước mắt đây vẫn chỉ là một cái pho tượng, có thể cảm ngộ đến cái gì?

Mà ngay tại lúc này, vẫn nhìn pho tượng Yến Tông chủ, sắc mặt nhất thời biến đổi.

Pho tượng kia chung quanh hư không, có chút sinh chấn động, đây là Yến Tông chủ chưa từng thấy qua tình cảnh, thậm chí ở tông môn trong ghi chép, cũng chưa bao giờ có một màn.

"Chuyện này... ." Yến Tông chủ thần sắc biến đổi, chẳng qua hiện nay loại trạng huống này, hẳn mặc dù không biết là tình huống gì, nhưng cũng không dám lộn xộn, chỉ có thể nhìn như vậy.

Lâm Phàm tâm lý một mực ở nhỏ nước bọt đến, có thể vừa lúc đó, Lâm Phàm đột nhiên hiện tại thân thể của mình không động đậy, thậm chí một cỗ làm cho không người nào có thể ngăn cản hấp lực, dường như muốn đem thần thức mình hấp thu.

Ngọa tào... Muốn bị kịch.

Giờ khắc này, Lâm Phàm hoảng, này Thần Thức giống như là linh hồn, nếu là Thần Thức không, vậy mình còn không phải là cái xác biết đi.

Lâm Phàm nghĩ (muốn) hô cứu mạng, nhưng là lại một câu nói đều không nói được.

Xem ra chỉ có thể tự cứu.

Giờ khắc này Lâm Phàm hoàn toàn hợp lại, cưỡng ép lôi kéo đến.

Nhưng là này hấp lực càng ngày càng lớn mạnh, không lâu lắm, Lâm Phàm liền mất đi cảm giác.

Xong đời... .

ps: Yêu cầu đoàn người đặt đi, bây giờ thành tích xuống rất nhiều, có chút tâm mệt mỏi oa, hy vọng đoàn người có thể chống đỡ Chính Bản, còn như vậy té xuống, liền thật không có cứu. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 188: Vĩnh Hằng truyền thừa tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Yến Tông chủ hiện tại Lâm Phàm vốn là khí thể mệnh mông, đột nhiên âm đạm xuống, phẳng phát biến thành một cái Hoạt Tử Nhân, trong lòng cũng là có chút hoảng. Tám Nhất Trung ★ văn lưới ku★

Đây là Thánh Tông lập tông truyền thừa tới nay, chưa bao giờ đã sinh sự tình, hẳn muốn xuất thủ kiểm tra một phen, nhưng là Lâm Phàm trong cơ thể sinh mệnh lực, như cũ đang thiếu đốt, ít nhất không nguy hiểm đến tánh mạng.

"Đây là nơi nào a... ."

Giờ khắc này, Lâm Phàm mở mắt, nhìn một màn trước mắt, cũng là ngầy người.

Mình không phải là ở trong đại điện sao? Làm sao sẽ đến nơi này.

Thương Khung hoàn toàn đỏ ngầu, những thứ kia lẫn lộn Hồng Vân, như vật sóng phun ra nuốt vào, mỗi một lần phun ra nuốt vào đều có từng cỗ thi thể từ trên bầu trời hạ xuống.

Thiên địa biến mất, vô cùng thâm thẳm.

Trận trận âm thanh thanh âm, từ kia trên bầu trời truyền tới, dao động Lâm Phàm tâm thần sắt sắt đầu.

Kinh khủng, thật sự là quá kinh khủng.

"Ta làm sao biết nổi bồng bềnh giữa không trung." Lúc này Lâm Phàm hiện tại, chính mình lại nổi bồng bềnh giữa không trung, thân thể hư ảo biến hóa. Mà vào thời khắc này, một câu vật khổng lồ, từ Lâm Phàm bầu trời hạ xuống, Lâm Phàm ngẩng đầu lên, thần sắc hết hoảng, muốn lấy tay ngăn cản.

"Quét... "

Kia vật khổng lồ thi thể, trong nháy mắt từ Lâm Phàm thân thể xuyên qua, sau đó hướng phía dưới rơi đi.

Đây là chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ ta là trong suốt không được.

Giờ khắc này Lâm Phàm có chút hoảng hốt,

Sau đó liếc mắt nhìn, vậy mau hạ xuống thi thể, tâm thần càng là mãnh liệt run lên.

Đây không phải là người loại, càng giống như là ác ma.

"Oanh... "

Lúc này, kia trên bầu trời, một đạo để cho người hít thở không thông khí tức mãnh liệt bạo nổ, trập trập dư âm đem máu kia đỏ lẫn lộn Hồng Vân đánh xó xác, Lâm Phàm đi lên bay đi, muốn nhìn một chút rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Đang đến gần một sát na kia, trập trập nổ âm tiếng trống vang dội toàn bộ thiên địa.

"Giết... "

Lâm Lâm Phàm thấy phía trước một màn thời điểm, tâm thần chấn động, một cổ điều tàn khí tức, ép Lâm Phàm thở gấp không gian nổi tới.

Một phe là nhân loại, phe bên kia là mới vừa sở chứng kiến những thứ kia vật khổng lồ.

Phong vân biến ảo, vô cùng thâm thúy, những thứ kia vật khổng lồ giống như bóp con gà con một dạng đem từng cái nhân loại bóp vỡ hoặc là nuốt vào trong bụng.

Lâm Phàm nhìn cả người run rẩy, một cổ chưa bao giờ có cảm giác sợ hãi xông lên đầu, thậm chí một cổ tức giận giống như liệt như lửa cháy hừng hực hực đến.

... .

Mà ngay tại lúc này, trên bầu trời, một cái đen nhánh bàn tay khổng lồ, từ trong hư không đưa ra, chỗ đi qua, hư không băng liệt, cái kia đen nhánh bàn tay khổng lồ, che khuất bầu trời, chụp vào phe nhân loại bên trong.

Có thể liên tại sát na này giữa, một ánh hào quang từ đằng xa chọt lóe lên, một cây búa to, mang theo tối cao uy thế, đem kia bàn tay khổng lồ chặt đứt, mà kia Cự Phủ không có ngừng ngừng ý, hướng Lâm Phàm bên này bay tới.

Lâm Phàm không có né tránh, bởi vì hắn biết rõ mình chỉ là một hư ảo thân thể mà thôi.

Có thể vừa lúc đó, Lâm Phàm biến sắc, bởi vì kia Cự Phủ mang đến khí tức, lại gắt gao phong tỏa chính mình.

"Không... " Lâm Phàm kinh hoàng hô.

... .

Đại diện sâu bên trong.

Yến Tông chủ giờ phút này có chút lo âu, đã ba ngày ba đêm, Lâm Phàm thế nào còn không có tỉnh lại, nếu như không phải là kia tự thân còn có khí tức, hắn có lẽ thật sẽ cho rằng Lâm Phàm đã chết.

Mà ngay tại lúc này, Lâm Phàm đột nhiên kinh hoàng gào thét.

"Lâm Phàm... " Yến Tông chủ lập tức tiến lên, một tay khấu ở Lâm Phàm trên bả vai.

Giờ khắc này Lâm Phàm mở hơi đầm đìa, miệng to thở hổn hển, trong mắt hoàn toàn đỏ ngầu.

"Trở về... " Giờ khắc này Lâm Phàm nhìn hoàn cảnh chung quanh, lại nhìn một chút Yến Tông chủ, cuối cùng thở phào một cái.

Quá kinh khủng, thật sự là kinh khủng.

Đến bây giờ Lâm Phàm trong đầu, còn là mới vừa sờ chứng kiến những hình ảnh kia, nhân loại giống như con kiến hôi, bị những thứ kia vật khổng lồ thật sự nghiền ép đến, thậm chí ngay cả một chút đường phản kháng cũng không có.

Kia mảnh nhỏ điều tàn địa phương, rốt cuộc là nơi nào? Chẳng lẽ là Huyền Hoàng giới?

Không, hẳn không phải là, nơi đó giống như Địa Ngục, toàn bộ thiên đò là đỏ.

"Người không sao chứ?" Yên Tông chủ dò hỏi.

"Không việc gì." Lâm Phàm lắc đầu một cái, chúi chúi mồ hôi trán.

"Có thấy đến lão tổ sao?" Yên Tông chủ hỏi.

"Lão tổ?" Lâm Phàm ngẩng đầu lên, nghi ngờ nhìn Yên Tông chủ, thấy đến lão tổ, đây là ý gì? Vừa mới hình ảnh kia, đừng nói thấy đến lão tổ, hù dọa cũng hù chết người.

"Đúng vậy, mỗi một Nhân Tông chủ bất kể cảm ngộ đến là cái gì, cũng gặp được lão tổ, chẳng lẽ người không thấy?" Yên Tông chủ kinh dị hỏi.

Này trong pho tượng, ẩn chứa lão tổ một luồng Thần Thức, cảm ngộ người, cũng có thể từ ở bên trong lấy được lão tổ truyền thừa tới nội tình.

Ồ.

Vừa lúc đó, Lâm Phàm thần sắc biến đổi, lật bàn tay một cái, đột nhiên xuất hiện một cây búa to.

Lâm Phàm khiếp sợ nhìn trong tay Cự Phù, này là mới vừa ở kia trong tám hình, chặt đứt bàn tay khổng lồ kia Cự Phù, làm sao biết đi theo đến cạnh mình.

"Điều này sao có thể... ." Mà một bên Yên Tông chủ, khi nhìn đến này Cự Phù chớp mắt, sắc mặt đột nhiên biến đổi, hiển nhiên rất là không dám tin.

Này Cự Phù rất bình thường, không có nhiều như vậy xinh đẹp, nhìn qua chính là bình thường búa, nhưng là Lâm Phàm lại có thể ở lưỡi búa này bên trên, cảm nhận được một cỗ làm người run sợ khí tức.

Đây là Hằng Cổ khí tức.

"Keng, chúc mừng hiện tại Thần Khí Vĩnh Hằng chi phù, không lạnh lặn."

"Vĩnh Hằng chi phù." Yên Tông chủ nhìn Lâm Phàm trong tay búa, kinh ngạc nói.

Thánh Tông truyền thừa, thật ra thì nói trắng ra, chính là từ lão tổ trên người lấy được đồ vật, lão tổ đem một luồng Thần Niệm lưu lại nơi này trong pho tượng, liền để cho hậu nhân tới pho tượng trước mặt cảm ngộ, từ bên trong lấy được thích hợp đồ vật.

Mà những thứ này tất cả đều là lão tổ tự thân có đồ vật.

Trong truyền thừa, đã từng xuất hiện đan dược, nhưng là càng nhiều chính là công pháp.

Này bây giờ này xuất hiện một thanh vũ khí, này là căn bản không thể nào.

Này Vĩnh Hằng chi phù chính là lão tổ vũ khí, đã sớm đi theo lão tổ rồi đi mà biến mất, nhưng hôm nay làm sao có thể đang tiếp thụ truyền thừa thời điểm, sẽ bị đệ tử thừa kế.

Chẳng lẽ lão tổ đây là đang truyền lại tin tức gì hay sao?

So sánh Yên Tông chủ một người khổ tư mình tưởng, Lâm Phàm ngược lại tâm lý vui mừng mau dậy đi.

"Coi như có chút nhân tính, vừa mới đem tiểu gia hù dọa gần chết, còn biết dụng thần khí còn bồi thường một chút, không tệ, không tệ."

"Mặc dù thần khí này là không lạnh lặn, nhưng không việc gì, coi như là không lạnh lặn, đó cũng là Thần Khí a."

Giờ khắc này Lâm Phàm tâm lý cười nở hoa, về phần vừa mới thật sự việc trải qua hình ảnh, hẳn đã không muốn nhớ lại.

"Tông Chủ, thế nào? Chẳng lẽ có gì không đúng hay sao?" Lâm Phàm nhìn Yên Tông chủ hỏi.

Yên Tông chủ nhìn Lâm Phàm, lắc đầu một cái, có cái gì không đúng a, tại sao sẽ như vậy chứ.

"Lâm Phàm, đem này Vĩnh Hằng chi phù cho ta nhìn xem một chút. " Yên Tông chủ nói.

"Được." Lâm Phàm cũng không sợ Yên Tông chủ tham ô, sau đó đem búa đưa tới.

Nhưng ngay khi Yến Tông chủ tiếp lấy chớp mắt, Vĩnh Hằng chỉ phủ đột nhiên tuôn ra một trận tia sáng chói mắt, đem Yến Tông chủ bức lui.

Lâm Phàm này nhìn một cái, trợn cả mắt lên.

Đây cũng quá lợi hại, Yến Tông chủ đây chính là đại Thiên Vị cảnh giới viên mãn a, lại cũng bị bức lui.

Chuyện này... Thần Khí không hổ là Thần Khí a, chính là chỗ này sao túm

Yến Tông chủ nhìn Vĩnh Hằng chỉ phủ, tâm lý khẽ run lên.

"Thần Khí có linh, xem ra hần đã nhận người làm chủ nhân." Cuối cùng Yến Tông chủ hậm mộ nói.

"Ha ha... ." Lâm Phàm cười cười, hần đã nhìn ra Yến Tông chủ hậm mộ và ghen ghét, dù sao mình truyền thừa nhưng là Thần Khí a.

ps: Yêu cầu đặt, yêu cầu phiếu hàng tháng, yêu cầu hết thầy, các vị tiểu ca ca môn, mau tới tiếp viện một lớp đi. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 189: Loại này mảnh khỏe nhỏ, tiểu gia đã sớm nhìn thấu tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ th

Trong đại điện.

"Người thật muốn đi ra ngoài lịch luyện sao?" Yến Tông chủ giờ phút này là thực sự Bất Xá, tiểu tử này truyền thừa lão tổ Vĩnh Hằng chỉ phủ, đây nếu là đi ra ngoài bị người làm chết, vậy coi như muốn bị kịch.

Nhưng là thấy Lâm Phàm kia hưng phấn thần sắc, Yến Tông chủ thì biết rõ đây là cự tuyệt không.

"Không, Tông Chủ, ta đây ở tông môn đã quá lâu, bây giờ tu vi cũng thuộc về bình cảnh, yêu cầu một bước ngoặt đột phá." Lâm Phàm nói.

Chính mình nhưng là một cái ngao du ở Đại Thế Giới người, làm sao có thể luôn đợi ở tông môn, hưởng chi bây giờ thực lực, còn chưa tới đứng đầu, mặc dù sinh hoạt qua như cũ rất phong phú, nhưng là chột dạ a.

Nếu là ngày nào Thánh Ma Tông thảm trạng phát sinh ở Thánh Tông trên người, vậy mình thật có thể phải hối hận không kịp.

Lấy trước kia là không có đem tu vi coi là chuyện đáng kể, mỗi ngày cứ như vậy vui đùa một chút Nhạc Nhạc, bây giờ đối với Lâm Phàm mà nói, phải đang vui đùa giữa, cũng phải đem tu vi cho tăng lên đi lên.

Yến Tông chủ biết rõ mình coi như là nói không thông, cuối cùng bất đắc dĩ đáp ứng.

"Đi ra ngoài lịch luyện có thể, nhưng là phải chờ đến ngày mai người mới có thể rời đi." Yến Tông chủ chuẩn bị đi trở về với Thái Thượng Trưởng Lão thương lượng một chút, bây giờ Lâm Phàm là tông môn bảo bối, bất kể như thế nào, phải bảo đảm kỳ an toàn.

Lâm Phàm nhìn liếc mắt Yến Tông chủ, cuối cùng gật đầu một cái, "Được, ta đây liền rõ Thiên cách Tông."

Sau đó, Lâm Phàm với Tông Chủ hai người tán dóc mấy câu sau khi, liền khiêng búa hướng Vô Danh đình đi tới.

Lấy được thần khí này Vĩnh Hằng chỉ phủ, Lâm Phàm cũng không muốn quá mức khiêm tốn, đây nên khoe khoang thời điểm, vẫn là phải khoe khoang, cũng không thể cả đời giấu giếm đi.

Lâm Phàm đi ở trong tông môn, đi ngang qua một ít đệ tử, cũng đều tò mò nhìn Lâm Phàm.

"Sur Thúc, lưỡi búa này thật là uy mãnh a." Một tên đệ tử ngạc nhiên nói.

Lâm Phàm khẽ mỉm cười, "Bình thường thôi á..., ở Tông Chủ truyền thừa kia lấy được."

"Cái gì?" Chung quanh đệ tử nghe một chút, nhất thời trợn mắt hốc mồm, Tông Chủ truyền thừa, chẳng lẽ Tông Chủ đã quyết định người nhậm chức môn chủ kế tiếp không được.

Bất quá sau đó bọn họ liền nghi ngờ vạn phần, này truyền thừa, lúc nào từng có binh khí truyền thừa? , chẳng lẽ là Sư Thúc gạt người không được.

"Sư Thúc, này chúng ta có thể hay không sờ một cái." Các đệ tử nhìn Lâm Phàm này kháng trên bờ vai Cự Phủ, cũng là có chút hiếu kỳ.

Mặc dù này Cự Phủ nhìn qua thật giống như rất bình thường, nhưng là phía trên Lưu Quang lóe lên, liếc mắt là có thể nhìn ra, này tuyệt đối không phải một loại búa.

"Cái này không thể được, lưỡi búa này chỉ nhận ta, Tông Chủ muốn một cái sờ, đều bị này Cự Phủ cho văng ra, cho các ngươi an toàn nghĩ, hay là chớ sờ." Nhìn những tiểu sư đệ này môn, kia ánh mắt hâm mộ, Lâm Phàm trong lòng cũng là vui a không thôi, cuộc sống này mới đủ mùi vị a.

"Oa... ."

Chung quanh các đệ tử nghe cũng là liên tục thán phục, "Như vậy bảo bối, chỉ có Lâm sư thúc mới có thể nắm giữ."

"Đúng vậy, lần trước mạnh mẽ nhất kiều chiến đấu,

Lâm sư thúc dùng được (phải) số một, bây giờ lại có như vậy thần binh lợi khí, thật là tông môn may mắn a."

Nghe Tiểu Sư Đệ môn đối với chính mình thổi phồng, Lâm Phàm tâm sớm cũng không biết Phi đi nơi nào.

"Ta không tin... ." Mà ngay tại lúc này, một bóng người đột nhiên từ trong đám người đi ra, một tay đưa về phía Lâm Phàm trên bả vai Cự Phủ.

Lâm Phàm nhìn người kia, hơi có chút nghi ngờ, người này là ai a, thế nào làm càn như vậy đây.

"Phanh... ."

Ngay tại lỗ Viêm chạm được Cự Phủ trong một sát na, Cự Phủ bên trên lóe lên một trận ánh sáng, đem cho đẩy lui.

Chung quanh các đệ tử, nhìn là thán phục liên tục.

"Người này là ai a, Sư Thúc đều nói không thể đụng vào, còn muốn đụng."

"Ai biết a, Lâm sư thúc chưa bao giờ gạt người, người này còn không tin, tự mình chuốc lấy cực khổ đi."

"Có lẽ là nghĩ tại Lâm sư thúc trước mặt lưu lại ấn tượng đi, bất quá Lâm sư thúc đối với (đúng) chúng ta đều là đối xử bình đẳng, loại này trò vặt, ở Lâm sư thúc trước mặt có thể là vô dụng."

Bị cái này không có thể ngăn cản ánh sáng đẩy lui lỗ Viêm, từ dưới đất bò dậy, kia bình tĩnh trong ánh mắt, lóe lên một tia oán hận.

Này lỗ Viêm chính là Lâm Phàm mấy tháng trước, từ đệ tử tạp dịch kia chọn làm cỏ nhân viên lúc, không có bị Lâm Phàm coi trọng gia hỏa, bây giờ mấy tháng đi qua, này lỗ Viêm mượn thân bí này Phật Châu, từ Hậu Thiên Cảnh Giới đột phá đến Tiên Thiên Cảnh Giới, trở thành một tên gọi Ngoại Môn Đệ Tử.

"Sư Đệ, không có sao chứ." Lâm Phàm hỏi.

Lỗ Viêm liếc mắt nhìn Lâm Phàm, sau đó rời đi nơi này.

"Người này..." Lâm Phàm bắt đầu đi lắc đầu một cái, đệ tử này xem ra cũng không phải là cái gì người tốt a, có thể với chính mình không chơi được đồng thời, khẳng định liền không phải là cái gì người tốt.

"Người này quá kiều ngạo đi."

"Người này là ai? Các ngươi quen biết không, lại đối với (đúng) Lâm sư thúc như thế không có lễ phép."

"Hắn hình như là trước một tháng từ đệ tử tạp dịch bên kia tấn thăng Ngoại Môn Đệ Tử, tên gì Viêm"

...

Lâm Phàm cũng không suy nghĩ nhiều như vậy, sau đó khoát khoát tay, "Được, cũng tán đi, bọn sư Thúc Minh ngày liền muốn ra tông môn lịch luyện đi, các loại (chờ) bọn sư chú trở lại, cho các ngươi mang một ít thú vị."

"Tạ Tạ sư thúc."

Chúng đệ tử trong lòng vui mừng, sau đó cung tiễn đến Lâm Phàm rời đi.

Khi trở lại Vô Danh đình sau khi, Lâm Phàm lập tức đem Cự Phủ thả vào trong túi đeo lưng, sau đó bắt đầu lục tung dọn dẹp.

"Ha ha, muốn cho ta ngày mai đi, thật là không thể nào, loại này trì hoãn đo lường, tiểu gia ta liếc mắt cũng có thể quên xuyên." Lâm Phàm đã sớm nhìn ra Tông Chủ là không chuẩn bị cho mình rời đi.

Này ngay từ đầu Lâm Phàm có lẽ sẽ tin tưởng Tông Chủ có thể làm cho mình rời đi, nhưng là tại chính mình lấy được này Vĩnh Hằng chi phủ sau, chắc chắn sẽ không làm cho mình rời đi.

Dù sao bọn họ đây cũng là nghĩ (muốn) phải bảo đảm tiểu gia an toàn, nhưng là này một mực đợi ở bên trong tông môn, cũng là không thú vị rất, cái này không ra kiến thức một chút, làm sao có thể được.

Nghĩ (muốn) nghĩ lần trước, đi theo tông môn cùng đi phiêu miểu tuyết phong, tu vi kia thăng là thật là nhanh a, nhất định chính là hoa lập lập thăng, ngay cả một chút phòng bị đường sống cũng không có a.

Vì vậy, ai dám không để cho mình đi ra ngoài, vậy sẽ phải liều mạng với hắn.

Bất quá suy nghĩ một chút Tông Chủ thực lực bọn hắn, Lâm Phàm liền không có một chút điểm hy vọng.

Lúc này, Lâm Phàm mở cặp táp ra, thu thập mấy bộ quần áo cùng một nhiều chút đồ dùng thường ngày, cuối cùng lại lập tức Hưởng Đan Đình đình chạy đi.

Này đi ra khỏi nhà, không chuẩn bị đầy đủ hết một chút, thật đúng là không được.

Lâm Phàm bây giờ nhưng là Đan Đình đình danh nhân, vì vậy này xuất nhập không người ngăn trở, một đường quét sạch, thấy Thảo Dược cũng đều thu không ít, mà khi Thảo Dược đào được không sai biệt lắm sau, Lâm Phàm liền trở lại Vô Danh đình.

Lâm Phàm đem Thái chỉ kiều, trương nhị cầu đám người kêu đến, giao phó một chút sự tình, liền nói mình đi ra ngoài lịch luyện một đoạn thời gian, để cho bọn họ thật tốt đem đình núi coi trọng.

Đối với Lâm Phàm muốn rời đi, Thái chỉ kiều tự nhiên là có nhiều chút Bất Xá, bất quá suy nghĩ một chút lão sư nói muốn lúc trở về, cho mình mang đồ vật, cuối cùng cũng là vui vẻ lên chút gật đầu.

"Được, Bản Tông Chủ liền đi trước, các ngươi cũng cho ta thật tốt tu luyện, còn có chăm sóc kỹ tiểu sư muội." Lâm Phàm hướng của bọn hắn khoát khoát tay, sau đó xuống Vô Danh đình, làm đến giữa sườn núi thời điểm, Lâm Phàm trong nháy mắt tiến vào ẩn thân trạng thái, hướng sơn môn miệng chạy đi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 190: Lại 1 lần nghĩ quá nhiều, lỗ lớn tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân

"Các sư đệ, bây giờ tình huống chính là như vậy, Lâm Phàm truyền thừa lão tổ mãi mãi hằng chi phủ, bây giờ muốn ra Tông lịch luyện, tuy nói lịch luyện là mỗi người cũng không thể tránh khỏi việc trải qua, nhưng là ngày nay thiên hạ không tính là thái bình, nếu như xảy ra chuyện gì, ta Thánh Tông không chịu nổi a." Yên Tông chủ nhìn đồng đạo sư đệ nói.

Vô Nhai đám người trở mắt nhìn nhau, cúi đầu suy nghĩ, sư huynh ý tứ, bọn họ minh bạch, này đi ra ngoài lịch luyện sợ là ngăn trở không

Như vậy bây giờ tình huống, cũng chính là muốn chảy máu nhiều chứ sao.

"Các vị các sư đệ, mọi người tiếp cận một tiếp cận đi, ta đây nấu chảy tinh hồ màn hào quang, có thể kháng cự đại Thiên Vị cảnh giới dưới đây toàn bộ công kích, ở Đông Linh Châu cũng có thể hoành hành không có kỵ." Vô Nhai Thái Thượng Trưởng Lão, hơi nhấc ngón tay, một đạo hồng quang lóe lên, một cái giống như chung bảo bồng xuất hiện ở trước mặt.

"Sư huynh đại khí, người này nếu được (phải) đến lão tổ truyền thừa, vậy dĩ nhiên không thể keo kiệt, ta liền để cho này Thôn Thiên Cuồng Mãng trở thành hắn bạn sinh thú đi." Ngự Thủ đình Thái Thượng Trưởng Lão ổng tay áo cuốn một cái, một cái màu đỏ con rắn nhỏ Tinh Tinh nằm ở trong lòng bàn

tay.

Điều này màu đỏ con rắn nhỏ đã ép tới gần thượng cổ hung thú tồn tại, rất là cường đại, bây giờ Ngự Thú đình Thái Thượng Trưởng Lão nguyên ý để cho trở thành Lâm Phàm bạn sinh thú, cũng là chân tâm thật ý.

... .

Yến Tông chủ nhìn các vị sư đệ, chút nào không keo kiệt xuất ra đông đảo bảo bối, trong lòng cũng là vui vẻ yên tâm, Lâm Phàm được (phải) đến lão tổ truyền thừa, Thánh Tông phải đảm bảo kỳ an toàn, này đi ra khỏi nhà, hung hiểm vạn phần, có những thứ này, kia đem hoành hành không cố kỵ, cho dù là gặp phải đại Thiên Vị cảnh giới cao thủ, cũng có thể không nhìn.

Nhất là Ngự Thú giới Thái Thượng Trưởng Lão điều này Thôn Thiên Cuồng Mãng, huyết mạch đã đến gần vô hạn vu thượng Cổ hung thú, thực lực bản thân cũng là đại Thiên Vị cao cấp, này mang trên người, cũng có thể bảo vệ kỳ an toàn.

... .

Mà lúc này Lâm Phàm, nửa đường nghiền ép một con thú dữ, sau đó để cho trở thành tọa kỵ, một đường chạy như điên, về phần đi đâu, Lâm Phàm trong lòng cũng đã có cân nhắc.

« Thất Thánh Bảo Đồ » mấy cái địa điểm, Lâm Phàm trong lòng cũng đã biết.

Này thứ nhất con mắt, chính là « Thất Thánh Bảo Đồ » bên trên thứ nhất địa điểm, ngọn lửa Địa Ngục.

"Chạy cho ta nhanh lên một chút." Lâm Phàm tay cầm trường tiên, rút ra một chút hung thú cái móng.

Này hung thú gào khóc vừa gọi, hai mắt ngấn lệ mông lung, trong lòng vạn phần bi thảm.

Này vốn là thấy một người, muốn ăn một bữa thỏa thích, sao có thể nghĩ đến sẽ phát sinh như vậy sự tình, này nhân loại dưới cái nhìn của nó thật sự là quá kinh khủng.

Giục ngựa lao nhanh, cuồng phong lẫm liệt.

Lâm Phàm khoe miệng cũng là lộ ra một tia nụ cười rực rỡ.

Đã biết điên cuồng đi đường, chính là sợ bị Tông Chủ phát hiện, sau đó đem chính mình cho xách trở về.

Này cái gì ngày mai lại đi, hoàn toàn chính là hại người, này chậm chạp kể sách, Lâm Phàm sao có thể không biết.

Tông Chủ nhất định là muốn với mấy cái khác Thái Thượng Trưởng Lão thương lượng một phen, cuối cùng chắc chắn đem chính mình cưỡng ép lưu lại.

Lấy chính mình tu vi, khẳng định phản không kháng nổi,

Chẳng trước thời hạn chạy trốn, cho các người không tìm được tiểu gia.

Chờ tiểu gia ở bên ngoài đem thực lực hồn thượng, ở tốt xong trở về rạng rỡ một cái.

Nhật Nguyệt Giao Thế.

Lâm Phàm nhìn bản đồ một chút, chắc chắn phương hướng sau khi, liền một đường đi trước, này một con đi đường hung thú, quả thật bất phàm, ngày đi ngàn dặm không thành vấn đề.

Thánh Tông.

Yến Tông chủ mang theo các sư đệ thật sự dứt bỏ bảo bối đi tới Vô Danh đỉnh.

Tiểu tử này phải ra Tông lịch luyện dĩ nhiên là phải bảo đảm kỳ an toàn, tuy nói trong lòng bọn họ không muốn, nhưng bây giờ cũng không thể tránh được.

Nhưng khi Yến Tông chủ từ trương nhị cầu kia bên trong biết được, Lâm Phàm ngày hôm qua liền rời đi tông môn, trong nháy mắt đứng ở Vô Danh trên đỉnh núi đờ đẫn.

Này đặc biệt sao còn có thể chơi thế nào... .

Xuyên qua Thánh Tông biên giới, trước mắt nhưng là một mảnh màu vàng thiên địa.

Hoàng Sa cuốn, tràn ngập toàn bộ không trung, Lâm Phàm ngưng thần vừa nhìn, sau đó xuất ra bản đồ.

Xuyên qua Thánh Tông biên giới, trước mặt liền là tử vong sa mạc.

"Đi a... ." Lâm Phàm vỗ vỗ dưới quần hung thú.

Nhưng là này hung thú nhưng là gào khóc mấy tiếng, cuối cùng tứ chi quỳ một cái, hai mắt ngấn lệ mông lung nhìn Lâm Phàm, muốn Lâm Phàm tha chính mình, đối với trước mặt một mảnh sa mạc, nó phảng phất rất là sợ hãi.

Lâm Phàm nhìn này hung thú bộ dáng, cuối cùng thở dài một tiếng, "Mau cút."

Vốn là Lâm Phàm là nghĩ đem hung thú cho băm điền vào kinh nghiệm, nhưng là này hung thú một đường đưa mình tới nơi này, cái này không có công lao cũng có khổ lao, vì vậy liền lưu nó một cái mạng nhỏ tốt.

Gào khóc... .

Này hung thú cảm kích nhìn Lâm Phàm liếc mắt, sau đó mân mê cái mông nhắc chân liền rút lui, phảng phất sợ hãi Lâm Phàm một đao đưa hấn băm.

Lâm Phàm nhìn trước mặt này một mảnh mênh mông bát ngát sa mạc, cuối cùng bất đắc dĩ thở dài một tiếng, kiên trì đến cùng, bước vào này một mảnh Hoàng trong cát.

Dần dần Hoàng Sa càng ngày càng lớn, Lâm Phàm bóng người, dần dần biến mất ở bên trong vùng thế giới này.

"Thật đặc biệt sao địa phương quý quái, sớm biết lúc trước liền chuẩn bị tốt." Đi trong sa mạc Lâm Phàm nhỏ nước bọt mấy câu, này Tử Vong sa mạc độ nguy hiểm, cũng không so với một ít cấm địa muốn ít hơn bao nhiêu.

Nơi này cuộc sống một đám rất là quái dị hung thú, có lẽ ngay cả hung thú cũng không bằng.

Căn cứ tông môn ghi lại, cái này Tử Vong sa mạc, là rời đi Thánh Tông đường phải đi qua, Tiên Thiên Cảnh Giới dưới đây đệ tử, ở nơi này trong sa mạc, rất khó sinh tồn.

Mà tông môn đệ tử lịch luyện thời điểm, đều là thành đoàn kết bạn, chung nhau vượt qua nơi này.

Lúc này gió cát càng ngày càng lớn, từ mặt bên thổi tới, Lâm Phàm trực tiếp đem Vĩnh Hằng chi phủ xuất ra tay, ngăn ở gò má, ngăn trở gió cát thổi tới trên mặt.

Ở Lâm Phàm phía trước một mảnh sa địa bên trên, đột nhiên có chút run rẩy một cái, trong đó phảng phất có sinh vật gì tại tới trước.

Ào ào âm thanh, cùng chung quanh phong thanh khuấy hợp lại cùng nhau, để cho người không phân rõ, đây là phong thanh hay lại là nguy cơ tới trước dự đoán âm thanh.

Mà ngay tại lúc này, mặt cát đột nhiên trầm luân, một con dáng vóc to Ngô Công từ cát trong đất đột nhiên toát ra, kia cao lớn thân thể, phảng phất một cái người khổng lồ một dạng vô số chạm tay, trên không trung không ngừng lay động, kia dữ tợn trong miệng phát ra ào ào thanh âm.

Đối với cái này động một cái tĩnh, hù dọa Lâm Phàm cả kinh, lập tức cầm trong tay Vĩnh Hằng chi phủ ném qua.

"Keng, chúc mừng đánh chết Tiên Thiên hung thú cấp cao."

"Keng, kinh nghiệm gia tăng một trăm ngàn."

... .

Nghe tới tiếng nhắc nhở thời điểm, Lâm Phàm nhất thời thở phào một cái, đồng thời khó chịu mắng.

"Hù chết tiểu gia ta." Lâm Phàm tiến lên đem Vĩnh Hằng chi phủ từ hung thú trên người rút ra.

Sau đó nhìn một chút này Ngô Công hình dáng hung thú, cũng là phiết liếc mắt, "Tìm chết... ."

Tuy nói này hung thú thực lực rất yếu, nhưng là cũng để cho Lâm Phàm hiểu rõ một chút, chính là chỗ này Tử Vong sa mạc xác thực không phải là thoải, rất là nguy cơ.

Những thứ dữ này một loại cũng cuộc sống ở dưới đất, đột nhiên này xuất thủ, rất là để cho người ứng phó không kịp.

Nếu như không là tiểu gia thực lực cao siêu, sợ rằng thật đúng là đến đạo.

Sau đó Lâm Phàm tiếp tục tiến lên, cũng không biết phải bao lâu mới có thể xuyên việt qua này vô biên vô tận sa mạc.

... .

Ở đó trong sa mạc.

Một đầu dài dài bóng đen càng ngày càng lớn, khi thấy rõ bóng đen thời điểm, lại phát hiện là một cái đoàn xe.

Cái xe này đội ở trong sa mạc, chạy rất chậm.

Một mảnh tiếng mắng chửi ở này trong đội xe vang lên.

PS; nhờ cây đoàn người, ủng hộ Chính Bản, đặt một lớp, cho chút động lực, mỗi ngày canh tư, cũng là hết sức, đề cử một quyển sách « một quyển Hoàng Giả » . (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 191: Kinh hoàng sự tình phát sinh tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Này một xe đội, chạy ở trong sa mạc, kia chuyển động bánh xe ở đó mềm mại trên sa mạc lưu lại thật dài vết xe, đoàn xe tả hữu hai bên, có một đám cười ở hung thú trên người Hắc Giáp binh lính, những thứ này Hắc Giáp trong tay binh lính trường đao tản ra ác liệt ánh sáng, Uy khiến người sợ hãi.

Xe kia đội bên trên có mấy cái bằng sắt nhà tù, trong đó nhốt tất cả hung thú, chẳng qua là những thứ kia vô cùng uy mãnh hung thú, bây giờ lại phảng phát không có khí lực một dạng tê liệt ngã xuống ở trong tù, nhưng ánh mắt kia lại lóe lên vẻ hung ác.

Những thứ này Hắc Giáp binh lính, chạy ở trong sa mạc, ánh mắt cảnh giác nhìn chăm chú chung quanh, nhưng là khi thấy kia trong lao tù hung thú lúc, cũng là lộ ra vẻ tươi cười, đây là bọn hắn một tháng đi xuống, lớn nhất nhận hàng.

"Lần này có tiểu thư cùng chúng ta cùng nhau xuất hành, nhận hàng tràn đầy, không biết có thể bán ra cái gì giá tiền cao." Một tên Hắc Giáp thị vệ sờ một cái đen nhánh hiện lên ánh sáng trên khôi giáp một đạo thương hoành, tâm tình cũng là vui thích.

Tuy nói lần này nguy cơ nặng nề, nhưng là ở tiểu thư dưới sự chỉ huy, cũng chưa từng xuất hiện thương vong, này sáu con Tiên Thiên Đại Viên Mãn hung thú càng bị bọn họ bắt sống, có thể nói là thu hoạch rất phong phú.

Thị vệ cười hung thú, đi tới phía trước kia phong cách cổ xưa không tính là xe ngựa sang trọng cạnh, cung kính nói, "Tiểu thư, phía trước chính là đen hạp khẩu, cần phải cẩn thận."

Ở Từ Vong trong sa mạc, không chỉ có những thứ kia núp ở dưới đất hung thú cần thiết phải chú ý, đồng thời phải chú ý hơn chính là, những thứ này Từ Vong trong sa mạc sa phi. [h đổi mới nhanh, Website Logo nhẹ nhàng khoan khoái, quảng cáo ít, vô đạ song, thích nhất loại này Website, nhất định phải khen ngợi]

Sa mạc mười bốn Phi, là từ vong trong sa mạc, so với hung thú còn kinh khủng hơn tồn tại.

"ừ, để cho người gia tăng chú ý." Xe kia trong kiệu, truyền tới trợn trợn thanh thúy giống như âm thanh thiên nhiên thanh âm, thỉnh kỳ thanh thanh âm, liền để cho người say mê.

Hắc Giáp thị vệ thần sắc tôn kính nhìn xe kia kiệu, trong lòng không khỏi suy nghĩ, thế gian thế nào sẽ có như vậy nữ nhân.

Cũng không biết sẽ có người nào, có thể có được tiểu thư trái tim.

Xa xa cát bụi bay lên, một đám bóng đen cười ở hung thú trên, nhanh chóng ở mảnh này trong sa mạc chạy.

"Ha ha, một tháng trước, liền chú ý đến bọn họ, không nghĩ tới sau một tháng, được mùa trở về, ngược lại tiện nghi chúng ta." Dẫn người đầu tiên Độc Nhân sa phi, mặt mũi hung ác hét.

Người này chính là mười bốn sa phi đầu lĩnh, cát Độc Long, nhập thần trung cấp, người mang tám loại công pháp.

Mỗi một chủng công pháp đều là Huyền Giai hạ phẩm, thực lực kinh người, ở nơi này Từ Vong sa mạc người cũng là nhân vật số 1.

Còn lại 13 Phi, tên cũng lấy "Cát" chữ mở đầu.

Sa đạo Thiên, cát diệt hung, cát vô hạnh... .

Này sa mạc mười bốn Phi, ở Từ Vong sa mạc hoành hành ngang ngược, đi ngang qua Từ Vong sa mạc người, không chỉ có muốn cảnh giác chung quanh sa địa hung thú, còn phải lo lắng này mười bốn sa phi.

Mười bốn sa phi không có thủ hạ, mười bốn người bắt kẻ đi đâu đều là cùng lên đường, ở nơi này mệnh mông trong sa mạc,

Cũng là bá chủ cấp bậc, đã từng có cao thủ muốn đem này gieo họa thương sinh mười bốn sa phi cho tru diệt, nhưng thật đáng tiếc nhưng là bị này mười bốn sa phi cho sống sờ sờ hãm hại chết tại đây Từ Vong trong sa mạc.

Vì vậy từ sau, lại cũng không có cao thủ nói muốn Thế Thiên Hành Đạo tới tru diệt mười bốn sa phi.

"Sáu con thú dữ thuộc về các người, kia tiểu nương môn Quy lão tử." Cát Độc Long đại cười nói, phảng phất hết thảy các thứ này tất cả đều nằm trong lòng bàn tay.

"Ha ha, lão đại người tận hứng sau khi, có thể phải cho ta môn vui đùa một chút mới được, thật đúng là chưa bao giờ hưởng qua Cung gia tiểu thư mùi vị đây." Cát diệt hung vóc người nhỏ thấp, đầu lười liếm môi, ánh mắt đậm. Tà thuyết đạo.

"Thành... ."

... .

Giờ phút này đoàn xe đã tới Từ Vong sa mạc phải qua đất, hai bên là do hong gió cát đá tạo thành núi cao chót vót, không cao lắm, nhưng là không tính là thấp, đem này một con đường ngăn cách, chỉ để lại này một con đường.

"Tiểu thư, đã đến đen thung lũng." Một tên Hắc Giáp thị vệ thu nhận đề cho đội ngũ dừng lại, sau đó cảnh giác nhìn chung quanh nói.

Giờ khắc này xe ngựa kia hai phiến tiểu cửa bị đẩy ra, một đạo thân ảnh từ bên trong xe đi ra.

Một thân màu trắng áo tơ trắng, không chọc một chút bụi trần, bàn khởi tóc mai cùng cặp kia tản nhỏ dài sợi tóc làm nổi bật vậy tuyệt vời dung mạo, tính tế mảy liễu, hẳn là thành thực ôn nhu, giờ phút này lại hơi nhíu lên ngưng mắt nhìn phía trước.

"Gặp nguy hiểm." Đưa mắt nhìn đi qua, Cung băng đêm nghiêng phun mấy chữ.

Hắc Giáp thị vệ cả kinh thất sắc, lập tức đề cho mọi người chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

"Ha ha, không hổ là Cung gia thông minh nhất tiểu thư, này nhìn một cái thì biết rõ nguy cơ a." Lúc này từ kia trên vách đá dựng đứng, bay xuống xuống mười bốn bóng người, mà những tọa kỵ đó hung thú chính là nhẹ nhàng trợn mắt bò lổm ngổm ở trên vách đá, mắt lộ ra hung quang nhìn chăm chú phía dưới.

"Mười bốn sa phi." Trong người ánh lúc xuất hiện, những thị vệ kia môn biến sắc, hiển nhiên này mười bốn sa phi đại danh, dưới cái nhìn của bọn họ cũng không xa lạ gì.

"Chào các vị hán, quy củ chúng ta biết, tiền tài có thể lưu lại, sáu con thú dữ có thể hay không để cho chúng ta mang đi." Đứng ở Cung băng đêm bên người Hắc Giáp thị vệ nói.

Hắn biết mười bốn sa phi xuất hiện, muốn giết đi qua, là chuyện không có khả năng.

Cát Độc Long giờ phút này cười cười, sờ một cái kia đã mù xuống một con mắt, "Tiền tài lưu lại, hung thú lưu lại, cái này tiểu mỹ nhân cũng lưu lại, các người có thể rút."

Hắc Giáp thị vệ biến sắc, có chút vẻ giận, sau đó tỉnh táo nói, "Vị này là Cung gia tiểu thư... ."

Hắc Giáp thị vệ lời còn chưa nói hết, liền bị cát Độc Long chặn lại, "Hừ, Lão Tử chặn chính là Cung gia tiểu thư, Lão Tử này con mắt, có thể chính là các người Cung gia cái gì đó gia chủ cho lộng mù, bất quá đáng tiếc là lão già kia lại chết ở chỗ này."

"Lão Tử chết, khuê nữ này lại bị chúng ta đùa bỡn một phen, đó cũng là sáng khoái a." Cát Độc Long cười tà, còn lại mười bốn sa phi cũng là đậm Cười.

"Tiểu thư, đợi một hồi ta hộ người rời đi, này mười bốn sa phi, chúng ta cũng không phải là đối thủ." Hắc Y thị vệ nói.

Cung băng đêm nhìn mười bốn sa phi, trong mắt lóe lên hận ý.

"Tiểu mỹ nhân, không nên dùng loại ánh mắt này nhìn Lão Tử, cái này làm cho Lão Tử rất là khó chịu a, bất quá cũng không cần gấp, đợi một hồi Lão Tử sẽ để cho người hảo hảo thoải mái một chút, bảo đảm người hiểu được vô cùng a." Cát Độc Long cuồng tiếu.

Đối với (đúng) cát Độc Long mà nói, để cho hắn oán giận nhất sự tình, chính là Cung gia lão già kia, đem mình con mắt cho lộng mù.

Năm đó Cung gia gia chủ là tru diệt sa mạc mười bốn Phi, mang người đi tới Tử Vong sa mạc, ở trong lúc giao thủ, cát Độc Long bị chỉ một cái đâm mắt mù, mà kia Cung gia gia chủ, cũng bị cát Độc Long dẫn tới một chỗ, bị nơi đó hung thú cho nuốt đi xuống.

Bây giờ này Cung gia tiểu thư xuất hiện, hán cát Độc Long muốn hung hăng hành hạ một phen, đã báo cáo năm đó thù.

Giờ khắc này, Cung băng đêm đôi mắt đẹp đông lại một cái, vang vang một tiếng rút ra trường kiếm

Cát Độc Long vùng tay lên, "Nam toàn bộ giết, nữ lưu lại."

Mười bốn sa phi ngẩng cao một tiếng, rồi rút xuất ra binh khí, liều chết xung phong đi.

Mà đúng lúc này, kia trên vách đá hung thú, nhất thời sợ hồng, từ kia trên vách đá nhảy xuống, sau khi rơi xuống đất, tứ chi cuống quít kích thích, hướng bốn phương tám hướng chạy đi, phảng phất cái gì chuyện kinh khủng gần sắp đến.

Kia trong lao tù vô lực sáu con thú dữ, giờ khắc này cũng là kinh hoàng gào thét, dùng kia vô lực thân thể đụng nhau kia nhà tù.

Giờ khắc này mọi người nghi ngờ vạn phần.

"Này sao lại thế này."

Mười bốn sa phi thấy tọa kỵ chạy khắp nơi, cũng là nổi giận gầm lên một tiếng, nhưng là những thú dữ này giờ khắc này tựa như cùng mê muội một dạng căn bản không nghe chỉ huy, thậm chí có hung thú thấy không chỗ có thể trốn, vọt thẳng đụng núi cao chót vót, tự sát mà chết.

"Tiểu thư, những thú dữ này là chuyện gì xảy ra?"

Cung băng đêm vậy tuyệt mỹ mặt mũi, cũng không khỏi lộ ra vẻ kinh dị, đồ thăm cái miệng nhỏ nhắn, có chút mở ra, lắc đầu một cái.

Mà liền tại sát na này giữa, đất rung núi chuyển, kia vách đá thẳng đứng, cự tuyệt đứng đưa.

"Ai u, ngọa tào, chậm một chút... ."

... .

yêu cầu đặt, yêu cầu phiếu hàng tháng. (.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Nam trái nữ phải tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Lúc này mọi người kinh ngạc vạn phần, chỉ thấy kia liên quan (khô) biến hóa cát đá trên núi cao chót vót, phảng phất có vật gì muốn từ bên trong đi ra một nửa, tiếng nổ vang lên, kia cát đá trên núi cao chót vót, đột nhiên phá vỡ một cái đáng vóc to hổ.

Một giọng nói từ bên trong truyền tới, sợ mọi người biến sắc.

"Mặt đất không đi, đi dưới đất, hại tiểu gia ăn đầy miệng cát." Thấy mặt trời lặn nửa Lâm Phàm, ỏi nhỏ nước miếng, vỗ vỗ đầu cùng quần áo, đem trên người cát đánh xuống.

Một mực đi đường, để cho Lâm Phàm đều có chút tan vỡ, cuối cùng trực tiếp hạ ngoan thủ, dùng « Ngự Thú Quyết » cùng gây gộc bên dưới, một con sa địa hung thú bị Lâm Phàm cho chinh phục.

Này trường mãn Bách Túc hung thú, hung thần ác sát, hồng đầu Hắc Bối, bụng phơi bày màu xanh da trời, Lâm Phàm mới vừa nhìn đến lúc đó, cũng là kêu lên không dứt, người này so với lúc trước bị chính mình một búa chặt lớn hơn rất nhiều.

Bất quá theo Lâm Phàm, này có lớn hay không hẳn không thèm để ý, chỉ muốn tìm một thay đi bộ, vì vậy ở ái hận đan xen gây gộc bên dưới, này Bách Túc hung thú khuất nhục thần phục ở Lâm Phàm dưới chân.

Giờ phút này Bách Túc hung thú phá động mà ra, Bách Túc ở đó trên núi cao chót vót leo, kia thân dài không thấy đáy thân thể, từ từ tiến dần từ này quanh động bên trong bò ra ngoài.

Lâm Phàm lời Bách Túc hung thú trán hai cây sắc bén đâm tủa, gào thét, "Ổn định, ổn định... "

"Đây là Bách Túc Thiên Long."

Đang lúc này, không biết là phương nào nhân vật, kinh hoàng hô kêu một tiếng.

Cung băng Dạ Thần sắc cũng là kinh hoàng nhìn trước mắt kia vật khổng lồ, thấy lạnh cả người xông lên đầu.

Này Bách Túc Thiên Long là tử vong trong sa mạc Vương Giả, không biết bao nhiêu mạng người tang cùng miệng, nhất là này hồng đầu Hắc Bối, đã đến gần vô hạn với Thành Niên Kỳ.

Mà trưởng thành kỳ sau Bách Túc Thiên Long, sẽ xảy ra dài ra một đôi cốt Sí, khi đó Hung Uy cái thể, đem không người có thể địch.

Lúc này mọi người thấy này Bách Túc Thiên Long kia biến biến trên trán, ngồi ngay ngắn một người, cũng là sợ trừng mắt miệng đất a, bọn họ chưa từng thấy qua Bách Túc Thiên Long sẽ bị nhân loại thuần phục.

Mười bốn sa phi trở mắt nhìn nhau, bọn họ đã minh bạch, chính mình tọa kỵ tại sao phải điên cuồng chạy trốn, bởi vì vì chúng nó đã khừu giác đến Bách Túc Thiên Long khí tức.

Cát Độc Long giờ phút này không nhúc nhích, hẳn không biết bức này nhân vật thần bí, đi tới nơi này là muốn làm gì? Hẳn không dám can rờ, liền này Bách Túc Thiên Long là có thể để cho bọn họ toàn quân bị diệt, càng không cần phải nói có thể tuấn hóa Bách Túc Thiên Long thần bí nhân kia.

Giờ phút này không đơn thuần cát Độc Long không dám lộn xộn, chính là Cung băng đem bọn họ cũng không dám can rờ.

Bách Túc Thiên Long giờ phút này bàn co rút trên mặt đất, nửa trước thân đứng thẳng, vô số móng trước tại trong hư không co dẫn đến, khi nhìn đến những người trước mắt này loại thời điểm, hơi lộ ra hung dạng.

Nhưng là vừa nghĩ tới trên trán mình người kia, Bách Túc Thiên Long nhưng trong nháy mắt an ổn rất nhiều.

Lúc này Lâm Phàm ngấm nhìn tả hữu, ngược lại cũng thấy hai phe này đội ngũ, sau đó lại nhìn chung quanh một chút xấu cảnh, trong lòng cũng là nghi ngờ vạn phần.

Này trên mặt đất tạt qua,

Không biết xuyên đi nơi nào.

"Các người là người nào?" Giờ phút này Lâm Phàm hất một cái kia phiêu dật Tú, chấp hai tay sau lưng, đứng thẳng người, một cổ cao thủ tuyệt thế khí tức tuôn ra tới.

Tuy nói Lâm Phàm dưới cái nhìn của bọn họ, tuổi trẻ đáng sợ, nhưng là kia bình thân trên mặt mũi, lại tán tít ti khí tức, đó là một loại cao quý, trầm ổn, phảng phất việc trải qua thế gian không cân nhắc tang thương.

"Tiền bối, tại hạ Cung băng đêm, mực thành Cung gia người." Cung băng đêm lập tức tiến lên, thần sắc cung kính nói.

Cát Độc Long kiến cung băng đêm cùng thần bí nhân này nói chuyện với nhau, trong lòng không khỏi có chút hoảng hốt.

Bọn họ là sa phi, tiếng xấu rõ ràng, lấy này Cung băng đêm cho tư, hơn nữa thần bí nhân này trẻ tuổi như vậy, khó tránh khỏi sẽ không xảy ra một ít chuyện.

Nếu như Cung băng đêm ở một bên dẫn đo một phen, thần bí nhân này có lẽ sẽ là Bắc Mỹ nhân cười một tiếng, đưa bọn họ chém chết cũng khó nói.

Giờ khắc này cát Độc Long nghĩ (muốn) muốn chạy trốn, nhưng là kia Bách Túc Thiên Long kia giống như lưu ly Tinh Hồng mắt, tránh bọn họ nhưng cũng không dám lộn xộn.

"Tiền bối, những người này là Tử Vong sa mạc mười bốn sa phi, tiếng xấu rõ ràng, lạm sát kẻ vô tội, bây giờ bọn họ cản lại chúng ta đoàn xe, muốn cướp tiền giết người." Cung băng đêm trầm tĩnh, đem sự tình từ từ nói đến, bây giờ thần bí nhân này xuất hiện, có lẽ có thể mang này mười bốn sa phi cho tru diệt.

Lúc này Lâm Phàm đứng ở Bách Túc Thiên trên đỉnh đầu rồng, nhìn phía dưới hai phe này đội ngũ.

Nhất là này tịnh lệ lời nói, có loại muốn cho tiểu gia xuất thủ giết chết những thứ này mười bốn sa phi ý tứ.

Nhưng là ta Lâm Phàm là người nào? Có thể là cái loại này bị không việc gì mê muội người sao? Này người khác làm cho mình làm gì, liền làm cái đó, vậy hay là chính mình phong cách sao?

Huống chi mình nhưng là có chuyện quan trọng muốn làm, này Bách Túc Thiên Long thay đi bộ nhất định là không được.

Này một mực ở sa địa trong cuồng tập, ai có thể bị, đoạn đường này tới, Lâm Phàm cũng không nhớ rõ, chính mình nuốt bao nhiêu cát.

"Tiền bối, chúng ta chỉ là muốn hoà làm một miệng sinh hoạt a." Cát Độc Long lập tức nói.

"Đúng vậy, đúng vậy... ." Còn lại mười bốn sa phi cũng là gật đầu nói.

... .

Mà ngay tại lúc này, bọn họ thấy tiền bối này, xuất ra một thanh búa thời điểm, trong lòng cũng là kinh hoàng không thôi, mà Cung băng đêm khỏa miệng nhân nhật lộ ra vẻ tươi cười.

Dưới cái nhìn của nàng, tiền bối này nhất định là muốn vì dân trừ hại.

Có thể liên tại sát na này, mọi người nhưng là khiếp sợ, hô to điều này sao có thể.

Bọn họ quả thực không nghĩ ra, tiền bối tại sao phải đem này Bách Túc Thiên Long cho giết, này Bách Túc Thiên Long không phải là đã bị tiền bối cho thuần phục sao?

"Keng, chúc mừng đánh chết nhập thần trung cấp hung thú."

"Keng, kinh nghiệm tăng trưởng 30 vạn."

... .

Một búa mang theo sắc bén ánh sáng, đem Bách Túc Thiên Long sợ đầu trước mắt, Lâm Phàm trong lòng cũng là vui a một chút, loại thú dữ này, hẳn tự nhiên là không có khả năng bỏ qua cho.

Nhập thần trung cấp hung thú, cũng không phải là đùa, kinh nghiệm cũng là rất nhiều.

Đây nếu là một mực bỏ qua cho, như vậy mình cũng dừng tại nghĩ (muốn) thăng cấp.

Hai phe người, thấy trước mắt một màn, thân thể khẽ run lên, thật là ác độc người a, đây chính là Bách Túc Thiên Long a.

Không biết có bao nhiêu người, nghĩ (muốn) muốn thuần phục Bách Túc Thiên Long, nhưng hôm nay người trước mắt này, lại không chút do dự đem này Bách Túc Thiên Long cho băm, chuyện này... .

Giờ khắc này Lâm Phàm đem Vĩnh Hằng chi phù, hướng trên bả vai một gánh, sau đó đưa ngón tay ra, giống như chỉ điểm giang sơn.

"Xin lỗi, đánh cướp, nam trái nữ phải cho ta xếp thành hàng." Lâm Phàm bây giờ đã không muốn nói nhiều.

Chính mình là truy tìm « Thất Thánh Bảo Đồ » bí mật, cũng lười hỏi tới quá nhiều chuyện, theo Lâm Phàm đào « Thất Thánh Bảo Đồ » bí mật, không biết muốn độ qua bao nhiêu khu vực, đây nhất định phải đem tự thân tài nguyên bị chân mới được.

Bây giờ hai phe này đội ngũ, nhìn một cái chính là đại phú người, tuyệt đối không thể bỏ qua.

Một cái thương đội, một tên giặc cướp, đều là người có tiền a.

"Cái gì?" Mọi người thất kinh, không thể tin được vừa mới thật sự nghe được lời nói.

Nhất là Cung băng đêm càng là môi đỏ mọng khẽ nhếch, "Tiền bối... ."

"Chớ nói nhảm, vội vàng, nam trái nữ phải." Lâm Phàm vung lên Cự Phù, hoa lạp lạp xé âm thanh, để cho bọn họ kinh hãi vạn phần.

ps: Đi ra ăn cơm. (chưa xong còn tiếp.) 8

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193: Không tin, có thể tự mình tiến tới sò tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả:

Bây giờ Lâm Phàm đem Vinh Hằng chi phủ hướng trên bả vai một gánh, giống như lãnh đạo Đại Duyệt Binh một dạng nhìn song phương, sau đó nhường mây một cái.

"Ta lời nói, các ngươi cũng nghe không hiểu hay sao? Nam trái nữ phải, cho ta đằng hoàng đứng ngay ngắn." Chẳng lẽ đám người kia, ở làm tiểu gia là đang ở nói đùa bọn họ hay sao?

Lâm Phàm thừa nhận cô em gái kia tử rất đẹp, nhưng là tiểu gia cũng không phải là cái loại này mê một nữ sắc người, đây nếu là Hắc Khởi tay đến, ngay cả mình đều sợ, càng không cần phải nói cô em.

Ở Lâm Phàm kia tàn khốc dưới ánh mắt, Cung băng đem chân mày đông lại một cái, cuối cùng chậm rãi đứng ở bên phải, mà mười bốn sa phi do dự bất quyết, cuối cùng ở cát Độc Long gật đầu xuống, bọn họ cũng đằng hoàng đi tới Hắc Giáp thị vệ bên kia, song song đứng.

"Đại ca, người này, rốt cuộc là ý gì." Sa đạo Thiên nắm chặt binh khí trong tay, trong lòng rất là bất đắc dĩ, bọn họ vốn là sa phi, thật không nghĩ đến lại bị người khác cho đánh cướp, này nếu như truyền đi, còn không bị thể nhân chết cười.

"Đừng nói chuyện." Cát Độc Long dè dặt sa đạo thiên thủ, để cho an tĩnh, ngàn vạn lần không nên xung động.

Lúc này cát Độc Long lặng lẽ đánh giá Lâm Phàm, hy vọng có thể nhìn ra một, hai, người này khí tức nội liễm, không biết rốt cuộc là tu vi gì.

Bất quá vừa mới một bữa đêm kia Bách Túc Thiên Long giết chết, trong lòng của hắn cũng đã minh, người này không phải là tốt như vậy chộc, sau đó nhìn về phía cô linh linh một người đứng ở nơi đó Cung băng đem, khóe miệng lộ ra một tia vẻ trào phúng.

Đứng ở bên phải Cung băng đem, nội tâm chuyển động, đang suy nghĩ rốt cuộc có biện pháp gì, có thể làm cho người này trợ giúp chính mình.

Tiền tài không có không có vấn đề, nhưng là phải bảo đảm kỳ năng đủ an toàn rồi đi nơi này.

Giờ phút này Lâm Phàm hướng Hắc Giáp thị vệ bên trong một tên dài lùn tiểu gia hóa ngoắc ngoắc tay.

Kia nhỏ thấp Hắc Tập thị vệ lộ vẻ có chút khản trương, cuối cùng nom nóp lo sợ đi tới Lâm Phàm trước mặt.

"Đi đem bọn họ Túi Trữ Vật mỗi một người đều lấy tới cho ta." Lâm Phàm khiêng Vinh Hằng chi phủ ngang ngược vênh vao nói.

"Ừ." Kia Hắc Giáp thị vệ nào dám không phục tùng, sau đó từ thứ nhất đồng bọn trước mặt bắt đầu tịch thu đến.

"Các ngươi cũng cho ta đằng hoàng một chút, nếu là không biết điều, lưỡi búa này đây không phải là ăn chay." Lâm Phàm uy hiếp một tiếng, đây là Lâm Phàm lần đầu tiên đánh cướp, không giống ở Thương Linh Châu như vậy, hắn thấy, tài sản trí phú phương pháp, đánh cướp là nhanh nhất.

Có lúc này đánh cướp còn có thể mạng đến cho mình không tưởng được kinh hi.

Tỷ như hiện tại một cái bảo bối, hãy cùng này « Thất Thánh Bảo Đồ » một dạng này « Thất Thánh Bảo Đồ » thả ở túi đeo lưng bên trong rất lâu, vẫn không có đi đem moi ra, bây giờ vừa vặn có cơ hội này, Lâm Phàm Tự Nhiên không thể nào đem buông tha.

"Lão ca, cho ta đi." Tịch thu chiến lợi phẩm Hắc Giáp thị vệ nhìn mình đồng bọn, vô lực thờ dài nói.

Kia Hắc Giáp thị vệ nhìn Lâm Phàm liếc mắt, cuối cùng đem trên người Túi Trữ Vật, đưa ra.

Những thứ này Hắc Giáp thị vệ coi như biết điều, đem Túi Trữ Vật cũng giao lên,

Mà khi đến mười bốn sa phi thời điểm, lại không thể nào phối hợp.

Kia sa đạo Thiên liếc mắt nhìn tịch thu vật phẩm Hắc Giáp thị vệ, trong mắt lóe lên một tia tàn khốc, từ trong ngực móc ra một cái túi đựng đồ, ném tới trong tay đối phương.

"chờ một chút..." Lúc này, Lâm Phàm khiêng búa đi về phía trước, "Các ngươi liên quan (khô) giặc cướp, lại cũng chỉ có một Túi Trữ Vật, có phải hay không đem tiểu gia ta trở thành kẻ ngu hay sao?"

Lâm Phàm thấy sa đạo Thiên trước mặt, trên dưới quan sát một phen, phảng phất khừu giác chừng nấy dạng bảo bối một dạng "Đằng hoàng một chút, giao ra."

Sa đạo Thiên trong lòng có chút tức giận, bọn họ là sa phi, cả đời chuyên cướp người khác, còn chưa bao giờ bị người đoạt qua, người này thật sự là quá can rồ.

Phi có Phi tôn nghiêm, bây giờ người này vô tình giẫm đạp lên bọn họ tôn nghiêm, thật sự là không thể chịu đựng.

"Ta với người hợp lại... ." Liền tại sát na này đang lúc, sa đạo ngay thơ nguyên chấn động, loan đao trong tay mang theo một đầu dài trường đao Hồng hướng Lâm Phàm bổ tới.

"Nhị đệ, dừng tay." Cát Độc Long kêu lên một tiếng, nhưng là hết thấy các thứ này cũng trì.

Lâm Phàm nhìn giận dữ lên sa đạo Thiên, mặt lộ vẻ tán thưởng, không tệ, không tệ, bất quá cũng chỉ là không tệ mà thôi.

"Phanh... ."

Tại sát na này giữa.

Mảnh này Thiên đột nhiên an tĩnh lại.

Chân nguyên kia lẫn lộn, bạo nổ tới cao uy thế sa đạo Thiên, duy trì ban đầu tư thế, kia giờ cao Loan Đao hình dáng, là đẹp trai như vậy, mặt mũi là như vậy quyết định.

Có thể vừa lúc đó, sa đạo Thiên loan đao trong tay, lách cách một tiếng rơi xuống đất, theo phía sau bộ biểu tình có chút biến hóa, toàn bộ bộ mặt cũng biến hóa dữ tợn.

Kia uy mãnh hai tay, giờ phút này năm ngón tay duỗi thẳng, cuối cùng đem đầy quần bao phủ ở mười ngón tay giữa, thống khổ té xuống đất.

Một tiếng thống khổ thét dài, xuyên thẳng Vân Tiêu, đem không trung Bạch Vân, cũng rung động run một phen.

"Keng, chúc mừng đánh bại nhập thần Sơ Giai mười bốn sa phi sa đạo Thiên."

"Keng, kinh nghiệm tăng trưởng 20 vạn, đánh chết được càng nhiều kinh nghiệm cùng vật phẩm."

"Keng, liều trúng chân kinh nghiệm + 1 vạn."

... .

Hệ thống này tiếng nhắc nhở ở Lâm Phàm nghe tới vẫn là rất chua thoải mái, đồng thời vừa mới chính mình một cước kia, đá càng là đúng chỗ.

"Nhị đệ... ." Cát Độc Long kêu lên một tiếng, mặt lộ vẻ lo âu, đồng thời trong lòng lại vừa là thật sâu sợ hãi.

Nhị đệ là nhập thần Sơ Giai tu vi, tuy nhiên lại bị đối phương trong một chiêu cho đánh bại, giờ khắc này ở cát Độc Long xem ra, thực lực đối phương sâu không lường được.

"Cũng cho ta bàng hoàng một chút, nếu như không đứng đắn, kết quả có thể liền không phải như vậy." Lâm Phàm khiêng búa, mặt đầy bình tĩnh, sau đó từ sa đạo Thiên trên người, lại thu quát mấy túi trữ vật.

Có sa đạo Thiên gương xe trước, phía sau liền trượt lọt rất nhiều, cát Độc Long cuối cùng bất đắc dĩ thở dài, đem tự thân Túi Trữ Vật còn có thất ở trên cổ Trữ Vật Giới Chỉ toàn bộ giao ra.

Trong này có thể là có bọn họ qua nhiều năm như vậy, khổ cực cướp tới đồ vật, trong nháy mắt, cứ như vậy không.

Cát Độc Long đem mấy thứ nắm ở trong tay, là như vậy Bất Xá, nhưng là chống lại Lâm Phàm ánh mắt kia thời điểm, cát Độc Long nội tâm mãnh liệt run lên, cuối cùng không phải là rất cam tâm tình nguyện đem mấy thứ giao ra.

Mười bốn sa phi bị cướp hết sạch, chuyện này với bọn họ mà nói, giống như trời sập xuống một dạng nhưng là bây giờ tình huống lại không thể làm gì.

Lâm Phàm hơi cười cợt, tâm tình là tốt đẹp như vậy.

Sau đó đi tới Cung băng đêm trước mặt thời điểm, Lâm Phàm ngược lại quan sát liếc mắt, bàn khỏi Tủ, để cho tuổi còn trẻ Cung băng đêm lộ vẻ thành thực không ít, có loại cao quý cảm giác.

Màu trắng kia áo tơ trắng càng là có loại linh hoạt kỳ ảo, thuần khiết khí tức, để cho người liếc mắt nhìn thì có loại không dời mắt nổi mị lực.

Bất quá... .

"Đem đồ vật, giao ra." Lâm Phàm mỉm cười nói.

"Tiền bối, nếu như có thể mà nói, có được hay không tới mực thành, Cung gia nguyện ý thỏa mãn tiền bối mọi yêu cầu." Cung băng đêm trong mắt lưu chuyển một tia tiểu tâm tư.

"Đem đồ vật, giao ra, bây giờ là đánh cướp thời gian, mời quý trọng mọi người thời gian." Lâm Phàm trong lòng liên tục cười lạnh, tiểu nương môn muốn câu dẫn tiểu gia, thật là làm Xuân Thu Đại Mộng, tiểu gia đọc nhiều Đào Quốc các đại tình túy chỉ mảnh nhỏ, cái gì cô em, chưa từng thấy qua, Bộ Ngực từ A- G cũng đã có sâu sắc nghiên cứu, nhất là đủ loại cảm dỗ biểu tình, càng là như bình thường như cơm bữa.

Muốn dùng sắc đẹp, ngăn trở ta đánh cướp con đường, nhất định chính là không thể nào.

Cung băng đêm nhìn Lâm Phàm, cuối cùng đưa ngón tay bên trên nhẫn trữ vật lấy xuống, hơi Bất Xá giao cho Lâm Phàm.

"Đem người trong ngực đồ vật, giao ra." Lâm Phàm đem Trữ Vật Giới Chỉ cũng thả vào trong túi đeo lưng, nghiêng liếc mắt nói.

Cung băng đêm sắc mặt như thường, nhưng là trong mắt lóe lên một tia hoảng sắc, sau đó lắc đầu một cái, "Ta không có đồ."

"Đàng hoàng một chút." Lâm Phàm nói.

"Tiền bối nếu như không tin, có thể tự mình tiến tới sờ." Giờ khắc này Cung băng đêm nói ra để cho Lâm Phàm vô cùng kinh ngạc lời nói.

Lời này theo Lâm Phàm có loại khiêu khích ý.

Mà Cung băng đêm giờ phút này cũng là đang đánh cuộc, đánh cuộc phương không sẽ làm gì mình.

Cung băng đêm có gương mặt khả năng, nàng nhìn ra, đối phương tuy nói làm việc quái dị, nhưng tuyệt không phải đại ác nhân.

Mà Lâm Phàm nhưng là trong lòng có chút không vui.

Người này là đang khích tướng chính mình, chính là chỗ này sao đảo qua, ít nhất có cái d.

Nhưng là... (chưa xong còn tiếp.) 8

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 194: Âm dương chuyển hóa đạo lý lớn (cảm ơn s Teven sáu trăm hai mươi lăm minh chủ) tiếp

Giờ phút này hai mắt tương đối, phảng phát sinh ra lửa tình hoa.

Cung băng đêm sống ở đại gia tộc, cha mấy năm trước tru diệt mười bốn sa phi không được, chết ở đây, bây giờ Cung gia do một mình nàng chống đỡ, ở mực trong thành rất là chật vật.

Cung băng đêm cũng không tiện, nàng có ý nghĩ của mình, nàng sẽ không là gia tộc, mà ủy khuất người khác

Nếu không lấy Cung băng đêm dung nhan tuyệt thế, đã sớm có thể tìm được những cái được gọi là cường giả, cũng không khả năng giống như bây giờ như vậy chật vật chống đỡ.

Ở Lâm Phàm kia uy phong lẫm lẫm ra sân chớp mắt, Cung băng dạ tâm bên trong cũng đã có ý tưởng.

Mà lần này ra tới bất hưng thú, cũng là vì nói Cao gia tộc ở mực thành làm ăn.

Giờ phút này Lâm Phàm trong lòng hơi chút có nhiều như vậy do dự, này Cung băng đêm còn rất phách lối đem ngực đi phía trước không cong, biểu hiện ra ý tứ chính là, lão nương không sợ người sờ.

Lão nương nói không có là không có, chẳng lẽ còn có thể gạt người sao.

Lâm Phàm mặc dù là lý luận kiến thức rất đủ, nhưng là bây giờ gặp phải tình huống này, cũng là có chút do dự.

Bất quá sau đó, Lâm Phàm Thần Mục chợt lóe, trong lòng vén lên ngút trời cảm ngộ.

Thế gian này nam nữ ngang hàng, lấy chính mình âm dương thần thông, nam chính là nữ, nữ chính là nam, ở trong lòng mình đã không phân biệt nam nữ chi biệt, cuối cùng Lâm Phàm dùng loại này mình cũng không quá đồng ý cảm ngộ, đem trong lòng do dự cảm giác cho trấn áp xuống.

Hắc Giáp thị vệ nhìn bên kia tình huống, trong lòng cũng là lo âu không dứt.

Mười bốn sa phi trừ sa đạo Thiên còn nằm trên đất gào khóc kêu thảm thiết bên ngoài, còn lại mười ba người ngược lại lẫn nhau tham khảo đứng lên.

"Các người nói có thể hay không sờ." Nhỏ thấp thô bỉ cát diệt hung, ngược lại có chút mong đợi hỏi.

"Ta nghĩ rằng cũng sẽ không." Cát Độc Long xem người rất chính xác, tuy nói thần bí nhân này, tính cách quái dị, thực lực cao siêu, nhưng nhìn dáng vẻ không giống như là cái loại này lão luyện, bởi vì cũng có cái loại này nam nữ thụ thụ bất thân ý tưởng.

"Ta xem các nàng này chính là có thật sự tâm tư."

.

Hắc Giáp thị vệ nghe mười bốn sa phi lời nói, quay đầu trừng liếc mắt, nếu như không phải là thực lực không bằng đối phương, hẳn thật muốn đem các loại sa phi đầu lười cho cắt đi.

Hắn biết tiểu thư ý tưởng, trong lòng cũng là cảm thán không thôi, nếu như không phải là có cái này Cung gia, tiểu thư hoặc có lẽ bây giờ so với bất luận kẻ nào qua đều phải hạnh phúc.

Mục thành có bao nhiêu thanh niên tuấn kiệt, mê luyện tiểu thư, nếu như không có một cái kẻ cận nguy cơ Cung gia, có lẽ tìm một phần tốt thuộc về cũng không phải là việc khó.

Nhưng là lấy tiểu thư tính cách, là tuyệt đối sẽ không lúc đó đem Cung gia trầm luân đi xuống, ít nhất ở Cung gia còn không có một thích hợp người thừa kế trước, tiểu thư là sẽ không cân nhắc chuyện mình.

Mà bây giờ tình huống, trong lòng của hắn minh bạch, tiểu thư là nhìn trúng đối phương, nhưng là hết thấy các thứ này có lẽ cũng là tiểu thư một phía tình nguyện, loại cao thủ này, cũng không phải là tiểu thư có thể khống chế.

"Người thật không đồng?" Lâm Phàm nhìn chằm chằm Cung băng đêm mở miệng lần nữa hỏi, nhưng là không biết vì sao, mỗi một lần đem ánh mắt nhìn về phía Cung băng đêm thời điểm,

Cũng sẽ không tự chủ được nhìn về phía kia ngạo nhân phong cảnh.

"Nếu như không tin, người có thể chính mình sờ một cái." Cung băng Dạ Thần sắc không thay đổi nói, không chút nào một chút hốt hoảng vẻ.

Lâm Phàm hít sâu một hơi, xoay người lại nhìn mọi người.

Cung băng đêm nhìn Lâm Phàm bộ dáng, trong lòng không cường nổi dắc ý cười một tiếng, quả thật là chính mình kỹ cao nhất trừ a.

Có thể liền tại sát na này.

Toàn bộ Thiên đều an tĩnh.

Hắc Giáp bọn thị vệ đỡ đỡ.

Mười bốn sa phi môn, cũng là sợ nói không ra lời, cát Độc Long càng là cảm giác có một đối thủ đã ở trên mặt mình, thanh âm kia rung động đùng đùng a.

Vốn là vẫn còn ở dương dương dắc ý Cung băng đêm hoàn toàn mộng, nàng không nghĩ tới đối phương lại Chân Chân.

Ở Cung băng đêm trong quần áo, một cái tay, phá vỡ tầng tầng hư không một dạng phảng phất Linh Xà một dạng lạnh như băng ôn hòa, từ trên xuống dưới, đi sâu vào tòa kia ngôi Vô Danh đình bên trong.

"Ồ." Lúc này Lâm Phàm cảm giác mình tay phảng phất sờ tới một cái vênh cao một chút, sau đó nhẹ nhàng bóp một cái.

"Ừ." Cung băng đêm giờ phút này sắc mặt hóa hồng một mảnh trời, nhất là ở Lâm Phàm xoa bóp kia một giờ sau khi, càng là khê rên một tiếng.

Tay nào ra đòn, ở Cung băng đêm xem ra, phảng phất tứ vô kỵ đạn một dạng tại chính mình trong quần áo, tùy ý du tẩu, kia lửa nóng bàn tay, chạm được Cung băng đêm da thịt, giống như như dòng điện, sợ Cung băng đêm run rẩy một phen.

"Người." Giờ khắc này Cung băng đêm giận, nghĩ (muốn) muốn lên tiếng khiển trách.

"Đừng nóng, chớ hoảng sợ, lập tức tốt." Lâm Phàm khê nhủu này, giống như người đuôi sờ đường một dạng tìm kiếm khắp nơi, cuối cùng trên mặt mũi lộ ra vẻ tươi cười.

Tìm tới.

Giờ khắc này, Lâm Phàm không có chút gì do dự, đem kia núp ở trong quần áo đồ vật, bắt được.

Chẳng qua là lúc này, Cung băng đêm biến sắc, chính mình cảnh lương thượng phảng phất có một sợi tơ mang nhẹ nhàng chảy xuống một dạng đó là.

"Ồ, đây là cái gì đồ chơi." Lúc này Lâm Phàm phát hiện mình lôi ra một cái khác kỳ quái đồ.

Này nhìn qua hình như là cái yếm a, hơn nữa còn là màu hồng, phía trên còn tản ra trận trận mùi thơm.

"Cái này cho ngươi, ta chỉ phải cái này." Lâm Phàm nhìn cũng không nhìn trực tiếp đem cái yếm ném cho Cung băng đêm, sau đó nhìn trong tay một cái túi đựng đồ, trên mặt cũng là lộ ra vẻ tươi cười.

"Ta liền nói, đáng hoàng một chút, làm sao biết không đồ vật, bây giờ ngươi còn có lời gì có thể nói." giờ khắc này Lâm Phàm đem này Cung băng đêm thiếp thân đặt vào Túi Trữ Vật thả vào trong túi đeo lưng, khoe miệng lộ ra vẻ đắc ý nụ cười.

Chẳng qua là khi nhìn về phía Cung băng đêm thời điểm, Lâm Phàm đột nhiên phát hiện, này tiểu nương môn mặt mũi giống như chân trời Liệt Dương một dạng đỏ đều đã không bên.

Giờ khắc này Lâm Phàm kịp phản ứng, mặc dù nói mình đã vừa mới nghĩ thông suốt, nhưng là trước mắt những thứ này phạm phụ tục tử, vẫn còn ở mê mang nói trên đường, căn bản không minh bạch này một loại đạo lý lớn.

Giờ phút này Lâm Phàm thần sắc cứng lại, nhìn sắc mặt đỏ không biết là nổi giận, hay là thế nào Cung băng đêm, chậm rãi mở miệng nói.

"Nhớ, vô đạo một đường, âm dương chuyển đổi, vì vậy nam nữ chi biệt chẳng qua là phạm phụ tục tử môn lý niệm, ở Bồn Tọa trong tay, nam dương đều có thể chuyển đổi, sớm đã không có nam nữ chi biệt, được, Bồn Tọa chỉ đánh cướp, không lấy tánh mạng, ngươi với người người có thể đi."

Lâm Phàm vung tay áo một cái, chấp hai tay sau lưng, thần tình lạnh nhạt, phảng phất vừa mới chuyện phát sinh, cũng chỉ là rất chuyện bình thường.

Cung băng đêm nhìn Lâm Phàm, khí một hơi thở thiếu chút nữa không có nói đi lên một dạng thế gian này làm sao có thể có như thế người vô sỉ.

"Ngươi ngươi." Cung băng đêm nhìn Lâm Phàm, cuối cùng mắt tối sầm lại, ngắt đi.

Lâm Phàm lắc đầu một cái, mặt đầy thất vọng, bực này thâm áo Thiên Địa Chí Lý, cuối cùng không là người bình thường có thể lĩnh ngộ, sau đó nhìn kia Hắc Giáp thị vệ, "Mang theo nàng rồi đi đi."

Kia Hắc Giáp thị vệ nhìn Lâm Phàm, lại nhìn một chút tiểu thư, cuối cùng không thể làm gì chỉ có thể rời đi, tuy nói trong lòng rất hận, nhưng là người trước mắt này, thực lực ngút trời, phải giữ được tánh mạng.

Mười bốn sa phi nhìn Lâm Phàm, trong lòng cũng là than thở vạn phần, quả thật là người không tướng mạo a, trước mắt thần bí nhân này, lại so với bọn hắn còn phải vô sỉ.

Hoàn toàn chính là mở mắt nói bừa a.

ps; cảm ơn, s Teven0 625 minh chủ, buổi tối ăn khuya, hơi trễ, ngưng ngừng. (.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hài Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195: Xây dựng tiểu phân đội tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Bây giờ Cung gia đoàn xe mang theo không cam lòng rồi đi trước, bắt quá tốt ở đối phương cũng không có vừa ý sáu con thú dữ, nếu không Cung gia lần này, nhưng là phải gặp tổn thất trọng đại.

Lần này chuyển kiếp Từ Vong sa mạc, gặp phải loại chuyện này, trong lòng bọn họ cũng là không có năng lực làm, thực lực đối phương cao cường, có thể giữ được tánh mạng đã là rất may, chẳng qua là không biết đối phương sẽ như thế nào đối đãi mười bốn sa phi, nếu như có thể đem mười bốn sa phi

tru diệt ở Tử Vong trong sa mạc, vậy cũng là một chuyện tốt.

Sau này không có mười bốn sa phi Tử Vong sa mạc, gặp nhau càng an toàn.

Giờ phút này nhìn Cung gia đoàn xe rời đi, Lâm Phàm trong lòng đưa một hơi thở, thật là có điểm kinh tâm, này cái gì âm dương chuyển đổi, cái gì không phân biệt nam nữ, hoàn toàn chính là một mình hán thối phồng một lời, nếu là thật không thêm để ý những thứ này, hán cũng sẽ không vẫn nhìn chăm chăm vào Cung băng đêm ngực nhìn.

Bất quá vừa mới chuyện này, cũng không thể trách hán, ai bảo này Cung băng đêm lên tiếng kích động chính mình, này nam tử hán đại trượng phu, làm sao có thể bị một cái cô gái yếu đuối cho nghiền ép lên đi, đây đối với sau này muốn trở thành uy chấn Hoàn Vũ hán mà nói, đúng là trong cuộc sống một cái không thể xóa nhòa điểm đen.

Bây giờ sa mạc mười bốn Phi, nom nớp lo sợ, "Tiền bối, này chúng ta có thể đi thôi."

Thực lực không bằng người khác, bị người trở thành tùy thời cũng có thể bóp chết con kiến, trong lòng bọn họ cũng là nhận thức, nhưng bây giờ đối với (đúng) cát Độc Long mà nói, hán chỉ muốn giữ được tánh mạng.

Lâm Phàm nhìn mười bốn sa phi, trong mắt quang mang chớp thước, khoe miệng không khỏi lộ ra vẻ tươi cười, nụ cười này nhìn mười bốn sa phi, run như cây sậy, chẳng lẽ đối phương là muốn đưa bọn họ tru diệt hay sao?

"Đại ca, không bằng liều đi." Cát diệt hung tuy nói vốc người nhỏ thấp, nhưng loại này tánh mạng mình bị người nắm ở trong tay cảm giác, thật rất không thoải mái.

Lâm Phàm giờ phút này trong lòng có chính mình dự định, lần này mục tiêu chính là ngọn lửa Địa Ngục.

Ngọn lửa này Địa Ngục là « Thất Thánh Bảo Đồ » bên trong, khoảng cách Thánh Tông gần đây một cái hiểm ác cấm địa, căn cứ tông môn điển tịch ghi lại, ngọn lửa kia Địa Ngục là một nơi dị thường nguy cơ cấm địa chỗ, cho dù là các tông lịch luyện, cũng sẽ không lựa chọn nơi đó.

Nơi đó thường xuyên màu xám tro một mảnh, nơi đó càng là sinh trưởng vĩnh không tắt Địa Ngục Hỏa diễm, còn như địa ngục nhân gian.

Mà bây giờ ngọn lửa này Địa Ngục, ở mấy cái mục tiêu bên trong tuy nói là gần đây, nhưng đường xá cũng dị thường xa xôi, liền Lâm Phàm bây giờ, cũng chỉ bất quá đi mới 1 phần 5 chặng đường.

Dọc theo con đường này sẽ gặp phải chuyện gì, Lâm Phàm trong lòng còn thật không biết.

Hơn nữa này đi ra coi như không giống như là ở tông môn, ở bên ngoài, không người sẽ nhận biết người là ai, ăn uống ngủ nghỉ đều phải tự mình giải quyết.

Cát Độc Long thấy đối phương yên lặng không nói, hơn nữa trong mắt lóe lên dọa người ánh mắt, trong lòng cũng là thương hại, có lẽ hôm nay đúng là sa mạc mười bốn Phi Mạt Nhật.

Cát Độc Long nhìn những thứ này đi theo chính mình nhiều năm huynh đệ, trong lòng than thở vạn phần, nhờ mọi người thấy lên, thành vì mọi người trong tâm khảm đại ca, bây giờ giờ phút này, tự nhiên muốn đảm nhiệm một tên đại ca nên đảm nhiệm trách nhiệm.

Giờ khắc này, cát Độc Long đem binh khí trong tay ném xuống đất, sau đó nhìn Lâm Phàm, "Tiền bối, ai làm nấy chịu, ta sa mạc mười bốn Phi, mặc dù giết người vô số, nhưng chưa bao giờ lạm sát kẻ vô tội, người sống một đời, chỉ vì sống một hơi thở, ăn một bữa cơm no, còn xin tiền bối tha huynh đệ của ta, bất cứ chuyện gì một mình ta gánh vác."

"Đại ca, không thể... ." Chúng sa phi run lên trong lòng.

"Các anh em, đừng nói." Cát Độc Long vẫy tay nói.

Bọn họ vốn là lưu lạc ở sa mạc người, trong bọn họ có người là tông môn đồ vứt đi, có người là vì né tránh Cừu gia, mà càng nhiều là không thể làm gì.

"Các người làm gì?" Lâm Phàm suy nghĩ sự tình, khi phục hồi tinh thần lại thời điểm, lại phát hiện này mười bốn sa phi giữa, dường như muốn việc trải qua sinh ly tử biệt một dạng lẫn nhau nắm kéo, lẫn nhau nói ra.

"Tiền bối, mời tha huynh đệ của ta, bất cứ chuyện gì một mình ta gánh vác." Cát Độc Long sắc mặt không thay đổi nói.

Giờ phút này Lâm Phàm nhìn này sa mạc mười bốn Phi, trong lòng nhất thời có một tí ý tưởng, sau đó nghiêm mặt, ánh mắt ác liệt nhìn của bọn hán.

"Các người tội, vốn đáng chết, nhưng là Bồn Tọa cũng không phải không nể tình người, sau này các người đi theo ở Bồn Tọa bên người, hỏi cái để làm người mới, đội Bồn Tọa cho rằng các người có thể rời đi lúc, sẽ cho các người tự rời đi, các người có thể hay không có nghị ngờ." Giờ khắc này Lâm Phàm mở miệng nói.

Đoạn đường này trừ hỏa diễm Địa Ngục, nhất định là yêu cầu một ít tùy tùng, làm một ít việc nặng, những thứ này sa mạc mười bốn Phi, tu vi đối với (đúng) người bình thường mà nói, tu vi cũng tạm được, mà mình coi như đưa bọn họ cho bằm, cũng không nhất định có thể tăng dài bao nhiêu kinh

nghiệm, chẳng mang theo bên người, cố gắng vận dụng một phen.

Giờ khắc này cát Độc Long đám người trở mắt nhìn nhau, bọn họ không nghĩ tới đối phương sẽ nói ra lời như vậy.

"Nguyên làm tiền bối ra sức trâu ngựa." Cát Độc Long không có chút gì do dự, lập tức lay đất thần phục.

Mà bên người còn lại sa phi, cũng đều như vậy, quỳ lay trên đất.

Giờ phút này cát Độc Long trong lòng phần chấn không thôi, hắn không nghĩ tới đối phương muốn thu lưu bọn họ, đây là bọn hắn không thể tưởng tượng.

Chuyện này với bọn họ mà nói, không thể nghi ngờ là trên trời hạ xuống nhân bánh, này thần phục cùng người khác, mặc dù nói không có tự do, nhưng đây cũng là muốn xem đối tượng.

Như trước mắt thực lực này cao thâm người, nếu như có thể đi theo ở bên người, đó chính là phúc lớn bằng trời a.

"ừ, tất cả đứng lên đi." Lâm Phàm rất là hài lòng gật đầu một cái, coi như các người đám người kia thức thời, nếu là không thức thời lời nói, hắn thật có khả năng đem đám người kia cho băm.

"Bồn Tọa hỏi các người, ngọn lửa Địa Ngục, các người có biết?" Tông môn trong điện tịch, ghi lại mặc dù toàn diện, nhưng đó cũng là hồi lâu lúc trước, cũng không biết bây giờ là bộ dáng gì.

Những thứ này mười bốn sa phi trả trộn thời gian dài như vậy, biết tình huống nhất định phải so với chính mình rất nhiều nhiều.

"Đại nhân đây là muốn trừ hoả diễm Địa Ngục?" Cát Độc Long kinh dị hỏi.

"ừ, Bồn Tọa qua bên kia có chuyện phải làm, thế nào, chẳng lẽ có gì không ổn hay sao?" Lâm Phàm thấy cát Độc Long kia trong thần sắc, mang theo vẻ kinh hoảng, phảng phất xảy ra chuyện gì.

"Đại nhân, ngọn lửa Địa Ngục không người dám đi sâu vào, nghe một năm trước, có một con trên người thiêu đốt hỏa diễm hưng thú, đáp xuống ngọn lửa Địa Ngục, kia hưng thú chỗ đi qua, một cái biển lửa, rất nhiều tông môn cũng phái người tới, cuối cùng vô số tử thương, cũng không biết bây giờ có không hề rồi đi." Cát Độc Long nói.

"ừ, vừa đi vừa nói đi." Lâm Phàm gật đầu một cái, những tin tức này, với hắn mà nói, ngược lại có chút trọng yếu, đồng thời trong lòng cũng là buồn bực không thôi, vậy làm sao thứ nhất muốn thám hiểm địa phương, liền đặc biệt sao nguy hiểm như vậy.

Một trên đầu người thiêu đốt hỏa diễm hưng thú, này đặc biệt sao rốt cuộc là cái gì hưng thú, tông môn trong điện tịch, cũng không có ghi lại qua a.

Dọc theo đường đi, cát Độc Long nói ra ngọn lửa Địa Ngục bên kia tình huống, nhưng có chuyện cát Độc Long cũng không rõ, bất quá đối với Lâm Phàm mà nói, những tin tức này ngược lại còn có chút chỗ dùng.

Mà Lâm Phàm cũng biết, này cát Độc Long bọn họ đã từng chuyện cũ, về phần kia Cung gia gia chủ, chết ở Tử Vong trong sa mạc, đó cũng là một cái bi kịch.

Kia Cung gia gia chủ tu vi so với sa mạc mười bốn Phi cao hơn không ít, có thể là bởi vì quá mức khoe khoang, đưa tới Tử Vong trong sa mạc vậy cường đại hưng thú chú ý, cuối cùng chết ở đây.

Mà cát Độc Long cũng là bị kia hưng thú cho lộn mù một con mắt, thật vất vả mới từ lý đào sinh.

Bất quá đối với bọn họ liên quan (khô) nghề này, Tự Nhiên yêu cầu một ít chiến tích, vì vậy này Cung gia gia chủ ngầm sự tình, dĩ nhiên là cố động tuyên dương, là chết ở trong tay bọn họ.

... . (.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 196: Chí Tôn lệnh bài mảnh vận tiểu thuyết: Mạnh nhất

hệ thống tác giả: Tân Phong

Mục thành. [mh]

Thuộc về Tử Vong sa mạc cùng qua sông giữa một thành phố, sau lưng núi dựa sa mạc, trước mặt gần sông, thuộc về Đông Linh Châu Đại Thánh vương triều một cái bên bờ thành phố.

Nơi này có mấy cái thế gia không chế, bởi vì tới gần Thánh Tông, vì vậy rất ít có những tông môn khác người, đưa tay đưa tới đây.

Giờ khắc này ở kia mục thành ba tòa hình vòng cung trước cửa thành, một hàng đoàn xe từ xa như vậy mới dần dần chạy mà tới.

"Cung tiểu thư đoàn xe trở lại." Giờ phút này trông chừng cửa thành một môn thị vệ nhất thời hô to một tiếng, đưa đến người chung quanh ngưng thần nhìn lại.

Một thành do ba Đại Thế Gia trông coi, mà cửa thành này cửa vào thị vệ, Tự Nhiên cũng do Tam gia phái người trông chừng, này ngoài mặt tuy nói gió êm sóng lặng, nhưng trong đó cạnh tranh nhưng cũng rất kịch liệt.

Bây giờ Cung gia tiểu thư trở lại, kia trông chừng cửa thành Cung gia thị vệ dĩ nhiên là hân hoan tung tăng, điều này có thể bình an trở về, kia nhận hàng dĩ nhiên là phong phú không thôi.

Đoàn xe càng ngày càng gần, cửa vây tụ người cũng càng ngày càng nhiều, mà khi thấy đoàn xe bên trên kia sáu cái nhà tù thời điểm, mọi người không khỏi kêu lên một tiếng.

"Kia là Tiên Thiên hung thú Xích Ngưu."

"Một tháng là có thể bắt sáu con, Cung gia cũng quá mạnh đi."

...

Vây xem người, nhìn trong lồng giam hung thú, tuy nói những thú dữ này bây giờ thần sắc không dao động, nhưng là lại là thứ thiệt Tiên Thiên hung thú Xích gan bàn tay(. . 1)

Những thú dữ này không chỉ có thực lực cường đại, máu kia thịt cùng da lông, càng là bảo bối.

Vây xem ở một bên một ít Tán Tu, trong mắt lóe lên vẻ khát vọng, sờ một cái trong túi đựng đồ tiền tài, Cung gia nhất định là muốn tiến hành đấu giá, trong lòng bọn họ Tự Nhiên cũng là tình thế bất buộc.

Này sáu con Tiên Thiên hung thú, là Lâm Phàm coi thường nhất mất hung thú, nhưng là đối với những tán tu này mà nói, lại là bảo vật vô giá, là như nay, hiếm có bảo bối.

"Cung gia Hắc Giáp thị vệ, khí tức càng ngày càng ác liệt, các người xem bọn hắn sắc mặt, cái loại này tinh táo, cái loại này sát khí, xem người tâm cũng có chút run rẩy."

"Đúng vậy, nói năng thận trọng, không chút nào bởi vì thu hoạch sáu con thú dữ mà hưng phấn, liền này tâm cảnh, cảm thấy không bằng ... A."

"Nguyên tưởng rằng Cung gia gia chủ sau khi chết, Cung gia liền đem này không rơi xuống đi, không nghĩ tới Cung tiểu thư có thể tiếp tục chống đỡ."

...

Nghe người chung quanh tiếng ca ngợi, những Hắc Giáp đó thị vệ trong lòng có loại muốn khóc xung động.

Bọn họ bây giờ nơi nào còn cao húng, này nửa đường không chỉ có gặp phải sa mạc mười bốn Phi, càng bị người ngăn lại đánh cướp, trừ này sáu con thú dữ ra, trên người bọn họ hết thấy tiền tài toàn bộ bị cướp hết sạch.

Chuyện này với bọn họ mà nói, là một kiện đề cho người bi thương sự tình.

Trong đám người một số người, liếc mắt nhìn sau khi, lặng lẽ rút lui, bọn họ phải đi về đem bây giờ tình huống hồi báo một lần.

Cung gia được mùa trở về, dĩ nhiên là bọn họ không muốn thấy.

Cung gia phủ đệ, khí thế rộng lớn, Cung gia bây giờ quân thế nhân trở lại, Cung gia trên dưới Tự Nhiên sôi trào khắp chốn.

Hắc Giáp thị vệ Vương Hồ bảo hộ ở xe kiệu một bên nhẹ giọng nói, "Tiểu thư, tỉnh lại sao?"

Đối với (đúng) ở hôm nay chuyện phát sinh, bọn họ cũng là không thể làm gì, tiểu thư trong con tức giận té xỉu rồi, càng làm cho người cảm giận không thôi, nhưng là cái loại này nhân vật thần bí, cũng không phải là bọn họ có thể chọc.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Cung gia người, giờ phút này hơi nghi hoặc một chút, tại sao gia chủ còn chưa ra, chẳng lẽ có chuyện gì hay sao?

"Tiểu thư nàng có chút mệt nhọc, ở trên xe ngủ, các người đem này sáu con thú dữ cho giải đi đi." Vương Hồ nói.

Sau đó Cung gia người, nhìn này sáu con uy thế hung mãnh hung thú, cũng là xuy xuy đánh giá.

...

Mặt trời lặn phía tây, sắc trời dần dần tối lại.

Mực thành cửa thành, một đám bóng người dừng lại ở xa xa.

"Các người không cần cải trang một chút không?" Lâm Phàm lúc này hỏi, này cát Độc Long bọn họ, ở Từ Vong trong sa mạc, hung danh hiển hách, cứ như vậy tùy tiện vào thành, nếu như bị người nhận ra, cũng là có chút phiền phức a.

"Đại nhân, không việc gì, chúng ta tuy nói hung danh bên ngoài, nhưng là thấy qua người chúng ta, cũng không có mấy người." Cát Độc Long nói.

Cát Độc Long lại nói như vậy, Lâm Phàm cũng sẽ không ở nói thêm cái gì, sau đó một đám người hạo hạo đằng đằng hướng cửa thành đi tới.

Thủ ở cửa thành bọn thị vệ, khi nhìn đến đám người này thời điểm, trong lòng cũng là run lên, nhất là cát Độc Long trên người bọn họ, càng là tán ra nhàn nhạt tàn bạo ý, càng là hù dọa những thị vệ này môn không dám nói lời nào, đem thả vào trong thành.

Đoạn đường này tới, ngược lại thuận lợi rất nhiều, tuy nói dọc theo đường đi đưa tới mọi người liên tục ghé mắt, nhưng cũng không có bị người nhận ra, quả thật như cát Độc Long lời muốn nói một dạng gặp qua bọn họ người, thật đúng là không có mấy người.

Có lẽ là nói, gặp qua bọn họ người, không có mấy người có thể còn sống sót.

Sau đó tìm một cái khách sạn, lúc đó vào ở đi xuống.

Lâm Phàm không muốn ở chỗ này lưu lại, sáng sớm ngày mai, đi liền mua một ít xe ngựa cùng dọc theo đường đi cần thiết đồ vật.

Bên trong nhà, Lâm Phàm đem hôm nay đoạt lại đồ vật, toàn bộ trút xuống giường, nhìn những thứ này, Lâm Phàm trong lòng không khỏi có chút bất đắc dĩ.

Này đặc biệt sao đều là nhiều chút cái gì đồ chơi a.

"Keng, chúc mừng phát hiện tiểu Nguyên Đan, sau khi uống kinh nghiệm + 10."

...

Lâm Phàm không tiếng động thờ dài, người nghèo vẫn là người nghèo a, này đánh cướp đi xuống tất cả đều là một ít phế vật, chính là cát Độc Long bọn họ trong túi đựng đồ đồ vật, theo Lâm Phàm, cũng là phí rất, tuy nói có mấy quyền công pháp, nhưng là Lâm Phàm lại một chút hứng thú cũng không có.

Ồ.

Lúc này, một mảnh tay cỡ bàn tay trong suốt mảnh vụn, ngược lại đưa tới Lâm Phàm chú ý.

"Keng, chúc mừng phát hiện Chí Tôn lệnh bài mảnh vụn một quả."

Cái gì?

Giờ khắc này, Lâm Phàm cả kinh thất sắc, vật này lại là Chí Tôn mảnh vụn.

Ở Đông Linh Châu, Lâm Phàm mục tiêu chính là tăng thực lực lên, sau đó tìm Chí Tôn lệnh bài, trở lại Thương Linh Châu, hung hăng đem những thứ kia diệt tông người, toàn bộ nghiền ép.

Mà căn cứ các trưởng lão kẻ lè, này Chí Tôn lệnh bài rất là thần bí, bây giờ này tùy ý đánh cướp, liền có thể cướp đến một mảnh Chí Tôn lệnh bài mảnh vụn, cái này làm cho Lâm Phàm cũng không biết nên nói cái gì.

Mặc dù này bây giờ chỉ là một mảnh vụn, nhưng ít ra cho Lâm Phàm một chút hy vọng.

Mình có thể nắm giữ một quả mảnh vụn, như vậy liền có thể chứng minh, này Đông Linh Châu nhất định tồn tại Chí Tôn lệnh bài, mà mình cũng thì có trở lại Thương Linh Châu hy vọng.

Chẳng qua là để cho Lâm Phàm rất là không hiểu chính là, này Cung băng đêm tại sao có thể có này cái mảnh vụn, xem ra ngày mai phải đi hỏi một phen, bất quá lấy chính mình hôm nay cán sự tình, này Cung băng đêm khẳng định đối với chính mình có rất lớn ý kiến a, xem ra nếu muốn một biện pháp

tốt mới được.

Lâm Phàm chạm đến Chí Tôn lệnh bài mảnh vụn, sáng bóng Hoa, tuy nói chẳng qua là mảnh vụn, nhưng là Lưu Quang vận chuyển, trong đó phảng phất có một Cổ lực lượng thần bí đang lưu động.

Mà ngay tại lúc này, một đạo ánh trắng xuyên xuyên thấu vào, phảng phất là bị Chí Tôn mảnh vụn hấp dẫn một dạng bao phủ ở mảnh vụn trên.

Vào giờ khắc này, Chí Tôn mảnh vụn, đột nhiên bộc phát ra một trận ánh sáng diu diu, sau đó thoát khỏi Lâm Phàm khống chế, cứ như vậy Tĩnh Tĩnh nổi bông bênh giữa không trung.

Lâm Phàm thần sắc hơi đổi, lập tức đứng lên. (.)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 197: Phải tìm người nói 1 nói tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

Lâm Phàm ngưng thần nhìn một màn trước mắt, này Chí Tôn lệnh bài mảnh vụn, có chút cổ quái.

Mà đúng lúc này, Chí Tôn lệnh bài trong mảnh vụn nửa Phù Văn có chút lóe lên, xuyên suốt ra một đạo hư ảo màn sáng.

Ngay tại Lâm Phàm nghi ngờ lúc, trên màn sáng kia đột nhiên xuất hiện một bóng người, bóng người này, không thấy rõ mặt mũi, nhưng là theo bóng người một quyền huơ ra lúc, Lâm Phàm thần sắc nhưng là đại biến.

Kia bình thường một quyền, lại Thiên Bằng Địa Liệt, phảng phất đem Tuyên Cổ đánh thủng.

Thật là mạnh... .

Lâm Lâm Phàm nghĩ (muốn) muốn tiếp tục xem tiếp thời điểm, chí tôn kia mảnh vụn lại đột nhiên ảm đạm xuống, màn sáng kia người trong ảnh vậy đột nhiên biến mất.

Lâm Phàm ngốc đứng ngẩn tại chỗ, trong tâm thần, toàn bộ đều là một quyền kia bóng người.

Này bình thường một quyền, làm sao có thể mạnh như vậy.

Lâm Phàm buông xuống Tôn mảnh vụn cầm lên, quan sát tỉ mỉ đến, vừa mới kia một màn ánh sáng bắt đầu từ mảnh vụn này một góc bề tan tành Phù Văn bên trên xuất hiện, sau đó Lâm Phàm buông xuống Tôn mảnh vụn nhắm ngay ánh trắng, muốn nhìn lại một lần.

Nhưng là để cho Lâm Phàm thất vọng chính là, này Chí Tôn mảnh vụn lại không có nửa điểm phản ứng, thậm chí ngay cả một điểm ba động cũng không có.

Giờ khắc này Lâm Phàm muốn nổ, này Chí Tôn mảnh vụn là đồ tốt, vừa mới màn sáng kia càng là đồ tốt hơn, nhưng khi nhìn quá mau, căn bản không có cảm ngộ đến bất kỳ vật gì.

Mà vừa mới màn sáng kia lúc xuất hiện, hệ thống cũng không có bất kỳ nhắc nhở.

Chẳng lẽ hệ thống không lên tiếng ý tứ, liền là mới vừa màn sáng bên trong kia nhìn như phổ thông một quyền, yêu cầu chính mình lĩnh ngộ hay sao?

Một quyền kia, Lâm Phàm trong lòng minh bạch, nếu như nhất định phải hình dung lời nói, đó chính là treo không được.

Về phần hệ thống có thể hay không tự bản thân làm cho mình học được, đã không có vấn đề, bởi vì hắn tin tưởng bằng vào chính mình thiên phú, cảm ngộ một quyền này cũng không phải là cái gì việc khó.

Nhưng tiền đề chính là, yêu cầu lại một lần nhìn.

Vừa mới một quyền kia tuy nói rất chậm chạp, nhưng thật sự là quá nhanh, trong nháy mắt, liền biến mất.

Giờ khắc này, Lâm Phàm thử rưới vào chân nguyên, loại phương pháp này cũng chỉ là Lâm Phàm nhất thời ý tưởng mà thôi, không biết có hữu dụng hay không, nếu như rưới vào chân nguyên ở trong đó đều vô dụng lời nói, kia Lâm Phàm cũng liền không có bất kỳ biện pháp nào.

Giờ phút này Lâm Phàm cảm giác trong cơ thể mình chân nguyên, bàng bạc mãnh liệt hướng mãnh vận bên trong rưới vào đến.

Theo thời gian trôi qua, Lâm Phàm vốn là tự tin mặt mũi, đột nhiên biến hóa có chút mộng so với, trong cơ thể mình chân nguyên, lại sắp không.

Lâm Phàm muốn dừng lại rưới vào, lại phát hiện này Chí Tôn mãnh vận phảng phất hút vào nghiền một dạng cường ép hấp thụ lấy.

Mẫu thân trứng... .

Đây nếu là đem tiểu gia hút thành người khô hay sao?

Giờ khắc này Lâm Phàm không dám do dự, tay trái cầm mãnh vận, tay trái ngọn lửa bay lên, số lớn Thảo Dược đầu nhập trong đó, từng viên phẩm chất cao khôi phục chân nguyên đan dược, giống như hạt mưa một dạng liên tục không ngừng thả vào trong miệng.

Đan dược vào miệng tức hóa, hóa thành điều điều chân nguyên trường hà bổ sung trong cơ thể trôi qua chân nguyên.

Mà coi như là như vậy, này bổ sung tốc độ, lại còn so ra kém chạy mất tốc độ.

Này Chí Tôn mãnh vận phảng phất biết Lâm Phàm ở bổ sung chân nguyên một dạng hấp lực cũng là càng ngày càng mạnh.

Ngoa tào, tiểu gia với ngươi hợp lại.

Giờ khắc này Lâm Phàm giận, này Chí Tôn mãnh vận thật sự là quá càn rỡ, chẳng lẽ biết tiểu gia dễ khi dễ sao.

Nhất niệm Thành Đan, Nội Luyện Đan.

Giờ phút này Lâm Phàm Nhất Tâm Nhị Dụng, bàn tay ngọn lửa lẫn lộn, trong cơ thể Đan Lô nổ ầm lên, lúc rồi tông môn lúc, thật sự đào được Thảo Dược, toàn bộ ném vào trong đó.

Bây giờ này song trùng Luyện Đan Chi Thuật, càng làm cho người không thể tưởng tượng nổi, đây là Lâm Phàm chưa bao giờ thể nghiệm qua Luyện Đan Chi Pháp, mà bây giờ nhưng là bị này Chí Tôn mãnh vận bức cho điên.

Số lớn đan dược ngưng tụ chung một chỗ, hóa thành óng ánh trong suốt chân nguyên trường hà, rong ruổi ở Lâm Phàm trong cơ thể, sau đó mãnh liệt lên, rưới vào chí tôn kia mãnh vận bên trong.

Theo Thảo Dược không ngừng giảm bớt, Chí Tôn mãnh vận hấp lực lại còn không có giảm bớt, Lâm Phàm giờ khắc này cũng có nhiều chút hoảng, chẳng lẽ chính mình thật muốn bị đồ chơi này cho hút thành người khô không được.

Khi cuối cùng một cây cỏ thuốc tiêu hao lúc, Lâm Phàm lập tức đem Vĩnh Hằng chi phủ xuất ra, nếu như đợi một hồi còn chưa dừng, tiểu gia liền một búa chém tay mình.

Lâm Phàm tuy nói rất là yêu quý chính mình, nhưng vào lúc này, giữ được mạng nhỏ mới là trọng yếu nhất.

Lâm Phàm mới sẽ không tin tưởng đã từng xem tiểu thuyết như vậy, thời khắc tới hậu Nghịch Chuyển Càn Khôn, có cơ duyên vô cùng to lớn.

Chỉ cần tự thân chân nguyên dần dần rút cuộc thời điểm, Lâm Phàm tuyệt đối sẽ không nương tay, không thể để cho này Chí Tôn mãnh vận đem mình giết chết.

Theo chân nguyên trong cơ thể dần dần hao hết, Lâm Phàm cái trán rỉ ra không ít mồ hôi, sau đó cảm thật chặt Vĩnh Hằng chi phủ.

Mẫu thân trứng, chém.

Ngay một khắc này, Lâm Phàm ánh mắt lộ ra vẻ ác liệt, vừa muốn vùng phủ chém đứt thời điểm, chí tôn kia mãnh vận hấp lực đột nhiên biến mất, Lâm Phàm sắc mặt nhất thời đại biến, lập tức nửa đường chân phanh.

Ở đó Vĩnh Hằng chi phủ cùng cánh tay mình cách nhau chỉ có mây may chớp mắt, rút cuộc dừng lại.

Lâm Phàm hít sâu một hơi, buông xuống Vĩnh Hằng chi phủ, sờ một cái mồ hôi trán.

Nguy hiểm thật a, thiếu chút nữa thì bạch chém.

Lúc này Lâm Phàm cầm lên Chí Tôn mãnh vận, hướng xuống đất đập đập, trong miệng hùng hùng hổ hổ, "Ngươi đồ chơi này, thiếu chút nữa hại tiểu gia, trở thành Độc Tí Đại Hiệp."

Bây giờ Lâm Phàm lòng vẫn còn sợ hãi, lần sau đang không có đầy đủ chuẩn bị một chút, tuyệt đối cũng không dám. . .nữa giống như như vậy đại ý.

Sau đó Lâm Phàm ngồi xếp bằng khôi phục chân nguyên, không biết qua bao lâu, làm chân nguyên trong cơ thể khôi phục đỉnh phong chớp mắt, hần lập tức xuất ra Chí Tôn mãnh vụn, tiến cử một đạo ánh trắng.

Ở ánh trắng bao phủ Chí Tôn mãnh vụn chớp mắt, kia nửa đoạn Phù Văn lần nữa lưu chuyển Quang Hoa, vậy vừa nãy phù dung sớm nở tối tàn bóng người lần nữa xuất hiện.

Giờ khắc này, Lâm Phàm không chớp mắt nhìn, tinh khí thần giờ khắc này đạt đến tới đỉnh phong, hần muốn cảm ngộ một quyền này.

Màn sáng người trong ảnh, lại vừa là nhẹ nhàng một quyền, một quyền bên dưới Thiên Bằng Địa Liệt, không có một vật.

Này lần thứ hai nhìn, Lâm Phàm khẽ nhủ mảy, cũng không có cảm ngộ đến cái gì.

Sau đó lại tiến cử ánh trắng, bóng người lần nữa xuất hiện.

Lần thứ ba, Lâm Phàm trong lòng có cảm ngộ, nhưng là lại Tổng Bộ bắt không tới kia nhất cực kỳ trọng yếu một chút.

Lần thứ tư, bóng người lúc xuất hiện lần nữa sau khi, chẳng qua là để cho Lâm Phàm nghi ngờ chính là, bóng người này thật giống như có chút biến hóa, kia mặt vô biểu tình vẻ mặt, thật giống như có một tí không nhìn được.

Lần này, Lâm Phàm hơi có chút cảm ngộ, nhưng vẫn như cũ không quá rõ.

Lần thứ năm, bóng người lúc xuất hiện lần nữa sau khi, bóng người kia đứng ở màn sáng bên trong, cũng chưa hề động tới, có lẽ là chân nguyên chưa đủ một dạng bóng người kia chậm lự một lát sau, lần nữa động.

Nhưng là lần này, Lâm Phàm vẫn không có cảm ngộ đến cái gì.

Giờ khắc này, Lâm Phàm bắt đầu hoài nghi nhân sinh, chẳng lẽ chính mình ngộ tính thật như vậy kém hay sao?

Không nên a, mị này trên nền giới thiệu, chính mình nhưng là ừng có vô hạn lên cấp tư chất cùng ngộ tính a.

Lâm Phàm có chút không phục, chính mình tư chất có một không hai Hoàn Vũ, làm sao có thể ngay cả một chút cũng cảm ngộ không tới.

Lần thứ sáu, bóng người lần nữa xuất hiện.

Mà để cho Lâm Phàm kinh ngạc chính là, bóng người kia đứng ở màn sáng bên trong, thật lâu không có động tác.

"Động a... ." Lâm Phàm hướng màn sáng người trong ảnh hét.

Này Chí Tôn mãnh vụn rốt cuộc là đồ chơi gì a, lấy tiền không làm việc, có muốn hay không như vậy.

"Ai... ."

Giờ khắc này để cho Lâm Phàm kinh hãi sự tình phát sinh, màn sáng này người trong ảnh, lại thờ dài.

"Tiểu bối, ngươi tu vi chính là Tiên Thiên Đại Viên Mãn, còn chưa đạt tới đến đại Thiên Vị cảnh giới, lĩnh ngộ Quy Tắc Chí Lực, coi như nhìn trăm lần cũng là vô dụng, bây giờ thật sự quán thấu chân nguyên chỉ đủ một lần cuối cùng kích hoạt, chớ không biết tự lượng sức mình."

Màn sáng người trong ảnh, này lời nói sau khi nói xong, liền biến mất không thấy gì nữa.

Lâm Phàm ngây ngốc nhìn này Chí Tôn mãnh vụn, nhất thời sắc mặt cực kỳ khó coi, một cước buông xuống Tôn mãnh vụn giẫm ở dưới chân, "Ta đi, ngươi đừng quá can rở."

Thật ra thì Lâm Phàm cũng không biết là, này Chí Tôn mãnh vụn kích hoạt phương thức, chính là đại Thiên Vị cảnh giới chín tầng chân nguyên, mà Lâm Phàm vừa mới Mãnh đập đầu vô số đan dược, đem này chân nguyên đo chất đồng đến đại Thiên Vị, quý thần xui khiến giữa kích hoạt Chí Tôn mãnh vụn.

Giờ khắc này trong lòng cảm giận vạn phần, này là lần đầu tiên bị người như thế khinh bỉ a.

Không được, phải tìm người này nói một chút. (chưa xong còn tiếp.)

Chương 198: 1 chỉ mắt đi tiểu thuyết: Mạnh nhất hệ thống tác giả: Tân Phong

♂. . , tiểu thuyết đặc sắc vô dạn song đọc miễn phí!

Giờ phút này Lâm Phàm tỉnh táo lại, vốn là theo Lâm Phàm, màn sáng này người trong ảnh, chỉ là một loại nắm giữ cố định tư tưởng Thần Thức, có thể nhìn bây giờ tình huống này, tốt có giống hay không là như vậy, loại tình huống này càng giống như là một cỗ nắm giữ ý thức tự chủ Thần Thức.

Căn cứ vừa mới bóng người kia lời nói, một lần rưới vào đầy đủ chân nguyên, có thể kích hoạt bảy lần, mà bình thường một quyền, yêu cầu đại Thiên Vị cảnh giới linh ngộ Quy Tắc Chi Lực mới có thể tu luyện.

Những thứ này Lâm Phàm không lời nào để nói, dù sao yêu cầu này ở nơi này, cũng không thể cưỡng cầu.

Nhưng là bây giờ Lâm Phàm trong lòng có chút kích động.

Nắm giữ ý thức tự chủ Thần Thức, đó không phải là cả người ngược vô số bảo tàng di động đại nhân vật mà, nếu có thể thật tốt câu thông một phen, có lẽ cũng là một loại cơ duyên a.

Giờ khắc này Lâm Phàm trong lòng vui a một phen, sau đó lần nữa tiến cử một đạo ánh trắng chiếu đến ở Chí Tôn trong mảnh vụn, chờ đợi đạo nhân ảnh kia xuất hiện lần nữa.

Mà giờ khắc này, làm bóng người thấy trước mặt vẫn là người trẻ tuổi này lúc, liền chuyển qua bóng lưng, chuẩn bị biến mất, nhưng đối với Lâm Phàm mà nói, loại này cơ hội thật tốt, tại sao có thể buông tha.

"Tiền bối, vân vân, tiểu bối có lời muốn nói." Giờ khắc này Lâm Phàm lập tức lớn tiếng hoan hô.

Đối với cái này loại có thể đem Thần Thức lưu lại nơi này loại Chí Tôn lệnh bài chi nhân vật trong, nhất định là nói liền trời đất tuyệt thế Thần Nhân a, này mua bán không xa thân Nghĩa ở, dù là một quyền này không học được, ít nhất cũng có thể học một chút khác (đùng) a.

"Tiền bối có thể lấy Thần Thức sống ở này Chí Tôn mảnh vụn bên trong, định lại chính là kia vắt ngang vạn cổ, đem Huyền Hoàng giới chia ra làm hai tuyệt thế tới Tôn tiền bối."

"Tiểu bối, xem một chút tiền bối Thần Dung,

Liền bị tiền bối kia tràn đầy đại trí tuệ, chí lớn hướng, kia hội đương lăng tuyết đỉnh, nhất lãm chúng sơn tiểu (sẽ đứng trên đỉnh cao nhất, tầm mắt nhìn trọn những ngọn núi thấp) khí tức chiết phục."

"Tiểu bối không tiếc bất cứ giá nào, là đó là có thể mới gặp lại tiền bối, thật tốt ngưỡng mộ tới Tôn tiền bối Thần Dung, dù là táng gia bại sản, cũng sẽ không tiếc a."

Giờ khắc này yêu quá tha thiết Tự Nhiên nồng, Lâm Phàm quang minh chính đại bên dưới, lau hai cây nước mắt.

"Bây giờ xem một chút tiền bối Thần Dung, tiểu bối dù là chết ngay bây giờ, vậy cũng cam tâm tình nguyện a, chắc hẳn tiền bối chân thân nhất định là tại kia Cửu Tiêu trên bầu trời, có một không hai Vũ Nội a."

Giờ khắc này Lâm Phàm đem mình cả đời sử dụng ninh bọ toàn bộ vũ vào bóng người này trên người, còn liền thật không tin, không đem người này chụp đầu óc choáng váng, sau đó lắng nghe chính mình ngưỡng mộ tiếng, cuối cùng sinh lòng làm rung động, ban thưởng vô số công pháp cùng bảo bối.

Lâm Phàm nhìn màn sáng kia người trong ảnh, chỉ thấy đối phương kia bình thường thần sắc, dần dần phát sinh một tia biến hóa.

Kia một đôi bình thân lại để cho người không dám nhìn thẳng hai tròng mắt, phảng phất bao hàm các loại nhớ lại.

Giờ khắc này Lâm Phàm vui mừng, rốt cuộc chụp tới chính đạo bên trên, bóng người này xem ra nhất định là bị đã biết câu câu phệ phù chi cho làm rung động.

"Tiền bối công lao vĩ đại ở Huyền Hoàng giới, kia là bị người đời đời kiếp kiếp tương truyền, bây giờ ta đây bình thường tiểu bối, có thể tận mắt thấy tiền bối Thần Dung, thật... Thật quá kích động." Lâm Phàm cố gắng lưu lại lưỡng đạo nước mắt, phảng phất là thật bị kích động khóc.

Mà lúc này cặp mắt tràn đầy nhớ lại bóng người, đột nhiên nhìn Lâm Phàm, "Người lời nói này, ta từng nghe qua ba lần, mà người chính là lần thứ tư."

Vốn là ăn chắc đối phương Lâm Phàm, trong lòng kinh hãi, điều này sao có thể, sau đó xoay chuyển ánh mắt, "Tiền bối, tuy nói giống như đã từng quen

biết, nhưng là kia ba vị nhất định như tiểu bối một dạng là thấy tiền bối Thần Thức, lời muốn nói phê phù chi a."

"Thôi, thiên địa sa sút, Nhân Tộc chôn vùi, tư chất nguoi so với ba người kia muốn tốt hơn nhiều, ta liền truyền cho nguoi một chiêu, có thể Ngộ bao nhiêu, thì nhìn chính nguoi ngộ tính." Bóng người thanh âm lạnh nhạt, không buồn không vui, phảng phất nhìn thấu hết thảy, kia ôm yếu bóng người ở màn sáng bên trong lộ vẻ rất sa sút.

Giờ khắc này Lâm Phàm không chớp mắt nhìn màn sáng.

"Thiên địa lý lẽ, hết thảy đều do một... mà... Sinh, chỉ một cái mất đi."

Màn sáng người trong ảnh, có chút lơ đãng, chỉ điểm một chút hướng hư không, mà kia hư không phảng phất gấp vô cùng lực một dạng từng khúc tan rã.

"Nếu như đến đại Thiên Vị cảnh giới, ở đem ta kích hoạt, ta Thần Thức đã duy trì chẳng phải lâu..." Màn sáng kia người trong ảnh, nói xong câu đó bên trong, âm thầm lặng lẽ biến mất.

Mà giờ khắc này, Lâm Phàm phảng phất lờ mờ một mảnh thế giới tinh thần bên trong, trong đầu, toàn bộ là mới vừa kia chỉ một cái, kia chỉ một cái, phảng phất bao hàm hết thảy.

Hết thảy đều do một... mà... Sinh, chỉ một cái mất đi.

Giờ khắc này Lâm Phàm khẽ nâng lên tay, trong tay chân nguyên chấn động, phảng phất cùng thiên địa hợp nhất, ở trong hư vô, Lâm Phàm thấy từng cái hư ảo quy tắc liên điều.

Lâm Phàm đưa tay muốn chạm, tuy nhiên lại xa không thể chạm, kia từng cái quy tắc liên điều, tản ra khác thường thần quang, các loại cảm ngộ giống như hương biển tràn vào tâm niệm bên trong.

"Chỉ một cái."

Ông... .

Tại sát na này giữa, hư không phảng phất mặt hồ, Lâm Phàm ngón tay giống như hòn đá đầu nhập mặt hồ một dạng nâng lên một mảnh đợt sóng, sóng gọn vo ve hướng Bát Phương tản đi.

"Keng, chúc mừng cảm ngộ chỉ một cái mất đi, cấp bậc 0."

Giờ khắc này, Lâm Phàm hai tròng mắt mở ra, một đạo tinh quang lóe lên, trong lòng nhất thời mừng rỡ, vừa mới cái loại này cảm ngộ thật rất tốt, phảng phất đưa thân vào trong thiên địa.

Những thứ kia giống như liên điều đồ vật bình thường, chắc là quy tắc liên điều, nhưng là tự thân tu vi không đủ, cũng không thể vồ lấy bọn họ.

Mà chỉ một cái mất đi, vốn là cần muốn lĩnh ngộ quy tắc, nhưng là bóng người này thật sự biểu đạt ra ngoài chính là quay mũi Quy Tắc Chi Lực, lấy chân nguyên là phụ, câu thông hư không, tạo thành chiêu thức.

Mạnh, quả thật là quá mạnh mẽ.

Mà bóng người này sợ rằng không nghĩ tới chính là, hắn nắm giữ hệ thống, có thể tiến hành vô hạn thăng cấp, nếu là đem này chỉ một cái mất đi, lên tới nhất định tầng thứ, có phải hay không dù là chính mình tu vi cũng không có đạt tiêu chuẩn, cũng có thể cảm ngộ đến Quy Tắc Chi Lực.

Hết thảy các thứ này hết thảy, cũng để cho Lâm Phàm dị thường mong đợi.

Mà Chí Tôn mảnh vụn người trong ảnh rốt cuộc là ai, Lâm Phàm bây giờ trong lòng cũng có một tí mặt mũi, chắc là kia đem Huyền Hoàng giới chia ra làm hai Đại Năng.

Chẳng qua là lợi hại như vậy nhân vật, làm sao biết chỉ có một luồng Thần Thức ở trong đó, chẳng lẽ này phía sau cất giấu Hứa nhiều hơn mình chưa từng biết sự tình hay sao?

Vừa mới nhân vật kia cuối cùng biến mất lời muốn nói kia một phen, Lâm Phàm cũng nhớ kỹ trong lòng.

Thần Thức duy trì không bao lâu, đó chính là không thể thường xuyên kích hoạt, đồng thời tự thân tu vi phải mau sớm đạt tới đại Thiên Vị cảnh giới, mới có thể biết nhiều chuyện hơn.

Suy nghĩ một chút hết thảy các thứ này, Lâm Phàm tiểu trái tim chính là vô cùng kích động.

Sau đó Lâm Phàm đem này Chí Tôn mảnh vụn trở thành bảo bối một loại thả vào hệ thống trong túi đeo lưng, đồng thời này tìm Chí Tôn mảnh vụn nhiệm vụ phải tiến hành tiếp, một mảnh mảnh vụn bên trong, có một luồng Thần Thức, nếu là đem mảnh vụn này toàn bộ tập hợp, tạo thành một quả hoàn thành Chí Tôn lệnh bài, như vậy sẽ có cái gì dạng sự tình phát sinh đây.

Suy nghĩ còn có thật nhiều bí mật chờ đợi chính mình đào, Lâm Phàm tự thân liền vô cùng sung mãn động lực.

Lâm Phàm đẩy cửa sổ ra, nhìn bên ngoài Tinh Không, trong lòng ý chí chiến đấu sục sôi, quả nhiên đi ra thế giới mới là đặc sắc nhất.

Đội ở trong tông môn, cuối cùng chẳng qua là ếch ngồi đáy giếng a.

ps: Đoàn người, ta không có kỳ nghỉ, một năm 365 Thiên, trừ hết năm mấy ngày đó, thời gian còn lại ta đều muốn công việc, mỗi lần đều chỉ có thể buổi tối mới có thể gõ chữ, hy vọng đoàn người có thể tha thứ, cảm ơn đoàn người ủng hộ. Sao sao đi. (chưa xong còn tiếp.)(mạnh nhất hệ thống. . 545 415 5)--(mạnh nhất hệ thống)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Hải Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.